

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

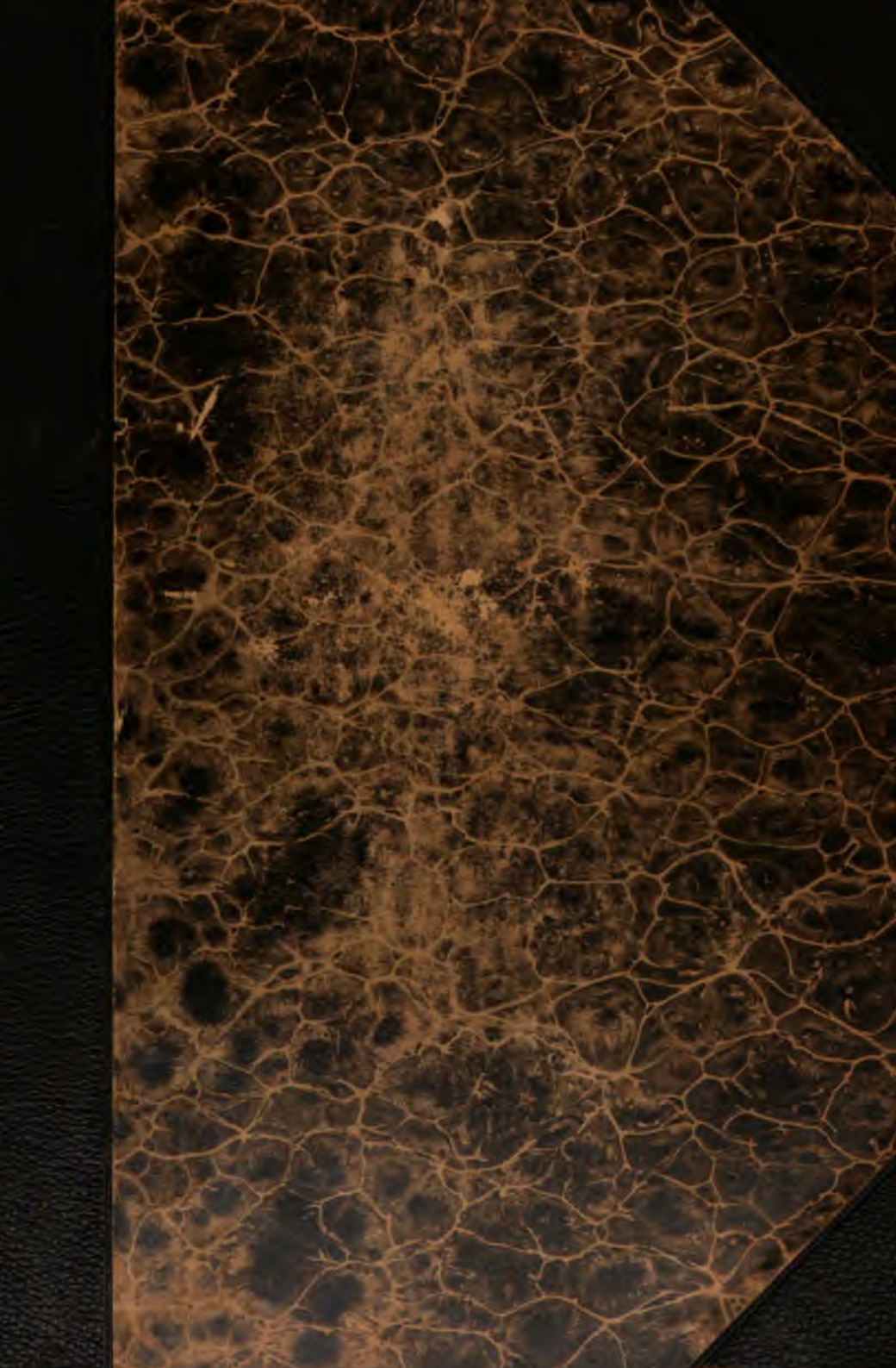
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

C551.1

Harvard College Library
FROM THE
SALISBURY FUND.

In 1858 STEPHEN SALISBURY, of Worcester, Mass.
(Class of 1827), gave \$5000, the income to be applied
to "the purchase of books in the Greek
and Latin languages, and books in
other languages illustrating
Greek and Latin
books."

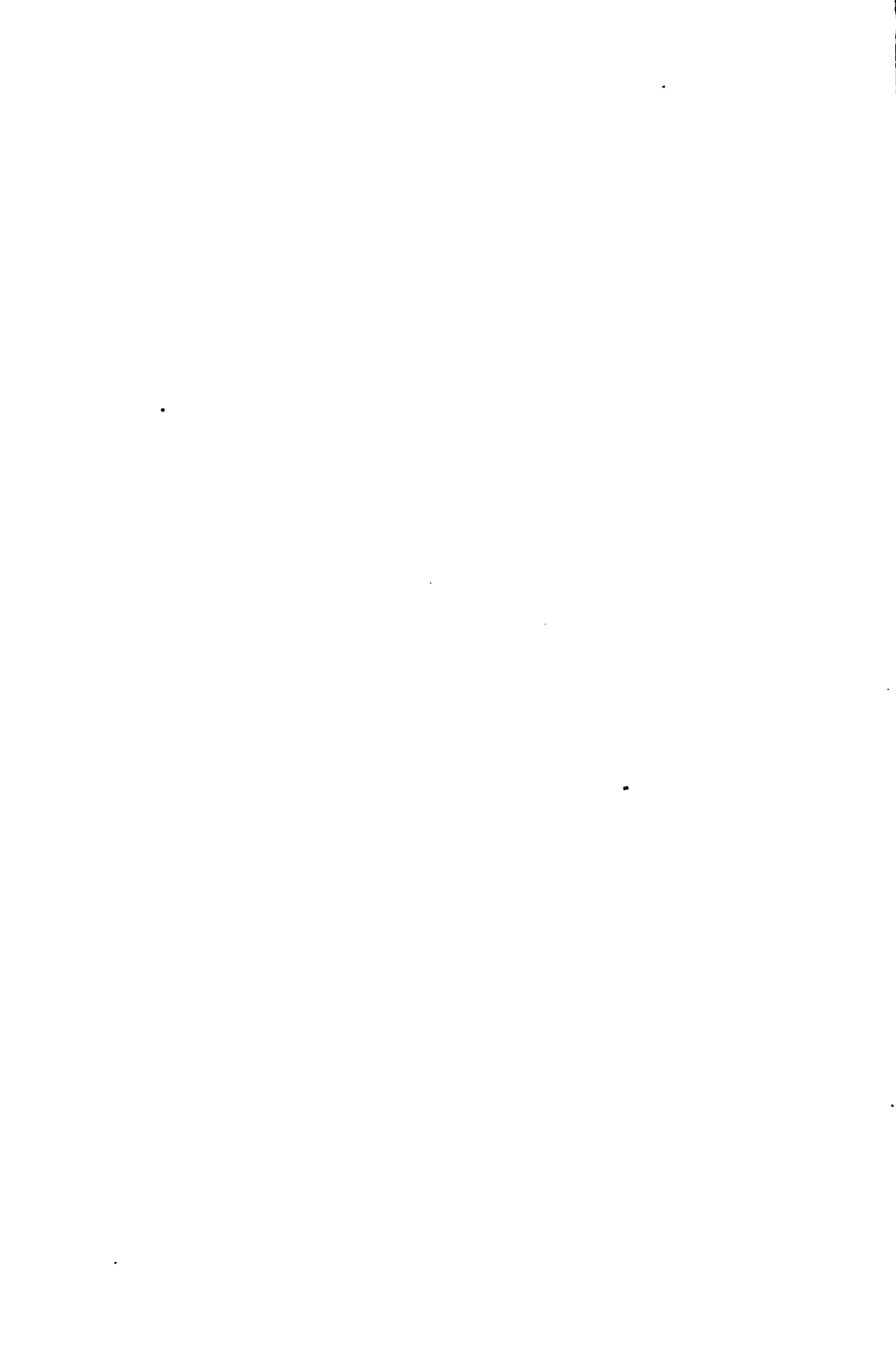
C551.1

Harvard College Library
FROM THE
SALISBURY FUND.

IN 1858 STEPHEN SALISBURY, of Worcester, Mass.
(Class of 1837), gave \$5000, the income to be applied
to "the purchase of books in the Greek
and Latin languages, and books in
other languages illustrating
Greek and Latin
books."

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

C
CORPVS
SCRIPTORVM ECCLESIASTICORVM
LATINORVM

EDITVM CONSILIO ET IMPENSIS

ACADEMIAE LITTERARVM CAESAREAE
VINDOBONENSIS

VOL. XXXXVII.

Q. SEPT. FLORENT. TERTVLLIANI OPERA

EX REVISIONE

AEMILII KROYMANN

PARS III.

VINDOBONAE
F. TEMPSKY

LIPSIAE
G. FREYTAG

MDCCCCVI.

QVINTI SEPTIMI FLORENTIS

TERTULLIANI

OPERA

EX RECENSIONE

AEMILII KROYMANN

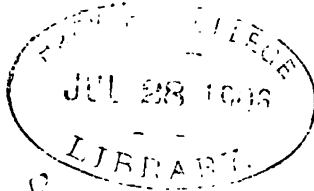
PARS III.

VINDOBONAE
F. TEMPSKY

LIPSIÆ
G. FREYTAG

MDCCCCVI.

~~1201-117~~
C551.1

Salisbury Univ
(47)

Typis expressit Rudolphus M. Rohrer, Brunae

PRAEFATIO.

Editionis huius ordinem ab Augusto Reifferscheid per tria uolumina ita dispositum, ut uolumen secundum et scripta codicis Agobardini in tomo primo non edita contineret et eos Tertulliani libros, quorum recensio nititur codicibus saeculo quinto decimo uetustioribus,¹⁾ ne ultra modum increceret huius uoluminis ambitus, ita censuit immutandum qui post Reifferscheidii mortem in uacuum eius prouinciam intrauit Georgius Wissowa Halensis, ut utrique illi secundi uoluminis parti suum daret fasciculum. e quibus cum ipse susciperet adornandum priorem, ut aliquanto celerius procederet opus post Reifferscheidii curas nimis diu interceptum, alterius ad me detulit Academiae Caesareae Vindobonensis auctoritate recensionem, quam inde ab aestate 1901 institutam et non sine munificentia Academiae per intercapedinem muneris publici peractam iamiam proponimus uiris doctis.

Continentur igitur in hoc uolumine ea Tertulliani opera, quae reperiuntur in duobus saeculi undecimi libris manuscriptis,²⁾ Montepessulano codice (*M*) et Paterniacensi (*P*), ad quos accedunt editiones princeps et tertia Beati Rhenani (*R*¹ et *R*²), Hirsangiensibus scilicet libris manuscriptis et Gorziensi (*G*) superstructae hodie deperditis. in subsidium autem uocantur duo codices Itali, Florentini *N* et *F*, et pro libris *de patientia* et *de carnis resurrectione* editio quae uulgo

¹⁾ cf. uol. I praef. p. VI.

²⁾ Quae in codice Paterniacensi exhibentur Tertulliani opera *de carne Christi*, *de praescriptione haeticorum*, *aduersus Iudaeos* non huic uolumini sed secundo erant inserenda, quia priora duo in Agobardino, postremum in Fuldensi quoque exstat codice.

uocatur Gangneiana (*B*), rectius autem dicenda Mesnartiana, in qua hic illic uel inter uerba uel in margine superest memoria optimi illius codicis libri Agobardini affinis, ex quo primum edidit Martinus Mesnart (a. 1545) nouem illos Tertulliani libros, qui nondum exstabant apud Rhenanum.¹⁾ ex his artis criticae subsidiis cum ad opus accessi, una praesto erat Montepessulani codicis collatio ab Augusto Reifferscheid qua solebat diligentia elaborata; reliquos libros omnes ego ipse excussi, editiones uero iam ab Oehlero collatas sed non ubique qua opus erat fide excussas denuo relegi, ei potissimum incumbens negotio, ut accuratius quam libuerat Oehlero distinguerem inter Rhenani primam et tertiam.

Ac de natura quidem et indole, de origine et cognatione totius huius recentioris lectionis memoriae, et manu scriptae et in editionibus Rhenani superstitis, cum uberius disputauerim in commentariolo meo Actis Acad. Caes. Vindobonensis inserto,²⁾ iam breuius licebit colligere quae illic copiosius inuenies exposita et argumentis comprobata.

Archetypus omnium qui hodie supersunt saeculi et undecimi et quinti decimi codicum olim fuisse uidetur in bibliotheca coenobii Cluniacensis, exaratus in duobus uoluminibus, e quibus alterum teste illius bibliothecae uetere catalogo³⁾ decem continebat Tertulliani scripta et *Apologeticum* eius, alterum septendecim. ad hunc archetypum temporum iniquitate deperditum sine ulla dubitatione ex nostris codicibus deducendi sunt Montepessulanus et Florentinus *N*.⁴⁾ exprimere enim

¹⁾ cf. uol. I praef. p. IX sqq.

²⁾ *Kritische Vorarbeiten für den dritten und vierten Band der neuen Tertullian-Ausgabe* tom. CXLIII. Vindobonae 1900.

³⁾ cf. *Delisle, Inventaire des manuscrits de la bibliothèque nationale*.

⁴⁾ Partem priorem codicis Florentini *N* ex ipso fluxisse Montepessulano docui *Kritische Vorarbeiten* p. 11 sqq. utrique autem adnumerandum esse codicem Gorziensem iam non superstitem, quem in tertia sua editione adornanda in usum uocauit Beatus Rhenanus, ibidem comprobatum reperies p. 8—9.

Montepessulanum uoluminum Cluniacensium alterum,¹⁾ Florentinum *N* utrumque inde liquet, quod ipsum eum, quem indicat uetus catalogus, continent librorum numerum. reperiuntur enim in Montepessulano et Florentini *N* parte priore decem libri Tertulliani et *Apologeticus*, in parte posteriore Florentini *N* septendecim, ita ut iste codex plenam et integram nobis uideatur praebere archetypi Cluniacensis imaginem. num ad eundem fontem redeant reliqui codices, Paterniacensis et quae perierunt uolumina Hirsaugiensia, quorum imaginem nobis hodie praebet Florentinus *F*,²⁾ suo iure dubitauerit aliquis, quia in illis et liber *Apologeticus* omnino deest et alii libri alio exhibentur ordine, ut relucebit ex tabula infra apposita.³⁾ sed *Apologeticum* librum omnino alienum esse ab

¹⁾ Quin Montepessulanus olim secundum habuerit uolumen meo quidem iudicio non potest dubitari. de hac re amplius infra p. XXII.

²⁾ cf. *Kritische Vorarbeiten* p. 4—7.

³⁾ Codex Florentinus *N*
(saec. XV):

De patientia
De carne Christi
De carnis resurrectione
Aduersus Praxeam
Aduersus Valentinianos
Aduersus Marcionem libri V
(*Apologeticus*)

De fuga
Ad Scapulam
De corona militis
Ad martyras
De paenitentia
De uirginibus uelandis
De habitu muliebri
De cultu feminarum
De exhortatione castitatis
Ad uocem libri II
De monogamia
De pallio

Codex Florentinus *F*
(saec. XV):

De carne Christi
De carnis resurrectione
De corona militis
Ad martyras
De paenitentia
De uirginibus uelandis
De habitu muliebri
De cultu feminarum
Ad uocem libri II
De persecutione (= de fuga)
Ad Scapulam
De exhortatione castitatis
De monogamia
De pallio

De patientia dei
Aduersus Praxeam
Aduersus Valentinianos
Aduersus Marcionem
Aduersus Iudaeos

hoc corpore Tertulliano et ex ipsis ueteris catalogi uerbis¹⁾ apparet et ex Montepessulano codice; immutandi autem ordinis librorum quae fuerint causae, accuratius examinanti haud difficile erit suspicari. qui enim exarabat ex archetypo librum Paterniacensem, cum exemplar suum descripsisset usque ad librum *aduersus Valentinianos*, animaduertens ingentem ambitum operis insequentis (librorum quinque *aduersus Marcionem*), hos libros suo destinasse uidetur uolumini²⁾ et pro illis ex altero archetypi uolumine substituisse eos quatuor libros antihaereticos, qui etiam pro rerum argumentis coniungendi erant cum reliquis antihaereticis, quos modo descripserat. eadem autem hac ratione cogendi in unum libros antihaereticos (in archetypo Cluniacensi, ut docet Florentinus *N*, miserrime disiectos) ductus esse uidetur qui Hirsaugienses scripsit libros, qua quidem in re, ut magis adaequaret duorum uoluminum ambitum, libros *de carne Christi et de carnis resurrectione*

Contra Iudaeos

Aduersus omnes haereticos

De praescriptione haereticorum

Aduersus Hermogenem

Aduersus omnes haereses

De praescriptionibus haereticorum

Aduersus Hermogenem

Codex Montepessulanus

(saec. XI):

De patientia

De carne Christi

De carnis resurrectione

Aduersus Praxeam

Aduersus Valentinianos

Aduersus Marcionem libri V

(*Apologeticus*)

Codex Paterniacensis

(saec. XI):

De patientia

De uera carne domini (= de carne Christi)

De carnis resurrectione

Aduersus Praxeam

Aduersus Valentinianos

Aduersus Iudaeos

Aduersus omnes haereses

De praescriptione haereticorum

Aduersus Hermogenem.

¹⁾ Legitur enim in catalogo: *continet decem libros Tertulliani et apologeticum eius* et in Montepessulano addidit hunc librum manus alia recentior.

²⁾ In tria igitur uolumina disposuisse uidetur opera Tertulliani, ex quibus unum ad nos peruenit. num perfecerit quod sibi proposuerat, non potest dici.

— et ipsos quidem antihaereticos — in partem priorem transponere coactus esse uidetur.¹⁾ ipsorum igitur uoluminum Cluniacensium et dispari ambitu et librorum in illis ordine non ubique apto inductos esse crediderim librarios illos, ut discederent ab ordine tradito. quem ordinem, in uniuersum pro rerum argumentis²⁾ digestum, cum nusquam uideam turbatum nisi in partis prioris libro primo et in posterioris partis quatuor ultimis, persuadere mihi uix possum hunc esse illum ordinem quem instituerit is, qui totum hoc corpus collegit; multo uerisimilius mihi uidetur ordinem ab initio institutum sine casu siue consulto aliquando esse immutatum, quod ita factum esse putauerim, ut ex archetypo librorum Cluniacensium, in uno exarato uolumine permagno et incipiente a libro *de fuga*, post librum *de pallio* auulsi fuerint ei libri, quos nunc habemus in Montepessulano et in codicis Florentini *N* priore parte. hos enim si rursus illuc inserueris, habebis reuera corpus Tertullianicum pro librorum argumentis apte dispositum neque quicquam desiderabis in ordine scriptorum.

Hoc corpus ab interitu uindicasse de proximo ut uidetur imminente haud paruum est meritum coenobii Cluniacensis et eorum coenobiorum, quae aut ab illo traxerunt originem aut arte illi adhaerebant, Trecense³⁾ dico et Paterniacense Transiuranum et Gorziense et Hirsaugiense. unde autem allatus sit bibliothecae Cluniacensi grandis iste thesaurus, cuius ante ueterem catalogum parcissima est memoria⁴⁾, qua regione,

¹⁾ Cur in parte priore dirempti sint libri *de persecutione* et *ad Scapulam* a reliquis duobus, qui ad causam persecutionum pertinent Christianorum (*de corona militis, ad martyras*), non uideo.

²⁾ Ita in parte prima coniuncta est librorum antihaereticorum pars maior; in secunda primum habemus quatuor libros ad persecutionem Christianorum pertinentes, deinde quatuor, qui de disciplina ecclesiastica, denique tres, qui de castitate Christiana agunt.

³⁾ Ex Trecensi coenobio ortum esse codicem Montepessulanum docent uerba margini inferiori folii primi inscripta: *Ex libris collegii oratorii Trecensis.*

⁴⁾ Semel tantum thesauri huius in ueteribus catalogis factam inuenimus memoriam. legimus enim in uetere catalogo bibliothecae Lauris-

quo saeculo, a quo viro sit congestus, dubito, num unquam quisquam sit indagaturus. id quidem pro certo potest affirmari, ei, qui laudabile hoc negotium suscepit, notitiam fuisse nullam neque illius corporis Tertullianei, quod congestum habemus in codice Agobardi, episcopi Lugdunensis, neque minoris illius, ex quo instruxerunt editiones suas Martinus Mesnart et Sigismundus Gelenius. dubitari enim nequit, quin, si novisset illa, aut omnes qui in illis corporibus exstabant libri Tertulliani in suum corpus fuerit recepturus aut nullum; e quibus neutrum videmus factum. Gallicanae autem ecclesiae nos debere haec tria corpora, etsi pro certo haberi non potest, eatenus persuasum habebimus, dum certis rationibus demonstrabitur aliunde ea in Galliam translata esse. ceterum in Italia ea orta esse equidem haud facile crediderim. illic enim Gelasii pontificis decretum tantum. valuisse iam cognitum habemus, ut prorsus omnis illic deleta sit Tertulliani memoria. cunctos enim qui in bibliothecis Italis asseruantur codices Tertulliani deriuatos esse ex duobus illis Florentinis *N* et *F* e Germania et Gallia saeculo quinto decimo eo apportatis nuper docuimus.¹⁾

Ad iudicandam autem corporis Cluniacensis indolem ac naturam summi fore momenti cum persuasum haberem, si cognoscerem, quae ratio intercederet inter Agobardini lectionis memoriam et saeculi undecimi codicum, in commentariolo meo supra nominato (p. 16—34) duos hos Tertullianae memoriae testes inter se comparavi, in examen uocatis libri *de carne Christi* capitibus I—XI,²⁾ quem librum solum in utroque cor-

heimensis saeculi X (*Becker, Catalogi antiqui* 37, 320 et 321; 385 et 386. cf. *Mai, Spic. Rom.* V 186): *Libri Tertulliani presbyteri: de patientia lib. I, de carnis resurrectione lib. I, adu. Marcionem lib. V, de carne Christi lib. I in uno codice.* deinde: *liber Tertulliani presbyteri; item alius liber Tertulliani.* denique: *item libri Tertulliani.* dubitari uix potest, quin haec sint corporis nostri membra disiecta; sed certius de hac re iudicare exile catalogi dicendi genus uetat.

¹⁾ cf. commentariolum meum *Die Tertullian-Überlieferung in Italien* in *Act. Acad. Vind.* tom. CXXXVIII. Vindobonae 1898.

²⁾ Mutulus est in codice Agobardino hic liber.

pore traditum habemus. quamquam non maiorem nobis suppetere comparationis materiam magnopere dolendum est, id tamen singulorum locorum castigatione demonstrasse mihi uideor, prae antiquiore memoria omnibus fere in locis contemnendam esse recentiorem, traxisse autem illam hunc morbum non tam ex incuria librariorum quam ex libidine quadam audacissima corrigendi, quae nec ab immutatione uerborum abhorruerit nec ab omissione nec ab interpolatione. haec textus temeraria recensio utrum eodem modo per totum corpus sit adhibita an in aliquibus tantum libris, certis argumentis propterea probare non possumus, quia ubique destituti sumus Agobardini libri auxilio; tamen neminem, qui interpretandis huius uoluminis libris impertuerit laborem, dubitaturum esse puto, quin in omnibus passim deprehendantur correctorum manus, exceptis fortasse libris *aduersus Hermogenem* et *aduersus Valentinianos*, quorum tam misera est condicio, ut a quoquam eos correctos esse haud facile credas. ac medelarum illarum magnam quidem partem omnino nos fugituram nemo non uidebit qui examinauerit comparationem a me institutam; ita enim plerumque sunt adhibitae, ut, nisi genuinae memoriae praesto sit testis, nullo modo possint cognosci, in quibus numero imprimis eas, quae ad syntaxin pertinent.¹⁾ crebro accidet, ut qui stili Tertulliani satis sit peritus non dubitet, quin correctoris manu immutata sint uerba auctoris, neque uero praeter probabilitatem quicquam mutare audeat. multo sane facilius continget, ut interpretatorum inepta additamenta inuestigemus, etsi et hac in re, non suppetente scilicet antiquiore memoria, nutabit saepius iudicium. quae cum ita sint, sapienti cuique erit certum in huius uoluminis scriptis restituendae uerae Tertulliani librorum faciei non parem fore artem criticam, nisi forte casu aliquando donetur nobis codex non correctus.

Ceterum Agobardinum si omittimus, non omni antiquioris

¹⁾ Exempli gratia ~~cum~~ causale in Agobardino haud raro cum indicatio coniunctum in codicibus saeculi XI fere nusquam inuenies ita usurpatam.

lectionis memoria destituti sumus, unde qualis sit condicio corporis Cluniacensis iudicare liceat. haud contemnendum enim ad hanc rem subsidium nobis confert editio Martini Mesnart anno 1545 Lutetiae impressa, quam falso Ioanni Gangeio adscribi ex acrosticho intellegitur titulo huius editionis affixo.¹⁾ is enim uir doctus in edendis duobus huius uoluminis scriptis — *de patientia* scilicet et *de carnis resurrectione* — in usum uocauit duos alios libros manuscriptos, e quibus alterum, — ad librum *de patientia* adhibitum — qui fuerit et unde acceperit ignoramus,²⁾ alterum nouimus³⁾. maxime autem dolendum est, quod non, ut debuit, hos codices pro fundamento posuit in recensendis illis Tertulliani libris, sed satis habuit

1) *Multum dies haec ipsa (lector candide
Ardensque lector) commodi tibi attulit
Eurusque dico commodi multum attulit.
Tertullianum tandem tibi habes integrum
Ipsumque cunctis expiatum sordibus:
Non dico ego authorem sed authoris opera
Viris disertis habita summo in pondere
Subtili ad unguem Cypriano cognita,
Magnoque magna ex parte lapsa tempore
Et consepulta nunc reuiuiscunt tibi.
Si legeris, mirabere. poteris interim
Notasse, quantum caeteris theographis
Antestet et sententiis et floribus
Eorumque uarietate quam gratissima.
Tu fruere lector munere, et faustus uale.*

2) Inerat olim liber *de patientia* teste indiculo etiam in codice Agobardino neque incredibile mihi uidetur ex parte reuulsa superstites fuisse Mesnarti temporibus aliquas lacinias.

3) Est ille codex, Masburensis libri a Sigismundo Gelenio usurpati maxime affinis, ex quo desumpsit nouem illa scripta, quae non inerant in Rhenani codicibus: *de testimonio animae, de anima, de spectaculis, de baptismo, scorpiace, de idololatria, de pudicitia, de ieiunio aduersus psychicos, de oratione*. fuisse autem in hoc codice etiam alios tres libros, in quibus edendis codice Masburensi se usum esse testatur Sigismundus Gelenius — *de carnis resurrectione* dico et *de praescriptione haereticorum et de monogamia* — docui in dissertatione mea *Quaestiones Tertullianae criticae* (Oeniponte 1894) p. 7—9.

uariantes eorum scripturas uel inter uerba recipere uel margini adscribere. qua quidem in re cum uerisimile non sit illum ea qua nos solemus cura ac diligentia esse usum,¹⁾ multum abest, ut plenam et integram habeamus codicum illorum imaginem. et sic tamen ex eis, quae in *B* et *Bmg* inueniuntur a textu Rhenaniāno diuersa, comprobatur quod supra tulimus de corporis Cluniacensis recensione iudicium, mendorum scilicet magnam partem non incuriae librarium sed correctorum curis adscribendam esse. quoties autem uerborum iacturam uel singulorum uel plurium passa sit recentior memoria inde cognoscas, quod in solo libro *de patientia* sexies in *B* comparent quae in reliquis codicibus prorsus interierunt, in his magnum illud in capite tertio decimo lemma, quod ab interitu uindicasse non paruum est meritum editionis Mesnartianae. haec autem uerborum amissio cum eodem modo etiam in libro *de carnis resurrectione* passim occurrat, quid de reliquorum librorum integritate iudicandum sit, simul absolutum est. — Sigismundum uero Gelenium, qui ipse quoque in edendo libro *de carnis resurrectione* adhibuisse se testatur codicem suum Masburensem, Mesnartiani libri maxime affinem si non eundem, dignum non esse cui fidem habeamus, indicanti scilicet nusquam quid codici quid ingenio suo debeat, et alibi docuimus²⁾ et in ipsa huius libri recensione satis superque inuenimus comprobatum. uenditasse enim illum ingenii sui inuenta pro codicis lectionibus non fugiet eum qui comparauerit ubique *B* cum Gelenio. multo difficilius mihi uidetur de eo codice

¹⁾ Mala fide eum rettulisse de eis quae in codicibus suis inuenerat non habeo quod suspicer. immo laudandus mihi uidetur, quod ea quae apud Rhenanum omnino uidebat deesse uncinis appositis notauit, sicut et in libro *de pudicitia* quae in codice suo euauerant spatiis uacuis relictis diligenter et accurate indicauit. id solum ei uitio uerti potest, quod plus aequo fidem habuisse uidetur Rhenani auctoritati, non suo codici superstruens nouam editionem sed illius curis. certe segregandus est ut a persona Ioannis Gangnei ita et a iudicio, quod de hoc uiro docto tulit Carolus Schenkl (*Poetae Christiani minores* uol. I 337 sqq. et 437 sqq.).

²⁾ cf. *Quaest. Tert.* p. 8.

iudicium ferre, ex quo ad eundem illum librum *de carnis resurrectione* adnotasse se dicit varias lectiones Iacobus Pamelius, Ioannis Clementis Angli dico librum (C). quem codicem etsi haud parui momenti esse concedo in recensendis duobus illis scriptis, quae nusquam nisi apud Mesnartium et Gelenium comparent, — *de pudicitia* dico et *de ieiunio aduersus psychicos* — cum haud pauca illic seruauerit quae in B et Gel interciderunt, pro reliquis scriptis in deterioris notae subsidiis numerandum esse iudico. minime autem sequi eum uolui in libro *de carnis resurrectione*. nam etsi et hic non desunt loci, ubi illum probare reliquos reprobare par sit, dubitari nequit, quin et coniecturis et interpolationibus sit deprauatus, imprimis ubi scripturae loci afferuntur.

Haec quoniam disputauimus, ut quale iudicium feramus pateat de tota illa memoria, quam debemus coenobio Cluniacensi, iam de ipsis manuscriptis et superstitiis et deperditis quae in hoc uolumine adhibendo scienda sunt paucis adumbrabimus.

Primum sine dubio inter critica huius uoluminis subsidia obtinet locum codex Montepessulanus 54 (M), quem etsi non ipse contuli tamen meis oculis inspicere non neglexi. est liber formae oblongae patens in altitudinem centimetra triginta sex, in latitudinem undetriginta, membranaceus, saeculi XI ut mihi uidetur ineuntis, ducenta quinquaginta quatuor continens folia¹⁾ et exaratus in binis columnis, quarum singulae undetriginta habent uersus. est elegantissime scriptus et eadem ubique cura et diligentia, ut omnium quos ego uidi codicum Tertulliani longe sit nitidissimus. in primo folio uerso ab eadem manu, quae codicem ipsum exarauit, praepositus est hic titulus: **ISTI LIBRI IN HOC CODICE CONTINENTVR: DE PACIENTIA LIB I DE CARNE XPI LIB I DE CARNIS RESVRRECTIONE LIB I ADVERSVS PRAXEAM LIB I**

¹⁾ A manu recenti columnis praepositi sunt numeri. errat autem qui id fecit 1116 dinumerans columnas, cum in numerando a columna 899 non ad 900 transeat, sed ad 1000.

ADVERSVS VALENTINIANOS LIB̄ I ADVERSVS MARCIONĒ LIB. V, tum ab alia manu recentiore additum est: *Post sex superioris adpositus est elegantissimus liber Apologeticus de ignorantia dei in Christo iesu qui perhibetur.* usque in finem libri quinti *adversus Marcionem* ab eadem manu exaratus est; qui postea ab alia manu additus est liber *Apologeticus* meo quidem iudicio a saeculi duodecimi manu scriptus est. prioris partis librarius quae in describendo peccauerat non ita raro secundum exemplar suum correxit (*m. 1*), plerumque supra uersum adnotans ueriores scripturam, interdum etiam in margine uel in spatio inter duas columnas relicto. praeter hanc ipsius librarii manum etiam alia hic illic comparat (*m. 2*) non multo recentior, quae et supra uersum emendauit errata manus prioris et (multo saepius) in margine addidit quae inter uerba desiderabantur. has autem lacunas iam in archetypo codicis *M* fuisse inde apparet, quod eadem etiam in Paterniacensi reperiuntur codice. sumpsit igitur haec corrector ille ex alio codice, siue ex Hirsaugiensibus libris siue ex libro illorum affini, cum nusquam additum uideamus quod non compareat in codice Florentino *F* et editione Rhenani. comparent denique in margine Montepessulani uel inter uerba signa quaedam (: siue //) a manu recentissima eis locis apposita, qui aut aliquanto obscuriores sunt aut sine dubio corrupti, quae adnotare consulto neglexi.¹⁾ prouenit autem hic codex, ut supra diximus, ex coenobio Trecensi.

Codicis Montepessulani maxime affinis est Paterniacensis 439 (*P*), membranaceus et ipse quoque saeculi XI, sed exeuntis ut uidetur, qui hodie cum libris Beati Rhenani in bibliotheca Saletstadiensi assernatur. est, ut Montepessulanus, oblongae formae in altitudinem patens centimetra duodetriginta semis, in latitudinem uiginti, centum quadraginta quatuor continens folia.²⁾ utrum ab una an a pluribus exaratus sit manibus

¹⁾ Adnotati autem ubi haec manus delet quae in *M* per errorem bis scripta sunt (*m. 3*).

²⁾ Praeter eos quos supra nominaui libros Tertulliani inueniuntur in

equidem dicere non audeam, cum hic illic diuersitas quaedam scripturae deprehendatur, quae tamen non ea est, ut non interuallis quibusdam ab eadem manu omnia scripta esse credas. multo negligentius exaratus est quam Montepessulanus et a librario ipso multis locis correctus, plerumque secundum exemplar sed interdum etiam ex coniectura.¹⁾ emendauit autem praeterea hunc codicem ex libris Hirsaugiensibus primus editor. Beatus Rhenanus, supplens ex illis quae in Paterniacensi uidebat omissa et uarias eorum lectiones uel supra uersus uel in margine adnotans.²⁾ ita instructum codicem ipsum Frobenio typis describendum commodauit, quam ob rem ad uerbum fere concordat cum illo Rhenani prima. artiore autem affinitatis uinculo cohaerere hunc librum cum Montepessulano quam cum Hirsaugiensibus, etsi ad eundem fontem eos omnes redire certum est, cum ex magno corruptelarum numero librorum *MP* communium tum ex lacunarum earundem haud paruo numero satis liquet, quas in Hirsaugiensibus non fuisse et Rhenanus testis est et codex Florentinus *F.*³⁾ ceterum quanta negligentia descriptus est Paterniacensis liber — passim enim hiat lacunis ubi Montepessulanus est integer — tanta etiam corrigendi exemplaris nec non interpolandi audacia.⁴⁾ corri-

hoc codice a manu alia recentiore scripta *uita S. Simeonis monachi qui stetit super columnam* et narratio de Dareo incipiens: *antiquas per historias dum quaererem.*

¹⁾ Ubi id factum est, in apparatu adnotauit *corr. m. 1* siue *corr. libr. ipse*; duobus uel tribus locis animaduerti aliam manum (*m. 2*) et ipsam antiquam.

²⁾ Coniecturas suas, ipsas quoque in margine notatas, ab Hirsaugiensium lectionibus ita distinxit Rhenanus, ut his *alias* illis *fort.* praescriberet. ceterum in margine primae editionis hic illic leguntur quae in Paterniacensi non compareant; haec igitur inter imprimendum a Rhenano addita sunt.

³⁾ cf. exempli gratia p. 8, 20, 13, 21, 28, 22, 41, 10, 90, 25, 116, 2.

⁴⁾ Ex suo ipsius arbitrio librarium codicis Paterniacensis exemplar sum correxisse multis locis persuasum habeo, ubi Paterniacensem contra Montepessulani et Hirsaugiensium consensum facere uideo, ut p. 2, 17, 3, 11, 6, 12 et 19 (ubique uel supplendo uel emendendo restituit uerum).

gentem autem exemplar suum librarium cum et uerum haud raro restituisse animaduertam, etiam eis locis, ubi in Paterniacensi aliqua inueniuntur quae nec in Montepessulano nec in Florentino *F* et Rhenani prima comparent,¹⁾ nescio an coniectanti librario debeantur.

De libris Hirsaugiensibus,²⁾ e quibus anno 1521 Beatus Rhenanus ea Tertulliani opera edidit, quae in Paterniacensi

7, 7 et 18. 10, 9 (interpolauit *est*). 14, 4. 35, 24. 36, 23. 50, 21 (locus emendatus). 59, 8 (interpolauit *dicens*). 61, 27. 63, 23 (consulto omisisse uidetur *die*). 65, 11. 26, 27 (recte supplenuit *ut*). 67, 18. 29 (propter primariam corruptelam *facultatem* [*B* recte *facultatum*] falso rescripsit *carnis* pro *carnibus*). 69, 4 (falso coniecit m. 1 *quasi* pro *quia*). 70, 11 (suppleuit ex scripturae loco *nouum*). 70, 15 (*eorum* pro *illorum*). 71, 3 (remouit iniuria accusatiuum graecum). 71, 5 (bis uerum restituit). 72, 4 (falso post *quia* indicatiuum restituit pro coniunctino). 73, 3. 75, 5. 17 (interpolauit *hominis*). 85, 25. 86, 8 (correxit hunc locum secundum similem locum 59, 14). 98, 12 (consulto correxit *sed* in *quod*, *sed* falso). 102, 25. 109, 17. 110, 17 (audacter et falso pro *facta*[*m*] rescripsit *uiuientem*). 188, 9 (interpolauit uocem *parere*). sufficere puto haec exempla ad comprobandum quod supra tuli indicium.

¹⁾ Velut in memorabili illo loco p. 9, 22, ubi uocabulum *moras*, sine dubio necessarium et aptum, nec in *M* nec in *RF* comparet.

²⁾ Hos et Paterniacensem librum quomodo nactus sit enarrat in praefatione Rhenanus: '*Prosequeremur anno superiori eximium illum ciuilem prudentiae et optimarum litterarum antistitem Vdalricum Zasium, cum sodalitates litterariae salutandae gratia Seletstadium uenisset, Colmarium usque, quo cum uenissemus insignem illum bonorum studiorum factorem Dn. Iacobum Zimmermanum, illic Decanum, aduimus. In cuius bibliotheca libris exquisitissimis instructa, forte uetustum quendam codicem arripui, quem is ex Paterniaco Transiurano coenobio (Peterlingen) commodum attulerat. Hunc cum me uideret auidius euoluere, pro suo candore permisit, ut mecum auferrem. — Deinde cum paulo post agerem Argentorati intellexissemque Thomam Rappium ad Thermas Hercinias quas uulgus Syluestres appellat proficisci uelle, rogavi hominem, ut Hirsaugiense coenobium quod illinc non multum abest adiret. Is negotium id libens suscepit. atque — audi fortunam — uisum biduum fuerat in Thermis, cum Reuerendus Abbas Hirsaugiensis... illic quoque lotum uenit. Quae res effecit, ut facilius impetraret quod uolebat. Itaque Tertulliani libros secum attulit, quos ab illo paulo post Basileae agens accepi non minori gaudio, quam si gemmas mihi misisset.'*

non exstabant,¹⁾ rectius nunc quam antea iudicare licet, quia Rhenani prima (*R*¹) comparata cum Florentino *F* ueram in uniuersum et integram nobis permittit restituere illorum imaginem. ubi ubi enim prima Rhenani cum codice *F* facit Hirsaugiensem nos habere certum est, ubi uero *F* cum *M(PN)* facit contra *R*¹, Rhenani coniecturam agnoscendam esse non minus liquet.²⁾ ceterum qua aetate fuerint conscripta uolumina Hirsaugiensia, quia tacet Rhenanus, scire non possumus, quamquam inde, quod ille ubi ubi praesto erat Paterniacensis illum pro fundamento posuit, iure fortasse concludas Rhenanum hunc codicem antiquiorem iudicasse libris Hirsaugiensibus et ob eam rem fide digniorem. quantum autem deperditis libris in uerbis auctoris constituendis adiudicandum sit auctoritatis et quo uinculo coniuncti fuerint cum Montepessulano et Paterniacensi, firmiter iam positus fundamentis dici posse existimo. ac primum quidem id hac nostra recensione palam factum est non tantum intercedere inter Hirsaugienses et reliquos, quantum intercedere uidebatur quamdiu non satis distinctae erant editiones Rhenaniae; maiorem enim numerum discrepantiarum, quae in tertia Rhenani reperiuntur, non Hirsaugiensibus sed coniectanti Rhenano deberi iam potest cognosci. ueriores tamen archetypi imaginem praebere codicem Montepessulanum quam Hirsaugienses uix fugiet quemquam, qui locos discrepantes perlustrauerit. sicut enim in immutandis quorundam

¹⁾ Sunt hi libri: *de corona militis, ad martyras, de paenitentia, de uirginibus uelands, de habitu muliebri, ad uxorem, de persecutione, ad Scapulam, de exhortatione castitatis, de monogamia, de pallio, aduersus Marcionem.*

²⁾ Arti emendandi multo etiam magis studuit Rhenanus in editione secunda a. 1528 emissa, in qua adornanda nulla adhibuit noua codicum subsidia, maxime autem in tertia, quae prodiit a. 1539 (*R*²), non solum Gorziensis libri quam interea acceperat collatione sed etiam ipsius coniectaris permultis locis emendata. propterea, cum eas quas postmodum probauit medelas etiam in tertiam receperit, secundae editionis rationem nullam censimus habendam, eo accuratius autem distinximus inter primam et tertiam, ut tandem aliquando cognosci possit, quid codicibus quid ingenio suo debeat Rhenanus.

uocabulorum formis, quae grammaticorum regulis obstrepere uidebantur, satis audacem fuisse Hirsaugiensium librarium iam prius animaduertimus,¹⁾ ita et ab interpolationibus quamuis paruulis non prorsus eum abstinuisse concedendum est.²⁾ tamen multum abest, ut Hirsaugiensibus possimus carere. haud paucis enim locis — etsi in ipsis quoque saepius interciderunt singula uocabula³⁾ — ex illis suppleri possunt quae in Montepessulano et Paterniacensi omnino desiderantur;⁴⁾ quin immo non desunt loci, ubi Hirsaugienses integros, Montepessulanum ceterosque interpolatos esse iudicandum sit, ut loco memorabili p. 303, 15 (cf. etiam p. 46, 6). quae cum ita sint, id certum est Hirsaugienses non esse descriptos ex eodem exemplari ex quo Montepessulanum et Paterniacensem; ad eundem tamen fontem omnes tres redire cum absolutum sit, superest, ut Montepessulanum et Paterniacensem propter lacunas communes secundo gradu distare censeamus ab archetypo Cluniacensi, de Hirsaugiensibus autem, utrum ex ipso archetypo an ex apographo eius fluxerint, in suspenso relinquamus iudicium. ceterum de hac re certius iudicare liceret, nisi libri Hirsaugienses, a Rhenano cum Paterniacensi in prela Frobeniana commissi, prorsus interiissent; tunc enim cognosci posset, quantum mutauerit in illis manus correctoris, cuius mentionem facit Rhenanus in margine editionis suae (cf. huius uoluminis

¹⁾ cf. *Krit. Vorarb.* p. 10. ad quae exempla adiungo haec ex libris *aduersus Marcionem* collecta: *agnoscere* pro *adcognoscere* (464, 8 saepius), *multiplicatis* pro *multificatis* (ibidem), *pepercit* pro *parsit* (496, 27), *nent* pro *neunt* (519, 26), *suffodi* pro *suffodiri* (521, 16).

²⁾ cf. in libris *adu. Marcionem* 304, 18 (*sit*). 324, 27 (*est*). 409, 26 (*est*). 421, 12 (*est*). 464, 21 (*dei alterius*). 521, 22 (*ut*). 554, 17 (*inquit*). 584, 1 (*erit*).

³⁾ In libris *aduersus Marcionem* hoc quadragies fere factum est, cum duobus tantum locis (481, 14. 496, 20) tota membra interciderint.

⁴⁾ In libris *aduersus Marcionem* sex locis tota membra omittit Montepessulanus (296, 22. 350, 20. 374, 6. 453, 22. 549, 12. 567, 7), cum singula uerba in eo aliquanto rarius (uicies fere) omissa uideamus, quam in Hirsaugiensibus.

p. 3, 2). fieri enim potest, ut et uariarum lectionum et interpolationum magna pars non codici sed correctori illi debeat.

Nunc paucis etiam de quinti decimi saeculi libris manuscriptis, de Florentinis *F* et *N* et de eo codice, quem in adornanda tertia editione in usum uocauit Beatus Rhenanus, Gorziensem dico hodie deperditum, de quibus omnibus latius disputauit *Kritische Vorarbeiten* p. 4—13.

Asseruatür codex Florentinus *F* (Conuenti soppressi VI, 10) in bibliotheca Magliabechiana. est chartaceus (38 × 30), in duabus partibus exaratus, e quibus priorem secundum subscriptionem descripsit anno 1426 in coenobio Pforzhinensi frater Iohannes de Lautenbach, posteriorem ibidem eodemque anno¹⁾ frater Thomas de Lypha. fluxisse hunc codicem ex apographo Hirsaugiensium olim in coenobio Pforzhinensi asservato nunc deperdito satis certis rationibus probasse mihi uideor.²⁾ negligentissime autem exaratum fuisse illud apographum ex ingenti et lacunarum et mendorum³⁾ numero cognoscitur, quibus caruisse Hirsaugienses ex prima Rhenani editione scimus. quamuis autem malae sit notae, tamen non omnino contemnendum est eius auxilium. ubicumque enim pro fundamento posuit Rhenanus Paterniacensem in usum tantum adhibitis Hirsaugiensibus, cum nec accurate nec plene excussisse cognoscatur quos prae Paterniacensi neglexit codices, quantum nos adiuuet Florentinus *F* in restituendis libris deperditis facile intellegitur, nec semel inde suum redditum esse puto Tertuliano. in eis autem libris, quos ex solis Hirsaugiensibus edidit Rhenanus, sicut in hoc uolumine libros *aduersus Marcionem*, cum non adnotauerit ubique, ubi codices ubi iudicium suum

¹⁾ cf. *Die Tertullian-Überlieferung in Italien* p. 13.

²⁾ *Kritische Vorarbeiten* p. 6—7.

³⁾ Quam feci huius codicis collationem plenam et integram non expressi nisi ad librum *de patientia*, ut qualis eius sit condicio inde possit cognosci; ceterum, ne inutili et molesta abundantia oneraretur apparatus criticus, in notandis uariis eius lectionibus parcius quam profusior esse malui, imprimis in quarto et quinto *aduersus Marcionem* libro, ubi et lacunas adnotare desii.

sit secutus, id nobis praestat auxilii codex *F*, ut iam liquido discernere liceat coniecturas Rhenani ab eis, quae debuit codicibus.

In eadem autem bibliotheca Magliabechiana asseruatur etiam alter codex Florentinus *N* (Conuenti suppressi VI, 9), ipse quoque chartaceus (39 × 32) et a duabus manibus in duabus partibus¹⁾ exaratus. atque priorem quidem huius codicis partem ex ipso Montepessulano descriptam esse, quippe in qua non solum prima sed et secunda Montepessulani manus correctrix compareret, cum prius pro explorato iam habuerim, hodie eadem fiducia non audeam asserere. potest enim hic Florentinus etiam Gorziensis libri esse apographum hodie deperditi, cuius collationibus in tertia sua usus est Beatus Rhenanus.²⁾ sciri enim nequit, — quamquam tacet de hac re Rhenanus — num manus correctorum Montepessulani etiam in illo codice comparuerint, ut et hinc fluere potuerint in Florentinum. utrum autem iudicandum est de horum codicum inter se affinitate, quin ad Montepessulanum redeant non potest dubitari, quam ob rem pro eis Tertulliani libris, quos et ille continet, prorsus sunt neglegendi.³⁾ suboritur autem hoc loco quaestio, unde acceperint hi codices⁴⁾ ea Tertulliani scripta, quae in Montepessulano non continentur. ac primum quidem

¹⁾ Dirimuntur hae partes, quarum utriusque in fine subscriptio comparet nulla, duobus foliis uacuis relictis.

²⁾ Dicit in praefatione hanc collationem *'diligentia et dexteritate Huberti Custinei uiri cum pietate tum eruditione excellentis adiuvante Dominico Florentino sodali peractam esse cura clarissimi Iuris consulti D. Claudii Cantimuculae Ferdinandi Caesaris a consilio.'* varias autem huius collationis lectiones exscripsit Rhenanus in adnotationibus suis singulis libris praefixis.

³⁾ Attamen ad librum *de patientia* notavi omnes codicis *N* lectiones varias, ut qualis sit possit cognosci. animaduertendum autem est satis audacter et non sine magna corrigendi temeritate depingere librarium exemplar suum, quippe qui nec a coniecturis nec ab immutationibus et interpolationibus abhorreat.

⁴⁾ Totum corpus in Gorziensi existisse ex Rhenani adnotationibus liquet.

in eis opusculis, quae in Paterniacensi exstant, in Montepessulano non comparent, codices *NG* in uniuersum contra Hirsangienses cum Paterniacensi facere uidemus, ex quo tamen in his partibus eos fluxisse ne credamus lacunae impediunt solius Paterniacensis propriae. eandem autem rationem intercedere inter *GN* et Hirsangienses in eis scriptis, quae ex solis Hirsangiensibus edidit Rhenanus, uoluminis quarti apparatus criticus docebit. absolutum igitur cum sit nec ex Hirsangiensibus nec ex Paterniacensi illa scripta desumpta esse, uerisimillimum mihi uidetur, quod iam antea suspicatus eram,¹⁾ habuisse olim Montepessulanum etiam alterum uolumen reliqua continens corporis Cluniacensis opuscula nunc deperditum et superesse huius uoluminis memoriam, quamquam deprauatam nec integram, in solo hodie codice Florentino *N* (et in collationibus Gorziensis), unde apparet, quanti nobis futurus sit in quarti uoluminis libris recensendis hic quem nemo usque adhuc excussit liber manuscriptus.

Haec de codicum fundamentis, quibus nititur huius uoluminis recensio. infirma ea esse et fallacia cum post primum omnes deinceps cognouissent editores, pro sui quisque ingenii facultatibus emendando auctori nauauerunt operam, e quibus quid quisque praestiterit nunc paucis erit adumbrandum. palma sine dubio adiudicanda est Beati Rhenani admirabili ingenio, qui postquam anno 1521 primam editionem emisit prae temporis angustiis, ut ipse profitetur, plus aequo maturatam, per uiginti fere annos et interpretando et emendando auctori tam strenuam tamque indefessam adhibuit industriam, ut in sequentibus duabus editionibus annis 1528 et 1539 emissis et emendatior semper et adnotationibus plenior prodiret Tertullianus. cui quantum profuerit singulare eius ingenii acumen ac iudicii sobrietas prima quaeque huius uoluminis pagina melius docebit quam uerbosissima nostra laudatio. quam feliciter autem exerceat emendandi artem, testes sunt imprimis libri *aduersus Hermogenem* et *aduersus Valentinianos*, quos ex codicibus

¹⁾ *Kritische Vorarbeiten* p. 13.

tanta corruptelarum multitudine deprauatis ita edere, ut non modo possint legi sed ut et emendationum maior pars ab omnibus qui sequebantur editoribus sit probata, haud mediocriter sane critici ingenii est testimonium. et mutasse quidem illum haud raro uerba auctoris, ubi nos ex melius iam perspecto sermone Tertulliano mutandi necessitatem agnoscere non possumus, id ei crimini uertere obtrectatoris magis quam iusti iudicis esse putauerim. magis sane in ea re mihi uituperandus uidetur Rhenanus, quod permultis locis, ubi praeter codicum auctoritatem quid ausus est mutare, in adnotationibus singulis libris praefixis id commemorare neglexit. inde enim posteriores omnes — neque enim Rigaltium hic excipio neque Oehlerum — in eum inciderunt errorem, ut Rhenani coniecturas pro codicum memoria acciperent et mendis male a Rhenano emendatis suam superstruerent emendationem. nam inde a Martino Mesnart omnes pro fundamento posuerunt tertiam Rhenani, prima eius aut omnino neglecta aut non ea qua opus erat diligentia inspecta, Mesnartius quidem et Gelenius ita, ut ubicumque noua codicum subsidia adhibere non poterant, tertiam Rhenani repetere satis habuerint nulla adhibita sua cura. ac Mesnartio quidem id certe laudi dandum est, quod quaecumque debuit codicibus a se primum in auxilium uocatis uncinis includenda curauit et ubi contra Rhenani auctoritatem suos codices sequi ausus non est, uarias eorum lectiones in margine adnotauit. sed cum in his libris edendis hic illic etiam suas coniecturas uel margini adscripsisse uel inter uerba recepisse eum satis compertum sit,¹⁾ haud facile incumbit editori negotium, ut ubi id factum sit ubi non, ex singulorum locorum ratione cognoscat. Mesnartianae editioni suam superstruxit Sigismundus Gelenius, qui etsi haud paucos Tertulliani locos splendidissimis emendauit medelis, meo quidem iudicio plus obfuit Tertulliano quam profuit. neglecta enim ea, quam

¹⁾ Saepissime id factum esse in eis libris, quos primus edidit Mesnartius ex suo 'codice uetustissimo' recte animaduertent Klusmannus et Reifferscheidus.

adhibentem animaduertimus Mesnartium in notandis codicum lectionibus cura nusquam omnino significauit, quid ex codicis sui fide quid ex coniectura nouauerit, quod equidem magis consulto ab eo factum quam incuria omissum crediderim, scilicet ut eo maiorem strueret coniecturis suis fidem. ea certe est uariarum lectionum quae apud illum in libro *de carnis resurrectione* inueniuntur condicio, ut prae manu scriptorum testium fide omnes fere contemnendas duxerim et in emendando ubique a Mesnartio reliquisque procedere maluerim quam a Gelenio, qui quantum ingenio suo in immutandis sine causa auctorum uerbis indulserit aliunde quoque notum est, sicut ex Arnobio et Ammiano Marcellino. ceterum apud posteriores propter ipsam illam artem tacendi usque adeo inuenit fidem, ut neglecto Mesnartio et Rhenano ubique fere illum secuti sint, nisi quod aliquot locis de fide eius dubitauerunt Oehlerus et saepius etiam Reifferscheidius in primo huius editionis uolumine, quem tamen plus aequo illi confisum esse alibi docuimus.¹⁾ quod quidem seuerum de Gelenio iudicium cum comprobari nequeat nisi ex singulorum locorum castigatione, hic proferre tantum mihi liceat, comprobatione eius relicta epilegomenis aliquando edendis.

Quae post Gelenii curas anno 1562 prodiit noua Tertulliani editio a Iacobo Pamelio instructa saepiusque exinde repetita, etsi non tam emendando quam interpretando Tertulliano inseruiuit Rhenani adnotationibus indicibusque et correctis et auctis, non tamen nullis instructa erat nouis codicum subsidiis. praeter enim illum, quem supra nominaui codicem Ioannis Clementis Angli, qui qualis fuerit notae iam diximus, Vaticanos quosdam codices²⁾ in usum se uocasse testatur, quos

¹⁾ *Quaest. Tert. criticae* in eis quas scripsi ad libros *de baptismo, de pudicitia, de ieiunio aduersus psychicos* animaduersionibus.

²⁾ Vnum adhibuit ad libros *aduersus Iudaeos, de praescriptione haereticorum, aduersus omnes haeresees, aduersus Hermogenem*, duos ad libros *V aduersus Marcionem*, tres ad reliquos omnes corporis Tertulliani libros.

tamen certius indicare neglexit. ex his fuisse unum codicem *N*, qui nunc Florentiae asseruatur, uel apographum eius, etsi hodie iam non inuenitur in bibliotheca Vaticana, satis liquet ex uariis lectionibus inde repetitis, quae ubique fere cum illo codice faciunt.¹⁾ reliqui omnes ex eorum numero erant, qui adhuc in Vaticana reperiuntur, descripti a me in commentariolo supra nominato²⁾ et ad unum omnes reducti ad codicem Florentinum *F* siue ad apographum eius manu Nicolai de Nicolis exaratum. qui libri quod unde prodissent et quanti essent aestimandi iudicare nullo pacto potuit Pamelius, sine ratione eum et iudicio illis usum esse nemini erit mirum. passim igitur, prout libuit iudicio eius, nouiciorum librorum quam fallacissimis subsidiis subuenire ausus est Tertulliano, qui quantam illinc labem traxerit uix potest dici. nam etsi ex codice *N* (siue eius apographo) suum interdum reddidit auctori, tamen et in hoc codice adhibendo tantopere inter Rhenani et codicis sui auctoritatem nutat iudicio, ut libidinem suam magis quam rationem uideatur sequi. ubi uero praeter omnem codicum auctoritatem mutare quid audet, nescio utrum saepius in eis quae bene se habent iniuria offenderit an falsis coniecturis tentauerit quae corrupta esse recte senserat. certe non ita multis locis coniecturam Pamelianam inter uerba recipere potuimus, eo saepius autem remouendae erant quas ex parte probauerant posteriores interpolationes eius, siue ex deteriorum codicum auctoritate siue ex ipsius coniectura uerbis auctoris intextae. imprimis enim sacrae scripturae locos, sicubi dissentire uidebat a Vulgata quam dicimus recensione, secundum illam uel

¹⁾ Quod uti patefiat, — etsi, ubicumque Montepessulanum habemus, prorsus nullum codicis *N* esse usum demonstrauius — adnotare Pamelii cum illo libro contra reliquos consensum non superfluum duxi, id quod propterea etiam factum scito, ut quantum Montepessulani propago a parente iam abstiterit melius cognoscatur. ceterum ubi ex hoc codice Pamelius uerum restituit, nihil significauit, ubique eam rationem secutus, ut ubi superstites sunt ipsi libri manuscripti, quid ex eis desumpserint priores editores non commemorarem.

²⁾ cf. *Die Tertullian-Überlieferung in Italien* p. 2—5 et 18—19.

immutare interdum uel supplere sui iuris esse putabat similique licentia in recensendo libro tertio *aduersus Marcionem* usus est libro *aduersus Iudaeos*, ex quo interpolasse magis illud opusculum quam emendasse eum non satis a posterioribus cognitum esse putauerim. sic Pamelianae editionis quantum ad uerba auctoris constituenda perexiguus esset usus, nisi instructa esset Latini Latini, Ludouici Carrionis, Ioannis Harrisii emendationibus et coniecturis, in quibus imprimis laudandus est Latinus, qui haud uno loco uerborum corruptelis necessariam et aptam medelam adhibuit.

Eandem hanc Pamelianam recensionem repraesentat sequens editio a Francisco Iunio adornata et Franeckeræ anno 1597 in lucem emissa, cui adiectae sunt editoris in singulos libros animaduersiones et in calce libri, postquam totum iam opus absolutum erat, codicis Fuldensis ad libros *Apologeticum* et *aduersus Iudaeos* scripturae discrepantes.¹⁾ atque utinam placuisset huic uiro docto, neglecta Pameliana ad antiquiorum testium redire fidem nouamque inde instruere Tertulliani operum recensionem! inter ueteres enim editores uix unus est, qui iudicii acumine et eruditione ei par sit, qui tam diligenter obserauerit Tertulliani stili proprietatem, nemo. inde ad emendandum optime instructus in adnotationibus suis thesaurum con-gessit et obseruationum et emendationum et coniectaneorum, quem et huic nostrae recensionem magno usui fuisse grato animo confitemur. est enim in illo ueri inueniendi naturalis quaedam uis et tam strenue tamque nauiter intellegendis auctoris subtilitatibus dat operam, ut etiam in erroribus eius semper fere ueri aliquid inueniri possit. id eo expressius duxi profitendum, quo magis illi obtrectantem animaduerto nouissimum editorem Franciscum Oehlerum.²⁾ neque enim Iunius mihi hic uituperandus uidetur sed Oehlerus, qui non raro quae palmari con-

¹⁾ De Fuldensi libro plenius disputabitur in secundi uoluminis prolegomenis.

²⁾ cf. Oehlerii praefationem p. XVIII.

iectura restituerat ille aut praeter codicum quam putabat fidem spreuit aut insulsis suis inuentiunculis remouit.

Quae autem desiderabatur noua Tertulliani operum recensio haud ita multo post instituta est a Nicolao Rigaltio. is enim quem Mesnartius hic illic tantum in usum uocauerat codicem Agobardinum primus integrum excussit et praeterea recentioris memoriae optimum testem, Montepessulanum, in eis libris quos ille continet pro fundamento posuit editionis suae, Lutetiae anno 1634 impressae, quae quin post Rhenani et Mesnartii curas plurimum contulerit ad ueram Tertulliani imaginem recuperandam non potest dubitari. nam milies fere, ut dicit editor, ex codicibus illis sua arripuit Tertullianus, maxime uidelicet ex Agobardino. attamen non ita usum esse Rigaltium nouis suis subsidiis, ut et debuit et potuit, ex codicibus accuratius excussis melius hodie perspicui potest, quam antea. ut enim taceam de Agobardino, in quo excutiendo utpote lectu difficillimo crebro eum errauisse constat, etiam in eis libris, in quibus Montepessulani auxilio utebatur, multum abest, ut codicem suum qua opus erat fide sequatur ducem. hoc eo factum est, quod et ille, uti priores, Rhenani coniecturas — seductus scilicet editoris in notis silentio — pro codicum memoria accepit, in eundem errorem inductus de Rhenano, in quem de Fuluio Ursino,¹⁾ cuius emendationes margini editionis Pamelianae adscriptas et inde in librum archiepiscopi Tolosatium Car. Monchalli transscriptas uelut antiquae memoriae noua subsidia adhibuit sanandis uerborum corruptelis. sed haec quidem in re, quam primus cognouit Franciscus Oehlerus, excusandus magis quam inculpandus mihi uidetur Rigaltius, quia curae Fuluianae Francofurti ad Moenum anno 1612 ab Ioanne a Wouwer ex manuscripto bibliothecae

¹⁾ cf. quae dicit in praefatione: *Sequens aetas Fuluium Ursinum tulit, qui certe codices inspexerat longe meliores Rhenanianis, contentus excerptas inde lectiones editionis Pamelianae marginibus adnotasse, sed ne possessoribus quidem exemplarium nominatis.*

Vaticanae¹⁾ editae,²⁾ emendationum maiorem partem ex 'uetero codice' desumptam proterua fronte contendunt. quod quamquam cum Oehlero pro mendacio puto accipiendum, tamen non tantum quantum ille detrahi uelim Ursini splendido ingenio, in emendando tam felici, ut praeter Rhenanum et Iunium neminem tam saepe ex coniectura uerum inuenisse existimem quam Fuluium Ursinum. — Usus est autem Rigaltius praeter eos quos supra nominavi codices etiam excerptis ex aliis quibusdam codicibus scripturis, quorum notitiam hodie habemus nullam, margini editionis Rhenanianae ut uidetur adscriptis, in quibus nominandus est codex Diuionensis, qui tamen, quantum ex parcissima eius memoria licet iudicare, malae fuit notae, ut recte iudicauit Oehlerus. de emendatore autem Rigaltio si iam ferendum est iudicium, id ei imprimis laudi uelim uerti, quod editorum omnium primus, ne dicam solus, perspexit recentioris memoriae codices omnes ad unum correctorum manus passos esse.³⁾ qua cognitione instructus interpolatorum inepta commenta hic illic delere ausus est, in quibus ante eum nemo offenderat, sicut et in supplendis eis, quae incuria librorum interciderat, prioribus aliquanto est audacior. in coniectando parcus est sed adeo felix, ut coniecturarum eius maiorem partem inter uerba recipiendam duxerimus.

Praetermissis quas sequens aetas tulit editiones, Semlerianam dico Halis annis 1769—1776 impressam et Mignianam (Patres latini uol. I et II), quippe quae tantum non in omnibus exprimant editionem Rigaltianam,⁴⁾ ad nouissimam

¹⁾ Adseruari adhuc in Vaticana manuscriptum illud uidi, comparare cum Wouweri editione prae temporis angustiis non potui.

²⁾ Sub titulo: *Ad Q. Sept. Florentis Tertulliani opera emendationes epidicticae. Ioannes a Wouwer Francofurti ad Moenum. Impendio Rulandiorum. Typis Richterianis MDCXII.*

³⁾ cf. quae dicit in praefatione: *Quod si ueterum librorum (saeculi scilicet undecimi codices) appelles fidem, etiam ueterum librorum fide falsissimae lectiones adseruntur. nam sunt et libri ueteres deprauatissime correcti, neque ulla spes reducendae unquam ueritatis, nisi tam ueteres nanciscamur, ut sint omnium correctorum antiquitate uetustiores.*

⁴⁾ Non omnino eas a me neglectas esse docebit apparatus criticus.

iam accedamus Tertulliani operum editionem recensendam a Francisco Oehlero annis 1853—1854 Lipsiae emissam tripertitam et apparatu critico et commentario perpetuo instructam et dehinc editione minore repetitam. cuius editionis cum uideam quot iudices tot fere exstitisse uituperatores eosque seueros,¹⁾ ego quidem defensoris malim suscipere partes quam uituperatorum augere numerum. multi enim procul dubio sudoris est opus, quippe in quo — id quod ante Oehlerum susceperat nemo — mirabili diligentia et fide pro rei difficultatibus satis probabili congestae sint omnium fere quae antecesserant editionum uariantes scripturae et quidquid uel in interpretando uel in emendando praestiterant singuli, adiectis praeterea et ipsius continua interpretatione²⁾ et testimoniorum nominum rerum indicibus.³⁾ curis his Oehlerianis, non contemnendis profecto et ne hodie quidem omnino obsoletis, quanto minus uelim obtrectari, tanto exertius in ea re accusatoribus Oehlerii adstipulandum putauerim, quod philologorum desideriis nusquam fere satisfacit illius editio. an quem putas usum editionis criticae, quae criticae artis fundamento, librorum manuscriptorum recensione, omnino careat? si enim omittimus codicem Agobardinum, cuius duas attulit collationes a Stephano Baluzio et Hildebrando elaboratas, eorum codicum, quibus nituntur quas adhibuit ueteres editiones, non modo suis oculis inspexerat nullum sed ne ab aliis quidem collationes eorum curauerat instruendas.⁴⁾ destitutus

¹⁾ In his imprimis nominandus est Ernestus Klussmann in Hilgenfeldii annalibus uol. III a. 1860 p. 82—100; 363—393 (respondit Oehler uol. IV a. 1861 p. 204—11).

²⁾ Interpretationis huius maiorem partem desumptam esse ex adnotationibus ueterum editorum ipse profitetur praef. p. XXII.

³⁾ Hi indices Rhenanianis Pamelianisque multo auctiores et emendatiores, quamquam satis multa in eis desiderantur, sine dubio curarum Oehlerianarum optima pars sunt. magnopere autem dolendum est, quod usus eorum erratorum multitudine plus solito maiore molestissimum in modum impeditur.

⁴⁾ Satis habuit Montepessulani et Paterniacensis specimina tantum afferre eaque minima.

igitur omni certa et probata ratione dignoscendi, quae uera esset et genuina lectionis memoria, quid uirorum doctorum inuentum, suspicandi magis et hariolandi quam recensendi suscepit negotium. quod etsi magno ei tribuendum est uitio, — neque enim ignorabat, ubi asseruarentur codices illi — tamen magis in ea re mihi uituperandus uidetur, quod quem melius potuit consumere laborem in excutiendis perspectioris fidei codicibus, eum perdere maluit in deterrimae notae libris castigandis, Leydensi scilicet libro et Vindobonensi, qui quanti essent aestimandi unde iudicaret prorsus habebat nihil. unde enim potuit iudicari horum codicum indoles, ex Italis dico codicibus, huius memoriae lacinias tantum habuit collationum easque per uarios libros Tertulliani dissipatas. etsi igitur quod de eis ferendum esset iudicium scire non potuit, non solum uarias eorum lectiones, quarum prorsus nullus est usus, continuo adnotauit, sed et ad uerba auctoris constituenda eas adhibere ausus est. atque utinam qui in interpretando Tertulliano tantum laboris consumpsit quantum ante eum fere nemo, ingenita saltem ac naturali quadam, sicut Iunius Ursinus alii, subuenire potuisset scriptori suo recte iudicandi et ueri inueniendi facultate! satis enim superque reliquerant priores, quae clamitare quodammodo uiderentur emendatoris artem, in quibus imprimis eos locos numero, qui peruersa librariorum distinguendi ratione ita erant obscurati, ut aut nullam omnino aut non satis perspicuam interpretationem admitterent. at enim tantum abest, ut debita huic rei adhibita cura in integrum talia restituat, quae nullius noui codicis opera sanari poterant, ut ne offendere quidem plerumque in eis uideatur. emendator uero Oehlerus utrum risum saepius an bilem mihi moueat, incertus haesito. coniecturarum enim eius, quas ipse inter uerba recepit, magnam partem talem esse iudico, ut ne disputare quidem de eis opus esse putem, quippe ex quibus liqueat non satis perspexisse Oehlerum, quid dicere uoluerit Tertullianus. sed et ubi iusta ratione offendit recteque quid loci ratio ac sententia postulet cognoscit, celerior mihi uidetur in corrigendo quam in indagando uero felicior, qua re, cum boni

melius sit inimicum, effectum est, ut perraro ingenii Oehleriani inuenta uerbis inserenda censuerimus.¹⁾ quin immo, quo rarius illum prodesse uideo non satis emendato auctori, eo saepius obesse eum deprehendo ab aliis iam in integrum restituto. relegatis enim saepissime in notas aliorum uerissimis emendationibus, in quibus imprimis nomino Scaligerum Iunium Ursinum, aut librorum corruptelas aut sui ingenii commenta substituere audet uel minus probabilia uel aperte falsa. et hoc quidem omnium maxime dedecori esse puto nouissimo editori, utpote qui nulla magis re ostenderit se suscepti negotii difficultatibus non satis esse parem.

Superest, ut de hac mea recensione pauca addam. qua quid praestiterim aliorum cum sit indicare, ego quam in recensendo rationem sim secutus breuiter iam exponam, pollicitus iam hic me in epilogomenis aliquando, cum totum edendi auctoris negotium absolutum erit, de singulis relaturum, cui officio, quo magis immutata uidetur his meis curis Tertulliani librorum facies, eo minus uelim deesse. ac de recensione huius fundamentis, ut breuibus iam colligam quae supra disserui, haec fere scienda sunt legentibus: ducem sequor, ubicumque praesto est, codicem Montepessulanum, recentioris memoriae ut antiquissimum ita et optimum testem. cum quo Paterniacensis codex cum ad unum redire uideatur fontem, non ipsum Cluniacensem archetypum sed apographum eius, huic libro hunc potissimum usum uindicandum puto, ut, ubi adest Montepessulanus, quid in communi fonte fuerit, cognoscendi

¹⁾ Cui iudicio cum refragari ex parte uideam tomi primi recensionem a Reifferscheidio institutam (cf. *H. Hoppe, Syntax und Stil des Tertullian* p. IV not.), tacere non possum meo quidem iudicio plus aequo indulgere coniectanti Oehlero Reifferscheidium multumque me ab illo dissentire. ex ea autem re, quod in solis libris *aduersus nationes* ducenties quinquagies bis coniecturae Oehlerii a Reifferscheidio comprobatae sunt, eo minus iudicium ferre licet, quia pro misera horum librorum in codice Agobardino condicione multo saepius hiulcis quam deprauatis Tertulliani uerbis hic subuenit Oehlerus, qua in re quo difficilius inuenitur uerum eo facilius recipitur probabile.

nobis det copiam, ubi deest ille, in deficientis succedat locum, una cum nouicio libro Florentino *N*, qui ex Montepessulano deriuatus est. iuxta Montepessulanum autem eiusque cognatos non omnino contemnendos esse supra docuimus archetypi Cluniacensis alios testes, Hirsaugienses libros in Rhenani prima superstites et illorum nepotem Florentinum *F*. nam etsi aliquanto suspectioris sunt fidei et in dubiis cedere debent meliori testi, non modo seruare haud ita raro uidentur quae in altera familia prorsus interciderunt sed etiam ueriora interdum praebere aut quomodo medendum sit corruptelis indicare uiam. et qualis hic sit usus libri nouicii Florentini *F* in eis potissimum scriptis cognoscitur, quae ex Paterniacensi quam ex Hirsaugiensibus maluit edere Rhenanus. nam etsi in his quoque libris recensendis non omnino respuit libros illos hodie deperditos, magnam tamen uariantium in illis scripturarum partem adnotare aut incuria neglexit aut consulto noluit, e quibus non ita paucas Florentini libri auxilio ab obliuione uindicatas emendando auctori adhibendas censuimus. — Ceterum excussis his codicibus et quam maxima fieri potuerit cura inter se comparatis nihil aliud praestabimus, nisi ut quid in Cluniacensi archetypo fuerit certius agnoscamus. quod quamuis et necessarium sit et utile cognoscere, tamen et haec codicibus nostris antiquior memoria quantum distet a genuina auctoris scriptura et ex difficultatibus interpretationis potest disci passim oborientibus et ex ea quam instituimus comparatione inter Agobardini et Mesnartiani codicis antiquissimam et hanc recentioremem memoriam. inde autem instructi duas potissimum esse causas corruptelarum, uerborum scilicet iacturas et correctorum interpretamenta, in constituendis auctoris uerbis uel maxime operam dedimus, ut inuestigatis interpolatorum commentis et librariorum omissionibus pristinam restitueremus uerborum faciem. qua in re cum neminem temeritatis incusaturum me confidam, multo sane difficiliter adstipulatuos scio uiros doctos, ubi interpretandi difficultatibus coactus inuertendum duxi ordinem uerborum, quod non ita raro factum esse concedo, maxime in libro *de patientia*.

ac uicinorum quidem uerborum transpositionem non grauiorem esse medelae rationem quam eorum immutationem, quae per coniecturam fieri solet, si non aliunde sciremus, ex ipsa librorum nostrorum condicione possemus discere, in singulis fere paginis nutantis uerborum ordinis exempla praebentium. quod autem tota etiam membra ab eo loco, quo consensu librorum leguntur, mouenda alioque transferenda duxi, hoc cum neminem editorum adhuc ausum esse uideam,¹⁾ eo difficilius ab aliis probatum iri non sum nescius. ad ultimum igitur hoc criticae artis subsidium si interdum confugere non nolui, id non leuiter a me factum uelim scias, sed inita iterum iterumque ratiocinatione et cum aliis uiris doctis communicata. nouum praeterea et hoc in mea editione inuenias, quod in libris *aduersus Marcionem* primo et secundo, quos bis se edidisse testatur auctor in exordio libri secundi, duplicis huius recensiois hic illic inuenta uestigia in margine appositis sigmate et antisigmate indicanda curaui. et interim cum sperem ex ipsa re liquere locos his signis notatos ferri non posse alium iuxta alium, quippe qui idem dicant uerbis uarie compositis, tamen et haec comprobanda relinquo epilogomenis aliquando adiciendis. per se ipsam autem satis commendari putauerim quam passim institui aliam distinguendi rationem, duobus imprimis remediis usus, quibus subuenirem Tertulliano praue adhuc intellecto siue coniecturis sine necessitate tentato: parentheseos significatione et aduersarii ficti uerborum. et uellem quidem licuisset mihi nouam plane adornare capitum distinctionem. ea enim, quae a Iacobo Pamelio facta est,²⁾ equidem uix excogitari posse crediderim infeliciorum, utpote qua separentur quae artissime inter se cohaerent et coniungantur quae argumento plane sunt diuerso. sed ne

¹⁾ Solum I. van der Vliet uno loco hac emendandi ratione usum inuenio, qui (*Stud. eccles.* p. 66) felicissima obseruatione uerba *uindicanda erat procacitas aetatis uerecundiam debentis* ex libri *aduersus Marcionem* capite 16 in capitis 14 finem transposuit (cf. p. 855, 4).

²⁾ In ea editione quae prodiit Parisiis anno 1588.

obessem commoditati eorum, qui aliis utuntur editionibus, a distinctione usitata discedendum non putavi, nisi ubi unius eiusdemque sententiae membra — id quod re uera alicubi factum est — per duo capita disposita inueniebam.¹⁾ in apparatu critico instruendo non acquieui codicum uariantes scripturas adnotare, sed usum secutus paulo iam uulgatiorum passim inserui et immutationum argumenta quam breuissime concepta et locorum difficiliorum interpretationes siue uersiones, id quod in auctore tam difficili non sine causa factum esse putauerim.

Reputanti autem mecum, quantum differat haec quae nunc impressa est tertii huius uoluminis recensio ab ea, quam ante hos duos annos imprimendam miseram Vindobonam, auxilii mihi uenit in mentem, quo me adiunxit Augustus Engelbrecht. ut enim taceam de indefessa eius in plagulis perlegendis sedulitate et diligentia, ipse quoque pro sua parte recensendi auctoris ita suscepit negotium, ut aduersarii quodammodo teneret partes, in unumquemque quaternionem litteris mecum communicans, quae probaret quae minus probaret, additis passim quae meis inuenisse sibi uidebatur probabiliora. qua re etsi duplo fere mihi augebatur labor, magno cum fructu eum a me adhibitum libenti gratoque animo confiteor. iterum enim iterumque recogitare coactus et animo uoluere quae immutanda censueram, multa prorsus omittenda multa secundum illius iudicium rescribenda duxi, nec raro accidit, ut denuo aggressus rem et corruptelae sedem rectius cognoscerem et inde medelam inuenirem. huc si addo, quod etiam in testimoniis et inueniendis et recte indicandis utilissima me adiunxit opera, satis me habere puto, quod huius uoluminis alterum eum nominem editorem. — Post hunc nomino Henricum Hoppe, cuius liber *Syntax und Stil des Ter-*

¹⁾ Sero me monitum esse doleo ab amico Monacensi, ut paragraphis singulorum capitum marginibus appositis inseruere commoditati eorum, qui Linguae Latinae Thesauro congerendo dant operam. sed opere iam semiperfecto huius rei rationem habere iam non potui.

tullian inscriptus, qui prodiit Lipsiae anno 1903, dum iam in prelis erat opus, a me in auxilium uocari potuit multumque uel in emendando uel in interpretando auctore mihi profuit. — Haud paruum denique fructum percepi ex curis I. van der Vliet Harlemensis, qui in libro suo *Studia ecclesiastica* (Lugduni Batauorum 1891) ad huius uoluminis libros *de patientia et aduersus Marcionem* coniectanea quaedam congressit, in quibus haud pauca tam sagaciter et lepide inueni emendata, ut inter uerba ea recipere non dubitauerim.

Prodeat igitur iam in lucem hoc uolumen, non parui sane laboris opus, sed pluris iucundi. quo si aliquantum profuisse uidebor Latinorum auctorum difficillimo et obscurissimo, is satis magnus mihi huius laboris erit fructus. ceterum quam fallax sit emendandi ars, praesertim cum tam infirmis fundamentis nitatur, ipse re satis expertus, ab alio libens grato animo discam, si quid uel ad interpretandum uel ad emendandum auctorem contulerit probabilius. multa enim quin inemendata reliquerim, multa quin melius possint sanari, non dubito: id autem mihi uindico, quod ubiubi suberat interpretandi aliqua difficultas, tacendo eam dissimulare, ut interdum fieri solet, nolui.

Scripti Dusseldorpi ad Rhenum, Id. Nou. a. MDCCCXCV.

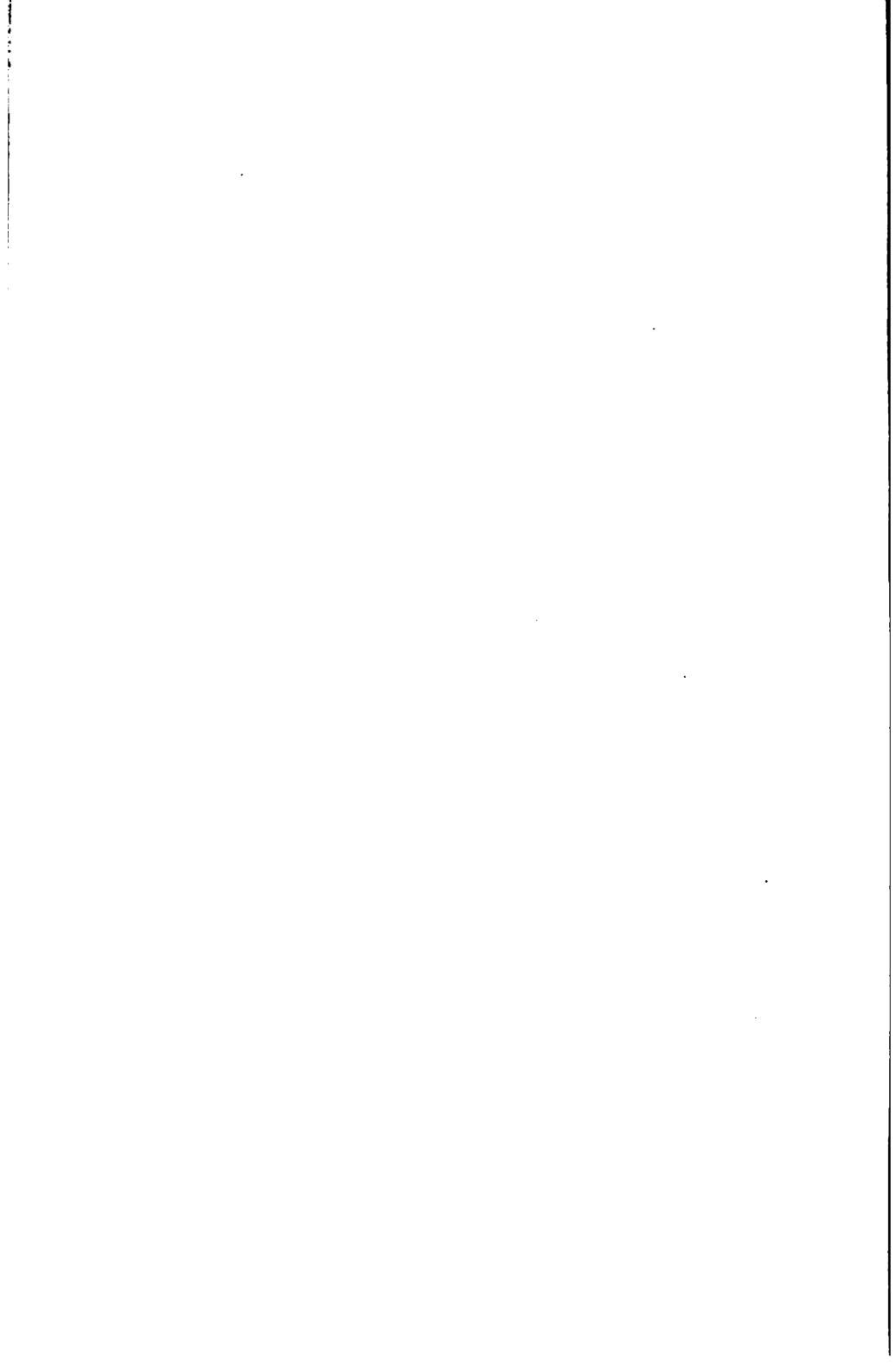
Aemilius Kroymann.

INDEX SIGLORVM.

- M* = Montepessulanus 54 saec. XI.
P = Paterniacensis 439 saec. XI.
N = Florentinus Magliabechianus Conu. soppr. VI, 9 saec. XV.
F = Florentinus Magliabechianus Conu. soppr. VI, 10 saec. XV.
B = editio Martini Mesnart Parisina a. 1545 (vulgo Gangneiana).
Bmg = margo editionis Mesnartianae.
*R*¹ = editio princeps Beati Rhenani a. 1521 (Paterniacensi superstructa et Hirsaugiensibus libris hodie deperditis).
*R*² = editio tertia Rhenani a. 1589.
R^{1mg}, *R*^{2mg} = margines harum editionum.
B = consensus harum editionum.
G = lectiones libri Gorziensis a Rhenano in tertia editione usurpati.
C = lectiones codicis Ioannis Clementis Angli a Iacobo Pamelio usurpati.
Gel = editio Sigismundi Gelenii a. 1550.
Pam = editio Iacobi Pamelii a. 1579.
Iun = editio Francisci Iunii a. 1597.
Rig = editio Nicolai Rigaltii a. 1684.
Scal = Iosephus Iustus Scaliger.
Urs = Fulvius Ursinus.
Lat = Latinus Latinius.
Eng = Augustus Engelbrecht.
fort. = suspiciones meae dubitanter prolatae.
† corruptelae, * siue ** siue *** lacunae signa.
C) duplicis recensitionis signa in libris I et II aduersus Marcionem deprehensae. in adnotatione critica stellulae * singulas litteras erasas indicant.
[] his uncinis textui interpositis includuntur eae litterae, quae in *M* iam euauerunt; iisdem uncinis in adnotatione critica adhibitis includuntur eae litterae, quae in codicibus nostris omissae solius *B* debentur memoriae.
-

INDEX LIBRORVM.

	pag.
I. De patientia (<i>MPNFBR¹R³</i>)	1
II. De carnis resurrectione (<i>MPFCBB¹R³</i>)	25
III. Aduersus Hermogenem (<i>PNFR¹R³</i>)	126
IIII. Aduersus Valentinianos (<i>MPFR¹R³</i>)	177
V. Aduersus omnes haereses (<i>PNFR¹R³</i>)	213
VI. Aduersus Praxean (<i>PMFR¹R³</i>)	227
VII. Aduersus Marcionem libri quinque (<i>MFR¹R³</i>)	290

I.

DE PATIENTIA.

1. Confiteor ad dominum deum satis temere me, si non etiam impudenter, de patientia componere ausum, cui praestanda idoneus omnino non sim, ut homo nullius boni, quando oporteat demonstrationem et commendationem alicuius rei adertos ipsos prius in administratione eius rei deprehendi et constantiam commonendi propriae conuersationis auctoritate dirigere, ne dicta factis deficientibus erubescant. atque utinam erubescere istud remedium ferat, uti pudor non exhibendi quod aliis suggestum imus exhibendi fiat magisterium, nisi quod bonorum quorundam sicuti et malorum intolerabilis magnitudo est, ut ad capienda et praestanda ea sola gratia diuinae inspirationis operetur. nam quod maxime bonum, id maxime penes deum, nec alius id quam qui possidet dispensat, ut cuique dignatur. itaque uelut solacium erit disputare super eo, quod frui non datur, uice languentium, qui, cum uacent a sanitate, de bonis, eius tacere non norunt. ita, miserimus ego, semper aeger caloribus impatientiae quam non obtineo patientiae sanitatem et suspirem, et inuocem et perorem necesse est, cum recorder et in meae imbecillitatis, contemplatione digero bonam, fidei ualitudinem et dominicae disciplinae sanitatem non facile cuiquam, nisi patientia adsideat, prouenire. ita praeposita dei rebus est, ut nullum praeceptum

15] cf. I Cor. 12, 11.

2 INCIP DE PACIENTIA MN, INCIP DE PACIENTIA TERTVL-
LIANI P, DE PACIENTIA DEI F 5 sim MNE, sum P uulgo 8 com-
mendi F 10 illud F 11 suggestum imus R, suggestu minus P, sug-
gestum minus MN, suggestum unus F 14 bonum id maxime om. P (in mg.
add. libr. ipse) 17 uice PMN, mee F cum PMN, eum F 18 abhinc
usque in finem huius capituli in codice M multa euauerunt, quae in con-
textu indicati uncinis paruulis (.) 24 praeposita F, proposita PMN

obire, quis, nullum opus domino complacitum perpetrare extraneus a patientia possit. bonum eius etiam, qui caeca uiuunt summae uirtutis, appellatione honorant. philosophi quidem, qui alicuius sapientiae animalis deputantur, tantum illi subsignant, ut, cum inter sese uariis sectarum libidinibus, et sententiarum aemulationibus, discordent, solius tamen patientiae in commune memores huic, uni studiorum suorum commiserint, pacem. in eam conspirant, in eam foederantur, in illam adfectione uirtutis unanimiter student; omnem sapientiae, ostentationem de patientia praefereunt. grande testimonium eius est, cum etiam uanas saeculi disciplinas ad laudem et gloriam promouet, aut numquid potius iniuria, cum diuina res in saecularibus artibus uoluntatur? sed uiderint illi, quos mox sapientiae suae cum saeculo destructae ac dedecorate pudet.

2. Nobis exercendae, patientiae auctoritatem non, adfectione humana caninae aequanimitatis stupore formata, sed uiuae ac caelestis disciplinae, diuina dispositio delegat, deum ipsum ostendens patientiae exemplum iam primum, qui florem lucis huius super iustos et iniustos aequaliter spargit. qui temporum, officia, elementorum seruitia, totius, geniturae tributa dignis simul, et indignis patiatu occurere, sustinens

14] cf. Es. 29, 14 (I Cor. 1, 19). 20] cf. Matth. 5, 45.

1 obire *FR*, obicere *NP* (*corr.* ob in eff m. 2) 2 a patientia *I*: patientia *FN* caeca uiuunt (*cf.* I 353, 12: subterraneum et subaqueum uiuere) *R*, caeca uiuat *P* (uiuunt *corr.* m. 1) *MN*, ex ea uiuunt *F* 3 honorant *R*, honorent *P* (*corr.* *R*) *MNB*, honorarent *F* 4 animalis *Urs* (*id est* $\psi\omega\chi\iota\kappa\eta\varsigma$, quae opponitur $\pi\nu\epsilon\upsilon\mu\alpha\tau\iota\kappa\eta$ sapientiae. *id est* Christianae. *cf.* p. 23, 19 sqq.): animalia *PMNF* 7 in commune *om.* *P* (*add.* *R* in *mg.* ex *Hirsaugiensi*) 8 meam . . meam *M* (*corr.*) *F* 9 in illam *scripsi*: illam in *PMNB*¹, illi in *R*²*B* adfectione *PMN*. adfectione *F* unanimiter—sapientiae *om.* *F* 12 promoueat (*eat ex et a m.* 1) *P* 13 uoluntatur *F* 15 decoratae *F* 17 uiuae ac *P*. uiua ac *MNB*, uiua a te *F* 18 delegat *R*³, diligit *P* (*in mg.*: alias dirigat) *MNFR*¹ deum ipsum deum *F* 19 quae *F* 22 patiatu *PMN* (*cf.* p. 36, 10. 11); patitur *F* *Pam Rig Oehlerus* occurrere *PMNF*, <simul> occurrere *Gel*

ingratissimas nationes ludibria artium et opera manuum, suarum adorantes, nomen familiam ipsius persequentes, luxuriam, auaritiam iniquitatem malignitatem cotidie insolescentem, ut sua, sibi patientia detrahat. plures enim dominum idcirco non credunt, quia saeculo iratum tandem nesciunt.

3. Et haec quidem diuinæ patientiæ species, quasi de longinquo, fors ut de supernis aestimetur. quid illa autem, quæ inter homines palam in terris quodammodo manu adprehensa est? nasci se deus in utero patitur matris [expectat] et natus adolescere sustinet et adultus non gestit agnosci, sed contumeliosus insuper sibi est et a seruo suo tingitur et temptatoris congressus solis uerbis repellit. cum de deo fit magister docens hominem euadere mortem, ob salutem scilicet ueniam offensæ patientiæ eruditum, 'non contendit, non reclamauit nec quisquam in plateis uocem eius audiuit; arundinem quassatam non fregit, linum fumigans non restinxit.' nec enim mentitus fuerat propheta, immo ipsius dei contestatio, spiritum suum in filio cum tota patientia collocantis. nullum uolentem sibi adhaerere non suscepit, nullius mensam tectumue despexit;

14] Ioh. 3, 2. 16] cf. Matth. 12, 19—20. cf. Es. 42, 2—3.

2 familiam *PMN* (in margine editionis principis adnotat *Rhenanus*: in Hirsaugiensi quidam hunc locum sic emendarat: nomen cum familia), eam familia *F* 3 luxuria, auaritia... insolescentes *fort.* 4 sibi *PMN*, eis *F* 5 tandem *FN*, tam diuine *M* (*corr. m. 1*) *P* (*corr. R*) 6 nesciuit *F* 8 sors *F* extimetur *N* 11 expectat *occlusi* (*interpretamentum esse uidetur olim uocabulo sustinet superscriptum, quod pro expectare ponere solet auctor*): expectat *F*. et expectat *PMN* 12 gestit *P*, gestiet *MNF* cingitur *F* 13 et *om. F* 14 deo *scripti*: domino *PMNF* 15 ob salutem *F*, absolutè *M*, absolute *P*, absolutam *N*, absolutam *cod. Diuionensis teste Rigaltio*. uenire offensa patientia *F* 16 eruditum *scripti*: eruditus *PMNF* eruditus. non uulgo 18 lumen *F* extinxit *N* (*corr. m. 1*), restrinxit *F* 20 filium *N* patientia tota *N*

[atquin ipse lauandis discipulorum pedibus ministravit] non peccatores, non publicanos aspernatus est, non illi saltim ciuitati, quae eum recipere noluerat, iratus est, cum etiam discipuli tam contumelioso oppido caelestes ignes repraesentari uoluissent; ingratos curauit, insidiatoribus cessit. parum hoc, si non etiam proditorem suum secum habuit nec constanter denotauit. cum uero traditur, cum adducitur ut pecus ad uictimam, — sic enim non magis aperit os quam agnus sub tondentis potestate — ille, cui legiones angelorum, si uoluisset, uno dicto de caelis adfuisent, ne unius quidem discentis gladium ultorem probauit. patientia domini in Malcho uulnerata est. itaque et gladii opera maledixit in posterum et sanitatis restitutione ei, quem non ipse uexauerat, satisfecit per patientiam, misericordiae matrem. taceo, quod figitur; in hoc enim uenerat. numquid tamen subiendae morti etiam contumeliosi opus fuerat? sed saginari uoluptate patientiae discessurus uolebat: despuitur, uerberatur, deridetur, foedis uestitur, foedioribus coronatur. mira aequanimitatis fides: qui in hominis figura proposuerat latere, nihil de impatientia hominis imitatus est. hinc uel maxime, Pharisaei, dominum agnoscere debuistis; patientiam huiusmodi nemo hominum perpetraret. talia tantaque documenta, quorum magnitudo penes nationes quidem detrectatio fidei est, penes

3] cf. Luc. 9, 52—56. 8] Es. 53, 7. 9] cf. Matth. 26, 53. 11] cf. Matth. 26, 51. Ioh. 18, 10. 12] cf. Matth. 26, 52. 13] cf. Luc. 22, 51. 21] cf. I Cor. 2, 8.

1 atquin—ministravit *seclusi (neque enim humiliationis domini sed patientiae eius hic afferuntur exempla [cf. quem supra attulit auctor locum scripturae], suscipientis benigne uel sustinentis patienter eos, qui aut indigni sint beneuolentia eius propter malos mores aut ei insidentur, id quod de discipulis domini non potest dici)* 4 repraesentare *F* 9 con-
 dentis *F* 10 uoluissent *N* 11 ducentis *P* (*corr. m. 1; R margini adscripsit: Hirs. habet: discentis*) 12 et *om. F* 15 nunquam *F*
 16 subiendae *M* (ien ex icien) *NF*, subiendae *P* (*corr. R*), subigendae *Bmg*, subeundae *RB uulgo* 17 uerberatur *MNF*. flagellatur *N* 18 foedis oribus *P* (*corr. R*) 19 aequanimitas *F* 20 huic uel *F* 21 patientiam *PF*, patientia *MN*

nos uero ratio et structio, satis aperte non sermonibus modo
in praecipiendo sed etiam passionibus domini <in> sustinendo
probant his, quibus credere datum est, patientiam dei esse
naturam, effectum et praestantiam ingenitae cuiusdam pro-
5 prietatis.

4. Igitur si probos quosque seruos et bonae mentis pro
ingenio dominico conuersari uidemus, — siquidem artificium
promerendi obsequium est, obsequii uero disciplina morigera
subiectio est — quanto magis nos secundum dominum
10 moratos inueniri oportet, seruos scilicet dei uiui, cuius iudi-
cium in suos non in compede aut pileo uertitur, sed in
aeternitate aut poenae aut salutis? cui seueritati declinandae
uel liberalitati inuitandae tanta obsequii diligentia opus est,
quanta sunt ipsa, quae aut seueritas comminatur aut libera-
15 litas pollicetur. et tamen nos non de hominibus modo ser-
uitute subnexis uel quolibet alio iure debitoribus obsequii,
uerum etiam de pecudibus, etiam de bestiis oboedientiam
exprimimus, intellegentes usibus nostris eas a domino prouisas
traditasque. meliora ergo nobis erunt in obsequii disciplina
20 quae nobis deus subdit? agnoscunt denique ** quae oboe-
diunt: nos cui soli subditi sumus, domino scilicet, auscultare
dubitamus? at quam iniustum est, quam etiam ingratum,
quod per alterius indulgentiam de aliis consequaris, idem
illi, per quem consequeris, de temetipso non rependerel
25 nec pluribus de obsequii exhibitione debiti a nobis domino
deo. satis enim agnitio dei, quid sibi incumbat, intellegit. ne

1 instructio *F et Hirsaugiensis teste Rhenano* aperta *F* 2 prae-
ciendo *F* in *add. Iun* 4 effectum *Rig*: effectam *PMNF* 8 pro-
merendae *F* 9 secundum dominum, moratos *B*, secundum moratos
PMNF 11 pileo *F* *wulgo* 16 subnexis *Scal*: subnxis *PMNF* alio
uiro *N* 19 tractasque *F* in *om. N* 20 lacunam *signami*:
<primi cuiuslibet dominium eidem>que oboediunt *fort.* 21 auscultare
N 22 ac quam *N* 23 consequatur *F* 25 debiti (*in a corr.*
m. 1) *P*, debite *MNF*, debita *R* *wulgo*: nec de plurima obsequii ex-
hibitione non debite a uobis domino deo gratias non agere *F* 26 nec
tamen *F*

tamen ut extraneum de obsequio uideamur interiecisse, ipsum quoque obsequium de patientia trahitur. numquis non patiens obsequitur aut patiens oblectatur? quam ergo dominus deus, omnium bonorum et demonstrator et acceptator, in semetipso circumtulit, quis de bono eius late retractet? 5 cui item dubium sit omne bonum, quia ad deum pertineat, pertinentibus ad deum tota mente sectandum? per quae in expedito et quasi in praescriptionis compendio [et commendatio et exhortatio] de patientia constitutum est.

5. Verumtamen procudere disputationem de necessariis fidei 10 non est otiosum, quia nec infructuosum. loquacitas in aedificatione nulla turpis, si quando turpis. itaque si de aliquo bono sermo est, res postulat contrarium quoque boni recensere. quid enim sectandum sit, magis inluminabis, si, quid uitandum sit, proinde digesseris. consideremus igitur de impa- 15 tientia, an sicut patientia in deo, ita aduersaria eius in aduersario nostro nata atque comperta sit, ut ex isto appareat, quam principaliter fidei aduersetur. nam quod ab aemulo dei conceptum est utique non est amicum dei rebus. eadem discordia est rerum quae et auctorum. porro cum deus optimus, diabolus e 20 contrario pessimus, ipsa sui diuersitate testantur neutrum alterius facere, ut nobis non magis a malo aliquid boni quam a bono aliquid mali editum uideri possit. igitur natales impatientiae in ipso diabolo deprehendo. iam tunc. cum dominum deum

2 sic emendauit hunc locum Fr. Leo: numquam impatiens obsequitur aut patiens quis non PR¹MNF (non om. R³B); duplici forma eadem dicta erant nunc commixta: 1) numquis non patiens? 2) numquam impatiens 3 oblectatur R³, oblectatur PMNFR¹ 4 dominus deus scripsi: dominus PMNF acceptator PM, acceptor NFR 5 in scripsi: deus in PMNF late retractet NR¹, latere tractet PMF, latere retractet R³B 6 quia R, qui MNF, quo P (corr. R) 9 et commendatio et exhortatio del. Rig (in expedito = breuiter cf. Apol. 47: expedite praescribitur, adu. Herm. 33: expedita summa est) constitutum PMNF, constituta B reliqui 10 procudere Scal: procedere PMNF' 12 si de P (si s. u. a m. 1), de MNF 14 illuminabit N quid scripsi: quod PMNF 19 eadem P (in mg. a m. 1): earum MNF' 21 alterius Etc. Bruhn: alteri PMNF' 23 editum Bmg: dictum PMNF'

uniuersa opera, quae fecisset, imagini suae, id est homini, subiecisse impatienter tulit. nec enim doluisset, si sustinisset; nec inuidisset homini, si non doluisset. adeo decepit eum, quia inuiderat; inuiderat autem, quia doluerat; doluerat (autem,) quia patienter utique non tulerat. quid prius fuerit ille angelus perditionis, malus an impatiens, contemno quaerere; palam cum sit aut impatientiam ab malitia aut malitiam ab impatientia auspicatam deinde inter se conspirasse et indiuiduas in uno patris sinu adoleuisse. at enim quam prius senserat, per quam [primus] delinquere intrauerat, de suo experimento quid ad peccandum adiutaret (in)structus, eandem impingendo in crimen homini aduocauit. conuenta statim illi mulier, non temere dixerim, per conloquium ipsum eius afflata est spiritu impatientia infecto. usque adeo numquam omnino peccasset, si diuino interdicto patientiam perseruasset. quid, quod non sustinuit sola conuenta, sed apud Adam, nondum maritum, nondum aures sibi debeatem, impatiens etiam tacendi est ac traducem illum eius, quod a malo hauserat, facit? perit igitur et alius homo per impatientiam alterius, perit(urus) mox et ipse per impatientiam suam utrobique commissam et circa dei praemonitionem et circa diaboli circumscriptionem, illam seruare, hanc refutare non sustinens. hinc prima iudicii, unde delicti, origo; hinc deus

1] cf. Gen. 1, 26.

3 nec R, nec enim PMNF non om. F 4 autem addidi 5 prius scripsi: primum PMNF 7 sit aut N Oehlerus: sit an P (corr. an in aut m. 1) MF, sit R reliqui ab scripsi: cum PMNF 9 prius scripsi: primus PMNF 10 primus om. R³B, praebent reliqui delinquere = das Sündigen cf. 605, 17 intrauerat Pam: intrauerit PMNGF 11 adiutaret MNR³, adiunaret P (u ex t a m. 1) FR¹ instructus Urs: structus PMNF 14 ipsa F usque adeo notione rariore = quin etiam cf. p. 323, 17 15 <ut> numquam Urs si—perseruasset om. N in diuino P (in del. R) 16 perseruasset M, praeseruasset PF 17 adamandum maritum F 18 ac traducem illum Lat: ad traducem ad illum MNF, ad traducem illum P 19 igitur M (in ras.) 20 perit(urus) scripsi: perit PMNF 21 praemonitionem N 23 deus om. F

irasci exorsus, unde offendere homo inductus. [inde in deo prima patientia, unde indignatio prima, qui tunc maledictione sola contentus ab animaduersionis impetu in diabolo temperavit.] aut quod crimen ante istud impatientiae admissum homini imputatur? innocens erat et deo de proximo amicus et paradisi colonus. at ubi semel succidit impatientiae, desiuit deo sapere, desiuit caelestia sustinere posse, exinde homo, terrae datus et ab oculis dei electus, facile usurpari ab impatientia coepit in omne, quod deum offenderet. nam statim illa semine diaboli concepta malitiae fecunditate iram filium procreavit, editum suis artibus erudiit. quod enim ipsa Adam et Euam morti inmerserat, docuit et filium ab homicidio incipere. frustra istud impatientiae adscripserim, si Cain ille primus homicida et primus fratricida oblationes suas a domino recusatas aequanimiter nec impatienter tulit, si iratus fratri suo non est, si neminem denique interemit. cum uero nec occidere potuerit nisi iratus nec irasci nisi impatiens, demonstrat quod per iram gessit ad eam referendum, a qua ira suggesta est. [per] haec impatientiae tunc infantis quodammodo incunabula. ceterum quanta mox incrementa! nec mirum. nam si prima deliquit, consequens est, ut, quia prima, idcirco et sola sit matrix in omne delictum,

1 inde—temperavit *seclusi* (quae enim hic proferuntur prorsus contraria sunt eis, quae in antecedentibus dicit auctor; illic enim deus delicti impatiens, hic patiens dicitur. praeterea quae sequuntur: aut quod crimen sqq. coniungi non possunt nisi cum uerbis unde offendere homo inductus) 6 at *PR¹MF*, aut *R²B* ubi semel *NFG*, ubi *PR¹*, ubi *M* (in mg. semel a m. 1) succidit *PMN*, succubuit *F* (cubuit *Hirsaugiensis* teste *Rhenano*) 7 desinit—desinit *FR¹* posse. exinde *uulgo* 9 offendet *F* 10 semina *F* 11 irae *F* erudiit *PM*, erudiit *NF* 12 ipsa *scripsi* (sc. *impatientia*): ipsum *PMNF* immiserat *F* 13 illud *F* 14 si eam *F* 15 a domino *R³NG*, ad dominum *PMFR¹* 16 si (*prius*) *om. B* 17 uero *scripsi*: ergo *PMNF* 18 gessit *R³*, cessit *PMNFR¹* 19 per *seclusi*: post *mauult Eng*, suggesta est per haec impatientiae *uulgo distinguitur* 20 ceterum—incrementa *om. M* (*add. in mg. m. 2*) *P* (*add. in mg. R ex Hirsaugiensi*) ceterum = *sed, ut saepius* 21 nam si *B*, si *PMNF*

defundens de suo fonte uarias criminum uenas. de homicidio quidem dictum est. sed ira editum a primordio, etiam quascumque postmodum causas sibi inuenit ad impatientiam ut ad originem sui confert. siue enim quis inimicitii siue
 5 praedae gratia id scelus conficit, prius est, ut aut odii aut auaritiae fiat impatiens. quidquid compellit, sine impatientia scelus non est ut perfici possit. quis adulterium sine libidinis impatientia subiit? quod et si pretio in feminis cogitur, uenditio illa pudicitiae utique impatientia contemnendi lucri
 10 ordinatur. haec ut principalia penes dominum delicta. nam ut compendio dictum sit, omne peccatum impatientiae adscribendum. malum impatientia est boni. nemo impudicus non impatiens pudicitiae et improbus probitatis et impius pietatis et inquietus quietis. ut malus unusquisque fiat, bonus
 15 perseuerare non poterit. talis igitur excetra delictorum cur non dominum offendat improbatorem malorum? an non ipsum quoque Israhel per impatientiam semper in deum deliquisse manifestum est, exinde, cum oblitus brachii caelestis, quo Aegyptiis adflictationibus fuerat extractus, de Aaron deos
 20 sibi duces postulat, cum in idolum auri sui conlationes defundit? tam necessarias enim Moysei cum domino congregientis impatienter exceperat moras. post mannae escatilem pluuiam, post petrae aquatilem sequellam desperant de domino, tridui sitim non sustinendo. nam haec quoque illis impa-
 25 tientia a domino exprobratur. ac ne singula peruagemur:

19] cf. Exod. 32, 1—4. 22] cf. Exod. 16, 14. cf. Exod. 17, 6.
 23] cf. Exod. 15, 22—25 (I Cor. 10, 4).

1 terminum *F* 3 a impatientia *N* 4 conferret *F* 7 scelus *Ew.*
Brahn: sui *PMNF* perfici. *M*, perficit *F* libidinis *om.* *N* 8 cogitur uenditio illa pudicitiae *uulgo*: *rectius distinctit Eng* 10 nec ut *F*
 15 excetra *R¹mg Bmg*: exetra *M*, exedra *PN*, et ecclesia *F*; excetra = *hydra, quae semper noua ex se parit delicta (Eng)* 16 ipsum *om.* *N*
 19 deos sibi *MN*, sibi deos *R³B*, deos *om.* *PR¹* 20 duces *om.* *M* (*in mg. add. m. 1*) 21 moysei *PMNR¹*, moysi *FR³* egredientis *F*
 22 moras *P, om.* *MNF* 23 sequellam *PN* 24 fridui *F*

namquam non per impatientiam delinquendo (per impatientiam) perierunt. quomodo autem manus prophetis intulerunt, nisi per impatientiam audiendi? domino autem ipso, per impatientiam etiam uidendi. quodsi patientiam inissent, liberarentur.

6. Ipsa adeo est, quae fidem et subsequitur et antecedit. denique Abraham deo credidit et iustitiae deputatus ab illo est; sed fidem eius patientia probauit, cum filium immolare iussus ad fidei, non temptationem dixerim, sed typicam contestationem, — ceterum deus quem iustitiae deputasset sciebat — tam graue praecceptum, quod nec domino perfici placebat, patienter et audiuit et, si deus uoluisset, implisset. merito ergo benedictus, quia et fidelis; merito fidelis, quia et patiens. ita fides patientia inluminata, cum in nationes seminaretur per semen Abrahae, quod est Christus, et gratiam legi superduceret, ampliandae adimplendaeque legi adiutricem suam patientiam praefecit, quod ea sola ad iustitiae doctrinam retro defuisset. nam olim et oculus pro oculo et dentem pro dente repetebant et malum malo fenerabant. nondum enim patientia in terris, quia nec fides. scilicet interim impatientia occasionibus legis fruebatur. facile erat absente domino patientiae et magistro. qui postquam superuenit et gratiam fidei patientia composuit, iam nec uerbo quidem

7] cf. Gen. 15, 6. 13] cf. Gen. 22, 17. 18. 18] cf. Exod. 21, 24.

1 per impatientiam addidi (hoc enim dicere uult auctor: quia omnium delictorum causa fuit impatientia, eadem et causa fuit interitus) 2 delere olim uolui ut spuria uerba quomodo autem—etiam uidendi, ut quae refragari uideantur eis, quae supra dicit auctor: ne per singula peruagemur. sed animaduertendum est duo hic patientiae genera ab auctore distingui, subsequentis scilicet fidem et antecedentis (cf. l. 6). ut autem supra subsequentis patientiae exempla proferuntur, illa hic antecedentis 3 ipso *MNF*, ipsi *P uulgo* 9 iussus *MNF*, iussus est *P uulgo* 10 *parenthesin indicauit*: contestationem. ceterum deus . . . sciebat. tam *uulgo* 12 *amplesset F* 15 per sanctum abraham. *F* 16 *aductricem F* 17 *sapientiam P* (in *mg.* patientiam *corr. R ex Hirsauigiensi*) 18 et olim *F*

laccessere nec 'fatue' quidem dicere sine iudicii periculo licet. prohibita ira restricti animi, compressa petulantia manus, exemptum linguae uenenum. plus lex quam amisit inuenit. dicente Christo: diligite inimicos uestros et maledicentibus benedicite et orate pro persecutoribus uestris, ut filii sitis patris uestri caelestis. uides, quem nobis patrem patientia adquirat.

7. Hoc principali praecepto, quo ne digne quidem malefacere concessum, uniuersa patientiae disciplina succincta est. iam uero percurrentibus nobis causas impatientiae cetera quoque praecepta suis locis respondebunt. si detrimento rei familiaris animus concitatur, omni paene in loco contemnendo saeculo scripturis dominicis commonetur; nec maior ad pecuniae contemptum exhortatio subiacet, quam quod ipse dominus in nullis diuitiis inuenitur. semper pauperes iustificat, diuites praedamnat. ita detriment(orum) patientiae fastidium opulentiae praeministravit, demonstrans per abiectiōnem diuitiarum laesuras quoque earum computandas non esse. quod ergo nobis appetere minime opus est. quia nec dominus appetiuit, detruncatum uel etiam ademptum non aegre sustinere debemus. cupiditatem omnium malorum radicem spiritus domini per apostolum pronuntiauit. eam non in concupiscentia alieni tantum constitutam interpretemur: nam et quod nostrum uidetur alienum est; nihil enim nostrum, quoniam dei omnia, cuius ipsi quoque nos. itaque si damno adfecti impatienter sense-

1] cf. Matth. 5, 22. 4] Matth. 5, 44. 21] cf. I Tim. 6, 10.

3 exemptum *PM* exempto—ueneno *F* 7 adquirat? *RB* 8 aliter distincti capita: uulgo inde a uerbis iam uero incipit c. VII, quo scripsi: quando *PMNF* (quod indicatiuum non admittit apud *Tertulianum*) digne (id est iure) *PMNR*³, linguae *FR*¹ 9 concessum *F*, concessum est *PMN* uerba uniuersa—succincta est in libris *msa.* post praecepto tradita huc transtuli 12 contemnendo *MF*, de contemnendo *PN* 14 contemptum *PN* 16 detrimentorum *Urs*: detrimentum *PMNF* reliqui 17 abroctionem *N* 22 non *om. F* alicui *F* 25 impatientes enim *R*².

rimus, de non nostro amissum dolentes adfines cupiditatis deprehendemur. alienum quaerimus, cum alienum amissum aegre sustinemus. qui damni impatientia concitatur terrena caelestibus anteponendo, de proximo in deum peccat. spiritum enim, quem a domino sumpsit, saecularis rei gratia concutit. 5 libenter igitur terrena amittamus, <ut> caelestia tueamur. tetum licet saeculum pereat, dum patientiam lucrifaciam. iam qui minutum sibi aliquid aut furto aut ui aut etiam ignauia non constanter sustinere constituit, nescio an facile uel ex animo ipse rei suae manum inferre possit in causa elemosynae. 10 quis enim ab alio secari omnino non sustinens ipse ferrum in corpore suo ducit? patientia in detrimentis exercitatio est largiendi et communicandi. non piget donare eum, qui non timet perdere. alioquin quomodo duas habens tunicas alteram earum nudo dabit, nisi idem sit, qui auferenti tuni- 15 cam etiam pallium offerre possit? quomodo amicos de mammona fabricabimus nobis, si eum in tantum amauerimus, ut amissum non sufferamus? peribimus cum perdito qui hic inuenimus, ubi habemus amittere. gentilium est omnibus detrimentis impatientiam adhibere, qui rem pecuniariam 20 fortasse animae anteponant. nam id faciunt, cum lucri cupiditatibus quaestuosa pericula mercimoniorum in mari exercent, cum pecuniae causa etiam in foro nihil † damnationi timendum adgredi dubitant, cum denique ludo et castris sese locant, cum peruia inmemores bestiarum latrocinantur. nos 25 uero secundum diuersitatem, qua cum illis sumus, non ani-

14] cf. Luc. 3, 11. 15] cf. Matth. 5, 40. 16] cf. Luc. 16, 9.

1 de non nostro *Rig*: non de nostro *PMNF* 3 sustineamus *P* (*del. a m.* 1) 5 a deo *N* 6 libentes *F Hirsaugiensis teste Rhenano* ut *addidi* 8 furto aut ui *B*, furto *PMNF* 10 possit *scripsi*: posset *PMNF* elemosine *PMNF* 13 quae *F* 17 fabricamus *F* 18 perdito qui *scripsi*: perdito, quid *PMNF* 19 amittere? *uulgo* 20 pecuniarum *F* 21 id *scripsi*: et *PMNF*, quid *Lat* 25 peruia (*offene Räumlichkeiten*) *PMNFR*¹, per uiam *R*³ *reliqui* inmemores *PMNFR*¹*B mg*, more *R*³*B*, in morem *Oehlerus* bestiarum *id est canum* (*Eng*) 26 qua cum illis *in M bis*; *del. m.* 3: qua contrarii illis sumus *fort.*

mam pro pecunia, sed pecuniam pro anima deponere conuenit, seu sponte in largiendo seu patienter in amittendo.

8. Ipsam animam ipsumque corpus in saeculo isto expositam omnibus ad iniuriam gerimus eiusque iniuriae patientiam subimus: minorum delibatione laedemur? absit a seruo Christi tale inquinamentum, ut patientia maioribus temptationibus praeparata in friuolis excidat! si manu quis temptauerit prouocare, praesto est dominica monela: uerberanti te, inquit, in faciem etiam alteram genam obuerte.
 10 fatigetur improbitas patientia tua; quiuis ictus illi sit dolore et contumelia constrictus. plus improbum illum caedis sustinendo, grauius a domino uapulaturum; ab eo enim uapulabit, cuius gratia sustines. si linguae amaritudo maledicto siue conuicio eruperit, respice dictum: cum uos maledixerint,
 15 gaudete. dominus ipse maledictus in lege est et tamen solus est benedictus. igitur dominum serui consequamur et maledicamur patienter, ut benedicti esse possimus. si parum aequanimiter audiam dictum aliquod in me proteruum aut nequam, reddam et ipse amaritudinis uicem necesse est.
 20 aut cruciabor impatientia muta. cum ergo <re>percussero maledictis, quomodo secutus inueniar doctrinam domini, qua traditum est non uasculorum inquinamentis, sed eorum, quae ex ore promuntur, hominem communicari, item:

8] Matth. 5, 39. 14] Matth. 5, 11. 15] cf. Deut. 21, 23. Gal. 3, 13. 22] cf. Marc. 7, 15. 18.

3 ipsum qui corpus *Oehlerus* 5 subimus. minorum *uulgo* delibatione *R³*, deliberatione *PMNFR¹* 6 in patientia *N* 8 prouocare *R³*, prouocari *PMNFR¹* 10 qui ius *P*, cuius *R¹* illi *scripsi*: ille *PMNF* 12 uapulaturum *scripsi*: uapulaturus *PMNF*, uapulat *RB*, uapulabit *Lat uerba* grauius—uapulaturum in *libris mss. post constrictus tradita huc transtulit* enim *om. P* (*add. R ex Hirsauigiensi*) uapulabit *R*, uapulauit *PMNF* 15 benedictus *F* 20 repercussero *scripsi*: percussero *PMNF* 21 maledictis *Eng*: maledictus *PMNF*, maledicto *Bmg* doctrinam *om. P* (*add. R ex Hirsauigiensi*) *M* (*add. m. I*) 23 promunitur *P* (*corr. R*) communicari *Rmg*: communicare *PMN*, coinquinari *F* et *Hirsauigiensis teste Rhenano*

manere nos omnis uani et superuacui dicti reatum? sequitur ergo, ut a quo nos dominus arcet, idem ab alio aequanimiter pati admo-
 neat. hic iam (ui)de patientiae uoluptatem. nam omnis iniuria, seu lingua seu manu incussa, cum patientiam offenderit, eodem exitu dispungetur, quo telam aliquod in petra
 constantissimae duritiae libratum et obtusum. concidet enim ibidem inrita opera et infructuosa et nonnumquam repercussam
 in eum, qui misit, reciproco impetu saeu-iet. nempe idcirco quis te laedit, ut doleas, quia fructus laedentis in dolore laesi
 est. ergo cum fructum eius euerteris non dolendo, ipse doleat
 necesse est amissione fructus sui. tunc tu non modo inlaesus abis, quod etiam solum tibi sufficit, sed insuper aduersarii tui et frustratione oblectatus et dolore defensus. haec est patientiae utilitas et uoluptas.

9. Ne illa quidem impatientiae species excusatur. [in amissione nostrorum] cui aliqua doloris patrocinator adsertio. praepo-
 nendus est enim respectus denuntiationis apostoli. qui ait: ne contristemini dormitione cuiusquam, sicut nationes, quae spe carent. et merito. credentes enim resurrectionem Christi in nostram quoque credimus.
 propter quos ille et obiit et resurrexit. ergo cum constet de resurrectione mortuorum, uacat dolor mortis, uacat et impatientia doloris. cur enim doleas, si perisse non credis? cur impatienter feras subductum interim quem credis reuersurum? profectio est quam putas mortem. non est lugendus qui antecedit, sed plane desiderandus. id quoque desiderium patientia

1] cf. Matth. 12, 36. 18] I Thess. 4, 13.

2 dominus arcet *B*, dominus *PMNF* 3 admonuerat *R'mg* hic iam uide scripsi: hic iam de *PM*, hic de *N*, ne iam de *F*, adiciam de *Oehlerus* uoluptatem scripsi: uoluntatem *PMNF*, uoluntate *RB*, uoluptate *Gel reliqui* 4 iniuria *P* (a. ex e), iniuriae *MNF* patientiam *P*, patientia *MNF*, <in>patientia fort. 6 concedet *F* 8 misit scripsi: remisit *P* (r del. *R*) *MNF*, emisit *R uulgo* 12 abis *Gel*: ibis *PMNFB* 14 uoluptas *Urs*: uoluntas *PMNF* 15 excusator *F* in amissione nostrorum *seclusi* 16 cui scripsi: ubi *PMNF* 22 uacat (*alt.*)—doloris *om.* *F* 23 enim *F*, ergo *PMN*

temperandum. cur enim immoderate feras abisse quem mox subsequeris? ceterum impatientia in huiusmodi et spei nostrae male ominatur et fidem praeuaricatur. et Christum laedimus, cum euocatos quosque ab illo quasi miserandos non aequanimiter accipimus. cupio, inquit apostolus, recipi iam et esse cum domino. quanto melius ostendit uotum! Christianorum ergo uotum, si alios consecutos impatienter dolemus, ipsi consequi nolumus.

10 Est et alius summus impatientiae stimulus, ultionis libido, negotium curans aut gloriae aut malitiae. sed et gloria ubique uana et malitia numquam non domino odiosa, hoc quidem loco cum maxime, cum alterius malitia prouocata superiorem se in exsequenda ultione constituit et remunerans nequam duplicat quod semel factum est. ultio penes errorem
15 solacium uidetur doloris, penes ueritatem certamen redarguitur malignitatis. quid enim refert inter prouocantem et prouocatum, nisi quod ille prior in maleficio deprehenditur, at ille posterior? tamen uterque laesi hominis domino reus est, qui omne nequam et prohibet et damnat. nulla in maleficio ordinis ratio est, nec locus secernit quod similitudo coniungit. par factum par habet meritum. absolute itaque praecipitur malum malo non rependendum. quomodo id obseruabimus, si fastidientes * in fastidio ultionis non erimus? quem autem honorem litabimus domino deo, si nobis
20 arbitrium defensionis arrogauerimus? nos putres, uasa fictilia! seruulis nostris adsummentibus sibi de conseruis ulti-

5] Phil. 1, 23. 22] cf. Rom. 12, 17. 25] cf. Ps. 2, 9. Apoc. 2, 27.

6 domino *PM*, christo *NF* 7 ergo uotum *om. R¹* (*etiam in P haec uerba deleuit Rhenanus*) 11 uana et *Lat*: una et *PMN*, unaque *F* 12 cum (*prius om. B* alterius *PMNF*, ab alterius *B* 15 certamen *Big*: certam *PMNF*, contra *Oehlerus* 17 ille posterior. attamen *fort.* 18 tamen = *jedenfalls* laesores *F* 19 omnem *B* 20 nec *R*, ne *P* (c *add. R*) *MN*, nonne *F* 21 *uerba* par—meritum *in libris mss.* post rependendum *tradita huc transtuli* 23 *lacunam signaui*: malefici *intercidisse puto*

onem grauiter offendimur eosque, qui nobis patientiam obtulerint suam, ut memores humilitatis seruitutis suae, dominici honoris diligentes non probamus modo, sed ampliore, quam ipsi sibi praesumpsissent, satisfactionem facimus. id nobis in domino tam iusto ad aestimandum, tam potenti ad perficiendum periclitatur? ** hoc se nobis repromittit dicens: uindictam mihi, et ego uindicabo, id est: patientiam tibi, et ego patientiam remunerabo. cum enim dicit: nolite iudicare, ne iudicemini, nonne patientiam flagitat? quis enim non iudicabit alium, nisi qui patiens erit non defendendi? quid ergo credimus iudicem illum, si non et ultorem? quis idcirco iudicat, ut ignoscat? ac si ignoscat, tamen iudicantis impatientiam cauerit et honorem unici iudicis [id est dei] abstulerit. quantos uero casus huiusmodi impatientia incurmare consueuit! quotiens paenituit defensionem! quotiens instantia eius deterior inuenta est causis suis! quoniam nihil impatientia susceptum sine impetu transigi nouit, nihil impetu actum non aut offendit aut corrumpit aut praeceps abit. iam si leuius defenderis, insanies, si uberius, oneraberis. quid mihi cum ultione, cuius modum regere non possum per impatientiam doloris? quodsi patientiae incubabo, non dolebo; si non dolebo, ulcisci non desiderabo.

11. Post has principales impatientiae materias ut potuimus regestas quid inter ceteras euagemur, quae domi, quae foris?

7] Deut. 32, 35. 9] Matth. 7, 1.

2 suae *Eng*: ius *PMNF* 3 diligentes, non *uulgo* 5 iustum *N* destinandum *F*, extimandum *N* 6 quae *infra l. 11 inserui*: quid ergo—ultorem *in libris mss. hoc loco, post periclitatur, leguntur lacunam signaui*: <ecce, ipse in> *fort. supplendum* 8 tibi *scripsi*: mihi *PMNF* 11 defendendi *Gel*: defendi *PMNF* 12 quis *R*, qui *F*, quia *PMN* at si *F* 13 cauerit *scripsi*: cauit *PMNF* id est dei *seclusi* abstulerit *scripsi*: abstulit *PMNF* 15 incurmare *Pam*: incusare *PMF*, incurare *N* (*corr. r in s m. 1*) consueuit *Urs*: consueuerat *PMNF* quetiens paenituit defensionem *om. F* 17 transigi—impetu *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*) 19 abit *scripsi*: abiit *PMNF* defenderis *scripsi*: defendaris *PMNF* 20 oneraberis *FR*, oneraueris *PMN* non *om. F*

lata atque diffusa est operatio mali multiplicia aspidum
 incitamenta iaculantis, et modo paruula modo maxima. si
 paruula de sua mediocritate contempnas, maximis pro sua
 exuperantia cedas. ubi minor iniuria, ibi nulla necessitas
 5 impatientiae. at ubi maior iniuria, ibi necessarios iniuriae
 medela, patientia. certemus igitur quae a malo infliguntur
 sustinere, ut hostis studium aemulatio nostrae aequanimitatis
 eludat. si uero quaedam ipsi in nos aut imprudentia aut
 sponte etiam superducimus, aequae patienter obeamus quae
 10 nobis imputamus. quodsi a domino nonnulla credimus incuti,
 cui magis patientiam quam domino praebeamus? quin insuper
 gratulari [et gaudere] nos docet dignatione diuinæ castiga-
 tionis. ego, inquit, quos diligo castigo. o seruum illum
 beatum, cuius emendationi dominus instat, cui dignatur
 15 irasci, quem admonendi dissimulatione non decipit! undique
 igitur adstricti sumus officio patientiae administrandae, qua
 aequa ex parte aut erroribus nostris aut mali insidiis aut
 admonitionibus domini interuenimus. eius officii magna
 merces, felicitas scilicet. quos enim felices dominus nisi
 20 patientes nuncupauit dicendo: beati pauperes spiritu,
 illorum est enim regnum caelorum? nullus pro-
 fecto spiritu pauper nisi humilis. quis autem humilis nisi
 patiens? quia nemo subicere sese potest sine prima patientia
 subiectionis ipsius. beati, inquit, flentes atque lugentes.
 25 quis talia sine patientia tolerat? itaque talibus et aduocatio
 et risus promittitur. beati mites. hoc quidem uocabulo
 impatientes non licet omnino censerī. item cum pacificos

13] Apoc. 8, 19. 20] Matth. 5, 8. 24] Matth. 5, 4. 26] Matth. 5, 5.

1 est om. *N* aspidum *Bmg* (cf. p. 502, 18 sqq.), spiritus *PMNFB*
 2 si scripsi: sed *PMNF* 4 exuberantia *P* (b ex p a m. 1) *F* ubi
 nulla *F* 6 patientia *R*¹, patientiae *PMNFR*³ 8 in imprudentiae *F*
 11 qui insuper *N* 12 et gaudere *seclusi* (ut interpretamentum uocabuli
 gratulari) 18 quos ego, inquit, diligo *F* quos om. *M* (add. m. 1)
 16 qua aequa scripsi: quia qua *PMNF*, quaquā *Urs* 17 aut (tertium)
 del. *Scal*, quem sequitur *Oehlerus*, sed cf. l. 15 18 interueniamus *N*
 22 spiritu *P*, spiritus *MNF* autem scripsi: enim *PMNF*

eodem titulo felicitatis notat et filios dei nuncupat, numquid impatientes pacis adfines? stultus hoc senserit. cum uero gaudete et exultate dicit, quotiens uos maledicent et persequentur, merces enim uestra plurima in caelo, id utique non [exultationis] impatientiae pollicetur, 5 quia nemo in aduersis exultabit, nisi ante contempserit ea. nemo contemnet, nisi patientiam gesserit.

12. Quod (ad) pacis gratissimae deo attinet disciplinam. quis omnino impatientiae natus uel semel ignoscet fratri suo, non dicam septies et septuagies septies? quis ad iudicem 10 cum aduersario suo dirigens negotium conuenientia soluet. nisi prius iram delerit, duritiam amaritudinem, uenas scilicet impatientiae, amputarit? quomodo remittes et remittetur tibi, si tenax iniuriae per absentiam patientiae fueris? nemo conuulsus animum in fratrem suum munus apud altare 15 perficiet, nisi prius, reconciliando fratri reuersus, ad patientiam fuerit. sol super iram nostram si occiderit, periclitamur. non licet nobis una die sine patientia manere. atenim cum omnem speciem salutaris disciplinae gubernet, quid mirum, quod etiam paenitentiae ministrat? solita lapsis subuenire, haec 2) expectat, haec exoptat, haec exorat paenitentiam quandoque inituris salutem. quantum boni utrique confert, cum

1] cf. Matth. 5, 9. 3] Matth. 5, 12. 11. 10] cf. Matth. 18, 22. Luc. 17, 4. 13] cf. Luc. 6, 37. 15] cf. Matth. 5, 28. 24. 17] cf. Eph. 4, 26.

2 hos stultus *F* 5 exultationis *seclusi* 6 exultabit *R*², exultauit *PMNFR*¹ contempserit ea *N*, contempserint ea *PM*, ea contempserit *RBF* 8 ad *add. Lat* attinent *NF* 9 ignoscet *R*², ignoscit *PMNFR*¹ 10 et *scripsi*: sed *PMNF*, sed et *Rig*, uel *Lat* ad iudicem cum *B*, iudicem cum *PMNF*, iudicium cum *Urs*, iudicium *Oehlerus*. 12 iram delerit *scripsi*: iam doleret *PMNF*, animi dolorem *Urs*, iam dolorem *Ciacconius* uenas *Ew. Bruhn*: uenena *PMNF* 13 amputarit *Urs*: amputaret *PMNF* 14 abstinentiam *F* fueris patientiae *N* 16 reuersus, <reuersus> *van der Vliet*: at ego *ellipsis*, quam dicimus, hic agnoscere malim 20 patientiae *Bmg*: paenitentiae <patientia> *fort.* ministrat? solita *scripsi*: ministrat, solitae *PMNF* 21 exorat *Pam*: et ortat *MF*. exortat *PN*, etortat *GR*³, exhortatur *R¹mgB*, *om.* *R¹* uerba haec exortat 22 uerba cum disuncto—sustineri, quae in libris *ms.* paulo supra post lapsis subuenire leguntur, huc transposui

disiuncto matrimonio — ex ea tamen causa, qua licet seu viro seu feminae a diuiduitatis perseuerantia sustineri — alterum adulterum non facit alterum emendat sic et illis dominicarum similitudinum exemplis de paenitentia saluis
 5 adest: erroneam ouem patientia pastoris requirit et inuenit — nam impatientia unam facile contemneret, sed laborem inquisitionis patientia suscipit — et humeris insuper aduehit, baiulus patiens, peccatricem derelictam; illum quoque prodigum filium patientia patris et recipit et uestit et pascit et apud impa-
 10 tientiam irati fratris excusat. saluus est igitur qui perierat, quia paenitentiam iniit; paenitentia non periit, quia patientiam inuenit. iam dilectio, summum fidei sacramentum, Christiani nominis thesaurus, quam apostolus totis uiribus sancti spiritus commendat, cuius nisi patientiae disciplinis
 15 eruditur? dilectio, inquit, magnanimis est: id a patientia sumit. benefica est: malum patientia non facit. non aemulatur: id quidem patientiae proprium est. nec proteruum sapit: modestiam de patientia traxit. non inflatur, non proteruit: non enim ad patientiam pertinet. nec
 20 sua requirit: suffert ** sua, dum alteri prosit. nec incitatur: ceterum quid impatientiae reliquisset? ideo, inquit. dilectio omnia sustinet, omnia tolerat, utique quia patiens. merito ergo numquam excidet. nam cetera euacuabuntur consummabuntur exhaurientur: linguae scientiae pro-
 25 phetiae, permanent autem fides spes dilectio: fides, quam

5] Luc. 15, 4—6. 8] cf. Luc. 15, 11—32. 15] I Cor. 13, 4. 5. 17] I Cor. 13, 5. 22] I Cor. 13, 7. 23] cf. I Cor. 13, 8. 13.

2 a diuiduitatis perseuerantia *scripsi*: ad uiduitatis perseuerantiam *PMNF*
 3 adulterum *B*³, ad alterum *PMNFR*¹ 4 de paenitentia saluis *scripsi*
 (cf. l. 10): de patientia sanctis *PMNF* 5 pastoris patientia *F* 11 periit
Iun: perit *PMNF* 12 iam *scripsi*: nam *PMNF* 15 id a patientia *scripsi*:
 ita patientia *MN*, ita patientiam *PF uulgo* 19 proteruit *B*, proterit *FB* (*ex*
Hirsaugiensi), poterit *PMN* 20 lacunam signaui: suffert <patientia amit-
 tere> sua fort. (cf. 12, 18), suffert sui <damnum> *Eng*, sed patientiae mentio
 nullo modo deesse potest 21 reliqui esset fort. 24 consummabuntur ex-
 25 haurientur: linguae *scripsi*: consummabuntur. exhauriuntur linguae *PMNF*
 25 autem *MNF*, om. *P reliqui*

Christi patientia induxit, spes, quam hominis patientia expectat, dilectio, quam deo magistro patientia comitatur.

13. Usque huc de patientia tantum simplici et uniformi et tantum in animo constituta, cum eandem etiam in corpore demerendo domino multipliciter adlaboremus, utpote quae ab ipso domino in corporis quoque uirtute edita est, siquidem rector animus facile communicat spiritus inuecta cum habitaculo suo. quae igitur negotiatio patientiae in corpore? inprimis afflictatio carnis, hostia domino placatoria per humiliationis sacrificium, cum sordes cum angustia uictus domino libat, contenta simplici pabulo puroque aquae potu, cum ieiunia coniungit, cum cineri et sacco inoleseit. haec patientia corporis precatioes commendat, deprecationes adfirmat; haec aures Christi <et> dei aperit, seueritatem dispergit, clementiam elicit. sic ille rex Babylonius offenso domino cum squalore et paedore septenni ab humana forma exulasset, immolata patientia corporis sui et regnum recuperauit et, quod optabilius homini est, satis deo fecit. iam si altiores et feliciores gradus corporalis patientiae digeramus, eadem sanctitati quoque praecurat continentiam carnis: haec et uiduam tenet et uirginem adsignat et uoluntarium spadonem ad regna caeli leuat. quod de uirtute animi uenit in carne perficitur. carnis patientia in persecutionibus denique proeliat. si fuga urgeat, incommoda fugae caro militat. si et carcer

15] cf. Dan. 4, 25 sqq. 21] cf. Matth. 19, 12.

1 hominis patientia expectat *B*, homini patienti induxit *PMNF* 3 tantum *Eng*: tandem *PMNF* 4 eadem *R*³ 5 adlaboremus *scripsi*: adlaborem *PMNER*¹, adlaboret *R*³ 6 totum hoc lemma inde a uerbis corporis quoque usque ad prophetae quae (p. 21, 11) in *PMNF* non comparet; attulit haec primum editio *Meenartiana* (*B*) ex codice nunc deperdito 7 spiritu *Eng* 9 afflictatio *Gel*: adfectatio *B* 10 eum *Gel*: cur *B* 11 contenta *Gel*: contacta *B* puroque aquae *Gel*: puro quoque *B* 14 Christi <et> dei *Iun*: Christi dei *B*, Christi fort. dolendum 15 elicit *Gel*: eligit *B* 19 digeramus *Gel*: degeramus *B* 20 praecurat *B*, procurat *Gel* 24 <aduersus> incommoda *Rig*: <ad> incommoda *Oehlerus*; sed nescio an per figuram quam dicimus *stymologicae* liberio rem usum hoc dictum sit

praeueniat, caro in uinculis, caro in ligno, caro in solo; illa et in paupertate lucis, illa et in penuria mundi. cum uero producit ad experimentum felicitatis, ad occasionem secundae intinctionis, ad ipsum diuinae sedis ascensum, nulla plus ille quam patientia corporis. si spiritus promptus, sed caro infirma, ubi salus spiritus sine patientia et carnis ipsius? at cum hoc dominus de carne dicit, infirmam pronuntians, quid ei firmandae opus sit, ostendit, patientia scilicet aduersus omnem subuertendae fidei uel puniendae paraturam, ut uerbera, ut ignem, ut crucem bestias gladium constantissime toleret, quae prophetae, quae apostoli sustinendo uicerunt.

14. His patientiae uiribus secatur Esaias et de domino non tacet, lapidatur Stephanus et ueniam hostibus suis postulat. o felicissimum illum quoque, qui omnem patientiae speciem aduersus omnem diaboli uim expunxit! quem non abactae [greges, non] illae in pecore diuitiae, non filii uno ruinae impetu adempti, non ipsius denique corporis in uulnere cruciatus a patientia fide domino dedita exclusit, quem diabolus totis uiribus frustra cecidit. neque enim a respectu dei tot doloribus auocatus ille est, sed constitit nobis in exemplum et testimonium tam spiritu quam carne tam animo quam corpore patientiae perpetrandae, ut neque damnis saecularium nec amissionibus carissimorum nec corporis quidem confictationibus succidamus, quale in illo uiro feretrum deus de diabolo extruxit, quale uexillum de inimico gloriae suae

5] Matth. 26, 41. 13] cf. Act. 7, 59. 15] cf. Iob 1, 15, 17. 16] cf. Iob 1, 19.

1 praeueniat *B*, premat *Urs* 2 illa et in *scripsi (bis)*: et in illa *B (bis)* penuria *Urs (ex de res. carn. 8)*: cum maceratur teterrimo lucis exilio, penuria mundi etc.; mundi *hic intellege κόσμον = Toilette*: patientia *B* 6 uerba sine patientia in *libris mss. post sed caro tradita hic transtuli* 9 paraturam ut *Pam*: paratur aut *B*, paratum ut *Gel* 11 apostoli sustinendo uicerunt *B*, apostolis sustinendo uicerunt *P*, apostolis sustinendo uicerit *R (ex Hirsaugiensi, ni fallor) MNF* 18 et *B*, sed *PMNF* postulat (a ex e) *P* 15 abactae *scripsi*: abacti *PMNF* 16 greges non *occlusi*: non abacti greges, non igne caeli ablatae (cf. *Iob 1, 16*) in pecore diuitiae *Eng* 17 ulcere *Urs* 19 enim a *PMN*, omnia *F* 20 in *om. N* 25 de diabolo *B*, diabolo *PMNF*

extulit, cum ille homo ad omnem acerbum nuntium nihil ex ore promeret nisi 'deo gratias', cum uxorem iam malis delassatam et ad praua remedia suadentem execraretur! quid ridebat deus, quid dissecabatur malus, cum Iob immundum ulceris sui redundantiam magna aequanimitate destringeret, cum erumpentes bestiolas inde in eosdem specus et pastus refossae carnis ludendo reuocaret! itaque operarius ille uictoriae dei retusis omnibus iaculis temptationum lorica clipeoque patientiae et integritatem mox corporis a deo recuperavit et quae amiserat conduplicata possedit. et si filios quoque restitui uoluisset, pater iterum uocaretur. sed maluit in illo die reddi sibi: tantum gaudii, securus de domino, distulit: sustinuitiam uoluntariam orbitatem, ne sine aliqua patientia uiueret.

15. Adeo satis idoneus patientiae sequester deus: si iniuriam deposueris penes eum, ultor est; si damnum, restitutor est; si dolorem, medicus est; si mortem, resuscitator est. quantum patientiae licet, ut deum habeat debitorem! nec inmerito [enim]. omnia enim placita eius tuetur, omnibus mandatis eius interuenit: fidem munit, pacem gubernat, dilectionem adiuuat, humilitatem instruit, paenitentiam expectat, exhomologesin adsignat, carnem regit, spiritum seruat, linguam frenat, manum continet, temptationes inculcat, scandala pellit, martyria consummat, pauperem consolatur, diuitem temperat, infirmum non consumit, ualentem non extendit, fidelem delectat. gentilem inuitat, seruum domino, dominum deo commendat, feminam exornat. uirum adprobat; amatur in puero, laudatur in iuene, suspicatur in sene; in omni sexu, in omni aetate formosa est. age iam, sis. et effigiem habitumque eius

2] cf. Iob 2, 9. 10. 10] cf. Iob 42, 10.

1 acerbum nuntium *B*, aceruum runtiorum *PMNF* 3 delassatam *N*
4 diissi. cabatur *M*, dissicabatur *N* 7 refossae *R*² *mg*: reformasse *PMNFR*¹,
foraminosae *R*³ 9 recuperatam *R*¹ 10 conduplicata *R*³, centuplicata
*PMNFR*¹ 12 securus de *MNF*, securus sic (c ex t *R*) de *P* uulgo
18 iam *Urs*: tam *PMNF* 17 debitorem! nec *Eng*: debitorem? nec uulgo
18 enim *del. Gel* 24 consumit—extendit *scripsi*: extendit—consumit
PMNF 27 suspicatur *R*, suscipitur *PMNF* 28 sis *Iun*: si *PMNF*

comprehendamus. uultus illi tranquillus et placidus, frons
 pura, nulla maeroris aut irae rugositate contracta; remissa
 aequae in laetum modum supercilia, oculis humilitate, non
 infelicitate deiectis; os taciturnitatis honore signatum; color,
 5 qualis securis et innoxii; motus frequens capitis in diabolum
 et minax risus; ceterum amictus circum pectora candidus
 et corpori impressus, ut qui nec inflatur nec inquinatur.
 sedet enim in throno spiritus eius mitissimi et mansuetissimi,
 qui non turbine glomeratur, non nubilo liuet, sed est tene-
 10 rae serenitatis, apertus et simplex, quem tertio uidit Helias.
 nam ubi deus, ibidem et alumna eius, patientia scilicet.
 cum ergo spiritus dei descendit, indiuidua patientia comi-
 tatur eum. si non cum spiritu admiserimus, in nobis mo-
 rabitur semper? immo nescio, an diutius perseueret. sine
 15 sua comite ac ministra omni loco ac tempore angatur necesse
 est. quodcumque inimicus eius infixerit, solus sustinere non
 poterit, carens instrumento sustinendi.

16. Haec patientiae ratio, haec disciplina, haec opera, —
 caelestis et uerae. scilicet Christiana non, ut illa patientia
 20 gentium terrae, falsa probrosa. nam ut in isto quoque
 domino diabolus aemularetur, quasi plane ex pari — nisi
 quod ipsa diuersitas mali et boni aequaliter magnitudinis
 par est — docuit et suos patientiam propriam, illam dico,
 quae maritos dote uenales aut lenociniis negotiantes uxorū
 25 potestatibus subicit, quae aucupandis orbitatibus omnem coacti
 obsequii laborem mentitis adfectionibus tolerat, quae uentris

10] cf. III Reg. 19, 12.

6 circumspēctor ac candidus *F* 7 te qui *F* inquinatur *Urs*: in-
 quietatur *PMNF* 11 alimenta *F* 13 <eam> si *Iun*: sed facillime
 suppleueris mente ex antecedentibus: patientiam si nos *R³B* 14 diu-
 tius hic absolute positum uidetur = auch nur eine längere Zeit 18 di-
 sciplina *R³*, disciplinae *PMNFR¹* 19 uerae *PMNF*, uera *Gel*, uere *R¹*
 aliter distincti: et uerae (siue uera), scilicet Christianae (siue Christiana).
 uulgo christiana *PF*, christianę (ę ex a m. 3) *M*, christianae *N Rig*
 22 magnitudinis *PMN*, magnitudine *F*

operarios contumeliosis patrociniis gulae subiectione libertatis addicit. talia nationes patientiae studia nouerunt et tanti boni nomen foedis operationibus occupant; patientes riuallium et diutum et inuitatorum, impatientes solius dei uiuunt. sed uiderint sua et sui praesidis, quam patientiam sub terra ignis expectat. ceterum nos amemus patientiam dei, patientiam Christi: rependamus illi quam pro nobis ipse dependit; offeramus patientiam spiritus, patientiam carnis, qui in resurrectionem carnis et spiritus credimus.

1 gulae subiectione libertatis *scripsi*: subiectione libertatis gulae *PMNF* 2 dicit *P* (addicit *R* in *mg. ex Hirsaugiensi*) 3 patientes riuallium et diutum et inuitatorum, *B*, patientes *PMNF* 5 praesidis *Urs*: praesides *PMNF* quam patientiam *scripsi*: quam patientiam *PMNF*, patientiam, quam *Urs*, quem sequuntur posteriores sub terra *scripsi*: subter *PMNF* 7 dependit *Pam*: defendit *PMNF* **EXPLICIT**
DE PACIENTIA *PMN*, de patientia explicit *F*

II.

DE CARNIS RESVRRECTIONE.

1. Fiducia Christianorum resurrectio mortuorum. illam credentes sumus; hoc credere ueritas cogit; ueritatem deus
 5 aperit. sed uulgo inridet, existimans nihil superesse post mortem. et tamen defunctis parentat, et quidem impensissimo officio pro moribus sepulcorum, pro temporibus esculentorum, ut quos negat sentire quicquam etiam desiderare praesumat. at ego magis ridebo uulgo tunc, cum ipsos quoque defunctos
 10 atrocissime exurit, quos postmodum gulosissime nutrit, isdem ignibus et promerens et offendens. o pietatem de crudelitate ludentem! sacrificat an insultat, cum crematis cremat? plane cum uulgo interdum et sapientes sententiam suam iungunt. nihil esse post mortem Epicuri schola est. ait et
 15 Seneca omnia post mortem finiri, etiam ipsam. satis est autem, si non minor philosophia Pythagorae et Empedoclis et Platonici immortalem animam e contrario reclamant, immo adhuc proxime etiam in corpora remeabilem adfirmant. etsi non in eadem, etsi non in humana tantummodo, ut Euphorbus

15] cf. Seneca Troad. 397.

INCIPĒ DE CARNIS RESURRECTIONE *MPF*, De resurrectione carnis
R uulgo 8 illam *MF*, illa *P uulgo* 5 aperit, sed *uulgo* 6 parentat
scripsi: parentant *PMF* 7 sepulcorum *scripsi*: eorum *PMF* esculentorum *PMF*, sepulcorum *Bmg* (*quam uariam lectionem ad eorum, non ad esculentorum adscribere uoluisse puto Mesnartium*) 8 negat *PMF*, negant *B* praesumat *PMF*, praesumant *B* 9 tunc, cum ipsos quoque *scripsi*: tunc quoque cum ipsos *PMF* 13 sententiam suam, *B*, sententiam *PMF* 14 scola *PMF* 16 mimon *P* (*corr. R*) Empedoclis et *Oehlerus*: empedocli sed *PMF*, Empedocli. sed et *Urs* 18 adhuc proxime cf. adhuc tunc p. 545, 20 adfirmant, etsi *uulgo* etsi *PM*, et *F* 19 Euphorbus *R*, euphorbius *PMF*

in Pythagoram, Homerus in pauum, re<dire> censeantur, certe re-
 cidiatum animae corporalem pronuntiauerunt, tolerabilius mutata
 quam negata qualitate, pulsata saltem, licet non adita ueritate.
 ita saeculum resurrectionem mortuorum nec cum errat ignorat.

2. Si uero et apud deum aliqua secta est Epicureis magis 5
 adfinis quam prophetis, sciemus, quid audiant a Christo
 Saducaei. Christo enim seruabatur omnia retro occulta nu-
 dare, dubitata dirigere, praelibata supplere, praedicata reprae-
 sentare, mortuorum certe resurrectionem non modo per semet-
 ipsum uerum etiam in semetipso probare. nunc autem ad 10
 alios Saducaeos praeparamus, partiaros sententiae illorum:
 dimidiam agnoscunt resurrectionem, solius scilicet animae,
 ita aspernati carnem, sicut et ipsum dominum carnis. nulli
 denique alii salutem corporali substantiae inuident quam
 alterius diuinitatis haeretici. ideoque et Christum aliter 15
 disponere coacti, ne creatoris habeatur, in ipsa prius carne
 eius errauerunt, aut nullius ueritatis contendentes eam secun-
 dum Marcionem et Basiliden aut propriae qualitatis secun-
 dum haereses Valentini et Appellen. atque ita sequitur, ut
 salutem eius substantiae excludant, cuius Christum consortem 20
 negant, certi illam summo praeiudicio resurrectionis instruc-
 tam, si iam in Christo resurrexit caro. propterea et nos
 uolumen praemisimus 'de carne Christi', quo eam et solidam
 probamus aduersum phantasmatis uanitatem et humanam
 uindicamus aduersus qualitatis proprietatem, cuius condicio 25
 Christum et hominem et filium hominis inscripserit. carneum
 enim atque corporeum probantes eum, proinde et obdu-
 cimus praescribendo nullum alium credendum deum praeter

6] cf. Matth. 22, 23—33.

1 re<dire> censeantur *Eng*: recenseantur *PMF* recenseantur. certe
uulgo 3 saltem *Bmg*: salute *PMF* adita *FB*, addita *PM* 13 *uo-*
cabulum ita *in libris mss. post* illorum (11) *traditum huc transposui*
 16 creatoris *Bmg*: creator carnis *PMF* 20 consortem, negant *B*, negant
PMF 22 resurrexit *FGel*: resurrexerit *PM* 24 uanitatem *PM*, natiui-
 tatem *F* aduersum = *gegen*; aduersus (25) = *angesichts* 27 ob-
 ducimus *absolute positum* = *obliegen* cf. p. 404, 4

creatorem, dum talem ostendimus Christum, in quo dinosci-
 tur deus, qualis promittitur a creatore. obducti dehinc (<et>
 de deo carnis auctore et de Christo carnis redemptore, iam
 et de resurrectione carnis reincentur. congruenter scilicet
 5 hoc ferme modo dicimus ineundam cum haëreticis disceptatio-
 nem, — nam et ordo semper a principalibus deduci exposcit —
 ut de ipso prius constet, a quo dicatur dispositum esse quod
 quaeritur, atque adeo et haeretici ex conscientia infirmitatis
 numquam ordinarie tractant. certi enim, quam laborant in
 10 alterius diuinitatis insinnatione aduersus deum mundi omnibus
 naturaliter notum de testimoniis operum, certe et in sacra-
 mentis priorem et in praedicationibus manifestiorem, sub
 obtentu quasi urgentioris causae, id est ipsius humanae
 salutis ante omnia requirendae, a quaestionibus resurrectionis
 15 incipiunt, quia durius creditur resurrectio carnis quam una
 diuinitas; atque ita tractatum uiribus ordinis sui destitutum
 et scrupulis potius oneratum depretiantibus carnem paulatim
 ad alterius diuinitatis temperant sensum ex ipsa spei concussione
 et demutatione. deiectus enim unusquisque uel motus de
 20 gradu eius spei, quam susceperat apud creatorem, facile iam
 declinatur ad alterius spei auctorem, etiam ultro suspicandum.
 per diuersitatem enim promissionum diuersitas insinuatur
 deorum. sic multos inretitos uidemus, dum ante de resur-
 rectione carnis eliduntur quam de unione diuinitatis. [eli-
 25 dunt] igitur quantum ad haëreticos demonstrauius, quo
 cuneo occurrendum sit a nobis. et occursum est iam suo
 quoque titulo: de deo quidem unico et Christo eius aduersus
 Marcionem, de carne uero domini etiam aduersus quatuor

2 et de *scripsi*: de *PMF* 4 congruenter scilicet hoc *Iun*: congruenter scilicet. et hoc *Rig*, congruenter scilicet et de deo carnis auctore et de christo carnis redemptore hoc *PMF* 6 *parenthesin indicauit* 8 quaeritur. atque *uulgo* 9 laborant *PMF*, laborent *R uulgo* 17 depretiantibus carnem *B*, depreciantibus carnis *PMF* 18 ad alterius *B*, alterius *PMF* 21 ultra *F* 24 elidunt *seclusi*: <se> elidunt de la *Cerda* 26 occurrendum *Gel*: decurrendum *PMF* iam *Bmg*: etiam *PMF*

haereses, ad hanc maxime quaestionem praestruendam; uti nunc de sola carnis resurrectione ita digerendum sit, tamquam penes nos quoque incerta, id est penes creatorem, — nam et multi rudes et plerique sua fide dubii et simplices plures, quos instrui dirigi muniri oportebit — quia et (ex) hoc latere unio 5 diuinitatis defendetur. sicut enim negata carnis resurrectione concutitur, ita uindicata constabitur. animae autem salutem credo retractatu carere. omnes enim fere haeretici eam, quoquo modo uolunt, tamen non negant. uiderit unus aliqui Lucanus nec huic quidem substantiae parcens, quam 10 secundum Aristotelem dissoluens aliud quid pro ea subicit, tertium quiddam resurrecturus, neque anima neque caro, id est non homo, sed ursus forsitan, qua Lucanus. habet et iste a nobis plenissimum 'de omni statu animae' stilum. quam inprimis immortalem tuentes, solius carnis et defectionem 15 agnoscimus et refectionem cum maxime adserimus, redactis in ordinarium materiae corpus si qua et alibi pro causarum incursione praestrieta distulimus. nam ut quaedam praelibari sollemne est, ita et differri necesse est, dummodo et praelibata suppleantur suo corpore et dilata reddantur suo 20 nomine.

3. Est quidem et de communibus sensibus sapere in dei rebus, sed in testimonium ueri, non in adiutorium falsi, quod sit secundum diuinam, non contra diuinam dispositionem. quaedam enim et natura nota sunt, ut immortalitas animae 25 penes plures, ut deus noster penes omnes. utar ergo et

2 digerendum sit *B*, digerandum sit *F*, digeram *PM* 3 nos quoque incerta id est *B*, nos quoque incertam uel *F*, nos incertum dum sit quoque certum *PM* 3 *parenthesin indicauit* 4 *caue mutes quid in ordine uerborum. intellege enim: viele, sehr viele und noch mehr; cf. p. 31, 5. 6. (Eng)* 5 *ex add. Eng* 6 defenditur *F* 8 retractatus = *Zweifel* 9 quomodo *PR*¹ 12 tertium, quiddam *B*, quiddam *PMF* resurrecturus *Gel*: resurrecturum *PMF* 13 qua *Gel*: tamquam *PMFB* 14 stilum, quam *uulgo* 15 et defectionem agnoscimus et refectionem, *B*, et defectionem *PMF* 22 de communibus *FR*², communibus *P* (*in mg.*: alias de communibus) *R*¹*M* (*add. de s. u. m. I*)

sententia Platonis alicuius pronuntiantis: omnis anima immortalis; utar et conscientia populi contestantis deum deorum; utar et reliquis communibus sensibus, qui deum iudicem praedicant: 'deus uidet' et 'deo commendo'. at cum
 5 aiunt: 'mortuum quod mortuum' et 'uiue dum uiuis' et 'post mortem omnia finiuntur, etiam ipsa', tunc meminero et cor uulgi cinerem a deo deputatum et ipsam sapientiam saeculi stultitiam pronuntiatam, tunc, si haereticus ad uulgi uitia uel saeculi ingenia confugerit, 'discede,' dicam, 'ab ethnico,
 10 haeretice; etsi unum estis omnes, qui deum fingitis, dum hoc tamen in Christi nomine facis, dum Christianus tibi uideris, alius ab ethnico es; redde illi suos sensus, quia nec ille de tuis instruitur. quid caeco duci inniteris, si uides? quid uestiris a nudo, si Christum induisti? quid alieno uteris
 15 clipeo, si ab apostolo armatus es? ille potius a te discat carnis resurrectionem confiteri quam tu ab illo diffiteri: quia si et a Christianis negari eam oporteret, sufficeret illis de sua scientia, non de uulgi ignorantia instrui'. adeo non erit Christianus qui eam negabit, quam confitentur
 20 Christiani, et his argumentis negabit, quibus utitur non Christianus. aufer denique haereticis quae cum ethnicis sapiunt, ut de scripturis solis quaestiones suas sistant, et stare non poterunt. communes enim sensus simplicitas ipsa commendat et compassio sententiarum et familiaritas opinio-
 25 num, eoque fideliores existimantur, quia nuda et aperta et omnibus nota definiunt; ratio autem diuina in medulla est, non in superficie, et plerumque aemula manifestis.

1] cf. Plato Phaedrus c. 24. 5] cf. Seneca Troad. 897. 6] cf. Es. 44, 20. 7] cf. I Cor. 1, 20, 3, 19. 14] cf. Gal. 3, 27. Rom. 13, 14. 15] cf. Eph. 6, 13-18.

5 uiue dum *Gel*: uiuendum *PMF*, uiuum dum *B*, uiuidum *Bmg* 8 pronuntiatam. tunc *uulgo* haereticus *PMF*, et haereticus *Gel* 12 ab ethnico es *B*, ab ethnico *PMF* 13 si uides *B*, si uideris *PM* (*syll. ri eras.*), si uidens *F*, si uidens <es> *fort.* 17 et a *PMF*, a *Gel* 20 utuntur non christiani *C* 21 aufer *R*³, aufers *PMFR*¹ quae cum *Gel*: quaecunque *PMF* 25 fideliores *FR*³, fidelioribus *PR*¹, fideliores** *M* (es *in ras.*)

4. Itaque haeretici inde statim [incipiunt] praestruunt et inde dehinc interstruunt, unde sciunt facile capi mentes, de communione fauorabili sensuum. an aliud prius uel magis audias ab haeretico quam ab ethnico? et non protinus et non ubique conuicium carnis, in originem, in materiam, in casum, in omnem exitum eius, inmundae a primordio ex faecibus terrae, inmundioris deinceps ex seminis sui limo, friuolae infirmae criminosae onerosae molestae et post totum ignobilitatis elogium caducae in originem, terram, et cadaueris nomen, et de isto quoque nomine periturae in nullum inde iam nomen, in omnis iam uocabuli mortem? 'hancne ergo,' (ait) uir sapiens, 'et uisui et contactui et recordatui tuo ereptam persuadere uis, quod se receptura quandoque sit in integrum de corrupto, in solidum de casso, in plenum de inanito, in aliquid omnino de nihilo, et utique rehibentibus eam ignibus et undis et aluis ferarum et rumis alitum et lactibus piscium et ipsorum temporum propria gula? adeone autem eadem sperabitur quae intercidit, ut claudus et luscus [caecus] et leprosus et paralyticus reuertantur, ut redisse non libeat ad pristinum? an integri, ut iterum talia pati timeant? quid tum de consequentiis carnis? rursusne omnia necessaria illi et inprimis pabula atque potacula? et pulmonibus halandum et intestinis aestuandum et pudendis non pudendum et omnibus membris laborandum? rursus ulcera et uulnera et febris et podagra? et mors redoptanda? nimirum haec erunt uota carnis recuperandae, iterum cupere de ea

1 incipiunt *seclusi* praestruunt et inde *scripsi*: et inde praestruunt *PMF*
 4 < tam > ab haeretico *Urs* et non protinus *om. Gel* 8 molestae
post onerosae admodum friget 12 ait *addidi* 13 persuadere uis, *B*,
 persuadere *PM*, persuadere *F* 15 rehibentibus *R³ uulgo* 16 eam
 ignibus *GNR³*, ea imaginibus *PF*, eam ignibus (*ex ea imaginibus*) *M*
 aluis *PFGR³*, alius *MR¹* 17 lactibus *GNR³*, lactibus *PMFR¹* ipso-
 rum temporum, *B*, ipsorum *PMF* 18 ut *B*, et *PMF* 19 caecus *seclusi*:
 luscus caecus *PMF*, luscus < et > caecus *Gel* 23 halandum *Eng*: natan-
 dum *PMF* 25 febris et podagra, *B*. febris *PMF* podagra et *uulgo*

euadere'. et nos quidem haec aliquanto honestius pro stili pudore. ceterum quantum etiam spurciloquio liceat illorum, in congressibus experiri <est> tam ethnicorum quam haereticorum.

5. Igitur quoniam et rudes quique de communibus adhuc sensibus sapiunt et dubii et simplices per eosdem sensus denuo inquietantur et ubique in primis iste in nos aries temperatur, quo carnis condicio quassatur, necessario et a nobis carnis primum condicio muniatur, uituperatione laudatione depulsa. ita nos rhetoricari quoque prouocant haeretici, sicut etiam philosophari. futille et friuolum istud corpusculum, quod malum denique appellare non horrent, etsi angelorum fuisset operatio, ut Menandro et Marco placet, etsi ignei alicuius extractio aequae angeli, ut Appelles docet, 15 sufficeret ad auctoritatem carnis secundae diuinitatis patrocinium. angelos post deum nouimus. iam nunc quisquis ille summus deus haeretici cuiusque est, non inmerito ab ipso quoque deducere carnis dignitatem, a quo uoluntas producenda ei adfuisse. utique enim prohibuisset fieri quam fieri scisset, si fieri 20 noluisse. ita et secundum illos aequae caro dei res. nihil operis non est eius, qui passus est esse. bene autem, quod et plures et clariores quaeque doctrinae totam hominis figurationem deo nostro cedunt. quantus hic sit, satis nosti qui unicum credidisti. incipiat iam tibi caro placere, cuius 25 artifex tantus est. 'sed et mundus', inquis, 'dei opus est, et tamen praeterit habitus huius mundi, apostolo quoque auctore, nec idcirco restitutio mundi praeiudicabitur, quia

26] I Cor. 7, 31.

1 aliquanto *FR*, aliquando *P* (*corr. R*) *M* 3 experiri <est> *scripsi*: experiri *PMF*, experire *Oehlerus* 7 in primis *R*, in primis *PMF*, primus *Gel* 9 uituperationem laudatione depellas *Gel* 11 etiam *om. F* futille *PM*, et futile *F* 14 ignei alicuius <domini> *fort. (cf. adu. omnes haereses cap. 6)* 21 non est eius *MF*, non est eius est *PR*¹, non eius est *R*³ 22 et plures *PMF*, plures *Gel* clariores *scripsi*: duriore *PMNFB* quaeque *MF*, quaeque (e *pr. ex o*) *P*, quoque *R* 27 praeiudicabitur *FR*³, praeiudicatur *PM* (*add. bi s. u. m. 1*) *R*¹

dei opus est. et utique si uniuersitas inreformabilis post decessum, quid portio? plane, si portio uniuersitati adaequatur. ad distantiam enim prouocamus: primo quidem, 'omnia' quod sermone dei facta sunt [et sine illo nihil], caro autem et sermone dei constitit propter formam, ne quid sine sermone 5 (fieret) — faciamus enim hominem ante praemisit — et amplius manu propter praelationem, ne uniuersitati compararetur: et finxit, inquit, deus hominem. magnae sine dubio differentiae ratio, pro condicione scilicet rerum. minora enim quae fiebant eo, cui fiebant, si quidem homini fiebant, 10 cui mox a deo addicta sunt merito igitur, ut famula, iussu et imperio et sola uocali potestate uniuersa processerant, contra homo, ut dominus eorum, in hoc ab ipso deo extractus est. [ut dominus esse possit, dum fit a domino.] hominem autem memento carnem proprie dici, quae prior uocabulum 15 hominis occupauit: et finxit deus hominem, limum de terra, — iam homo, qui adhuc limus — et insufflauit in faciem eius flatum uitae, et factus est homo, id est limus, in animam uiuam, et posuit deus hominem, quem finxit, in paradiso. adeo homo figmentum primo, 20 dehinc totus. hoc eo commendarim, uti quicquid omnino homini a deo prospectum atque promissum est non soli animae uerum et carni scias debitum, [ut] si non ex consortio generis, certe uel ex priuilegio nominis.

4] cf. Ioh. 1, 8. 6] Gen. 1, 26. 8] Gen. 1, 27. 16] Gen. 2, 7. 19] Gen. 2, 8.

1 sibi *P* (*corr. R*) 2 adaequaretur *fort.* 3 primo quidem *cf. p. 33, 1:* persequar itaque propositum *sqg.* omnia = *uniuersa cf. l. 2. 7. 12.* omnia quod *F*, quod omnia *MP uulgo* 4 et sine illo nihil *seclusi: prorsus enim obscurant haec uerba antitheseos perspicuitatem* 4 nihil. caro *uulgo* 5 constetit *C* sermone. faciamus *uulgo* 6 fieret *addidi* 8 inquit, deus hominem *Gel: deus hominem inquit PMF intellego: ratio (scil. qua facta sunt et caro et reliqua) magnae (scil. est) differentiae* 10 siquidem *uulgo* 14 ut dominus—a domino *seclusi (in hoc intellege: ut dominus esse possit) possit PMF, posset Gel* 17 *parenthesin indicauit* 23 suas *M* ut *seclusi*

6. Persequar itaque propositum, si tamen tantum possim
 carni vindicare, quantum contulit illi qui eam fecit. iam
 tunc gloriantem, quod illa pusillitas, limus, in manus dei,
 quaecumque sunt, peruenit, satis beatus etsi solummodo
 5 contactus. quid enim, si nullo amplius opere statim de
 contactu dei figmentum constitisset? <non> adeo magna res,
 [agebatur] quae ista materia extruebatur. itaque totiens hono-
 ratur, quotiens manus dei patitur, dum tangitur, dum decer-
 pitur, dum deducitur, dum effingitur. recogita totum illi deum
 10 occupatum ac deditum, manu sensu opere consilio sapientia
 prouidentia et ipsa inprimis adfectione, quae liniamenta
 ducebat. quodecumque enim limus exprimebatur, Christus
 cogitabatur, homo futurus, quod et limus, et caro sermo,
 quod et terra tunc. sic enim praefatio patris ad filium:
 15 faciamus hominem ad imaginem et similitudinem
 nostram. et fecit hominem deus, id utique quod
 finxit, ad imaginem dei fecit illum, scilicet Christi.
 et sermo enim deus, qui in effigie dei constitutus non rapinam
 existimauit paritari deo. ita limus ille iam tunc imaginem
 20 induens Christi futuri in carne non tantum dei opus erat
 sed et pignus. quo nunc facit ad infuscandam originem
 carnis nomen terrae uentilare, ut sordentis, ut iacentis ele-
 menti? cum, et si alia materia excedendo homini compe-
 tisset, artificis fastigium recogitari oporteret, qui illam et
 25 eligendo dignam indicasset et tractando fecisset. Phidiae
 manus Iouem Olympium ex ebore molitur, et adoratur
 nec iam bestiae, et quidem insulsissimae, dens est, sed
 15] Gen. 1, 26. 18] cf. Phil. 2, 6.

2 illi *scripsi*: ille *PMF* 5 de contactu dei figmentum *scripsi*: figmen-
 tum de contactu dei *PMF* 6 non *addidi* 7 agebatur *seclusi*: <sed>
 a deo—agebatur *Eng* quae *PMF*, qua *R* *uulgo* 10 deditum *FGel*:
 dedicatum *P*, dedicatum *M* 12 ducebat *Urs*: decebat *PMF*, dictabat
Bmg, ductabat *Pam* 13 limus, et *Eng*: limus et *uulgo* sermo caro
Gel 17 Christum *Bmg* 19 paritari *R*² (cf. *adu. Marc. V, 20*): par
 in *PMFR*¹, parem esse *Rmg* *Oehlerus* 25 elegendo *C* fidae *M*,
 fidei *P* (corr. *R*), fidii *F* 26 molitur et adoratur *PMF*, molitae
 adorantur *Gel* 27 sed *Gel*: et *PMF*

summum saeculi numen, non quia elephantus, sed quia Phidias tantus: deus uiuus, deus uerus quamcumque materiae uilitatem non de sua operatione purgasset et ab omni infirmitate sanasset? an hoc supererit, ut honestius homo deum quam hominem deus finxerit? nunc etsi scandalum 5 limus, alia iam res est. carnem iam teneo, non terram, licet et caro audiat: terra es et in terram ibis. origo recensetur, non substantia. [reuocatur datum] est esse aliquid origine generosius et de mutatione felicius. nam et aurum terra, quia de terra, hactenus tamen terra, ex quo aurum, longe alia 10 materia, splendidior atque nobilior, de obsoletiore matrice. ita et deo licuit carnis aurum de limi, quibus putas, sordibus excusato censu eliquasse.

7. Sed dilutior uideatur auctoritas carnis, quia non et ipsam proprie manus diuina tractauit, sicuti limum. * quando 15 in hoc tractauerit limum, ut postmodum caro fieret ex limo, carni utique negotium gessit. sed adhuc uelim discas, quando et quomodo caro floruerit ex limo. neque enim, ut quidam uolunt, illae pelliciae tunicae, quas Adam et Eua paradikum exuti induerunt, ipsae erunt carnis ex limo reformatio, cum 20 aliquanto prius et Adam substantiae suae traducem in feminae iam carne recognouerit — hoc nunc os ex ossibus meis et caro ex carne mea — et ipsa delibatio masculi in feminam carne suppleta sit, limo, opinor, supplenda, si Adam adhuc limus. obliterated igitur et deuoratus est limus in 25

7] Gen. 3, 19. 19] cf. Gen. 3, 21. 22] Gen. 2, 23.

1 non quia elephantus *B*, elephantus *PMF* 2 et deus uerus *C* 6 iam *om. F* 7 et caro *PMF*, caro *Gel* 8 reuocatur datum *seclusi ut glossam interlinearem: concesserat auctor carnem quodammodo esse terram, sed abhinc quod dedit restringit: est esse cf. p. 114, 10. 11.* 9 de mutatione *scripsi: demutatione PMF* 11 obsoletiore *Gel: obsoletiore PMF* 13 excusato *F* 14 dilutior *PMF*, ne dilutior *B* 15 lacunam *signaui: atenim desideratur* 16 tractauerit *MF*, tractauit *P uulgo* 17 carni *PMF*, carnis *Gel* quando et quomodo *FGel: quomodo et quando PM* 21 feminae iam carne *PMF*, femina iam carnem *C*

carnem. quando? cum factus est homo in animam uiuam de
 dei flatu, uaporeo scilicet et idoneo torrere quodammodo
 limum in aliam qualitatem, quasi in testam, ita in carnem.
 sic et figulo licet argillam temperato ignis adflatu in mate-
 5 riam robustiorem recorporare et aliam ex alia stringere
 speciem, aptiorem pristina et sui iam generis ac nominis.
 nam et si scriptum est: numquid argilla dicet figulo?
 id est homo deo, et si apostolus: in testaceis, ait, uas-
 culis, [tamen] et argilla homo, quia limus ante, et testa caro,
 10 quia ex limo per adflatus diuini uaporem. quam postea
 pelliciae tunicae, id est cutes superductae, uestierunt. usque
 adeo, si detraxeris cutem, nudaueris carnem. ita quod hodie
 spoliium efficitur, si detrahatur, hoc fuit indumentum, cum
 superstruebatur. hinc et apostolus circumcisionem despolia-
 15 tionem carnis appellans tunicam cutem adfirmavit. haec cum
 ita sint, habes et limum de manu dei gloriosum et car-
 nem de adflatu dei gloriosiore, quo pariter caro et limi
 rudimenta deposuit et animae ornamenta suscepit. num es
 diligentior deo, uti tu quidem Scythicas et Indicas gemmas
 20 et Rubentis Maris grana candentia non plumbo, non aere,
 non ferro, ne argento quoque oblaquees, sed electissimo et
 insuper operosissimo descrobes auro, et unguentis pretio-
 sissimis quibusque uasculorum prius congruentiam cures,
 proinde perspectae ferruginis gladiis uaginarum adaeques
 25 dignitatem, — deus uero animae suae umbram, spiritus sui
 auram, oris sui operam uilissimo alicui commiserit capulo et
 indigne collocando utique damnauerit? collocauit autem — an

1] cf. Gen. 2, 7. 7] Rom. 9, 20. 8] II Cor. 4, 7. 14] cf.
 Col. 2, 11.

2 uapore scilicet idoneo *Lat*, retorto quodammodo limo *Bmg* 5 fin-
 gere *Gel* 7 et si *scripsi*: etsi *PMF* 8 et si *scripsi*: etsi *PMF*
 9 tamen *sectusi* 10 uaporem, quam *uulgo* 15 adfirmavit *PMF*, con-
 firmavit *Gel* 18 num *scripsi*: non *PMF* 19 scitycas *PMF* 21 ob-
 laquees sed *R*³, oblaqueasset *PMFR*¹ 22 <uinis item> et unguentis
Gel, quem sequuntur reliqui 24 perspectae *MFBmg*: perfectae *P uulgo*
 ferruginis *Bmg*: ferrugineis *PMF*, ferroginis *C*

potius inseruit et immiscuit carni? tanta quidem concreione, ut incertum haberi possit, utrumne caro animam an carnem anima circumferat, utrumne animae caro an anima pareat carni. sed etsi magis animam inuehi atque dominari credendum est, ut magis deo proximam, hoc quoque ad gloriam 5 carnis exuberat, quod proximam deo et continet et ipsius dominationis compotem praestat. quem enim naturae usum, quem mundi fructum, quem elementorum saporem non per carnem anima depascitur? quidni? per quam omni instrumento sensuum fulciatur, uisu auditu gustu odoratu contactu? 10 per quam diuina potestate respersa est, nihil non sermone perficiens, uel tacite praemisso? et sermo enim de organo carnis est. artes per carnem, studia ingenia per carnem, opera negotia officia per carnem, atque adeo totum uiuere animae carnis est, ut non uiuere animae <nil> aliud sit quam a 15 carne diuertere. sic etiam ipsum mori carnis est, cuius et uiuere. porro si uniuersa per carnem subiacent animae, carni quoque subiacent. per quod utaris, cum eo utaris necesse est. ita caro, dum ministra et famula animae deputatur, consors et coheres inuenitur. si temporalium, cur non et aeter- 20 norum?

8. Et haec quidem uelut de publica forma humanae conditionis suffragium carni procurauerim. uideamus nunc de propria etiam Christiani nominis forma, quanta huic substantiae friuolae ac sordidae apud deum praerogatiua sit, etsi 25 sufficeret illi, quod nulla omnino anima salutem possit adipisci nisi, dum est in carne, crediderit; adeo caro salutis est cardo. de qua cum anima deo alligatur, ipsa est, quae efficit, ut anima alligari possit. scilicet caro abluitur, ut anima

8 pareat *PMF*, appareat *Gel* 4 etsi *Gel*: et *PMF* 10 fulsa est *Gel* 15 nil *add. R*³ 18 subiacent (*alt.*) *Gel*: iacent *F*, subiaceant *PM* utaris cum eo utaris, *B*, utaris *PMF* 23 suffragium *MF*, suffragia *P*, <in> suffragium *Gel* 27 est (*prius*) *om. Gel* 28 denique cum *Urs* alligatur *F*, alligitur *PM*, allegitur *R* *vulgo* 29 alligari *F*, alligi *PM*, allegi *R* *vulgo* scilicet *Urs*: sed et *PMF*

emaculetur; caro unguitur, ut anima consecretur; caro signatur, ut et anima muniatur; caro manus impositione adumbratur, ut et anima spiritu inluminetur; caro corpore et sanguine Christi uescitur, ut et anima de deo saginetur. non possunt
 5 ergo separari in mercede quas opera coniungit. nam et sacrificia deo grata, conflictationes dico animae, ieiunia et seras et aridas escas et adpendices huius officii sordes, caro de proprio suo incommodo instaurat. uirginitas quoque et uiduitas et modesta in occulto matrimonii dissimulatio et una notitia
 10 eius de bonis carnis deo adolentur. age iam, quid de ea sentis, cum pro nominis fide in medium extracta et odio publico exposita decertat, cum in carceribus maceratur teterimo lucis exilio penuria mundi squalore paedore contumelia uictus, ne somno quidem libera, quippe ipsis etiam cubilibus
 15 uincta ipsisque stramentis lancinata, cum iam et in luce omni tormentorum machinatione laniatur, cum denique suppliciiis erogatur, enisa reddere Christo uicem moriendo pro ipso, et quidem per eandem crucem saepe, nedum per atrociora quoque ingenia poenarum? ne illa beatissima et gloriosissima,
 20 quae potest apud Christum dominum parere debito tanto, ut hoc solum debeat ei, quod ei debere desierit, hoc magis uincta quo absoluta!

9. Igitur ut retexam, quam deus manibus suis ad imaginem dei struxit, quam de suo adflatu ad similitudinem suae
 25 uiuacitatis animauit, quam incolatui fructui dominatui totius suae operationis praeposuit, quam sacramentis suis disciplinisque uestiuit, cuius munditias amat, cuius castigationes probat, cuius passiones sibi adpretiat, haecine non resurget, totiens dei? absit, absit, ut deus manuum suarum operam,
 30 ingenii sui curam, adflatus sui uaginam, molitionis suae

8 instaurat *Gel*: instauratur *PMF* 9 modesta *R*², modestia *PMFR*¹
 10 adolentur *Gel*: adulentur *Bmg*, adolantur *PMF*, adulantur *Rmg* (*probat Eng*) 15 lancinata *R*, lacinata *PMF* 17 moriendo (*syll. do in ras.*)
M, morientē *P* (*corr. m. 1*) 22 quo *FBmg*, quod *PM* (*sed d eras.*)
 25 dominatui *om. F* 26 sacramentis *PM*, de sacramentis *F* 28 resurget *F* 29 absit absit *PMF*, absit *R*

reginam, liberalitatis suae heredem, religionis suae sacerdotem, testimonii sui militem, Christi sui sororem, in aeternum destituat interitum. bonum deum nouimus: solum optimum a Christo eius addiscimus. qui, dilectionem mandans post suam in proximum, faciet et ipse quod praecepit. diligit carnem tot modis sibi proximam: etsi infirmam, sed uirtus in infirmitate perficitur: etsi imbecillam, sed medicum non desiderant nisi male habentes: etsi inhonestam, sed inhonestioribus maiorem circumdamus honorem: etsi perditam, sed ego, inquit, ueni, ut quod perit saluum faciam: etsi peccatricem, sed malo mihi, inquit, salutem peccatoris quam mortem: etsi damnatam, sed ego, inquit, percutiam et sanabo. quid ea exprobras carni, quae deum expectant, quae in deum sperant? honorantur ab illo quibus subuenit. ausim dicere: si haec carni non accidissent, benignitas gratia misericordia omnis uis dei benefica uacuisset.

10. Tenes scripturas, quibus caro infuscatur: tene etiam quibus inlustratur; legis cum quando deprimitur, adige oculos et cum quando releuatur. omnis caro foenum. non hoc solum pronuntiauit Esaias, sed et: omnis caro uidebit salutare dei. notatur in Genesi dicens deus: non manebit spiritus meus in hominibus istis, quia caro sunt. sed et auditur per Iohalem: effundam de spiritu meo in omnem carnem. apostolum quoque ne de uno

3] cf. Matth. 19, 17; Luc. 18, 19. 4] cf. Matth. 22, 37. 6] II Cor. 12, 9. 7] Luc. 5, 31. 9] I Cor. 12, 23. 10] Luc. 19, 10. 11] Ez. 18, 23. 13] Deut. 32, 39. 20] Es. 40, 6. 22] Gen. 6, 3. 24] Ioel 3, 1.

3 nouimus solum, optimum *Rig* (sed *optimus* = *bonus*, *pessimus* = *malus auctori sollemne est*) 5 facit *Bmg* 14 signum interrogationis *posui* honorantur *PMF*, <quae> honorantur *Gel* 15 subuenit? ausim *uulgo* 17 uacuasset *F*, uacuisset *Rmg* 20 cum quando *PMF*, tum quando *Pam*, cum caro *Rig* releuatur *R*, reuelatur *PMF* hoc *om. Gel*; nescio an inuertendus sit uerborum ordo, ut omnis caro foenum post Esaias collocetur 22 deus *om. R³*

stilo noris, quo carnem plerumque compungit. nam etsi negat habitare boni quicquam in carne sua, etsi adfirmat eos, qui in carne sint, deo placere non posse, quia concupiscat aduersus spiritum, et si qua alia ita ponit, ut carnis non tam
 5 actus, sed substantia inhonoretur, dicemus quidem alibi nihil proprie carni exprobrari oportere nisi in animae suggillationem, quae carnem ministerio sibi subigit, uerum interim et in illis litteris Paulus est, cum stigmata Christi in corpore suo portat, cum corpus nostrum ut dei templum uitari uetat,
 10 cum corpora nostra membra Christi facit, cum monet tollere et magnificare deum in corpore nostro. itaque si ignominiae carnis resurrectionem eius expellunt, cur non dignitates potius inducent? quoniam deo magis congruit in salutem redigere quod reprobarit interdum, quam in perditionem dedere quod
 15 etiam probarit.

11. Hucusque de praeconio carnis aduersus inimicos et nihilominus amicissimos eius. nemo enim tam carnaliter uiuit quam qui negant carnis resurrectionem. negantes enim poenam despiciunt et disciplinam. de quibus luculente et paracletus per prophetidem Priscam: carnes sunt, et carnem
 20 oderunt. quam si tanta auctoritas munit, quanta illi ad meritum salutis patrocinari possit, numquid etiam dei ipsius potentiam et potestatem et licentiam recensere debemus, an tantus sit, qui ualeat dilapsum et deoratum et quibuscumque
 25 modis ereptum tabernaculum carnis reaedificare atque restituere? an et aliqua nobis exempla huius sui iuris in publico naturae promulgarit? ne qui forte adhuc sciant deum nosse,

1] cf. Rom. 7, 18. 2] cf. Rom. 8, 8. 3] cf. Gal. 5, 17. 8] cf. Gal. 6, 17. 9] cf. I Cor. 3, 16—17. 10] cf. I Cor. 6, 15. cf. I Cor. 6, 20.

4 tam *scripsi*: tamen *PMF* 5 actus, sed substantia *scripsi*: substantia sed actus *PMF* 7 et *om. R*³ 11 si *om. F* 15 <aliquando> probauit *Pam* (*ex Vaticano nescio quo*) probarit *scripsi*: probauit *PMF* 19 luculente *PM*, luculenter *FR* 25 ereptum *F* 27 promulgarit *R*³, promulgaret *PMF*. promulgauit *Urs* et qui *F* sciant *GR*³, sciant *PMFR*¹, nesciant *Urs*

qui non alia lege credendus est, quam ut omnia posse credatur, plane apud philosophos habes, qui mundum hunc (non) innatum infectumque defendant. sed multo melius, quod omnes fere haereses natum et factum mundum annuentes conditionem deo nostro adscribunt. igitur confide illum totum hoc ex 5
 nihilo protulisse et deum nosti fidendo, quod tantum deus ualeat. nam et quidam, infirmiores hoc prius credere, de materia potius subiacenti uolunt ab illo uniuersitatem dedicatam secundum philosophos. porro et si ita in uero haberet, cum tamen longe alias substantias longeque alias species ex 10
 reformatione materiae diceretur protulisse quam fuisset ipsa materia, non minus defenderem ex nihilo eum protulisse, si ea protulerat, quae omnino non fuerant. quo enim interest ex nihilo quid proferri an ex aliquo, dum quod non fuit fiat, quando etiam non fuisse nihil sit fuisse? sic et fuisse e con- 15
 trario non nihil est fuisse. nunc etsi interest, tamen utrumque mihi adplaudit. siue enim ex nihilo deus molitus est cuncta, poterit et carnem in nihilum perductam exprimere de nihilo: siue de materia modulatus est alia, poterit et carnem quocumque dehaustam euocare de alio. et utique idoneus est reficere qui 20
 fecit: quanto plus est fecisse quam refecisse, initium dedisse quam reddidisse, ita restitutionem carnis faciliorem credas institutione.

12. Aspice nunc ad ipsa quoque exempla diuinae potestatis. dies moritur in noctem et tenebris usquequaque sepelitur. funestatur mundi honor, omnis substantia denigratur. sordent 25
 silent stupent cuncta, ubique iustitium est. [quies rerum] ita lux amissa lugetur. et tamen rursus cum suo cultu cum † dote cum sole eadem et integra et tota uniuerso orbi

1 credatur? plane *uulgo* 2 non *addidi* 7 credere *om. F* de materia <de materia> potius *Oehlerus* 9 haberet *scripsi*: haberetur *PMF* 10 tamen *PMF*, tam *R* 13 fuerat *M* (n s. u.) 15 e contrario (e s. u.) *M* 17 nihil adplaudit *F* 18 perductam *Urs*: productam *PMF*, productam *Oehlerus* 19 modulatus *FR⁴mg* (ex *Hirsaugiensi*) *Bmg Gel*: moderatus *PM* aliam *Bmg* 21 fecit: quanto *Eng*: fecit, quanto *uulgo* 22 reddidisse, ita *Eng*: reddidisse. ita *uulgo* 24 usque quaque (*prius* que s. u. a m. 2) *M* 25 omni *P* (*corr. R*) 26 quies rerum *secluit Rig*

reuiuescit, interficiens mortem suam, noctem, rescindens sepul-
 turam suam, tenebras, heres sibimet existens, donec et nox
 reuiuescat, cum suo et illa suggestu. redaccenduntur enim
 et stellarum radii, quos matutina succensio extinxerat; redu-
 5 cuntur et siderum absentiae, quas temporalis distinctio exe-
 merat; redornantur et specula lunae, quae menstruus numerus
 adtriuerat. reuoluuntur hiemes et aestates, uerna et autumnus
 cum suis uiribus moribus fructibus. quippe etiam terrae de
 caelo disciplina est: arbores uestire post spolia, flores denuo
 10 colorare, herbas rursus imponere, exhibere eadem quam ab-
 sumpta sint semina nec prius exhibere quam absumpta. mira
 ratio: de fraudatrice seruatric; ut reddat, intercipit; ut custo-
 diat, perdit; ut integret, uitiat; ut etiam ampliet, prius
 decoquit. siquidem uberiores et cultiores restituit quam extermi-
 15 nauit, reuera fenore interitu et iniuria usura et lucro damno.
 semel dixerim: uniuersa conditio recidiua est. quodcumque
 conueneris, fuit; quodcumque amiseris, (erit.) nihil non iterum
 est; omnia in statum redeunt cum abscesserint, omnia inci-
 piunt cum desierint. ideo finiuntur, ut fiant; nihil deperit
 20 nisi in salutem. totus igitur hic ordo reuolubilis rerum testatio
 est resurrectionis mortuorum. operibus eam praescrispsit deus
 ante quam litteris, uiribus praedicauit ante quam uocibus.
 praemisit tibi naturam magistram, summissurus et prophetiam,
 quo facilius credas prophetiae discipulus naturae, quo statim
 25 admittas, cum audieris quod ubique iam uideris, nec dubites
 deum carnis etiam resuscitatorem, quem omnium noris resti-
 tutorem. et utique si omnia homini resurgunt, cui procurata
 sunt, porro non homini nisi et carni, quale est, ut ipsa depe-
 reat in totum, propter quam et cui nihil deperit?

3 illorum *F* 4 succensio *Bmg Gel*: suggestio *PM*, suggesto *F*, suc-
 censio *Eng* 6 redonantur *R*¹ 7 uerna *Rig*: et uerna *PMF* 10 im-
 ponere *nescio an corruptum* 10 eadem quam *M* (eadem *s. u. a m. 2*),
 eadem quae *FR uulgo*, quam *P* (*corr. R in mg. sec. Hirsauigiensem*)
 17 cognoueris *Bmg* erit *addidi* 18 omnia incipiunt, cum desierint,
 ideo finiuntur *B*, ideo finiuntur *PMF* 25 nec *R*, ne *PMF* dubitas
P (*corr. R*) 26 quem *R*², qui *PMFR*¹

13. Si parum uniuersitas resurrectionem figurat, si nihil tale conditio signat, quia singula eius non tam mori quam desinere dicantur nec redanimari sed reformari existimentur, accipe plenissimum atque firmissimum huius spei specimen, siquidem animalis est res, et uitae obnoxia et morti: illum 5 dico alitem orientis peculiarem, de singularitate famosum, de posteritate monstruosum, qui semetipsum libenter funerans renouat, natali fine decedens atque succedens, iterum phoenix ubi nemo iam, iterum ipse qui non iam, alius idem. quid expressius atque signatius in hanc causam? aut cui alii rei 10 tale documentum? deus etiam (in) scripturis suis: et florebit enim, inquit, uelut phoenix, id est de morte, de funere, uti credas de ignibus quoque substantiam corporis exigi posse. multis passeribus antestare nos dominus pronuntiauit: si non et phoenicibus, nihil magnum. sed homines semel interibunt, 15 aubus Arabiae de resurrectione securis?

14. Talia interim diuinarum uirium liniamenta non minus parabolis operato deo quam locuto, ueniamus et ad ipsa edicta atque decreta eius, quo cum maxime diuisionem iustam materiae ordinamus: exorsi enim sumus ab auctoritate 20 carnis, an ea sit, cui dilapsae salus competat, dehinc prosecti de potentia dei, an tanta sit, quae salutem conferre dilapsae rei ualeat; nunc, si probauimus utrumque, uelim etiam de causa requiras, an sit aliqua tam digna, quae resurrectionem carnis necessariam et rationi certe omni modo debi- 25 tam uindictet, quia subest dicere: etsi caro capax restitui, etsi diuinitas idonea restituendi, et sic causa restitutionis praeesse debebit. accipe igitur et causam, qui apud deum discis tam optimum quam et iustum, de suo optimum, de

11] Ps. 91, 13. 14] cf. Matth. 10, 38

2 signacula *Bmg* 8 fenix *PMF* 9 nemo iam *F*, iam nemo *PM*
 11 in *add. Eng* florebit *MF*, florebit *P uulgo* 15 <pronuntiauit similes> et phoenicibus *Bmg* 19 quo cum maxime = *qua ipsa re* 20 iustam *scripsi*: istam *PMF* 23 ualeat *scripsi*: soleat *PMF* post ualeat *leuius distinxi* 27 et sic *Rmg B*: etsi *PMF*, sed *Gel*

nostro iustum. nisi enim homo deliquisset, optimum solummodo deum nosset ex naturae proprietate. at nunc etiam iustum eum patitur ex causae necessitate, tamen et hoc ipso optimum, dum et iustum. et bono enim iuuando et
 5 malo puniendo iustitiam exhibens utramque sententiam bono praestat, hinc uindicans istud, inde remunerans illud. sed cum Marcione plenius discas, an hoc sit dei totum. interim [talís est noster] merito iudex, quia dominus, merito dominus, quia auctor, merito auctor, quia deus. hinc et ille
 10 nescio quis haeticorum: merito non iudex, non enim dominus, merito non dominus, non enim auctor. nescio iam, si deus, qui nec auctor, quod deus, nec dominus, <quod> auctor. igitur si deo et domino et auctori congruentissimum est iudicium in hominem destinare de hoc ipso, an
 15 dominum et auctorem suum agnoscere et obseruare curarit an non, id utique iudicium [resurrectio] expunget. haec erit tota causa, immo necessitas resurrectionis, congruentissima scilicet deo, destinatori iudicii. de cuius dispositione dispicias, an utrique substantiae humanae diiudicandae censura
 20 diuina praesideat, tam animae quam et carni. quod enim congruet iudicari, hoc competet etiam resuscitari. dicimus plenum primo perfectumque credendum iudicium dei, ut ultimum iam atque exinde perpetuum, ut sic quoque iustum, dum non in aliquo minus, ut sic quoque deo dignum,
 25 dum pro tanta eius patientia plenum atque perfectum. atquin plenitudinem perfectionemque iudicii nonnisi de totius hominis repraesentatione constare. totum porro hominem ex utrius-

4 dum *Gel*: deum *PMF* 6 istud *om. Gel* 7 totum *PMF*: uotum *Bmg* an hoc sit dei totum *intellege: an iustum esse et in iusto bonum diuinitatis plenitudinem complectatur* 8 talis est noster *seclusi* noster merito *PM*, merito noster *F* 10 dominus *F*, deus *PM* 12 <quod> auctor *Gel*: auctor *PMF* 13 auctori *B*, non auctori *PMF* 15 curarit *Gel*: curaret *PMF* 16 id utique *scripsi*: itaque *PMF*, utique *Gel* resurrectio *seclusi* 17 resurrectionis *R*, rerectionis *PMF* 18 scilicet *R*³, scilicet et *PMFR*¹ destinatori *scripsi*: destinatio *PMF* iudicii *R*³, dicis *PMFR*¹ 24 dignum deo *F* 25 atquin *scripsi*: itaque *PMF*

que substantiae concretionem parere, idcircoque in utraque exhibendum quem totum oporteat iudicari, qui nisi totus utique non uixerit. qualis ergo uixerit, talem iudicaturum, quia de eo, quod uixerit, habeat iudicari. uita est enim causa iudicii, per tot substantias dispungenda per quot et functa est.

15. Age iam scindant aduersarii nostri carnis animaeque contextum prius in uitae administratione, ut ita audeant scindere illud etiam in uitae remuneratione. negent operarum societatem, ut merito possint etiam mercedum negare. non sit particeps in sententia caro, si non fuerit et in causa. sola anima reuocetur, si sola decedit. at enim non magis sola decedit quam sola decurrit illud, unde decedit, uitam hanc dico. adeo autem non sola anima transigit uitam, ut nec cogitatus, licet solos, licet non ad effectum per carnem deductos, auferamus a collegio carnis, siquidem in carne et cum carne et per carnem agitur ab anima quod agitur in corde. hanc denique carnis speciem arcem animae etiam dominus in suggillatione cogitatum taxat: quid cogitatis in cordibus uestris nequam? et: qui conspexerit ad concupiscendum, iam adulterauit in corde. adeo et sine opere et sine effectu cogitatus carnis est actus. sed etsi in cerebro uel in medio superciliorum discrimine uel ubi ubi philosophis placet principalitas sensuum consecrata est, quod ἡγεμονικόν appellatur, caro erit omne animae cogitatorium. numquam anima sine carne est, (quamdiu in carne est.) nihil non cum illa agit, sine qua non est. quaere

19] Matth. 9, 4. 20] Matth. 5, 28.

1 concretionem *Bmg*, congregatione *PMF* 3 iudicaturum *scripsi* (cf. *Wölffl. Arch. f. lat. Lexicogr. II* 349): iudicaturum *PM*, iudicari *FR* *uulgo* 5 dispungendi, per quot et functa est (uita) *fort.* 9 operum *C* 10 mercedum *scripsi*: mercedem *PMF* 13 decurrit *C* 14 sola *MFGel*: solum *P* 15 effectum *Gel*: adfectum *PMF* 19 suggillatione *Gel*: suggillationem *PMF* 21 (mulierem) ad concupiscendum *CPam Rig, Oehlerus*: sed cf. *de anima c. 40 et 58* 23 uel—placet *in ras. M* 24 ubi ubi *Gel*: ubi *PMF* 25 hegemonicon *PMF*, hegemonicon *Gel* 26 quamdiu in carne est *Gel*: *om. PMFB*

adhuc, an cogitatus quoque per carnem administrantur, qui per carnem dinoscuntur extrinsecus. uoluet aliquid anima: uultus operatur indicium, facies intentionum omnium speculum est. negent factorum societatem cui negare non possunt
 5 cogitatorum. et illi quidem delinquentias carnis enumerant: ergo peccatrix tenebitur supplicio. nos uero etiam uirtutes carnis opponimus: ergo et bene operata tenebitur praemio. et si anima est, quae agit et impellit in omnia, carnis obsequium est. deum non licet aut iniustum iudicem credi
 10 aut inertem; iniustum, si sociam bonorum operum a praemiis arceat, inertem, si sociam malorum a suppliciis secernat, cum humana censura eo perfectior habeatur, quo etiam ministros facti cuiusque deposcit, nec parcens nec inuidens illis, quominus cum auctoribus aut poenae aut gratiae commu-
 15 nicent fructum.

16. Sed cum imperium animae, obsequium carni distribui-
 mus, prospiciendum est, ne et hoc alia argumentatione sub-
 uertant, ut uelint carnem secus in officio animae collocare,
 non quasi ministram, ne et sociam cogantur agnoscere. dicent
 20 enim ministros et socios habere arbitrium ministrandi atque sociandi et potestatem suae uoluntatis in utrumque, homines scilicet et ipsos; idcirco cum auctoribus merita communicare, quibus operam sponte accommodarint: carnem autem nihil sapientem, nihil sentientem per semetipsam, non uelle non nolle
 25 de suo habentem, uice potius uasculi apparere animae, ut instrumentum, non ut ministerium. itaque animae † solius iudicium praesidere, qualiter usa sit uasculo carnis, uasculum uero ipsum non esse sententiae obnoxium, quia nec calicem damnari, si quis eum ueneno temperarit, nec gladium ad

1 administrantur *PMF*, administrentur *Gel* 12 quo *PMF*, quod *Gel* 17 et hoc *NPam*: et ex hoc *PMF* 18 secus *scripti*: sic *PMF* 19 ne et *PMF*, ne ex hoc *C* 21 homines scilicet et ipsos: *intellege*: cum et ipsi (*sc. ministri*) sint homines 23 accommodarint *PMF*, accommodant *Gel* 26 animae soli iudic<andae diuinum iudic>ium praesidere *fort.* (*cf.* 43, 19), animae solius iudicio <iudice>m praesidere *Eng* 29 damnari *PMF*, damnaris *Gel*

bestias pronuntiari, si quis eo latrocinium fuerit operatus. iam ergo innocens caro ex ea parte, qua non reputabuntur illi operae malae, et nihil prohibet innocentiae nomine saluam eam fieri. licet enim nec bona opera reputentur illi sicut nec mala, diuinae tamen benignitati magis competit innocentes liberare. beneficos enim debet; optimi est autem, etiam quod non debetur offerre. et tamen calicem, non dico uenenarium, in quem mors aliqua ructarit, sed frictricis uel archigalli uel gladiatoris aut carnificis spiritu infectum, quaero, an minus damnes quam oscula ipsorum? nostris quoque sordibus nubium uel non pro animo temperatum elidere solemus, quo magis puero irascamur. gladium uero latrocinii ebrium quis non a domo tota, nedum a cubiculo, nedum a capitis sui officio religabit, praesumens scilicet nihil aliud se quam inuidias animarum somniaturum urgentium et inquietantium sanguinis sui concubinum? at enim et calix bene sibi conscius et de diligentia ministerii commendatus de coronis quoque potatoris sui inornabitur aut aspergine florum honorabitur, et gladius [bene] de bello cruentus et melior homicida laudem suam consecratione pensabit. est ergo et in uascula et in instrumenta sententiam figere, ut dominorum et auctorum meritis et ipsa communicent; ut huic quoque argumentationi satisfecerim, licet ab exemplo uacet diuersitas rerum. omne enim uas uel instrumentum aliunde in usus uenit, extranea omnino materia a substantia hominis; caro autem, ab exordio uteri consata conformata congenita animae, etiam in omni operatione miscetur illi. nam

1 pronuntiari *PMF*, pronuntiaris *Gel* 2 ea *om. Gel* 4 bonae operae *Pam* 6 beneficos (*os in ras. F. -us B. -is Gel*) enim debet. optimi est autem *FB*, beneficus enim est atque optimus, debet autem *PM* 7 debetur *MF*, deberetur *P* 8 ructarit *Gel*: ructaret *PMF* frictricis *Gel*: fictricis *PMF* 12 uero *Gel*: uel *PMF* 14 inuidias *scripsi (Vorwürfe)*: inuidia *PMFR*¹, inuidia *R*³, inuidiam *Rig* 17 de coronis *B*, coronis *PMF* ministri *Bmg* 18 inornabitur *B*, inornabitur *PM*, morbitur *F* honorabitur. et *uulgo* 19 bene *seclusi (ex 16 irrepsisse uidetur)* 20 est *Pam*: estne *PMF* 25 consata *PMF*, consita *R uulgo* conformata *F*

etsi uas uocatur apud apostolum, quod iubet in honore tractare, eadem tamen ab eodem homo appellatur exterior, ille scilicet limus, qui prior titulo hominis incisus est, non calicis aut gladii aut uasculi ullius. uas enim capacitatis nomine dicta
 5 est, qua animam capit et continet, homo uero de communione naturae, quae eam non instrumentum in operationibus praestat, sed ministerium. ita et [ministerium] tenebitur iudicio, ut de suo nihil sapiat, quia portio est eius, quae sapit, non suppellex. hoc et apostolus, sciens nihil carnem agere per
 10 semetipsam quod non animae deputetur, nihilominus peccatricem iudicat carnem, ne eo, quod ab anima uideatur impelli, iudicio liberata credatur. sic et cum aliquas laudis operas carni indicit: glorificate, tollite deum in corpore
 15 et carni eos mandat, quia et illi fructum repromittit. alioquin nec exprobratio competisset in alienam culpae nec adhortatio in extraneam gloriae; et exprobratio enim et exhortatio uacarent erga carnem, si uacaret et merces, quae in resurrectione captatur.

17. Simplicior quisque fautor sententiae nostrae putabit
 20 carnem etiam idcirco repraesentandam esse iudicio, quia aliter anima non capiat passionem tormenti seu refrigerii, utpote incorporalis. hoc enim uulgus existimat. nos autem animam corporalem et hic profitemur et in suo uolumine probauimus, habentem proprium genus [substantiae] soliditatis, per quam
 25 quid et sentire et pati possit. nam et nunc animas torqueri fouerique penes inferos, licet nudas, licet adhuc exules carnis,

1] cf. I Thess. 4, 4. 2] cf. I Thess. 4, 8. 10] cf. Rom. 8, 3. 13] I Cor. 6, 20.

I quod *scripsi*: quam *PMF* tractare *PMF*, tractari *Gel* 2 appellatur exterior *PMF*, exterior appellatur *Gel* 6 praestat *PMF*, habet *Gel* 7 ministerium *seclusi* 8 ut *PMF*, etsi *Gel* 9 suppellex *PM*, suppellex *F*. supplex *Bmg* 13 glorificate, <inquit, et> tollite *Pam* 14 conatus *MFR*³, coronatus *PR*¹ 15 repromittit *B*, repromittunt *PMF* 16 culpam *Bmg* 17 gloriam *Bmg* 22 autem *om. F* 23 probauimus *M. Schanz (R. L. G. III, 292)*: probamus *PMF* 24 substantiae *seclusi*: substantiae *R¹mg*, substantiae <ac> soliditatis *Eng*

probabit Lazari exemplum. dedi igitur aduersario dicere: ergo quae habet corpulentiam propriam de suo sufficit ad facultatem passionis et sensus, ut non egeat repraesentatione carnis. immo eatenus egebit, non qua sentire quid sine carne non possit, sed qua necesse est illam etiam cum carne sentire. quantum enim ad agendum de suo sufficit, tantum et ad patiendum. ad agendum autem minus de suo sufficit. habet enim de suo solummodo cogitare uelle cupere disponere, ad perficiendum autem operam carnis expectat. sic itaque et ad patiendum societatem carnis expostulat, ut tam plene per eam pati possit quam sine ea plene agere non potuit. et ideo in quae de suo sufficit, eorum interim sententiam pendit, concupiscentiae et cogitatus et uoluntatis. porro si haec satis essent ad plenitudinem meritorum, ut non requirerentur et facta, sufficeret in totum anima ad perfectionem iudicii, de his iudicanda, in quae agenda sola suffecerat. cum uero etiam facta deuincta sint meritis, facta autem per carnem administrentur, iam non sufficit animam sine carne foueri siue cruciari pro operibus etiam carnis. etsi habet corpus, etsi habet membra, proinde illi non sufficiunt ad sentiendum quam nec ad agendum perfecte. idcirco pro quo modo egit, pro eo et patitur apud inferos, prior degustans iudicium, sicut prior induxit admissum, expectans tamen et carnem, ut per illam etiam facta compenset, cui cogitata mandauit. denique haec erit ratio in ultimum finem destinati iudicii, ut exhibitione carnis omnis diuina censura perfici possit. alioquin non sustineretur in finem, quod et nunc animae decerpuntur apud inferos. [si solis animabus destinaretur.]

18. Hucusque praestructionibus egerim ad muniendos sensus omnium scripturarum, quae carnis recidiuatum pollicentur. 30

1 probabit *PMF*, probauit *Gel* 2 sufficiat *F* 4 qua *FR*³, quia *PMR*¹ 5 qua *FR*³, quia *PMR*¹ 6 etiam ad *C* 19 carnis, etsi *uulgo* 20 proinde *descripsi*: quae proinde *PMF* 21 quam nec *scripsi*: nec *PMF*, <plene, quemadmodum> nec *Gel reliquis* quo *PM*: quoquo *FPam Rig Ochlerus* 27 sustinuerunt *F* 28 decerpuntur (*id est carpuntur, puniuntur*) *PMF*, decerpunt *Gel reliquis* si—destinaretur *secl. Eng ut interpretamentum uocabuli* alioquin

cui cum tot auctoritates iustorum patrociniorem procurent, honores dico substantiae ipsius, tum vires dei, tum exempla earum, tum rationes iudicii et necessitates ipsius, utique secundum praeiudicia tot auctoritatum scripturas intellegi
 5 oportebit, non secundum ingenia haereticorum, de sola incredulitate uenientia, quia incredibile habeatur restitui substantiam interitu subductam, non quia et substantiae ipsi inemeribile sit aut deo impossibile aut iudicio inhabile. plane incredibile, si nec praedicatum diuinitus fuerit; nisi quod
 10 etsi praedicatum id a deo non fuisset, ultro praesumi debuisset, ut propterea non praedicatum, quia tot auctoritatibus praeiudicatum. at cum diuinis quoque uocibus personat, tanto abest, ut aliter intellegatur quam desiderant illa, a quibus etiam sine diuinis uocibus persuadetur. uideamus igitur hoc primum, quonam titulo spes ista proscripta sit. unum, opinor, apud omnes edictum dei pendet: resurrectio mortuorum. duo uerba expedita decisa detersa. ipsa conueniam, ipsa discutiam, cui se substantiae addicant. cum audio resurrectionem homini inminere, quaeram necesse est, quid eius
 20 cadere sortitum sit, siquidem nihil resurgere expectabit nisi quod ante succiderit. qui ignorat carnem cadere per mortem, potest eam nec stantem nosse per uitam. sententiam dei natura pronuntiat: terra es et in terram ibis, et qui non audit, uidet: nulla mors non ruina membrorum.
 25 hanc corporis sortem dominus quoque expressit, cum ipse substantia indutus diruite, inquit, templum istud, et ego illud triduo resuscitabo. ostendit enim, cuius sit

23] Gen. 3, 19. 26] Ioh. 2, 19. 27] cf. Ioh. 2, 21.

1 tot auctoritates iustorum *R*³, tota auctoritate si iustorum *PMFR*¹ 7 et *PMF*, aut *Gel* 8 inhabile *B*, inhabitabile *PMF* 9 praedicatum *FGel*: praeiudicatum *PM* 12 personat *Rig* 14 persuadetur. *Gel*: persuadeatur *PMF*, persuadebatur *Eng* 15 titulo *MF*, stilo *PC* 20 sortitum sit *PM*, sortitum *F* 23 sententiam dei terra es et in terram ibis natura pronuntiat *fort.* 24 audit *PF*, audiit *M*, audiuit *Pam* membrorum *PMF*, membrorum est *B* 25 cum *om.* *Gel* ipse *Eng*: ipsa *PMF*

dirui, cuius elidi, cuius iacere, cuius et releuari et resuscitari. — quamquam et animam circumferret trepidantem usque ad mortem, sed non cadentem per mortem, — quia et scriptura de corpore, inquit, suo dixerat. atque adeo caro est, quae morte subruitur, ut exinde a cadendo cadauer renuntietur. 3 anima porro nec uocabulo cadit, quia nec habitu ruit. atquin ipsa est, quae ruinam corpori infert, cum efflata est, sicut ipsa est, quae illud de terra suscitauit ingressa. non potest cadere quae suscitauit ingressa; non potest ruere quae elidit egressa. artius dicam: ne in somnum quidem cadit anima 10 cum corpore, ne tum quidem sternitur cum carne, sed enim agitur in somnis et iactitur; quiesceret autem, si iaceret. ita nec in ueritate mortis cadit quae nec in imagine eius ruit. sequens nunc uocabulum mortuorum aequae dispice, cui substantiae insidat. quamquam in hac 15 materia admittamus interdum mortalitatem animae assignari ab haereticis, ut, si anima mortalis resurrectionem consecutura est, praeiudicium sit et carni non minus mortali resurrectionem communicaturae, sed nunc proprietas uocabuli uindicanda est suae sorti. iam quidem eo ipso, quod resurrectio caducae rei est, id est carnis, eadem erit et in nomine 20 mortui. [quia caducae rei est resurrectio quae dicitur mortuorum] sic et per Abraham, patrem fidei, diuinae familiaritatis uirum, discimus. postulans enim Sarrae humanae locum de filiis Heth: date ergo, inquit, mihi possessionem 2.

2] cf. Matth. 26, 38. 4] Ioh. 2, 21. 25] Gen. 23, 4.

1 cuius et *PMF*, eius et *Pam* 2 circumferret *Pam*: circumferet *FM*, circumferat *P* 5 enuntietur *Gel* 6 atqui *C* 8 suscitauit *R*³, suscitabit *PMFR*¹ ingressa *M* (*syll.* in *in ras.*), egressa *P* (*corr. m. 1*) non potest—ingressa *om. P* (*add. in mg. R ex Hirsauigiensi*) *M* (*add. in mg. m. 2*) 9 suscitauit *F*, suscitabit *Pam* 11 sedenim *PMF*, etenim *C* 12 si iaceret *PMF*, si iaceret et iaceret, si caderet, *B reliqui* 13 ueritate *PMF*, ueritatem *Gel* 14 imagine *PMF*, imaginem *Gel* 21 rei istud est carnis *MF* 22 quia—mortuorum *seclusi* 24 sarrae *PM*, sarrae *F* 25 Heth *R*, eth *PMF*, Cheth *Gel*

sepulcri uobiscum, et humabo mortuum meum, carnem scilicet. neque enim animae humanae spatium desiderasset, et si anima mortalis crederetur, et si mortuus dici mereretur. quodsi mortuus corpus est, corporum erit resurrectione, cum dicitur mortuorum.

19. Et haec itaque dispectio tituli et praeconii ipsius, fidem utique defendens uocabulorum, illuc proficere debebit, ut, si quid diuersa pars turbat obtentu figurarum et aenigmatum, manifestiora quaeque praeualeant et [de] incertis certiora praescribant. nacti enim quidam sollemnissimam eloqui propheticam formam, allegorici et figurati plerumque, non tamen semper, resurrectionem quoque mortuorum manifeste adnuntiatam in imaginariam significationem distorquent, adseuerantes ipsam etiam mortem spiritaliter intellegendam. non enim hanc esse in uero, quae sit in medio, discidium carnis atque animae, sed ignorantiam dei, per quam homo mortuus deo non minus in sepulcro iacuerit quam in errore. itaque et resurrectionem eam uindicandam, qua quis adita ueritate redanimatus et reuiuificatus deo ignorantiae morte discussa uelut de sepulcro ueteris hominis eruperit, quia et dominus scribas et Pharisaeos sepulcris dealbatis adaequauerit. exinde ergo resurrectionem fide consecutos cum domino esse, cum eum in baptismate induerint. hoc denique ingenio etiam in conloquiis saepe nostros decipere consuerunt, quasi et ipsi resurrectionem carnis admittant. 'uae', inquit, 'qui non in hac carne resurrexerit'; ne statim illos percutiant, si resurrectionem statim abnuerint. tacite autem secundum conscientiam suam

20] cf. Eph. 4, 22; Col. 3, 9. 21] cf. Matth. 23, 27.

1 mortuum meum *Gel*: mortuam meam *PMFC* 4 mortuum *B*
 7 si quid diuersa pars *FB*, si qua pars diuersa *PM* 9 praeualeatur
F de seclusi (*irrepsisse uidetur ex 54 2*) 10 praescribatur *F*
 14 mortem *om. P* (*add. R ex Hirsaugiensis*) 15 discidium *FGel*: dis-
 sidium *PM* 17 ordinem uerborum *inuerti*: in errore iacuerit quam in
 sepulcro *PMF* 18 adita *R³*, addita *PMFR¹* 19 morte *M* (*in ras.*)
 22 cum eum in baptismate *B*, cum baptisma *PMF* 24 consuerunt *PM*,
 consueuerunt *F*

hoc sentiunt: uae, qui non, dum in hac carne est, cognouerit arcana haeretica; hoc est enim apud illos resurrectio. sed et plerique ab excessu animae resurrectionem uindicantes de sepulcro exire de saeculo euadere interpretantur, quia et saeculum mortuorum sit habitaculum, id est ignorantium deum, uel etiam de ipso corpore, quia et corpus uice sepulcri conclusam animam in saecularis uitae morte detineat.

20. Ob huiusmodi igitur coniecturas primam praestructionem eorum depellam, qua uolunt omnia prophetas per imagines ¹⁰ contionatos; quando, si ita esset, ne ipsae quidem imagines distingui potuissent, si non et ueritates praedicatae fuissent, ex quibus imagines deliniarentur. atque adeo si omnia figurae, quid erit illud, cuius figurae? quomodo speculum obtendes, si nusquam est facies? adeo autem non omnia imagines ¹⁵ sed et ueritates, nec omnia umbrae sed et corpora, ut in ipsum quoque dominum insigniora quaeque luce clarius praedicarentur. nam et uirgo concepit in utero non figurate, et peperit Emmanuhelem, nobiscum deum, [Iesum] non oblique; et si oblique 'accepturum uirtutem Damasci et spolia Samariae', ²⁰ sed manifeste 'uenturum in iudicium cum presbyteris et principibus populi'. nam et tumultuatae sunt gentes in persona Pilati, et populi meditati sunt inania in persona Israhelis; astiterunt reges terrae, Herodes, et archontes congregati sunt in unum, Annas et Caiphias, ²⁵ aduersus dominum et aduersus Christum eius. qui et tamquam ouis ad iugulationem adductus est, et tamquam agnus ante tondentem, scilicet Herodem, sine uoce — sic non aperuit os suum — dorsum suum

18] cf. Es. 7, 14; Matth. 1, 23. 20] cf. Es. 8, 4. 21] cf. Es. 3, 14. 22] Ps. 2, 1—2. 27] Es. 53, 7. 29] cf. Es. 50, 6.

6 uel *om. F* 8 detinebat *Gel* 13 deliniarentur *M* 14 obtendas *P (corr. R)* 19 deum *Pam*: dominum *PMF* Iesum *seclusi* 22 principibus *PMF*, archontibus *Gel* 27 iugulationem *PMF*, uictimam *Gel* 28 tondentem <se> *Gel* 29 sine uoce; sic non aperuit os suum; dorsum *uulgo*: rectius distinxit *Eng* suum (*prius*) *om. F*

ponens ad flagella et maxillas in palmas et faciem non auertens a sputaminum iaculis; deputatus etiam inter iniquos, perfossus manus et pedes, sortem passus in uestimento et potus amarus et capitum inridentium nutus, triginta argenteis
 5 adpretiatus a proditore. quae hic figurae apud Esaiam, quae imagines apud Daud, quae aenigmata apud Hieremiam, ne uirtutes quidem eius per parabolas profatos? aut numquid nec oculi patefacti sunt caecorum, nec inclaruit lingua mutorum, nec manus aridae et genua dissoluta reualuerunt, nec
 10 claudi salierunt ut ceruus? quae si et spiritaliter quoque interpretari solemus secundum comparationem animalium uitiorum a domino remediatorum, cum tamen et carnaliter adimpleta sunt, ostendunt prophetas in utramque speciem praedicasse, saluo eo, quod plures uoces eorum nudae et simplices
 15 et ab omni allegoriae nubilo purae defendi possunt: ut cum exitus gentium et urbium resonant, Tyri et Aegypti et Babylonis <et> Idumaeae et Cartaginensium nauium, ut cum ipsius Israhelis plagas aut uenias, captiuitates, restitutiones ultimaeque
 20 quam recognoscet? res in litteris tenentur, ut litterae in rebus leguntur. ita non semper nec in omnibus allegorica forma est prophetici eloquii, sed interdum et in quibusdam.

21. Si ergo interdum et in quibusdam, inquis, cur non et in edicto resurrectionis spiritaliter intellegendae? quoniam
 25 quidem plurima ratio intercedit. primo enim quid facient tot alia instrumenta diuina, ita aperte corporalem contentantia resurrectionem, ut nullam admittant figuratae signifi-

2] cf. Es. 53, 12. 3] cf. Ps. 21, 17. 19. 4] cf. Ps. 68, 22; cf. Ps. 21, 8; cf. Zach. 11, 12. Matth. (Hier.) 27, 9. (cf. *adu. Marc. IV, 40*)
 8] cf. Es. 35, 5—6. 17] cf. Es. 23, 1.

1 in *FM*, ad *Puulgo* 2 sputaminum iaculis *PMF*, foeditate sputaminum *Pam* 4 nutus *M* 7 praefatos *C* 10 clodi *Gel* si et *PM*, etsi *FR*
 15 possunt *PMF*, possint *Gel* 17 <et> Idumaeae *Gel*: idumaeae *PMF* cartaginensium *PF*, carthaginiensium *MRC* 20 litterae *B*, terrae *PMF* 21 leguntur *PMF*, legantur *Gel* 26 tot alia *PMF*, tot ac talia *Gel reliqui*

cantiae suspicionem? et utique aequum sit, quod et supra demandauimus, incerta de certis et obscura de manifestis praeiudicari, uel ne inter discordiam certorum et incertorum, manifestorum et obscurorum fides dissipetur, ueritas periclitetur, ipsa diuinitas ut inconstans denotetur. tunc, quod 5 uerisimile non est, ut ea species sacramenti, in quam fides tota committitur, in quam disciplina tota conitur, ambigue adnuntiata et obscure proposita uideatur, quando spes resurrectionis, nisi manifesta de periculo et praemio. neminem ad eiusmodi praesertim religionem, publico odio et hostili 10 elogio obnoxiam, persuaderet. nullum opus certum est mercedis incertae, nullus timor iustus est periculi dubii. et merces autem et periculum in resurrectionis pendet euentu. et si temporalia et localia et personalia dei decreta atque iudicia in urbes et gentes et reges tam aperte prophetia iaculata est, 15 quale est, ut aeternae dispositiones eius et uniuersales in omne hominum genus lucem sui fugerint? quae quanto maiora, tanto clariora esse deberent, ut maiora crederentur. et puto deo nec liuorem nec dolum nec inconstantiam nec lenocinium adscribi posse, per quae fere promulgatio maiorum cauillatur. 20

22. Post haec ad illas etiam scripturas respiciendum est, quae non sinunt resurrectionem secundum animales istos, ne dixerim spiritales, aut hic iam in ueritatis agnitione praesumi aut ab excessu statim uitae uindicari. cum enim et tempora totius spei fixa sint sacrosancto stilo, — in aduentu, opinor 25 Christi, — nec liceat eam ante constitui, uota nostra suspirant saeculi huius occasum, in transitum mundi quoque, ad diem domini magnum, diem irae et retributionis, diem ulti-

28] cf. Es. 13, 13; Soph. 2, 2; Os. 9, 7.

3 ut ne *Eng* 5 tunc *MFR*¹, tum *PR*³ *uulgo* 6 spes sacramenti *de la Cerda* 8 adnuntiata *R*, adnuata *PMF*, adnutata *susp. Eng* 13 et si *PMF*, sed et si *B*. et <postremo> si *fort.* 15 aperte *Lat*: aperta *PMF* 17 hominum *PM*, humanum *F* 20 ferre *PM* 25 in aduentu *PMF*, in aduentum *C* *uerba* in aduentu, opinor, Christi *quae in libris mss. paulo infra post constitui leguntur, huc transtuli* 26 constitui *PMF*, constitui<quam> *Gel reliqui* 27 saeculi *PMF*. <in> saeculi *Gel reliqui* in transitum *sensu finali*

mum et occultum nec ulli praeter patri notum, et tamen
 signis atque portentis et concussionibus elementorum et conflic-
 tationibus nationum praenotatum. euoluerem prophetias, si
 dominus ipse tacuisset — nisi quod et prophetiae uox erant
 5 domini — sed plus est, quod illas suo ore consignat. inter-
 rogatus a discipulis, quando euentura essent quae interim
 de templi exitu eruperat, ordinem temporum primo Iudai-
 corum usque ad excidium Hierusalem, dehinc communium
 usque ad conclusionem saeculi digerit. nam posteaquam edixit:
 10 et tunc erit Hierusalem conculcatui nationibus,
 donec adimpleantur tempora nationum, adlegendarum
 scilicet a deo et congregandarum cum reliquiis Israhelis,
 inde iam in orbem et in saeculum praedicat secundum Iohalem
 et Danihelem et uniuersum concilium prophetarum futura signa
 15 in sole et luna et in stellis, conclusionem nationum,
 cum stupore sonitus maris et motus refrigescentium
 hominum prae metu et expectatione eorum, quae im-
 mineant orbi terrae. uirtutes enim, inquit, caelorum
 commouebuntur, et tunc uidebunt filium hominis ueni-
 20 entem in nubibus cum plurimo potentatu et gloria. ubi
 autem coeperint ista fieri, emergetis et eleuabitis
 capita uestra, quod redemptio uestra adpropinqua-
 uerit. et tamen adpropinquare eam dixit, non adesse iam,
 et cum coeperint ista fieri, non cum facta fuerint, quia
 25 cum facta fuerint, tunc aderit redemptio nostra, quae eo
 usque adpropinquare dicitur, erigens interim et excitans animos
 ad proximum iam spei fructum, cuius etiam parabola subte-
 xitur tenerescentium arborum in caulem, floris et dehinc frugis

1] cf. Act. 1, 7. 5] cf. Luc. 21, 7. 7] cf. Luc. 21, 9—24. 8] cf.
 Luc. 21, 25—28. 10] Luc. 21, 24. 14] Luc. 21, 25—26. 18] Luc.
 21, 26—28. 27] cf. Luc. 21, 29—31.

1 praeter *PMF*, praeterquam *R uulgo* 5 est *om PR*¹ 7 eruperat
PMF, eruperant *Gel* 9 digerit *Gel*: dirigit *PMF* 11 adlegendarum
PMF, adlegandarum *Gel* 12 reliquo *Gel* 15 <in> luna *Pam* con-
 clusionem *PMF* (*graece*: σφοδρῆ), conlisionem *Pam* 28 et <florem> de-
 hinc *Oehlerus*

antecursorem. ita et uos, cum uideritis omnia ista fieri, scitote in proximo esse regnum dei. uigilate ergo omni in tempore, ut digni habeamini effugere omnia ista et stetis ante filium hominis, utique per resurrectionem, omnibus ante transactis. ita etsi in agnitione sacramenti fruticat, sed in domini repraesentatione florescit atque frugescit. quis ergo dominum tam intempestiue, tam acerbe excitauit iam a dextera dei ad confringendam terram secundum Esaiam, quae. puto, adhuc integra est? quis inimicos Christi iam subiecit pedibus eius secundum Dauid, quasi uelocior patre, omni adhuc popularium coetu reclamante 'Christianos ad leonem'? quis caelo descendentem Iesum talem conspexit qualem ascendentem apostoli uiderant secundum angelorum constitutum? nulla ad hodiernum tribus ad tribum pectora ceciderunt, agnoscentes quem pupugerunt, nemo adhuc excepit Heliam, nemo adhuc fugit antichristum, nemo adhuc Babylonis exitum fleuit: est iam, qui resurrexerit, nisi (quod) haereticus. exiit plane iam de corporis sepulcro etiamnunc febribus et ulceribus obnoxius, et conculcauit iam inimicos etiamnunc luctari habens cum mundi potentibus, et utique iam regnat etiamnunc Caesari quae sunt Caesaris debens.

23. Docet quidem apostolus Colosensibus scribens mortuos fuisse nos aliquando, alienatos et inimicos sensus domini, cum in operibus pessimis agebamus, dehinc consepultos Christo in baptisate et conresuscitatos in eo per fidem efficaciae dei, qui illum suscitauit a mortuis: et uos cum mortui esse-

1] Luc. 21, 31. 2] Luc. 21, 36. 3] cf. Es. 2, 19. 10] cf. Ps. 109, 1. 13] cf. Act. 1, 11. 14] cf. Zach. 12, 12. 15] cf. Zach. 12, 10. 16] cf. Mal. 4, 5; cf. Apoc. 12, 6. 17] cf. Apoc. 18, 9. 20] cf. Eph. 6, 12. 21] cf. Matth. 22, 21. 23] cf. Col. 1, 21. 24] cf. Col. 2, 12. 26] Col. 2, 13.

3 in tempore *MF*, tempore *P uulgo* tempore, <orantes,> ut *fort.* dignemini *Gel* 6 fruticat sed *Pam*: fructificasset *PMF* 7 intempestiue *FR*, intempestatiue *PM* 8 a dextera *scripsi*: ad dexteram *PMF* 11 clamante *Gel* 15 pupugerunt. nemo *uulgo* 17 est *PMF*, <et> est *Gel* quod *addidi* 20 potentibus. et *uulgo* 21 debent *P (corr. R)*, debens *M (s in ras.)* 22 colosensibus *PMF*, Colossensibus *R uulgo* 26 suscitauit *R*, suscitaret *PMF*

tis delictis et praeputatione carnis uestrae, uiuifi-
 cavit cum eo, donatis uobis omnibus delictis, et
 rursus: si cum Christo mortui estis ab elementis
 mundi, quomodo quasi quidam uiuentes in mundo
 5 sententiam fertis? sed cum ita nos mortuos faciat spirita-
 liter, ut tamen et corporaliter quandoque morituros agnoscat,
 utique et resuscitatos proinde spiritualiter deputans aequae non
 negat etiam corporaliter resurrecturos. denique: si resurre-
 xistis, inquit, cum Christo, ea quae sursum sunt quae-
 10 rite, ubi est Christus in dextera dei residens; ea
 quae sursum sunt sapite, non quae deorsum. ita
 animo ostendit resurgere, quo solo adhuc possumus caelestia
 attingere. quae non quaereremus nec saperemus. si possidere-
 mus. subicit etiam: mortui enim estis, — scilicet delictis,
 15 non uobis — et uita uestra abscondita est cum Christo
 in deo. nondum ergo adprehensa est quae abscondita est.
 sic et Iohannes: et nondum, ait, manifestatum est, quid
 futuri sumus. scimus quia, si manifestauerit, simi-
 les eius erimus. tanto abest, ut simus iam quod nescimus,
 20 utique scituri, si iam essemus. adeo contemplatio est spei in
 hoc spatio per fidem, non repraesentatio, nec possessio sed
 expectatio. de qua spe et expectatione Paulus ad Galatas:
 nos enim spiritu ex fide spem iustitiae expectamus.
 non ait 'tenemus'; 'iustitiae' autem dei dicit ex iudicio, quo
 25 iudicabitur de mercede. ad quam pendens et ipse, cum Philippi-
 pensibus scribit: si qua, inquit, concurram in resuscita-

3] Col. 2, 20. 8] Col. 3, 1—2. 14] Col. 3, 3. 17] I Ioh. 3, 2.
 23] Gal. 5, 5. 26] Phil. 3, 11—12.

1 <in> delictis *Gel* praeputio *Gel* 3 estis *M*, essetis *PF* 4 quasi
 quidam *Pam*: quidam quasi *PMF* 15 uobis *NPam*: nobis *PMF* et
 uita *C*. sed uita *PMF* 18 sumus *PMF*, simus *Gel* manifestatus fuerit *C*
 19 eius *FM*, ei *P* 20 utique—essemus *om. P* (*add. R in mg. ex*
Hirsaugiensi) 21 repraesentatio *C*, praesentatio *PMF* 25 iudicabitur
PMF, indicabimur *B* quam (*ex* quas) *PM* 25 philippensibus *PM*,
 philippensibus *Fuulgo* 26 resuscitationem *PMF*, resurrectionem *Gel*

tionem, quae a mortuis, non quia iam accepi aut consummatus sum. et utique crediderat et omnia sacramenta cognouerat, uas electionis, doctor nationum, et tamen adicit: persequor autem, si adprehendam, in quo sum adprehensus a Christo. et amplius: ego me, 5 fratres, non puto adprehendisse: unum plane, oblitus posteriorum in priora me extendens secundum scopum persequor ad palmam incriminationis, per quam concurrerem; utique in resuscitationem a mortuis, suo tamen tempore, sicut ad Galatas: bene autem facientes ne taedeat, tempore enim suo metemus, sicut et ad Timotheum de Onesiphoro: det illi dominus inuenire misericordiam in illo die. in quem diem ac tempus et ipsi praecipit custodire mandatum immaculatum inreprehensibile, in apparentiam domini Iesu Christi, 15 quam suis temporibus ostendet beatus et solus potentator et rex regnantium, de deo dicens. de quibus temporibus et Petrus in Actis: paeniteat itaque uos et respicite ad abolenda delicta uestra, uti tempora uobis superueniant refrigerii ex persona dei, et mittat praedesignatum nobis Christum, quem oportet accipere caelos ad usque tempora exhibitionis omnium, quae locutus est deus ore sanctorum prophetarum.

24. Quae haec tempora, cum Thesalonicensibus disce. legimus enim: qualiter conuersi sitis ab idolis ad seruiendum uiuo et uero deo et ad expectandum a

3] cf. Act. 9, 15. cf. I Tim. 2, 7. 4] Phil. 3, 12—14. 10] Gal. 6, 9. 12] II Tim. 1, 18. 14] I Tim. 6, 14—15. 18] Act. 3, 19—21. 26] I Thess. 1, 9—10.

1 quae *PMF*. quae est *C* 5 et *Eng*: eo *PMF* 9 resuscitationem *PM*, resurrectionem *F* 12 honesto *PM*, honesto si foro *F* 17 potentator *PMF*, potens *B* regnantium <et dominus dominantium> *Gel reliqui* 18 paeniteat itaque *MFC*. paeniteat *P* 19 respicite *PMF*, respiscite *Erasmus* 21 nobis *PMF*, uobis *Pam* 22 ad (*s. u. a m. 1*) *F* 25 quae haec *MR*³ (*ex Gorziensi, ni fallor*): quae *PR*¹, et haec *F* thesalonicensibus *P*, thesalonicensibus *MF* 27 ad *om. F* e caelis *Pam*

caelis filium eius, quem suscitauit ex mortuis, Iesum. et rursus: quae enim spes nostra uel gaudium uel exultationis corona, quam ut et uos coram domino nostro Iesu Christo in aduentu ipsius? item: coram deo et patre nostro in aduentu domini nostri Iesu Christi cum uniuersis sanctis eius. de quorum dormitione minus maerenda docens simul et tempora resurrectionis exponit: si enim credimus, quod Iesus mortuus sit et resurrexerit, sic et deus eos, qui dormierunt per Iesum, adducet cum ipso. hoc enim dicimus uobis in sermone domini, quod nos, qui uiuimus, qui remanemus in aduentum domini nostri, non praeueniemus eos, qui dormierunt. quoniam ipse dominus in iussu et in uoce archangeli et tuba dei descendet de caelo; et mortui in Christo primiresurgent, deinde nos, qui uiuimus, qui simul cum illis tollemur in nubibus obuiam Christo in aerem et ita semper cum domino erimus. quae uox archangeli, quae tuba dei audita iam, nisi forte in cubiculis haereticorum? nam etsi tuba dei euangelicus sermo dici potest, qui illos iam uocarit, sed aut mortui erunt iam corporaliter, ut resurrexerint, et quomodo uiuunt? aut in nubes erepti, et quomodo hic sunt? miserrimi reuera, ut apostolus pronuntiauit, qui in ista tantum uita sperantes habebuntur, excludendo, dum praeripiunt, quod post illam repromittitur, frustrati circa ueritatem non minus quam Phygelus et Hermogenes. et ideo maiestas spiritus sancti perspicax eiusmodi sensuum

2] I Thess. 2, 19. 5] I Thess. 3, 13. 8] I Thess. 4, 14—17.

23] cf. I Cor. 15, 19. 26] cf. II Tim. 1, 15.

3 quam ut et, uos *BMF*, quam ut uos *PR*¹ quam uos *R*³ 4 domino *MF*, domino deo *P uulgo* 4 aduentu *R*, aduentum *PMF* 5 aduentu *F*, aduentum *PM* 7 maerenda *PMF*, miseranda *Gel reliqui* 8 exponit *FM*, exponit dicens *P uulgo* 9 resurrexit *B* 11 domini *NPam*: dei *PMF* 16 lacunam signauit: qui <remanemus> fort. (= οἱ περιεπιπύμενοι) 21 uocarit *Pam*: uocaret *PMF* 24 excludendi *C* (*probat Eng*) 25 praeripiunt quod *uulgo* 26 phigelus *PMF*

et in ipsa ad Thesalonicenses epistola suggerit: de temporibus autem et temporum spatiis, fratres, non est necessitas scribendi uobis. ipsi enim certissime scitis, quod dies domini quasi fur nocte ita adueniet. cum dicent 'pax' et 'tuta sunt omnia', tunc illis repentinus insistet interitus. et in secunda pleniore sollicitudine ad eosdem: obsecro uos, fratres, per aduentum domini nostri et congregationem nostram ad illum, ne cito commoueamini animo neque turbemini, neque per spiritum neque per sermonem, scilicet pseudoprophetarum, neque per epistolam, scilicet pseudoapostolorum, acsi per nostram, quasi insistat dies domini. ne quis uos seducat ullo modo, quoniam nisi ueniat abscessio primo, huius utique regni, et reueletur delinquentiae homo, id est antichristus, filius perditionis, qui aduersatur et superextollitur omne, quod deus dicitur uel religio, uti sedeat in templo dei, adfirmans deum se. nonne meministis, quod cum apud uos essem, haec dicebam uobis? et nunc quid teneat scitis, ad reuelandum eum in suo tempore. iam enim arcana iniquitatis agitur; tantum qui nunc tenet, donec de medio fiat. quis, nisi Romanus status, cuius abscessio in decem reges dispersa antichristi superducat? et tunc reuelabitur iniquus, quem dominus Iesus interficiet spiritu oris sui et euacuabit apparentia aduentus sui, cuius est aduentus secundum opera-

1] I Thess. 5, 1—3. 7] II Thess. 2, 1—7. 24] cf. Apoc. 17, 12—14. 25] II Thess. 2, 8—10.

1 thesalonicenses *PMF*, Thessalonicenses *R vulgo* 7 obsecro autem *C* 8 domini nostri Iesu Christi *C* 11 pseudoapostolorum *PR*¹ 12 pseudoprophetarum *PR*¹ per *om.* *PR*¹ 17 omne *PMF*, in omne *B* dicitur deus *F* 18 <ipse> sedeat *fort.* dei templo *F* 20 quid teneat *PM*, qui teneat *RF*, quid detineat *Gel* 22 tenet *F* (cf. *graeca*): tenet, teneat *PM vulgo* 24 dispersa antichristi = *die zerstreuten Mächte des Antichrist* (*Eng*) antichristi *PMFR*¹, antichristam *R*³ *vulgo*

tionem satanae in omni uirtute et signis atque portentis mendacii et in omni seductione iniustitiae eis, qui pereunt.

25. Etiam in apocalypsi ordo temporum sternitur, quem
 5 martyrum quoque animae sub altari ultionem et iudicium
 flagitantes sustinere didicerunt, ut prius et orbis de pateris
 angelorum plagas suas ebibat, et prostituta illa ciuitas a
 decem regibus dignos exitus referat, et bestia antichristus
 cum suo pseudopropheta certamen ecclesiae inferat, atque ita
 10 diabolo in abyssum interim relegato primae resurrectionis
 praerogatiua de solii ordinetur, dehinc et igni dato uniuersalis
 resurrectionis censura de libris iudicetur. cum igitur et
 status temporum ultimorum scripturae notent et totam Christianae
 spei frugem in exodio saeculi collocent, apparet aut tunc
 15 adimpleri totum quodcumque nobis a deo repromittitur — et
 uacat, quod hic iam ab haereticis uindicatur — aut, si et agnitio
 sacramenti resurrectio, salua utique illa creditur quae in
 ultimo praedicatur; et sequitur, ut eo ipso, quo haec spiritalis
 uindicatur, illa corporalis praeiudicetur; quia, si nulla tunc
 20 adnuntiaretur, merito sola haec et tantummodo spiritalis uindi-
 caretur, cum uero et in ultimum tempus edicatur, corporalis
 agnoscitur, quia non et tunc [spiritalis] adnuntiaretur resur-
 rectio eiusdem condicionis, id est spiritalis, cum aut nunc
 eam deceret expungi sine ulla differentia temporum aut tunc
 25 sub omni clausula temporum. ita nobis magis competit
 etiam spiritali defendere resurrectionem ab ingressu fidei,
 qui plenitudinem eius agnoscimus in exitu saeculi.

5] cf. Apoc. 6, 9—11. 6] cf. Apoc. 15, 7; 16, 1. 7] cf. Apoc. 17, 12.
 8] cf. Apoc. 19, 19—20. 11] cf. Apoc. 20, 4. cf. Apoc. 20, 9. 12] Apoc. 20, 12.

4 apocalypsi <Ioannis> *Gel* 8 antichristi *F* 9 ecclesiae dei *C*
 10 abyssum *PM*, abisso *F* relegato *Eng*: religato *PMF* 11 solii *C*,
 solis *PMF* igni *Gel*: igne *PMF* 14 exodio *Iun*: exordio *PMF* 17 re-
 surrectio *PMF*, resurrectio est *B* 18 quo *C*, quod *PMF* 19 uindicatur
Pam: uindicetur *PMF* 21 edicatur *B*, educitur *PMF* 22 spiritalis
seclusi adnuntiaretur *PMF*, <adnuntiatur. cur enim iterum> adnun-
 tiaretur *Gel reliqui* 25 clausula temporum *PMF*, clausura *Gel* 27 in
 exitu *C*, exitu *MF*, exitum *P*

26. Unum adhuc respondebo ad propositionem priorem allegoricarum scripturarum, licere et nobis corporalem resurrectionem de patrocinio figurati proinde eloquii prophetici uindicare. ecce enim diuina <in> primordio sententia terram hominem pronuntiando: terra es et in terram ibis, secundum substantiam scilicet carnis, quae de terra erat sumpta et quae prior homo fuerat appellata, sicut ostendimus, dat mihi disciplinam in carnem quoque interpretandi, si quid irae uel gratiae in terram deus statuit, quia nec proprie terra iudicio eius obnoxia est, quae nihil boni seu mali admisit. maledicta quidem, quod hauserit sanguinem, sed et hoc ipsum in figuram carnis homicidae. iam [et] si iuuari seu laedi habet terra quoque propter hominem, uti ille iuuetur siue laedatur per consistorii sui exitus: quo magis ipse pensabit quae propter illum etiam terra patietur? itaque et cum comminatur terrae deus, carni potius comminari eum dicam, et cum quid terrae pollicetur, carni potius polliceri eum intellegam, ut apud Dauid: dominus regnauit, exultabit terra, id est caro sanctorum, ad quam pertinet regni diuini fructus: [dehinc subiungit] uidit et concussa est terra; montes sicut cera liquefacti sunt a facie domini, caro scilicet profanorum. [et] uidebunt enim in eum, quem confixerunt. alioquin, si simpliciter de terrae elemento utrumque existimabitur pronuntiatum, quomodo congruet et concuti et liquefieri eam a facie domini, quo supra regnante exultauit? sic et apud Esaiam: bona terrae edetis bona carnis intellegentur, quae illam manent in regno dei reformatam et angeli-

5] Gen. 3, 19. 11] cf. Gen. 4, 11. 18] Ps. 96, 1. 20] Ps. 96, 4—5. 22] Zach. 12, 10; Ioh. 19, 37. 26] Es. 1, 19.

4 <in> primordio *Gel*: primordio *PMF* 11 quod *R*, quo *PM*, quae *F* 12 iam si *scripsi*: nam et si *PMF* 13 quoque *PMF*, id quoque *B reliqui* 14 consistorii *R*³, consistoris *PMFR*¹ 15 patietur. itaque *uulgo* 16 eum comminari *F* 18 exultabit *scripsi*: exultauit *PMF*, exultet *Gel* 20 dehinc subiungit *seclusi* 21 sicut *PM*, uelud *F* 22 et *seclusi* in eum, quem *scripsi*: eum in quem *PMF*, eum qui *Gel* 23 alioquin *scripsi*: atque adeo *PMF*, atque a deo *Eng* si *om. F* terrae *PMF*, terra *Gel* 24 concuti et *Gel*: concutiet *PMF*, conueniet *B*

ficatam et consecuturam quae nec oculus uidit nec auris
 audiuit nec in cor hominis ascenderunt. alioquin
 satis uanum, ut ad obsequium deus fructibus agri et cibariis
 uitae huius inuitet, quae etiam inreligiosis et blasphemis
 5 semel homini addicta conditione communicat, pluens super
 bonos et malos et solem suum mittens super iustos et iniu-
 stos. felix nimirum fides, si ea consecutura est, quibus hostes
 dei et Christi non modo utuntur uerum etiam abutuntur,
 ipsam conditionem colentes aduersus conditorem. bulbos et
 10 tubera in terrae bonis deputabis, domino pronuntiante ne in
 pane quidem uicturum hominem? sic Iudaei terrena solum-
 modo sperando caelestia amittunt, ignorantes et panem de
 caelesti repromissum et oleum diuinae unctionis et aquam
 spiritus et uinum animae uigorantis ex uite Christi. sicut et
 15 ipsam terram sanctam Iudaicum proprie solum reputant, carnem
 potius domini interpretandam, quae exinde et in omnibus
 Christum indutis sancta sit terra, uere sancta per incolatum
 spiritus sancti, uere lacte et melle manans per suauitatem
 spei ipsius, uere Iudaea per dei familiaritatem, — non enim
 20 qui in manifesto Iudaeus, sed qui in occulto — ut
 et templum dei eadem sit et Hierusalem, audiens ab Esaia:
 exurge, exurge Hierusalem. indue fortitudinem
 brachii tui, exurge, sicut in primordii die, scilicet
 in illa integritate, qua fuerat ante delictum transgressionis.
 25 qui enim in eam Hierusalem uoces eiusmodi competent exhor-
 tationis et aduocationis, quae occidit prophetas et lapidauit

1] I Cor. 2, 9. 5] cf. Matth. 5, 45. 9] cf. Rom. 1, 25. 11] cf.
 Deut. 8, 3; Luc. 4, 4; Matth. 4, 4. 12] cf. Ioh. 6, 51. 14] cf. Ioh. 15, 1.
 15] cf. Exod. 3, 5. 18] cf. Exod. 3, 17. 19] Rom. 2, 28. 29. 22] Es.
 51, 9. 26] cf. Matth. 23, 37; Luc. 13, 34.

2 ascenderunt *FR*, ascendit *PM* 6 mittens *PMF*, emittens *C*
 7 est *B*, sunt *PMF* 11 hominem. sic *uulgo* 13 aquam spiritus *C*,
 uinum spiritus *PMF* 14 uinum animae *C*, aquam animae *PMF*
 17 uere (e *ex* a *corr.* *R*) *P* 21 dei *om.* *PR*¹ 22 indue *PMFR*¹,
 induere *R*³ *uulgo* 23 primordii die *F*, primordio die *M*, primordio *P*,
 primordio diei, *B* 24 qua fuerat *PM*, quae fuerat *F* 25 qui enim
Eng: quae enim *PMF* 26 lapidat *Gel*

missos ad se et ipsum postremo dominum suum confecit? sed nec ulli omnino terrae salus repromittitur, quam oportet cum totius mundi habitu praeterire. etiam si quis audebit terram sanctam paradisum potius argumentari, quam et patrum dici capiat, Adae scilicet et Euae, proinde et in paradisum restitutio carni uidebitur repromissa, quae eum incolare et custodire sortita est, ut talis illuc homo reuocetur, qualis inde depulsus est.

27. Habemus etiam uestimentorum in scripturis mentionem ad spem carnis allegorizare, quia et apocalypsis Iohannis: 10 hi sunt, ait, qui uestimenta sua non coinquinauerunt cum mulieribus, uirgines scilicet significans et qui semetipsos castrauerunt propter regna caelorum. itaque in albis erunt uestibus, id est in claritate innubae carnis. et in euangelio indumentum nuptiale sanctitas carnis agnosci potest. 15 itaque Esaias docens, quale ieiunium elegerit dominus, cum subicit de mercede bonitatis: tunc, inquit, lumen tuum temporaneum erumpet et uestimenta tua citius orientur, non subsericam utique nec pallium sed carnem uolens accipi, ortum carnis resurrectionis de mortis occasu 20 praedicauit. adeo nobis quoque suppetit allegorice defensio corporalis resurrectionis. nam et cum legimus: populus meus, introite in cellas promas quantum, donec ira mea praetereat, sepulcra erunt cellae promae, in quibus paulisper requiescere habebunt qui in finibus saeculi 25 sub ultima ira per antichristi uim excesserint. aut cur cellarum promarum potius uocabulo usus est, et non alicuius loci

3] cf. I Cor. 7, 31. 4] cf. Gen. 31, 3; 48, 21. 11] Apoc. 14, 4; 3, 4. 13] cf. Matth. 19, 12. 14] cf. Apoc. 3, 5. 15] cf. Matth. 22, 11. 17] Es. 58, 8. 22] Es. 26, 20.

1 missos ad se *MF*, ad se missos *P uulgo* confecit *PMFCB*¹, confixit *R*³ *uulgo* 6 incolere *C* 8 depulsus *FR*¹ *mg* (*ex Hirsaugiensis*), pulsus *PMR* *uulgo* 14 innubae *Rig*: innube *PMF*, in nube *R* 19 subsericam *Gel*: subscribam *PMF*, subuculam *B* 21 allegorice *PMF* (= ἀλληγορικῆ sc. τέχνη), allegorica *Gel reliqui* 23 quantum = μέρων δσον (*Eng*) 27 usus uocabulo *F*

receptorii, nisi quia in cellis promis caro salita et usui reposita seruatur, depromenda illinc suo tempore? proinde enim et corpora medicata condimentis sepulturae mausoleis et monumentis sequestrantur, processura inde cum iusserit dominus. quod cum ita intellegi congruat. — ecquae enim ab ira dei cellariorum nos refugia seruabunt? — hoc ipso quod ait: donec ira praetereat, quae extinguet antichristum, post iram ostendit processuram carnem de sepulcro, in quo ante iram fuerit inlata. nam et de cellariis non aliud effertur, quam quod infertur. et post antichristi eradicationem agitabitur resurrectio.

28. Scimus autem sicut et uocibus ita et rebus prophetatum; tam dictis quam et factis praedicatur resurrectio. cum Moyses manum in sinum condit et emortuam profert et rursus insinuat et uiuidam explicat, nonne hoc de toto homine portendit? siquidem trina uirtus dei per illa trina signa denotabatur cum suo ordine, primo diabolus serpentem quamquam formidabilem subactura homini, dehinc carnem de sinu mortis retractura, atque ita omnem sanguinem executura iudicio. de quo apud eundem propheten: quoniam et uestrum, inquit deus, sanguinem exquiram de omnibus bestiis, et de manu hominis et de manu fratris exquiram eum. porro nihil exquiritur nisi quod repositur, nihil repositur nisi quod et reddetur, et utique reddetur quod ultionis nomine repositur et exquiretur. neque enim uindicari poterit quod omnino non fuerit. erit autem, dum restituitur, uti uindicetur. in carnem itaque dirigitur quicquid in sanguinem praedicatur, sine qua non erit sanguis. caro suscitabitur, ut sanguis uindicetur. sunt et quaedam ita pronuntiata, ut allegoriae quidem nubilo careant, nihilominus tamen ipsius simplici-

7] Es. 26, 20. 13] cf. Exod. 4, 6—7. 15] cf. Exod. 4, 2—9. 19] Gen. 9, 5.

4 sequestrentur *B* 5 ecquae *Oehlerus*: et quae *PMF* 6 quo ait *CF* 8 sepulchris in quae *Gel* 11 sicut et *MF*, sicut *P uulgo* 13 mortuam *F* 15 portendit. siquidem *uulgo* 16 notabatur *Gel* 18 iudicio executura *F* 19 prophetam *F* 26 uti *om. P* (*add. R ex Hirsaugiensi*) carnem *P*, carne *MF* sanguine *F* 27 ut *om. MF* 28 allegoriae *P*, allegoricae *MF*

tatis suae sitiunt interpretationem, quale est apud Esaiam: ego occidam et uiuificabo. certe postea quam occiderit uiuificabit. ergo per mortem occidens per resurrectionem uiuificabit. caro est autem, quae occiditur per mortem, caro itaque et uiuificabitur per resurrectionem. certe si occidere carni animam eripere est, uiuificare, contrarium eius, carni animam referre est, caro resurgat necesse est, cui anima per occisionem erepta referenda est per uiuificationem.

29. Igitur si et allegoricae scripturae et argumenta rerum et simplices uoces resurrectionem carnis, quamquam sine nominatione ipsius substantiae, subradiant, quanto magis quae hanc spem in ipsas substantias corporales speciali mentione determinant non erunt deducendae in quaestionem? accipe Ezechielem: et facta est, inquit, super me manus domini et extulit me in spiritu dominus et posuit me in medio campi; is erat ossibus refertus. et circumduxit me super ea per circuitum et ecce multa super faciem campi et ecce arida satis. et ait ad me: fili hominis, si uiuent ossa ista? et dixi: Adonai domine, tu scis. et ait ad me: propheta in ossa haec et dices: ossa arida, audite sermonem domini: haec dicit dominus Adonai ossibus istis: ecce ego adfero in uos spiritum, et uiuetis, et dabo in uos neruos et reducam in uos carnes et circumdabo in uobis cutem et dabo in uobis spiritum, et uiuetis et cognoscetis, quod ego dominus. et prophetaui secundum praeceptum, et ecce uox, dum propheto, et ecce motus: et accedebant ossa ad ossa, et uidi et ecce

2] Deut. 32, 39. (cf. I Reg. 2, 6) 14] Ez. 37, 1—14.

4 occiditur *Bmg*, occiderit *PMF* 6 animam eripere est, uiuificare, contrarium eius, carni animam, referre est caro *B*. animam referet caro *PMF* 7 anima *R*, animam *PMF* 8 ereptam *MF* 11 obradiant *C* 15 in (*prius*) *om. Gel* 17 super (*alt.*) *om. P* (*supte s. u. R*) 24 neruos *scripsi*: spiritum *PMF* in uos carnes *FC*, uos in carnes *PM* et circumdabo in uobis *PMFR*¹, et *om. R*³, in *om. Gel* 25 cutem—uobis *om. F*

super ossa nerui et caro ascendit et circumpositae sunt eis carnes et spiritus in eis non erat. et ait ad me: propheta ad spiritum, fili hominis, propheta et dices ad spiritum: haec dicit dominus Adonai: a quatuor uentis ueni, spiritus, et spira in istis interemptis, et uiuant. et prophetaui ad spiritum, sicut praecepit mihi, et introiit in ea spiritus et uixerunt et constiterunt super pedes suos ualentia magna satis. et ait ad me: fili hominis, ossa ista omnis domus Israhel est. ipsi dicunt: exaruerunt ossa nostra et periit spes nostra, auulsi sumus in eis. propterea propheta ad eos: ecce ego patefacio sepulcra uestra et eueham uos de sepulcris uestris, populus meus, et inducam uos in terram Israhel et cognoscetis, quod ego dominus aperuerim sepulcra uestra et eduxerim uos de sepulcris uestris, populus meus, et dabo uobis spiritum et uiuetis et requiescetis in terra uestra et cognoscetis, quod ego dominus locutus sim et fecerim, dicit dominus.

30. Hanc quoque praedicationem scio, qualiter concutiant in allegoriae argumentationem, quia dicendo ossa ista omnis domus est Israhel imaginem ea fecerit Israhelis et a propria condicione transtulerit; atque ita figuratam esse, non ueram resurrectionis praedicationem. statum enim Iudaeorum deformari quodammodo emortuum et exaridum et dispersum in campo orbis. itaque et imaginem resurrectionis in illum allegorizari, quia recolligi habeat et recompingi os ad os, id est tribus ad tribum et populus ad populum. et recorporari carnibus facultatum et neruis regni atque ita de sepulcris, id est de habitaculis captiuitatis tristissimis atque teterrimis,

21] Ez. 37, 11.

5 uentis caeli spiritus *C* 7 constiterunt *FC*, steterunt *PM* 10 et periit spes nostra *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*) 15 aperuerim *C*, aperui *PMF* 17 requiescitis *R³* 18 sim *P*, sum *MF* 22 est israhel *PM*, israhelis est *F* (*cf. 68, 21*), Israel est *Gel* 29 carnis *MFBmg*, carnis *P* facultatum *Bmg*, facultatem *PMF* et *om. P*

educi et refrigerii nomine respirari et uiuere exinde in terra sua Iudaea. et quid post haec? morientur sine dubio. et quid post mortem? nulla, opinor, resuscitatio, si non haec erit ipsa, quae Ezechieli reuelatur. sed enim et alias praedicatur resurrectio. ergo et haec erit, et temere in statum eam Iudaicarum 5 rerum conuertunt. aut si alia est illa quam defendimus, nihil mea interest, dum sit et corporum resurrectio. sicut et rerum Iudaicarum. denique hoc ipso, quod recidiuatus Iudaici status de recorporatione et redanimatione ossuum figuratur, id quoque euenturum ossibus probatur. non enim posset de ossibus figura 10 componi, si non id ipsum et ossibus euenturum esset. nam etsi figmentum ueritatis in imagine est, imago ipsa in ueritate est sui. necesse est esse prius sibi, quo alii configuretur. de uacuo similitudo non competit, de nullo parabola non conuenit. ita oportebit ossuum quoque credi reuiscerationem et respi- 15 rationem, qualis dicitur, de qua possit exprimi Iudaicarum rerum reformatio, qualis adfingitur. sed magis religiosum est ueritatem de suae † ueritate simplicitatis defendi, quam sensus diuinae propositionis expostulat. si enim ad res Iudaicas spectaret haec uisio, statim reuelato situ ossuum subiecisset: 20 ossa ista omnis domus Israhelis est, et cetera deinceps. at cum ostensis ossibus de propria spe eorum quid obloquitur, nondum nominato Israhele, et fidem temptat prophetae: fili hominis, si uiuent ossa haec? ut et ille responderet: domine, tu scis. non utique deus prophetae fidem de ea re 25 temptasset, quae futura non esset, quam numquam Israhel audisset, quam credi non oporteret. sed quoniam praedicabatur quidem resurrectio mortuorum, Israhel uero pro sua increduli-

21] Ez. 37, 11. 23] Ez. 37, 3. 25] Ez. 37, 3.

1 respirari *PMF*, respirare *Pam* 3 resurrectio *F* 5 aut haec *Iun*
 9 readunatione *C* ossium *R* 15 ossium *R* 18 de suae ueritate
 simplicitatis *PMF*, de sua simplicitate et auctoritate *B*, de suae auctori-
 tate simplicitatis *Pam*: ego rescribi uelim: de suae simplicitatis ueritate
ceteris (quam—expostulat) ut interpretamento deletis 20 ossium *R*
 22 qui *Pam* 23 et *om.* *P* 24 ossa haec, *B*, ossa *PMF*

tate diffidens scandalizabatur et aspiciens habitum senescentis sepulturae desperabat resurrectionem uel non in eam potius animum dirigebat sed in circumstantias suas, idcirco deus et prophetam, qua et ipsum dubium, praestruxit ad constantiam praedicationis reuelato ordine resurrectionis et populo
 5 tiam credendum mandauit, quod prophetae reuelauit. ipsos dicens esse ossa quae erant resurrectura, qui non credebant resurrectura. denique in clausula: et cognoscetis, inquit, quod ego dominus locutus sim et fecerim, id utique facturus, quod
 10 fuerat locutus; ceterum non id facturus, quod locutus, si aliter facturus quam locutus.

31. Plane, si et populus allegorice mussitaret ossa sua arefacta et spem suam perditam, dispersionis exitum querulus, merito uideretur et deus figuratam desperationem figurata
 15 promissione consolatus. sed cum dispersionis quidem iniuria nondum populo accidisset, resurrectionis uero spes apud illum saepissime cecinisset, manifestus est de corporum interitu labefactans fiduciam resurrectionis. ita et deus eam restruebat fidem, quam populus destruebat. quamquam et si aliqua praesentium rerum tunc confictatione haerebat Israhel, non idcirco
 20 in parabola accipienda esset reuelationis intentio sed in testationem resurrectionis, ut in illam spem erigeret illos, aeternae scilicet salutis et necessarioris restitutionis, et auerteret a respectu praesentium rerum. ad hoc enim et alii prophetae:
 25 exhibitis — de sepulcris — uelut uitulide uinculis soluti et conculcabit inimicos, et rursus: gaudebit cor uestrum, et ossa uestra uelut herba orientur, quia et herba de

8] Ez. 37, 14. 25] Mal. 4, 2. 26] Es. 66, 14.

4 qua *MF*, quia *P* (*corr. m. 1 in quasi*), quasi *R uulgo* 8 cognoscentes *F* 10 facturus, quam locutus, *B*, facturus *PMF* 12 musitaret *PM* 13 exitum *PMF*, exitu *Gel* (*prob. Eng*) 15 consulatus *M* 17 cecinisset *PMF* (*cf. 49, 12*), cecidisset *Gel* <et> manifestus *Rig* 18 resurrectionis, ita *Rig* restruebat *PMFR¹B*, restituebat *R³GN* 20 haerebat *PMF*, maerebat *Gel* Israel *R*, israheli *PMF* 24 alibi *R³* prophetae *Rig*: prophetae *PMF* 26 rursus *Gel* 27 uelut herba *Bmg*, uelociter *PMF*

dissolutione et corruptela seminis reformatur. in summa: si proprie in Israhelis statum resurgentium ossuum imago contenditur, cur etiam non Israheli tantummodo uerum et omnibus gentibus eadem spes adnuntiatur et recorporandarum et redanimandarum reliquiarum et de sepulcris exsuscitandorum mortuorum? de omnibus enim dictum est: uiuent mortui, exurgent de sepulcris: ros enim, qui a te, medela ossibus eorum. item alibi: ueniet adorare omnis caro in conspectu meo, dicit dominus. quando? cum praeterire coeperit habitus mundi huius. supra enim: quemadmodum caelum nouum et terra noua, quae ego facio, in conspectu meo, dicit dominus, ita stabit semen uestrum. tunc ergo et quod subicit implebitur: et exhibunt, utique de sepulcris, et uidebunt artus eorum, qui impie egerunt. quoniam uermis illorum non decidet et ignis illorum non extinguetur, et erit satis conspectui omni carni. scilicet quae resuscitata et egressa de sepulcris dominum pro hac gratia adorabit.

32. Sed ne solummodo eorum corporum resurrectio uideatur praedicari, quae sepulcris demandantur, habes scriptum: et mandabo piscibus maris et eructabunt ossa, quae sunt comesta, et faciam compaginem ad compaginem et os ad os. ergo, inquis, et pisces resuscitabuntur et ceterae bestiae et alites carniuorae, ut uomant quos comederunt, quia et apud Moysen legis exquiri sanguinem de omnibus bestiis? non utique. sed idcirco nominantur bestiae et pisces in redibitionem carnis et sanguinis, quo magis exprimatur resur-

6] Es. 26, 19. 8] Es. 66, 23. 10] Es. 66, 22. 13] Es. 66, 24. 21] ?? (cf. Apoc. 20, 13)

2 ossium *RF* 5 exsuscitandorum *MFGel*: excitandorum *P* 6 exurgent *PMF*, <et> exurgent *R uulgo* 7 qui a te *PMF*, qui a te <est> *Gel* medela <est> *Pam* 9 meo *Gel*: domini eo *PMF* 11 nouum *om. MF* 13 subicit *Gel*: suum dicit *PMF* 15 illorum *MF*, eorum *P uulgo* 16 erit satis *PMF*, erunt *Gel reliqui* 21 eructuabunt *F* 22 faciam *Bmg*, facient *PMF* 24 uomant *PMFR*¹, reuomant *R³ uulgo* 27 redibitionem *PMF*, redibitione *Gel*

rectio etiam deuoratorum corporum, cum de ipsis deuoratori-
 bus exactio edicitur. puto autem huius quoque diuinæ pote-
 statis documentum idoneum Ionam, cum incorruptus utramque
 substantiam, carnem atque animam, de aluo piscis euoluitur,
 5 — et utique triduo concoquendae carni (tam) uiscera ceti sufficis-
 sent quam capulum, quam sepulcrum, quam senium requietae
 atque conditae alicuius sepulturae, — saluo eo, quod et bestia
 feros in Christianum uel maxime nomen homines uel ipsos
 etiam iniquitatis angelos figurauit, de quibus sanguis exigeret
 10 per ultionem pensandam. quis ergo discendi magis adfinis
 quam praesumendi et credendi diligentior quam contendendi
 et diuinæ potius sapientiae religiosus quam suae libidosus,
 audiens aliquid a deo destinatum in carnes et cutes et neruos
 et ossa, aliud quid haec commentabitur, quasi non in homi-
 15 nem destinetur quod in istas substantias praedicatur? aut
 enim nihil in hominem destinetur, non liberalitas regni, non
 seueritas iudicii, non quodcumque est resurrectio, aut si in
 hominem destinetur, necesse est in eas substantias destinetur,
 ex quibus homo structus est, in quem destinetur. illud etiam
 20 de argutissimis istis demutatoribus ossuum et carniū et
 neruorum et sepulcrorum requiro, cur, si quando in animam
 quid pronuntiatur, nihil aliud animam interpretantur nec trans-
 fingunt eam in alterius rei argumentum, cum uero in aliquam
 speciem corporalem quid edicitur, omnia potius adseuerant
 25 quam quod nominatur? si corporalia parabolaē, ergo et ani-
 malia, si non et animalia, ergo nec corporalia. tam enim cor-
 pus homo quam et anima; ut non possit altera species admit-
 tere aenigmata, altera excludere.

4] cf. Ion. 2, 11. 5] cf. Ion. 2, 1.

3 utramque substantiam *MF*, utraque substantia *P* 4 carnem atque
 animam *MF*, carne atque anima *P* piscis *M* (bestiae s. u. a
m. 2) euomitur *Lat* 5 *parenthesin indicauit* utique *P*, utriusque
MF triduo *P*, triduum *MF* tam *addidi* 7 conditae (a *condiendi*
uerbo scilicet) *PMF*, reconditae *Gel reliqui* bestia *scripsi*: bestias
PMF 8 hominis *PR*¹ 13 carne sed *M* 20 ossium *R* 22 trans-
 fingunt *PMF*, transfigunt *R*, transfigurant *Gel*

33. Satis haec de prophético instrumento. ad euangelia nunc prouoco, hic quoque occursurus prius eidem astutiae eorum, qui proinde et dominum omnia in parabolis pronuntiassent contendunt, quia scriptum sit: haec omnia locutus est Iesus in parabolis et sine parabola non loquebatur ad illos, scilicet ad Iudaeos. nam et discipuli: quare, aiunt, in parabolis loqueris? et dominus: propterea in parabolis loquor ad eos, ut uidentes non uideant et audientes non audiant, secundum Esaiam. quodsi ad Iudaeos in parabolis, iam non ad omnes; si (non) ad omnes in parabolis, iam non semper nec omnia parabola, sed quaedam, cum ad quosdam, ad quosdam autem, dum ad Iudaeos; nonnumquam plane et ad discipulos. sed quomodo referat scriptura considera: dicebat autem et parabolam ad eos. ergo et non parabolam dicebat, quia non notaretur, cum parabolam loquebatur, si ita semper loquebatur. et tamen nullam parabolam non aut ab ipso inuenias edissertatam, ut de seminatore in uerbi administrationem, aut a commentatore euangelii praeluminatam, ut iudicis superbi et uiduae instantis ad persecutionem orationis, aut ultro coniectandam, ut arboris ficis dilatae in spem ad instar Iudaicae infructuositatis. quodsi nec parabola obumbrant euangelii lucem, tanto abest, ut sententiae et definitiones, quarum aperta natura est, aliter quam sonant sapiant. definitionibus autem et sententiis dominus edicit siue iudicium siue regnum dei siue resurrectionem. tolerabilius erit, inquit, Tyro et Sidoni in die iudicii, et: dicite illis, quod adpropinquauerit regnum dei, et: retribuetur tibi in resurrectione iustorum. si

4] Matth. 13, 34. 6] Matth. 13, 10. 7] Matth. 13, 13. 9] cf. Matth. 13, 14; Es. 6, 9. 14] Luc. 18, 9. 17] cf. Matth. 13, 18—23. 19] cf. Luc. 18, 1—5. 20] cf. Luc. 18, 6—9. 26] Matth. 11, 24. 27] Matth. 10, 7. 28] Luc. 14, 14.

4 sit *MF*, est *P uulgo* 6 ad iudaeos *MF*, iudaeos *P uulgo* 10 non (*alt.*) *add. R³* 11 et ad quosdam *Gel* 13 scriptura *om. F* 14 parabolam *om. Gel* 17 edissertatam *R³*, edisseratam *PMFR¹* edissertam *C* 18 administrationem *PMF*, administratione *R uulgo* 26 sydoni *F*, sidone *M*, sydon et *P*

nomina absolute sunt rerum, id est iudicii et regni dei et resurrectionis, ut nihil eorum in parabolam comprimi possit, nec ea in parabolas compellantur, quae ad dispositionem et transactionem regni et passionem iudicii et resurrectionis
 5 praedicantur; atque ita corporalia defendentur ut corporalibus destinata, id est non spiritalia, quia non figurata. nam et ideo praestruximus tam corpus animae quam et carnis obnoxium esse mercedibus pro communi operatione pensandis, ne corporalitas animae occasionem subministrans figurarum corporalitatem carnis excludat, cum utramque participem et regni
 10 et iudicii et resurrectionis oporteat credi. et nunc eo pergimus, uti corporalitatem carnalem proprie demonstramus a domino significari in omni resurrectionis mentione, salua animali, quam et ipsam pauci receperunt.

15 34. In primis cum ad hoc uenisse se dicit, uti quod periit saluum faciat, quid dicis perisse? hominem sine dubio. totumne an ex parte? utique totum, siquidem transgressio, quae perditionis humanae causa est, tam animae instinctu ex concupiscentia quam et carnis actu ex degustatione commissa totum
 20 hominem elogio transgressionis inscripsit atque exinde merito perditionis impleuit. totus itaque saluus fiet qui perit totus delinquendo. nisi si et ovis illa sine corpore amittitur et sine corpore reuocatur. nam si caro quoque eius cum anima, quod
 25 utique substantia restituendi hominis exemplum est. aut quam indignum deo, dimidium hominem redigere in salutem, paene

15] cf. Luc. 19, 10. 22] cf. Luc. 15, 4—6.

1 absolute *PM* (*corr. q in a m. 2*), absoluta *F Gel reliqui* 3 dispositionem *MFGR*³. dispensationem *PR*¹ 4 transactionem regni et passionem iudicii *scripsi*: transactionem et passionem regni iudicii *PMF*
 5 defendantur *M* (*m. 2*) *N Rig* 7 praestrinximus *PR*¹ 8 pensandus *P* (*corr. R*) *M* (*corr. m. 1*) 13 animalis *M* (*litt. s eras.*) 18 causae *P* (*corr. R*) *M* (*corr. m. 1*) 21 perit *PMF*, periit *Gel* 22 delinquendo totus *Gel* 23 nisi *P* (*del. ni R*)

minus facere **, cum etiam saecularium principum plena semper indulgentia uindictetur. diabolus ualidior in hominis iniuriam intelletur, totum eum elidens? deus infirmior renuntiabitur, non totum eum releuans? atquin et apostolus suggerit, ubi delictum abundauerit, illic gratiam superabundasse. quomodo denique saluus habebitur qui poterit et perditus dici? carne scilicet perditus; [anima uero saluus] nisi quod iam et anima in perdito constituatur necesse est, ut salua effici possit; id enim saluum effici oportebit, quod perditum fuerit. porro autem recipimus animae immortalitatem, ut perditam non in interitum credatur sed in supplicium, id est in gehennam. et si ita est, iam non animam spectabit salus. saluam scilicet sua natura per immortalitatem, sed carnem potius, quam interibilem constat apud omnes. aut si et anima interibilis, id est non immortalis, quod et caro, iam et carni forma illa ex aequo proficere debet proinde mortali et interibili, qua id quod perit saluum facturum est dominus. nolo nunc contentioso fune deducere, hac an illac hominem perditio deponat, dum utrimque eum salus destinet in ambas substantias peraequata. ecce enim ex quacumque substantia hominem perisse praesumpseris, ex altera non perit. saluus ergo erit iam ex qua non perit et saluus nihilominus fiet ex qua perit. habes totius hominis restitutionem, dum et quodcumque eius perit saluum facturum est dominus et quodcumque non perit utique non erit perditurus. quis ultra de utriusque substantiae securitate dubitabit, cum altera salutem consecutura sit, altera amissura

5] cf. Rom. 5, 20.

1 lacunam signauit: quam censuram humanam (cf. p. 45, 12) uel simile aliquid intercidisse uidetur 2 ualentiore R³ (tacet unde) 3 renuntiabitur <in hominis salutem> fort. 3 intelletur Eng: intellegitur PMF 4 atqui R 6 perditus [dici, B, perditus PMF] 7 anima uero saluus seclusi 10 animae om. P (add. R ex Hirsaugiensi) non om. F 16 qua MF, quia P uulgo 18 illa F 19 utrimque R¹ mg (ex Hirsaugiensi), utrumque PMF 26 alterutra P sit altera amissura eam non sit, B, sit PMF

eam non sit? et tamen adhuc sensu rem exprimit dominus
 ego dicens ueni. non ut meam, sed ut patris, qui me
 misit, faciam uoluntatem. quam? oro te. ut omne. quod
 dedit mihi, non perdam ex eo quicquam sed resusci-
 5 tem illud nouissima die. quid a patre Christus acceperat.
 nisi quod et induerat? hominem sine dubio, carnis animaeque
 texturam. neutrum ergo eorum, quae accepit, perire patietur,
 immo nec quicquam utriusque, immo nec modicum. quodsi
 modicum caro, ergo nec carnem, quia nec modicum. [nec
 10 quicquam, quia nec quicquam] atquin si non et carnem resusci-
 tabit nouissima die, iam non modicum patietur perire de
 homine, sed pro tanta dixerim parte prope totum. ingerens
 amplius: hoc est patris uoluntas, ut omnis, qui aspicit
 filium et credit in eum, habeat uitam aeternam et
 15 suscitent illum nouissimo die plenitudinem extruit resur-
 rectionis. distribuit enim utrique substantiae per officia pro-
 pria mercedem salutis, et carni, per quam filius aspiciebatur,
 et animae, per quam credebatur. ergo, dices, illis erit promissa
 res, a quibus Christus uidebatur. sit plane ita, ut et ad nos
 20 eadem spes inde manuerit. nam si uidentibus et idcirco
 credentibus fructuosa tunc fuerunt opera carnis atque animae,
 multo magis nobis. feliciores enim qui non uident et
 credent; quando, et si illis negaretur carnis resurrectio,
 certe felicioribus competisset. quomodo autem felices, si ex
 25 parte perituri?

2] Ioh. 6, 38. 3] Ioh. 6, 39. 13] Ioh. 6, 40. 22] Ioh. 20, 29.

1 sensu (*hoc est: edicto*) rem *scripsi*: sensum rei *PMF* 5 nouissima
MF, in nouissima *P uulgo* 9 nec—quicquam *seclusi*: nec quicquam
MFR, nec quicquam, quia nec quicquam *PC* 10 atqui *R* 13 hoc *PMF*,
 haec *Gel* 15 nouissimo *MF*, nouissima *P uulgo* 16 destruit *P (corr.*
R) propria *scripsi*: propriam *PMF*, priora *Gel* 17 filius *MF*, filius
 hominis *P* 21 fuerint *C* 22 enim *PMF*, enim, inquit *C* uident
PMF, uiderunt *Gel* 23 credent *PMF*, credunt *Gel* 24 autem *scripsi*:
 enim *PMF*

35. Sed et praecipit eum potius timendum, qui et corpus et animam occidat in gehennam, id est dominum solum, non qui corpus occidant, animae autem nihil nocere possint, id est humanas potestates. adeo hic et anima immortalis natura recognoscitur. quae non possit occidi ab hominibus, et carnis esse mortalitatem, cuius sit occisio, atque ita resurrectionem quoque mortuorum carnis esse, quae in gehennam nisi resuscitata non poterit occidi. sed quoniam et hic de interpretatione corporis [quaestio] cauillatur, ego corpus hominis non aliud intellego quam omnem istam struem carnis, quoquo genere 10 materialium concinnatur atque uariatur, quod uidetur, quod tenetur, quod denique ab hominibus occiditur. sic et parietis corpus non aliud admittam quam caementa, quam saxa, quam lateres. si quis arcanum aliquod corpus inducit, ostendat reuelet probet ipsum etiam esse, quod occidatur ab homine. 15 et de illo erit dictum. item si animae corpus opponitur. uacabit astutia. cum enim utrumque proponitur, corpus atque animam, occidi in gehennam, distinguitur corpus ab anima, et relinquitur corpus intellegi id, quod in promptu sit, caro scilicet, quae sicut occidetur in gehennam. si non magis a deo timuerit 20 occidi. ita et uiuificabitur in uitam aeternam, si maluerit ab hominibus potius interfici. proinde si quis occisionem carnis atque animae in gehennam ad interitum et finem utriusque substantiae adripit, non ad supplicium, quasi consumendarum, non quasi puniendarum, recordetur ignem gehennae aeternum 25 praedicari in poenam aeternam, et inde aeternitatem occisionis agnoscat, propterea humanae ut temporali praetimidam. tunc et aeternas substantias credet, quarum aeterna sit occisio in poenam. certe cum post resurrectionem corpus cum anima

1] cf. Matth. 10, 28. 26] cf. Matth. 25, 46.

1 et corpus *MF*. corpus *P uulgo* 9 quaestio *seclusi* 10 intellego *scripsi*: intellegam *PMF* 15 etiam esse *MF*, esse etiam *P uulgo* 16 opponit *Gel* 19 corpus intellegi *scripsi*: corpus intellige *PMF*, intellegi corpus *Gel reliqui*

occidi habeat in gehennam, satis de utroque constabit, et de carnali resurrectione et de aeterna occisione. absurdissimum alioquin, si idcirco resuscitata caro occidetur in gehennam, uti finiatur, quod et non resuscitata pateretur. in hoc scilicet
 5 reficietur, ne sit cui non esse iam euenit. eidem nos spei fulciens passerum quoque subiungit exemplum, quod ex duobus non cadat alter in terram sine dei uoluntate. ut et carnem, quae ceciderit in terram, proinde credas et resurgere posse per eiusdem dei uoluntatem. nam et si passeribus hoc non
 10 licet, sed nos multis passeribus antestamus eo, quod cadentes resurgamus, quorum denique capillos capitis omnes numeratos adfirmans saluos utique repromittit. perituros enim quae ratio in numerum redegisset? nisi quia hoc est: ut omne, quod pater mihi dedit, non perdam ex eo quicquam, id est
 15 nec capillum, sicut nec oculum nec dentem. ceterum unde erit fletus et dentium frendor, nisi ex oculis et ex dentibus? occiso scilicet etiam corpore in gehennam et detruso in tenebras exteriores, quae oculorum proprie tormenta sunt. si quis in nuptiis minus dignis operibus fuerit indutus, constrin-
 20 gendus statim manibus et pedibus, utpote qui cum corpore <re>surrexerit. sic ergo et recumbere ipsum in dei regno et sedere in thronis Christi et adsistere ad dexteram tunc uel sinistram et edere de ligno uitae corporalis dispositionis fidelissima indicia sunt.

36. Videamus nunc, an et Saducaeorum uersutiam elidens
 25 nostram magis sententiam erexerit. causa, opinor, quaestionis fuit destructio resurrectionis, siquidem Saducaei neque animae neque carnis admittunt salutem et ideo, ex qua uel maxime

6] cf. Matth. 10, 29. 10] cf. Matth. 10, 31. 11] cf. Matth. 10, 39. 13] Ioh. 6, 39. 15] cf. Matth. 8, 12. 18] cf. Matth. 25, 30. 19] cf. Matth. 22, 11. 23] cf. Apoc. 2, 7.

1 habeat *PMF*, habeat <a deo> *Gel reliqui* 3 occidetur *MF*, occidatur *P uulgo* 5 nos spei *PMF*, spei nos *R* 7 alter *PMF*, unus *C* 16 ex (*alt.*) *om.* *Gel* 18 proprie *scripsi*: propria *PMF* tormenta sunt *PM*, sunt tormenta *FR* 19 opertibus *fort.* (*opertus* = ἐνδύμα) 21 <re>surrexerit *scripsi*: surrexerit *PM*, surrexit *F* 22 ad dexteram tunc *PM*, tunc ad dexteram *FR* 25 erexit *F* 27 ex quo uel maxime spes *Gel*

specie resurrectionis fides labefactatur, ex ea argumentum problemati suo accommodauerunt, de carnis scilicet obtentu nupturae necne post resurrectionem, sub eius mulieris persona, quae septem fratribus nupta in dubio haberetur, cui eorum restitueretur. porro seruentur sensus tam quaestionis quam responsionis, et controuersiae occursum est. si enim Saducaei quidem respuebant resurrectionem, dominus autem eam confirmabat, et scripturarum ignaros increpans, earum scilicet quae resurrectionem praedicassent, et uirtutis dei incredulos, idoneae utique mortuis resuscitandis, postremo subiciens: quoniam autem mortui resurgant, sine dubio et confirmando esse quod negabatur, id est resurrectionem mortuorum apud deum uiuorum, talem quoque eam confirmabat esse, qualis negabatur, utriusque scilicet substantiae humanae. neque enim, si nupturos tunc negauit, ideo nec resurrecturos demonstrauit. atquin filios resurrectionis appellat, ut per eam quodammodo nasci habentes, post quam non nubent, † sed resuscitati. similes enim erunt angelis, qua non nupturi, quia nec morituri, sed <et> qua transituri in statum angelicum per indumentum illud incorruptibilitatis, per substantiae, resuscitatae tamen, demutationem. ceterum nec quaereretur nupturi siue morituri necne rursus essemus, si non eius uel maxime substantiae restitutio in dubium uocaretur, quae proprie et morte et nuptiis fungitur, id est carnis. habes igitur dominum confirmantem aduersus haereticos Iudaeorum, quod et nunc negatur apud Saducaeos Christianorum, solidam resurrectionem.

3] cf. Matth. 22, 23—28; Marc. 12, 18—23; Luc. 20, 27—34.

10] Luc. 20, 37. 13] cf. Matth. 22, 32. 16] cf. Luc. 20, 36. 18] Luc. 20, 36.

1 ex eo *Gel* 7 confirmabat *C*, confirmat *PMF* 8 ignaros <eos> *fort.* 10 quoniam *B*, quam *PMF* 13 deum *C*, dominum *PMF* 15 negauit *R*³, negabit *PMFR*¹ demonstrauit *R*³, demonstrabit *PMFR*¹ 16 atqui *R* appellat ut *PMF*, appellauit *C* 17 scilicet resuscitati *fort.* nubent, sed resuscitati similes [enim] erunt angelis *Eng* 19 et *add. Iun* 21 nec *PMF*, ne *Gel* 23 in dubium *R*³, in deum *PMFR*¹

37. Sic et si carnem ait nihil prodesse, ex materia dicti dirigendus est sensus. nam quia durum et intolerabilem existimauerunt sermonem eius, quasi uere carnem suam illis edendam determinasset, ut in spiritum disponeret statum salutis, 5 praemisit: spiritus est qui uiuificat atque ita subiunxit: caro nihil prodest, sed ad uiuificandum scilicet. exequitur etiam, quid uelit intellegi spiritum: uerba. quae locutus sum uobis, spiritus sunt, uita sunt, sicut et supra: qui audit sermones meos et credit in eum, qui me misit, 10 habet uitam aeternam et in iudicium non ueniet sed transiet de morte ad uitam. itaque sermonem constituens uiuificatorem, quia spiritus et uita sermo, eundem etiam carnem suam dixit, quia et sermo caro erat factus, proinde in causam uitae adpetendus et deuorandus auditu et ruminandus intellectu 15 et fide digerendus. nam et paulo ante carnem suam panem quoque caelestem pronuntiarat, urguens usquequaque per allegoriam necessariorum pabulorum memoriam patrum, qui panes et carnes Aegyptiorum praeuerterant diuinae uocationi. igitur conuersus ad recogitatus illorum, quia senserat dispargendos, 20 caro, ait, nihil prodest. quid hoc ad destruendam carnis resurrectionem, quasi non liceat esse aliquid, quod etsi nihil prosit, aliud tamen ei prodesse possit? spiritus prodest; uiuificat enim. caro nihil prodest; mortificatur enim. itaque secundum nos magis collocauit utriusque propositionem. ostendens 25 enim, quid prosit et quid non prosit, pariter inluminauit, quid cui prosit, spiritum scilicet carni, mortificatae uiuificatorem. ueniet enim hora, inquit, cum mortui audient uocem filii dei et qui audierint uiuent. quid mortuum nisi

1] cf. Ioh. 6, 64. 3] cf. Ioh. 6, 53. 5] Ioh. 6, 64. 7] Ioh. 6, 64. 8] Ioh. 5, 24. 15] cf. Ioh. 6, 51. 16] cf. Ioh. 6, 31. 20] Ioh. 6, 63. 27] Ioh. 5, 15.

1 sic et si *Gel*: licet si *PMF* 6 sed ad *PMF*, ad *Gel reliqui*
 10 uenit *F* 11 transiet *PMF*, transibit *Gel* 15 dirigendus *P*
 19 dispargendos *PM*, dispargendos *F* 21 etsi *PM*, si *F* 26 carni,
 mortificatae *Eng*: carni mortificatae *uulgo*

caro? et quid uox dei nisi sermo? et quid sermo nisi spiritus? merito carnem resuscitaturus, quod factus est ipse, et ex morte, quam passus est ipse, et ex sepulcro, quo inlatus est ipse. denique cum dicit: ne miremini, quod ueniet hora, in qua omnes, qui in monumentis sunt, audient uocem filii dei et procedent qui bona fecerunt in uitae resurrectionem, qui mala in resurrectionem iudicii, nemo iam poterit aliud mortuos interpretari, qui sint in monumentis, nisi corpora et carnem, quia nec ipsa monumenta aliud quam cadauerum stabula. siquidem et ipsi homines ueteres, id est peccatores, id est mortui per ignorantiam dei, quos monumenta intellegendos argumentantur haeretici, de monumentis processuri in iudicium aperte praedicantur. ceterum quomodo de monumentis monumenta procedent?

38. Post dicta domini facta etiam eius quid sapere credamus, de capulis de sepulcris mortuos resuscitantis? cui rei istud? si ad simplicem ostentationem potestatis aut ad praesentem gratiam redanimationis, non adeo magnum illi denuo morituros suscitare. enimvero si ad fidem potius sequestrandam futurae resurrectionis. ergo et illa corporalis praescribitur de documenti sui forma. nec sustinebo dicentes idcirco tunc resurrectionem animae soli destinata in carnem quoque praecurrisse, quia non potuisset aliter ostendi resurrectio animae inuisibilis nisi per uisibilis substantiae resuscitationem. male deum norunt qui non putant illum posse quod non putant; et tamen sciunt potuisse, si instrumentum Iohannis norunt. qui enim animas adhuc solas martyrum sub altari quiescentes conspectui subdidit, posset utique et resurgentes oculis exhi-

4] Ioh. 5, 28—29. 11] cf. Eph. 4, 22; Col. 3, 9. 28] cf. Apoc. 6, 9.

2 factum *P* 3 est *om. F* et ex—ipse *om. P* (*add. R ex Hirsaugiensi*)
 5 omnis *M* 6 filii dei uocem *F* 16 eius etiam *F* 17 resuscitantis *R*,
 resuscitatis *F*, resuscitandis *PM* 20 suscitare *Pam*: suscitari *PMF*
 23 procucurrisse *fort.*

bere sine carne. at ego deum malo decipere non posse, de fallacia solummodo infirmum, ne aliter documenta praemisisse quam rem disposuisse uideatur, immo ne, si exemplum resurrectionis sine carne non ualuit inducere, multo magis plenitudinem exempli [in eadem substantia] exhibere non possit. nullum uero exemplum maius est eo. cuius exemplum est. maius est autem, si animae cum corpore resuscitabuntur in documentum sine corpore resurgendi. ut tota hominis salus dimidia patrocinetur, quando exemplorum condicio illud potius expeteret, quod minus haberetur, animae dico solius resurrectionem, uelut gustum carnis etiam resurrecturae suo in tempore. atque adeo, secundum nostram uero aestimationem, exempla illa mortuorum a domino suscitatorum commendabant quidem et carnis et animae resurrectionem, ne cui substantiae negaretur hoc donum, qua tamen exempla, eo minus aliquid edebant. non enim in gloriam nec in incorruptibilitatem sed in mortem aliam suscitabantur.

39. Quam Christus ediderit resurrectionem, apostolica quoque instrumenta testantur. nam et apostolis nullum aliud negotium fuit, dumtaxat apud Israhelem. quam ueteris testamenti resignandi et noui consignandi et potius iam dei in Christo contionandi. ita et de resurrectione nihil noui intulerunt, nisi quod et ipsam in gloriam Christi adnuntiabant, de cetero simplici et nota iam fide receptam sine ulla qualitatis quaestione, solis refragantibus Saducaeis. adeo facilius fuit negari in totum mortuorum resurrectionem quam aliter intellegi. habes Paulum apud summos sacerdotes sub tribuno inter Saducaeos et Pharisaeos

23] cf. Luc. 24, 26. 26] cf. Act. 23, 1—9.

5 in eadem substantia *seclusi* 6 exemplum est *om. P (add. R ex Hirsauigiensi)* 12 sic *distinxit Eng (uero = saltem, ut uidetur)*: ueri aestimationem *Leopoldus*, ueritatem *Bmg*; ego olim uolui *resoribi*: atque adeo <in> uero secundum nostram aestimationem 15 qua *Oehlerus*: quae *PMF* 16 in gloriam *id est in angelicae naturae splendorem* 18 *aliter distinxit capita*: suscitabantur quam ediderit Christus. 39. Resurrectionem *uulgo* Christus ediderit *MF*, ediderit Christus *Puulgo* 22 intulerunt *C*, intulerant *PMF* 27 tribus *Gel*

fidei suae professorem: uiri, inquit, fratres, ego Pharisaeus sum, filius Pharisaeorum, de spe nunc et de resurrectione iudicor apud uos, utique communi, ne, quia iam transgressor legis uidebatur, de praecipuo fidei totius articulo. id est de resurrectione, ad Saducaeos sapere existimaretur. 5
ita quam nolebat uideri rescindere fidem resurrectionis utique confirmabat secundum Pharisaeos, respuens negatores eius, Saducaeos. proinde et apud Agrippam nihil se ait proferre citra quam prophetae adnuntiassent. ergo seruabat resurrectionem quoque, qualem prophetae adnuntiarant. nam et de 10
resurrectione mortuorum apud Moysen scriptum commemorans corporalem eam norat, in qua scilicet sanguis hominis exquiri habebit. itaque talem praedicabat, qualem et Pharisaei susceperant et dominus ipse defenderat et Saducaei, ne talem quoque crederent, in totum esse noluerant. sed nec Athenienses 15
aliam intellexerant a Paulo portendi. denique inriserant, non inrisuri omnino, si animae solius restitutionem ab eo audissent; suscepissent enim uernaculae suae philosophiae frequentiore praesumptionem. at ubi iam nationes praeconium resurrectionis inauditae retro ipsa nouitate concussit et digna incredulitas rei tantae quaestionibus fidem torquere coepit, tunc et apostolus per totum paene instrumentum fidem huius spei corroborare curauit, et esse eam ostendens et nondum transactam et. de quo magis quaerebatur, corporalem et, quod insuper dubitabatur, non aliter corporalem. 25

40. Nihil autem mirum, si et ex ipsius instrumento captantur argumenta, cum oporteat haereses esse; quae esse non possent, si non et perperam scripturae intellegi possent. nactae denique haereses duos homines ab apostolo editos, interiorum,

1] Act. 23, 6. 8] cf. Act. 26, 22. 11] cf. Act. 26, 22; cf. Gen. 9, 5. 15] cf. Act. 17, 32. 27] cf. I Cor. 11, 19. 29] cf. II Cor. 4, 16.

3 communi, ne quia *Gel*: communi quia *PMF*, communionem qua *Bmg* 15 nec *om. P* (*add. R ex Hirsauigiensi*) 19 ubi iam *MF*, ubi *Puulgo* 20 digne (= *iure, begreiflicherweise*) *susp. Eng* 21 torquere *MF* *Gel*: extorquere *P* 26 captantur *MF*, captentur *Puulgo* 28 nactae *Gel*: natae *PMF*

id est animam, et exteriorem, id est carnem, salutem quidem animae, id est interiori homini, exitium uero carni, id est exteriori adiudicauerunt, quia scriptum sit Corinthiis: nam etsi homo noster exterior corrumpitur, sed interior
 5 renouatur die et die. porro nec anima per semetipsam homo, quae figmento iam homini appellato postea inserta est, nec caro sine anima homo, quae post exilium animae cadauer inscribitur. ita uocabulum homo consertarum substantiarum duarum quodammodo fibula est, sub quo uocabulo non pos-
 10 sunt esse nisi cohaerentes. porro apostolus interiorem hominem non tam animam quam mentem atque animum intellegi maualt, id est non substantiam ipsam, sed substantiae saporem. siquidem Ephesiis scribens in interiorem hominem habitare Christum, sensibus utique intimandum dominum
 15 significauit. denique adiunxit: per fidem et in cordibus uestris et in dilectione, fidem quidem et dilectionem non substantiua animae ponens sed conceptiua, in cordibus autem dicens, quae substantiua sunt carnis, iam et ipsum interiorem hominem carni deputauit, quem in corde constituit.
 20 inspice nunc, quomodo exteriorem quidem hominem corrumpi allegarit, interiorem uero renouari die ac die, ne illam corruptelam carnis adfirmes, quam ex die mortis in perpetuum defectura patiatur, sed quam in istius uitae spatio ante mortem et usque ad mortem uexationibus et pressuris, tormentis atque
 25 suppliciis nominis causa experitur. nam et homo interior hic utique renouari habebit, per suggestum spiritus proficiens fide et disciplina die ac die, non illic, id est non post resurrectionem, ubi non utique die ac die renouari habemus, sed semel ad summam. de sequentibus disce: quod enim ad

3] II Cor. 4, 16. 6] cf. Gen. 2, 7. 13] Eph. 3, 16. 17. 15] Eph. 3, 17. 29] II Cor. 4, 17—18.

5 die et *M*, de die et *P*, de die in *F* 6 homini *Gel*: homine *PMF*
 7 homo *om*. *Gel* 9 fibula *R*³, fabula *PMFR*¹ 10 nisi *om*. *PR*¹
 17 ponens *om*. *P* (*add. R ex Hirsaugiensi*) 20 hominem quidem *P*
 21 allegarit *Gel*: allegaret *PMF* die, ne *scripsi*: die. nec *PMF*
 25 experitur *scripsi*: experietur *PMF*

praesens est, inquit, temporale et leue pressurae nostrae, per supergressum in supergressum aeternum gloriae pondus perficit nobis, non intuentibus quae uidentur, id est passiones, sed quae non uidentur, id est mercedes. quae enim uidentur temporalia sunt, quae uero non uidentur aeterna sunt. pressuras enim et laesuras, quibus corrumpitur homo exterior, ut leues et temporales, idcirco contemnendas adfirmat, praeferens mercedum aeternarum inuisibilibus et gloriae pondus in compensationem laborum, quos hic caro patiendo corrumpitur. adeo non illa est corruptio, quam in perpetuum carnis interitum ad resurrectionem expellendam exteriori homini adscribunt. sic et alibi: siquidem, ait, compatimur uti et glorificemur: reputo enim non dignas esse passiones huius temporis ad futuram gloriam, quae in nos habet reuelari. et hic minora ostendit incommoda praemiis suis. porro si per carnem compatimur, cuius est proprie passionibus corrumpi, eiusdem erit et quod pro compassione promittitur. atque adeo, carni adscripturus pressurarum proprietatem, ut et supra, dicit: cum uenissemus autem in Macedoniam, nullam remissionem habuit caro nostra; dehinc, ut et animae det compassionem: in omnibus, inquit, compressi: extrinsecus pugnae, debellantes scilicet carnem, intrinsecus timor, adflctans scilicet animam. adeo etsi corrumpitur homo exterior, non ut amittens resurrectionem sed ut sustinens uexationem corrumpi intellegitur, et hoc non sine interiore. ita amborum erit etiam conglori-

5] II Cor. 4, 18. 13] Rom. 8, 17—18. 20—24] II Cor. 7, 5.

2 in supergressum *om. Gel* 3 perficit nobis *scripsi* (*cf. uol. I p. 176, 6*): perfici a nobis *PMF*, perficiet nobis *Gel* intuentibus *FR*, ut tuentibus *M*, tuentibus *P* 6 sunt *om. Rig* 10 patiendo caro *fort.* 13 uti et *R*, uti ut *PMF* glorificamur *F* 19 adscripturus *Oehlerus*: adscribitur ut *PMFR*¹, adscribit *R*³ 20 ut et *R*, mutet *PMF* dicit *PMF*, dicat *R* 22 det *scripsi*: daret *PM. om. F* 25 ut *om. P* 26 intellegitur *R*³, intellegetur *PMFR*¹, intellegetur *C* 27 et *PMF*, ex *Oehlerus* erit *om. F*

ficari sicut et compati. secundum collegia laborum consortia quoque decurrant necesse est praemiorum.

41. Eandem adhuc sententiam exequitur remunerationes uexationibus praefrens: scimus enim, inquit, quoniam
 6 etsi terrena domus nostri tabernaculi dissoluatur, habemus domum non manu factam aeternam in caelis. id est: pro hoc, quod dissoluetur caro nostra per passiones, domicilium consecuturi sumus in caelis. meminerat euangelicae definitionis: beati, qui persecutionem patiuntur
 10 propter iustitiam, quia illorum est regnum caelorum. non tamen carnis restitutionem negauit, si *** compensationem mercedis opposuit, cum ipsi compensatio debeatur, cui dissolutio reputatur, scilicet carni. sed quia domum dixerat carnem, eleganter uoluit et in mercedis comparatione
 15 uocabulo domus uti, ipsi domui, quae dissoluetur per passionem, meliorem domum repromittens per resurrectionem. nam et dominus multas mansiones quasi domus apud patrem repromittit. quamquam et de domicilio mundi potest intellegi, quo dissoluto aeterna sedes repromittatur in caelis, quia et
 20 quae sequuntur ad carnem manifeste pertinentia ostendunt priora non ad carnem pertinere. diuisionem enim facit apostolus, cum subiecit: nam et in hoc gemimus domicilium nostrum, quod de caelo est superindui desiderantes; siquidem exuti non nudi inueniemur, id est: ante
 25 uolumus superinduere uirtutem caelestem aeternitatis quam carne exuamur. huius enim gratiae privilegium illos manet,

4] II Cor. 5, 1. 9] Matth. 5, 10. 17] cf. Ioh. 14, 2. 22] II Cor. 5, 2—3.

2 quoque PMF, etiam Gel 3 adhuc FGel: ad hoc PM 5 nostri PMF, nostri huius C 7 pro hoc quod Gel: quod pro hoc PMR¹, quod per hoc F, pro hoc R³G 8 quod domicilium R 10 est FGel: esset M, om. P (add. R ex Hirsauigiensi) 11 lacunam signauit: pro dissolutione eius desidero 13 deputatur C 18 et om. R³ 20 secuntur PMF ostenduntur P 21 priora—pertinere om. P (add. R in mg. ex Hirsauigiensi) 22 in hoc C, hoc PMF geminus PMF, ingemiscimus C 24 inueniemur MF, inueniamur Puulgo 25 superinducere MF

qui ab aduentu domini deprehendentur in carne et propter duritias temporum antichristi merebuntur compendio mortis per demutationem expunctae concurrere cum resurgentibus, sicut Thesalonicensibus scribit: hoc enim dicimus uobis in sermone domini, quod nos qui uiuimus, qui remanemus in aduentum domini, non praeueniemus eos, qui dormierunt, quoniam ipse dominus in iussu et uoce tubae dei descendet de caelo, et mortui in Christo resurgent primi; dehinc nos cum ipsis simul rapiemur in nubibus obuiam Christo et ita semper cum domino erimus.

42. Horum demutationem ad <omnes in prima ad> Corinthios reddit dicens: non omnes quidem resurgemus, omnes autem demutabimur, in atomo, in momentaneo motu oculi. in nouissima tuba. [sed illi scilicet soli, qui inueniuntur in carne: et mortui, inquit, resurgent, nos demutabimur.] hac ergo prius positione perspecta reliqua reuocabis ad superiorem sensum. nam cum adicit: oportet etenim corruptium istud induere incorruptelam et mortale istud induere immortalitatem, hoc erit illud domicilium de caelo, quod gementes in hac carne superinduere desideramus, utique super carnem in qua deprehendemur, quia 'gruari nos' ait, 'qui simus in tabernaculo. quod nolimus

4] I Thess. 4, 15—17. 13] I Cor. 15, 51—52. 18] I Cor. 15, 53. 23] cf. II Cor. 5, 4.

6 aduentum *Oehlerus*: aduentu *PMF* 7 in iussu et *om. Gel* 8 uoce tubae *MF* (sed cf. p. 59, 14), in uoce angeli (archangeli *Gel*) et in tuba *P reliqui* descendet *M*, descendit *PF* 10 simul *om. P* (add. *R ex Hirsauigiensi*) 11 christo *PMF*, domino in aera *C* (cf. c. 24) 12 omnes in prima ad *addidi* 13 <non> omnes *scripsi*: omnes *PMF* omnes autem *scripsi*: non autem omnes *PMF* 15 sed illi—demutabimur *seclusi*: totum hunc locum ob eam rem consulto et deprauatum et interpolatum esse, quia quae afferebantur uerba apostoli non concordabant cum *Vulgatae* recensione, ex eis cognosci licet, quae infra p. 87, 7 sqq. leguntur 16 resurgent <primi, et> nos *Gel* 17 hac *P*, haec *MF* positione *PMF*, dispositione *Gel* perspecta *scripsi*: prospecta *PMF* 19 etenim *PMF*, enim *R uulgo* corruptum *R* 21 superinduere *PMF*, superindui *C* 23 nolimus *PM*, uolumus *F*

exui sed potius superindui, uti deuoretur mortale a uita',
 scilicet dum demutatur superinduendo quod est de caelis.
 quis enim non desiderabit, dum in carne est, superinduere
 immortalitatem et continuare uitam lucrifacata morte per uica-
 5 riam demutationem, ne inferos experiatur usque nouissimum
 quadrantem exacturos? ceterum demutationem etiam post
 resurrectionem consecuturus est inferos iam expertus. abhinc
 enim definimus carnem omnimodo quidem [resurrecturam
 atque] illa ex demutatione superuentura habitum angelicum
 10 suscepturam. aut si in his solis, qui inuenientur in carne,
 demutari eam oportebit, ut deuoretur mortale a uita, id est
 caro ab illo superindumento caelesti aeterno: ergo qui mortui
 deprehendentur uitam non consequentur, priuati iam materia
 et, ut ita dixerim, esca uitae, id est carne, aut necesse est
 15 recipiant eam et illi, ut et in ipsis mortale deuorari possit
 a uita, si uitam sunt consecuturi. sed in mortuis, inquis,
 iam deuoratum erit mortale istud. non utique in omnibus.
 quantos enim licebit uel pridianos inueniri, tam recentia
 cadauera, ut nihil in illis deuoratum uideri possit? utique
 20 enim deuoratum non aliud existimas quam interceptum, quam
 abolitum, quam omni sensui ereptum, quod comparere omni
 genere cessauerit. nec gigantum autem antiquissima cadauera
 deuorata constabit, quorum crates adhuc uiuunt. diximus iam
 de isto alibi. sed et proxime in ista ciuitate cum odei funda-
 25 menta tot ueterum sepulturarum sacrilega conlocarentur, quin-
 gentorum fere annorum ossa adhuc succida et capillos olentes
 populus exhorruit. constat non tantum ossa durare uerum et

5] cf. Matth. 5, 26; Luc. 12, 59. 15] cf. II Cor. 5, 4. 24] cf.
 Tert. de anima c. 51.

2 demutatur *PM*, demutamur *FRmg* 4 lucrifacata *F*, lucrifacatam *PM*,
 lucrificata *C* 6 exacturos *R*, exacturus *PMF* 8 omni modo quidem *PMF*,
 quidem omni modo *Gel reliqui* resurrecturam atque *seclusi* 9 illam *C*
 12 aeterno *PMF*, et aeterno *C* 15 recipiam *M* (*corr. m. 2*) 19 in illis *B*,
 illis *PMF* 20 existimans *P* (*n del. R*) *M* (*corr. m. 2*) 21 sensui *scripsi*:
 sensu *PMF* 23 grates *P*, arates *F* 24 odei *Gel*: hodie *PMFR*¹, eo die *R*³
 25 sacrilegio *sive* <apertura> sacrilega *Eng* 26 succida *M*

dentes incorruptos perennare, quae ut semina retinentur fructica-
 turi corporis in resurrectione. postremo etsi tunc deuoratum
 inuenietur mortale in omnibus mortuis, certe a morte, certe ab
 aeuo, certe per aetatem, numquid a uita, numquid a superindu-
 mento, numquid ab immortalitatis ingestu? porro qui ab his ait 5
 deuoratuiri mortale, ab aliis negauit. et utique hoc a diui-
 nis uiribus, non a naturalibus legibus perfici praestarique
 conueniet. ergo cum a uita habeat deuorari quod mortale
 est, id exhiberi omnifariam necesse est, ut deuoretur, et
 deuorari, ut demutetur. si ignem dicas accendi oportere, non 10
 potes id, per quod accenditur, alibi necessarium adfirmare
 alibi non. sic et cum infulcit: siquidem exuti non inue-
 niemur nudi, de eis scilicet, qui non in uita nec in carne
 deprehendentur a die domini, non alias negauit nudos quos
 praedixit exutos, nisi quia et reuestitos uoluit intellegi eadem 15
 substantia, qua fuerant spoliati. ut nudi enim inuenientur
 carne deposita uel ex parte discissa siue detrita, — et hoc
 enim nuditas potest dici — dehinc recipient eam, ut redin-
 duti carnem fieri possint etiam superinduti immortalitatem.
 superindui enim nisi uestito iam conuenire non poterit. 20

43. Proinde cum dicit: itaque confisi semper et scientes
 quod, cum inmoremur in corpore, peregrinemur a
 domino, per fidem enim incedimus, non per speciem,
 manifestum est hoc quoque non pertinere ad offuscationem
 carnis quasi separantis nos a domino. et hic enim exhortatio 25
 fastidiendae uitae huius obuertitur, siquidem peregrinamur a
 domino quamdiu uiuimus, per fidem incedentes, non per spe-

2] cf. II Cor. 5, 4. 12] II Cor. 5, 3. 21] II Cor. 5, 6—7.

1 fructicatori *Iun*: fructicatori *F*, fructificatori *PM* 5 qui ab his *F*
Gel, quia his *PM* 6 deuoratuiri *scripsi* (cf. p. 44, 3): deuorat uiri *P*,
 deuoratum* iri *M*, deuorat non iri *F* 12 non inuenimur nudi *PMF*,
 non nudi inueniamur *C* 15 et reuestitos *C*, reuestitos *PMF* 18 dehinc
PMF, et dehinc *C* 19 carnem *Gel*: carne *PMF* 20 potest *R*³
 22 inmoremur *PMF*, immoramur *C* peregrinemur *PMF*, peregrina-
 mur *C* 25 et hic enim exhortatio fastidiendae uitae huius obuertitur,
 siquidem peregrinamur a domino, quamdiu *B*, quamdiu *PMF*

ciem, id est spe, non re. et ideo subiungit: fidentes autem et bonum ducentes magis peregrinari a corpore et inmorari ad dominum, scilicet ut per speciem magis incedamus quam per fidem, per rem potius quam per spem. uides quam
 5 et hic corporum contemptum ad martyriorum praestantiam referat. nemo enim peregrinatus a corpore statim inmoratur penes dominum, nisi ex martyrii praerogatiua, paradiso scilicet. non inferis, deuersurus. defecerant autem apostolo uerba ad significandum de corpore excessum? an ratione etiam noue
 10 loquitur? temporalem enim absentiam a corpore uolens significare peregrinari nos ab eo dixit, quoniam qui peregrinabitur etiam reuertetur in domicilium. exinde etiam ad omnes: gestimus, inquit, siue peregrinantes siue inmorantes placibiles deo esse: omnes enim manifestari nos oportet
 15 pro tribunali Christi Iesu. si omnes, et totos; si totos, et interiores et exteriores, id est tam animas quam et corpora: uti unusquisque, inquit, reportet quae per corpus secundum quae gessit, bonum siue malum. hoc iam quomodo legas quaero. quasi turbate enim per hyperbaton struxit.
 20 utrumne quae per corpus 'reportanda erunt' an [quae per corpus] 'gesta sunt'? sed et si [quae per corpus] reportanda sunt, corporalis indubitate resurrectio est. et si [quae per corpus] gesta sunt, per corpus utique pensanda sunt, per quod et gesta sunt. ita et totus hic a capite tractatus apostoli
 25 tali clausula detextus, qua carnis resurrectio ostenditur, secundum haec erit intellegendus, quae cum clausula consonant.

1] II Cor. 5, 8. 12] II Cor. 5, 9. 10. 17] II Cor. 5, 10.

1 audentes *Gel* 2 boni *fort.* ducentes *FR*³, dicentes *PM* (i in u corr. m. 2) *R*¹ 5 hic et *Gel* 7 scilicet paradiso *P* 11 nos *FR*³*M* (s. u. a m. 2), se *PR*¹ peregrinabitur *F*, peregrinatur *PM* (*syll.* bi in *mg.* a m. 1) peregrinatur—reuertitur *Eng* 12 gestimus *PMF*, <et ideo> gestimus *Gel* 13 placibiles deo esse *PMF*, placibiles illi esse *C*, placere illi *Gel* 15 Iesu *om. Gel* si totos *Gel*: si omnes *PMF* 17 quae *F. om. PM* 18 siue *PF*, seu *M* 19 struxit *Gel*: instruxit *PMF* 20 quae per corpus *ter seclusi* 24 et totus *F*, totus *PM*

dentes incorruptos perennare, quae ut semina retinentur fructificatur
 corporis in resurrectione. postremo etsi tunc deuoratum inuenietur mortale
 in omnibus mortuis, certe a morte, certe ab aeuo, certe per aetatem, numquid
 a uita, numquid a superindumento, numquid ab immortalitatis ingestu? porro
 qui ab his ait deuoraturum mortale. ab aliis negauit. et utique hoc a diuinis
 uiribus, non a naturalibus legibus perfici praestarique conueniet. ergo cum
 a uita habeat deuorari quod mortale est, id exhiberi omnifariam necesse
 est, ut deuoretur, et deuorari, ut demutetur. si ignem dicas accendi oportere,
 non potes id, per quod accenditur, alibi necessarium adfirmare alibi non.
 sic et cum infulcit: siquidem exuti non inueniemur nudi, de eis scilicet,
 qui non in uita nec in carne deprehendentur a die domini, non alias
 negauit nudos quos praedixit exutos, nisi quia et reuestitos uoluit intellegi
 eadem substantia, qua fuerant spoliati. ut nudi enim inuenientur carne
 deposita uel ex parte discissa siue detrita, — et hoc enim nuditas potest
 dici — dehinc recipient eam, ut redinduti carnem fieri possint etiam
 superinduti immortalitatem. superindui enim nisi uestito iam conuenire non poterit.

43. Proinde cum dicit: itaque confisi semper et scientes quod, cum inmoremur
 in corpore, peregrinemur a domino, per fidem enim incedimus, non per speciem,
 manifestum est hoc quoque non pertinere ad offuscationem carnis quasi
 separantis nos a domino. et hic enim exhortatio fastidiendae uitae huius
 obuertitur, siquidem peregrinamur a domino quamdiu uiuimus, per fidem
 incedentes, non per spe-

2] cf. II Cor. 5, 4. 12] II Cor. 5, 3. 21] II Cor. 5, 6—7.

1 fructificatur *Iun*: fructificatur *F*, fructificatur *PM* 5 qui ab his *F*
Gel, quia his *PM* 6 deuoraturum *scripsi* (cf. p. 44, 3): deuoraturum *iri P*,
 deuoraturum *iri M*, deuoraturum non *iri F* 12 non inueniemur nudi *PMF*,
 non nudi inueniamur *C* 15 et reuestitos *C*, reuestitos *PMF* 18 dehinc
PMF, et dehinc *C* 19 carnem *Gel*: carne *PMF* 20 potest *R*³
 22 inmoremur *PMF*, inmoremur *C* peregrinemur *PMF*, peregrinamur
C 25 et hic enim exhortatio fastidiendae uitae huius obuertitur,
 siquidem peregrinamur a domino, quamdiu *B*, quamdiu *PMF*

ciem, id est spe, non re. et ideo subiungit: fidentes autem et bonum ducentes magis peregrinari a corpore et inmorari ad dominum, scilicet ut per speciem magis incedamus quam per fidem, per rem potius quam per spem. uides quam
 5 et hic corporum contemptum ad martyriorum praestantiam referat. nemo enim peregrinatus a corpore statim inmoratur penes dominum, nisi ex martyrii praerogatiua, paradiso scilicet, non inferis, deuersurus. defecerant autem apostolo uerba ad significandum de corpore excessum? an ratione etiam noue
 10 loquitur? temporalem enim absentiam a corpore uolens significare peregrinari nos ab eo dixit, quoniam qui peregrinabitur etiam reuertetur in domicilium. exinde etiam ad omnes: gestimus, inquit, siue peregrinantes siue inmorantes placibiles deo esse: omnes enim manifestari nos oportet
 15 pro tribunali Christi Iesu. si omnes, et totos; si totos, et interiores et exteriores, id est tam animas quam et corpora: uti unusquisque, inquit, reportet quae per corpus secundum quae gessit, bonum siue malum. hoc iam quomodo legas quaero. quasi turbate enim per hyperbaton struxit.
 20 utrumne quae per corpus 'reportanda erunt' an [quae per corpus] 'gesta sunt'? sed et si [quae per corpus] reportanda sunt, corporalis indubitate resurrectio est. et si [quae per corpus] gesta sunt, per corpus utique pensanda sunt, per quod et gesta sunt. ita et totus hic a capite tractatus apostoli
 25 tali clausula detextus, qua carnis resurrectio ostenditur, secundum haec erit intellegendus, quae cum clausula consonant.

1] II Cor. 5, 8. 12] II Cor. 5, 9. 10. 17] II Cor. 5, 10.

1 audentes *Gel* 2 boni *fort.* ducentes *FR*³, dicentes *PM* (i in u corr. m. 2) *R*¹ 5 hic et *Gel* 7 scilicet paradiso *P* 11 nos *FR*³*M* (s. u. a m. 2), se *PR*¹ peregrinabitur *F*, peregrinatur *PM* (*syll.* bi in *mg.* a m. 1) peregrinatur—reuertitur *Eng* 12 gestimus *PMF*, <et ideo> gestimus *Gel* 13 placibiles deo esse *PMF*, placibiles illi esse *C*, placere illi *Gel* 15 Iesu *om. Gel* si totos *Gel*: si omnes *PMF* 17 quae *F. om. PM* 18 siue *PF*, seu *M* 19 struxit *Gel*: instruxit *PMF* 20 quae per corpus *ter seclusi* 24 et totus *F*, totus *PM*

dentes incorruptos perennare, quae ut semina retinentur fructificaturi corporis in resurrectione. postremo etsi tunc deuoratum inuenietur mortale in omnibus mortuis, certe a morte, certe ab aeuo, certe per aetatem, numquid a uita, numquid a superindumento, numquid ab immortalitatis ingestu? porro qui ab his ait deuoratuiri mortale, ab aliis negauit. et utique hoc a diuinis uiribus, non a naturalibus legibus perfici praestarique conueniet. ergo cum a uita habeat deuorari quod mortale est, id exhiberi omnifariam necesse est, ut deuoretur, et deuorari, ut demutetur. si ignem dicas accendi oportere, non potes id, per quod accenditur, alibi necessarium adfirmare alibi non. sic et cum infulcit: siquidem exuti non inueniemur nudi, de eis scilicet, qui non in uita nec in carne deprehenduntur a die domini, non alias negauit nudos quos praedixit exutos, nisi quia et reuestitos uoluit intellegi eadem substantia, qua fuerant spoliati. ut nudi enim inuenientur carne deposita uel ex parte discissa siue detrita, — et hoc enim nuditas potest dici — dehinc recipient eam, ut redinduti carnem fieri possint etiam superinduti immortalitatem. superindui enim nisi uestito iam conuenire non poterit.

43. Proinde cum dicit: itaque confisi semper et scientes quod. cum inmoremur in corpore, peregrinemur a domino, per fidem enim incedimus, non per speciem, manifestum est hoc quoque non pertinere ad offuscationem carnis quasi separantis nos a domino. et hic enim exhortatio fastidiendae uitae huius obuertitur, siquidem peregrinamur a domino quamdiu uiuimus, per fidem incedentes, non per spe-

2] cf. II Cor. 5, 4. 12] II Cor. 5, 3. 21] II Cor. 5, 6—7.

1 fructificaturi *Iun*: fructificaturi *F*, fructificaturi *PM* 5 qui ab his *F Gel*, quia his *PM* 6 deuoratuiri *scripsi* (*cf. p. 41, 3*): deuorat uiri *P*, deuoratum* iri *M*, deuorat non iri *F* 12 non inueniemur nudi *PMF*, non nudi inueniamur *C* 15 et reuestitos *C*, reuestitos *PMF* 18 dehinc *PMF*, et dehinc *C* 19 carnem *Gel*: carne *PMF* 20 potest *R*³ 22 inmoremur *PMF*, inmoramur *C* peregrinemur *PMF*, peregrinamur *C* 25 et hic enim exhortatio fastidiendae uitae huius obuertitur, siquidem peregrinamur a domino, quamdiu *B*, quamdiu *PMF*

ciem, id est spe, non re. et ideo subiungit: fidentes autem et bonum ducentes magis peregrinari a corpore et inmorari ad dominum, scilicet ut per speciem magis incedamus quam per fidem, per rem potius quam per spem. uides quam
 5 et hic corporum contemptum ad martyriorum praestantiam referat. nemo enim peregrinatus a corpore statim inmoratur penes dominum, nisi ex martyrii praerogatiua, paradiso scilicet. non inferis, deuersurus. defecerant autem apostolo uerba ad significandum de corpore excessum? an ratione etiam noue
 10 loquitur? temporalem enim absentiam a corpore uolens significare peregrinari nos ab eo dixit, quoniam qui peregrinabitur etiam reuertetur in domicilium. exinde etiam ad omnes: gestimus, inquit, siue peregrinantes siue inmorantes placibiles deo esse: omnes enim manifestari nos oportet
 15 pro tribunali Christi Iesu. si omnes, et totos; si totos, et interiores et exteriores, id est tam animas quam et corpora: uti unusquisque, inquit, reportet quae per corpus secundum quae gessit, bonum siue malum. hoc iam quomodo legas quaero. quasi turbate enim per hyperbaton struxit.
 20 utrumne quae per corpus 'reportanda erunt' an [quae per corpus] 'gesta sunt'? sed et si [quae per corpus] reportanda sunt, corporalis indubitate resurrectio est. et si [quae per corpus] gesta sunt, per corpus utique pensanda sunt, per quod et gesta sunt. ita et totus hic a capite tractatus apostoli
 25 tali clausula detextus, qua carnis resurrectio ostenditur, secundum haec erit intellegendus, quae cum clausula consonant.

1] II Cor. 5, 8. 12] II Cor. 5, 9. 10. 17] II Cor. 5, 10.

1 audentes *Gel* 2 boni *fort.* ducentes *FR*³, dicentes *PM* (i in u corr. m. 2) *R*¹ 5 hic et *Gel* 7 scilicet paradiso *P* 11 nos *FR*³*M* (s. u. a m. 2), se *PR*¹ peregrinabitur *F*, peregrinatur *PM* (*syll.* bi in *mg.* a m. 1) peregrinatur—reuertitur *Eng* 12 gestimus *PMF*, <et ideo> gestimus *Gel* 13 placibiles deo esse *PMF*, placibiles illi esse *C*, placere illi *Gel* 15 Iesu *om.* *Gel* si totos *Gel*: si omnes *PMF* 17 quae *F.* *om.* *PM* 18 siue *PF*, seu *M* 19 struxit *Gel*: instruxit *PMF* 20 quae per corpus *ter seclusi* 24 et totus *F*, totus *PM*

44. Si enim adhuc ad superiora respectes. unde mentio hominis exterioris et interioris inducta est, nonne et dignitatem et spem carnis integram inuenies? cum enim de lumine, quod inluxerit deus in cordibus nostris ad inlumptionem agnitionis gloriae suae in persona Christi, dicit habere nos 5 thesaurum istum in testaceis uasis, scilicet in carne: utrumne, quia testacea est secundum originem in limo, destruetur an, quia diuini thesauri conditorium est. extolletur? atquin si lumen ipsum illud uerum, quod est in persona Christi, uitam in se continet eaque uita cum lumine committitur in 10 carnem, peritura est in quam uita committitur? plane sit. periturus <est> et ipse thesaurus? perituris enim peritura creduntur, sicut ueteribus utribus nouum uinum. cum item subicit: semper mortificationem Christi Iesu circumferentes in corpore nostro, qualis ista res est, quae post dei tem- 15 plum iam et sepulcrum Christi potest dici? cur autem mortificationem domini circumferimus in corpore? ut et uita, inquit, manifestetur. ubi? in corpore. in quo? in mortali. ergo in carne, plane mortali secundum culpam, sed et uitali secundum gratiam; uide quantam, ut in illa uita Christi manifestetur. 20 in re ergo aliena salutis. in substantia perpetuae dissolutionis manifestabitur uita Christi aeterna iugis incorrupta, iam et dei uita? aut cuius temporis uita domini manifestabitur in corpore nostro? illa quidem. quam uixit usque in passionem, non modo apud Iudaeos in manifesto fuit uerum etiam 25 omnibus nunc gentibus prodita est. adeo eam significat, quae portas adamantinas mortis et aeneas seras inferorum

2] cf. II Cor. 4, 16. 4] II Cor. 4, 6. 6] cf. II Cor. 4, 7. 13] cf. Matth. 9, 17; Marc. 2, 22; Luc. 5, 37. 14] II Cor. 4, 10. 15] cf. I Cor. 3, 16. 17] II Cor. 4, 11. 27] cf. Ps. 106, 16.

4 lumptionem *M* 6 scilicet *P*, scilicet et *MF* 9 ipsum *PMF*, ipsum dei, *B* 11 plane sit. periturus <est> *scripsi*: plane si (sic *R*) periturus *PMF* 12 thesaurus; perituris *uulgo* 16 et mortificationem *F* 17 uita Iesu *C* 18 in corpore nostro *C* 21 ergo *om. F* saluti sed in *R*, salutis sed in *B* 22 aeterna *om. F* 24 quam *FC*, qua *PM* 25 non modo *PM* (*add. s. u. quae m. 2*) *Gel*: quae non modo *FR* (*ex Hirsauugiensi*) in manifesto apud iudaeos *F*

infregit, quae exinde iam nostra est. denique manifestabitur in corpore. quando? post mortem. quomodo? dum resurgimus in corpore, sicut et Christus. ne enim quis argumentetur nunc habere manifestari uitam Iesu in corpore nostro per disciplinam sanctitatis et patientiae et iustitiae et sapientiae, quibus domini uita floruerit, prouidentissima apostoli intentio ingerit: si enim nos, qui uiuimus, in mortem tradimur propter Iesum, et uita eius manifestetur in corpore nostro mortali. adeo defunctis nobis hoc ait futurum in corpore nostro. quodsi tunc, quomodo nisi resuscitato eo? proinde et in clausula: scientes, ait, quod qui suscitauit Iesum et nos suscitabit cum ipso, quia iam resurrexerit a mortuis, nisi quia cum ipso sicut ipsum sapit; si uero sicut ipsum, non utique sine carne.

45. Sed et rursus alia caecitate in duos homines impingunt. in ueterem et in nouum, monente apostolo 'deponere nos ueterem hominem, qui corrumpitur per concupiscentiam seductionis, renouari autem spiritu sensus et induere nouum hominem, qui secundum deum conditus est in iustitia et religione ueritatis', ut et hic ad duas substantias distinguendo, uetustatem ad carnem, nouitatem ad animam, corruptionem perpetuam ueteri defendant, id est carni. porro si secundum substantias, nec anima (ideo) nouus homo, quia posterior, nec caro ideo uetus, quia prior. quantum enim temporis inter manum dei et adflatum? ausim dicere: etiam si multo prior anima caro, eo ipso, quod anima impleri se expectauit, priorem eam fecit. omnis enim consummatio atque perfectio, etsi ordine postumat, effectu anticipat. magis illud prius est. sine quo

7] II Cor. 4, 11. 11] II Cor. 4, 14. 16] cf. Eph. 4, 22—24.

1 nostra est *PM*, nostra *F* 6 dominus *F* 8 et *PMF*, ut *R uulgo*
 9 adeo *Gel*: ideo *PMF* 12 resurrexerit *PM*, resurrexit *FGel* 13 nisi
 —sapit *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*) 18 sensu spiritus *Bmg*
 22 defendant *Gel*: defendat *PMF* 23 ideo *addidi* 25 anima, quam,
 caro *B* 28 effectu *PMF*, effectu tamen *C* maius *F*

priora non possunt. si caro uetus homo, quando istud? a primordio? atquin Adam nouus totus, et ex nouo uetus nemo. nam et exinde a benedictione geniturae caro atque anima simul fiunt sine calculo temporis, ut quae simul in utero etiam seminantur, quod docuimus in commentario animae. contem-
 porant fetu, coaetant natu. duo isti homines, sane ex sub-
 stantia duplici, non tamen et aetate, sic unum eduntur, dum
 prior neuter. rectius est totos nos aut ueteres aut nouos esse;
 qua enim (unum et) alterum possimus esse, nescimus. sed
 apostolus ueterem hominem manifeste notat. expone enim,
 inquit, secundum pristinam conuersationem ueterem
 hominem, non secundum alicuius substantiae senium. neque
 enim carnem praecipit deponamus sed quae et alibi carnalia
 ostendit, opera, non corpora accusans, de quibus et hic subi-
 cit: deponentes mendacium loquimini ueritatem unus-
 quisque ad proximum suum, quoniam membra alter-
 utrum sumus. irascimini autem et nolite delinquere.
 sol non occidat super iracundiam uestram. neque
 dederitis diabolo locum. qui furabatur, iam non fure-
 tur, immo potius laboret operando manibus, uti habeat
 impertire indigenti. omnis sermo turpis non procedat
 ex ore uestro, sed qui sit optimus ad aedificationem
 fidei, ut gratiam audientibus praestet. et nolite con-
 tristare spiritum dei sanctum, in quo signati estis in
 redemptionis die. omnis amaritudo et ira et clamor et
 blasphemia auferatur a uobis cum omni malitia. estote
 autem in alterutrum benigni misericordes donantes

3] cf. Gen. 1, 22. 5] cf. Tert. de anima c. 27. 10] Eph. 4, 22.
 13] cf. Gal. 5, 19. 15] Eph. 4, 25—32.

1 sit <nunc> caro *fort.* 2 atqui *R* 5 contemporant *R*, contempe-
 rant *PMF* 6 duo isti *scripsi*: duos istos *PMF* 7 eduntur *scripsi*:
 edunt *PMF* 8 neuter *R*³, neutre *PMFR*¹ rectius *Oehlerus*: citius *PMF*,
 scitius *fort.* 9 unum et *addidi* possimus *Bmg*, possidemus *PMF*
 10 exponens *Gel* 18 ne dederitis *Gel* 19 furabatur *FGR*³, furatur
*PMR*¹ locum diabolo *F* 21 impartire *R* 22 de ore *F* qui sit *GR*³,
 quis *PM* (*corr. in* qui sit *m. 2*) *F*, si quis *Gel* 26 blasphemia <et indignatio> *C*

inuicem, sicut et deus uobis donauit in Christo. igitur qui carnem ueterem hominem existimant, cur non mortem sibi properant, ut uetere homine deposito praeceptis apostoli occurrant? nos enim, qui totam fidem in carne administrandam
 5 credimus, immo et per carnem, cuius est et os ad proferendum optimum quemque sermonem et lingua ad non blasphemandum et cor ad non indignandum et manus ad operandum et largiendum, tam uetustatem hominis quam nouitatem ad
 10 moralem, non ad substantialem. differentiam pertinere defendimus. atque ita pariter agnoscimus hominem, qui secundum
 15 pristinam conuersationem uetus fuerit, eundem et corrumpi ita dictum secundum concupiscentiam seductionis, quemadmodum et ueterem secundum pristinam conuersationem, non secundum carnem per interitum perpetuum. ceterum carne
 20 tam saluum quam eundem, utpote uitiosam disciplinam, non corpulentiam, exutum.

46. Talem ubique apostolum recognoscas, ita carnis opera damnantem. ut carnem damnare uideatur, sed, ne ita quis existimet, ex aliorum uel cohaerentium sensuum suggestu procurantem. nam et dicens eos, qui in carne sint. deo placere non
 25 posse statim de prauo intellectu ad integrum reuocat adiciens: uos autem non estis in carne sed in spiritu. eos enim, quos in carne esse constabat, negando in carne esse in operibus carnis non esse monstrabat, atque ita illos demum deo
 30 placere non posse, non qui in carne essent, sed qui carnaliter uiuerent, placere autem deo illos, qui in carne positi secundum spiritum incederent. et rursus corpus quidem ait mortuum, sed propter delinquentiam, sicut spiritum uitam propter iustitiam. uitam autem morti opponens in carne constitutae
 35 sine dubio illic et uitam repromisit ex iustitia, ubi mortem determinauit ex delinquentia. ceterum frustra opposuit uitam

20] cf. Rom. 8, 8. 22] Rom. 8, 9. 27] cf. Rom. 8, 10.

5 credimus *scripsi*: credidimus *PMF* praefereundum *F* 11 cor-
 rumpi. ita *M* 20 sint *PMF*, sunt *Pam* 24 monstrabit *F* 26 illos
 deo *Gel* 27 ait *PMF*, inquit *Gel*

morti, <si> non est illic, ubi est et ipsa, cui eam opposuit, excludendae utique de corpore. porro si uita mortem de corpore excludit, non potest id perficere nisi illuc penetret, ubi est quod excludit. et quid ego nodosius, cum apostolus absolutius? si enim, inquit, spiritus eius, qui suscitauit 5 Iesum, habitat in uobis, qui suscitauit Iesum a mortuis suscitabit et mortalia corpora uestra propter inhabitantem spiritum eius in uobis; ut et si animam quis corpus mortale praesumpserit, cum hoc et carnem negare non possit, carnis quoque resuscitationem cogatur agnoscere secundum 10 eiusdem status communionem. ex sequentibus adhuc discas opera carnis damnari, non ipsam: itaque, fratres, ait, debitores sumus non carni ad uiuendum <secundum carnem>; si secundum carnem uixeritis, futurum est, ut moriamini, si uero spiritu carnis actus mortificaueritis, uiuetis. porro, ut ad singula quaeque respondeam, si in carne constitutis, secundum spiritum tamen degentibus, salus repromittitur, iam non caro aduersatur saluti, sed operatio carnis. operatione autem carnis exclusa, quae causa est mortis, salua iam caro ostenditur, causa carens mortis. lex 15 enim, inquit, spiritus uitae in Christo Iesu manumisit me a lege delinquentiae et mortis, certe quam praemisit habitare in membris nostris. ergo iam membra nostra legi mortis non tenebuntur, quia nec delinquentiae, a quibus manumissa sunt. quod enim inualidum erat legis, in quo 25 infirmabatur per carnem, misso deus filio suo in simulacro carnis delinquentiae et per delinquentiam, dam-

5] Rom. 8, 11. 12] Rom. 8, 12—13. 20] Rom. 8, 2. 23] cf. Rom. 7, 23. 25] Rom. 8, 3.

1 si *add. R* non *om. F* 3 illuc *Lat:* illud *PMF* 6 a mortuis *om. C* 7 suscitabit *PMF*, uiuificabit *C* 13 ad uiuendum *PMF*, ut uiuamus *Gel* secundum carnem *addidi* 15 actus carnis *Gel* 17 id egentibus *F* 21 manumisit te *Bmg* 23 legi *scripsi:* lege *PMF* 26 in simulacro in similitudine *F* 27 per delinquentiam *M* (& *ex q* m. 2) *FC*, per carnem *P*

nauit delinquentiam in carne, non carnem in delinquentia; neque enim domus cum habitatore damnabitur. habitare enim peccatum dixit in corpore nostro. damnata autem delinquentia caro absoluta est, sicut indemndata ea legi mortis et delin-

5 quentiae obstricta est. sic etsi sensum carnis mortem appellauit, dehinc et inimicitiam ad deum, sed non carnem ipsam. cui ergo, dices, reputabitur sensus carnis, si non substantiae ipsi? plane, si probaueris aliquid carnem de suo sapere. si uero sine anima nullus est sensus, intellege sensum carnis

10 ad animam esse referendum, carni interdum deputatum, quia propter carnem et per carnem administratur. et ideo habitare ait delinquentiam in carne, quia et anima, a qua delinquentia inducitur, inquilina est carnis, mortificatae quidem, sed non suo uerum delinquentiae nomine. nam et alibi: quomodo,

15 inquit, etiam nunc uelut uiuentes in mundo sententiam fertis? non ad mortuos scribens, sed ad eos, qui desinere deberent mundialiter uiuere.

47. Haec enim erit uita mundialis, quam ueterem hominem dicit confixum [esse] Christo, non corporalitatem. [sed moralitatem] ceterum si non ita accipimus, non est corporalitas nostra confixa nec crucem Christi caro nostra perpessa est, sed quemadmodum adiecit: uti euacuetur corpus delinquentiae, per emendationem uitae, non per interitum substantiae, sicut ait, uti hactenus delinquentiae seruiamus et ut hac

25 ratione 'commortui Christo credamus, quod etiam con-

5] cf. Rom. 8, 6—7. 11] cf. Rom. 7, 17. 14] Col. 2, 20. 18] cf. Rom. 6, 6. 22] Rom. 6, 6. 24] ib. 25] cf. Rom. 6, 8.

4 legi *PMF*, lege *Ruulgo* 5 etsi *PMF*, et *Gel* reliqui 10 deputatum *FM* (ex demutandum corr. m. 1), deputandum *PR*¹ 11 propter carnem et *om. Gel* 12 animae *PR*¹ a qua *B, om. PMF* delinquentiae *M* 18 *coniunge*: haec uita mundialis erit quam dicit ueterem hominem confixum Chr. qua *Rig* 19 esse *seclusi* corporalitatem *pro* corporalitas. *quia intercessit*: quam dicit sed moralitatem *seclusi* 25 Christo *Pam*: in christo *PMF* conuiuemus *MC*, conuiuamus *PF*

uiuemus illi'. sic enim, inquit, et uos reputate mortuos quidem uos. cuiam? carni? non, sed delinquentiae. ergo salui erunt carni, uiuentes autem deo in Christo Iesu, per carnem utique, cui mortui non erunt, delinquentiae scilicet mortui, non carni. nam et adhuc ingerit: ne ergo regnauerit 5 in corpore uestro mortali delinquentia ad obaudiendum illi et ad exhibendum membra uestra arma iniustitiae delinquentiae: sed exhibete uosmet ipsos deo uelut ex mortuis uiuos, — non uelut uiuos, sed uelut ex mortuis uiuos — et membra uestra arma iustitiae. et 10 rursus: sicut exhibuistis membra uestra famula inmunditiae et iniquitatis ad iniquitatem, ita et nunc exhibete membra uestra famula iustitiae in sanctificium; cum enim serui essetis delinquentiae, liberi eratis iustitiae. quem ergo fructum habebatis super 15 his, de quibus nunc confundimini? finis enim illorum mors. nunc uero liberi facti a delinquentia, famulati autem deo, habetis fructum uestrum in sanctificium, finem autem uitam aeternam. stipendia enim delinquentiae mors, donatium autem dei uita aeterna in 20 Christo Iesu, domino nostro. ita per totam hanc sensuum seriem ab iniustitia et delinquentia membra nostra diuellens et iustitiae et sanctimoniae adiungens et transferens eadem a stipendio mortis ad donatium uitae aeternae, carni utique compensationem salutis repromittit, cui nullam omnino compe- 25 tisset imperari propriam sanctimoniae et iustitiae disciplinam, si non ipsius esset et praemium disciplinae, sed nec ipsum baptisma committi, si per regenerationem non etiam restitutioni inauguraretur, hoc quoque apostolo ingerente: an igno-

1] Rom. 6, 11. 5] Rom. 6, 12—13. 11] Rom. 6, 19—23.
29] Rom. 6, 3—4.

4 cui iam *F* scilicet *om. PM (add. m. 2) R¹* 5 carni *F*, carne *P (corr. R) M* 12 iniquitati *C* 16 enim *Pam*: ergo *PMF* 17 uero *PM*, ergo *F* 18 sacrificium *P (corr. R)* 21 totam *B*, portam *PMF* 22 seriem *B*, seriemque *PMF* 28 ₁si, per *B*, per *PMR* nisi etiam *Rmg*

ratis, quod quicumque in Iesum tincti sumus, in mortem eius tincti sumus? consepulti ergo illi sumus per baptismam in mortem, uti, quemadmodum surrexit Christus a mortuis, ita et nos in nouitate uitae incedamus. ac ne de ista tantum uita putes dictum, quae ex fide per baptismam in nouitate uiuenda est, prouidentissime adstruit: si enim consati fuerimus simulacro mortis Christi, ita et resurrectionis erimus. per simulacrum enim morimur in baptismate, sed per ueritatem resurgimus in carne, sicut et Christus, ut, sicut regnauit in morte delictum, ita et gratia regnet per iustitiam in uitam sempiternam per Iesum Christum dominum nostrum. quomodo 'ita', si non aequae in carne? ubi enim mors, ibi et uita post mortem, quia et uita ibi ante, ubi postea mors. nam si regnum mortis nihil operatur quam carnis dissolutionem, proinde uitam contrariam morti contrarium oportet operari. id est carnis redintegrationem, uti, sicut deuorauerat mors inuale-scendo mortale, ita et deuorata ab immortalitate audire possit: ubi est, mors, aculeus tuus? ubi est, mors, contentio tua? sic enim et gratia illic superabundabit, ubi et iniquitas abundauit; sic et uirtus in infirmitate perficietur, quod periit saluum faciens, quod mortuum est uiuificans, quod percussum est sanans, quod languit medicans, quod ereptum est redimens, quod famulatum est liberans, quod seductum est reuocans, quod elisum est suscitans; et quidem de terra in caelum, ubi nostrum municipatum Philipenses quoque ab apostolo

7] Rom. 6, 5. 10] Rom. 5, 21. 17] cf. Es. 25, 8. 19] I Cor. 15, 55. 20] cf. Rom. 5, 20. 21] cf. II Cor. 12, 9. 21—25] cf. Ez. 34, 16. 26] cf. Phil. 3, 20.

1 iesum *PMF*, Christum Iesum *C* in mortem—sumus *om. F* 3 per *PMF*, post *C* 6 uiuenda *PMF*, incedenda *Bmg* 7 consati *FBmg*, conplantati *PM* (*de pud. c. 17 legitur*: consepulti) fuerimus *PMF*, sumus *Gel* 8 ita et *PMF*, simul et *Gel*. sed et *fort.* (*cf. de pud. 17*) 9 resurgemus *C* 13 ita *B*, ista *PMF* 18 mortale. ita et *scripsi*: ita et mortale *PMF* deuorata *scripsi* (*cf. p. 106, 1 et 113, 14*): deuorato *F*, deuoratum *M* (*in o corr. m. 1*) *P* (*in o corr. R*) 20 superabundabit *R*^s, superabundauit *PMFR*¹ 21 abundabit *Gel* periit *Pam*: perit *PMF* 26 philipenses *M*, philippenses *PF*

discunt, unde et salutificatorem nostrum expectamus Iesum Christum, qui transfigurabit corpus nostrae humilitatis conformale corpori gloriae suae, sine dubio post resurrectionem, quia nec ipse Christus glorificatus est ante passionem. haec erunt corpora nostra, quae Romanos obsecrat exhibere hostiam uiuam sanctam placibilem deo. quomodo uiuam, si peritura sunt? quomodo sanctam, si profana sunt? quomodo placibilem, si damnata sunt? age iam, quod ad Thesalonicenses ipsius solis radio putem scriptum, — ita claret, — qualiter accipient lucifugae isti scripturarum: ipse autem deus pacis sanctificet uos totos? non sufficit? sed sequitur: et integrum corpus uestrum et anima et spiritus sine querela conseruentur in praesentia domini. habes omnem substantiam hominis saluti destinata, nec alio tempore quam in aduentu domini, qui clavis est resurrectionis.

48. Sed caro, inquis, et sanguis regnum dei hereditati possidere non possunt. scimus hoc quoque scriptum, sed de industria distulimus hucusque, ut quod aduersarii in prima statim acie obstruunt, in ultima congressione prosterne-
remus, omnibus quaestionibus quasi auxiliis eius ante deiectis. sed et nunc expediet praecedentia recognosci, ut et huic sensui sua origo praeiudicet. ut opinor, apostolus disposita ad Corinthios omni distinctione ecclesiasticae disciplinae summam et sui euangelii et fidei illorum in dominicae mortis et resurrectionis demandatione concluderat, ut et nostrae spei regulam inde deduceret, unde constaret. itaque subicit: si autem Christus praedicatur quod a mortuis resurrexerit,

1] Phil. 3, 21. 5] cf. Rom. 12, 1. 10] I Thess. 5, 23. 15] cf. Apoc. 1, 18. 17] I Cor. 15 50. 23] cf. I Cor. 15, 1—9. 27] I Cor. 15, 12—18.

1 saluificatorem *Gel* 2 transfigurabit *Pam*: transfigurauit *PMF* 3 conformatum *Gel* 5 haec *PM*, nec *F* 8 placibilem *Pam*: placibilia *PMF* 9 ipsius *PMF*, <ut> ipsius *Gel* 10 accipiant *F* 12 sed *MF*, quod *P* 17 hereditati *MF*, hereditate *P uulgo* 21 disiectis *FRmg* 22 expediet *Eng*: expetent *P*, expectent *MF* 23 ut *om. Gel* 27 ita *P* (que *s. u. add. R*) 28 Christus *om. P* (*s. u. add. R*) resurrexerit *PMF*, resurrexit *C*

quomodo quidam dicunt in uobis resurrectionem mor-
 tuorum non esse? quae si non est, nec Christus resur-
 rexit. si Christus non resurrexit, inanis est praedicatio
 nostra, uacua est fides nostra. inueniemur enim falsi
 5 testes dei, qui testimonium dixerimus, quod resuscita-
 uerit Christum, quem non resuscitauit. nam si mortui
 non resurgunt, nec Christus resurrexit. si Christus
 non resurrexit, uana est fides uestra, quia adhuc in
 delictis uestris estis, et qui in Christo dormierunt
 10 perierunt. per haec cui nos rei credendae uidetur extruere?
 resurrectioni, inquis, mortuorum, quae negabatur. certe sub
 exemplo dominicae resurrectionis uolens eam credi. certe,
 inquis. exemplum porro ex diuersitate an ex parilitate compo-
 nitur? utique, inquis, ex parilitate. quomodo autem Christus
 15 resurrexit? in carne an non? sine dubio, si mortuum, si
 sepultum audis secundum scripturas non alias quam in carne,
 aequae resuscitatum in carne concedes. ipsum enim, quod
 cecidit in morte, quod iacuit in sepultura, hoc et resurrexit,
 non tam Christus in carne quam caro in Christo. igitur si
 20 ad exemplum Christi resurgemus, qui resurrexit in carne,
 iam non ad exemplum Christi resurgemus, si non in carne
 et ipsi resurgemus: quia per hominem, inquit, mors, et
 per hominem resurrectio, ut separaret quidem auctores,
 mortis Adam, Christum resurrectionis, eiusdem autem consti-
 25 tueret substantiae resurrectionem, cuius et mortem, per ipso-
 rum auctorum in nomine hominis comparationem. si enim sicut
 in Adam omnes moriuntur, ita et in Christo omnes
 uiuificabuntur, carne uiuificabuntur in Christo, sicut in Adam

15] cf. I Cor. 15, 3—4. 22] I Cor. 15, 21. 26] I Cor. 15, 22.

3 si *PMF*, si autem *C* praedicatio uestra *PR*^t 4 uacua est
 fides uestra, inueniemur *B*, uacua est et fides uestra. inueniemur *Gel*,
 inueniemur *PMF* inueniemur autem *C* 5 dixerimus *PMF*, diximus
 aduersus deum *C* 17 concedes *scripsi*: concedis *PMF* 18 mor-
 tem *C* et *om.* *B* 23 separaret *M* (*syll. ra s. u. add. m. 2*) *Gel*,
 separet *PF*

carne moriuntur. unusquisque autem in suo ordine, scilicet quia et in suo corpore. ordo enim meritorum [dispositorum] nomine disponetur. merita autem cum corpori quoque adscribantur, ordo quoque corporum disponatur necesse est, ut possit esse meritorum. si autem et baptizantur quidam pro mortuis, uidebimus an ratione. certe illa praesumptione hoc eos instituisse portendit, qua alii etiam carni [ut] uicarium baptisma profuturum existimarent ad spem resurrectionis, quae non nisi corporalis [non nisi alias] in baptismo corporali obligaretur. quid et ipsos baptizari ait, id est** si non quae baptizantur corpora resurgunt? anima enim non lauante, sed responsione sancitur. quid et nos, inquit, omni hora periclitamur? utique per carnem. cotidie morior; utique periculis carnis, per quam et depugnauit ad bestias Ephesi, illas scilicet bestias Asiaticae pressurae, de qua in secunda ad eosdem: nolumus enim uos ignorare, fratres, de pressura nostra apud Asiam, quod super quam supra grauati sumus citra uires, uti et de uita haesitaremus. omnia haec, nisi fallor, eo enumerat ut, nolens uanam credi carnis conflictationem, indubitate uelit credi carnis resurrectionem. uana enim habenda est conflictatio eius, cuius nulla erit resurrectio. sed dicet quis: quomodo resurgent mortui? quo autem corpore uenient? iam hic de qualitatibus corporum disserit, an eadem ipsa an alia resumantur. sed

1] I Cor. 15, 23. 5] cf. I Cor. 15, 29. 10] cf. ib. 12] I Cor. 15, 30. 13] I Cor. 15, 31. 14] cf. I Cor. 15, 32. 16] II Cor. 1, 8. 22] I Cor. 15, 35.

2 dispositorum *deleuit Gel*: dispositorum *MP*, dispositor *F*, <non aliquid quam> meritorum dispositor *Pam* (*ex Vaticanis, ut dicit*) 5 quidam *Gel*: quidem *PMF* 6 ratione. certe *Gel*: ratione certa *PMF* 7 portendit *PMF*, contendit *Gel*, Paulus ostendit (= p. ostendit) *Eng* ut *del. Gel* 9 <non>nisi corporalis *scripsi*: nisi corporalis *PMF* non nisi alias *seclusi* (*ut olim superscriptum uerbis nisi corporalis*), quae nisi corporalis non [nisi] alias [in] baptismo *Eng* 10 quid *Gel*: qui *PMF* id est *del. Gel*, quem sequuntur posteriores omnes, ait idem *Eng* lacunam signauit: corpora, pro illis intercidisse puto 11 anima *Gel*: animae *PMF* 12 responsione *PMF*, purgatione *Gel* 17 quam supra om. *Gel* 18 uti et *scripsi*: uti ut *PFR*¹, uti *MR*² 22 dicet *F*, licet *PM* (*corr. m. 1*)

cum eiusmodi quaestio posterior habeatur, sufficet interim ex hoc quoque corporalem definiri resurrectionem, cum de qualitate corporum quaeritur.

49. Ventum est nunc ad carnem et sanguinem, * reuera
 5 totius quaestionis. quas substantias quali condicione exhereda-
 uerit apostolus a dei regno, aequae de antecedentibus discere
 est. primus, inquit, homo de terra, choicus, id est lima-
 cius, id est Adam, secundus homo de caelo, id est
 sermo dei. id est Christus, non alias tamen homo, licet de
 10 caelo, nisi quia et ipse caro atque anima, quod homo, quod
 Adam. nam et si supra nouissimus Adam dicitur, de con-
 sortio substantiae commercium nominis traxit, quia nec Adam
 ex semine caro, quod et Christus. qualis ergo choicus,
 tales et choici, qualis caelestis, tales et caelestes.
 15 substantia tales an primo disciplina, dehinc et dignitate.
 quam disciplina captauit? atquin substantia nullo modo separa-
 buntur choici atque caelestes semel ab apostolo homines dicti.
 si enim et Christus, solus uere caelestis, immo et supercae-
 lestis, homo tamen. qua caro atque anima, nihilo ex ista
 20 substantiarum condicione a choica qualitate discernitur, proinde
 et qui caelestes secundum illum non de substantia praesenti
 sed de futura claritate caelestes praedicati intellegentur, quia et
 retro, — unde distinctio ista manauit — de dignitatis differentia
 ostensa est alia supercaelestium gloria, alia superterrenorum,
 25 et alia solis, alia lunae, alia stellarum, quia et stella a stella
 differt in gloria, non tamen in substantia. denique praemissa
 differentia dignitatis in eadem substantia et nunc sectandae
 et tunc capessendae subiungit etiam exhortationem, ut et hic

7] I Cor. 15, 47. 11] cf. I Cor. 15, 45. 13] I Cor. 15, 48.
 24] cf. I Cor. 15, 40—41.

1 sufficit *F* 4 lacunam signaui: cardinem uelim suppleri, <sanguinem>
 mauult *Eng* 5 quaestionis quasi substantias *M Gel* 6 apostolus *Rmg*
BGel: apostoli *PMF* „a dei regno, aequae *B*, aequae *PMF* 11 et si
PMF, et *Gel* dicitur scripsi: dicit *PMF*, dictus *Gel* 14 talis (prius) *M*
 19 quam *P* (corr. *R*) *R*¹ 22 intellegentur *FM* (e ex u corr. m. 1),
 telleguntur *P* uulgo 23 parenthesin indicaui

habitum Christi sectemur ex disciplina et illic fastigium consequamur ex gloria: sicut portauimus imaginem choici, portemus etiam imaginem supercaelestis. portauimus enim imaginem choici per collegium transgressionis, per consortium mortis, per exilium paradisi. nam si et in carne hic portatur imago Adae, sed non carnem monemur exponere: si non carnem, ergo conuersionem, ut proinde et caelestis imaginem gestemus in nobis, non iam dei nec iam in caelo constituti, sed secundum liniamenta Christi incedentes in sanctitate et iustitia et ueritate, atque adeo ad disciplinam totum hoc dirigit, ut hic dicat portandam imaginem Christi in ista carne et in isto tempore disciplinae. 'portemus' enim praeceptiuo modo dicens huic tempori loquitur, in quo homo nulla alia substantia est quam caro et anima. aut etsi quam aliam, id est caelestem, substantiam haec fides spectat, hic tamen repromissa sit cui ad illam elaborare mandatur. cum igitur imaginem et choici et caelestis in conuersione constituat, illam eierandam, hanc uero sectandam, dehinc adiungat: hoc enim dico, — id est propter ea, quae supra dixi; propterea autem coniunctio est sensus supplementum antecedentibus reddens — quod caro et sanguis regnum dei hereditate possidere non possunt, nihil aliud intellegi mandat carnem et sanguinem quam supra dictam imaginem choici. quae si in conuersione censetur uetustatis, conuersatio autem uetustatis non capit dei regnum, proinde caro et sanguis non

2] I Cor. 15, 49. 6] cf. Eph. 4, 22. 10] cf. Eph. 4, 24. 19] I Cor. 15, 50.

2 choici—enim *om.* *P* (*add. R ex Hirsaugiensi*) 5 si et *PMF*, etsi *Rig* hic portatur *Urs*: sic putatur *PMF* 14 et si *PMF*, si *Gel* 15 hic *scripsi*: huic *PMF* 16 elaborare *P*, et laborare *MF* 18 eierandam *Bmg*: gerandam *M*, gerendam *PF* adiungat *Gel*: adiungit *PMF* 19 quae *Gel*: quaequae *PMF* propterea *deleuit Gel*, quem sequuntur *posteriores* 20 autem coniunctio est *scripsi*: coniunctio est enim *PMF*, coniunctio est. <est> enim *Gel* 24 conuersatio autem uetustatis *om.* *F* 25 capit *PGel*, capiat *MFR*

capiendo dei regnum ad conuersationem rediguntur uetustatis. plane si numquam apostolus pro operibus substantiam posuit, nec hic ita utatur. si uero in carne adhuc constitutos negauit esse in carne, in operibus carnis negans esse, formam eius
 5 subruere non debes, non substantiam sed opera substantiae alienantis a dei regno. quibus etiam ad Galatas manifestatis praedicere se et praedixisse profitetur, quod qui talia agant regnum dei non sint hereditate consecuturi, non portantes scilicet imaginem caelestis, sicut portauerant choici, ideoque
 10 ex uetere conuersatione nihil aliud deputandi quam caro et sanguis. quamquam et si subito in hanc definitionem erupisset apostolus, eliminandam carnem et sanguinem a dei regno, sine ullius supra sensus praestruccione, nonne duas istas substantias proinde hominem ueterem interpretaremur carni
 15 et sanguini deditum, id est esui et potui, cuius sit dicere aduersus fidem resurrectionis: manducemus et bibamus, cras enim moriemur? et hoc enim infulciens apostolus, carnem et sanguinem de fructibus ipsorum manducandi et bibendi suggillauit.

20 50. Sed et omissis huiusmodi interpretationibus carnis et sanguinis opera taxantibus, ipsas quoque substantias non aliter quam sunt intellectas licebit resurrectioni uindicare. non enim resurrectio carni et sanguini directo negatur, sed dei regnum, quod obuenerit resurrectioni — est autem et in iudicium resur-
 25 rectionis —, immo et confirmatur carnis resurrectio generalis, cum specialis excipitur. dum enim in quem statum non resurgat edicatur, in quem resurgat subauditur. atque ita, dum pro meritis distinctionem resurrectionis opus substantiae, non genus, patitur, apparet hinc quoque carnem et sanguinem nomine

3] cf. II Cor. 10, 3. 6] cf. Gal. 5, 21. 16] I Cor. 15, 32.

1 uetustatis *R*³: ueritatis *PMFR*¹*Bmg* 7 agunt . . . sunt *Gel*
 8 hereditate *Gel*: in hereditate *PMF* 9 portauerant *F**R*, portauimus *P*
 (corr. imus in erant *R*) *M* 10 existimandi *C* 11 quamquam scripsi:
 nam *PMF* 14 interpretaremur *B*, interpretaretur *PMF* 22 resurrectione *F* 23 negatur *PMF*, denegatur *Gel* 24 *parenthesin indicauit Eng*

culpae, non substantiae, arceri a dei regno, nomine tamen
 formae resurgere in iudicium, quia non resurgant in regnum.
 adhuc dicam: caro et sanguis regnum dei hereditati
 possidere non possunt. † merito sola et per semetipsa,
 ut ostenderet adhuc spiritum illi necessarium. spiritus enim 5
 est qui uiuificat in regnum dei, caro nihil prodest.
 prodesse tamen illi aliud potest, id est spiritus, et per spiri-
 tum opera quoque spiritus. resurgunt itaque ex aequo omnis
 caro et sanguis in qualitate sua. sed quorum adire regnum
 dei, induere oportebit uim incorruptibilitatis et immortalitatis, 10
 sine qua regnum dei adire non possunt, antequam consequi
 eam possint. merito ergo caro et sanguis, ut diximus, sola
 regnum dei capere deficiunt. iam uero, cum deuorari habeat
 corruptiuum istud ab incorruptibilitate, id est caro, et mortale
 istud ab immortalitate, id est sanguis, post resurrectionem 13
 ex demutatione, merito demutata ac deuorata caro et sanguis
 regnum dei hereditate possidere possunt, non tamen non
 resuscitata. sunt, qui carnem et sanguinem Iudaismum uelint
 accipi propter circumcisionem, alienum et ipsum a dei regno,
 quia et ille uetustati deputetur et hoc titulo iam et alibi ab 20
 apostolo denotetur, qui post reuelatum in se filium dei ad
 euangelizandum eum in nationibus statim non retulerit ad
 carnem et sanguinem, id est ad circumcisionem, id est ad
 Iudaismum, sicut ad Galatas scribit.

51. Sed pro omnibus iam stabit quod(in)clausulam reserua- 25
 uimus, etiam pro apostolo ipso, reuera maximae inconsideran-

3] I Cor. 15, 50. 5] Ioh. 6, 63. 10] cf. I Cor. 15, 53. 13] cf.
 I Cor. 15, 53—54. 22] cf. Gal. 1, 16.

3 iterum affertur idem locus scripturae; nihil tamen noui. 4 hinc
 sententia post per semetipsa, ad quam lacunam explendam olim margini
 adscripta fuisse crediderim quae antecedunt uerba apostoli. haec, opinor,
 dicere uoluit auctor: adhuc dicam: merito solam et per semetipsam
 <carnem regnum dei consequi posse negauit apostolus,> ut ostenderet...
 8 aequo Bmg: eo quo PMF 9 quorum PMF, quorum<est> Gel 10 in-
 ducere P 11 sine P, siue M, sed F 17 possunt Gel: non possunt
 PMF 25 in add. Gel reseruauimus F, reseruabimus MP (corr. R)

tiae reuincendo, si tam abrupte, ut quidam uolunt, clausis quod aiunt oculis, sine distinctione, sine condicione, omnem passim carnem et sanguinem a regno dei extrusit, utique et ab ipsa regia caelorum, cum illic adhuc sedeat Iesus ad dexteram patris, homo, etsi deus, Adam nouissimus, etsi sermo primarius, caro et sanguis, etsi nostris purior, idem tamen et substantia et forma quam ascendit, talis etiam descensus, ut angeli adfirmant, agnoscendus scilicet eis, qui illum conuulnerauerunt. hic, sequester dei atque hominum appellatus ex utriusque partis deposito commisso sibi, carnis quoque depositum seruat in semetipso, arrabonem summae totius. quemadmodum enim nobis arrabonem spiritus reliquit, ita et a nobis arrabonem carnis accepit et uexit in caelum pignus totius summae illuc quandoque redigendae. securae estote, caro et sanguis, usurpastis et caelum et regnum dei in Christo. aut si negent uos in Christo, negent et in caelo Christum qui uobis caelum negauerunt. ita nec corruptela, inquit, incorruptelam hereditati habebit, non ut carnem et sanguinem existimes corruptelam, quando ipsa sint potius obnoxia corruptelae, per mortem scilicet, siquidem mors est, quae carnem et sanguinem non modo corrumpit uerum etiam consumit, sed, quoniam opera carnis et sanguinis non posse consequi regnum dei edixerat, quo magis hoc exaggeraret. ipsi quoque corruptelae, id est morti, eui carnis et sanguinis opera proficiunt, hereditatem incorruptelae ademit. nam et paulo post ipsius mortis quodammodo mortem expressit, deuo-

4] cf. Marc. 16, 19. 5] cf. I Cor. 15, 45. 7] cf. Act. 1, 11.
8] cf. Ioh. 19, 37; Zach. 12, 10. 9] cf. I Tim. 2, 5. 11] cf. II Cor.
5, 5. 17] I Cor. 15, 50. 26] I Cor. 15, 55—56.

2 sine condicione, omnem B, omnem PMF 3 extrusit R³mg Gel:
extrusit PMF 6 purior Eng: puriora FR, priora PM 7 quam scripsi
(cf. p. 41, 10): qua PMF 8 agnoscendus R³, agnoscendis PMFR¹
14 securi (i ex e corr. R) PR¹ 18 habebit. non uulgo 22 con-
sumit. sed uulgo 24 ipsi PMFR¹Gel: ipse R³

rata est mors, dicens, in contentione. ubi est, mors, aculeus tuus? ubi est, mors, potentia tua? aculeus autem mortis delinquentia, haec erit corruptela, uirtus autem delinquentiae lex, illa alia sine dubio, quam constituit in membris suis militantem aduersus legem animi sui, 5 ipsam scilicet uim delinquendi contra uoluntatem. nam et si supra nouissimum inimicum mortem euacuari ait, hoc modo nec corruptela hereditatem incorruptelae consequitur. id est nec mors perseuerabit. quando et quomodo defectura? cum in atomo, in momentaneo oculi motu, in nouissima 10 tuba et mortui resurgent incorrupti, — qui hi, nisi qui ante corrupti, id est corpora, id est caro et sanguis? — et nos demutabimur; — de qua habitudine, nisi in qua deprehendemur? — oportet enim corruptiuium istud induere incorruptionem et mortale istud induere immortalitatem. 15 quid mortale, nisi caro? quid corruptiuium, nisi sanguis? ac ne putes aliud sentire apostolum, ** prouidentem tibi et, ut de carne dictum intellegas, laborantem: cum dicit istud corruptiuium et istud mortale, cutem ipsam tenens dicit. certe istud nisi de subiecto, nisi de comparenti, pronuntiasse non potuit. 20 demonstrationis corporalis est uerbum. aliud autem erit corruptiuium, aliud corruptela, et aliud mortale, [et] aliud mortalitas. aliud enim quod patitur, aliud quod pati efficit. ita quae

4] cf. Rom. 7, 23. 7] cf. I Cor. 15, 26. 8] I Cor. 15, 50.
10] I Cor. 15, 52. 14] I Cor. 15, 53.

1 contentione *PMFR*¹, contentionem (cf. c. 54) *R*³ uulgo 2 potentia *PMF*, contentio *Pam* 6 etsi *PMF*, et *Gel* difficultas inest in uerbis: nam et si etc. ut enim apte haec dicerentur, si nullis interpositis ad ea se applicarent, quae supra leguntur p. 105, 25: hereditatem incorruptelae ademit, ita nunc simili membro intersecto mihi quidem offensionem sunt. nescio igitur, an ea, quae intercedunt, uel ab auctore uel ab alio postmodum addita sint. 8 consequitur *PMF*, consequetur *C* 9 perseuerabit *M* (b ex u m. 1) *R*³, perseuerauit *PFR*¹ 11 incorrupti. qui uulgo 13 demutabimur *Pam*: demutamur *PMF* 14 incorruptionem et mortale istud induere *C*, om. *PMFBGel* 16 at *F* 17 lacunam signaui: adspice ipsum intercidisse puto 18 dictum deleri uult van der Vliet (*St. eccl. p. 71*) 21 autem erit *PMFR*¹, autem *R*³ uulgo 22 et seclusi

patiuntur corruptelam et mortalitatem, caro scilicet et sanguis, ea necesse est patiantur et incorruptelam et immortalitatem.

52. Videamus iam nunc, quo corpore uenturos mortuos disputet. et bene, quod erupit statim ostendere, quasi quis eiusmodi quaerat. stulte, inquit, tu; quod seminas non reuiuificatur, nisi mortuum fuerit. hoc ergo iam de exemplo seminis constet non aliam uiuificari carnem quam ipsam, quae erit mortua, et ita sequentia relucebunt. nihil enim aduersus regulam exempli licebit intellegi, ne, quia sequitur: et quod
 10 seminas, non corpus quod futurum est seminas, idcirco aliud resurrectorum corpus quam quod moriendo seminatur existimes. ceterum excidisti ab exemplo. numquam enim frumento seminato et in terra dissoluto ordeum erupit et non id ipsum genus grani eademque natura et qualitas et forma.
 15 denique unde (aliud.) si non id ipsum? et corruptela enim ipsum est, dum ipsius est. sed enim et suggerit, quomodo 'non quod futurum est corpus' seminetur, dicens: sed nudum granum, si forte, frumenti uel alicuius eiusmodi: deus autem dat illi corpus prout uult. certe ei grano, quod
 20 nudum seminari ait. certe, inquis. ergo saluum est cui dare habet deus corpus. quomodo autem saluum est, si nusquam est, si non resurgit, si non id ipsum resurgit? si non resurgit, saluum non est. si non est et saluum, accipere corpus a deo non potest. sed enim saluum omni modo constat. ad quid
 25 ergo dabit illi deus prout uult corpus, habenti utique proprium corpus illud nudum, nisi ut iam non nudum resurgat? ergo additum erit quod corpori superstruitur, nec exterminatur illud, cui superstruitur, sed augetur. saluum est autem quod

5] I Cor. 15, 36. 9] I Cor. 15, 37. 17] I Cor. 15, 37—38.

3 uideamus *Gel*: uidemus *PMF* 4 quasi *om. F*, qui si *M* (*corr. m. 1*) quis *om. M* 5 non *Gel*: nonne *PMFR*¹, numne *R*³ reuiuificatur *Eng* (*cf. p. 51, 19*): uiuificatur *PMF* 13 erupit *MF*, erumpit *Puulgo* 14 qualitate *Pam* 15 aliud *addidi* 16 sed enim *scripsi*: non enim *PMF* 17 seminatur *Pam* 18 uel *PMF*, aut *Gel* 22 si non id ipsum—saluum non est *om. F* 26 non nudum *R*³, nondum *PMFR*¹ 27 additiciu erit corpus quod *C*

augetur. seritur enim solummodo granum sine folliculi ueste,
 sine fundamento spicae, sine munimento aristae. sine superbia
 culmi. exurgit autem copia feneratum, compagine aedificatum,
 ordine structum, cultu munitum et usquequaque uestitum.
 haec sunt ei corpus a deo aliud, in quod non abolitione sed
 ampliatione mutatur, ut tunc et illud suum sit, quod extrin-
 secus a deo acquirit: et unicuique seminum suum corpus;
 puta re non suum, id est non pristinum. serui igitur exemplo
 et conserua speculum eius carni: eandem credes fructificatu-
 ram, quae sit seminata, ipsam, etsi plenior, non aliam, etsi
 aliter reuertentem. accipiet enim et ipsa suggestum et orna-
 tum, qualem illi deus uoluerit superducere secundum merita.
 sine dubio ad hoc direxit: non omnis caro eadem caro:
 non ad denegandam substantiae communionem sed praerogati-
 uae peraequationem, corpus honoris. non generis, in differen-
 tiam redigens. in hoc et figurata subicit exempla animalium
 et elementorum: alia caro hominis, id est serui dei, qui
 uere homo est. alia iumentis, id est ethnici, — de quo et pro-
 pheta: adsimilatus est, inquit, homo inrationabilibus
 iumentis, — alia caro uolatilium, id est martyrum, qui ad
 superiora conantur, alia piscium, id est quibus aqua bap-
 tismatis sufficit. sic et de supercaelestibus corporibus argumenta
 committit: alia solis gloria, id est Christi. et alia lunae, id
 est ecclesiae, et alia stellarum, id est seminis Abrahae. et
 stella enim a stella differt in gloria, et corpora terrena
 et caelestia, Iudaeus scilicet et Christianus. ceterum si non figu-

7] I Cor. 15, 38. 13—20] I Cor. 15, 39. 19] Ps. 48, 21.
 23—25] I Cor. 15, 41. 25] I Cor. 15, 40.

7 inuerti ordinem uerborum: et unicuique seminum... id est non pri-
 stinum; ut tunc et illud... acquirit *PMF* 8 puta re *scripsi:* putari
PMF, putauit *Gel*, deputauit *Pam* 9 credes *scripsi:* credens *PMF*
 10 plenior est *R* 11 reuerentem *Gel* 13 direxit *PM*, dixerit *F*. diri-
 git *Gel* 17 elementorum *M* 20 uolucrum *C* 21 alia autem *C*
 22 argumentari conuenit *PR*¹ 23 gloria *PMF*, claritas *Gel* 26 Iudae-
 us... Christianus *R*³, iudaeos... christianos *PMFR*¹

rate, satis uane mulorum et miluorum carnes et corpora caelestium luminum apposuit humanis, non pertinentia ad condicionis comparationem sicut nec ad resurrectionis consecutionem. postremo cum per haec differentiam gloriae, non substantiae, conclusisset, sic, inquit, et resurrectio mortuorum. quomodo? non de alio aliquo, sed de sola gloria differens. rursus enim resurrectionem ad eandem substantiam reuocans et ad granum denuo spectans: seminatur, inquit, (in) corruptela, resurgit (in) incorruptela; seminatur in dedecoratione, resurgit in gloria: seminatur in infirmitate, resurgit in uirtute; seminatur corpus animale, resurgit spiritale. certe non aliud resurgit quam quod seminatur, nec aliud seminatur quam quod dissoluitur humi, nec aliud dissoluitur humi quam caro. hanc enim sententia dei elisit: terra es et in terram ibis, quia et de terra erat sumpta. hinc et apostolus concepit seminari eam dicere, cum rehibetur in terram, quia et seminibus sequestratorium terra est, illic deponendis et inde repetendis. ideoque et consignat imprimens: sic enim scriptum est, ne aliud existimes esse seminari quam: in terram ibis, ex qua es sumptus; sic nec alterius quam carnis. [sic enim scriptum est.]

53. Sed corpus animale animam quidam argumentantur, ut illum a carne auocent recidiuatum. porro cum constet fixumque sit illud resurrecturum corpus, quod fuerit seminatum, ad ipsius rei exhibitionem prouocabuntur. aut ostendant animam seminatum post mortem, id est mortuam, id est humi elisam disiectam dissolutam, quod in illam decretum

5] I Cor. 15, 42. 8] I Cor. 15, 42—44. 14] Gen. 3, 19. 18] I Cor. 15, 44.

2 opposuit *Gel* 5 quoniam *R* 8 in *bis* addidit *Gel* 13 humi dissoluitur *F* 14 sententia dei *Bmg Gel*: sententiam deus *PMF* 17 sequestratorium *P*, sequestratorum *MF* 18 consignat *PMF*, reassignat *Gel* 20 nec scripsi: ne *PMF* sic enim scriptum est *seclusi* 23 illum *C*, illum *PMF* recidiuatum *C*, recidiuatam *PMF* 25 exhibitionem *PMF* *Bmg*, exhortationem *R* 27 decretum a deo *MF*, a deo decretum *P uulgo*

augetur. seritur enim solummodo granum sine folliculi ueste,
 sine fundamento spicae, sine munimento aristae. sine superbia
 culmi. exurgit autem copia feneratum, compagine aedificatum,
 ordine structum, cultu munitum et usquequaque uestitum.
 haec sunt ei corpus a deo aliud, in quod non abolitione sed
 ampliacione mutatur, ut tunc et illud suum sit, quod extrin- 3
 secus a deo acquirit: et unicuique seminum suum corpus;
 puta re non suum, id est non pristinum. serui igitur exemplo
 et conserua speculum eius carni: eandem credes fructificatu-
 ram, quae sit seminata, ipsam, etsi plenior, non aliam, etsi 10
 aliter reuertentem. accipiet enim et ipsa suggestum et orna-
 tum, qualem illi deus uoluerit superducere secundum merita.
 sine dubio ad hoc direxit: non omnis caro eadem caro:
 non ad denegandam substantiae communionem sed praerogati- 15
 uae peraequationem, corpus honoris, non generis, in differen-
 tiam redigens. in hoc et figurata subicit exempla animalium
 et elementorum: alia caro hominis, id est serui dei, qui
 uere homo est. alia iumentis, id est ethnici, — de quo et pro-
 pheta: adsimilatus est, inquit, homo inrationabilibus
 iumentis, — alia caro uolatilium, id est martyrum, qui ad 20
 superiora conantur, alia piscium, id est quibus aqua bap-
 tismatis sufficit. sic et de supercaelestibus corporibus argumenta
 committit: alia solis gloria, id est Christi, et alia lunae, id
 est ecclesiae, et alia stellarum, id est seminis Abrahae. et
 stella enim a stella differt in gloria, et corpora terrena 25
 et caelestia, Iudaeus scilicet et Christianus. ceterum si non figu-

7] I Cor. 15, 38. 13—20] I Cor. 15, 39. 19] Ps. 48, 21.
 23—25] I Cor. 15, 41. 25] I Cor. 15, 40.

7 inuerti ordinem uerborum: et unicuique seminum... id est non pri-
stinum; ut tunc et illud... acquirit PMF' 8 *puta re scripsi: putari*
PMF', putauit Gel, deputauit Pam 9 *credes scripsi: credens PMF'*
 10 *plenior est R* 11 *reuerentem Gel* 13 *direxit PM, dixerit F. diri-*
git Gel 17 *elementorum M* 20 *uolucrum C* 21 *alia autem C*
 22 *argumentari conuenit PR¹* 23 *gloria PMF, claritas Gel* 26 *Iudae-*
us... Christianus R³, iudaeos... christianos PMFR¹

rate, satis uane mulorum et miluorum carnes et corpora caelestium luminum apposuit humanis, non pertinentia ad condicionis comparationem sicut nec ad resurrectionis consecutionem. postremo cum per haec differentiam gloriae, non substantiae, conclusisset, sic, inquit, et resurrectio mortuorum. quomodo? non de alio aliquo, sed de sola gloria differens. rursus enim resurrectionem ad eandem substantiam reuocans et ad granum denuo spectans: seminatur, inquit, (in) corruptela, resurgit (in) incorruptela; seminatur in dedecoratione, resurgit in gloria: seminatur in infirmitate, resurgit in uirtute; seminatur corpus animale, resurgit spiritale. certe non aliud resurgit quam quod seminatur, nec aliud seminatur quam quod dissoluitur humi, nec aliud dissoluitur humi quam caro. hanc enim sententia dei elisit: terra es et in terram ibis, quia et de terra erat sumpta. hinc et apostolus concepit seminari eam dicere, cum rehibetur in terram, quia et seminibus sequestratorium terra est, illic deponendis et inde repetendis. ideoque et consignat imprimens: sic enim scriptum est, ne aliud existimes esse seminari quam: in terram ibis, ex qua es sumptus; sic nec alterius quam carnis. [sic enim scriptum est.]

53. Sed corpus animale animam quidam argumentantur, ut illum a carne auocent recidiuatum. porro cum constet fixumque sit illud resurrecturum corpus, quod fuerit seminatum, ad ipsius rei exhibitionem prouocabuntur. aut ostendant animam seminatum post mortem, id est mortuam, id est humi elisam disiectam dissolutam, quod in illam decretum

5] I Cor. 15, 42. 8] I Cor. 15, 42—44. 14] Gen. 3, 19. 18] I Cor. 15, 44.

2 opposuit *Gel* 5 quoniam *R* 8 in *bis* addidit *Gel* 13 humi dissoluitur *F* 14 sententia dei *Bmg Gel*: sententiam deus *PMF* 17 sequestratorium *P*, sequestratorum *MF* 18 consignat *PMF*, reassignat *Gel* 20 nec *scripsi*: ne *PMF* sic enim scriptum est *seclusi* 23 illum *C*, illam *PMF* recidiuatum *C*, recidiuatum *PMF* 25 exhibitionem *PMF* *Bmg*, exhortationem *R* 27 decretum a deo *MF*, a deo decretum *Puulgo*

a deo non est; proponant corruptelam eius et dedecorationem (et) infirmitatem, ut ipsius sit etiam consurgere in incorruptelam et in gloriam et in uirtutem. sed enim in Lazaro, praecipuo resurrectionis exemplo, caro iacuit in infirmitate, caro paene computruit in dedecorationem, caro interim 5
putuit in corruptionem, et tamen Lazarus caro resurrexit. cum anima quidem, sed incorrupta, quam nemo uinculis lineis strinxerat, nemo in sepulcro collocarat. nemo iam foetere senserat, nemo quadriduo uiderat seminatam. totum habitum. totum exitum Lazari omnium quoque caro hodie experitur. 10
anima uero nullius. in qua ergo stilus apostoli comparet, de qua eum loqui constat, ea erit et corpus animale, cum seminatur, et spiritale, cum suscitatur. nam ut ita intellegas. manum adhuc porrigit, aequae de eiusdem scripturae auctoritate factum retexens primum hominem Adam in animam 15
uiuientem. si Adam homo primus, caro autem homo ante animam, sine dubio caro erit facta in animam. facta porro in animam, cum esset corpus, utique animale corpus est facta. quid eam appellari uelint quam quod per animam facta est. quam quod ante animam non fuit, quam quod post animam 20
non erit, nisi cum resurgit? recepta enim anima rursus animale corpus efficitur, ut fiat spiritale. non enim resurgit nisi quod fuit. ita unde carni competit corpus animale dici, inde animae nullo modo competit. caro enim ante corpus quam animale corpus. animata enim, postea facta est corpus animale. 25
anima uero etsi corpus, tamen, quia ipsa est corpus non animatum sed animans potius, animale corpus non potest dici

4] cf. Ioh. 11, 1—18. 14] cf. I Cor. 15, 45.

2 et *addidi* consurgere *PMF*, exurgere *Gel* reliqui 16 uiuentem *PM*, uiuam *F* 17 animam. facta (factam *M*) porro *MF*, animam uiuentem. porro *P* uulgo 18 facta est *F* 19 uelint (*scil. illi* quidam, *qui supra nominantur* 109, 22) *PMF*, uellent *Gel* 25 facta (*a ex u*) *P* 26 animatum *Rig*: animata *PMF* 27 animans *Gel*: anima *PMF*

nec fieri quod facit. alii enim accidens facit illud animale:
 non accidens autem alii quomodo se faciet animale? sicut
 ergo ante animale corpus caro, recipiens animam, ita et postea
 spiritale, induens spiritum. hunc ordinem apostolus disponens
 5 in Adam quoque et in Christo. eum merito distinguit ut in
 capitibus distinctionis ipsius *** at cum Christum nouissi-
 mum Adam appellat, hinc eum recognosce ad carnis, non ad
 animae, resurrectionem omnibus doctrinae uiribus operatum.
 si enim et primus homo, Adam, caro, non anima, qui denique
 10 in animam uiuam factus est, et nouissimus Adam, Christus, ideo
 Adam quia homo, ideo homo quia caro, non quia anima. atque
 ita <si> subiungit: non primum quod spiritale sed quod
 animale, postea quod spiritale, secundum utrumque Adam.
 ecquid tibi uidetur corpus animale et corpus spiritale in eadem
 15 carne distinguere, cuius distinctionem in utroque Adam, id
 est in utroque homine, praestruxit? ex qua enim substantia
 pariant inter se Christus et Adam? scilicet ex carne. licet et
 ex anima, sed carnis nomine homo uterque sunt; prior enim
 caro homo. ex illa et ordinem admittere potuerunt, ut alter
 20 primus, alter nouissimus homo, id est Adam, deputarentur.
 ceterum diuersa in ordinem disponi non possunt, de substan-
 tia dumtaxat. de loco enim aut tempore aut condicione forsitan
 possint. hic autem de substantia carnis primus et nouissimus
 dicti sunt, sicut et rursus primus homo de terra et secun-
 25 dus de caelo; quia etsi de caelo secundum spiritum, sed homo

6] cf. I Cor. 15, 45. 12] I Cor. 15, 46.

1 <quia> nec fort. fecit *P* enim *MFR*³, aiunt *PR*¹ animale
Bmg Gel: autem *PMF* 2 animale *Gel*: animale *PMF* 3 ante,
 animale *B*, animale *PMF* 6 lacunam signaui: desideratur locus scri-
 pturae, quo ordo duplex in Adam et in Christum transfertur; inter-
 cidisse igitur uidetur: factus est, dicens. primus homo Adam in
 animam uiuentem, nouissimus Adam in spiritum uiuifican-
 tem at scripsi: et *PMF* 9 qui denique *PMF*, quidni? quae *Gel*
 10 uiuam om. *F* factus *P*, facta *MFGel* 12 si addidi 13 Adam.
 ecquid uulgo 14 ecquid *Gel*: et quid *PM*, et quod *F* 16 ex qua *PMFR*¹,
 aequa *R*³, utraque *Gel* 17 et carne et anima. sed *Gel* 21 ordine *F*

secundum carnem. itaque cum carni conueniat ordo in utroque Adam, non animae, [ut primus homo in animam uiuam, nouissimus in spiritum uiuificantem distincti sunt] aequae distinctio eorum carni distinctionem praeiudicabit, ut de carne sit dictum: non primum quod spiritale sed quod animale, 5 postea quod spiritale, atque ita eadem sit et supra intellegenda et quae seminetur, corpus animale, et quae resurgat, corpus spiritale, [quia non primum quod spiritale, sed quod animale] quia primus Adam in animam, nouissimus Adam in spiritum. totum de homine. totum de carne, quando 10 de homine. quid ergo dicemus? nonne et nunc habet caro spiritum ex fide? ut quaerendum sit, quomodo corpus animale dicatur seminari. plane accipit et hic spiritum caro, sed arrabonem, animae autem non arrabonem sed plenitudinem. itaque etiam propterea, maioris substantiae nomine, animale 15 corpus nuncupata est, in quo seminatur, futura proinde per plenitudinem spiritus insuper spiritale, in quo resuscitatur. quid mirum, si magis inde uocitata est, unde conferta est. quam unde respersa est?

54. Ita de uocabulorum occasionibus plurimum quaestiones 20 subornantur, sicut et de uerborum communionibus. nam quia et illud apud apostolum positum est: uti deuretur mortale a uita, caro scilicet, deuorationem quoque ad perditionem scilicet carnis arripiunt, quasi non bilem et dolorem dicamur deuorare, id est abscondere ac tegere et intra nosmetipsos 25

5] ib. 7] cf. I Cor. 15, 44. 12] cf. Gal. 5, 5. 22] II Cor. 5, 4.

2 ut primus—distincti sunt *seclusi ut interpretamentum olim superscriptum uerbis* aequae distinctio eorum, *quae propter lacunam supra indicatam non potuerunt intellegi* 3 sunt *PMF*, sint *R uulgo* 4 praeiudicabit *scripsi*: praeiudicauit *PMF* 8 quia—animale *seclusi* 13 accipit *scripsi*: accepit *PMF* 15 ita *distinxi*: olim *delere uolui* propterea, *quod abundare uidetur, quia nomine = propter*. 16 quo *scripsi*: qua *PMF* per, plenitudinem *B*, plenitudinem *PMF* 17 quo *scripsi*: qua *PMF* 19 respersa *Gel*: dispersa *PMF* 24 notabilem *F* dicamur (*r e.c s*) *M* 25 ac tegere *R*³, adtegere *PMFR*¹

continere. denique cum et illud scriptum sit: oportet mortale hoc induere immortalitatem, ostenditur, quomodo mortale deuoretur a uita, dum indutum immortalitate absconditur et tegitur et intus continetur, non dum absimitur et
 5 amittitur. ergo et mors, inquis, salua erit, cum fuerit deuorata. ideo discerne pro sensibus communionem uerborum, et integre intelleges. aliud enim mors et aliud mortale. aliter itaque deuorabitur mors et aliter mortale. mors non capit immortalitatem, mortale autem capit. denique et scriptum est,
 10 quod 'necesse sit mortale hoc induere immortalitatem'. quomodo ergo capit? dum deuoratur a uita. quomodo deuoratur a uita? dum recipitur et redigitur et includitur in ipsam. ceterum mors merito (in) interitum deuoratur, quia et ipsa in hoc deuorat. deuorauit, inquit, mors inualescendo, et ideo deuorata
 15 est in contentionem. ubi est, mors, aculeus tuus? ubi est, mors, contentio tua? proinde et uita, mortis scilicet aemula, per contentionem deuorabit in salutem quod per contentionem tum deuorauerit mors in interitum.

55. Quamquam igitur, resurrectionem carnem probantes, hoc
 20 ipso non aliam resurrectionem probemus quam de qua agitur, tamen singulae quaestiones et causae earum proprios quoque flagitant congressus, licet aliunde iam caesae. interpretabimur itaque plenius et nim et rationem demutationis, quae ferme subministrat alterius carnis resurrectionis praesumptionem, quasi
 25 demutari desinere sit in totum et de pristino perire. discernenda est autem demutatio ab omni argumento perditionis. aliud enim demutatio, aliud perditio. porro non aliud, si ita demutabitur caro, ut pereat. peribit autem demutata, si non ipsa

1] I Cor. 15, 53. 10] cf. ib. 14] Es. 25, 8. 15] I Cor. 15, 55.

6 immo fort. uel iterum (*Eng*) 7 intelleges *Gel*: intellegis *PMF* aliter itaque deuorabitur mors et aliter mortale., mors *B*, mors *P'MF* 11 quomodo deuoratur a uita, dum *B*, dum *PMF* 13 (in) interitum *Gel*: interitum *F*, interitu *PM* 18 tum scripsi: tuam *PMF*, suam *Iun*, om. *Gel* deuorauerit scripsi: deuorauerat *PMF* 21 earum scil. quaestionum quosque *C* 22 caesae (id est membratim) *R*³ (*tacet unde*)

permanserit in demutatione, quae exhibita fuerit in resurrectione. quemadmodum enim perit, si non resurgit, ita et si resurgit quidem, uerum in demutatione subducitur, aequae perit. aequae enim non erit, acsi non resurrexerit. et quam ineptum, si in hoc resurgit, ut non sit, quae potuit non resurrexisse, <ut> non esset, quia non esse iam coeperat. non miscbuntur omnino diuersa, mutatio atque perditio, operibus utique diuersa. perdit haec, illa mutat. quomodo ergo quod perditum est mutatum non est, ita quod mutatum est perditum non est. perisse enim est in totum non esse quod fuerit; mutatum esse aliter esse est. porro dum aliter est, id ipsum potest esse. habet enim esse quod non perit; mutationem enim passum est, non perditionem. atque adeo potest et demutari quid et ipsum esse nihilominus, ut et totus homo in hoc aeuo substantia quidem ipse est, multifariam tamen demutatur, et habitu et ipsa corpulentia et ualitudine et condicione et dignitate et aetate, studio negotio artificio facultatibus sedibus legibus moribus. nec quicquam tamen amittit hominis nec ita alius efficitur, ut cesset idem esse. immo nec alius efficitur, sed aliud. hanc formam demutationis diuina etiam documenta testantur. mutatur Mosei manus et quidem ad instar emortuae exsanguis est, exalbida, frigida, sed et recepto calore et refuso colore eadem caro et sanguis est. mutatur postea et facies eiusdem incontemplabili claritate. sed Moyses erat proinde qui non uidebatur. sic et Stephanus angelicum

21] cf. Ex. 4, 6—7. 24] cf. II Cor. 3, 7. 25] cf. Act. 7, 59—60.

1 demutatione *M* (e *ex* \bar{v}) *BGel*: demutationem *PF* 3 demutatione *scripsi*: demutationem *PMF* 4 ac si *C*, si *PMF* resurrexit *F* 6 <ut> non esset *scripsi*: necesse est *PMF*, necesse *R*¹, nec esse *R*³ 11 porro *Gel*: sed porro *PMF* 14 et (*alterum*) *om. F* 15 est *scripsi*: sit *PMF* demutatur *F*, demutetur *PM* 18 amittit hominis *scripsi*: admittat homini *PMF*, amittat hominis *Gel* 19 efficitur *scripsi*: efficiatur *PMF* 20 efficitur *PMF*, efficiatur *C* 21 mosei *PMF*, moysi *R* 22 est *scripsi*: et *PMF*

iam fastigium induerat, sed non alia genua lapidationi succiderant. dominus quoque in secessu montis etiam uestimenta luce mutauerat, sed liniamenta Petro agnoscibilia seruauerat; ubi etiam Moyses et Helias, alter in imagine carnis nondum receptae alter in ueritate nondum defunctae, eandem tamen habitudinem corporis etiam in gloria perseuerare docuerunt. de quo exemplo instructus et Paulus: qui transfigurabit, inquit, corpus humilitatis nostrae conformale corpori gloriae suae. quodsi et transfigurationem et conuersionem in transitum substantiae cuiusque defendis, ergo et Saulus in alium uirum conuersus de corpore suo excessit? et ipse satanas, cum in angelum lucis transfiguratur, qualitatem suam amittit? non opinor. ita et in resurrectionis euentu mutari conuerti reformari licebit cum salute substantiae.

56. Etenim quam absurdum, quam uero et iniquum, utrumque autem quam deo indignum, aliam substantiam operari aliam mercede dispungi, ut haec quidem caro per martyria lanietur alia uero coronetur, item e contrario haec quidem caro in spurcitiis uoluetur alia uero damnetur. nonne praestat omnem semel fidem a spe resurrectionis abducere quam de grauitate atque iustitia dei ludere? Marcionem pro Valentino resuscitari? quando neque mentem neque memoriam neque conscientiam hominis hodierni credibile sit aboleri per indumentum illud mutatorium immortalitatis et incorruptelae, uacaturo scilicet emolumento et fructu resurrectionis et statu diuini utrobique iudicii. si non meminerim me esse qui merui, quomodo gloriam deo dicam? quomodo canam illi nouum canticum, nesciens me esse qui gratiam debeam? cur autem solius carnis demutatio excipitur, non et animae simul, quae

2] cf. Matth. 17, 3—8. 7] Phil. 3, 21. 11] cf. II Cor. 11, 14.
27] cf. Pa. 70, 8 cf. Apoc. 5, 9.

1 lapidationi *PF*, lapidatione *M*, in lapidatione *B* 7 transfigurabit *Pam*:
transfigurauit *PMF* 8 conforme fieri *Gel* 9 quodsi et *Gel*: quod et si *PMF*
10 Saulus *Eng*: Saul *PMF* 11 excessit. et *uulgo* 12 amittit. non *uulgo*
13 euentu *R'ng*: euentum *PMF* 15 et iniquum *C*, ethnicum *PMF*
17 mercede *FR*³, mercedem *PM* (*corr. m.* 1) *R*¹ 27 canticum nouum *F*

in omnibus praefuit carni? quale est, ut eadem anima, quae in hac carne totum uitae ordinem decurrit, quae in hac carne deum didicit et Christum induit et spem salutis seminavit, in alia nescio qua metat fructum? ne illa gratiosissima caro, cui gratis uita constabit. quodsi non et anima mutabitur. iam nec animae resurrectio est; nec ipsa enim resurrexisse credetur, si non alia resurrexerit.

57. Hinc iam illa uulgaris incredulitatis argutia est: si, inquit, ipsa eademque substantia reuocatur cum sua forma linea qualitate, ergo et cum insignibus suis reliquis. itaque et caeci et claudi et paralytici et ut quis insignis excesserit, ita et reuertetur. quid nunc, etsi ita dedignaris tantam gratiam qualiscumque a deo consequi? non enim et nunc animae solius admittens salutem dimidiatis hominibus eadem adscribis? quid est credere resurrectionem, nisi integram credere? si enim caro de dissolutione reparabitur, multo magis de uexatione reuocabitur. minoribus maiora praescribunt. cuiuscumque membri detruncatio uel obtusio nonne mors membri est? si uniuersalis mors resurrectione rescinditur, quid portionalis? si demutatur in gloriam, quanto magis in incolomitatem? uitatio corporum accidens res est, integritas propria est. in hac nascimur: etiam si in utero uexemur, iam hominis est passio: prius est genus quam casus. quomodo uita confertur a deo. ita et refertur. quales eam accipimus, tales et recipimus. naturae, non iniuriae reddimur; quod nascimur, non quod laedimur, reuiuiscimus. si non integros deus suscitatur, non suscitatur mortuos. quis enim mortuus integer, etsi integer moritur? quis incolomis qui exanimis? quod corpus inlaesum, cum interemtum, cum frigidum, cum expallidum, cum edurum,

2 totum—carne om. *P* (add. *R* in *mg.* ex *Hirsaugiensi*) *M* (add. in *mg.* m. 2) 4 metat *MB*, metuat *P* (ex metū; corr. *R*), met *F* 7 creditur *F* resurrexit *F* 8 illa uulgaris . . . argutia est *PMF*, illae uulgares . . . argutiae *C* 9 ipsa inquit eadem *F* 11 clodi *C* 14 eadem *PMF*, eam *B*, eandem *Pam* 18 detruncatio *PM* optusio *PMF* 22 uexemur *PMF*, uitiemur *C*

cum cadauer? quando magis homo debilis, nisi cum totus? quando magis paralyticus, nisi cum immobilis? ita nihil aliud est mortuum resuscitari quam integrum fieri, ne ex ea parte mortuus adhuc sit, ex qua non resurrexerit. idoneus deus
 5 reficere quod fecit; hanc suam et potestatem et liberalitatem satis iam in Christo spondit, immo et ostendit, non tantum resuscitatore carnis uerum etiam redintegratore. atque adeo et apostolus: et mortui, inquit, resurgent incorrupti. quomodo, nisi integri, qui retro corrupti tam uitio ualitudinis quam et senio
 10 sepulturae? nam et supra utrumque proponens, oportere et corruptuum istud induere incorruptelam et mortale istud immortalitatem, non iterauit sententiam sed differentiam demandauit. immortalitatem enim ad rescissionem mortis, incorruptelam ad obliterationem corruptelae diuidendo alteram ad resurrectionem,
 15 alteram ad redintegrationem temperauit. puto autem et Thesalonicensibus omnis substantiae integritatem repromisit. itaque nec in posterum timebuntur corporum labes. nihil poterit amittere integritas uel conseruata uel restituta. ex quo illi etiam, si quid amiserat, redditur. praescribens enim adhuc easdem passiones
 20 obituram carnem, si eadem resurrectura dicatur, naturam aduersus dominum suum temere defendis, legem aduersus gratiam impie adseris. quasi domino non liceat et mutare naturam sine lege et seruare. quo enim legimus: quae impossibilia apud homines, possibilia apud deum et: stulta mundi
 25 elegit deus, ut sapientia mundi confundat? oro te, si famulum tuum libertate mutaueris, quia eadem caro atque anima permanebunt, quae flagellis et compedibus et stigma-

8] I Cor. 15, 52. 10] cf. I Cor. 15, 53. 15] cf. I Thess. 4, 13—18. 23] Matth. 19, 26. 24] I Cor. 1, 27.

I quanto *M* 7 resuscitatore *scripsi*: resuscitatore *PMF* redintegratore *scripsi*: redintegratore *PMF* 17 amittere *Rig*: admittere *PMF* 19 adhuc *B*, ad hoc *PMF* 22 domino *PMF*, domino deo *C* sine lege et *scripsi*: et sine lege *PMF* 23 quo *PMF*, quomodo *B* enim *scripsi* (cf. p. 120, 26): ergo *PMF* 25 sapientia *PM*. sapientiam *F*

tibus obnoxiae retro fuerant, idcircone illas eadem pati oportebit? non opinor. atquin et uestis albae nitore et anuli aurei honore et patroni nomine ac tribu mensaque honoratur. permittite hanc et deo potestatem per uim demutationis illius condicionem. non naturam, reformandi, dum et passiones auferuntur 5 et munitiones conferuntur. ita manebit quidem caro etiam post resurrectionem eatenus passibilis, qua ipsa, qua eadem, ea tamen impassibilis, qua in hoc ipsum manumissa a domino, ne ultra pati possit.

58. Iocunditas, inquit Esaias, aeterna super caput 10 eorum. nihil aeternum nisi post resurrectionem. aufugit, inquit, dolor et maeror et gemitus ab illis. proinde et Iohanni angelus: et delebit deus omnem lacrimam ab oculis eorum; utique ex isdem oculis, qui retro fleuerant quique adhuc flere potuissent, si non omnem lacrimae imbrem 15 indulgentia diuina siccaret. et rursus: deus enim delebit omnem lacrimam ab oculis eorum, et mors hactenus; igitur et corruptela hactenus, proinde per incorruptelam fugata quemadmodum mors per immortalitatem. si dolor et maeror et gemitus ipsaque mors ex laesuris et animae et carnis 20 obueniunt. quomodo auferentur, nisi cessauerint causae, scilicet laesurae carnis atque animae? ubi casus aduersi apud dominum? aut ubi incursus infesti apud Christum? ubi daemonici impetus apud spiritum sanctum, iam et ipso diabolo cum angelis suis ignibus merso? ubi necessitas aut quod dicitur 25 fortuna uel fatum? quae resuscitatis plaga post ueniam? quae reconciliatis ira post gratiam? quae infirmitas post uirtutem? quae imbecillitas post salutem? quod uestimenta et calcia-

10—12] Es. 35, 10. 13] Apoc. 7, 17. 16] Apoc. 21, 4. 24] cf. Apoc. 20, 10. 28] cf. Dent. 8, 4; 29, 5.

1 illas *M* (s. *eras.*) *F*, illa *Puulgo* 2 anuli aurei *MF*, aurei anuli *Puulgo* 4 demutationis illius *F*, illius demutationis *MP* (*sed inuertit ordinem m. 1*) 8 qua *F Gel*: quia *PM* 18 igitur—hactenus *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsauigiensi*) 19 mors, per *B*, per *PMF* 22 dominum *PMF*, deum *C*

menta filiorum Israhelis quadraginta illis annis indetrata inobso-
leta manserunt, quod et in ipsis corporibus unguium et capil-
lorum facilia crementa et habilitatis et dignitatis iustitia
defixit, ne etiam enormitas corruptela deputaretur, quod Baby-
5 lonii ignes trium fratrum nec tiaras nec sarabaras, quamquam
Iudaeis alienas, laeserunt, quod Ionas deuoratus a belua maris,
in cuius aluo naufragia digerebantur, triduo post incolomis
expuitur, quod hodie Enoch et Helias, nondum resurrectione
dispuncti, quia nec morte functi, qua tamen de orbe translati
10 et hoc ipso iam aeternitatis candidati, ab omni uitio et ab
omni damno et ab omni iniuria et contumelia emunitatem
carnis ediscunt: cuinam fidei testimonium signant, nisi qua
credi oportet haec futurae integritatis esse documenta? figurae
enim nostrae fuerunt apostolo auctore, quae scripta sunt, ut
15 et dominum potentiolem credamus omni corporum lege et
carnis magis utique conseruatorem, cuius etiam uestimenta
etiam calciamenta protexit.

59. Sed futurum, inquis, aeuum alterius est dispositionis
et aeternae; igitur huius aeuu substantiam non aeternam
20 diuersa possidere non posse. plane, si homo propter disposi-
tionem futuram et non dispositio propter hominem. sed enim
apostolus scribens: siue mundus siue uita siue mors
siue futura siue praesentia, omnia uestra sunt,
eosdem constituit heredes etiam futurorum. nihil tibi largitur
25 Esaias dicens: omnis caro foenum, <quia> et alibi: et
uidebit omnis caro salutare dei. exitus, non substan-
tias, distinxit. quis enim iudicium dei non in sententia duplici

4] cf. Dan. 3, 24. 6] cf. Ion. 2, 1. 8] cf. Gen. 5, 24. cf. IV
Reg. 2, 11. 13] cf. I Cor. 9, 10. 22] I Cor. 3, 22. 25] Es. 40, 6.
Es. 40, 5.

1 inobsoleta *PMF*, et inobsoleta *C* 3 facilia crementa et *scripsi*:
et facilia crementa *PMF* 4 enormitas *P*, inornitas *M*, normitas *F* cor-
ruptela *PMF*, corruptelae *Gel* 5 sarabaras *scripsi*: sarabas *PMF*,
sarabara *Gel* 6 alienas *PMF*, aliena *Gel* 11 emunitatem *PMF*, im-
munitatem *B* 16 conseruatorem *Gel*: et conseruatorem *PMF* 25 quia
addidi

statuit salutis et poenae? omnis igitur caro foenum, quae igni destinatur, et omnis caro uidebit salutare dei, quae saluti ordinatur. ego me scio neque alia carne adulteria commisisse neque nunc alia carne ad continentiam eniti. si quis est bina pudenda circumferens. potest iam et demere foenum carnis 5 immundae et solam sibi reseruare quae uisura sit dei salutare. sed cum idem prophetae etiam nationes ostendat nunc deputatas uelut puluerem et saliuam nunc speraturas et credituras in nomen et in brachium domini, numquid et de nationibus fallimur? et aliae quidem sunt crediturae aliae in puluerem 10 deputatae ex diuersitate substantiae? sed et Christus intra oceanum et de isto caelo, quod nobis incubat. uerum lumen nationibus offulsit, — et ipsi Valentiniani hic errare didicerunt — nec alia erit forma nationum credentium nisi quae et non credentium de carne, de anima. sicut ergo easdem 15 nationes non genere sed sorte distinxit, ita et carnes, quae in ipsis nationibus una substantia est, non materia sed mercede disiunxit.

60. Ecce autem, ut adhuc controuersiam exaggerent carni, maxime eidem, de officiis quoque membrorum argumentantur, 20 aut et ipsa dicentes permanere debere in suis operibus et fructibus, ut eidem corpulentiae adscripta. aut, quia constet discessura esse officia membrorum, corpulentiam quoque † eradant, cuius scilicet perseuerantia credenda non sit utique sine membris, quia nec membra credenda sint sine officiis. 25 quo enim iam, inquit, spelunca haec oris et dentium statio et gulae lapsus et competum stomachi et aluei gurgis et

7] cf. Es. 29, 5; 40, 15. 17. 8] cf. Es. 42, 4. 12] cf. I Ioh. 2, 8.

6 dei C, domini PMF 7 deputatas FR, deputas PM 12 incubat R³. incubat PFR¹, incumbit M (i ex a) 13 *parenthesin indicauit*: offulsit. et uulgo effulsit Gel 17 una—materia om. F 18 distinxit F 19 exaggerent (e ex a) MGel: exaggerant P, exaggeraret F 20 eidem PMFC, fidem B 22 idem F ut F 24 eradant PM, credant F, euanidam <credendam> fort. eradicantes Eng utique fort. delendum: ut quae Oehlerus 27 competum PM. compitum Gel, compum F, completum Bmg aluei PMFR¹, alui R³ uulgo

intestinorum perplexa proceritas, cum esui et potui locus non
 erit? quo huiusmodi membra admittunt subigunt deuoluunt
 diuidunt digerunt egerunt? quo manus, ipsae et pedes et
 operarii quique artus, cum uictus etiam cura cessabit? quo
 5 renes, conscii seminum, et reliqua genitalium utriusque sexus
 et conceptuum stabula et uberum fontes, discessuro concubitu
 et fetu et educatu? postremo quo totum corpus, totum scilicet
 uacaturum? ad haec ergo praestruximus non oportere committi
 futurorum atque praesentium dispositiones, intercessura tunc
 10 demutatione, et nunc superstruimus officia ista membrorum
 necessitatibus uitae huius eo usque consistere, donec et ipsa
 uita transferatur a temporalitate in aeternitatem, sicut animale
 corpus in spiritale, dum mortale istud induet immortalitatem
 et corruptium istud incorruptelam; et ipsa autem liberata
 15 tunc uita a necessitatibus liberabuntur et membra ab officiis,
 nec ideo non erunt necessaria. licet enim officiis liberentur, sed
 iudicii retinentur, ut quisque referat per corpus prout
 gessit. saluum enim hominem tribunal dei exigit; saluum
 uero sine membris non licet esse, ex quorum non officiis
 20 sed substantiis constat, nisi forte et nauem sine carina, sine
 prora, sine puppi, sine compaginis totius incolomitate saluam
 adseuerabis. et tamen nauem procella dissipatam uel carie
 dissolutam redactis et recuratis omnibus membris eandem
 saepe conspeximus, etiam titulo restitutionis gloriantem: de
 25 dei artificio et arbitrio et iure torquemur? porro si diues
 dominus et liberalis adfectui aut gloriae suae praestans solam
 nauis restitutionem hactenus eam uoluerit operari, idcirco tu
 negabis necessariam illi compaginem pristinam, ut exinde iam
 uacaturam, cum soli saluti nauis sine operatione conueniat?

13] cf. I Cor. 15, 53. 17] II Cor. 5, 10.

1 perplexa *F* 5 consensu seminum *F* 6 conceptu non *F* disces-
 suro *PF*, descessuro *M*, decessuro *Gel* 13 induet *Pam*: induit *PMF*
 15 *a*, necessitatibus *B*, necessitatibus *PMF* 17 retinentur (re ex de)
M quisque *Oehlerus*: quis *PMF* 19 non licet esse *R^{lmg} Gel*: non
 licet enim *PMF*, non. licet eum *Bmg* 22 et carinam dissolutam *C*
 27 tu *Gel*: tunc *PMF*, tunc *Eng*

igitur hoc tantummodo discere sufficit, cum dominus hominem salutem destinando carnem destinavit, an eandem velit denuo esse. quam non debebis ex futura membrorum uacatione praescribere denuo esse non posse. licet enim esse quid denuo et nihilominus uacare. nec potest autem dici uacare, si non sit. at enim si sit, poterit et non uacare; nihil enim apud deum uacabit.

61. Sed accepisti, homo, os ad uorandum atque potandum: cur non potius ad eloquendum, ut a ceteris animalibus distes? cur non potius ad praedicandum deum, ut etiam hominibus antistes? denique Adam ante nomina animalibus enuntiauit quam de arbore decerpisset, ante etiam prophetauit quam uorauit. sed accepisti dentes ad macellum corrodendum: cur non potius ad omnem hiatum et rictum tuum coronandum? cur non potius ad pulsus linguae temperandos, ad uocis articulos offensione signandos? denique et edentulos et audi et uide, ut honorem oris et organum dentium quaeras. forata sunt inferna in uiro et in femina, nimirum qua libidines fluitent: cur non magis, qua defluxurae colentur? est adhuc feminis intus, quo semina congerantur: an quo sanguinis onera secedant, quem pigrior sexus discutere non sufficit? dicenda enim et haec, quatenus quae uolunt et quorum uolunt et qualiter uolunt officia membrorum ludibrose de industria suffundendae resurrectionis oblatrant, non recogitantes ipsas prius causas necessitatis tunc uacaturas, cibi famem, et potus sitim, et concubitus genituram, et operationis uictum. sublata enim morte neque uictus fulcimenta ad praesidia uitae neque generis subparatura grauis erit membris. ceterum et hodie uacare intestinis et

1 cum *scripsi*: an *PMF* 3 esse quam *uulgo* ex *Gel*: et *PMF* 13 dentes demacellum *F* 14 tuum *om. R*³ coornandum *C* 16 edentulos *Gel*, edentulus *PMF* et audi *scripsi*: sed audi *PMF*, esse audi *Oehlerus* honorem *PMF*, honori *Gel* 19 qua *Gel*: ut *M* (*add. s. u. m. 1*), *om. PF* defluxurae *scripsi* (= *defluxiones*): defluxura *PMFR*¹. de fluxura *R*³, potuum defruta *Gel* in feminis *C* 22 et quorum uolunt et qualiter uolunt *MF*, et qualiter uolunt et quorum uolunt *P uulgo* 27 subparitura *PR*¹

pudendis licebit. quadraginta diebus Moyses et Helias ieiunio
 functi solo deo alebantur. iam tunc enim dedicabatur: non
 in pane uiuet homo sed in dei uerbo. ecce uirtutis
 futurae liniamenta. nos quoque, ut possumus, os cibo excu-
 5 samus; etiam sexum a congressione subducimus. quot spadones
 uoluntarii? quot uirgines Christo maritatae? quot steriles utrius-
 que naturae infructuosis genitalibus structi? nam si et hic iam
 uacare est et officia et emolumenta membrorum temporali
 uacatione, ut in temporali dispositione, nec homo tamen minus
 10 saluus est, proinde homine saluo, et quidem magis tunc ut
 in aeterna dispositione, magis non desiderabimus quae iam
 hic non desiderare consueuimus.

62. Sed huic disceptationi finem dominica pronuntiatio
 imponit: erunt, inquit, tamquam angeli. si non nubendo,
 15 quia nec moriendo, utique nec ulli simili necessitati succidendo
 corporalis condicionis, quia et angeli aliquando tamquam homi-
 nes fuerunt, edendo et bibendo et pedes lauacro porrigendo;
 humanam enim induerant superficiem salua intus substantia
 propria. igitur si angeli, facti tamquam homines, in eadem
 20 substantia spiritus carnalem tractationem susceperunt, cur non
 et homines, facti tamquam angeli, in eadem substantia carnis
 spiritali subeant dispositionem? non magis sollemnibus carnis
 obnoxii sub angelico indumento quam angeli tunc sollemnibus
 spiritus sub humano, nec ideo non permansuri in carne, quia
 25 non et in sollemnibus carnis, cum nec angeli ideo non et in
 spiritu permanserint, quia non et in sollemnibus spiritus.
 denique non dixit: erunt angeli, ne homines negaret, sed
 tamquam angeli, ut homines conseruaret. non abstulit
 substantiam cui similitudinem adtribuit.

63. Resurget igitur caro, et quidem omnis, et quidem ipsa,

1] cf. Exod. 24, 18. cf. III Reg. 19, 8. 2] Deut. 8. 3. cf. Matth.
 4, 4. Luc. 4, 4. 14] Matth. 22, 30. 17] cf. Gen. 18, 4—8.

2 soli (i ex o) *F* 3 pane solo *C* uiuet *M*, uiuit *PF* 6 Christo
Gel: christi *PMF* 7 nam *om. Gel*: igitur *fort.* si et *MF Gel*: et
 si *P* 25 carnis—sollemnibus *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*)
 in spiritu *B*, spiritu *PMF* 30 resurget *PMFR*¹, resurget *R*³

et quidem integra. in deposito est ubicumque apud deum per fidelissimum sequestrem dei et hominum Iesum Christum, qui et homini deum et hominem deo reddet, carni spiritum et spiritui carnem. utrumque iam in semetipso foederavit, sponsam sponso et sponsum sponsae comparavit. nam et si animam quis contenderit sponsam, uel dotis nomine sequetur animam caro. non erit anima prostituta, ut nuda suscipiatur a sponso. habet instrumentum, habet cultum, habet mancipium suum carnem; ut collactanea comitabitur. sed caro est sponsa, quae et in Christo Iesu spiritum sponsum per sanguinem ¹⁰ passa est. huius interitum, quem putas, secessum scias esse: non sola anima seponitur; habet et caro secessus suos interim, in aquis, in ignibus, in alitibus, in bestiis. cum in haec dissolui uidetur, uelut in uasa transfunditur. si etiam ipsa uasa defecerint, cum de illis quoque effluerit in suam matricem ¹⁵ terram quasi per ambages, resorbetur, ut rursus ex illa repraesentetur Adam auditurus a domino: ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, uere tunc compos mali. quod euasit, et boni, quod inuasit. quid, anima, inuides carni? nemo tam proximus tibi, quem post dominum diligas; ²⁰ nemo magis frater tuus, quam quae tecum etiam in deo nascitur. tu potius illi exorare debueras resurrectionem; per te, si forte, deliquit. sed nihil mirum, si odisti, cuius auctorem quoque respuisti, quam et in Christo aut negare aut mutare consuesti, proinde et ipsum sermonem dei, qui caro factus ²⁵ est, uel stilo uel interpretatione corrupens, arcana etiam apocryphorum superducens, blasphemiae fabulas. at enim deus omnipotens aduersus haec incredulitatis et peruersitatis ingenia prouidentissima gratia sua effundens in nouissimis diebus de

2] cf. I Tim. 2, 5. 17] Gen. 3, 22. 29] cf. Ioel 3, 1.

1 deum *P*, dominum *MF* 5 comparavit *PMF*, confoederavit *Bmg*
 6 animam *om. P* (*add. R ex Hirsaugiensi*) 9 collatane *F* 11 passa *PMF*, pecta *Gel* 12 secessus *PMF*, sinus *Bmg* 17 repraesentetur *MFGel*, praesentetur *P* 19 euasit (*alt. loco*) *M* (*corr. m. I*) 21 quam, quae *B*, quae *PMI* 28 haec *om. P* (*add. R ex Hirsaugiensi*)

suo spiritu in omnem carnem, in seruos suos et ancillas, et fidem laborantem resurrectionis carnalis animauit et pristina instrumenta manifestis uerborum et sensuum luminibus ab omni ambiguitatis obscuritate purgauit. nam quia haereses
 5 esse oportuerat, ut probabiles quique manifestarentur, hae autem sine aliquibus occasionibus scripturarum audere non poterant, idcirco pristina instrumenta quasdam materias illis uidentur subministrasse, et ipsas quidem isdem litteris reuincibiles. sed quoniam nec dissimulare spiritum sanctum oportebat,
 10 quominus et huiusmodi eloquiis superinundaret, quae nullis haeticorum uersutiis semina subspargerent, immo et ueteres eorum cespites uellerent, idcirco iam omnes retro ambiguitates et quas uolunt parabolas aperta atque perspicua totius sacramenti praedicatione discussit per nouam prophetiam de paracleto inundantem. cuius si hauseris fontes, nullam
 15 poteris sitire doctrinam, nullus te ardor exuret quaestionum: resurrectionem quoque carnis usquequaque potando refrigerabis.

4] cf. I Cor. 11, 19.

5 manifestarentur *Gel*: manifestantur *PMF* 7 illis, uidentur *B*, uidentur *PMF* 9 necdum *Gel* 17 refrigeraberis *Leopoldus* DE CARNIS RESVRRECTIONE EXPLICIT *PM*, Explicit de carnis resurrectione *F*

III.

ADVERSVS HERMOGENEM.

1. Solemus haereticis compendii gratia de posteritate praescribere. in quantum enim veritatis regula prior, quae etiam haeresis futuras renuntiavit, in tantum posteriores quaeque 5 doctrinae haeresis praeiudicabuntur, [qua est] quae futurae veritatis antiquiore regula praenuntiabantur. Hermogenis autem doctrina tam nouella est, *** denique ad hodiernum homo in saeculo, et natura quoque haereticus, etiam turbulentus, qui loquacitatem facundiam existimet et impudentiam constantiam 10 deputet et maledicere singulis officium bonae conscientiae iudicet. praeterea pingit (in)licite, nubis adsidue, legem dei in libidinem defendit, in artem contemnit, bis falsarius, et cauterio et stilo, totus adulter, et praedicationis et carnis. si quid et nominum contagio foetet: nec ipse apostolicus Hermo- 15 genes in regula perseueravit. sed uiderit persona, cum doctrina

4] cf. I Cor. 11, 19. 12—13] cf. Gen. 1, 28. cf. Exod. 20, 4. 15] cf. II Tim. 1, 15.

INCIPĀ ADVERSVS HERMOGENEM *PN*. Q. Septimii Florentis Tertulliani incipit lib̄ aduersus Hermogenem *F* 3 quae—renuntiavit = quae—praenuntiabantur: *auctor se ipse correxisse uidetur, sed incuria librarii prior uerborum compositio non deleta est* (cf. p. 141, 14 et 148, 16) 5 haeresis futuras *PNF*, futuras haereses *R uulgo* renuntiavit *PNF*, praenuntiavit *R uulgo* 6 qua est (= quae) *seclusi, ut per dittographiam ortum*: quia sunt, quae *R uulgo*, <anti> quae sunt (qua est ex quae st) *Eng* 7 praenuntiabantur *R*, praenuntiabantur *PNF* 8 est *om. F lacunam signauit*: ut de tempore inquirere non oporteat *uel simile aliquid intercidisse puto* tam nouella est! *Eng* 9 et natura *PN*, natura *F* 11 conscientiae *R*³, constantiae *PNFR*¹ 12 illicite *Urs*: licite *PNF* (= *licenter?* *Eng*) 13 libidine *F* in artem *P*, mortem *NF* 14 et carnis—nominum *om. F* si quid et nominum *scripsi*: siquidem et nubentium *PN* 15 contagio *nominatiuum intellego*

mihi quaestio est. [Christum] deum non alium uidetur agnoscere; alium tamen facit quem aliter agnoscit. immo totum, quod est deus, aufert, nolens illum ex nihilo uniuersa fecisse. a Christianis enim ad philosophos conuersus, de ecclesia in
 5 academiā et porticum, inde sumpsit [a Stoicis] materiam cum deo ponere, quae et ipsa semper fuerit, neque nata neque facta nec initium habens omnino nec finem, ex qua deus omnia postea fecerit.

2. Hanc primam umbram, plane sine lumine, pessimis
 10 pictor ille argumentationibus colorauit. praestruens aut deum de semetipso fecisse cuncta aut de nihilo aut de aliquo, ut, cum ostenderit neque ex semetipso fecisse potuisse neque ex nihilo, quod superest exinde confirmet, ex aliquo eum fecisse atque ita aliquid illud materiam fuisse. negat illum ex semet-
 15 ipso facere potuisse, quia partes ipsius fuissent quaecumque ex semetipso fecisset deus; porro in partes non deuenire, ut indiuisibilem et indemutabilem et eundem semper, qua deum. ceterum si de semetipso fecisset, aliquid ipsius fuisse. [aliquid] omne autem, et quod fieret et quod faceret, imperfectum
 20 habendum, quia ex parte fieret et ex parte faceret. aut si totus totum fecisset, oportuisse illum simul et [totum] esse et non esse, quia oporteret et [totum] esse, ut faceret semetipsum, et [totum] non esse, ut fieret de semetipso. <id> porro difficillimum. si enim esset, non fieret, esset enim; si uero
 25 non esset, non faceret, quia nihil esset. eum autem, qui semper sit, non fieri sed esse illum in aeuum aeuorum.

1 Christum *seclusi* deum *scripsi*: dominum *PN uulgo, om. F'* agnoscere *F'*, aliter agnoscere *P uulgo*, aliter cognoscere *N* 4 a *om. F'* ad philosophos conuersus *NF*, conuersus ad philosophos *P uulgo* 5 a Stoicis *seclusi* 6 deo *scripsi*: domino *PNF'* 7 ex qua *P*, et quia *NF* deus *scripsi*: dominus *PNF'* 9 pessimis pictor ille *scripsi*: pessimus pictor illis *PNF'* 10 deum *scripsi*: dominum *PNF'* 16 deus *scripsi*: dominus *PNF'* 17 qua deum *scripsi*: qua dominus *PNF'* 18 fecisset aliquid, ipsius *uulgo* aliquid *seclusi* 21 totum *seclusi* 22 et non esse *scripsi*: et non totum *PNF'* totum *seclusi* 23 totum *seclusi* id *add. Iun*

igitur non de semetipso fecisse illum, qui non eius fuerit condicionis, ut de semetipso facere potuisset. proinde ex nihilo non potuisse eum facere sic contendit, bonum et optimum definiens deum, qui bona atque optima tam uelit facere quam sit; immo nihil non bonum atque optimum et uelle eum et facere. igitur omnia ab eo bona et optima oportuisse fieri secundum condicionem ipsius. inueniri autem et mala ab eo facta, utique non ex arbitrio nec ex uoluntate; quia si ex arbitrio et uoluntate, [nihil] incongruens et indignum sibi faceret. quod ergo non arbitrio suo fecerit, intellegi oportere ex uitio alicuius rei factum, ex materiae sine dubio.

3. Adicit et aliud: deum semper deum <semper> etiam dominum fuisse, numquam non dominum. nullo porro modo potuisse illum semper dominum haberi, sicut et semper deum, si non fuisset aliquid retro semper, cuius semper dominus haberetur. fuisse itaque materiam semper <cum> deo domino. hanc coniecturam eius iam hinc destruere properabo, quatenus propter non intellegentes adiecisse duxit, ut sciat cetera quoque argumenta <tam> intellegi quam reuinci. dei nomen dicimus semper fuisse apud ipsum et in ipso, domini uero non semper. diuersa enim utriusque condicio. scilicet deus substantiae ipsius nomen. id est diuinitatis, dominus uero non substantiae, sed potestatis. substantia semper fuit cum suo nomine, quod est deus; postea domini, accedentis scilicet rei, mentio. nam ex quo esse coepe-

1 fuerit *Lat*: fieret *PNF* *Oehlerus* 3 sic *R*, si *PNF* 4 deum *scripsi*: dominum *PNF* 8 ex *om. N* 9 nihil *seclusi* (*potueris et emendare*: quia [si] ex arbitrio . . nihil incongruens *Eng*) 11 materiae *scripsi*: materia esse *PNF* 12 semper *addidit Iun* 13 dominum *Iun*: deum *PNF* 16 cum *addidi* (*cf. 127, 5*) 17 quatenus *scripsi*: quantus *F*, quam hactenus *PN uulgo* 18 duxit, ut sciat *F*. duxi, ut sciant *PN uulgo* 19 tam *R, om. PNF* intellegi quam *RNF*, intellegiq *P* 20 ipsum *scripsi*: semetipsum *PNF* ipso *NF*, semetipso *P uulgo* domini *scripsi*: dominum *PNF* diuersa—deus *om. F* 21 scilicet deus *scripsi*: sed deus *PNFR*¹, deus *R*³ *uulgo* 22 deum uero non substantia et potestati *F* 23 substantia *F*, substantiam *PN uulgo* fuit *scripsi*: fuisse *PNF* 24 domini *scripsi*: dominus *PN uulgo, om. F*, postea <potestas> domini *Eng*

runt, in quae potestas domini ageret, ex illo per accessionem potestatis et factus et dictus est dominus, quia et pater deus est et iudex deus est, non tamen ideo pater et iudex semper, quia deus semper. nam nec pater potuit esse ante filium nec
 5 iudex ante delictum. fuit autem tempus, cum et delictum et filius non fuit, quod iudicem et qui patrem deum faceret. sic et dominus (deus) non ante ea, quorum dominus existeret, sed deus tantum, futurus quandoque, sicut pater per filium, sicut iudex per delictum, ita et dominus per ea, quae sibi
 10 seruitura fecisset. argutari tibi uideor, Hermogenes? nauiter scriptura nobis patrocinator, quae utrumque nomen ei distinxit et suo tempore ostendit. nam 'deus' quidem, quod erat semper, statim nominat: in principio fecit deus caelum et terram, ac deinceps, quamdiu faciebat quorum dominus futurus
 15 erat, 'deus' solummodo ponit: et dixit deus, et fecit deus, et uidit deus, et nusquam adhuc 'dominus'. at ubi uniuersa perfecit ipsumque uel maxime hominem, qui proprie deum et intellecturus erat dominum et iam cognominaturus, tunc etiam domini nomen adiunxit: et cepit deus dominus homi-
 20 nem, quem finxit, et praecepit deus dominus Adae. exinde dominus qui retro deus tantum, ex quo habuit cuius esset. nam deus sibi erat, rebus autem [tunc deus cum et] dominus. igitur in quantum putabit ideo materiam semper fuisse, quia dominus semper esset, in tantum constabit nihil
 25 fuisse, quia constat dominum non semper fuisse. adiciam et

13] Gen. 1, 1. 15] Gen. 1, 3. 19] Gen. 2, 15.

3 et pater *N* 5 et (loco priore) *Gel*: ei *PNF* *Oehlerus* 6 qui patrem *NF*, quod patrem *P* (corr. *R*) deum scripsi: dominum *PNF* 7 deus addidi ante ea *R*, antea *PNF* 8 deus scripsi: dominus *PNF* tantum futurus uulgo 10 argutari *Iun*: argumentari *PNF* gnariter *N* 17 deum et scripsi: dominus et *PNFR*¹, dominum *R*³ uulgo, qui, proprie dominus, et *Eng* (cf. *Gen. 1, 28*) 18 dominum *PNF*, deum *Eng* et iam *Eng*. etiam *PNF* cognominaturus *PNFR*¹, cognominatur *R*³ 19 domini scripsi: dominus *NF*, om. *P* (add. *R* ex *Hirsaugiensi*) deus dominus *NF*, dominus deus *P* uulgo 20 adae *F*, ac de *PN* 21 exinde *F*, inde *PN* 22 sibi <semper> *Eng* tunc deus cum et *seclusi*, defendit *Eng* 25 et ego <aliud> fort.

ego propter non intellegentes, quorum Hermogenes extrema linea est, et quidem ex penu etiam ipsius retorquebo aduersus illum. cum enim neget materiam natam aut factam, sic quoque inuenio domini nomen deo non competisse in materiam, qua libera fuerit necesse est quae originem non habendo non 5 habuit auctorem, quod erat nemini debens ideoque nemini seruiens. itaque ex quo deus potestatem suam exercuit in eam, faciendo ex materia, ex illo materia dominum deum passa demonstrat hoc illum tamdiu non fuisse, quamdiu † fuit hoc.

4. Hinc denique incipiam de materia retractare, quod eam 10 deo comparet, proinde non natam, proinde non factam, proinde [aeternam] sine initio, sine fine propositam. quis enim alius dei census quam aeternitas? quis alius aeternitatis status quam semper fuisse et futurum esse ex praerogatiua nullius initii et nullius finis? hoc si dei est proprium, solius dei erit, 15 cuius est proprium, [sed] quia si et alii adscribatur, iam non erit dei proprium, sed commune cum eo, cui et adscribitur. nam etsi sunt qui dicuntur dii siue in caelo siue in terra nomine, ceterum nobis unus deus pater, ex quo omnia; quo magis apud nos solius dei 20

18] I Cor. 8, 5.

2 ex penu etiam *Lat*: ex penitentia *PNF*, epinoemata *Urs*, experimenta *Oehlerus*, experientiam *Eng* ipsius *NF*, illius *P uulgo* 5 qua *P* (i *add. R*) *F*, quam *N*, quia *R uulgo* 6 auctorem *Urs*: hanc rem *F*, rem *PN*, regeiu *Eng* nemini—ideoque *om. PN*, quos sequitur *Eng* debens *v. d. Vliet*: debet *F* 9 quamdiu <non> fecit [hoc] *fort.* quamdiu fuit hoc *P*, quamdiu hoc fuit *N*, quamdiu fuit hoc utique *F* (*sed del. utique librarius ipse*) 11 deo comparet *scripsi*: deus comparet *NF*, deus sibi comparet *P uulgo* 12 aeternam *seclusi* (*cf. 132, 21*) propositam *Pam*: proposita *PNF* 16 *sed seclusi*: scilicet *Oehlerus* si et *Urs*: et si *PNF* iam *om. P* (*add. R ex Hirsangiensis*) 18 *gravius corrupta esse puto quae abhinc sequuntur his de causis*: 1) *hiscit sententia ante uerba*: nam etsi . . . 2) *abundare uidentur uerba*: et, ut dixi,—alterius esset. 3) *non liquet, quo referendum sit illud quod 131, 2* 4) *non iuste procedit oratio inde a uerbis*: aut quid *sq.* — *Haud leuibus sane medelis adhibitis sic uelim restitui*: cui et adscribitur, quo magis . . . proprium est. [et ut dixi . . . alterius esset] nam etsi sunt . . . pater, ex quo omnia. quod si . . . ut unius sit. quid autem erit unicum et singulare, cui nihil adaequabitur, nisi quod principale *etc.* 20 quo *R*³, qui eo *PNFE*¹

esse debeat quod dei proprium est; et ut dixi, iam non proprium esset, quia alterius esset. quod si deus est, unicum sit necesse est, ut unius sit. aut quid erit unicum et singulare, nisi cui nihil adaequabitur? quid principale, nisi
 5 quod super omnia, nisi quod ante omnia et ex quo omnia? haec deus [solus] habendo. est, et solus habendo, unus est. si et alius habuerit, tot iam erunt dii, quot habuerint quae dei sunt. ita Hermogenes duos deos infert, (dum) materiam parem deo infert. [deum autem unum esse oportet, quia quod summum
 10 sit deus est; summum autem non erit nisi quod unicum fuerit; unicum autem esse non poterit cui aliquid adaequabitur; adaequabitur autem deo materia, cum aeterna censetur.]

5. Sed deus deus est, et materia materia est. quasi diuersitas nominum comparationi resistat, si status idem uindicetur.
 15 sit et natura diuersa, sit et forma non eadem, dummodo ipsius status una sit ratio. innatus deus: an non innata et materia? semper deus: an non semper et materia? ambo sine initio, ambo sine fine, ambo etiam auctores uniuersitatis, tam qui fecit quam de qua fecit. neque enim potest non et materia
 20 auctrix omnium deputari, de qua uniuersitas consistit. quomodo respondebit? non statim materiam comparari deo, si quid dei habeat, quia non totum habendo non concurrat in plenitudinem comparationis? qui deo reliquit amplius, ut non totum dei materiae dedisse uideatur? uel qua, inquit,
 25 et sic habente materia salua sit deo et auctoritas et substan-

5] cf. Rom. 9, 5. cf. Col. 1, 17. cf. I Cor. 8, 6.

3 sit *om.* *F* 6 solus *seclusi* est—habendo *om.* *P* 7 habuerint *P*, habuerunt *NF* 8 dum *add.* *Iun* 9 infert *PN*, infers *F*, inferens *Eng* quae abhinc usque in finem capitis leguntur eorum, quae antecedunt, nullam habent rationem; addita uidentur, quia interciderat supra coniunctio dum 12 aeterna *R*, in aeterna *P*, materna *N*, materia *F* 15 dummodo *R*³, dum nomini *PNFR*¹ 16 ratio sit *F* innata et *scripsi*: et innata et *NF*, et innata *P* 18 uerba ambo etiam—consistit neque ipsa sine offensione sunt, ut quae non pertineant ad statum sed ad actum dei, neque concordant cum eis quae paulo infra leguntur l. 25 sqq. 23 qui (= quomodo) deo *Eng*: quid eo *PNF*, quid deo *R* uulgo 25 auctoritatis *F* substantiae *NF*

tia, qua solus et primus et auctor et dominus omnium cen-
 seatur. ueritas autem sic unum deum exigit defendendo, ut solius
 sit quicquid ipsius est. ita enim ipsius erit, si fuerit solius,
 <quia> et ex hoc alius deus non possit admitti, dum nemini
 licet habere de deo aliquid. ergo, inquis, nec nos habemus 5
 dei aliquid? immo habemus et habebimus, sed ab ipso, non
 a nobis. nam et dei erimus, si meruerimus illi esse, de quibus
 praedicauit: ego dixi, uos dii estis, et stetit deus in
 ecclesia deorum; sed ex gratia ipsius, non ex nostra proprie-
 tate, quia ipse est solus, qui deos faciat. materiae autem 10
 proprium facit quod cum deo habet. aut si a deo accepit
 quod est dei, ordinem dico aeternitatis, potest et credi et
 habere illam cum deo aliquid et deum illam non esse? quale
 est autem, cum confitetur ille <illam> aliquid cum deo habere
 et uult solius dei esse quod materiam non negat habere? 15

6. Dicit saluum deo esse, ut et solus sit et primus et omnium
 auctor et omnium dominus et nemini comparandus: per quae
 haec est, materiae quoque adscribit. ille quidem deus contesta-
 bitur deos et iurabit nonnumquam per semetipsum, quod alius
 non sit qualis ipse, sed mendacem eum faciet Hermogenes. 20
 erit enim et materia qualis deus, infecta, innata, initium non
 habens nec finem. dicet deus: ego primus, sed quomodo primus,
 cuius materia coaetanea est? inter coaetaneos enim et con-
 temporales ordo non est. aut et materia prima est. extendi
 inquit, caelum solus. atquin non solus; cum ea enim 25

8] Ps. 81, 6. 18] cf. Exod. 20, 3. 19] cf. Es. 45, 20. 22] Es.
 41, 9; 44, 6; 48, 12. cf. Apoc. 1, 17. 24] Es. 44, 24.

1 et auctor *scripsi* (cf. *infra* l. 16): auctor est *PF*, auctorem *N*, auctor
 <omnium> *Eng* 2 defendendo *PN*, defendo *F* *intellege*: ueritas autem
 unum deum defendendo sic exigit 4 quia *addidi* 6 aliquid. immo
uulgo si ab ipso *F* 9 ex gratia *P*, et gratia *NF* 10 deo facit
F materiae *N*, materia *PF* 13 illa non esse *F* esse? quale *Eng*:
 esse. quale *uulgo* 14 ille <illam> *Eng*: ille *PNF*, illam *van der Vliet*
 17 per quae haec est *scripsi*: per quae nec est *PNFR*¹, quae mox *R*³ *uulgo*
 18 ille *PNF*, ego *Pam* 19 deos *Eng*: deus *PNF* (contestari = detestari, *ut*
uidetur) iurabit *scripsi*: iurauit *PNF* 22 sed *scripsi*: et *PNF* 23 enim
scripsi: autem *PNF* cuius *NF*, cui *P* 25 enim *PNF*, etiam *Oehlerus*

extendit, de qua et extendit. cum proponit saluo dei statu fuisse materiam, uide ne reddatur a nobis proinde saluo statu materiae fuisse deum. communis tamen status amborum. saluum ergo erit et materiae, ut et ipsa (sola) tuerit, sed cum deo, quia et deus solus, sed cum illa, et ipsa prima cum deo, quia et deus primus cum illa, sed et ipsa incomparabilis cum deo, quia et deus incomparabilis cum illa, et auctrix cum deo et domina cum deo. sic aliquid et non totum materiae habere ** ita illi nihil reliquit Hermogenes, quod non et materiae contulisset, ut non materia deo, sed deus potius materiae comparetur. atque adeo cum ea, (quae) propria dei uindicamus: semper fuisse, sine initio sine fine, et primum fuisse, et solum, et omnium auctorem, materiae quoque competant, quaero, quid diuersum et alienum a deo ac per hoc priuatam materia possederit, per quod deo non compararetur? in qua (si) omnia dei propria recensentur, satis praeiudicant de reliqua comparatione.

7. Si minorem et inferiorem materiam deo et idcirco diuersam ab eo et idcirco incomparabilem illi contendit, ut maiori, ut superiori, praescribo non capere ullam diminutionem et humiliationem quod sit aeternum et innatum, quia hoc et deum faciat tantum quantus est, nullo minorem neque subiectiorem, immo omnibus maiorem et sublimiorem. sicut enim cetera, quae nascuntur aut fiunt et idcirco aeterna non sunt, semel opposita fini, qua et initio, admittunt ea, quae deus non capit, diminutionem dico interim et subiectionem, quia nata

2 reddatur *Urs*: irrideatur *P*, rideatur *N*, rudeat et *F* 3 deum *Urs*: deus *PNF* communis *NF*, communi *Puulgo* status *scripsi*: statu *PN*, statum *F* 4 sola *addidi* 5 illa. et *uulgo* et ipsa—cum illa *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*) *N* 6 ipsa incomparabilis *NF*, illa incomparabilis *Puulgo* 7 quia et auctrix *F* 8 et domina cum deo *om. N* sic<ut> *Eng* 9 lacunam *signaui*: deum contenderes? uel simile quid intercidisse puto, concessit deo mente *supplendum* *putat Eng* qui non et *F* 10 ut *P*, et *NF* 11 quae *add. R³*, *om. PNFR¹* 13 desideratur: et omnium dominum competant *R³*, competat *PNFR¹* 16 si *addidi* 18 diuersum a deo *F* 22 deum *R*, deus *PNF* 24 fiunt *scripsi*: finiunt *PNF* 25 qua *Oehlerus*: quae *PNF*, quia *Iun*

et facta sunt, ita et deus ideo ea non capit, quia nec natus omnino nec factus est. et materiae autem status talis est. igitur ex duobus aeternis, ut innatis, ut infectis, deo atque materia, ob eandem rationem communis status ex aequo habentibus id, quod neque diminui nec subici admittit, id est aeternitatem, neutrum dicimus altero esse minorem siue maiorem. neutrum altero humiliorem siue superiorem, sed stare ambo ex pari magna, ex pari sublimia, ex pari solidae et perfectae felicitatis, quae censetur aeternitas. neque enim proximi erimus opinionis nationum, quae, si quando coguntur deum confiteri, tamen et alios infra illum uolunt. diuinitas autem gradum non habet, utpote unica. quae si et in materia erit, ut proinde innata et infecta et aeterna, aderit (tota) utrobique, quia minor se nusquam poterit esse. quomodo ergo discernere audebit Hermogenes atque ita subicere deo materiam, aeternam aeterno, innatam innato, auctricem auctori, dicere habentem: 'et ego prima, et ego ante omnia, et ego a qua omnia; pares fuimus, simul fuimus. ambo sine initio, sine fine, ambo sine auctore, sine domino. quis me deo subicit contemporali coetaneo? si quia deus dicitur, habeo et ego meum nomen. aut ego sum deus aut ille materia, quia ambo sumus quod alter est nostrum'?

8. Putans itaque materiam deo non comparasse. quam scilicet subiciat illi, atquin etiam praeponit illam deo et deum potius subicit materiae, cum uult eum de materia cuncta fecisse. si enim ex illa usus est ad opera mundi, iam et materia superior inuenitur, quae illi copiam operandi submini-

2 et om. *F* et materiae—talis est om. *N* 3 et duobus innatis et aeternis. *N* 4 materia *F*, materiae *PN* 5 nec subici om. *F*, neque subici *N* 10 opinionis *scripsi* (cf. I p. 176, 16): opinionibus *PNF* 13 aeterna *R*, aeternae *PNF* aderit *P*, aderint *F*, aderunt *N* tota *add. Eng* 16 habentem *F*, audentem *PM uulgo* 18 ambo sine fine *F* 19 sine domino *scripsi*: sine deo *PNF* me *PN*, ille *F* deo *Iun*: deus *PNF Oehlerus* 23 uerba: putans (putas *PNF*) itaque—subiciat illi, quae in libris mss. in fine capituli antecedentis leguntur, hic inserui comparare se *Eng* 25 cuncta om. *F*

strauit, et deus subiectus materiae uidetur, cuius substantiae eguit. nemo enim non eget eo, de cuius utitur; nemo non subicitur ei, de cuius eget ut possit uti; sic et nemo de alieno utendo non minor est eo, de cuius utitur, et nemo, 5 qui praestat de suo uti, non in hoc superior est eo, cui praestat uti. itaque materia ipsa quidem deo non eguit, sed eguisse <se> deo praestitit, diuite et locuplete et liberali minori, opinor, et inualido et minus idoneo de nihilo facere quae uelit. grande reuera beneficium deo contulit, *** ut haberet 10 hodie per quem deus cognosceretur et omnipotens uocaretur, nisi quod iam non omnipotens, si non et hoc potens, ex nihilo omnia proferre. sane et sibi praestitit aliquid materia, ut et ipsa cum deo possit agnosci coequalis deo, immo et adiutrix, nisi quod solus eam Hermogenes cognouit et haeticorum 15 patriarchae, philosophi. prophetas enim et apostolos usque adhuc latuit, puto et Christum.

9. Non potest dicere deum ut dominum materia usum ad opera mundi; dominus enim non potuit esse substantiae coequalis. sed precario forsitan usus est, et adeo precario, non 20 dominio, ut, cum eam malam nosset, de mala tamen sustinuerit uti, scilicet ex necessitate mediocritatis suae, qua non ualebat ex nihilo † uti, non ex potestate, quoniam si habuisset omnino ut dominus in materiam, quam malam norat, ante eam in bonum conuertisset, ut dominus et bonus, ut ita de 25 bono, non de malo uteretur. sed quia bonus quidem, dominus

3 de cuius eget *scripsi*: de cuius ut eget *F* cuius eget *PN* uulgo 5 superior *NFGR*³, non superior *PR*¹ 7 eguisse <se> *Lat*: eguisse *PNF*, egenti se *Urs* diuite et locuplete et liberali *PN*, diuitem et locupletem et liberalem *F* 9 lacunam statuit *Ev. Bruhn*: <cum ad hominem procreandum se ei obtulit> 10 hodie *PNF*, hominem *Eng* (*non probans lacunam supra indicatam*) 15 prophetas—apostolos *Iun*: prophetis—apostolis *PNF* 18 dominus *NR*, deus *PF* 19 adeo *Ev. Bruhn*: ideo *PNF* 20 eam malam nosset *scripsi*: eam malam non esset *F*, ea mala non esset *PN* 22 facere uel operari *rescribendum puto* quoniam *scripsi*: quam *PNF* si *R*, sibi *PNF* 23 ut dominus *scripsi*: ut deus *PNF* 24 bonum *R*, bono *PNF* 25 dominus *R*, deum *PNF*

autem non, ideo qualem habuit tali usus necessitatem suam ostendit cedentem conditioni materiae, quam si dominus fuisset. emendasset. sic enim Hermogeni respondendum est, cum ex dominio defendit deum materia usum, et de re non sua. scilicet non facta ab ipso. iam ergo malum ab ipso, qui est 5 mali, si non auctor, quia non effector. certe permissor, quia dominator. si uero materia non est ipsius, qua malum dei non erit, de alieno ergo usus aut precario usus est, qua egens eius, aut et iniuria, qua praeualens eius. his enim tribus modis aliena sumuntur: iure beneficio impetu, id est dominio 10 precario ui. dominio non suppetente eligat Hermogenes, quid deo congruat, precario an ui de materia cuncta fecisse. non ergo melius censuisset deus nihil omnino faciendum quam precario aut ui faciendum, et quidem de malo? nonne etiam si materia optima fuisset, aequae indecorum sibi existimasset 15 de alieno, licet bono, † factae satis itaque gloriae suae causa molitus est mundum, ut debitorem se alienae substantiae ostenderet, et quidem non bonae.

10. Ergo, inquit, ex nihilo faceret, ut mala quoque arbitrio eius imputarentur? magna, bona fide, caecitas haeticorum 20 pro huiusmodi argumentatione, cum ideo aut alium deum bonum et optimum uolunt credi, quia mali auctorem existiment creatorem, aut materiam cum creatore proponunt, ut malum a materia, non a creatore deducant. quando nullus omnino deus liberetur ista quaestione, ut non auctor mali 25 uideri proinde possit quisquis ille est, qui malum, etsi non ipse fecit, tamen a quocumque et undeunde passus est fieri.

1 tali *R.* talia *PNF* 2 cedens *fort.* (*Eng*) 4 dominio *P.* domino *NF* non, *om.* *F* 6 mali de ei si *F* 8 est *scripsi:* et *PNF*, erit *Eng* 14 *uulgo a uerbis nonne etiam incipit cap. X* 15 aequae *R*³, quae *PNFR*¹ si sibi *F* 16 bona *F* bono factae satis. itaque *PNFR*¹. bono? fatue satis: ita *R*³, bono? fatue satis itaque *Iun Rig Oehlerus*. bono facere? satis itaque gloriae suae <procurauit, si ea> causa *fort.* 18 et quidem *P.* quidem *F.* quidem est *N* 20 caecitatis *F* 23 aut *R.* et *PNF* 24 malum *R*³. alium *PNFR*¹ 27 undeunde *P.* unde *NF*

audiat igitur et Hermogenes, dum alibi de mali ratione distinguemus, interim quoque se nihil egisse hac sua iniectio-
 ecce enim, etsi non auctor, sed adsentator mali inuenitur
 deus, qui malum materiae tanto sustinuit aeone ante mundi
 5 constitutionem, quam ut bonus et mali aemulus emen-
 dasset debuerat. aut enim potuit emendare, sed noluit, aut
 uoluit quidem. uerum non potuit. infirmus deus, *** si
 potuit et noluit, malus et ipse, quia malo fauit, et sic iam
 habetur (auctor) eius, quod licet non instituerit, quia tamen, si
 10 nolisset illud esse. non esset, ipse iam fecit esse, quod non
 noluit esse. quod quidem turpius: si id uoluit esse, quod
 ipse noluit fecisse, aduersum semetipsum egit, cum et uoluit
 esse quod noluit fecisse et noluit fecisse quod uoluit esse.
 quasi bonum uoluit esse et quasi malum noluit fecisse. quod
 15 non faciendo malum iudicauit, id sustinendo bonum pronun-
 tiauit. malum pro bono sustinendo et non potius eradicando
 adsertor eius inuentus est, male, si per uoluntatem, turpiter,
 si per necessitatem. aut famulus erit mali deus aut amicus,
 cum materiae malo conuersatus, nedum etiam de malo eius
 20 operatus.

11. Et tamen unde nobis persuadet Hermogenes malam
 esse materiam? non enim poterit non malum dicere cui malum
 adscribit. nam definiuimus diminutionem et subiectionem capere
 non posse quod sit aeternum, ut alii coaeterno inferius depu-
 25 tetur. ita et nunc nec malum dicimus competere illi, quia
 nec ex hoc subici possit, quod nullo modo potest subici, quia
 aeternum est. sed cum alias summum bonum constet esse

1 distinguemus *scripsi*: distinguimus *PNF* 2 quoque se *scripsi*: se
 quoque *PNF* 4 aeone *scripsi*: de bono *PNF* 5 mali *P*, malus *NF*
 7 lacunam signaui: si uoluit nec potuit *intercidisse puto* 9 (auctor) eius
Urs: eius *PNF*, reus *Oehlerus* statuerit *F* 10 non noluit *scripsi*: noluit
 non *PNF* 11 quod quidem turpius: *scripsi*: quo quidem turpius *F*, quo
 quid est turpius? *PN uulgo* 12 aduersum *P*, aduersus *NF* 21 unde
R³, non de *PNFR¹* 23 definiuimus *Eng*: definimus *PNF* deminutionem
F 24 quod sit *R³*, quod si ita erit *PNFR¹* 26 ex hoc subici
NF, subici ex hoc *P uulgo* 27 sed *om. F*, sedenim *fort.*

quod sit aeternum, — ut deus, per quod solus est deus, [dum] aeternus est, ita et bonus, dum deus, — quomodo materiae inerit malum, quam ut aeternam summum bonum credi necesse est? aut si quod aeternum est poterit et mali capax esse, poterit hoc et in deo credi, et sine causa gestiuit malum a deo transferre, si competit et aeterno, competendo materiae. iam uero si quod aeternum est malum potest credi, inuincibile et insuperabile erit malum, ut aeternum. et tamen — nos frustra laboramus de auferendo malo ex nobis ipsis? tum et deus frustra hoc mandat et praecipit; immo et iudicium frustra constituit deus, iniustitia utique puniturus quibus contra malum *** finis, cum praeses eius, diabolus, abierit in ignem, quem praeparauit illi deus et angelis eius, prius in puteum abyssi relegatus, cum reuelatio filiorum dei redemerit conditionem a malo, utique uanitati subiectam, cum restituta innocentia et integritate conditionis pecora condixerint bestiis et paruuli de serpentibus luserint, cum pater filio posuerit inimicos sub pedes, utique operarios mali. itaque si finis malo competit, necesse est competierit <et> initium. erit ** materia habens initium, habendo et finem mali. quae enim malo deputantur, secundum mali statum computantur < materiae. >

12. Age nunc malam ac pessimam credamus esse materiam, utique natura, sicut deum bonum et optimum credimus, pro-

13] cf. Matth. 25, 41. 14] cf. Apoc. 20, 3. cf. Rom. 8, 19. 17] cf. Es. 11, 6. 8. 18] cf. Ps. 109, 1.

1] *parenthesin indicaui, deleri haec uult Eng* dum *seclusi* 2 ita et *scripti*: et ita *PNF* 5 deo *scripti*: deum *PNF* 7 si *P* (*s. u. a m. 1*), om. *NF* 8 tamen *PNFR*¹, tum *R*³ *uulgo* 9 ipsis. tum *uulgo* tum *Urs*: cum *PNF* 10 frustra hoc *NF*, hoc frustra *P uulgo* 11 quibus contra malum *PNFR*¹, quodsi contra <erit> mali *Oehlerus*, quodsi tunc mali *Urs* 12 *lacunam signaui*: praecipit obniti. attamen ab ipsa scriptura tunc praefinitus est mali *uel similia supplenda censeo* 15 uanitati subiectam *R*³, uanitatis obiectam *PNFR*¹ 17 et *R*³, nec *PNF* 19 et *addidi* 20 *lacunam signaui*: igitur et *desideratur*, <et> erit *Oehlerus* 21 computantur *PN*, deputantur *F*, competunt *Oehlerus* materiae *addidi*

inde natura. porro naturam certam et fixam haberi oportebit, tam in malo perseuerantem apud materiam quam et in bono apud deum, inconuertibilem et indemutabilem scilicet, quia, si demutabitur natura in materia de malo in bonum, demutari poterit et in deo de bono in malum. hoc loco dicet aliquis: ergo de lapidibus filii Abrahae non suscitabuntur, et genimina uiperarum non facient paenitentiae fructum, et filii irae non fient filii pacis, si natura mutabilis non erit? temere ad ista exempla respicies, o homo. non enim competunt ad causam materiae, quae innata est, ea quae nata sunt, lapides et uiperarum et homines; horum enim natura habendo institutionem habere poterit et cessationem. materiam uero tene semel aeternam determinatam, ut infectam, ut innatam, et ideo indemutabilis et incorrectibilis naturae credendam, ex ipsius etiam sententia Hermogenis, quam opponit, cum deum negat ex semetipso facere potuisse, quia non demutetur quod sit aeternum. amissurum scilicet quod fuerat, dum fiat ex demutatione quod non erat, sic non esse aeternum. deum ergo aeternum aliud esse non posse quam quod est semper. hanc et ego definitionem merito in illum repercutiam. materiam aequae reprehendo, cum ex illa mala, pessima etiam, bona atque optima a deo fiunt: et uidit deus quia bona, et benedixit ea deus, utique qua optima, non certe qua mala ac pessima. demutationem igitur admisit materia, et si ita est, statum aeternitatis amisit; mortua est denique sua forma.

6] cf. Matth. 3, 9; Luc. 3, 8. cf. Matth. 3, 7—8; Luc. 3, 7.

7] cf. Eph. 2, 3. 22] Gen. 1, 21—22.

1 oportet *Oehlerus* (*nescio unde*) 3 deum inconuertibilem et indemutabilem. scilicet *uulgo* quia si *Rig*: quasi *PNF* 5 in malum *R*³, non in malum *PNFR*¹ dicet *R*, dicit *P* (*corr. R*) *NF* 7 facient *P*, faciet *NF* 10 ea *om. F* 14 in correctibilis *F*, incorruptibilis *PN uulgo* 17 aeternum, amissurum *uulgo* fiat *scripsi*: fit *PNF* 18 sic non esse aeternum *scripsi*: si non esset aeternum *PNF* deum *scripsi*: dominum *PNF* ergo *NF*, uero *P uulgo* 19 hanc—definitionem *scripsi*: hac definitione *PNF* 20 in illum *scripsi*: ullum *F*, illum *PN* materiam aequae *PN*, materiae quo *F* 22 a deo *R*³, ab eo *NF*, *om. PR*¹ 23 qua—qua *N*, quasi—quasi *P*, quia—quia *F* certe non *fort*.

sed aeternitas amitti non potest, quia nisi amitti non possit, aeternitas non est. ergo nec demutationem potuit admisisse, quia si aeternitas est, demutari nullo modo potest; 13 et quaeretur, quando ex ea bona facta sint, quae ex demutatione nullo modo facta sunt, unde in mala ac pessima boni atque optimi 5 semen. certe nec bona arbor fructus malos edit, quia nec deus nisi bonus, nec mala arbor bonos, quia nec materia est <nisi> pessima. aut si dabimus illi aliquid etiam boni germinis, iam non erit uniformis naturae, id est malae in totum et tantum, sed duplex, id est malae et bonae naturae, et 10 quaeretur iterum, an in <eadem> bono et malo potuerit conuenire, luci et tenebris, dulci et amaro. aut si potuit utriusque diuersitas, boni et mali, concurrisse et duplex natura fuisse materiae, amborum ferax fructuum, iam nec bona ipsa deo deputabuntur, ut nec mala illi imputentur, sed utraque species 15 de materiae proprietate sumpta ad materiam pertinebit. quò pacto neque gratiam bonorum deo debebimus nec inuidiam malorum, quia nihil de suo operatus ingenio. per quod probabitur manifeste materiae deseruisse.

14. Nam et si dicatur, licet ex occasione materiae, suo 20 tamen arbitrio bona protulisse, quasi nactus bonum materiae, quamquam et hoc turpe sit, certe cum ex eadem etiam mala profert, uel haec utique non de suo arbitrio proferendo seruit materiae, aliud non habens facere quam ex malo proferre. inuitus utique. qua bonus, <et> ex necessitate, ut inuitus, et ex 25 seruitute, ut ex necessitate. quid ergo dignius, ex necessitate eum condidisse mala an ex uoluntate? siquidem ex necessi-

12] cf. Es. 5, 20.

3 male hoc loco distinguuntur capita quaeretur P, quaeritur NF
 4 quando scripsi: quomodo PNF 8 nisi add. R, om. PNF 10 et
 tantum (= tantummodo), sed scripsi (cf. 142, 12. 13.): sed et tantum
 PNFR¹, sed iam tum R³ uulgo malae et bonae NF, bonae et
 malae Puulgo 11 in <eadem> scripsi: in <ea> Iun: in PNF po-
 tuerit P, potuerint NF¹ 18 nihil <erit> fort. 24 ex malo P, et malo
 NF 25 et addidi

tate condidit, si ex materia, ex uoluntate, si ex nihilo. iam enim sine causa laboras, ne malorum auctor constituatur deus, quia et si de materia fecit, ipsi deputabuntur qui fecit, quatenus proinde fecit, acsi de nihilo fecisset, nec interest unde
 5 fecerit. plane sic interest, unde fecerit, ut inde fecerit, unde eum magis decuit. magis autem eum decuit ex uoluntate fecisse quam ex necessitate, id est ex nihilo potius quam ex materia. dignius est deum etiam malorum auctorem liberum credere quam seruum. quaecumque potestas ei quam pusillitas
 10 competit. sic et, si condicemus materiam quidem nihil boni habuisse, deum uero, si quid boni edidit, sua uirtute edidisse, aliae aequae aborientur quaestiones. primo, si bonum in materia omnino non fuit, non ex materia bonum factum, quod materia scilicet non habuit. dehinc, si non ex materia, iam ergo ex
 15 deo factum. si nec ex deo, iam ergo ex nihilo factum. hoc enim superest secundum Hermogenis dispositionem. 15 porro si bonum neque ex materia factum est, quia non erat in illa, ut in mala, neque ex deo, quia nihil potuit ex deo fieri, sicut definit Hermogenes, inuenitur bonum iam ex nihilo factum,
 20 ut ex nullo factum, ut neque ex materia neque ex deo. et si bonum ex nihilo, cur non et malum? immo cur non omnia

2 deus *PN*, illis *F* 3 quatenus proinde *scripsi*: proinde quatenus *P*, proinde quantus *NF* uerborum ordinem inuerti: plane sic interest unde fecerit ac si de nihilo fecisset, nec interest unde fecerit *PNF* 6 eum (*alt.*) *om. F* 7 ex (*prius*) *om. N* 8 deum *PN*, dominus *F* 10 sic et, si condicemus *scripsi*: si et sic concedimus *P*, sic et sic concedimus *NF* 11 deum *scripsi*: dominum *PNF* 12 aliae aequae *P*, aliaeque *NF* aborientur (= non iam erunt) *F*, oborientur *P*, oboriuntur *N* quae abhinc leguntur inde a uerbis primo, si bonum usque ad neque ex deo (*l. 18*) non bene se habent, quippe in quibus bis idem dictum sit. duplici forma concepissee haec uidetur *Tert.*: a) primo si—dispositionem (16), b) [porro] si bonum—neque ex deo. uocabulum porro, quod in *F* deest, interpolatum mihi uidetur, postquam confluerunt duae recensiones 15 hoc *PN*, hinc *F* 16 porro *om. F* male hoc loco distinguuntur capita 17 in *om. N*

ex nihilo, si aliquid ex nihilo? nisi si insufficiens fuit diuina uirtus omnibus producendis, quae aliquid protulerit ex nihilo. aut si ex materia mala bonum processit, quia neque ex nihilo neque ex deo, sequetur, ut ex conuersione processerit materiae contra denegatam aeterni conuersionem. ita undeunde bonum 5 constitit, iam negabit Hermogenes inde illud constare potuisse. necesse est autem ex aliquo eorum processerit, ex quibus negauit procedere potuisse. ceterum si ideo malum non ex nihilo, ne dei fiat, de cuius arbitrio uidebitur factum, sed ex materia, ut ipsius sit, de cuius substantia erit factum, et hic, 10 ut dixi, auctor mali habebitur deus, qui, cum eadem uirtute et uoluntate debuisset omnia bona ex materia protulisse aut tantum bona, non omnia tamen bona protulit sed etiam mala, utique aut uolens esse mala, si poterat efficere, ne essent. aut non ualens efficere omnia bona, si uoluit et non fecit, ** 15 dum nihil intersit per infirmitatem dominus auctor mali extiterit an per uoluntatem. aut quae fuit ratio, ut cum bona fecisset quasi bonus, etiam mala protulisset quasi non bonus? cur non congruentia sibi solummodo edidit? quid necesse erat suo opere prolato etiam materiae negotium curare proinde 20 et malum proferendo? solus ut cognosceretur bonus de bono, materia autem ne cognosceretur mala de malo? plus bonum florisset sine mali afflatu. nam et Hermogenes expugnat quorundam argumentationes, dicentium mala necessaria fuisse ad inlumptionem bonorum ex contrariis intellegendorum. 25 ergo aut nec propterea locus mali proferendi fuit, aut si qua alia ratio exegit illud induci, cur non et ex nihilo potuerit

2 protulerat *fort.* 4 sequitur *F* 5 denegatam *R*³, denegant iam *PNFR*¹ undeunde *Oehlerus*: unde *PNF* 6 inde *om.* *Oehlerus* 12 bona *om.* *P* 13 protulit sed *Oehlerus*: protulisset *PNF* 14 ne essent *R*³*F*, necesse est *PNR*¹ 15 *lacunam signaui*: turpiter utrumque uel simile aliquid desideratur 18 quasi *PN*, qua *F* 19 cur scripsi: cum *PNF* non congruentia *PN* non gruentia *F* 21 de bona *F* 22 ne *PN*, nec eo *F* malo? plus *Eng.*: malo. plus *uulgo*

induci, ipsa ratione excusatura dominum, ne mali auctor existimaretur, quae nunc, cum de materia operatur mala, excusat, si excusat? adeo ubique et undique illuc compellitur quaestio, quo nolunt qui ipsam mali rationem non exa-
 5 nando nec dinoscendo, quomodo illud aut deo tribuant aut a deo separent, pluribus et indignioribus destructionibus deum obiciunt.

16. Igitur in praestructione huius articuli, et alibi forsitan retractandi, equidem definitio aut deo adscribendum et bonum
 10 et malum, quae ex materia fecit, aut materiae ipsi, ex qua fecit, aut utrumque utriusque, quia ambo sibi obligantur, qui fecit et de qua fecit, aut alterum alteri; tertius enim praeter materiam et deum non est. porro si dei erit utrumque, uidebitur deus etiam mali auctor; deus autem, ut bonus, auctor
 15 mali non erit: si materiae utrumque, uidebitur materia etiam boni matrix; mala autem in totum materia boni non erit matrix: si utriusque erit utrumque, in hoc quoque comparabitur deo materia et pares erunt ambo, ex aequo mali ac boni adfines; aequari autem deo materia non debet, ne duos deos
 20 efficiat: si alterum alterius, utique dei bonum et materiae malum, neque malum deo neque materiae bonum adscribetur; et bona autem et mala deus de materia faciendo cum ea facit. haec si ita sunt, nescio, qua possit euadere sententia Hermo-
 genes, qui deum, quoquo modo de materia malum condidit,
 25 siue uoluntate, siue necessitate, siue ratione, non putet mali auctorem. porro si mali auctor est ipse qui fecit, plane socia materia per substantiae suggestum, exclusa iam causa materiae

1 ipsa = eadem 2 cum de materia operatur R^3 , de materia operatur cum $PNFR^1$ mala, excusat, si excusat *scripsi*: mala excusat. si excusat PNF 5 tribuant NF , adtribuant P uulgo 6 a om. P (*add. R in mg.*). del. N deum R^3 , deo $PNFR^1$ 8 praestructione F 9 equidem R^3 , quidem PR^1 , qui quidem N , quid F 11 quia R^3 , qui $PNFR^1$ 13 deum R^3 , deus $PNFR^1$ dei *Urs*: deus PNF 17 erit utriusque F 20 dei *Urs*: deo PNF bonum PN , unum F 24 deum R^3 , deus $PNFR^1$ 26 socia PN , soli F 27 exclusa iam causa *scripsi*: excusae iam causam $PNFR^1$ *Oehlerus*, excussas *Iun.*, excludis R^3 *reliqui*

introducendae. nihilominus enim et per materiam deus auctor mali ostenditur, si ideo materia praesumpta est, ne deus mali auctor uideretur. exclusa itaque materia, dum excluditur causa eius. superest, uti deum omnia ex nihilo fecisse constet. uidebimus an et mala, cum apparuerit quae mala, et an mala interim ea, quae putas. dignius enim de suo arbitrio produxit, haec quoque producendo de nihilo, quam de praeiudicio alieno, si de materia produxisset. libertas, non necessitas, deo competit. malo, uoluerit mala a semetipso condidisse quam non potuerit non condidisse.

17. Unici dei status hanc regulam uindicat, non aliter unici, nisi quia solius. non aliter solius, nisi quia nihil cum illo. sic et primus erit, quia omnia post illum: sic omnia post illum, quia omnia ab illo: sic ab illo, quia ex nihilo, ut illi quoque scripturae ratio constet: quis cognouit sensum domini? aut quis illi consiliarius fuit? aut quem consultatus est? aut uiam intellegentiae et scientiae quis demonstrauit illi? quis tradidit et retribuetur ei? nemo utique; quia nulla uis, nulla materia, nulla natura substantiae alterius aderat illi. porro si de aliqua operatus est, necesse est, ab ea ipsa acceperit et consilium et tractatum dispositionis, ut uiam intellegentiae et scientiae. pro qualitate enim rei operari habuit et secundum ingenium materiae, non secundum suum arbitrium, adeo ut et mala pro natura non sua sed substantiae fecerit.

18. Si necessaria est deo materia ad opera mundi, ut Hermogenes existimauit, habuit deus materiam longe digniorem et

15] Rom. 11, 34. 35.; Es. 40, 13. 14.

4 deum *R*³, deus *PNFR*¹ 6 ea *R*³, et *PNFR*¹ 17 consiliatus *F*
 18 demonstrauit *R*, demonstrabit *PNF* 19 qua *F* 20 aderat *P*,
 aderit *NF* 21 aliqua *Iun*: aliquo *PNF* *Oehlerus* ut ab ea *F*
 22. dispositionem tractatus *fort.* (*cf. de resurr. carnis cap. 6*: qui materiam et eligendo dignam iudicasset et tractando fecisset) 26 si necessaria est deo materia ad opera mundi ut hermogenes existimauit *FR* (*ex Hirsauigiensi*), si necessariam esse deo materiam ad opera mundi hermogenes existimauit *PN*

idoniorum, non apud philosophos aestimandam, sed apud prophetas intellegendam, sophiam suam scilicet. haec denique sola cognouit sensum domini. quis enim scit quae sunt dei et quae in ipso, nisi spiritus, qui in ipso? sophia
 5 autem spiritus. haec illi consiliarius fuit, uia intellegentiae et scientiae ipsa est; ex hac fecit, faciendo per illam et faciendo cum illa. cum pararet caelum, inquit, aderam illi, et cum fortia faciebat super uentos quae sursum nubila et quomodo firmos ponebat fontes eius
 10 quae sub caelo est, ego eram compingens cum ipso. ego eram, ad quem gaudebat; cotidie autem oblectabar in persona eius, quando oblectabatur, cum perfecisset orbem, et inoblectabatur in filiis hominum. quis non hanc potius omnium fontem et originem
 15 commendat, materiam uere materiarum, non situ subditam, non statu diuersam, non motu inquietam, non habitu informem, sed insitam et propriam et compositam et decoram, quali deus potuit eguisse, sui magis quam alieni egens? denique ut necessariam sensit ad opera mundi, statim eam condit et
 20 generat in semetipso: dominus, inquit, condidit me initium uiarum suarum in opera sua: ante saecula fundauit me, priusquam faceret terram, priusquam montes collocarentur; ante omnes autem colles generauit me, prior autem abysso genita sum. agnoscat ergo Hermogenes id-
 25 circo etiam sophiam dei natam et conditam praedicari, ne quid innatum et inconditum praeter solum deum crederemus. si enim (quod) intra dominum, quod ex ipso et in ipso fuit,

3] cf. I Cor. 2, 11. 5] cf. Es. 40, 14. 7] Prou. 8, 27. 28. 30. 31.
 20] Prou. 8, 22. 23. 25. 23] ib. 24.

1 aestimanda *F* 2 intellegenda *F* 4 et *om. F* 7 inquit caelum *N*
 9 quomodo (= ως) *PNF*, cum *R uulgo* fontes *R*³, montes *PNFR*¹
 10 cum eo *N* 15 commendatur *F* uere *Iun*: uero *PNF*, <in> uero *fort.*
 situ *scripsi* (cf. cap. 38 *init.*): sit *F*, sibi *P* (*in mg.* alias: non sic) *N*,
 fini *Oehlerus* 18 deus *R*³, deo *PNFR*¹ alieni egens *R*³, alienigenis
NF, alieni *P* (*in mg. R*: alienigenis) 21 suarum *om. F* 24 genita
 sum. agnoscat *R*³, genita. cum agnoscat *PNFR*¹ 27 quod *addidi*

sine initio non fuit, sophia scilicet eius, exinde nata et con-
 dita, ex quo in sensu dei ad opera mundi disponenda coepit
 agitari, multo magis non capit sine initio quicquam fuisse,
 quod extra dominum fuerit. si uero sophia eadem dei sermo
 est, † sensu sophia et sine quo factum est nihil, sicut et
 dispositum sine sophia, quale est, ut filio dei, sermone unige-
 nito et primogenito, aliquid fuerit praeter patrem antiquius
 et hoc modo utique generosius, nedum, quod innatum, fortius
 et, quod infectum, [factum] ualidius? quia quod, ut esset.
 nullius eguit auctoris, multo sublimius erit eo, quod, ut esset.
 aliquem habuit auctorem. proinde, si malum quidem (quod)
 innatum est, id est *** sermo dei, — eructauit enim, inquit,
 (cor meum) sermonem optimum, — non scio. an a bono
 malum possit abduci, ualidius ab infirmo, ut innatum a nato.
 ita et hoc nomine materiam deo praeposit Hermogenes, prae-
 ponendo eam filio, — filius enim sermo, et deus sermo, et:
 ego et pater unum sumus — nisi quod sustinebit aequo
 animo filius eam praeponi sibi, quae patri adaequatur.

19. Sed et ad originale instrumentum Moysei prouocabo,
 unde et diuersa pars (prae)sumptiones suas ingratis fulcire
 conatur, ne scilicet non inde instrui uideatur, unde oportet.
 itaque occasiones sibi sumpsit quorundam uerborum, ut haere-
 ticus fere mos est simplicia quaeque torquere. nam et ipsum
 principium, in quo deus fecit caelum et terram, aliquid uolunt

12] Ps. 44, 2. 16] cf. Ioh. 1, 1. Ioh. 10, 30.

1 eius *NF*, ipsius *P uulgo* 5 sensus sophiae *Iun*: sensu sopiae, et
Oehlerus, sed nescio, an lateat in his uerbis interpretamentum: Iesus (= iñs.
 iens) siue sensus (= λόγος *Eng*) sophia est est *om. N* 6 sine sophia *deleri*
uult Eng 8 quod innatum fortius *PNFR*¹, quod innatum (innato) fortius
*R*³, quod innatum (nato) fortius *Gel reliqui* 9 factum *seclusi*, facto
Gel 11 quod *addidi* 12 *lacunam signaui*: materia, bonum autem,
 quod natum est, id est *intercidisse puto*, innatum est, natus autem sermo
 dei *R*³ *uulgo*, innatum est, (bonum autem quod natum est,) id est *Eng*
 13 cor meum *addidi* 14 abduci (= *uinci*) *scripsi* (cf. *Rom. 12, 21*):
 adduci *PNF* 19 Moysei *scripsi*: mons ei *F*, Moysi *PN* 20 praesum-
 ptiones *scripsi*: sumptiones *N*, suspiciones *PF uulgo* 21 uideatur *scripsi*:
 uideretur *PNF* 24 caelum *NF*, et caelum *P* aliqui *susp. Eng*

fuisse quasi substantium et corpulentum, quod in materiam interpretari possit. nos autem unicuique uocabulo proprietatem cum uindicamus, * principium initium esse et competisse ita poni rebus incipientibus fieri. nihil enim, quod fieri habet, sine initio esse, quod initium sit illi ipsum, dum incipit fieri. ita principium siue initium inceptionis esse uerbum, non alicuius substantiae nomen. iam nunc, si principalia dei opera caelum et terra sunt, quae ante omnia deus ** fecit suorum esse proprie principium, qua priora sunt facta, merito sic praefatur scriptura: in principio fecit deus caelum et terram, quemadmodum dixisset: 'in fine deus fecit caelum et terram', si post uniuersa fecisset. aut si principium aliqua substantia est. erit et finis aliqua materia. plane licebit etiam substantium aliquid principium esse alii rei, quae ex ipso sit futura, ut argilla principium testae, ut semen principium herbae. sed cum ita utimur uocabulo principii, quasi originis, non quasi ordinis nomine, adicimus et mentionem ipsius rei specialiter, quam uolumus principium alterius rei. de cetero si sic ponamus uerbi gratia: 'in principio fecit figulus peluim uel urnam', iam non materiam significabit principium, — non enim argillam nominaui principium, — sed ordinem operis, quia figulus ante cetera primum peluim et urnam fecit, exinde facturus et cetera. [ad ordinationem operum principii uocabulum pertinebit, non ad originem substantiarum.] possum et

9] Gen. 1, 1.

1 in om. F 2 possit, nos Eng (reprobans quam infra indicaui lacunam) 3 cum P^{NFR}¹, suam R³ uulgo lacunam signaui: dicimus desidero 5 <sic> sine initio esse, quin Eng quod scripsi quin P^N uulgo, qui F 8 lacunam signaui: faciendo operum uelim suppleri 9 qua Iun: quae P^{NF} Oehlerus merito sic praefatur scriptura R³, meritoque sic perfectam scripturam P^{NFR}¹, meritoque sic praefatam scripturam Iun 11 fine scripsi: finem P^{NF} 12 aliqua R, aqua P^{NF} 15 sit F'. om. P (add. R in mg. ex Hirsaugiensi) N 16 cum ita P^N, ubi F' 19 peluem F 20 significabit R³, significauit P^{NFR}¹ 22 peluim N, peluem P, om. F 23 ad ordinationem—substantiarum breuius eadem exprimunt quae antecedentia iam non—et cetera; primam manum auctoris esse suspicor 24 possum Iun; possunt P^{NF}

aliter principium interpretari, non ab re tamen; nam et in Graeco principii uocabulum, quod est ἀρχή, non tantum ordinatum sed et potestatum capit principatum, unde et archontes dicunt principes et magistratus. ergo secundum hanc quoque significationem principium pro principatu et potestate sumetur. in principatu enim et in potestate deus fecit caelum et terram.

20. Sed ut nihil aliud significet Graeca uox quam principium et principium nihil aliud capiat quam initium, habemus etiam illam initium agnoscere quae dicit: dominus condidit me (initium uiarum suarum) in opera sua. si enim per sophiam dei omnia facta sunt, et caelum ergo et terram deus faciens in principio, id est initio, in sophia sua fecit. denique si principium materiam significaret, non ita scriptura instruxisset: in principio deus fecit, sed ex principio; non enim in materia, sed ex materia fecisset. de sophia autem potuit dici: in principio. in sophia enim primo fecit, in qua cogitando et disponendo iam fecerat, quoniam, et si ex materia facturus fuisset, ante in sophia [cogitando et disponendo iam fecerat. quoniam et si] erat 'initium uiarum,' quia cogitatio et dispositio prima sophiae sit operatio, de cogitatu uiam operibus instituentis. hanc et inde auctoritatem scripturae mihi uindico, quod et deum, qui fecit, et ea, quae fecit, ostendens, unde fecerit non proinde testatur. nam cum in omni operatione tria sint principalia. qui facit et quod fit et ex quo fit, tria nomina sunt edenda in legitima operis enarratione, persona factoris, species facti, forma materiae. si materia non edetur, ubi et opera et operae operator eduntur, apparet ex nihilo eum operatum. proinde

10] Prou. 8, 22. 20] cf. ib.

1 ab re PN, ab ro F 2 ἀρχή R archie PNF 4 archontes PNF, ἀρχοντες R, ἀρχοντας Rig 8 Graeca om. F 11 initium uiarum suarum add Pam per sophiam PN, sophia F 19 cogitando—et si *seclusi*, ut incuria librarii falso repetita 20 initium om. F quia om. F sophia F 21 sit NF, fit Puulgo instituentis *scripsi*: instituens PNF 22 deum *scripsi*: deus PNF 24 testatur PN, testa est F

enim ederetur ex quo, si ex aliquo fuisset operatus. denique euangelium ut supplementum instrumenti ueteris adhibebo, in quo uel eo magis debuerat ostendi deus ex aliqua materia uniuersa fecisse, quo illic etiam, per quem omnia fecerit, reuelatur. in principio erat sermo, — in quo principio scilicet deus fecit caelum et terram — et sermo erat apud deum, et deus erat sermo. omnia per illum facta sunt, et sine illo factum est nihil. cum igitur et hic manifestetur et factor, id est deus, et facta, id est omnia, et per quem, id est sermo, nonne et unde omnia facta essent a deo per sermonem exegisset ordo profiteri, si ex aliquo facta essent? ita quod non fuit, non potuit scriptura profiteri, et non profitendo satis probauit non fuisse, quia profiteretur, si fuisset.

21. Ergo, inquis, si tu ideo praeiudicas ex nihilo facta omnia, quia non sit manifeste relatum de materia praecedenti factum quid, uide ne diuersa pars ideo contendat ex materia omnia facta, quia proinde non aperte significatum sit ex nihilo quid factum. plane retorqueri quaedam facile possunt, non statim et ex aequo admitti, ubi diuersitas causae est. dico enim, etsi non aperte scriptura pronuntiauit ex nihilo facta omnia, sicut nec ex materia, non tantam fuisse necessitatem aperte significandi de nihilo facta omnia, quanta esset, si ex materia facta fuissent, quoniam, quod fit ex nihilo, eo ipso, dum non ostenditur ex aliquo factum, manifestatur ex nihilo factum, et non periclitatur, ne ex aliquo factum existimetur, quando non demonstratur, ex quo sit factum. quod autem ex aliquo fit, nisi hoc ipsum aperte declaratur ex aliquo factum illud, dum ex quo factum sit ostenditur, periclitabitur primo uideri ex nihilo factum, quia non editur, ex quo sit

5—6] Ioh. 1, 1. 7] Ioh. 1, 3.

4 qua *F* 19 ex aequo *R*, ex quo *P* (*corr. R*) *NF* 23 eo ipso *PN*,
 ipsum *F* 24 manifestatur *PN*, manifestatum est *F* 26 sit—factum
 om. *NF* 28 <non> ostenditur *Rig*

factum, dehinc etsi ea sit condicione, ut non possit <non factum> uideri ex aliquo, proinde periclitabitur ex alio longe factum uideri quam ex quo factum est, dum non proponitur, unde sit factum. ita si ex nihilo deus cuncta fecit, potuit scriptura non adiecisse illum ex nihilo fecisse. ex materia eum fecisse s
omni modo debuit edixisse, <si sci>licet ex materia fecisset: quia illud in totum habebat intellegi, et si non significaretur, at istud in dubio, nisi significaretur.

22. Atque adeo spiritus sanctus hanc scripturae suae rationem constituit, ut, cum quid ex aliquo fit, et quod fit et unde fit referat. fruticet, inquit, terra herbam foeni. seminantem semen secundum genus et secundum similitudinem, et lignum fructuosum faciens fructum, cuius semen in ipso in similitudinem. et factum est sic. et produxit terra herbam foeni seminantem 15 semen secundum genus, et lignum fructuosum faciens fructum, cuius semen in ipso in similitudinem. et rursus: et dixit deus: producant aquae repentia animarum uiuarum et uolatilia uolantia super terram per firmamentum caeli. et factum est sic. et fecit deus cetos 20 magnos et omnem animam animalium repentium, quae produxerunt aquae secundum genus ipsorum. item post: et dixit deus: producat terra animam uiuam secundum genus, quadrupedia et repentia et bestias terrae secundum genus ipsorum. si ergo ex iam factis rebus alias res 25

11] Gen. 1, 11. 12. 18] Gen. 1, 20. 21. 23] Gen. 1, 24.

1 ut non possit <non factum> uideri *scripsi*: ut non possit <non> uideri *Rig*, ut omnino possit uideri *Oehlerus* 4 fecit, potuit *scripsi*. fecisse potuit *F*, fecisse non potuit *PN* (*probat non Eng, qui post fecisse* (l. 5) *signum interrogationis ponit*) 5 adiecisse *F*, adiecisset *PN* 6 <si sci>licet *Eng*: licet *PNF*, si et *Urs* 7 in totum *Urs*: in toto *PNF* 8 at—significaretur *om. F* 10 aliquo *R*, aliquo quo *PN*, alio quo *F* 11 fruticet *Pam*: fructificet *PNFOehlerus* 14 *uerba factum est sic—in similitudinem bis in P comparent, sed ita, ut secundo loco pro in similitudinem scriptum sit*: secundum genus 20 deus *F*, deos *P uulgo, om. N* 23 uiuam *NF*, uiuentem *P uulgo*

deus proferens ostendit per prophetam et dicit, quid unde protulerit, — quamquam possimus (unde)unde illas prolatae aestimare, dumne ex nihilo; iam enim facta erant quaedam, ex quibus prolatae uideri possent —, si tantam curam instructioni nostrae insumpsit spiritus sanctus, ut sciremus quid unde processerit, nonne proinde nos et de caelo et de terra compotes reddidisset significando, unde ea esset operatus, si de aliqua materia origo constaret illorum, ne tanto magis ex nihilo ea uideretur operatus, quanto nihil adhuc erat factum, ex quo operatus uideretur? itaque sicut ea, quae de aliquo prolata sunt, ostendit, unde prolata sint, ita quae non ostendit, unde prolata sint, ex nihilo prolata confirmat. * igitur: in principio deus fecit caelum et terram, adoro scripturae plenitudinem, qua mihi et factorem manifestat et facta; in euangelio uero amplius et ministrum atque arbitrum factoris inuenio, sermonem. an autem de aliqua subiacenti materia facta sint omnia, nusquam adhuc legi. scriptum esse doceat Hermogenis officina. si non est scriptum, timeat uae illud adicientibus aut detrahentibus destinatum.

23. Sed (et) ex sequentibus argumentatur, quia scriptum sit: terra autem erat inuisibilis et incomposita. nam et terrae nomen redigit (in) materiam, quia terra sit, quae facta est ex illa, et 'erat' in hoc dirigit, quasi quae semper retro fuerit, innata et infecta, inuisibilis autem et rudis, quia informem et confusam et inconditam uult fuisse materiam. has quidem opiniones eius singillatim reuincam; sed interim uolo sic ei respondere: putemus his articulis materiam demonstrari: numquid tamen, quia erat ante omnia et talis, et ex ea factum

12] Gen. 1, 1. 19] cf. Apoc. 22, 18—19. 21] Gen. 1, 2.

2 undeunde *Urs*: unde *PNF*¹ 3 estimare *PF*, existimare *N* (et *cod. Diuionensis teste Rigaltio*) 4 instructioni *scripsi*: instructionis *PNF* 8 ne *F*, ut *PN uulgo* 12 lacunam *signaui*: legens *intercidisse puto* 13 terram, adoro *uulgo* 15 factoris *Rig* (*secundum cod. Diuionensem, ut testatur*): rectoris *PNF* 20 et *addidi* 22 in *add. R³, om. PNF^R¹* 27 putemus *N*; putamus *PF* 28 et talis, et ex ea factum aliquid *scripsi*: et talis. id sed ex ea factum aliquid *F*, et tale aliquid esse ex ea factum *PN uulgo*

aliquid scriptura significat? atquin nihil tale significat. fuerit licet materia, quantum sibi libet uel potius Hermogeni: potuit et fuisse et tamen nihil deus ex illa fecisse, uel quia non decebat deum alicuius eguisse, certe quia nec ostenditur quicquam ex materia fecisse. sine causa ergo esset, inquis. non plane adeo sine causa. nam etsi mundus non est factus ex illa, sed haeresis facta est, et quidem hoc impudentior, quod non ex materia facta est haeresis, sed materiam ipsam potius haeresis fecit.

24. Reuertor nunc ad singulos articulos, per quos putauit significatam esse materiam, et primo de nominibus exostulabo. horum enim alterum legimus, quod est terrae, alterum non inuenimus, quod est materiae. quaero ergo, cum materiae nominatio non extet in scriptura, quomodo ei etiam terrae appellatio adcommodetur in alio iam genere substantiae nota. quo magis materiae quoque nominatio extitisse debuerat consecuta etiam terrae appellationem, ut scirem terram commune cum materia esse nomen, ne illud ei soli substantiae uindicarem, cuius et proprium (et) in qua magis notum est, uel ne illud in quacumque aliam speciem † nec utique omni materia communicare possem, si uellem. cum enim non extat proprium uocabulum eius rei, cui commune uocabulum adscribitur, quando non comparet cui adscribatur, cuiusque alii poterit adscribi. ita Hermogenes, et si materiam ostenderet nominatam, deberet eandem probare terram quoque cognominatam, ut ita utrumque illi uocabulum uindicaret.

25. Vult igitur duas proponi terras in ista scriptura, unam, quam in principio deus fecit, aliam [materiam] ex qua fecit, de qua dictum sit: terra autem erat inuisibilis et rudis.

29] Gen. 1, 2.

2 libet *van der Vliet*: licet *PNF* 11 exostulando *F* 14 extet in scriptura *PN*, extet scripturae *F* terrae *R*, terrena *PNF* 19 et *addidi*, proprium, [in] qua magis notum, est *Eng* notum *R*³, natum *PNF* 20 *uerba*: nec utique omni materia *quid sibi uelint*, *non intellego* 21 materia *PNF*, materiae *R uulgo* 23 quando *Iun*: quanto *PNF* 27 uult *PN*, uide *F*. 28 materiam *seclusi*

utique si quaeram, ex duabus quae cui nomen terrae accom-
 modare debeat, dicetur hanc, quae facta sit, ex illa, ex qua
 facta est, uocabulum deriuasse, quia ueri similis sit ab origine
 sobolem potius quam originem a sobole uocitari. hoc si ita
 5 est, alia nobis obuoluitur quaestio, an competat terram hanc.
 quam deus fecit, ex illa, ex qua fecit, cognomentum deriuasse.
 audio enim apud Hermogenem ceterosque materiarios haere-
 ticos terram quidem illam informem et inuisibilem et rudem
 fuisse, hanc uero nostram uideo et formam et conspectum et
 10 cultum a deo consecutam. aliud ergo factam quam erat ea,
 ex qua facta est. porro aliud facta non potuit cum ea de
 nomine sociari, a cuius condicione descuerat. si nomen pro-
 prium materiae illius fuit terra. haec, quae non est materia,
 aliud scilicet facta, terrae quoque non capit nomen, alienum et
 15 statu suo extraneum. sed materia facta, id est haec terra, habuit
 cum sua origine consortium nominis sicut et generis. non
 adeo. nam et testam, licet ex argilla confectam, iam non
 argillam uocabo sed testam, et electrum, licet ex auro et
 argento foederatum, nec argentum tamen nec aurum appellabo
 20 sed electrum. a cuius habitu quid diuertit, pariter et a uocatu
 eius recedit, appellationis sicut et condicionis proprietate.
 quam autem transierit de statu terrae illius [id est materiae]
 ista terra, uel eo palam est, quod haec apud Genesim testi-
 monium boni accepit: et uidit deus quia bonum, illa
 25 autem apud Hermogenem in originem et causam malorum
 deputatur. postremo si ideo haec terra, quia et illa, cur non
 et materia haec quoque. quia et illa? immo et caelum et
 omnia, si ex materia constant, et terrae et materiae uocari

24] Gen. 1, 10.

1 terrae accomodare debeat, dicetur *R³G*, terrae accomodari debeat id
 dicetur *N*, terrae accomodari (-dare *F*) id dicetur *PFR*¹ 5 obruitur *F*
 9 uideo *F*, proinde *PN uulgo* 12 nominatione *Rig* 15 status sui
Lat haec terra *Eng*: ex terra *PNFR*¹, terra *R*³ 20 quid *NFR*³, quod
*PR*¹ 21 <est et> appellationis sicut et condicionis proprietate *fort.* et
 in conditionis *F* 22 id est materiae *seclusi*

debuerunt. satis ista de terrae nomine, in quo materiam intellegi uoluit. quod nomen unius elementi omnes sciunt, natura primum, dehinc scriptura docente, nisi si et Sileno illi apud Midam regem adseueranti de alio orbe credendum est, auctore Theopompo. sed et deos multos idem refert. 5

26. Nobis autem unus deus et una est terra, quam in principio deus fecit. cuius ordinem incipiens scriptura decurrere primo factam eam edicit, dehinc qualitatem ipsius edisserit; sicut et caelum primo factum professa: in principio deus fecit caelum, dehinc dispositionem eius superducit: 10 et separauit inter aquam, quae erat infra firmamentum et quae erat super firmamentum, et uocauit deus firmamentum caelum, ipsum, quod in primordio fecerat. proinde et de homine***: et fecit deus hominem, ad imaginem dei fecit illum, dehinc qualiter fecerit reddit: et finxit deus 15 hominem de limo terrae et adflauit in faciem eius flatum uitae, et factus est homo in animam uiuam. et utique sic decet narrationem inire: praefari primo, postea prosequi; nominare, deinde describere. alioquin uanum, si eius rei, cuius nullam praemiserau mentionem, id est materiae, ne 20 ipsum quidem nomen, subito formam et habitum promulgauit, ante enarrauit, qualis esset, quam an esset ostendit, figuram deformauit, nomen abscondit. at quanto credibilius secundum nos eius rei dispositionem scriptura subiunxit, cuius institutionem simulque nominationem praemisit? quam denique integer 25 sensus est: in principio deus fecit caelum et terram, terra autem erat inuisibilis et rudis; quam deus scilicet

9] Gen. 1, 1. 11] Gen. 1, 7. 8. 14] Gen. 1, 27. 15] Gen. 2, 7.
22] cf. Gen. 1, 2. 26] Gen. 1, 1.

1 quo *R*, quod *PNF* 5 multus *P* (*corr. R*) 6 autem *om. N* terra est *F* 10 superducit *PNFR*¹, superinducit *R*³ *uulgo* 14 *lacunam signaui*: primo, quod eam fecit, enarrat *supplendum puto*, de homine: et fecit, <inquit,> deus hominem *Eng* 18 praefari primo *NF*, primo praefari *P uulgo* 22 enarrauit *scripsi*: enarrat *PNF* quam an *Rig*: antequam an *PN*, antequam *F*, ante, quam an *Eng* 23 deformauit *scripsi*: deformati *PNF*, deformat *Iun*

fecit, de qua scriptura cum maxime dixerat? nam et 'autem' ipsum uelut fibula coniunctiuæ particulæ ad conexum narrationi adpositum est: 'terra autem.' hoc enim uerbo reuertitur ad eam, de qua supra dixerat, et alligat sensum. adeo aufer hinc 'autem', et soluta compago est, ut tunc possit de alia terra dictum uideri: terra erat inuisibilis et rudis.

27. Sed tu supercilia, capitis nutu digiti adcommodato, altius tollens et quasi retro iactans: 'erat' inquis; quasi semper fuerit, scilicet innata et infecta, et idcirco materia credenda. at ego sine ullo lenocinio pronuntiationis simpliciter respondebo de omni re posse dici 'erat', etiam de ea, quæ facta, quæ nata sit, quæ aliquando non fuerit et quæ materia non sit. omne enim, quod habet esse, (unde)unde habet, siue per initium siue sine initio, hoc ipso, quod 'est', etiam 'erat' dicitur. cui competit prima uerbi positio in definitionem, eidem etiam declinatio uerbi decurret in relationem. 'est' definitionis caput, 'erat' relationis facit. hæc sunt argutiae et subtilitates haereticorum, simplicitatem communium uerborum torquentes in quaestionem. magna scilicet quaestio est, si erat terra, quæ facta est. sane discutiendum, an ei competat inuisibilem et rudem fuisse, quæ facta est, an ei, ex qua facta est, ut eiusdem sit 'erat', cuius et quod erat.

28. Atquin non tantum probabimus istum habitum huic terræ competisse, sed et illi alii non competisse. nam si

6] Gen. 1, 2.

1 maxime—ipsum *om. F* dixerat *scripsi*: et dixerat *P (del. litteram t R)*, edixerat *N (add. t man. libr.)*, edixerat *R uulgo*, edisserat *Eng* nam et autem ipsum, coniunctiuæ particula, uelut fibula *fort.* 2 narrationis *F* 7 sed tu supercilia *Oehlerus*: sed tu supercilio *PN*, et supercilio *F* supercilia capitis *uulgo* digiti (*intellege*: nutui) capitis *PN*, et capitis *F* nutu *F*, et nutu *PN* digiti *PN*, et digiti sed tu *F* 10 respondeo *F* 13 undeunde *Urs*: unde *PNF* siue *om. PR*¹ 15 eidem *scripsi*: eiusdem *PNF* 16 decurrit *F* 17 relationis *Iun*: relationi *PNF* hæc *PNF*, hæc *R* 19 quaestionem. magna *R*³, quaestionem magnam. *PNFR*¹ 21 ex qua *PF*, quæ *N* 22 quod erat *scil. inuisibilis et rudis* 24 sed —competisse *om. N* et *om. F*

nuda materia deo subiacebat, nullo scilicet elemento obstruente, siquidem nondum quicquam erat praeter ipsam et deum. utique inuisibilis esse non poterat, quia etsi tenebras uolet in substantia fuisse materiae, cui articulo respondere debemus suo ordine, etiam homini tenebrae uisibiles sunt, — hoc enim ipsum, quod sunt tenebrae, uidetur — nedum deo. et utique, si inuisibilis esset, nullo modo cognosceretur qualitas eius. unde ergo compertus est Hermogenes informem et confusam et inquietam illam fuisse, quae ut inuisibilis latebat? aut si hoc a deo reuelatum est, probare debet. sic et an rudis dici potuerit, exoptulo. certe enim rude illud est, quod imperfectum est. certe imperfectum non potest esse nisi quod factum est; quod enim minus factum est, imperfectum <est.> certe, inquis. ergo materia, quae facta non erat in totum, imperfecta esse non potuit; quae imperfecta non fuit, etiam rudis non fuit. initium non habens, quia facta non fuit, caruit et rudimento. initii enim accidens est rudimentum. terra uero, quae facta est, meruit et rudis dici. statim enim ut facta est, habuit imperfectae locum, ante perfectionem, 29. siquidem omnia opera sua deus consummauit, incultis primo elementis depalans quodammodo mundum. dehinc exornatis uelut dedicans. nam et lumen non statim splendore solis impleuit, et tenebras non statim solatio lunae temperauit, et caelum non statim sideribus stellisque signauit, et maria non statim beluis frequentauit, et ipsam terram non statim uaria fecunditate dotauit; sed primo esse ei contulit, dehinc non in uacuum esse suppleuit. sic enim et Esaias: non in uacuum, ait, fecit illam, sed inhabitari. postea ergo quam facta est, futura etiam perfecta, interim erat inuisibilis et rudis,

27] Es. 45, 18.

1 materia R, sit materia PNF, sic materia Iun Oehlerus 6 quod sunt om. F uidetur Urs: uidentur PNF 9 inquietam PNF, inconditam Pam. incultam Iun 18 imperfectum <est> R, imperfectum PNF 20 male hoc loco distinguuntur capita 22 lumen PN, lumine F 24 maria R³, materiam PNF¹ 29 perfecta PN, perfectum F

rudis quidem hoc quoque ipso, quod inuisibilis, ut nec uisui
perfecta, simul et ut de reliquo nondum instructa, inuisibilis
uero, ut adhuc aquis tamquam munimento genialis humoris
obducta, qua forma etiam adfinis eius, caro nostra, producitur.
⁵ nam et Dauid ita canit: domini est terra et plenitudo
eius, orbis terrae, et omnes qui habitant in illo;
ipse super maria fundauit eum et super flumina
praeparauit eum. segregatis enim aquis in cauatiorem
sinum emicantior facta est arida, quae antehac aquis tegeba-
¹⁰ tur. exinde itaque et uisibilis efficitur dicente deo: congreg-
getur aqua in congregatione una, et uideatur arida.
‘uideatur,’ inquit, non ‘fiat.’ iam enim facta erat, sed, inuisibilis
usque tunc, uideri sustinebat. ‘arida’ autem, quod erat futura
¹⁵ terram, non materiam. sic et perfectionem postea consecuta
desinit rudis haberi, cum pronuntiat deus: fruticet terra
herbam foeni seminantem semen secundum genus
et secundum similitudinem, et lignum fructuosum
faciens fructum, cuius semen in ipso in similitu-
²⁰ dinem. item: producat terra animam uiuam secun-
dum genus, et quadrupedia et repentia et bestias
terrae secundum genus. impleuit igitur ordinem suum
scriptura diuina. quam enim praedixerat inuisibilem et rudem,
ei et uisionem reddidit et perfectionem. non alias autem mate-
²⁵ ria erat inuisibilis et rudis. ergo (et) materia erit postea uisi-
bilis et perfecta. uolo itaque uidere materiam; uisibilis enim

5] Ps. 23, 1—2. 10] Gen: 1, 9. 14] Gen. 1, 10. 16] Gen. 1, 11.
20] Gen. 1, 24.

1 ut nec uisui *R*, ut ne cui sui *PNF* 2 simul et ut *R*, simuletur
et ut *PN*, simulet et ut *F* 3 monumento *PNF*. humoris *PN*, ut
moris *F* 4 obducta *PN*, abducta *F* 6 illo *scripsi*: illa *PNF* 7 eum—
eam (*sc. orbis terrae*) *PNF*, eam—eam *R uulgo* 8 cauatiorem sinuum
Rig 10 deo *PN*, domino *F* 12 uideatur—sustinebat *om. P* (*add.*
R in mg. ex Hirsaugiensi) fiat *R*, sit *N*, fit *F* 14 iam *scripsi*:
tamen *PNF* 16 fruticet *Pam*: fruticet *F*, fructificet *PN* 22 impleuit
F, implebit *PN* 24 alias *scripsi*: alia *PNF* 25 et *addidi* erit
PF, erat *N* 26 itaque *PN*, ita *F*

facta est. uolo et perfectam eam recognoscere, ut ex illa etiam
 foeni herbam et ex illa decerpam lignum fructuosum et ex
 illa animalia usui meo famulem. sed materia quidem nusquam.
 terra uero id est haec, coram. hanc uideo, hanc perfruo, ex
 quo inuisibilis et rudis esse desiit. de qua manifestissime
 Esaias: haec dicit dominus, qui fecit caelum, iste deus.
 qui demonstrauit terram et fecit illam. certe eandem
 demonstrauit quam et fecit. quomodo demonstrauit? utique
 dicendo: uideatur arida. quare uideri iubet, nisi quia retro
 non uidebatur, ut sic quoque eam non in uacuum fecisset
 faciendo uisibilem, et ita habitabilem? et sic per omnia probatur
 nobis hanc, quam incolimus, eandem et factam esse a deo
 et ostensam, nec aliam fuisse rudem et inuisibilem quam
 quae et facta et ostensa est. atque ita: terra autem erat
 inuisibilis et rudis ad eam pertinet, quam deus cum
 caelo parauit.

30. Sic et sequentia coniecturam Hermogenis instruere uide-
 buntur: et tenebrae super abyssum et spiritus dei
 super aquas ferebatur, quasi et haec confusae substan-
 tiae massalis illius molis argumenta portendant. atquin singul-
 latim definiens tenebras abyssum spiritum dei aquas, nihil
 confusum nec in confusione incertum aestimari facit tam diuisa
 relatio certorum et distinctorum elementorum. hoc quidem
 amplius: cum situs proprios eis adscribit, tenebris super
 abyssum, spiritui super aquas, negauit confusionem substan-
 tiarum, quarum demonstrando dispositionem demonstrauit etiam
 distinctionem. uanissimum denique, ut materia, quae informis

6] Es. 45, 18. 9] Gen. 1, 9. 14] Gen. 1, 2. 18] ib.

1 illa om. F 2 fructum F 3 famulem F, famulentur PNF uulgo 4 uero.
 id est haec scripsi (sc. non alia illa, id est materia): uero haec, id est PNF
 hanc (altero loco) PN, hac F 6 caelum et terram N 7 fecit Pam: facit PNF
 11 habitabilem Lat: habilem PNF reliqui 16 parauit scripsi: separauit
 PNF 19 haec F, hae PN uulgo 20 portendat F 21 spiritum R.
 spiritus PNF 22 aestimari PN, aestimare F diuisa PN, diuersa F
 24 tenebris scripsi: tenebras PNF 25 spiritui scripsi: spiritus PNF.
 spiritum Pam 26 positionem fort. 27 uanissimum R³, uanitimum PNF¹

inducitur, de tot formarum uocabulis informis adseueretur. non edito, quid sit illud corpus confusionis, [quod] unicum utique credendum est, si informe est. uniforme etenim, quod informe. et informe autem, quod ex uarietate confusum est, 5 unam habeat necesse est speciem, quod non habet, [speciem] dum <nihil> ex multis unam habet speciem. ceterum aut habebat in se species istas materia, de quarum uocabulis intellegenda esset, tenebras dico et abyssum et spiritum et aquas, aut non habebat: si [enim] habebat, quomodo inducitur non habens 10 formas? si non habebat, <unde> agnoscitur?

31. Sed et illud utique captabitur, de caelo solo et de terra ista scripturam significasse, quod ea in principio deus fecerit, de speciebus autem supra dictis nihil tale, et ideo eas, quae factae non significantur, ad infectam materiam perti- 15 nere. respondebimus huic quoque scrupulo. scriptura diuina satis dissereret, si summas ipsas rerum a deo factas commendasset, caelum et terram, habentes utique suggestus suos proprios, qui in ipsis summis intellegi possent. suggestus autem caeli et terrae primo tunc fuerunt tenebrae et abyssus, 20 [et] spiritus et aquae. nam terrae quidem suberant abyssus et tenebrae. si enim abyssus infra terram, tenebrae autem super abyssum, sine dubio et tenebrae et abyssus infra terram. caelo uero spiritus et aquae subiacebant. nam si aquae super terram, quae eam texerant, spiritus autem super aquas, pariter 25 et spiritus et aquae super terram. quae uero super terram,

1 adseueretur, non *uulgo* 2 quod *seclusi* 4 informe. et *scripsi*: informe est *PNF* confusum est. unam *van der Vliet* (*cuius interpretationem* (*stud. eccl. p. 80*) *probare non possum*) 5 speciem *seclusi* 6 nihil *addidi* habet *PN*, habeat *F* (*fort. recte, cf. 142, 16*) 7 intellegenda esset *Urs*: intellegendas esse *PN*, intelligendae se *F* 9 enim *seclusi*: autem *Iun* iucitur habens formam *F* 10 unde *add. van der Vliet*: <quomodo> *Urs* 12 quod ea in *scripsi*: quod eam in *PN*, quo ea *F* 16 dissereret si summas *NGR*³, dissereret summas *PR*¹, dissensi summas *F* 19 fuerunt *NF*, fuerint *P uulgo* 20 et *seclusi*: (*cf. 160, 21*) suberant *scripsi*: suberat *PN*, superat *F* 24 quae *R*³, quale *PNFR*¹

ea utique infra caelum. et sicut terra abysso et tenebris, ita et caelum spiritui et aquis incubabat et complectebatur. et ita nouum non est, ut id solum, quod continet, nominetur. qua summale, in isto autem intellegatur et quod continetur, qua portionale. ecce, si dicam: 'ciuitas extruxit theatrum et circum; scaena autem erat talis et talis, et statuae super euripum, et oboliscus super omnia ferebatur': quia non et has species edixerim factas a ciuitate, non erunt ab ea cum circo et theatro? an ideo non adieci factas has quoque species. quia inerant eis, quae facta praedixeram, et inesse quibus 10 inerant intellegi poterant? sed uacet hoc exemplum, ut humanum: aliud de auctoritate scripturae ipsius arripiam. fecit. inquit, deus hominem de terra et adfluit in faciem eius flatum uitae, et factus est homo in animam 15 uiuam. faciem quidem eius hic nominat, sed nec ipsam factam a deo dixit, cutem uero et ossa et carnem et oculos et sudorem et sanguinem postea loquitur, quae nec tunc facta a deo significauit. quid respondebit Hermogenes? numquid et membra hominis ad materiam pertinebunt, quia non nominatim facta referuntur? an et haec in hominis factitatione censentur? 20 proinde membra erant caeli et terrae abyssus et tenebrae, spiritus et aquae. in corporibus enim membra sunt facta, in corporibus et membra sunt nominata. nullum elementum non membrum est eius elementi, quo continetur. omnia autem elementa caelo aut terra continentur. 25

32. Haec responderim pro scriptura praesenti, quatenus hic

12] Gen. 2, 7.

2 spiritui *R*³, spiritus *PNFR*¹ incubabat *PF*, incumbabat *N* complectebatur *Oehlerus*: complebatur *N*, complectebantur *P*, complectabantur *F* 4 quasi summale *N* 7 oboliscus *NF*, obeliscus *P* et *om.* *F* 8 ab ea <factae> *fort.* 10 quia *Rig*: qua *PNF* inesse *NR*³, inest se *PFR*¹ 11 inerant *NR*, inerat *PF* 16 a deo *NR*, deo *PF* cutem *NGR*³, cui tam *PFR*¹ 18 significauit *PN*, significat *F* 20 in *s. v. P* (*a m. 1*) censentur *R*³, censetur *PNFR*¹ 22 et aquae *R*³, ea quae *PNFR*¹ in— facta *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensis*) enim *R*³, in *NFR*¹

solorum corporum factitationem commendare uidetur caeli
 et terrae. sciit esse, qui ultro in corporibus et membra
 cognoscerent, et ideo compendio usa est. prouidit tamen et
 hebetes et insidiosos, qui dissimulato tacito intellectu ipsis
 5 quoque membris uerbum factitationis significatorium exigerent.
 itaque et propter istos singulas species factas docet aliis in
 locis. habes Sophiam prior autem abyssu genita sum
 dicentem. ut credas abyssum quoque genitam. id est factam,
 quia et filios facimus, licet generemus. nihil interest facta
 10 an nata sit abyssus, dum initium detur illi, quod non daretur,
 si materiae [subiciatur] esset. de tenebris uero ipse dominus
 per Esaiam: ego, qui struxi lucem et feci tenebras. de
 spiritu aequae Amos: qui solidat tonitruum et condit
 spiritum et adnuntiat in homines Christum suum,
 15 eum spiritum conditum ostendens, qui in terras conditas
 deputabatur, qui super aquas ferebatur, liberator et adflator
 et animator uniuersitatis. non ** ut quidam putant, ipsum
 deum significari spiritum, quia deus spiritus; neque enim
 aquae dominum sustinere sufficerent. sed eum spiritum dicit,
 20 de quo etiam uenti constiterunt, ut ait per Esaiam: quia
 spiritus a me exiuit, et flatum omnem ego feci. item de
 aquis eadem Sophia: et quomodo firmos ponebat fontes
 quae sub caelo. ego eram modulans cum ipso. cum
 uero et eas species probamus a deo factas, etsi in Genesi
 25 tantummodo nominantur sine factitationis mentione, responde-

7] Prou. 8, 24. 12] Es. 45, 7. 20] Es. 57, 16. 22] Prou. 8, 28.

1 commendare R^3 , commendari PNF 2 sciit $PNGR^3$, scit FR^1 ,
 sciat *Oehlerus* <futuros> esse *van der Vliet* 5 significatorium R^3 , signi-
 ficatorum $PNFR^1$ 7 habes R^3 , habere $PNFR^1$ 11 subiciatur *seclusi*
 (cf. 160, 19): subiecta R^3 *uulgo*, subiciatur <necesse> esset *Eng* dominus
 R^3 , ad minus $PNFR^1$ 14 et adnuntiat—suum *fort. delendum* suum
om. P (add. R ex Hirsaugiensi) 16 liberator F 17 *lacunam signaui*:
 enim credibile *intercidisse puto*, non iure quidam *Eng* quidem F
 18 significari $PNFR^1$, significans R^3 *uulgo* 22 quomodo (= $\acute{\omega}\varsigma$) PNF
 (cf. 145, 9), quom R , cum *reliqui* 24 uero *scripsi*: ergo PNF pro-
 bamus R , prodamus PNF 25 nominantur P , nominatur NF

bitur fortasse ex diuerso plane factas eas, sed ex materia, ut stilus quidem Moysei: et tenebrae super abyssum et spiritus dei super aquas ferebatur materiam (ipsam) sonet. ceterae uero scripturae quae ex materia factae sunt species in disperso demonstrent. ergo sicut terra de terra, ita et abyssus ex abysso, et tenebrae ex tenebris, et spiritus et aquae ex spiritu et aquis constiterunt? at, sicut supra diximus, non potuit informis fuisse materia, (si) species habebat; *** ut et aliae ex eis sint confectae; nisi quod non aliae, sed ipsae ex semetipsis, — siquidem non capit diuersas fuisse quae iisdem nominibus eduntur — quo iam et operatio diuina otiosa uideri possit, si quae erant fecit, cum generosior esset. quae non erant [facta quam] si fierent. igitur ut concludam: aut materiam tunc significauit Moyses scribens: et tenebrae super abyssum et spiritus dei super aquas ferebatur, — at cum hae species alibi postea demonstrantur factae a deo, debuerunt aequae demonstrari ex materia, quam Moyses praemiseraat, factae — aut si species istas et non materiam significauit Moyses, ubi materia demonstrata sit quaero.

33. Sed dum illam Hermogenes inter colores suos inuenit, — inter scripturas enim dei inuenire non potuerit — satis est, quod omnia et facta a deo constat et ex materia facta non constat. quae etiam si fuisset, ipsam quoque a deo factam credidissemus, quia nihil innatum praeter deum praescribentes

2] Gen. 1. 2. 14] ib.

2 moysei *N*, monsei *PF*, Moysi *R uulgo* 3 ipsam *add. Eng* 7 signum interrogationis posui at scripsi: et *PNF* 8 si *add. R³, om. PNF¹ lacunam signauit*: <exclusum igitur, si non habebat,> *intercidisse puto* 9 eis scripsi: ea *PNF* 10 diuersas *R*, diuersitas *PNF* 11 quo scripsi: quod *PNF* et operatio *NF*, operatio *P uulgo* 12 si quae erant *R³*. si qua ferant *PF*, si qua erant *N* generosior esset *Rig*: generosiora esset *PNF*, generatio sola esset *Oehlerus* 13 facta quam *seclusi* (quam *deleuit iam Rig*) 14 scribens *N*. scribit *PFR¹*, <cum> scribit *R³ uulgo* 15 *parenthesin indicauit* at *PNFR¹*, aut *R³ uulgo* 16 hae *R*, has *P (corr. R) NF* 20 illam *NR*, illa *P (corr. R) F* inuenit *fort.* 21 potuit *Rig*, potuerat *R³ Gel* 23 constat, quae *uulgo* quae *N*, qua *PF* facta *P (corr. R)*

obtineremus. in hunc usque articulum locus est retractatui, donec ad scripturas prouocata deficiat exhibitio materiae. expedita summa est: nihil inuenio factum nisi ex nihilo, quia quod factum inuenio non fuisse cognosco. etiamsi quid ex aliquo factum est, ex facto habet censum, ut ex terra herba et fructus et pecudes et figuratio hominis ipsius, ut ex aquis natatiles et uolatiles animae. huiusmodi origines [rerum ex his prolatarum] potero materias appellare, sed factas a deo et ipsas.

34. Ceterum omne ex nihilo constituisse illa postremo diuina dispositio suadebit, quae omnia in nihilum redactura est. siquidem et caelum conuoluetur ut liber, immo nusquam fiet cum ipsa terra, cum qua primordio factum est: caelum et terra praeteribunt, inquit; caelum primum et terra prima abierunt, et locus non est inuentus illis, quia scilicet quod finit et locum amittit. sic et David: opera manuum tuarum caeli; et ipsi peribunt. sed et si mutabit illos uelut opertorium, et mutabuntur, et mutari perire est pristino statui, quem, dum mutantur, amittunt. et stellae quidem de caelo ruent, sicut fici arbor cum ualido commota uento acerba sua amittit, montes uero tamquam cera liquescent a conspectu

11] Es. 34, 4. 12] Matth. 24, 35. 13] Apoc. 21, 1. 14] Apoc. 20, 11. 15] Ps. 101, 26. 27. 16] Ps. 101, 27. 19] Apoc. 6, 13. 21] Ps. 96, 5.

1 offendo in uerbis: in hunc—materiae, quippe quae intolerabilem in modum turbent nexum sententiarum. cohaerere ea arctissime cum eis, quae in initio capitis proferuntur, in aperto est. neque tamen quicquam praestab. s transpositione. nescio igitur, an et hic duplex agnoscenda sit recensio: sed dum illam—potuerit ~ in hunc—materiae. articulum *F*, artillum *P* (add. *R* syll. cu) *N* retractatui *NR*, retractaui *P* (in mg. fort.: retractatui) *F* 3 nisi *Oehlerus*: nihil *PNF* 5 ut ex *R*, et ex *P* (corr. *R*) *NF* 7 origines *R*³, originis *PNFR*¹ rerum ex his prolatarum *seclusi* 10 in nihilum *R*³, ex nihilo *PNFR*¹, ex nihilo <edita in nihilum> *Eng* 15 finit et locum *scripsi*: et finito cum *PNR*¹, et finitio cum *F*, et finit locum *R*³ *uulgo* 16 tuarum *R*³, suarum *PNFR*¹ sed et *scripsi*: nam et *PNF* 17 et mutari *scripsi*: sed et mutari *PNF*, sed mutari *Pam* (sed ut genuinam lectionem corruptelae nam olim adscriptum fu. sse puto; caret enim sensu illud nam) 18 quem *R*³, quae *PNFR*¹ 20 acerba *R*³, acerua *PNFR*¹ 21 montes *R*, moyses *PNF* liquescent *FR*, liquescens *P* (corr. *R*), liquescet *N*

domini, cum surrexerit scilicet confringere terram. sed et paludes, inquit, arefaciam, et quaerent aquam nec inuenient; etiam mare hactenus. quae omnia et si aliter putauerit [spiritaliter] interpretanda, non tamen poterit auferre ueritatem ita futurorum, quomodo scripta sunt. si quae enim figurae sunt, ex rebus consistentibus fiant necesse est, non ex uacantibus, quia nihil potest ad similitudinem de suo praestare, nisi sit ipsum, quod tali similitudini praestet. reuertor igitur ad causam, definiens omnia ex nihilo edita <ut> in nihilum peruentura. ex aeterno enim, id est ex materia, nihil deus interibile fecisset. nec ex maioribus minora condidisset cui magis congruat ex minoribus maiora producere, id est ex interibili aeternum, quod et carni nostrae pollicetur. cuius uirtutis et potestatis suae hunc iam arrabonem uoluit in nobis collocasse, ut credamus illum etiam uniuersitatem ex nihilo, uelut emortuam, quae scilicet non erat, in hoc, ut esset, suscitasse.

35. De cetero uero statu materiae etsi non est retractandum, — prius enim erat, ut eam esse constaret — tamen acsi constiterit, persequendus est ordo, quo magis eam non esse constet, cuius nec reliquus status consistat, simul ut contrarietates suas agnoscat Hermogenes. prima, inquit, facie uidetur nobis corporalis esse materia; exquisita autem ratione recta inuenitur neque corporalis neque incorporealis. quae est ista ratio recta, quae nihil recti renuntiat, id est nihil certi?

1] Es. 2, 19. 2] Es. 42, 15; 41, 17. 3] Apoc. 21, 1. cf. Ps. 65, 6.

2 arefaciam *NR*, arefaciant *PF* quaerent *P* (*del. re R*) 4 aliter *PNF*, alter *Lat* spiritaliter *secl. Eng* 7 a similitudine *P* (*corr. R*) 8 similitudini *scripsi*: similitudine *PNF*, <de>tali similitudine *Eng* 9 definiens *scripsi*: definientem *PNF* 10 ut *addidi* nihilum *R*³ (*cf. 208, 17*), nihilo *PNF*¹ 13 interibili *NR*, interibilia *PF* aeternum. quod et carni nostrae pollicetur, cuius *uulgo* 14 uirtutis et potestatis suae *Urs*: uirtutes et potestatis suas *PNF* 15 illum etiam *scripsi*: etiam illum *PNF* 17 erat *R*³, erit *PNFR*¹ 18 statu *R*, status *PNF* 21 reliquus status *R*³, reliquo statu *PNFR*¹ 22 agnoscat *R*, agnoscant *PNF* 25 id est *R*³. et est *PNFR*¹

nisi fallor enim, omnis res aut corporalis sit necesse est aut incorporalis, ut concedam interim esse aliquid incorporale, de substantiis dumtaxat, cum ipsa substantia corpus sit rei cuiusque. certe post corporale et incorporale nihil tertium. age
 5 nunc sit et tertium, quod illa recta ratio Hermogeniana compererit, quae neque corporalem neque incorporalem materiam facit: ubi est? quale est? quid uocatur? quid describitur? quid intellegitur? <an> tantum hoc ratio renuntiauit, nec corporalem materiam nec incorporalem?

10 36. Sed ecce contrarium subicit, aut alia fortasse ratio ei occurrit, ex parte corporalem renuntians materiam et ex parte incorporalem. iam ergo ne neutrum sit, utrumque materia censenda est? erit enim corporalis et incorporalis, aduersus renuntiationem rectae rationis illius, plane rationem non reddentis sententiae suae, sicut nec alia reddit. corporale enim
 15 materiae uult esse, de quo corpora edantur, incorporale uero inconditum motum eius. 'si enim', ait, 'corpus tantummodo esset, nihil ei incorporale appareret, id est motus; si uero in totum incorporalis fuisset, nullum corpus ex ea fieret'.
 20 quanto haec rector ratio! nisi quod, si tam rectas lines ducis, Hermogenes, quam ratiocinaris, pictor te bardior non est. quis enim tibi concedit motum in secundam partem sub-

1 corporalis sit necesse est aut incorporalis *scripsi*: corporalis sit necesse est aut corporalis *F* (aut corporalis *del. m. 1*), corporalis sit necesse est *PNR*¹, corporalis aut incorporalis sit necesse est *R*³ *uulgo* 4 et *om. F* 6 quae *R*³, quod *PNFR*¹ 8 an *addidi* ratio <illa> *fort.* 10 in contrarium *F* 12 ne neutrum *R*³, nene utrum *P*, noune utrum *FR*¹, noie (= nomine) utrum *N* 14 rectae rationis *R*³, repa- rationis *PR*¹, recipationis *F'R*³ (*ex Hirsaugiensi*), recipè rois *N* red- dentis *R*³, reddentes *PNFR*¹ 15 nec *R*³, haec *PNFR*¹ 16 mate- riam *F* corpora edantur *R*, corpore dantur *PNF* 18 esset *R*, esse *PNF* 20 quando *P* (*corr. R*) ratio nisi *R*³, rationis si *PNFR*¹ si tam *R*³, sit *PNFR*¹ 21 ducis *R*³, duci *PNFR*¹ ratio- cinaris *Iun.*: rationi satis *PNFR*¹, ratio ista *R*³ te bardior *PF*, tardior *N* 22 quis *R*³, qui *PNFR*¹

stantiae deputare, cum substantiua res non sit, quia nec corporalis, sed accidens, si forte, substantiae et corpori, ut actus et pulsus, ut lapsus et casus, ita et motus. nam siue (ab alio siue) a semetipso quid mouetur, actus eius est motus, certe pars substantiae non est, sicut tu motum substantiam facis ³ materiae incorporalem. omnia denique mouentur aut a semetipsis, ut animalia, aut ab aliis, ut inanimalia; tamen nec hominem nec lapidem et corporalem et incorporalem dicemus. quia et corpus habeat et motum, sed unam omnibus formam * solius corporalitatis, quae substantiae res est. si qua incorporalia eis adsunt, aut actus aut passiones aut officia aut libidines eorum, non portiones deputamus. quo ergo facit portionem materiae in motum disponere, qui non ad substantiam pertinet, sed ad substantiae habitum? quid enim, si immobilem placuisset tibi inducere materiam, numquid immobilitas ¹⁵ secunda pars formae uideretur? sic itaque nec motus. sed de motu et alibi licebit.

37. Nunc enim uideo te ad illam rursus rationem reuerti. quae tibi nihil certi renuntiare consuevit. nam sicut nec corporalem nec incorporalem infers materiam, ita nec bonam ²⁰ nec malam adlegas et proinde superargumentaris: 'si enim', inquis, 'esset bona, quae semper hoc fuerat non desideraret compositionem dei: si esset natura mala, non accepisset translationem in melius, nec quicquam compositionis suae adplicuisset illi deus, tali natura; in uacuum enim laborasset'. ²⁵

1 deputare *R*³, deputaret *PNFR*¹ corporalis. sed *uulgo* 3 et casus *scripsi*: ut casus *PNF* siue *PNF*, si uel *Leopoldus* ab alio siue *addidi* 4 quid *R*, quod *PNF* actus *R*, factus *PNF* 6 denique = *nämlich, ut saepissime* aut a *P*, aut ut a *NF* 7 inanimalia in animata *F* 8 corporale et incorporale *P* 9 *lacunam signavi*: uindicamus *puto supplendum* 10 incorporalia *R*³, incorpora *PNFR*¹ 11 libidines, eorum *uulgo* 16 forma = *massa materiae cf. 170, 10* sed de *R*, sed *P*, sede *NF* 18 ratione *P* 19 consuevit *NR*, consuebit *PF* 20 infers *R*³, infert *PNFR*¹ 21 adlegas et *Urs*: adlegasset *PNF* superargumentaris *Eng*: superargumentasset *PN*, super argumenta sed *F*, superargumentans *Rig Oehlerus* 22 inquis *RNF*, iniquius *P*

uerba haec tua sunt, quorum te et alibi meminisse oportuerat, ne quid his contrarium inferres. sed quoniam de mali et boni ambiguitate super materiam in praeteritis aliquid retractauimus, nunc ad praesentem et solam propositionem et argumentationem
 5 tuam respondebo. nec dicam et hic te certum aliquid debuisse pronuntiasse, aut bonam aut malam aut tertium aliquid, sed nec hic quod tibi libuit pronuntiasse custodisse. rescindis enim quod pronuntiasti, nec bonam nec malam, quia, cum dicis: 'si esset bona, non desideraret componi a deo,' malam
 10 portendis, et cum adponis: 'si esset mala natura, non admitteret in melius translationem', bonam subostendis. atque ita et boni et mali adfinem constituisti quam nec bonam nec malam pronuntiasti. ut autem et argumentationem, qua putasti te propositionem tuam confirmaturum, retundam, oppono etiam
 15 illud: si bona fuisset materia semper, quare non desiderasset in melius reformari? bonum non desiderat quod aut non optat aut non capit profectum, ut fiat de bono melius. aequae si mala natura fuisset, quare non potuerit a deo conuerti, ut a potentiore, ut ab eo, qui lapidum quoque naturam conuertere
 20 ualeat in filios Abrahae? nempe ergo non tantum comparas deum materiae sed et subicis, a quo natura materiae deuinci et edomari (in) melius potuisset. sed et quam hic non uis natura malam alibi te confessum negabis.

19] cf. Matth. 3, 9.

2 inferres R^3 , infert $PNFR^1$ 3 super materiam = plus quam materia postulabat? 6 bonam aut malam *Urs*: bona aut mala PNF 7 rescindis R^3 , rescindes $PNFR^1$ 9 dicis si esset R , discississet PNF a deo malam portendis R^3 , habeo (ab eo N) mala portentis $PNFR^1$ 10 adponis R^3 , adpones $PNFR^1$ esset R , essent PNF admitteret R^3 , admitterem PNF 11 subostendis R^3 , subostendes PR^1 , subostendens NF 12 quam R^3 , ei quam $PNFR^1$ 13 ut autem R^3 , si autem $PNFR^1$ et argumentationem NF , argumentationem $Puulgo$ 14 oppono R^3 , illud oppono $PNFR^1$ 16 bonum non desiderat quod *scripsi*: quod bonum non desiderat PNF 21 deum *Lat*: dominum PNF *Oehlerus* 22 in *add.* R^3 , *om.* $PNFR^1$ potuisset $PNFR^1$, <non> potuisset R^3 *uulgo* 23 malam, <malam>—negabis? *van der Vliet* negabis R^3 , negauit $PNFR^1$

38. De situ materiae id tracto, quod et de modo per-
 uersitatem tuam traducat. subiacentem facis deo materiam
 et utique locum * illi, qui sit infra deum. in loco ergo
 materia. si in loco, ergo intra locum: si intra locum, ergo
 determinatur a loco, intra quem est: si determinatur, habet
 lineam extremam, quam tu, quantum proprie pictor, agnoscis
 finem esse omni rei, cuius linea extrema est. non ergo erit
 infinita materia, quae, dum in loco est, a loco determinatur.
 et dum determinatur ab illo, extremam eum lineam patitur.
 at tu infinitam facis dicens: 'infinita est autem eo, quod
 semper est.' et si qui discipulorum tuorum uoluerit argumen-
 tari, quasi infinitam aeuo, non modo corporis intellegi uelis.
 atquin corporaliter infinitam, ut corporaliter immensam et incir-
 cumscriptam, sequentia ostendunt. 'unde,' inquis, 'nec tota
 fabricatur, sed partes eius.' adeo corpore infinita, non tem-
 pore est, et obduceris corpore eam infinitam faciens, cum
 locum ei adscribens intra locum et extremam loci lineam
 includis. sed tamen cur non totam eam formauerit deus non
 scio, nisi qua aut inualidus aut inuidus. itaque dimidium
 eius, quae non tota formata sit, quaero, ut qualis tota fuerit
 agnoscam. debuerat enim deus ut exemplarium antiquitatis ad
 gloriam operis palam fecisse.

1 et de (= simul et de) NF, ut de P 2 facis R³, facit PNFR:
 3 lacunam signauit: adsignas (cf. 171, 20) uel simile uerbum intercidisse
 uidetur 6 quam tu, quantum proprie pictor Eng: quam ** quantum
 proprie pictor P (inter quam et quantum spatium duarum litterarum
 uacuum relictum), quam quantum proprie pictor NF uulgo agno-
 scis R³, agnoscit PNFR¹ 9 extremam eum lineam van der Vliet:
 extrema cum linea PNF 10 aut P (corr. R) 11 qui discipulorum
 R, quid his ei polorum PNF 12 infinitam R, infinit PNFR 13 in-
 finitam ut corporaliter om. P (add. R in mg. ex Hirsauigiensi) N
 16 obduceris hoc loco = refelleris cum R³, tum PNFR¹ 17 ei R³,
 et PNFR¹ extremam R³, extremum PNFR¹ 18 includis R³, inclu-
 des PNFR¹ 19 aut R (loco priore), ut PNF itaque R³, itaque ut
 PNFR¹, utique fort. 20 ut qualis R³, qualis PNFR¹

39. Sit nunc definitiua, sicut rectius tibi uidetur, per demutationes suas et translationes, sit et comprehensibilis, 'ut quae fabricatur,' inquis, 'a deo.' et dispartibilis, quia et conuertibilis et demutabilis, — 'demutationes enim eius,'
 5 inquis, 'dispartibilem eam ostendunt': et hic a lineis tuis excidisti, quibus circa personam dei usus es, praescribens deum illam non ex semetipso fecisse, quia in partes uenire non posset qui sit aeternus et manens in aeuum ac per hoc immutabilis et indiuisibilis. si et materia eadem aeternitate
 10 censetur, neque initium habens neque finem, eadem ratione non poterit pati dispartitionem et demutationem, qua nec deus. in aeternitatis consortio posita participet cum illo necesse est et uires et leges et condiciones aeternitatis. aequae cum dicis: 'partes autem eius omnia simul ex omnibus'
 15 habent, ut ex partibus totum dinoscatur,' utique eas partes intellegi uis, quae ex illa prolatae sunt, quae hodie uidentur a nobis. quomodo ergo omnia ex omnibus habent, utique ex pristinis, quando quae hodie uidentur aliter habeant quam pristina fuerunt?
- 20 40. Dicis in melius reformatam materiam, utique <de> deterioribus, et uis meliora deteriorum exemplarium ferre? confusa res erat, nunc uero composita est, et uis ex compositis incomposita praeberi? nulla res speculum est rei alterius, id est non coaequalis; nemo se apud tonsorem pro homine mulum
 25 inspexit, nisi si qui putat in hac extruptione mundi dispositae iam et comptae informem et incultam materiam respon-

2 sit et comprehensibilis R^3 , sic et comprehensibiles $PNFR^1$ 3 et dispartibilis quia et conuertibilis et demutabilis *scripsi*: quia et conuertibilis et demutabilis et dispartibilis PNF 7 illam R^3 , illum $PNFR^1$ 11 pati R^3 , pater $PNFR^1$ dispartitionem PN , dispersionem F 12 cum R^3N , eum PFR^1 illo R^3 , illi PN , illic F 13 et (*primum*) *om.* F aequae R^3 , atque $PNFR^1$ 18 utique PN , ut F 20 de *add.* Pam 23 rei alterius $NFPam$: alterius P 25 dispositae iam et comptae *Lat.*: disposita iam et contempta PNF

ea utique infra caelum. et sicut terra abysso et tenebris, ita et caelum spiritui et aquis incubabat et complectebatur. et ita nouum non est, ut id solum, quod continet, nominetur. qua summale, in isto autem intellegatur et quod continetur, qua portionale. ecce, si dicam: 'ciuitas extruxit theatrum et circum; scaena autem erat talis et talis, et statuae super euripum, et oboliscus super omnia ferebatur': quia non et has species edixerim factas a ciuitate, non erunt ab ea cum circo et theatro? an ideo non adieci factas has quoque species. quia inerant eis, quae facta praedixeram, et inesse quibus 10 inerant intellegi poterant? sed uacet hoc exemplum, ut humanum: aliud de auctoritate scripturae ipsius arripiam. fecit. inquit, deus hominem de terra et adflauit in faciem eius flatum uitae, et factus est homo in animam uiuam. faciem quidem eius hic nominat, sed nec ipsam 15 factam a deo dixit, cutem uero et ossa et carnem et oculos et sudorem et sanguinem postea loquitur, quae nec tunc facta a deo significauit. quid respondebit Hermogenes? numquid et membra hominis ad materiam pertinebunt, quia non nominatim facta referuntur? an et haec in hominis factitatione censentur? 20 proinde membra erant caeli et terrae abyssus et tenebrae, spiritus et aquae. in corporibus enim membra sunt facta, in corporibus et membra sunt nominata. nullum elementum non membrum est eius elementi, quo continetur. omnia autem elementa caelo aut terra continentur. 25

32. Haec responderim pro scriptura praesenti, quatenus hic

12] Gen. 2, 7.

2 spiritui *R*³, spiritus *PNFR*¹ incubabat *PF*, incumbabat *N* complectebatur *Oehlerus*: complebatur *N*, complectebantur *P*, complectabantur *F* 4 quasi summale *N* 7 oboliscus *NF*, obeliscus *P* et *om.* *F* 8 ab ea <factae> *fort.* 10 quia *Rig*: qua *PNF* inesse *NR*³, inest *sePFR*¹ 11 inerant *NR*, inerat *PF* 16 a deo *NR*, deo *PF* cutem *NGR*³, cui tam *PFR*¹ 18 significauit *PN*, significat *F* 20 in *s. v. P (a m. 1)* censentur *R*³, censetur *PNFR*¹ 22 et aquae *R*³, ea quae *PNFR*¹ in— facta *om. P (add. R in mg. ex Hirsauigiensi)* enim *R*³, in *NFR*¹

solorum corporum factitationem commendare uidetur caeli
 et terrae. sciit esse, qui ultro in corporibus et membra
 cognoscerent, et ideo compendio usa est. prouidit tamen et
 hebetes et insidiosos, qui dissimulato tacito intellectu ipsis
 5 quoque membris uerbum factitationis significatorium exigent.
 itaque et propter istos singulas species factas docet aliis in
 locis. habes Sophiam prior autem abyssu genita sum
 dicentem, ut credas abyssum quoque genitam, id est factam,
 quia et filios facimus, licet generemus. nihil interest facta
 10 an nata sit abyssus, dum initium detur illi, quod non daretur,
 si materiae [subiciatur] esset. de tenebris uero ipse dominus
 per Esaiam: ego, qui struxi lucem et feci tenebras. de
 spiritu aequae Amos: qui solidat tonitruum et condit
 spiritum et adnuntiat in homines Christum suum,
 15 eum spiritum conditum ostendens, qui in terras conditas
 deputabatur, qui super aquas ferebatur, librator et adflator
 et animator uniuersitatis. non ** ut quidam putant, ipsum
 deum significari spiritum, quia deus spiritus; neque enim
 aquae dominum sustinere sufficerent. sed eum spiritum dicit,
 20 de quo etiam uenti constiterunt, ut ait per Esaiam: quia
 spiritus a me exiuit, et flatum omnem ego feci. item de
 aquis eadem Sophia: et quomodo firmos ponebat fontes
 quae sub caelo. ego eram modulans cum ipso. cum
 uero et eas species probamus a deo factas, etsi in Genesi
 25 tantummodo nominantur sine factitationis mentione, responde-

7] Prou. 8, 24. 12] Es. 45, 7. 20] Es. 57, 16. 22] Prou. 8, 28.

1 commendare R^3 , commendari PNF 2 sciit $PNGR^3$, scit FR^1 ,
 sciat *Oehlerus* <futuros> esse *van der Vliet* 5 significatorium R^3 , signi-
 ficatorium $PNFR^1$ 7 habes R^3 , habere $PNFR^1$ 11 subiciatur *seclusi*
 (cf. 160, 19): subiecta R^3 *uulgo*, subiciatur <necesse> esset *Eng* dominus
 R^3 , ad minus $PNFR^1$ 14 et adnuntiat—suum *fort. delendum* suum
om. P (add. R ex Hirsaugiensi) 16 liberator F 17 lacunam *signaui*:
 enim credibile *intercidisse puto*, non iure quidam *Eng* quidem F
 18 significari $PNFR^1$, significans R^3 *uulgo* 22 quomodo (= $\acute{\omega}\varsigma$) PNF
 (cf. 145, 9), quom R , cum *reliqui* 24 uero *scripsi*: ergo PNF pro-
 bamus R , prodamus PNF 25 nominantur P , nominatur NF

bitur fortasse ex diuerso plane factas eas, sed ex materia, ut stilus quidem Moysei: et tenebrae super abyssum et spiritus dei super aquas ferebatur materiam (ipsam) sonet. ceterae uero scripturae quae ex materia factae sunt species in disperso demonstrent. ergo sicut terra de terra, ita et abyssus ex abysso, et tenebrae ex tenebris, et spiritus et aquae ex spiritu et aquis constiterunt? at, sicut supra diximus, non potuit informis fuisse materia, (si) species habebat; *** ut et aliae ex eis sint confectae; nisi quod non aliae, sed ipsae ex semetipsis, — siquidem non capit diuersas fuisse quae iisdem nominibus eduntur — quo iam et operatio diuina otiosa uideri possit, si quae erant fecit, cum generosior esset. quae non erant [facta quam] si fierent. igitur ut concludam: aut materiam tunc significauit Moyses scribens: et tenebrae super abyssum et spiritus dei super aquas ferebatur, — at cum hae species alibi postea demonstrantur factae a deo, debuerunt aequae demonstrari ex materia, quam Moyses praemisera, factae — aut si species istas et non materiam significauit Moyses, ubi materia demonstrata sit quaero.

33. Sed dum illam Hermogenes inter colores suos inuenit, — inter scripturas enim dei inuenire non potuerit — satis est, quod omnia et facta a deo constat et ex materia facta non constat. quae etiam si fuisset, ipsam quoque a deo factam credidissemus. quia nihil innatum praeter deum praescribentes

2] Gen. 1. 2. 14] ib.

2 moysei *N*, monsei *PF*, Moysi *R uulgo* 3 ipsam *add. Eng* 7 *signum interrogationis posui* at *scripsi*: et *PNF* 8 si *add. R³, om. PNR¹* *lacunam signaui*: <exclusum igitur, si non habebat,> *intercidisse puto* 9 *eis scripsi*: ea *PNF* 10 diuersas *R*, diuersitas *PNF* 11 quo *scripsi*: quod *PNF* et operatio *NF*, operatio *P uulgo* 12 si quae erant *R²*. si qua ferant *PF*, si qua erant *N* generosior esset *Rig*: generosiora esset *PNF*, generatio sola esset *Oehlerus* 13 facta quam *seclusi* (quam *deleuit iam Rig*) 14 scribens *N*. scribit *PIR¹*, <cum> scribit *R³ uulgo* 15 *parenthesin indicaui* at *PNFR¹*, aut *R³ uulgo* 16 hae *R*, has *P (corr. R) NF* 20 illam *NR*, illa *P (corr. R) F* inuenit *fort.* 21 potuit *Rig*, potuerat *R³ Gel* 23 constat, quae *uulgo* quae *N*, qua *PF* facta *P (corr. R)*

obtineremus. in hunc usque articulum locus est retractatui, donec ad scripturas prouocata deficiat exhibitio materiae. expedita summa est: nihil inuenio factum nisi ex nihilo, quia quod factum inuenio non fuisse cognosco. etiamsi quid ex
 5 aliquo factum est, ex facto habet censum, ut ex terra herba et fructus et pecudes et figuratio hominis ipsius, ut ex aquis natatiles et uolatiles animae. huiusmodi origines [rerum ex his prolatarum] potero materias appellare, sed factas a deo et ipsas.

34. Ceterum omne ex nihilo constitisse illa postremo diuina
 10 dispositio suadebit, quae omnia in nihilum redactura est. siquidem et caelum conuoluetur ut liber, immo nusquam fiet cum ipsa terra, cum qua primordio factum est: caelum et terra praeteribunt, inquit; caelum primum et terra prima abierunt, et locus non est inuentus illis, quia
 15 scilicet quod finit et locum amittit. sic et Dauid: opera manuum tuarum caeli; et ipsi peribunt. sed et si mutabit illos uelut opertorium, et mutabuntur, et mutari perire est pristino statui, quem, dum mutantur, amittunt. et stellae quidem de caelo ruent, sicut fici arbor
 20 cum ualido commota uento acerba sua amittit, montes uero tamquam cera liquescent a conspectu

11] Es. 34, 4. 12] Matth. 24, 35. 13] Apoc. 21, 1. 14] Apoc. 20, 11.
 15] Ps. 101, 26. 27. 16] Ps. 101, 27. 19] Apoc. 6, 13. 21] Ps. 96, 5.

1 offendo in uerbis: in hunc—materiae, quippe quae intolerabilem in modum turbent nexum sententiarum. cohaerere ea artissime cum eis, quae in initio capituli proferuntur, in aperto est. neque tamen quicquam praestab. s transpositione. nescio igitur, an et hic duplex agnoscenda sit recensio: sed dum illam—potuerit ~ in hunc—materiae. articulum *F'*, artilum *P* (add. *R* *syll.* cu) *N* retractatui *NR*, retractaui *P* (in *mg.* fort.: retractatui) *F'* nisi *Oehlerus*: nihil *PNF* 5 ut ex *R*, et ex *P* (corr. *R*) *NF* 7 origines *R*³, originis *PNFR*¹ rerum ex his prolatarum *seclusi* 10 in nihilum *R*³, ex nihilo *PNFR*¹, ex nihilo <edita in nihilum> *Eng* 15 finit et locum *scripsi*: et finito cum *PNR*¹, et finitio cum *F*, et finit locum *R*³ *uulgo* 16 tuarum *R*³, suarum *PNFR*¹ sed et *scripsi*: nam et *PNF* 17 et mutari *scripsi*: sed et mutari *PNF*, sed mutari *Pam* (sed ut *genuinam lectionem corruptelae* nam *olim adscriptum fu.sse puto*; caret enim sensu illud nam) 18 quem *R*³, quae *PNFR*¹ 20 acerba *R*³, acerua *PNFR*¹ 21 montes *R*, moyses *PNF* liquescent *FR*, liquescens *P* (corr. *R*), liquescent *N*

domini, cum surrexerit scilicet confringere terram. sed et paludes, inquit, arefaciam, et quaerent aquam nec inuenient; etiam mare hactenus. quae omnia et si aliter putauerit [spiritaliter] interpretanda, non tamen poterit auferre ueritatem ita futurorum, quomodo scripta sunt. 5 si quae enim figurae sunt, ex rebus consistentibus fiant necesse est, non ex uacantibus, quia nihil potest ad similitudinem de suo praestare, nisi sit ipsum, quod tali similitudini praestet. reuertor igitur ad causam, definiens omnia ex nihilo edita (ut) in nihilum peruentura. ex aeterno enim, id est ex 10 materia, nihil deus interibile fecisset. nec ex maioribus minora condidisset cui magis congruat ex minoribus maiora producere, id est ex interibili aeternum, quod et carni nostrae pollicetur. cuius uirtutis et potestatis suae hunc iam arrabonem uoluit in nobis collocasse, ut credamus illum etiam 15 uniuersitatem ex nihilo, uelut emortuam, quae scilicet non erat, in hoc, ut esset, suscitasse.

35. De cetero uero statu materiae etsi non est retractandum, — prius enim erat, ut eam esse constaret — tamen acsi constiterit, persequendus est ordo, quo magis eam non 20 esse constet, cuius nec reliquus status consistat, simul ut contrarietates suas agnoscat Hermogenes. prima, inquit, facie uidetur nobis corporalis esse materia; exquisita autem ratione recta inuenitur neque corporalis neque incorporalis. quae est ista ratio recta, quae nihil recti renuntiat, id est nihil certi? 25

1] Es. 2, 19. 2] Es. 42, 15; 41, 17. 3] Apoc. 21, 1. cf. Ps. 65, 6.

2 arefaciam *NR*, arefaciant *PF'* quaerent *P* (*del. re R*) 4 aliter *PNF*, alter *Lat* spiritaliter *secl. Eng* 7 a similitudine *P* (*corr. R*) 8 similitudini *scripsi*: similitudine *PNF'*, <de>tali similitudine *Eng* 9 definiens *scripsi*: definientem *PNF* 10 ut *addidi* nihilum *R³* (*cf. 208, 17*). nihilo *PNFR¹* 13 interibili *NR*, interibilia *PF'* aeternum. quod et carni nostrae pollicetur, cuius *uulgo* 14 uirtutis et potestatis suae *Urs*: uirtutes et potestatis suas *PNF'* 15 illum etiam *scripsi*: etiam illum *PNF* 17 erat *R³*, erit *PNFR¹* 18 statu *R*, status *PNF* 21 reliquus status *R³*, reliquo statu *PNFR¹* 22 agnoscat *R*, agnoscant *PNF* 25 id est *R³*, et est *PNFR¹*

nisi fallor enim, omnis res aut corporalis sit necesse est aut incorporalis, ut concedam interim esse aliquid incorporale, de substantiis dumtaxat, cum ipsa substantia corpus sit rei cuiusque. certe post corporale et incorporale nihil tertium. age
 5 nunc sit et tertium, quod illa recta ratio Hermogeniana compererit, quae neque corporalem neque incorporalem materiam facit: ubi est? quale est? quid uocatur? quid describitur? quid intèllegitur? (an) tantum hoc ratio renuntiauit, nec corporalem materiam nec incorporalem?

15 36. Sed ecce contrarium subicit, aut alia fortasse ratio ei occurrit, ex parte corporalem renuntians materiam et ex parte incorporalem. iam ergo ne neutrum sit, utrumque materia censenda est? erit enim corporalis et incorporalis, aduersus renuntiationem rectae rationis illius, plane rationem non red-
 15 dentis sententiae suae, sicut nec alia reddit. corporale enim materiae uult esse, de quo corpora edantur, incorporale uero inconditum motum eius. 'si enim', ait, 'corpus tantummodo esset, nihil ei incorporale appareret, id est motus; si uero in totum incorporalis fuisset, nullum corpus ex ea fieret'.
 20 quanto haec rector ratio! nisi quod, si tam rectas lineas ducis, Hermogenes, quam ratiocinaris, pictor te bardior non est. quis enim tibi concedit motum in secundam partem sub-

1 corporalis sit necesse est aut incorporalis *scripsi*: corporalis sit necesse est aut corporalis *F* (aut corporalis *del. m. I*), incorporalis sit necesse est *PNR*¹, corporalis aut incorporalis sit necesse est *R*³ *uulgo* 4 et *om. F* 6 quae *R*³, quod *PNFR*¹ 8 an *addidi* ratio <illa> *fort.* 10 in contrarium *F* 12 ne neutrum *R*³, nene utrum *P*, nonne utrum *FR*¹, *noie* (= *nomine*) utrum *N* 14 rectae rationis *R*³, reparationis *PR*¹, reciprocationis *FR*³ (*ex Hirsaugiensi*), recipiē rois *N* red-
 15 dentis *R*³, reddentes *PNFR*¹ 15 nec *R*³, haec *PNFR*¹ 16 materiam *F* corpora edantur *R*, corpore dantur *PNF* 18 esset *R*. esse *PNF* 20 quando *P* (*corr. R*) ratio nisi *R*³, rationis si *PNFR*¹ si tam *R*³, sit *PNFR*¹ 21 ducis *R*³, duci *PNFR*¹ ratiocinaris *Iun*: rationi satis *PNFR*¹, ratio ista *R*³ te bardior *PF*, tardior *N* 22 quis *R*³, qui *PNFR*¹

stantiae deputare, cum substantiua res non sit, quia nec corporalis, sed accidens, si forte, substantiae et corpori, ut actus et pulsus, ut lapsus et casus, ita et motus. nam siue (ab alio siue) a semetipso quid mouetur, actus eius est motus, certe pars substantiae non est, sicut tu motum substantiam facis 5 materiae incorporalem. omnia denique mouentur aut a semetipsis, ut animalia, aut ab aliis, ut inanimalia; tamen nec hominem nec lapidem et corporalem et incorporalem dicimus, quia et corpus habeat et motum, sed unam omnibus formam * solius corporalitatis, quae substantiae res est. si qua incorpo- 10 ralia eis adsunt, aut actus aut passiones aut officia aut libidines eorum, non portiones deputamus. quo ergo facit portionem materiae in motum disponere, qui non ad substantiam pertinet, sed ad substantiae habitum? quid enim, si immobilem placuisset tibi inducere materiam, numquid immobilitas 15 secunda pars formae uideretur? sic itaque nec motus. sed de motu et alibi licebit.

37. Nunc enim uideo te ad illam rursus rationem reuerti, quae tibi nihil certi renuntiare consuevit. nam sicut nec corporalem nec incorporalem infers materiam, ita nec bonam 20 nec malam adlegas et proinde superargumentaris: 'si enim', inquis, 'esset bona, quae semper hoc fuerat non desideraret compositionem dei: si esset natura mala, non accepisset translationem in melius, nec quicquam compositionis suae adplicuisset illi deus, tali natura; in uacuum enim laborasset'. 25

1 deputare *R*³, deputaret *PNFR*¹ corporalis. sed *uulgo* 3 et casus *scripsi*: ut casus *PNF* siue *PNF*, si uel *Leopoldus* ab alio siue *addidi* 4 quid *R*, quod *PNF* actus *R*, factus *PNF* 6 denique = *nämlich, ut saepissime* aut a *P*, aut ut a *NF* 7 inanimalia in animata *F* 8 corporale et incorporale *P* 9 *lacunam signavi*: uindicamus *puto supplendum* 10 incorporalia *R*³, incorpora *PNFR*¹ 11 libidines, eorum *uulgo* 16 forma = *massa materiae cf. 170, 10* sed de *R*, sed *P*, sede *NF* 18 ratione *P* 19 consuevit *NR*, consuebit *PF* 20 infers *R*³, infert *PNFR*¹ 21 adlegas et *Urs*: adlegasset *PNF* superargumentaris *Eng*: superargumentasset *PN*, super argumenta sed *F*, superargumentans *Rig Oehlerus* 22 inquis *RNF*, iniquius *P*

uerba haec tua sunt, quorum te et alibi meminisse oportuerat, ne quid his contrarium inferres. sed quoniam de mali et boni ambiguitate super materiam in praeteritis aliquid retractauimus, nunc ad praesentem et solam propositionem et argumentationem
 5 tuam respondebo. nec dicam et hic te certum aliquid debuisse pronuntiasse, aut bonam aut malam aut tertium aliquid, sed nec hic quod tibi libuit pronuntiasse custodisse. rescindis enim quod pronuntiasti, nec bonam nec malam, quia, cum dicis: 'si esset bona, non desideraret componi a deo,' malam
 10 portendis, et cum adponis: 'si esset mala natura, non admitteret in melius translationem', bonam subostendis. atque ita et boni et mali adfinem constituisti quam nec bonam nec malam pronuntiasti. ut autem et argumentationem, qua putasti te propositionem tuam confirmaturum, retundam, oppono etiam
 15 illud: si bona fuisset materia semper, quare non desiderasset in melius reformari? bonum non desiderat quod aut non optat aut non capit profectum, ut fiat de bono melius. aequae si mala natura fuisset, quare non potuerit a deo conuerti, ut a potentiore, ut ab eo, qui lapidum quoque naturam conuertere
 20 ualeat in filios Abrahae? nempe ergo non tantum comparas deum materiae sed et subicis, a quo natura materiae deuinci et edomari <in> melius potuisset. sed et quam hic non uis natura malam alibi te confessum negabis.

19] cf. Matth. 3, 9.

2 inferres R^3 , infert $PNFR^1$ 3 super materiam = *plus quam materia postulabat?* 6 bonam aut malam *Urs*: bona aut mala PNF 7 rescindis R^3 , rescindes $PNFR^1$ 9 dicis si esset R , discississet PNF a deo malam portendis R^3 , habeo (ab eo N) mala portentis $PNFR^1$ 10 adponis R^3 , adpones $PNFR^1$ esset R , essent PNF admitteret R^3 , admitterem PNF 11 subostendis R^3 , subostendes PR^1 , subostendens NF 12 quam R^3 , ei quam $PNFR^1$ 13 ut autem R^3 , si autem $PNFR^1$ et argumentationem NF , argumentationem *Puulgo* 14 oppono R^3 , illud oppono $PNFR^1$ 16 bonum non desiderat quod *scripsi*: quod bonum non desiderat PNF 21 deum *Lat*: dominum PNF *Oehlerus* 22 in *add.* R^3 , *om.* $PNFR^1$ potuisset $PNFR^1$, <non> potuisset R^3 *uulgo* 23 malam, <malam>—negabis? *van der Vliet* negabis R^3 , negauit $PNFR^1$

38. De situ materiae id tracto, quod et de modo per-
 uersitatem tuam traducat. subiacentem facis deo materiam
 et utique locum * illi, qui sit infra deum. in loco ergo
 materia. si in loco, ergo intra locum: si intra locum, ergo
 determinatur a loco, intra quem est: si determinatur, habet
 lineam extremam, quam tu, quantum proprie pictor, agnoscis
 finem esse omni rei, cuius linea extrema est. non ergo erit
 infinita materia, quae, dum in loco est, a loco determinatur.
 et dum determinatur ab illo, extremam eum lineam patitur.
 at tu infinitam facis dicens: 'infinita est autem eo, quod 10
 semper est.' et si qui discipulorum tuorum uoluerit argumen-
 tari, quasi infinitam aeuo, non modo corporis intellegi uelis,
 atquin corporaliter infinitam, ut corporaliter immensam et incir-
 cumscriptam, sequentia ostendunt. 'unde,' inquis, 'nec tota
 fabricatur, sed partes eius.' adeo corpore infinita, non tem- 15
 pore est, et obduceris corpore eam infinitam faciens, cum
 locum ei adscribens intra locum et extremam loci lineam
 includis. sed tamen cur non totam eam formauerit deus non
 scio, nisi qua aut inualidus aut inuidus. itaque dimidium
 eius, quae non tota formata sit, quaero, ut qualis tota fuerit 20
 agnoscam. debuerat enim deus ut exemplarium antiquitatis ad
 gloriam operis palam fecisse.

1 et de (= simul et de) NF, ut de P 2 facis R³, facit PNFR¹
 3 lacunam signauit: adsignas (cf. 171, 20) uel simile uerbum intercidisse
 uidetur 6 quam tu, quantum proprie pictor Eng: quam ** quantum
 proprie pictor P (inter quam et quantum spatium duarum litterarum
 uacuum relictum), quam quantum proprie pictor NF uulgo agno-
 scis R³, agnoscit PNFR¹ 9 extremam eum lineam van der Vliet:
 extrema cum linea PNF 10 aut P (corr. R) 11 qui discipulorum
 R, quid his ei polorum PNF 12 infinitam R, infinit PNF 13 in-
 finitam ut corporaliter om. P (add. R in mg. ex Hirsauigiensi) N
 16 obduceris hoc loco = refelleris cum R³, tum PNFR¹ 17 ei R³,
 et PNFR¹ extremam R³, extremum PNFR¹ 18 includis R³, inclu-
 des PNFR¹ 19 aut R (loco priore), ut PNF itaque R³, itaque ut
 PNFR¹, utique fort. 20 ut qualis R³, qualis PNFR¹

39. Sit nunc definitiua, sicut rectius tibi uidetur, per demutationes suas et translationes, sit et comprehensibilis, 'ut quae fabricatur,' inquis, 'a deo,' et dispartibilis, quia et conuertibilis et demutabilis, — 'demutationes enim eius,'
 5 inquis, 'dispartibilem eam ostendunt': et hic a lineis tuis excidisti, quibus circa personam dei usus es, praescribens deum illam non ex semetipso fecisse, quia in partes uenire non posset qui sit aeternus et manens in aeuum ac per hoc immutabilis et indiuisibilis. si et materia eadem aeternitate
 10 censetur, neque initium habens neque finem, eadem ratione non poterit pati dispartitionem et demutationem, qua nec deus. in aeternitatis consortio posita participet cum illo necesse est et uires et leges et condiciones aeternitatis. aequae cum dicis: 'partes autem eius omnia simul ex omnibus
 15 habent, ut ex partibus totum dinoscatur,' utique eas partes intellegi uis, quae ex illa prolatae sunt, quae hodie uidentur a nobis. quomodo ergo omnia ex omnibus habent, utique ex pristinis, quando quae hodie uidentur aliter habeant quam pristina fuerunt?

20 40. Dicis in melius reformatam materiam, utique <de> deterioribus, et uis meliora deteriorum exemplarium ferre? confusa res erat, nunc uero composita est, et uis ex compositis incomposita praerberi? nulla res speculum est rei alterius, id est non coaequalis; nemo se apud tonsorem pro homine mulum
 25 inspexit, nisi si qui putat in hac extractione mundi dispositae iam et comptae informem et incultam materiam respon-

2 sit et comprehensibilis R^3 , sic et comprehensibiles $PNFR^1$ 3 et dispartibilis quia et conuertibilis et demutabilis *scripsi*: quia et conuertibilis et demutabilis et dispartibilis PNF 7 illam R^3 , illum $PNFR^1$ 11 pati R^3 , pater $PNFR^1$ dispartitionem PN , dispersionem F 12 cum R^3N , eum PFR^1 illo R^3 , illi PN , illic F 13 et (*primum*) *om.* F aequae R^3 , atque $PNFR^1$ 18 utique PN . ut F 20 de *add. Pam* 23 rei alterius $NFPam$: alterius P 25 dispositae iam et comptae *Lat*: disposita iam et contempta PNF

dere. quid hodie informe in mundo, quid retro speciatum in materia, ut speculum sit mundus materiae? cum ornamenti nomine sit penes Graecos mundus, quomodo inornatae materiae imaginem praefert, ut dicas totum eius ex partibus cognosci? certe ex illo toto erit etiam hoc, quod non uenit in deformationem; et supra edidisti non totam eam fabricatam. igitur uel hoc rude et confusum et incompositum non potest in expolitis et distinctis et compositis recognosci, quae nec partes materiae appellari conuenit, cum a forma eius, ex mutatione diuisa, recesserunt.

41. Reuertor ad motum, ut ubique te lubricum ostendam: 'inconditus et confusus et turbulentus fuit materiae motus.' sic enim et ollae undique ebullientis similitudinem opponis. et quomodo alibi alius a te adfirmatur? cum enim uis materiam nec bonam nec malam inducere: 'igitur.' inquis, 'subiacens materia, aequalis momenti habens motum neque ad bonum neque ad malum plurimum uertit.' si aequalis momenti, iam non turbulentus <motus> nec caccabacius, sed compositus et temperatus, scilicet qui inter bonum et malum suo arbitrio agitatus, in neutram tamen partem pronus et praeceps, mediam, quod aiunt, aginam tenens aequilibrato impetu ferebatur. haec inquis non est, haec:

1 retro *NR*³, retrum *F*, tetrum *PR*¹ 2 ut *R*³, aut *PNF* ornamenti *R*, ornamentis *PNF* 3 inornatae *R*³, inornata *PNFR*¹ 4 praefert *PNFR*¹ *Oehlerus*, refert *R*³ *reliqui* partibus *R*³, passibus *PNFR*¹ 5 toto *R*³, totum *PNFR*¹ 6 fabricatum *Gel Rig* 7 confusum et incompositum *R*³*GN*: confugi et incompositum *PF* non impotest *F* 11 et ubique *N* lubricam *P* (*corr. R*) 12 confusus *van der Vliet*: inconfusus *PNF* 13 sic enim edis, ollae *fort.* 14 opponis *R*, opponens *PNF*, opponens *fort.* cum enim—inducere *om. N* 17 neque ad malum neque ad bonum *N* uertit *PNFR*¹, uergit *R*³ 18 motus *addidi* 19 caccabacius *PF*, caccabatus *N* 21 mediam *scripsi*: mediar *PR*¹, inediari *NF*, mediae *R*³ *uulgo* aginam tenens aequilibrato *scripsi*: aginate nerui librato *PNR*¹, gnaten erui librato *F*, aginae aequilibrato *R*³ *uulgo*

turbulentia et passiuitas non est, sed moderatio et modestia et iustitia motationis neutram <in> partem inclinantis. plane si huc et illuc aut in alterum magis proclinarer, tunc inconcinnitatis et inaequalitatis et turbulentiae denotari mereretur. porro
 5 si neque ad bonum neque ad malum pronior erat motus, utique inter bonum et malum agebatur, ut ex hoc quoque materiam determinabilem adpareat, cuius motus nec malo nec bono pronus, eo, quod in neutrum uertebat, inter utrumque
 10 ab utroque censebatur et hoc nomine ab utroque determinabatur. sed et bonum et malum in loco facis, cum dicis motum materiae in neutrum eorum fuisse propensum. materia enim, quae in loco erat, neque huc neque illuc deurgens in loca non deurgebat, in quibus erat bonum et malum. dans autem locum bono et malo corporalia ea facis, faciendo localia,
 15 quia quae locum habent prius est, ut corporalia sint. denique incorporalia proprium locum non habent, nisi in corpore cum corpori accidunt. <ad> bonum autem et malum non † deurgent materia ut aut corporalia aut localia non deurgebat. bonum ergo et malum erras si <non> substantias esse uis. substantias enim facis quibus loca adsignas; loca autem adsignas,
 20 cum materiae motum ab utraque regione suspendis.

1 turbulentia *R*³, turbulenta *PNFR*¹ 2 motationis *R*³, mutationis *PNFR*¹ <in> partem *R*³, partem *PNFR* 3 aut *om. F* alterum *R*³, tale rerum *PN*, talerum *F* proclinarer *R*³, proclinarunt *PNF*, proclinarunt *R*¹ tunc inconcinnitatis *PN*, concinnitatis *F* 4 turbulentiae *R*, turbulentias *PNF* 7 materiam *R*, materia *PNF* apparet *R*³, adparet *PNFR*¹ 8 uertebat *PNFR*¹, uergebat *R*³ *uulgo* inter *scripsi*: intra *PNF* 9 censebatur *Eng*: censebat *PNFR*¹, pendebat *R*³ *uulgo* 16 habent *scripsi*: haberent *PNF* 17 accidunt *Rig*: accedunt *PNF Oehlerus* <ad> bonum *R*³, bonum *PNFR*¹ 18 deurgent *PNFR*¹, deurgens *Oehlerus*, deurgente *R*³ *reliqui* ut aut *PNFR*¹, utut *R*³ *uulgo* (*quod ego non intellego*). fortasse sic erunt restituenda haec uerba: <ad> bonum autem et malum non deurgens materia, ad corporalia, ut ad localia, non deurgebat = dans autem locum—corporalia sint. *nescio igitur, an includenda sint ut prior auctoris manus*. 19 erras si *GR*³, errasse *PNFR*¹ non *addidi*

42. Dispersisti omnia, ne de proximo quam contraria sibi sint relucerent. at ego colligam singula et conferam. inconditum adseueras motum materiae eamque adicis sectari informitatem; dehinc alibi, desiderare componi a deo. desiderat formationem quae sectatur informitatem? aut sectatur informitatem quae desiderat formationem? non uis uideri deum aequare materiae, et subicis habere illam cum deo communionem. 'impossibile enim,' inquis, 'non habentem illam commune aliquid cum deo ornari eam ab ipso.' atquin, si commune aliquid habebat cum deo, non desiderabat exornari ab ipso, pars scilicet dei per communionem. aut et deus poterat ornari a materia, habendo cum illa aliquid et ipse commune. etiam in hoc necessitati subicis deum, si fuit aliquid in materia, propter quod eam formaret. commune autem inter illos facis, quod a semetipsis moueantur et semper moueantur. quid minus materiae quam deo adscribis? totum consortium diuinitatis hoc erit: libertas et aeternitas motus. sed deus compositae, materia incondite mouetur. tamen diuinum proinde (utrumque), motu proinde libero et aeterno. atquin plus materiae das, cui licuit sic moueri, quomodo deo non licuit.

43. De motu et illud notauerim. nam secundum ollae similitudinem: 'sic erat,' inquis, 'materiae motus antequam disponeretur: concretus, inquietus, inadprehensibilis praenimitate certaminis.' dehinc subicis: 'stetit autem in dei

6 aequare *F*, aequari *PN uulgo* 7 illam *R*³, illa *PNFR*¹ communionem *R*³, commune *PNFR*¹ 8 commune *R*³, communionem *PNFR*¹ 9 aliquid *F* 12 commune. etiam *scripsi*: commune: etiam *PFR*¹, commune, et iam *NR*³ *uulgo*, commune? etiam *Eng* *offendo in uerbis*: etiam in hoc; *nihil enim adhuc attulit auctor, ex quo subiecisse deum necessitati intellegatur Hermogenes* 13 subicis deum *R*³, subici dei *PNFR*¹ 14 formaret *R*³, formare *PNFR*¹ 15 moueantur *scripsi*: mouentur *PNF*¹ moueantur *PNFR*¹, mouentur *R*³ *uulgo* 16 quam deo *RE*¹, quando *PN* consortium *om. F* 18 materia *R*, materiae *PN*, ex materiae *F* mouetur *scripsi*: mouentur *PNF* utrumque *add. Eng* 22 erat *R*³, erit *PNFR*¹

compositionem et adprehensibilem habuit inconditum motum pro tarditate inconditi motus.' supra certamen motui adscribis, hic tarditatem. iam de natura materiae quotiens cadas accipe. supra dicis: 'si autem esset materia natura mala, non accepisset translationem in melius, nec deus aliquid compositionis accommodasset illi; in uacuum enim laborasset.' finisti igitur duas sententias: nec materiam natura malam nec naturam eius a deo potuisse conuerti. horum immemor postea infers: 'at ubi accepit compositionem a deo et ornata est, cessauit a natura'. si in bonum reformata est, utique de malo reformata est, et si per compositionem dei cessauit a natura, <a> mali natura cessauit. ergo et mala fuit natura ante compositionem et desinere potuit a natura post reformationem.

44. Sed et qualiter operatum facias deum, sequitur ut ostendam. plane a philosophis recedis; sed tamen et a prophetis. Stoici enim uolunt deum sic per materiam decucurrisse, quomodo mel per fauos. at tu 'non,' inquis, 'pertransiens illam facit mundum, sed solummodo apparens et adpropinquans ei, sicut facit quid acor solummodo apparens et magnes lapis solummodo adpropinquans'. quid simile deus fabricans mundum et acor uulnerans animum aut magnes attrahens ferrum? nam etsi apparuit deus materiae, sed non uulnerauit illam, quod acor animum, etsi adpropinquauit,

17] cf. Diog. Laert. VII, 147.

1 adprehensibilem *scripsi*: inadprehensibilem *PNF* 2 pro *scripsi*: prae *PNF* motui *R*³, motus *PNFR*¹ adscribis *NR*, adscribi *PF* 3 hic *NR*, sic *PF* iam *scripsi*: nam *PNF* accipe *FR*³, accipis *PN* 4 dicis *R*³, indices *PNFR*¹ 5 deus *R*³, dei *PNFR*¹ 8 postea *om. P* (*add. s. u. R ex Hirsaugiensi*) *N* 9 infers *R*³, inferens *PNFR*¹ *Oehlerus* 10 utique—reformata est *om. NF* 11 a natura. <a> mali natura cessauit. ergo et *scripsi*: a natura mali, natura cessauit ergo, et *PN uulgo* cessauit—natura *om. F* 14 utique de mala reformata. sed et *F* (*cf. supra l. 10 in notis*) 15 recedis. sed *R*³, recessisse *PNFR*¹ 16 decucurrisse *F* 19 ei—adpropinquans *om. N* quid *PF Iun Oehlerus*: qui *R*³ *reliqui* acor *scripsi* (*sicut et infra l. 21 et 23*): decor *PNF* apparens—solummodo *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*)

sed non cohaesit illi, quod magnes ferro. puta nunc exempla tua competere: certe si apparendo et adpropinquando materiae fecit ex illa deus mundum, utique ex quo apparuit fecit et ex quo adpropinquauit. ergo quando non fecerat retro, nec apparuerat illi nec appropinquauerat. et cui credibile est deum non apparuisse materiae, uel qua consubstantiali suae per aeternitatem? ab ea longe fuisse quem credimus ubique esse et ubique apparere, cui etiam inanimalia et incorporalia laudes canunt apud Danihelem? quantus hic locus, in quo deus a materia tantum distabat, ut neque appareret neque adpropinquaret ante mundi molitionem? credo, peregrinatus est ad illam de longinquo, cum primum ei uoluit apparere et adpropinquare.

45. At enim prophetae et apostoli non ita tradunt mundum a deo factum, apparente solummodo et adpropinquante materiae, quia nec materiam ullam nominauerunt, sed primo sophiam conditam, initium uiarum in opera ipsius, dehinc et sermonem prolatum, per quem omnia facta sunt et sine quo factum est nihil. denique sermone eius caeli confirmati sunt et spiritu ipsius uniuersae uirtutes eorum. haec est dei dextra et manus ambae, per quas operatus est atque molitus est: opera enim manuum tuarum, inquit, caeli, per quas et mensus est: mensus est ** caelum et palmo terram.

9] cf. Dan. 3, 59—80. 16] cf. Prou. 8, 22. 17] cf. Ioh. 1, 3. 19] Ps. 32, 6. 22] Ps. 101, 26. 23] Es. 40, 12.

1 cohaesit *NFR*. conchio essit *P* (*corr. R*) 2 tua *R*³, ut *PNFR*¹ 4 et *om. F* 7 quem *R*³, quam *PNFR*¹ 8 et inanimalia *N* 9 et incorporalia *PN*. incorporalia *F* 11 appareret—adpropinquaret *R*, apparere—appropinquare *PNF* 12 pergrugatus *P* (*corr. R*) longinquo *P* (*corr. R*) 15 materia *P* (*corr. R*) 16 sophiam conditam *FR*, sophia condita *P*, sophia conditam *N* 17 initium *Pam*: initiarum *PNF*, initia *R Gel Oehlerus* 19 confirmati *PN*, cum sumati *F* (*id est*: consummati) 20 haec *Eng. hic PNF* dei *R*³, deus *PNFR*¹ 21 dextra *PN*. dextera *F* 23 mensus est mensus est *F*, mensus est *PN uulgo lacunam signaui*: inquit, manu intercidisse uidetur

noli ita deo adulari, ut uelis illum solo uisu et solo accessu tot ac tantas substantias protulisse et non propriis uiribus instituisse. sic enim et Hieremias commendat: deus, faciens terram in ualentia sua, parans orbem in intellegentia sua, et suo sensu extendit caelos. haec sunt uires eius, quibus enixus totum hoc condidit. maior est gloria eius, si laborauit. denique septima die requieuit ab operibus. utrumque suo more. aut si apparens solummodo et adpropinquans fecit hunc mundum, numquid, cum fecerat, desiit rursus apparere et adpropinquare cessauit? atquin magis apparere coepit et ubique conueniri deus, ex quo factus est mundus. uides ergo, quemadmodum operatione dei uniuersa consistunt, ualentia facientis terram, intellegentia parantis orbem et sensu extendentis caelum, non apparentis solummodo nec adpropinquantis sed adhibentis tantos animi sui nisus, sophiam ualentiam sensum sermonem spiritum uirtutem, quae illi non erant necessaria, ut adparendo tantummodo et adpropinquando praefectus fuisset. haec autem, non materiae nescio quae sensu- alia sed ipsius, sunt inuisibilia eius. quae secundum apostolum ab institutione mundi factis eius conspiciuntur. quis enim cognouit sensum domini? de quo exclamat: <o> profundum diuitiarum et sophiae, ut <in>inuentibilia iudicia eius et <in>

3] Hier. 28, 15. (51, 15). 19] cf. Rom. 1, 20. 20] cf. Rom. 11, 19. 21] Rom. 11, 33.

1 noli *R*³, non *PNFR*¹ 5 haec *PNFR*¹. hae *R*³ 6 hoc *om. F* eius *F*, *cm. P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*) *N* 8 apparens solummodo *R*³, appresso dummodo *PNFR*¹ 9 fecerat *scripsi*: feceret *F*, faceret *PN*, facere *R uulgo* 12 dei—consistunt *R*³, deus—constituit *PNFR*¹ 13 parantis *R*, parentis *PNF* 14 sensu extendentis *R*, sensum extenditis *PNF* apparentis—adpropinquantis *R*, apparentes—adpropinquantis *PNF* 15 adhibentis *R*, adhibentes *F*, hibentis *PN* 17 erant *R*³, erunt *PNFR*¹ 18 praefectus *scripsi*: profectus *PNF*, perfectus *Lat Oehlerus* uerba non materiae—ipsius *in libris mss. paulo infra post conspiciuntur tradita huc transposui* 20 <de> factis *Lat (sed cf. πρυμάνην)* conspiciuntur non *R*³ (*cf. supra l. 18*), conspici unum ne *PNFR*¹ 21 o *addidi* 22 inuentibilia *Pam*: inuentibilia *PNF* inuestigabiles *Pam*: inuestigabiles *PNF*

inuestigabiles uiae eius! quid haec magis sapiunt quam: ut ex nihilo omnia facta sunt! quo nec inueniri nec inuestigari nisi soli deo possunt, alioquin inuestigabilia, si ex materia. [sunt inuestigata et non inuenta.] igitur in quantum constitit materiam nullam fuisse, ex hoc etiam, quod nec talem com- 5 petat fuisse, qualis inducitur, in tantum probatur omnia a deo ex nihilo facta. *** nisi quod Hermogenes eundem statum describendo materiae, quo est ipse, inconditum, confusum, turbulentum, ancipitis et praecipitis et feruidi motus, documentum artis suae dum ostendit, ipse <se> pinxit. 10

1 quid *NR*, quod *PF* quam: ut *Eng*: quam ut *uulgo* 2 sunt *PNF*, sint *R uulgo* quo *scripsi*: quae *PNF* 3 soli *F*, solo *PN* possunt *scripsi*: possent *PNF* 4 sunt—inuenta *seclusi*: sunt, inuestigata et non inuenta *Eng* non *del. R* constitit *N*, constituit *PF* 6 ducitur *F* probatur *R*³, probaretur *PNFR*¹ 7 lacunam *signani*: in uacuum ergo laborauerunt materiarii isti *uel simile aliquid intercidisse puto* nisi quod *FR* (*ex Hirsaugiensi*), nisi *PN* 8 describendo *R*³, describendi *PNFR*¹ 9 documentum *R*, documentis *PNF* 10 dum *R*³, de *PNFR*¹ se *add. R*³, *om. PNF*¹ ADVERSUS HERMOGENEM EXPLICIT *P*, Explicit aduersus hermogenem *NF*; in *F* haec inuenitur *subscriptio*: Iste liber finitus est per fratrem thomam de lypham ordinis minorum In pfortzen feria quarta quattuor temporum ab incarnatione domini MCCC^{oo} XXVI^{io}.

III.

ADVERSVS VALENTINIANOS.

1. Valentiniani, frequentissimum plane collegium inter haereticos, quia, plurimum ex apostatis ueritatis, et ad fabulas
 5 facile est et disciplina non terretur, nihil magis curant quam occultare quod praedicant; si tamen praedicant qui occultant. custodiae officium conscientiae officium est. confusio praedicatur, dum religio adseueratur. nam et illa Eleusinia, haeresis et ipsa Atticae superstitionis, quod tacent, pudor est. idcirco
 10 et aditum prius cruciant [diutius initiant] quam consignant, cum epoptas ante quinquennium instituunt, ut opinionem suspendio cognitionis aedificent atque ita tantam maiestatem exhibere uideantur, quantam praestruxerunt cupiditatem. sequitur iam silentii officium. adtente custoditur quod tarde inuenitur.
 15 ceterum tota in adytis diuinitas, tota suspiria epoptarum, totum signaculum linguae simulacrum membri uiriliter reuelatur. sed naturae uenerandum nomen allegorica dispositio praetendens patrocinio coactae figurae sacrilegium obscurat et conuicium falsis simulacris excusat. proinde quos nunc destinamus
 20 haereticos sanctis nominibus et titulis et argumentis uerae

2 INCIPĒ ADVERSVS VALENTINIANOS *PM*, Incipit liber eiusdem Q. Septimii Florentis Tertulliani aduersus Valentinianos *F* 7 officium *Scal*: officium *PMF* 8 adseueratur *PMF*, adseruatur *Iun* 10 diutius initiant *secl. Eng* 11 epoptas ante *Scal*: et portas ante *PM*, et portas *F* epoptas *scil. futuros* ante = *antea* 13 uideantur *PMF*, uidentur *Scal* quantum *F* 15 tota (*alterum*) *F Rig*: tot *PM* suspiria *R*¹, suspiriae *P* (*corr. R*) *MF*, siparia *R*³ epoptarum *Scal*: portarum *PMF* 17 *intellege*: sed allegorica dispositio, praetendens naturae uenerandum nomen, sacrilegium patrocinio coactae figurae obscurat. 18 obseruat *F* 19 falsi *Rig*

religionis uanissima atque turpissima figmenta configurantes, — facili † claritati ex diuinae copiae occasione, quia de multis multa succidere est — Eleusinia Valentiniana fecerunt, lenocinio sancta, silentio magna, sola taciturnitate caelestia. si bona fide quaeras, concreto uultu, suspenso supercilio 5 'altum est' aiunt. si subtiliter temptes, per ambiguitates bilingues communem fidem adfirmant. si scire te subostendas, negant quicquid agnoscunt; si cominus certes, fatua simplicitate suam caedem dispergunt. ne discipulis quidem propriis ante committunt, quam suos fecerint. habent artificium, quo 10 prius persuadeant quam edoceant. ueritas autem docendo persuadet, non suadendo docet.

2. Ideoque simplices notamur apud illos, ut hoc tantum, non etiam sapientes; quasi statim deficere cogatur a simplicitate sapientia, domino utramque iungente: estote prudentes 15 ut serpentes et simplices ut columbae. aut si nos propterea insipientes, quia simplices, num ergo et illi propterea non simplices, quia sapientes? nocentissimi autem qui non simplices, sicut stultissimi qui non sapientes. et tamen malim meam partem meliori sumi uitio, si forte: praestat minus 20 sapere quam peius, errare quam fallere. porro facies dei spectatur in simplicitate quaerendi, ut docet ipsa Sophia, non quidem Valentini, sed Solomonis. deinde infantes testi-

15] Matth. 10, 16. 21] cf. Sap. 1, 1.

2 *parenthesin indicauit* liberalitate *fort.*, celeritate *Eng* 3 succidere *Rig*: succedere *PMF* Eleusinia *Rig*: eleusiniana *PMF* Valentiniani *Rig* 4 lenocinio *scripsi*: lenocinia *PMF* magna *scripsi*: magno *PMF* 6 subtiliter *PM* 7 subostendas *FR*, subostentas *PM* (*corr. m. 1*) 8 certes fatua simplicitate *scripsi*: certe statuan simplicitatem *PMFR*¹, certes tuam simplicitatem *R*³, certes fatuam simplicitatem *Rig* 9 suam caedem *scripsi*: sua caede *PMF* 14 deficere cogatur *R*³, defigere cogitur *PMFR*¹ 20 meam *PMF*, in eam *B*, eam *Oehlerus* uitio, si forte: praestat *Eng*: uitio, si forte praestat *uulgo* 22 spectatur *Eng*: expectat *PMF*, expectatur *Oehlerus*, spectat *Rig* quaerentes *Pam* 23 Salomonis *R uulgo*

monium Christi *** [sanguine litauerunt. pueros uocem qui crucem clamant? nec pueri erant nec infantes, id est simplices non erant.] reperescere nos et apostolus iubens secundum dominum, ut malitia infantes per simplicitatem ita demum
 5 sapientes sensibus simu(s, seme)l dedit sapientiae ordinem de simplicitate manandi. in summa: columba demonstrare Christum solita est, serpens uero temptare; illa est a primordio diuinae pacis praeco, ille a primordio diuinae imaginis praedo. ita facilius simplicitas sola deum et agnoscere poterit et osten-
 10 dere prudentia sola. [concutere potius et prodere].

3. Abscondat itaque se serpens, quantum potest, totamque prudentiam in latebrarum ambagibus torqueat; alte habitet, in caeca detrudat per amfractus seriem suam; <si> euoluat, tortuose procedat nec semel totus, lucifuga bestia. nostrae
 15 columbae etiam domus simplex, in editis semper et apertis et ad lucem. amat figura spiritus sancti orientem, Christi figuram. nihil ueritas erubescit nisi solummodo abscondi; quia nec pudebit ullum aures ei dedere, eum deum recognoscere, quem iam illi natura commisit, quem cotidie in operibus
 20 omnibus sentit, hoc solo minus notum, quod unicum non

3] cf. Matth. 18, 3. 4] cf. I Cor. 14, 20.

1 lacunam signauit: habent, quod soli regnum dei hereditate habebunt intercidisse iudico; horum autem uerborum iactura librario uel lectori cuidam, sane satis insulso, locum dedit interpolandi quae abhinc in libris mss. leguntur, decepto uidelicet uerbis testimonium Christi, quod pro martyrum testimonio accepit. 3 reperescere R uulgo iubens scripsi: iubet PMF 4 dominum scripsi: deum PMF 5 simu(s seme)l scripsi (semel = ein für alle Mal): simul PMF dedit scripsi: dedi in PMF sapientiae PM, sapientia F 6 manandi PMF'R¹, manantis Rig, amando R³ columba demonstrare Christum scripsi: Christum columba demonstrare PMF 7 est (alt. loco) scripsi: et PMF 8 imaginis PM, magnus F 10 concutere—prodere seclusi; addita uidentur ab eodem, cuius est interpolatio supra indicata; addidit autem, quia prudentia sola pro nominatio accepit 11 abscondit F 13 detrudat PMF, detrudatur R uulgo seriem suam; <si> euoluat scripsi: seriem suam euoluat PMF uulgo 15 domus simplex etiam P 16 figura Rig: figuram PMF 20 quam quod F

putauit, quod in numero nominauit, quod in aliis adorauit. alioquin a turba eorum et aliam frequentiam suadere, a domestico principatu ad incognitum transmonere, a manifesto ad occultum retorquere de limine fidem offendere est. iam si et in totam fabulam inietur, nonne tale aliquid <recor>dabitur se in infantia inter somni difficultates a nutricula audisse, Lamiae turres et pectines Solis? sed qui ex aliqua conscientia uenerit fidei, si statim inueniat tot nomina Aeonum, tot coniugia, tot genimina, tot exitus, tot euentus felicitates infelicitates dispersae atque concisae diuinitatis, dubitabitne ibidem pronuntiare has esse fabulas et genealogias indeterminatas, quas apostoli spiritus, his iam tunc pullulantibus seminibus haereticis, damnare praeuenit? merito itaque non simplices, merito tantummodo prudentes, qui talia neque facile producant neque exerte defendunt, sed nec omnes quos edocent perdocent; utique astute, ut pudenda; ceterum inhumane. si honesta. et tamen simplices nos omnia scimus. denique hunc primum cuneum congressionis armabimus detectorem et designatorem totius conscientiae illorum, primamque hanc uictoriam auspicamur, quia quod tanto impendio absconditur, etiam solummodo demonstrare destruere est.

4. Nouimus, inquam, optime originem quoque ipsorum et scimus, cur Valentinianos appellemus, licet non esse uideantur. abscesserunt enim a conditore, sed minime origo deletur, et si forte mutatur; testatio est ipsa mutatio. sperauerat episcopatum Valentinus, quia et ingenio poterat et eloquio, sed

11] cf. I Tim. 1, 4.

1 putant *F* 2 ad aliam *fort.* 4 fidem *om.* *P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*) ostendere *F* 5 <recor>dabitur se *Eng:* dabitur te *PMF* 7 aliqua *scripsi:* alia *PMF* 8 fidei *PM*, filii *F* 9 genimina *M* (*syll. ni s. u. a m. 1*) *NGR*³, gemina *PFR*¹ 14 neque *PM*, nec *F* 16 utique astute *scil.* non omnes perdocent (= *sie lehren vollständig*) 17 omnia (*ia ex es M*) scimus *MFGR*³, omnes sumus *PR*¹ 18 armabimus *scripsi:* armauimus *PMF* 20 auspicamus (*s in r*) *M* 22 nouissimus *F* originem optime *M* 25 sperauerat *R*, separauerat *P* (*corr. R*) *MF*

alium ex martyrii praerogatiua loci potitum indignatus de ecclesia authenticae regulae abruptit, ut solent animi pro prioratu exciti praesumptione ultionis accendi. ad expugnandam conuersus ueritatem et cuiusdam ueteris opinionis semen
 5 nactus colubro suo uiam delineauit. eam postmodum Ptolomaeus intrauit, nominibus et numeris Aeonum distinctis in personales substantias, sed extra deum determinatas, quas Valentinus in ipsa summa diuinitatis ut sensus et affectus
 <et> motus incluserat. deduxit et Heracleon inde tramites quosdam et Secundus et magus Marcus. multum circa imagines
 10 legis Theotimus operatus est. ita nusquam iam Valentinus, et tamen Valentiniani, qui per Valentinum. solus ad hodiernum Antiochiae Axionicus memoriam Valentini integra custodia regularum eius consolatur. alioquin tantum se huic haeresi
 15 suadere permissum est, quantum lupae feminae formam cotidie supparare sollemne est. quidni, cum spiritale illud semen suum sic in unoquoque recenseant? si aliquid noui adstruxerint, reuelationem statim appellant praesumptionem et charisma ingenium, nec unitatem * sed diuersitatem. ideoque
 20 que prospicimus seposita illos sollemni dissimulatione sua,

2 hautenticae *M*, autenticae *F* abruptit. ut *uulgo* 3 accendi, ad *uulgo* 4 semen nactus *Lat*: semini nactus *PMFR*¹, semini actu *R*³, semitam nactus *Oehlerus* 5 colubro suo *scripsi* (cf. 179, 7—14; *acerbe autem suus cuique hic uindicatur coluber haeretico*): colubroso *PMF*¹, colubrosus *Eng*, Colorbaso *Lat* (cf. *adu. omn. haer. c. 5*), <astu> colubroso *Oehlerus* declinauit *Oehlerus* Ptolomaeus *scripsi*: tholomaeus *PMF*, Ptolemaeus *R uulgo* 7 personales substantias *R*³, personale (-i *F*) substantia *PMFR*¹ 9 et *add. Rig* 13 antiochiae *PM* 14 regularum eius *R*³, regular eius *PMR*¹, regulare ius *F*¹ 15 se suadere = *sich gefällig darstellen* feminae, *quod cum* lupae, *non cum* formam *coniungendum est, nescio an remouendum sit ut interpretamentum* 16 supparare *R*³, superare *PMFR*¹ formam supparare = *ihr Äußeres herausputzen* quidni cum *R*³, quid iniquum *PMFR*¹ 17 recenseant *PM*, recenseat *F*¹ 19 *lacunam signauit*: negant uel dissimulant *desidero* 20 illos *scripsi*: illa *PMF*¹

plerosque diuidi <de> quibusdam articulis, etiam bona fide dicturos 'hoc ita non est' et 'hoc aliter accipio' et 'hoc non agnosco.' uarietate enim innouata regularum facies habet etiam colores ignorantiarum.

5. Mihi autem cum archetypis erit limes principalium magistorum, non cum adfectatis ducibus passiuorum discipulorum. nec utique dicemur ipsi nobis finxisse materias, quas tot iam uiri sanctitate et praestantia insignes, nec solum nostri antecessores sed ipsorum haeresiarcharum contemporales, instructissimis uoluminibus et prodiderunt et retulerunt, ut Instinus, philosophus et martyr, ut Miltiades, ecclesiarum sophista, ut Irenaeus, omnium doctrinarum curiosissimus explorator, ut Proculus noster, uirginis senectae et Christianae eloquentiae dignitas, quos in omni opere fidei, quemadmodum in isto, optauerim adsequi. aut si in totum haereses non sunt, ut qui eas pellunt finxisse credantur, mentietur apostolus. praedicator illarum. porro si sunt, non aliae erunt quam quae retractantur. nemo tam otiosus fertur, stilo ut materias habens fingat.

6. Igitur hoc libello, quo demonstrationem solum praemittentes sumus illius arcani, ne quem ex nominibus tam peregrinis et coactis et compactis et ambiguis caligo suffundat, quomodo iis usuri sumus, prius demandabo. quorundam enim de Graeco interpretatio non occurrit ad expeditam proinde nominis formam, quorundam nec de sexu genera conueniunt, quorundam usitior in Graeco notitia est. itaque plurimum Graeca ponemus:

16] cf. I Cor. 11, 19.

1 <de> quibusdam *Oehlerus* 3 innouata *scripsi*: innouatur *PMF* facies. habet *uulgo* 4 ignorantia earum *Scal*, ignorantiae eorum *Eng* 7 utique *scripsi*: undique *PMF* 10 retulerunt *F* 13 noster *Scal*: nostrae *PMF* 15 tota haeresi *F* 16 finxisse *P*, fixisse *MF* 18 fertur, stilo *Eng*: fertur stilo *uulgo* 20 quo<que> *Eng* 21 sumus illius *scripsi* (cf. 25, 1): solius *PMFR*¹, illius *R*³, totius *Eng* arcani ne *PM* (n *in ras.*), arcanie *F* 23 sumus *MF*, simus *P uulgo* 26 Graeca *Rig*: graeco *PMF*

significantiae per paginarum limites aderunt, nec Latinis quidem deerunt Graeca, sed in lineis desuper notabuntur, ut signum hoc sit personalium nominum propter ambiguitates eorum, quae cum alia significatione communicant. quamquam
 5 autem distulerim congressionem, solam interim professus narrationem, sicubi tamen indignitas meruerit suggillari, non erit delibationi transfunctoria expugnatio. congressionis lusionem deputa, lector, ante pugnam; ostendam, sed non imprimam uulnera. si et ridebitur alicubi, materiis ipsis satisfiet. multa
 10 sic digna sunt reuinci, ne grauitate adonerentur. uanitati proprie festiuitas cedit. congruit et ueritati ridere, quia laetans de aemulis suis ludere [quia] segura est. curandum plane, ne risus eius rideatur, si fuerit indignus; ceterum ubicumque dignus risus, officium est. denique hoc modo incipiam.

15 7. Primus omnium [Ennius] poeta Romanus 'caenacula maxima caeli' simpliciter pronuntiauit, elati situs nomine uel quia Iouem illic epulantem legerat apud Homerum. sed haeretici quantas supernitates supernitatum et quantas sublimitates sublimitatum in habitaculum dei sui cuiusque suspende-
 20 derint extulerint expanderint, mirum est. etiam creatori nostro Enniana caenacula in aedicularum disposita sunt forma. aliis atque aliis pergulis superstructis et unicuique deo per totidem scalas distributis, quot haereses fuerint, meritorium factus est

15] ex Annalium libro I. fragm. XXXV ed. Vahlen²

1 milites *MF* 5 congressionem *R*³, congestionem *PMFR*¹ 6 tamen *om. F* 7 delibationi *scripsi*: delibatione *PMF* transfunctoria *R*³, transpunctoria *PMFR*¹ 9 ipsis *om. F* 10 sic digna sunt *MF*¹, sunt sic digna *P uulgo* adonerentur *M (in ras., ut uidetur)*, adorentur *PF*, adornentur *Iun* 12 quia *seclusi (intellege: weil sie in ihrer Freude davor, daß sie mit den Gegnern Spott treibe, sicher ist)* 14 hoc *PM*, hic *F* 16 Ennius *seclusi: interpolatum hoc esse ipsa nominis positione demonstratur* 17 legerat *FR*, legarat *PM* 18 supernitates *om. F* sublimitates *om. P (add. in mg. n. 1)* 19 dei *P*, de *MF* 21 disposita *FR*, deposita *PM* sunt *R*³, sint *PMR*¹, *om. F* forma, aliis *uulgo* 23 fuerint. meritorium *uulgo* meritorium *F*

mundus. insulam Feliculam credas tanta tabulata caelorum. nescio ubi illic etiam Valentinianorum deus ad summas tegulas habitat. hunc substantialiter quidem Αἰῶνα Τέλειον appellant, personaliter uero Προπάτορα et Προαρχήν, etiam Bython, quod in sublimibus habitanti minime congruebat. innatum immensum infinitum inuisibilem aeternumque definiunt, quasi statim probent esse, si talem definiant, qualem scimus esse debere. sic et ante omnia fuisse <non> ut dicatur, sed ut sit expostulo nec aliud magis in huiusmodi denoto, quam quod post omnia inueniuntur qui ante omnia fuisse dicuntur, et quidem non 5 sua. se<det> itaque Bythos iste infinitis retro aeuis in maxima et altissima quiete, in otio plurimo placidae et, ut ita dixerim, stupentis diuinitatis, qualem iussit Epicurus. et tamen quem solum uolunt, dant ei secundam in ipso et cum ipso personam, Ennoian, quam et Charin et Sigen insuper nominant. 15 et forte accedit in illa commendatissima quiete monere eum de proferendo tandem initio rerum a semetipso. hoc uice seminis in Sige sua uelut in genitalibus uuluae locis collocat. suscipit illa statim et praegnans efficitur et parit, utique silentio, Sige. et quem parit? Nus est, simillimum patri et 20 parem per omnia. denique solus hic capere sufficit immensam

3—6. 11—185, 4] cf. Irenaeus Ἐλεγχος καὶ ἀποτροπὴ τῆς ψευδωνύμου γνώσεως I 1, 1.

1 Feliculam *om.* *P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*) caelorum, nescio ubi. illic *uulgo* 2 etiam *PM*, enim *FRig* 3 ΑΙΩΝΑΤΕΛΕΙΟΝ *PM*, Alronate Aeion *F* 4 Προπάτορα et Προαρχήν *Eng* (*Irenaeum secutus*): ΠΡΟΑΡΧΩ ΕΤ ΗΠΟΑΡΧΗΝ *M*, ΗΠΟΑΡΧΩ ΕΤ ΤΙΡΑΡΧΗΝ *P*, tipoapxo e npapxxhn *F* Bython *Pam*: bythion *PMF* 8 sic et *PM* (*add. s. u. ut m. 1*), ut sic et *F* non *addidi* ut dicatur, sed *scripsi*: dicatur. sed *PMF* 10 ante *om.* *F* 11 se<det> itaque *scripsi*: se itaque *PMFR*¹, sit itaque *R*³ *uulgo* iste *PM*, istos *F* aeuis *PM*, eius *F* 13 stupentis *PM* (*ex stupentibus corr. m. 2*). stupentibus *F* 15 Ennoian (*Ennoean*) *Pam*: et notam *PMF* Charin *PM*, carni *F* 16 accedit *scripsi*: accedunt *PMF* monere *Rig*: mouere *PMF* 17 hac *F* 18 in Sige sua *Eng*: in Sigae suae *R*³, in signe suae *PMFR*¹ uelut in *PMF*, ueluti *Rig* 20 sige *M* (*n add. s. u. m. 2*), sigen *P*, sige *F* Sige, et quem parit Nus est *uulgo*

illam et incomprehensibilem magnitudinem patris. ita et ipse pater dicitur et initium omnium et proprie Monogenes. atquin non proprie, siquidem non solus agnascitur. nam cum illo processit et femina, cui Veritas <nomen>. [Monogenes, quia
 5 prior genitus, quanto congruentius Protogenes uocaretur!] ergo Bythos et Sige, Nus et Veritas prima quadriga defenditur Valentinianae factionis, matrix et origo cunctorum. namque ibidem Nus simul accepit prolationis suae officium, emittit et ipse ex semetipso Sermonem et Vitam. quae si
 10 retro non erat, utique nec in Bytho. et quale est, ut in deo uita non fuerit? sed et haec soboles, ad initium uniuersitatis et formati(onem) Pleromatis totius emissa, facit fructum: Hominem et Ecclesiam procreat. habes ogdoadem, tetradem duplicem, ex coniugationibus masculorum et feminarum, cellas, ut
 15 ita dixerim, primordialium Aeonum, fraterna conubia Valentinianorum deorum, census omnis sanctitatis et maiestatis haereticae, nescio criminum an numinum turbam, certe fontem reliquae fecunditatis.

8. Ecce enim secunda tetras, Sermo et Vita, Homo et
 20 Ecclesia, quod in patris gloriam fruticasset huic numero, gestientes et ipsi tale quid patri de suo offerre, alios ebullunt fetus, proinde coniugales per copulam utriusque naturae. hac Sermo et Vita decuriam Aeonum simul fundunt, illac Homo et Ecclesia duos amplius, aequiperando parentibus,
 25 quia et ipsi duo cum illis decem tot efficiunt. quot ipsi procreauerunt. reddo nunc nomina, quos decuriam dixi: Bythios

8—9. 11—13] cf. Iren. I 1, 1. 19—186, 5] cf. Iren. I 1, 2.

3 non (*prius*) *om. F* agnascitur *Lat:* agnoscitur *PMF'* 4 nomen *add. Iun,* <nomen, fortasse aptum, sed> *mauult suppleri Eng* Monogenes—uocaretur *seclusi* 6 bythios *PMF* 8 probationis *F* 9 a semetipsa *F* 10 Bytho *Pam:* bythion *PMF'* in deo uita *R³*, inde obita *PMFR¹* 11 soboles *PM* 12 formationem *Grabius (ad Iren. p. 8):* formati *PMF'* 14 coniugationibus *MFGR³*, coniunctionibus *PR¹* 16 omnis *scripsi:* omnes *PMF* 20 fruticasset huic numero (*intellego:* usque in hunc numerum), gestientes *scripsi:* fruticasset, huic numero gestientes *uulgo,* hic numerus *Eng* fruticasset *PM*, fructificasset *F* 22 proinde *PM*, deinde *F* coniugales *R³*, coniugalis *PMFR¹* 25 quot *FR*, quod *PM* 26 bythios *P*, bythos *MF*

et Mixis, (Ageratos et Henosis, Autophyes) et Hedone, Acinetos et Syncrasis, Monogenes et Macaria. contra duodenarius numerus hi erunt: Paracletus et Pistis, Patricos et Elpis, Metricos et Agape, Aeinus et Synesis, Ecclesiasticus et Macariotes, Theletus et Sophia. cogor hic, quid ista nomina desiderent, proferre de pari exemplo. in scholis Karthaginensibus fuit quidam frigidissimus rhetor Latinus, Phosphorus nomine. cum uirum fortem peroraret: 'uenio', inquit, 'ad uos, optimi ciues, de proelio cum uictoria mea, cum felicitate uestra, ampliatus gloriosus fortunatus maximus triumphalis'. et scholastici statim familiae Phosphori $\varphi\epsilon\delta$ acclamant. audisti Fortunatam et Hedonen et Acinetum et Theletum: acclama familiae Ptolomaei $\varphi\epsilon\delta$. hoc erit Pleroma illud arcanum, diuinitatis tricenariae plenitudo. uideamus, quae sint istorum priuilegia numerorum, quaternarii et octonarii (et denarii) et duodenarii. interim in tricenario fecunditas tota deficit, — castrata est uis et potestas et libido genitalis Aeonum — quasi non et numerorum tanta adhuc coagula superessent et nulla alia de paedagogio nomina. quare enim non et quinquaginta et centum procreantur? quare non et Sterceiae et Syntrophi nominantur?

9. Sed et hoc exceptio personarum est, quod solus ille Nus ex omnibus immensi patris fruitur notione, gaudens et exultans, illis utique maerentibus. plane Nus, quantum in

21—187, 22] cf. Iren. I 2, 1—2.

1 Mixis *R*, maxis *PM*, maris *F* Ageratos et Henosis, Autophyes *add. Pam ex Irenaeo: om. PMF* hedone; a-cinetos *M*, hedonea cinethos *PF* 3 hi erunt *MP*, habuerunt *F* helpis *PMF* 4 Aeinus *scripsi: aenos M, aenus PF, Ainus Ruulgo* sinthesis *MF*, synthesis *P* thelethos *F*, et electus *PM* 6 in scholis *Rmg: inisclis PMR, nus—olis F* quidem *F* frigidissimus *Iun: frigidissimus M (f eras.)*, rigidissimus *PF* 7 Phosphorus *R³*, phosphori *PM*, phosphortis *F* 8 uenio *PM*, nemo *F* 11 Phosphori $\varphi\epsilon\delta$ *R³*, phosphorifę *MF*, phorphorife *PR¹* acclamant *P, om. MF* 12 helethum *PMF* Ptolomaei $\varphi\epsilon\delta$ *R³*, tholomaeifę *PMF* 15 et denarii *add. Iun* 16 *parenthesin indicauit Eng* 20 sterceiae *PMF*, hercitae *Rig*, hetaeri *Oehlerus* syntrophi *PMF*, Syntrophae *Pam* 23 quantum *R³*, et quantum *PMFR¹*

ipso fuit, et uoluerat et temptauerat ceteris quoque communi-
 care quae norat, quantus et quam incomprehensibilis pater.
 sed intercessit mater Sige, illa scilicet, quae et ipsis haere-
 ticis suis tacere praescribit, etsi de patris nutu aiunt factum,
 5 uolentis omnes in desiderium sui accendi. itaque dum mace-
 rantur intra semetipsos, dum tacita cupidine cognoscendi
 patrem uruntur, paene scelus factum est. namque ex illis
 duodecim Aeonibus, quos Homo et Ecclesia ediderant, nouis-
 sima natu Aeon — uiderit soloecismus, Sophia enim nomen
 10 est — incontinentia sui sine coniugis Theleti societate pro-
 rumpit in patrem inquirere et genus contrahit uitii, quod
 exorsum quidem fuerat in illis aliis, qui circa Nun, in hunc
 autem, id est in Sophiam, deriuarat, ut solent uitia in cor-
 pore alibi connata in aliud membrum perniciem suam efflare.
 15 sed enim sub praetexto dilectionis in patrem aemulatio supe-
 rabat in Nun, solum de patre gaudentem. ut uero impossibilia
 contendens Sophia frustra erat et uincitur difficultate et
 extenditur adfectione, modico abfuit prae ui dulcedinis et
 laboris deuorari et in reliquam substantiam dissolui; nec
 20 alias quam pereundo cessasset, nisi bono fato in Horon
 incurssasset, — quaedam et huic uis: est fundamentum uniuersi-
 tatis (et) illius extrinsecus custos — quem et Crucem appellant
 et Lytroten et Carpisten. ita Sophia, periculo exempta et tarde
 persuasa (de) declinata inuestigatione patris, conqueiuit et totam

23] cf. Iren. I 2, 4. 23—188, 2] cf. Iren. I 2, 2.

5 suis *F* 6 cupiditate *P* (*corr. in* cupidine *R* ex *Hirsaugiensi*)
 7 namque quae *P* (*del.* quae *R*) 9 nomen est *M* (*corr. in* nomine *m. 2*)
 10 sui sine *Pam*: suisne *F*, uisne *PN* Theleti *Croius*: philetis *PMF*
 13 deriuerat *F* 14 connata *PMF*, innata *Oehlerus* 15 praetexto
PMF, praetextu *R uulgo* 17 frustra erat *Iun*, frustrarat *PMF*,
 frustrata erat *Oehlerus* 18 adfuit *M*, afuit *F* 20 per eum *M*
 (*corr. in* pereundo *m. 2*) fato *R*, facto *PMF* 21 *parenthesin indi-*
cauit Eng 22 (et) illius *scripsi*: illius *PMF*, illius et *Oehlerus*
 24 (de) declinata *scripsi*: declinata *PMFR*¹, de inclinata *R*³ (*Iren*:
 κεισθέντα, ὅτι ἀκατάληκτός ἐστιν ὁ πατήρ)

animationem (enthymesin) cum passione, quae insuper acciderat, exposuit.

10. Sed quidam exitum Sophiae et restitutionem aliter somnauerunt: post inritos conatus et spei deiectionem deformatam eam. pallore, credo, et macie et incuria. proprie uti-
 que patrem non minus denegatum dolebat quam amissum. dehinc in illo maerore ex semetipsa sola, nulla opera coniugii, concipit et procreat feminam. miraris hoc? et gallina sortita est de suo parere; sed et uultures feminas tantum aiunt et tamen sine masculino matres. et *** metuere postremo, ne
 finis quoque insisteret; haerere de ratione casus, curare de occultatione. remedia nusquam. ubi enim iam tragoediae atque comoediae, a quibus forma mutuaretur exponendi quod citra pudorem erat natum? dum in malis res est, suspicit, conuertit ad patrem. sed incassum enisa, ut uires deserebant, in preces
 succidit. tota etiam propinquitas pro ea supplicat, uel maxime Nus. quidni? causa mali tanti! nullus tamen Sophiae exitus uacuit. omnes aerumnae eius operantur in materiae originem, siquidem ex illa tunc conflictatione [peruenit] ignorantia pauore

3—8. 10—12. 14—189, 1] cf. Iren. I 2, 3.

1 animationem (enthymesin) *scripsi* (cf. 183, 2): animationem *senthimesi PMFR*¹, animationem, id est enthymesin *R*³, animationem, Enthymesin *Oehlerus* 5 sic *distinxi*: incuria proprie *MF*, incuria prope *PR*¹, incuria formae *R*³ *uulgo*, incuria propria *Eng* utique *PMFR*¹, ut quae *R*³ *uulgo* 6 denegatum *sensu*, ut *uidetur*, *obsceno* 8 concipit *scripsi*: concipit *PMF*¹ hoc *MF*¹, haec *P uulgo* 9 aiunt *MF*¹, parere aiunt *P uulgo* 10 matres *Iun*: mater *PMF*¹ *lacunam* *statuit Pam*, qui ex *Irenaei interprete* *suppleuit*: <primo quidem contristari propter inconsummationem generationis,> ne finis quoque insisteret: *Irenaeus* (ex *Epiphanio corrigendus*): μή καὶ αὐτὸ τὸ εἶναι τέλος ἔχῃ. *inde fort. supplendum*: ne finis <consistendi> quoque. 11 insisteret; haerere *scripsi*: insisteret haerere *PMF*¹, insisteret et haerere *Oehlerus* 12 atque *MF*¹, et *P uulgo* 13 mutuaretur *P*. mutaretur *MF*¹ citra *Pam*: circa *PMF*¹ 14 suspicit *P*, auscipit *MF*¹ 15 ut *Iun*: et *PMF*¹ 16 succidit *R*³, succidit *PMFR*¹ 17 quidni *R*³, quid in *PMFR*¹ 18 operantur in materiae originem *scripsi* (cf. 102, 16 et de Carne Chr. cap. 7): operantur *PMF*¹ 19 ex illa conflictatione *scripsi*: et illa conflictatio in materiae originem *PMF*¹ peruenit (prouenit *M*) *seclusi* pauore *scripsi*: pauorem *PMFR*¹, pauor *R*³ *uulgo*

maerore substantiae fiunt. ibi demum pater, motus aliquando, quem supra diximus Horon per Monogenem Nun in haec promit in imagine sua, feminam marem, quia et de patris sexu ita uariant. adiciunt autem Horon etiam Metagoea
 5 (circumductorem) uocari et Horotheten. huius praedican opera et repressam ab inlicitis et purgatam a malis et deinceps confirmatam Sophiam et coniugio restitutam; et ipsam quidem in Pleromatis censu remansisse, enthymesin uero eius et illam adpendicem passionem ab Horo relegatam et crucifixam et extra
 10 eum factam. malum, quod aiunt, foras! spiritalem tamen substantiam illam, ut naturalem quendam impetum Aeonis, sed informem et inspeciatam, quatenus nihil adprehendisset, ideoque fructum infirmum et feminam pronuntiatam.

11. Igitur post Enthymesin extorrem et matrem eius
 15 Sophiam coniugi reducem iterum ille Monogenes, ille Nus, otiosus plane de patris cura atque prospectu solidandis rebus et Pleromati muniendo iamque figendo, ne qua eiusmodi rursus concussio incurreret, nouam excludit copulationem: Christum et Spiritum Sanctum, turpissimam putem
 20 duorum masculorum. aut femina erit Spiritus Sanctus, et uulneratur a femina masculus? munus enim his datur unum: procurare concinnationem Aeonum, et ab eius officii societate

1—13] cf. Iren. I 2, 4. 14—19. 21—22] cf. Iren. I, 2, 5.

1 maerore *scripsi*: maeror *PMF* *Comparanda sunt ad haec uerba Irenaei*: λέγουσι πρώτην ἀρχὴν ἐσχηκίναί τὴν οὐσίαν ἐκ τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς λύπης καὶ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἐκπλήξεως. ibi demum *R*³, ibidem *PMFR*¹ motus aliquando *MF*, aliquando motus *P uulgo* 3 et de *scripsi*: aede *PMR*¹, de *FR*³ 5 <id est> circumductorem *R*³ *uulgo* 8 censu remansisse *Gel*: censura mansisse *PMF* 9 adpendicem *M* ab Horo relegatam *R*³, abhorreere ligatam *PMFR*¹ 10 eum *Rig* (*scil.* census Pleromatis): aeuum *PMF* spiritalem *scil.* esse 12 inspeciatam *Gel*: inspectatam *PMF* 13 praenuntiatum *F* 15 iterum ille *scripsi*: ille iterum *PMF* 16 prospectu *R*³, prospectus *PMFR*¹ 17 eiusmodi *PM*, huiusmodi *F* 18 incurreret *Rmg Gel*: incuteret *PMF* 19 turpissimam *Eng*: turpissimum *PMF* 21 munus enim *Eng*: nomen in *PMFR*¹, numen *R*³ *uulgo* 22 ab eius *R*³, dabis *PMFR*¹ societate *R*³, societatem *PMFR*¹

duae scholae protinus, duae cathedrae, inauguratio quaedam diuidendae doctrinae Valentini. Christi erat inducere Aeonas naturam coniungiorum — uides quam rem plane — et innati coniectationem et idoneos efficere <re>generandi in se agnitionem patris, quod capere eum non sit neque comprehendere, non uisu denique, non auditu computiri eius, nisi per Monogenem. et tamen tolerabo, quod ita discunt patrem nosse, † ne nos et illud. magis denotabo doctrinae peruersitatem, quod docebantur incomprehensibile quidem patris causam esse perpetuitatis ipsorum, comprehensibile uero eius generationis illorum et formationis esse rationem. hac enim dispositione illud, opinor, insinuat, expedire deum non adprehendi, siquidem inadprehensibile eius perpetuitatis est causa. adprehensibile autem non perpetuitatis, sed natiuitatis et formationis, egentium perpetuitatis. filium autem constituunt adprehensibile patris; quomodo tamen adprehendatur, tum prolatus Christus edocuit. Spiritus uero Sancti prouincia, ut de doctrinae studio omnes peraequati gratiarum actionem prosequi nosset et ueram inducerentur quietem.

12. Itaque omnes et forma et scientia peraequantur, facti omnes quod unusquisque; nemo aliud, quia alteri omnes.

2—6. 9—11. 15—17] cf. Iren. I 2, 5. 17—191, 6] cf. Iren. I 2, 6.

3 quam rem plane *PMFR*¹, quam rem piam *R*³ *uulgo* ex—coniectatione *fort.* (cf. Iren.: ἀγεννήτου κατάληψιν γηγνώσκοντας) 4 regenerandi *scripsi* (secundum Irenaeum sic restituendum: ἱκανός τε εἶναι ἀναγορεύσαι [ἀναγορεύσαι *codd.*] ἐν αὐτοῖς τῆν τοῦ Πατρὸς ἐπιγνώσιν): generandi *PMF*⁷ discunt *R*³, discedunt *PMFR*¹, disserunt *Oehlerus* nosse, ne nos et illud. magis *PMFR*¹, *ego uerba* ne nos et *dittographia orta ratus sic uelim restitui*: nosse. [ne nos et] illud magis denotabo doctrinae, [peruersitatem] quod; nosse. ne nos et illud (*scil. faciamus*), magis *Eng*, nosse, ne nosset. illam magis *R*³ *uulgo* 8 doctrinae denotabo *PR*¹ 9 incomprehensibile *R*, incomprehensibilem *PMF*⁷ 10 comprehensibile *R*, comprehensibilem *PMF*⁷ 12 in sinu autem *F*¹ expedire *R*³, experiri *PMFR*¹ 13 est *s. u. M* 15 adprehensibile *Eng*: adprehensibilem *PMF*⁷ 16 quomodo *P*, quoquo modo *M*. et quoquo modo *F*¹ 17 prouincia (= munus, officium) *scripsi*: propria *PMF*⁷ ut de *R*³, unde *PMFR*¹ 20 et forma *MF*¹, forma *P uulgo* scientia *PMF*⁷, sententia *Pam* (Iren.: γνώσις, sed legit fort. Tert.: γνώσει), sapientia *Rig*

refunduntur in Nus omnes, in Homines, in Theletos, aequae feminae in Sigas, in Zoas, in Ecclesias, in Fortunatas, ut Ouidius Metamorphosis suas deleuisset, si hodie maiores cognouisset. exinde refecti sunt et constabunt, et in
 5 requiem ex ueritate compositi magno cum gaudii fructu hymnis patrem concinunt. diffundebatur et ipse laetitia, utique bene cantantibus filiis (et) nepotibus. quidni diffunderetur, omni iocunditati Pleromate liberato? quis nauclerus non etiam cum dedecore laetatur? uidemus cotidie nauticorum lasciuias
 10 gaudiorum. itaque, ut nautae ad symbolam semper exultant, tale aliquid et Aeones: unum iam omnes etiam forma, nedum sententia, conuenientibus ipsis quoque nouis fratribus et magistris Christo et Spiritu Sancto, quod optimum atque pulcherrimum unusquisque florebat conferunt in medium. uane, opinor.
 15 si enim unum erant omnes ex supra dicta peraequatione, uacabat symbolae ratio, quae ferme ex uarietatis gratia constat. ** unum omnes bonum conferebant, quod omnes erant, de modo forsitan fuerit ratio aut de forma ipsius iam peraequationis. igitur ex aere collaticio, quod aiunt, in honorem et gloriam
 20 patris pulcherrimum Pleromatis sidus fructumque perfectum compingunt, Iesum. eum cognominant Soterem et Christum et Sermonem de patris, et Omnia iam, ut ex omnium defloratione constructum: Gragulum Aesopi, Pandoram Hesiodi, Acci Patinam, Nestoris Cocetum, Miscellanam Ptolomaei. quam

10—14. 19—23] cf. Iren. I 2, 6.

1 in Nus Pam: in nun PMF omnes <masculi> fort. aequae PMF, et quae Rig 3 maiores scripsi: maiorem PMF' 5 compositi P, compositi sunt M, compositis F' 6 utique R³, et utique PMFR¹ 7 filiis et R³, filiis PMFR¹ diffunderentur omni uulgo 8 iocunditati scripsi: iocunditate PMF 10 simulam PMF' 11 et Aeones scil. faciunt Aeones. unum uulgo 12 nouis M (v ex b m. 2), nobis F, om. PR¹ 16 simulae PMF lacunam signauit: aut si desidero 17 erant. de uulgo 19 collaticio Rmg: collocatio PM, collatio F et gloriam P, gloriam MF 21 Iesum R³, ieiunium PMR¹, uti unum F 22 patris Scal: patris PMF 23 gragulum PMF, Graculum Ruulgo aesiodi PM, esiodi F 24 tholomaei PMF

propius fuit de aliquibus Osciae scurris † Pancapipannirapiam uocari a tam otiosis auctoribus nominum. ut autem tantum sigillarium extrinsecus quoque inornassent, satellites ei angelos proferunt, par genus; si inter se, potest fieri, si uero Soteri consubstantiuos, — ambigue enim positum inueni — quae erit eminentia eius inter satellites coaequales?

13. Continet hic igitur ordo primus professionem pariter et nascentium et nubentium et generantium Aeonum, Sophiae ex desiderio patris periculosissimum casum, Hori oportunissimum auxilium, Enthymeseos et coniunctae Passionis expiatum, Christi et Spiritus Sancti paedagogatum, Aeonum tutelarem reformatum, Soteris pauoninum ornatum, Angelorum comparaticium autistatum. quod superest, inquis, uos ualete et plaudite! immo quod superest, inquam, uos audite et explodite! ceterum haec intra coetum Pleromatis decucurrisse dicuntur, prima tragoediae scaena, alia autem trans siparium coturnatio est, extra Pleroma dico. et tamen <hic> exitus sub sinu patris intra ambitum Hori custodis: qualis extra iam in libero, ubi deus non erat?

14. Namque Enthymesis, siue iam Achamoth, quod abhinc scribam hoc solo ininterpretabili nomine, ut cum uitio indiuiduae Passionis explosa est in loca luminis aliena, quod Pleromatis res est, in uacuum atque inane illud Epicuri, miserabilis

3] cf. Iren. I 2, 6. 7—13] cf. Iren. I 3, 1. 20—193, 3] cf. Iren. I 4, 1.

1 Osciae scurris *scripsi*: hostias (a *ex* ae *M*) curis (cur-ris *M a m.* 2) *PMF*, Atticis curis *Rig*, Atticis historicis *R*³ pancapipannirapiam *PMFR*¹, Pancarpipanniraphiam *susp.* *Carolus Hoppe amicus, quo uocabulo mixto centonem illum scurris scaenicis sollemnem putat significari* (cf. *Dietrich, Pulcinella p. 145*), Pancarpium *R*³, Pancarpon *Rig* 3 inornassent (se *in ras.*) *M* 5 consubstantiuos *R*³, constantiuos *PMFR*¹ 7 primus *scripsi*: primam *PMF* professionem *PMFR*¹ (= παραμύσειον), processionem *R*³ *uulgo* 9 Hori *R*, mori *PMF* 11 Christi *R*³, Christo *PMFR*¹ 14 et explodite *scripsi*: et proicite *M*, et proicite *P*, et proicite *F*, et proh dicite *Scal*, et proficite *Oehlerus* 17 <hic> exitus *scripsi*: exitus *PMFR*¹, si talis *R*³ *uulgo* 18 custodis *R*³, custodes *PMFR*¹ 21 scribam *scripsi*: scriptam *PMFR*¹, scriptum *R*³ *uulgo*

etiam de loco est. certe nec forma nec facies ulla, de uexatiua scilicet et abortiua genitura. dum ita rerum habet, flectitur a superioribus Christus, — deducitur per Horon — aborsum ut illud informet de suis uiribus, solius substantiae, non
 5 etiam scientiae forma. et tamen cum aliquo peculio relinquatur, id erat 'odor incorruptibilitatis', quo compos casus sui potiorum desiderio suppararetur. hac misericordia functus, non sine Spiritus Sancti societate, recurrit Christus in Pleroma. usus est rerum ex liberalitatibus quoque no-
 10 mina accedere: Enthymesis de actu fuit, Achamoth unde, adhuc quaeritur, Sophia de matre manat, Spiritus Sanctus ex angelo. accipit Christi, a quo derelictam se statim senserat, desiderium. itaque prosiluit et ipsa lumen eius inquirere. quem si omnino non nouerat, ut inuisibiliter operatum, quo-
 15 modo lumen eius ignotum cum ipso requirebat? tamen temptauit et fortasse adprehendisset, si non idem Horos, qui matri eius tam prospere uenerat, nunc tam importune filiae occurrisset, ut etiam inclamauerit in eam 'Iao!' quasi 'Porro Quirites!' aut 'Fidem Caesaris!' inde inuenitur Iao in scrip-
 20 turis. ita depulsa, quominus pergeret, nec habens superuolare Crucem, id est Horon, quia nullum Catulli Laureolum fuerit

1 facie fort. de uexatiua scripsi (cf. 200, 22): deuestiua PMFR¹, de bestia Eng (cf. 188, 8—10), defectiua R³, intempestiua Oehlerus 2 dum ita rerum habet = ὄρω τῶν πραγμάτων ἔχουσα (Iun) 3 parenthesis indicaui aborsum = abortiuum 4 informet R³, informat PMFR¹ de suis uiribus id est de ipsius aborsi illius uiribus 5 et tamen etc.: intellego: und dennoch (nämlich obgleich es eigentlich suis uiribus gebildet werden sollte) wird es zurückgelassen mit einer Art Erbschaft. Eng. aliter uult distinguere: forma, et tamen cum aliquo peculio. relinquatur. 6 id erat scripsi: iteratur PMF, iteratus Eng (= duplex, cf. Iren. l. c.: ἔχουσα τινα ὁμῆν ἀφθαρσίας ἐγκαταλείπεισαν ἐν αὐτῇ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος) compos ** casus M, compos se casus F 11 matre PMF, patre Rig (Iren. secutus) ex angelo <Christi adiutore> fort. 12 Christi Oehlerus: Christum PMF derelictam Oehlerus: derelicta PMF

exercitata, ut destituta, ut passioni illi suae intricata multiplici atque perplexae, omni genere eius coepit affligi: maerore, quod non perpetrasset inceptum, metu, ne sicut luce ita et uita orbaretur, ad haec consternatione, tum ignorantia, nec ut mater eius, — illa enim Aeon — (sed) pro condicione deterius, 5 insurgente adhuc et alio fluctu, conuersionis scilicet in Christum, a quo uiuificata fuerat et in hanc ipsam conuersionem temperata.

15. Age nunc discant Pythagorici, agnoscant Stoici, Plato ipse, unde materia, quam innatam uolunt, et originem et 10 substantiam traxerit in omnem hanc struem mundi; quod nec Mercurius ille Trismegistus, magister omnium physicorum, recogitauit. audisti conuersionem, genus aliud passionis: ex hac omnis anima huius mundi dicitur constitisse, etiam ipsius Demiurgi, id est dei nostri; audisti maerorem et 15 timorem: ex his initiata sunt cetera. nam ex lacrimis eius uniuersa aquarum natura manauit. hinc aestimandum, quem exitum duxerit, quantis lacrimarum generibus inundauerit. habuit et salsas, habuit et amaras et dulces, et calidas et frigidas guttas, et bituminosas et ferruginantes, et sulphu- 20 rantes utique et uenenatas, ut et Nonacris inde sudauerit. quae Alexandrum occidit, et Lyncestarum inde defluerit, quae ebrios efficit, et Salmacis inde se soluerit, quae masculos molles. etiam caelestes imbres pipiauit Achamoth, et

13—17] cf. Iren. I 4, 2.

1 ut passioni *PMFR*¹, Passioni *R*³ *uulgo* intricata *Kellnerus* (διά τὴν συμπλέξθαι τῶν πάθων): intrichea *PMF*, in trica *R*³ *uulgo* multiplici *R*³, multiplicia *PMFR*¹ 2 perplexae *scripsi* (cf. *Iren. l. c.*: τὸ πάθος . . . πολυμερές καὶ πολυποικίλου ὑπάρχοντος): perplexa *PMF* 3 perpetrasset *M* (*in ras.*) metu *R*³, metum *PMFR*¹ sicut *R*³, si ut *PMFR*¹ 4 ad haec consternatione *scripsi*, uerbis ad haec *huc insertis*, quae *in mss. post* Aeon (5) *leguntur*; cf. *Irenaeum*: ἀπορίαν δὲ ἐπὶ τούτοις 5 sed *addidi* at haec pro condicione *Eng* 10 materia *R*³, materiam *PMFR*¹ 12 Trismegistus *R*, trimegistus *PMF* 14 mundi *Gcl*: modi *PMF* 15 dem iurgii *M* 16 Γ == sunt *in ras.* *M* 17 hinc *F*, hic *PM uulgo* 20 ferruginantes *M in ras.* 21 utique *FR*, undique *PM* 22 Lyncestarum *R*³, lyciesiarum *PMF* 24 molles *MF*, mollescit *P* etiam caelestes *scripsi*: caelestes *PMF*

nos in cisternis alienos luctus et lacrimas seruare curamus. proinde ex consternatione et pauore corporalia elementa ducta sunt. et tamen in tanta circumstantia solitudinis, in tanto circumspectu destitutionis ridebat interdum, qua conspecti
 5 Christi recordans; eo de gaudii risu lumen effulsit. cuius hoc? prouidentiae? beneficium quale! illam ridere cogebat idcirco, ne semper nos in tenebris moraremur! nec obstupescas: quin laetitia eius tam splendidum elementum radiauerit mundo, cum maestitia quoque eius tam necessarium
 10 instrumentum defuderit saeculo? o risum inluminatorem! o fletum rigatorem! et tamen poterat remedio iam agere cum illius loci horrore. omnem enim obscuritatem eius discussisset, quotiens ridere uoluisset. ** uel ne cogeretur desertores suos supplicare.

15 16. Conuertitur enim ad preces et ipsa more materno. sed Christus, quem iam pigebat extra Pleroma proficisci, uicarium praefecti Paraclatum Soterem — hic erit Iesus, largito ei patre uniuersorum Aeonum summam potestatem subiciendis
 20 eis omnibus, uti in ipso secundum apostolum omnia conderentur — ad eam emittit cum officio atque comitatu coaetaneorum angelorum, credas et cum duodecim fascibus. ibi demum, aduentu pompatico eius concussa, Achamoth protinus uelamentum sibi obduxit ex officio primo uenerationis et uere-

2—5] cf. Iren. I 4, 2. 15—196, 11] cf. Iren. I, 4, 5. 19] cf. C. l. 1, 17.

1 alienos *scripsi*: etiam alienos *P³MF* 2 corporalia *R³*, corporali *P³MFR¹* 4 circumspectu *P*, circumspecto *MF* 5 eo de gaudii *Iun*: eodem gaudio *PMF* *aliter distinxi*: cuius hoc prouidentiae beneficium quale (quae *P*) illam *uulgo* 8 quin *Scal*: quis *M* (is *in ras.*) *PF* 10 defuderit *Rig*: defuerit *PMNF*, deflexerit *GR³* 12 discussisset *Rig*: discussit sed *PMF* 13 *lacunam signaui*: et utique debet uoluisse *intercidisse puto* 17 praefecti *scripsi*: praeficit *PMF* Paraclatum. Soterem *uulgo* 18 patre *om. P* (*add. R ex Hirsaugiensi*) uniuersorum *R³*, uniuerso *PMFR¹* 19 conderentur *Pam*: confoederentur *PMF* 20 ad *FR*, at *PM* 21 fascibus *R³*, facibus *PMFR¹* ibi demum *M*, ibidem *PF* 22 sibi uelamentum *F* 23 ex *FR*, et *PM* primo *fort. delendum*

cundiae; dehinc contemplatur eum fructiferumque suggestum. quibus inde conceperat uiribus occurrit illi. *κόρις χαίρει* dicens. opinor. susceptam ille confirmat atque conformat agnitione iam et ab omnibus iniuriis Passionis expumicat, non eadem negligentia in exterminium discretis, quam acciderat in casibus matris. sed enim exercitata uitia et usu uiriosa confudit atque ita massaliter solidata defixit seorsum, in materiae corporalem paraturam commutans ex incorporali passione, indita habilitate atque natura, qua peruenire mox possent in aemulas aequiperantias corpulentiarum, ut duplex substantiarum condicio ordinaretur, de uitii pessima, de conuersione passionalis. haec erit materia, quae nos commisit cum Hermogene ceterisque, qui deum ex materia, non ex nihilo, operatum cuncta praesumunt.

17. Abhinc Achamoth, expedita tandem de malis omnibus, ecce iam proficit et in opera maiora frugescit. prae gaudio enim tanti ex infelicitate successus concaefacta simulque contemplatione ipsa angelicorum luminum, ut ita dixerim, subfermentata — pudet, sed aliter exprimere non est — quodammodo subsuriit intra et ipsa in illos et conceptu statim intumuit spiritali ad imaginem ipsam, quam ui laetantis <et> ex laetitia prurientis intentionis imbiberat et sibi intimarat. peperit denique, et facta est exinde trinitas generum ex trinitate causarum, unum mate-

14—21] cf. Iren. I 4, 5 (in fine). 22—198, 6] cf. Iren. I 5, 1.

1 fructiferum *F* 2 *κόρις χαίρει Pam*: quirie chaere *PMF* dicens. opinor. susceptam *scripsi*: hic, opinor, susceptam *PMF* 3 conformat *Lat*: confirmat *MF*, atque confirmat *om. P* agnitionis iam <forma> fort. (cf. 193, 4, 5; 204, 4, 5). 5 quam *F* (cf. 41, 10), qui *PM*, quae *R uulgo* 6 usu uiriosa *PM*, uisu ossa uiri *F* 7 aliter *distinxi*: seorsum in materiae corporalem paraturam commutans *uulgo* 8 passione indita *uulgo* habilitate atque natura *scripsi*: habilitatem atque naturam *PMF* 9 possent *scripsi*: posset *PMF* 11 de uitii *R*, diuitiis *PMF* 14 achamota *PMF* 17 ipsa *om. F* 18 pudet (u ex e) *M* subsuriit *Rig*: substruit *PMFR*¹, subauit *R*³ intra <se> *Lat* 20 ui *scripsi*: uis *PMF* laetantis *R*, laetantes *PMF* <et> ex *scripsi*: ex *PMF*, et *R uulgo*

riale, quod ex passione, aliud animale, quod ex conuersione, tertium spiritale, quod ex imaginatione.

18. Hac auctoritate trium scilicet liberorum agendis rebus exercitior facta formare singula genera constituit. sed spiritale
 5 quidem non ita potuit attingere, ut et ipsa spiritalis. fere enim paria et consubstantiua in alterutrum ualere societas naturae negauit. eo animo se unum ad animale conuertit, prolatis Soteris disciplinis. et primum, quod cum magno horrore blasphemiae et pronuntiandum et legendum est et
 10 audiendum, deum fingit hunc nostrum et omnium praeter haereticorum, Patrem et Demiurgum et Regem uniuersorum, quae post illum. ab illo enim; si tamen ab illo, et non ab ipsa potius Achamoth, a qua occulto, nihil sentiens eius, et uelut sigillario extrinsecus ductu in omnem operationem
 15 mouebatur. denique ex hac personarum in operibus ambiguitate nomen illi Metropatoris miscuerunt, distinctis appellationibus ceteris secundum status et situs operum, ut animalium quidem substantiarum, quas ad dextram commendant, Patrem nuncupent, materialium uero, quas ad laeuam delegant, Demi-
 20 urgum nominent, Regem autem communiter in uniuersitatem.

19. Sed nec nominum proprietas competit † proprietati operum, de quibus nomina, cum deberet illa haec omnia uocitari, a qua res agebantur; nisi quod iam nec ab illa. cum

3 haec *M* 4 exercitior (ti s. u. m. 1) *M* 5 effingere *Iun* (*secutus Irenaei* *μορφῶσαι*; sed cf. p. 199, 17—19) 7 se *R*³, si *PMFR*¹ 10 fingit hunc *R*³, fingi adhuc *PMFR*¹ 11 deum demiurgum *P* deum iurgum *F* 12 post *R*³, postea *PMFR*¹ 13 ipsa *R*³, ipso *PMFR*¹ Achamoth, a *R*, achamota *PMF* qua *R*³, quo *PMFR*¹ 14 sigillario *R*³, sigillario *PMFR*¹ 16 Metropatoris *R*, metropateris *PMF* 19 materialium *scripsi*: maternarium *PF*, maternarum *M*, materiarum *Ruulgo* 20 nominent (e ex a) *M* 21 competit <cui nec> proprietas operum *fort.*; intellego autem: aber auch die Namen gehören dem nicht als Eigentum, dem nicht die Werke als Eigentum gehören, von denen die Namen stammen. uocabulum proprietatis sic interpretandum esse docent quae sequuntur 22 nomina *PMF*. nomina omnia *Ruulgo* haec omnia intellego: Pater, Demiurgus, Rex. 23 agebantur (n s. u. m. 1) *M*

enim dicant Achamoth in honorem Aeonum *** imagines commentatam, rursus hoc in Soterem auctorem detorquent, qui per illam sit operatus, ut ipsam quidem imaginem Patris inuisibilis et incogniti daret, incognitam licet et inuisibilem Demiurgo, eundem autem Demiurgum Nun filium effingeret. 5 Archangeli uero, Demiurgi opus, reliquos Aeonas exprimerent. cum imagines audio tantas trium, illorum, feminam Achamoth imaginem patris, et ignarum matris Demiurgum, multo magis patris, imaginem <Nu> non ignorantis patrem, et Angelos famulos simulacra dominorum, quaero: non uis nunc, ut ima- 10 gines rideam peruersissimi pictoris? hoc est mulum de asino pingere et Ptolomaeum describere de Valentino.

20. Igitur Demiurgus, extra Pleromatis limites constitutus, in ignominiosa aeterni exilii uastitate nouam prouinciam condidit, hunc mundum, repurgata confusione et distincta diuersi- 15 tate duplicis substantiae illius detrusae animalium et materialium. ex incorporalibus corpora aedificat: grauia leuia, sublimantia atque uergentia, caelestia atque terrena. tum ipsam caelorum septemPLICEM scaenam solio desuper suo finit. unde et Sabbatum dictus est ab hebdomade sedis suae, ut Ogdoada 20 mater Achamoth ab argumento ogdoadis primigenitalis. caelos

13—199, 4] cf. Iren. I 5, 2.

1 *lacunam signauit*: <uniuersa facere uolentem, eorum> *supplenda sunt ex Irenaeo*: τὴν γὰρ Ἐνδύμωσιν ταύτην βουλῆθεισαν εἰς τμήν τῶν Αἰώνων τὰ πάντα ποιῆσαι εἰκόνας λέγουσι πεποιημέναι αὐτῶν 3 ipsam *PM*, ipsa *F* ipsam quidem *intellege Achamoth* 4 daret *PM*, darent *F* licet *PMF*, scilicet *R uulgo* inuisibilem *R*, inuisibilis *PMF* 5 effingeret *PM*, effingere *F* 7 femina *F* 9 imagine *F* <Nu> non *scripsi*: non *PMF*, Nu *R* 10 *uerba*: quaero—pictoris, *quae in libris mss. supra l. 7 post trium leguntur, huc transposui* ut imagines rideam *intellege*: non uis nunc. rideam (*eas*) ut imagines p. p. 12 tholomaeum *PMF* 16 detrusae *scripsi*: (cf. 196, 7): detrusae *PMF*, distrusae *Iun*, disclusae *Oehlerus* materialium *scripsi* materialium *PMF* 18 tum *R*³, cum *PMFR*¹ 20 dictus est *F*, dictum est *PMR*¹, dictum *R*³, dictus *Iun* ut *scripsi*: et *PMF* ogdoada == *ogdoas*

autem *νοσποῦς* deputant et interdum angelos eos faciunt, sicut et ipsum Demiurgum, sicut et Paradisum Archangelum quartum, quoniam et hunc supra caelum tertium pangunt, ex cuius uirtute sumpserit (aliquid) Adam, deuersatus illic inter nubes et arbusculas. satis meminerat Ptolomaeus puerilium dicibulorum, in mari poma nasci et in arbore pisces; sic et in caelestibus nuceta praesumpsit. operatur Demiurgus ignorans et ideo fortasse non scit arbores in sola terra institui oportere. plane mater sciebat. quidni suggerebat, quae et effectum suum ministrabat? sed tantum fastigium filio extruens per ea opera, quae illum et patrem et deum et regem ante Valentinianorum quoque ingenia testantur, cur se ipsam noluit ei notam, postea quaeram. 21 interim tenendum Sophiam cognominari et Terram et Matrem et, quod magis rideas, etiam Spiritum Sanctum, quasi marem [terram]. ita omnem illi (masculi) honorem contulerunt feminae, puto et barbam, ne dixerim cetera. alioquin Demiurgus adeo rerum non erat compos, de animalis scilicet census inualitudine spiritalia accedere, ut se solum ratus contionaretur: ego deus, et absque me non est. certe tamen non fuisse se retro sciebat. ergo et factum intellegebat et factitorem facti esse quemcumque. quomodo ergo solus sibi uidebatur, etsi non certus, saltim suspectus de aliquo factitatore?

13—15] cf. Iren. I 5, 3. (in fine) 17—20] cf. Iren. I 5, 4. 19] Es. 45, 5.

1 *νοσποῦς* Eng: noeros PMF 4 aliquid add. Eng (Irenaeum secutus) 5 et fort. delendum meminere F 6 discipulorum F 12 Valentinianorum quoque scripsi: valentinianorum PMF se ipsam scripsi: se quoque istam MF, sibi quoque ista P 13 noluit ei notam scripsi: noluit et notam MF, noluit esse nota P postea quaeram cf. infra cap. 25 male hoc loco distinguuntur capita tenendum R³, teneam dum M (deum corr. m. 2) P (deum corr. R), teneam deum F 15 quasi marem P (cf. Irenaei ἀρσενικῶς), quasi matrem MF terram seclusi; ceterum Irenaeum secutus huc transposui haec uerba, quae in libr. mss. post et Matrem (14) leguntur 16 masculi addidi 18 de animalis scilicet census inualitudine scripsi: de animalibus scilicet censu inualitudinis PMF 20 non est scil. deus; ceterum ubi hic locus adfertur legitur: et alius absque (praeter) me non est 21 factitorem P (add. ta s. u. R) MF

22. Tolerabilior infamia est apud illos in diabolum, uel quia origo sordidior capit. ex nequitia enim maeroris illius deputatur, ex qua angelorum et daemonum et omnium spiritalium malitiarum genituras notant. et tamen diabolum quoque opus Demiurgi adfirmant et Munditenentem appellant et superiorum magis gnarum defendunt, ut spiritalem natura, quam Demiurgum, ut animalem. meretur ab illis praelationem cui omnes haereses procurantur.

23. Singularium autem potestatum arces his finibus collocant: in summis summatibus praesidet tricenus Pleroma, 10 Horo signante lineam extremam. inferius illum metatur medietatem Achamoth, filium calcans. subest enim Demiurgus in Hebdomade sua. magis diabolus in isto nobiscum conuenit mundo, coelementato et concorporificato, ut supra editum est. ex Sophiae utilissimis casibus, qua nec aërem haberet, recipro- 15 candi spiritus spatium, teneram omnium corporum uestem, colorum omnium indicem, organum temporum, si non et istum Sophiae maestitia colasset, sicut animalia metus, sicut conuersio eius ipsum Demiurgum. his omnibus elementis atque corporibus ignis inflabellatus est. cuius originalem Sophiae 20 passionem quia nondum ediderunt, ego interim argumentabor motiunculis eius excussum. credas enim illam in tantis uextionibus etiam febricitasse.

24. Cum talia de deo uel de diis, qualia de homine figmenta? molitus enim mundum Demiurgus ad hominem manus 25 confert et substantiam ei capit non ex ista, inquiunt, arida, quam nos unicam nouimus, terra, — quasi non, etsi arida

1—8] cf. Iren. I 5, 4. 9—13] cf. Iren. I 5, 3 (in fine). 24—201, 15] cf. Iren. I 5, 5.

4 malitiarum *R*³, militarium *PMFR*¹ 10 praesidet *R*³, praesident *PMFR*¹ 11 medietatem *M* 13 sua. magis *uulgo* conuenit *PMFR*¹, communi *R*³ *uulgo* 14 editum *PM*, dictum *F* 15 qua = quia; refer ad utilissimis 17 indicem *R*³, iudicem *PMFR*¹ 24 diis *PF*, deis *M* 26 ei *R*³, si *PMFR*¹ 27 nos *om. F* terra *Oehlerus*: terram *PMF*

postmodum, adhuc tamen tunc, aquis * ante segregatis, superstitute limo succida fuerit — sed ex inuisibili corpore materiae, illius scilicet philosophicae, de fluxili et fusili eius, quod unde fuerit audeo aestimare, quia nusquam * est. si enim
 5 fusile et fluxile liquoris est qualitas, liquor autem omnis de Sophiae fletibus fluxit, sequitur, ut limum ex pituitis et gramis Sophiae constituisse credamus, quae lacrimarum proinde sunt faeces, sicut aquarum quod desidet limus est. figulat ita(que) hominem Demiurgus et de afflatu suo animat. sic erit et
 10 choicus et animalis, ad imaginem et similitudinem factus, quadruplex res, ut imago quidem choicus deputetur, — materialis scilicet, etsi non ex materia, Demiurgus — similitudo autem animalis; hoc enim et Demiurgus. habes duos interim. carnalem superficiem postea aiunt choico supertextam, et hanc esse
 15 pelliceam tunicam obnoxiam sensui.

25. Inerat autem in Achamoth ex substantia Sophiae matris peculium quoddam seminis spiritalis, sicut et ipsa Achamoth in filio Demiurgo sequestrauerat, ne hoc quidem gnaro. accipe industriam clandestinae prouidentiae huius. ad hoc enim et
 20 deposuerat et occultauerat, ut, cum Demiurgus animam mox de suo adflatu in Adam communicaret, pariter et semen illud spiritale quasi per canalem animam deriuaretur in choicum, atque ita, feturatum in corpore materiali uelut in utero et adultum illic, idoneum inueniretur suscipiendo quandoque ser-

15] cf. Gen. 3, 21. 16—202, 8] cf. Iren. I 5, 6.

1 adhuc tunc cf. 25, 17: adhuc proxime *lacunam signauit*: paulo siue modico *intercidit* 2 superstitute *P*, supersteti *M*, superstiti *F* succida fuerit *scripsi*: siccauerit *PMF* 4 audeo *PMR*¹, audio *F*, haud queo *R*³ uulgo aestimare *intellege*: *coniectura inuenire lacunam signauit*: editum *desidero* (cf. 200, 20—22) 7 constituisse *R*³, constituuisse *PMFR*¹ 8 desidet *R*, desides *P* (corr. *R*) *MF* itaque *scripsi* (cf. 184, 11): ita *PMF* 11 materialis *R*³, materiali *PMFR*¹ 13 duos interim uulgo 17 achamotha *PMF* 18 quidem *om. F* 22 canalem *R*³, carnalem *PMFR*¹ <per> animam *fort.*, animae *Eng* (canalis animae = *Luftröhre*) anima deriuaret *Oehlerus* 24 sermoni *R*³, sermone *PMFR*¹

moni perfecto. itaque dum Demiurgus traducem animae suae committit in Adam, latuit homo spiritalis flatui eius insertus et pariter corpori inductus, quia non magis semen nouerat matris Demiurgus quam ipsam. hoc semen Ecclesiam dicunt, Ecclesiae supernae speculum et hominis (spiritalis) censum. 5 proinde eum ab Achamoth deputantes, quemadmodum animale a Demiurgo, choicum substantia ἀρχῆς, carne materiale. habes nouum, id est quadruplum Geryonem.

26. Sic et exitum singulis diuidunt: materiali quidem, id est carnali, quem et sinistrum uocant, indubitatum interitum: 10 animali uero, quem et dextrum appellant, dubitatum euentum, utpote inter materiale spiritalisque nutanti et illac debito, qua plurimum aduerit. ceterum spiritalem emitti in animalis comparationem, ut erudiri cum eo et exerceri in conuersationibus possit. indiguisse enim animale etiam sensibilibus 15 disciplinarum. in hoc et paraturam mundi prospectam, in hoc et Soterem in mundo repraesentatum, [in salutem scilicet animalis] alia adhuc compositione monstruosum. uolunt illum prospicias earum substantiarum induisse, quarum summam saluti esset redacturus, ut spiritalem quidem susceperit ab Achamoth, 20 animale uero a Demiurgo, quem mox induerit Christum; ceterum corporalem, ex animali substantia sed miro et inenar-

9—203, 4] cf. Iren. I 6, 1.

1 anima *F* dum *Eng*: cum *PMF* 2 commisit *Iun* flatui eius *scripsi* (συγκατασπαρεῖς τῷ ἐμφοσῆματι αὐτοῦ): flatu iesus *PMFR*¹, flatu *R*³. flatu ipsius *Iun* 3 corpori *sc. Adam* 5 hominis (spiritalis) censum *scripsi*: hominis ** censum *M*, hominis incensum *PF*, hominis censum *R uulgo* 7 arches *PM*, archas *F* carne *PMFR*¹, carnem *R*³ *uulgo*, carnalem *Eng* 8 materia(lem) *scripsi*: materia *PMF* quadruplum *R*³, ** quadruplum *M*. in quadruplum *PFR*¹ 12 nutanti *R*³, nuncianti *PMFR*¹ 13 qua *R*², quam *PMFR*¹ 15 possit *Pam*: potuit *PMF* 17 praesentatum *F* in salutem scilicet animalis *sectusi*: *explicant* in hoc. 18 animalis. alia adhuc compositione monstruosum uolunt *uulgo* alia *om. F* 19 prospicias *FM* (s. u. a m. 2), prospicias *PMR*¹, prospicientias *GR*³ induisse *R*³, inuidisse *PMFR*¹ saluti *R*³, saluti * *M*. salutis *PFR*: 20 susceperit *R*³, susceperis *PMFR*¹ 21 a Demiurgo quem mox *scripsi*: quem mox a demiurgo *PMF* 22 substantia *PMF*, substantiam *R uulgo*

rabili rationis ingenio constructam, administrationis causa interim tulisse, quo congressui et conspectui et contactui et defunctui ingratis subiaceret; materiale autem nihil in illo fuisse, utpote salutis alienum. quasi alii fuerit necessarius quam egenti salutem. et totum hoc, ut carnis nostrae habitum alienando a Christo a spe etiam salutis expellant.

27. Nunc reddo de Christo, in quem tanta licentia Iesum inserunt quidam, quanta spiritale semen animali cum inflatu infulciunt, fartilia nescio quae commenti et hominum et deorum suorum: esse etiam Demiurgo suum Christum, filium naturalem eundemque animale, prolatum ab ipso, promulgatum prophetis, in praepositionum quaestionibus positum, id est per uirginem, non ex uirgine editum, quia delatus in uirginem transmeatorio potius quam generatorio more processerit, per ipsam, non ex ipsa, non matrem eam sed uiam passus. super hunc itaque Christum deuolasse tunc in baptismatis sacramento Iesum per effigiem columbae. fuisse autem et in Christo etiam ex Achamoth spiritalis seminis condimentum, ne marcesceret scilicet reliqua farsura. nam in figuram principalis tetradis quatuor eum substantiis stipant, spiritali Achamothiana, animali Demiurgina, corporali inenarratiua et illa Soteriana, id est columbina. et Soter quidem permansit in Christo impassibilis inlaesibilis inadprehensibilis. denique cum ad prehensiones uenitur, discessit ab illo, in cognitione

7—204, 6] cf. Iren. I 7, 2.

1 causa interim *Eng*: causam ui *PM*, causam in *F*. causa ideo *Oehlerus* 2 contractui *M* (*del. r m. 2*) 3 subiaceret *R*³, subiacerent *PMFR*¹ 4 alii *MF*, aliis *P uulgo* egenti *scripsi*: egentibus *PMF* 5 salutem *MF*, salute *P uulgo* 6 expectant *M* (*corr. m. 2*) *GR*³, expectant *F*, excipiant *P* 7 tanta licentia *R*³, tanti licentiam *PMFR*¹ 8 quantum *F* 11 eundemque *scripsi* (ὁμοιον οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ ψυχικόν): denique *PMF* 12 prophetis *R*³, profertis *PMF* 20 spiritali *R*³, spiritalis *FR*¹, spirita *PM* 21 animali *MR*, animalis *PF* Demiurgiana *fort.* sine enarratiua *M* (*corr. m. 2*) *P* (*corr. m. 1*) *F* 24 ad prehensiones *scripsi*: adprehensiones *PM*, prehensiones *F*, <ad> adprehensiones *R uulgo*

Pilati. proinde nec matris semen admisit iniurias, aequae insubditium et ne ipsi quidem Demiurgo compertum. patitur uero animalis et carnis Christus in deliniationem superioris Christi, qui Achamoth formando substantiali non agnitionali forma, Cruci, id est Horo, fuerat innixus. ita omnia in imagines urgent, plane et ipsi imaginarii Christiani. 5

28. Interea Demiurgus omnium adhuc nescius, aut si aliquid et ipse per prophetas contionabatur, ne huius quidem operis sui intellegens — diuidunt enim et prophetiae patrocinium in Achamoth, (in) semen, in Demiurgum — ubi aduentum 10 Soteris accepit, propere et ouanter accurrit cum omnibus suis uiribus — centurio de euangelio — et de omnibus inluminatus ab illo etiam spem suam discit, quod successurus sit in locum matris. ita exinde securus dispensationem mundi huius, uel maxime ecclesiae protegendae nomine, quanto te(mpor)e oportuerit * insequitur. 15

29. Colligam nunc ex disperso ad concludendum, quae de totius generis humani dispositione disserant. triformem naturam primordio professi et tamen inunitam in Adam, inde iam diuidunt per singulares generum proprietates, nacti occasionem distinctionis huiusmodi ex posteritate ipsius Adae. moralibus quoque differentiis tripertita, Cain et Abel (et)

7—16] cf. Iren. I 7, 4. 9—10] cf. Iren. I 7, 3 (in fine). 18—205. 14] cf. Iren. I 7, 5.

3 delinuationem *R uulgo* 4 qui *PMFR*¹, qui ad *R*³ formando *scripsi*: formandum *PMFR*¹, formandam *R*³ 5 imagines urgent *R*³, imagine surgent *PMFR*¹ 7 aut si *scripsi*: ut si *PMF*, etsi *Gel* 8 contionabatur *scripsi*: contionabitur *PMF* 9 prophetiae *R*³, prophetiae *PMFR*¹, prophetiarum *fort.* 10 <in> semen *R*³, semen *PMFR*¹ 11 suis uiribus *PM*, uiribus *F*, uiribus suis *R uulgo* 13 dicit *F* 15 tempore *R*³, te *PMFR*¹ 16 *lacunam signauit*: consummare *intercidisse puto*: τελέσειν τὴν κατὰ τὸν κόσμον οἰκονομίαν 18 disserant *R*³, iusserat *PMFR*¹ 19 professi *R*³, profecti *PMFR*¹ inunitam *PM*, unitatem *F* 22 moralibus *R*, morabilibus *MF*, morabilis *P* (*corr. R*) tripertita *scripsi*: tripertitae *PMF* <et> Seth *R*³, sed *PMFR*¹

Seth. (hos) fontes quodammodo generis humani in totidem deri-
 uant argumenta naturae atque sententiae: choicum, saluti degene-
 ratum, ad Cain redigunt, animale, mediae spei deliberatum, ad
 Abel componunt, spiritale, certae saluti praeiudicatum, in Seth
 5 recondunt. sic et animas ipsas duplici proprietate discernunt,
 bonas et malas, secundum choicum statum ex Cain et ani-
 malem ex Abel. spiritalem ex Seth de obuentionia superducunt
 iam non naturam sed indulgentiam, ut quam Achamoth de superio-
 ribus in animas bonas depluat, id est animali censui inscriptas.
 10 choicum enim genus, id est malas animas, numquam capere
 salutaria; inmutabilem enim et inreformabilem naturae naturam
 pronuntiauerunt. id ergo granum seminis spiritalis modicum
 et paruulum iacitur, sed eruditus huius, (quem) supra diximus,
 fide augetur atque prouehitur, animaeque hoc ipso ita ceteris
 15 praeuerterant, ut Demiurgus tunc ignorans magni eas fecerit.
 ex earum enim laterculo et in reges et in sacerdotes allegare
 consueuerat. quae nunc quoque, si plenam atque perfectam
 notitiam adprehenderit istarum neniaram, naturificatae iam
 spiritalis condicionis germanitate certam obtinebunt salutem,
 20 immo omnimodo debitam.

30. Ideoque nec operationes necessarias sibi existimant nec
 ulla disciplinae munia obseruant, martyrii quoque eludentes
 necessitatem qua uolunt interpretatione. hanc enim regulam

15—16] cf. Iren. I 7, 3. 21—206, 2] cf. Iren. I 6, 2.

1 hos *addidi* fontes *F*, fontes *M*, fontes *P* (*corr. R*) 2 sententiae
*PMFR*¹ (*iudicialis dei intellege*), substantiae *Eng* 8 quam *Eng*: quos
PMF de *Iun*: in *PMF* 9 censui *R*, sensui *PMF* 11 natura (a
ex ae m. 1) *P* 13 iacitur *scripsi*: iactu *PMF* eruditus *PMFR*¹.
 eruditus *R*³ *uulgo* <quem> supra diximus, fide *scripsi* (supra diximus,
quod in mss. post prouehitur inuenitur, huc transposui): fides *PMF* (*ad*
rem cf. 202, 13—15; eruditus *intellege igitur sensu actiuo*) 14 prouehitur,
 <ut> supra diximus *R*³ *uulgo* animaeque *PF*, animae quae *M*
 15 praeuerterant *Eng*: praeuertant *PMFR*¹, praeuertunt *R*³ 16 eorum
*PR*¹ enim *MF*, ergo *P uulgo* 17 consueuerat, quae *uulgo* 18 natu-
 rificatae *PMF* (*cf. supra l. 8*: iam non naturam sed indulgentiam):
 maturificatae *Iun* 20 omnimodo *M*

animali semini praestitutam, ut salutem, quam non de priuilegio status possidemus, de suffragio actus elaboremus. nobis enim inscriptura huius seminis, qui imperfectae essentiae sumus, quia norimus Theletum, et utique abortui deputamur, quod mater illorum. sed nobis quidem uae, si excesserimus in aliquo disciplinae iugum, si obtorpuerimus in operibus sanctitatis atque iustitiae, si confitendum alibi nescio ubi et non sub potestatibus istius saeculi apud tribunalia praesidum optauerimus. illi uero de passiuitate uitae et diligentia delictorum generositatem suam uindictent, blandiente suis Achamoth, quoniam et ipsa delinquendo profecit. nam et honorandorum coniugiorum supernorum gratia edicitur apud illos meditandum atque celebrandum semper sacramentum 'comiti', id est feminae, adhaerendi; alioquin degenerem nec legitimum ueritatis, qui deuersatus in mundo non amauerit feminam nec se ei iunxerit. et quid facient spadones, quos uidemus apud illos?

31. Superest de consummatione et dispensatione mercedis. ubi Achamoth totam massam seminis sui presserit, dein colligere in horreum coeperit, [uel] tum ad molas delatum

9—16] cf. Iren. I 6, 4. 17—207, 10] cf. Iren. I 7, 1.

4 norimus *PMFR*¹, amoribus *R*³ *uulgo* Theletum *scripsi*: philetum *PMFR*¹, Theleti *R*³ *uulgo* quia norimus Theletum *intellege*: quia secundum leges naturae orti sumus; per ironiam alluditur ad *Sopltham sine musculo matrem* cf. 188, 8—11. (*Eng*) deputamur *R*³, deputatur *PMFR*¹, deputatum *M* (*m.* 2) 5 mater illorum *id est Achamoth, magis uidelicet digna, quae abortui deputetur* uae si *R*³, quasi *PMFR*¹ 6 aliquo *R*³, aliquot *PMR*¹, aliquod *F* obtorpuerimus *R*, obtortuerimus *MF*, obtortueribus *P* (*corr. R*) 9 de *F*, et de *PM uulgo* 10 blandiente *R*³, blandiuntur *PMFR*¹ 11 profecit *R*³, proficit *PMFR*¹ 12 gratia edicitur *Oehlerus*: gratiae dicitur *PMF* 14 feminae *R*³, semini *PMFR*¹ adhaerendi *scripsi*: adhaerendum *PMFR*¹, adhaerendo *R*³ *uulgo* 19 ubi *R*³, subito *PMFR*¹ massam *PMFR*¹, messem *R*³ *uulgo* presserit *PMF* (*premere = ausdreschen, cf. uina, mella premere*), messerit *Eng*, perfererit *Oehlerus* 20 uel *seclusi* tum *scripsi*: cum *PMF*

et defarinatum in consparsionis alutacia absconderit, donec totum confrequentetur, tunc consummatio urgebit. igitur imprimis ipsa Achamoth de regione medietatis, de tabulato secundo in summum transferetur. restitutam Pleromati statim excipit
 5 compacticius ille Soter, sponsus scilicet, <et> ambo coniugium nouum fient, — hoc erit in scripturis sponsus <et sponsa> — et sponsalis Pleroma. credas enim, ubi de loco in locum transmigratur, leges quoque Iulias interuenire. sicut ex scaena et Demiurgus tunc de Hebdomade caelesti in superiora mutabit, in uacuum
 10 iam caenaculum matris, sciens iam, nec uidens illam. nam si ita erat, semper ignorare maluisset.

32. Humana uero gens in hoc exitus ibit: choicae et materialis notae totum <in> interitum, quia omnis caro foenum. et anima mortalis apud illos, nisi quae salutem fide inuenerit.
 15 iustorum animae, id est nostrae, ad Demiurgum in medietatis receptacula transmittentur, — agimus gratias, contenti erimus cum deo nostro deputari — qua census animalis nihil in Pleromatis palatium admittitur, nisi spiritale examen Valentini. illic itaque primo despoliabuntur homines ipsi, id est interiores, —

12—18] cf. Iren. I. 7, 1. 13] Es. 40. 6. 19] cf. Col. 3, 9.

1 alutacia *scripsi* (*saccos alutacios intellego, cf. Iuuen. 14, 282*): salutaria *PMR*¹, salutas *F*, aluearia *R*³ *uulgo* 2 confrequentetur (*id est colligatur*) *PMFR*¹, confermentetur *R*³ *uulgo* tunc igitur consummatio urgebit. imprimis *fort.* 3 medietatis *R*, medietatis *PMF*¹ 4 transferetur *PMFR*¹, transfertur *R*³ *uulgo* post transferetur *grauius distincti* restitutam *scripsi*: restituta *PMF*¹ Pleromati *scripsi*: pleromatīę *PMFR*¹, pleromati et *R*³ *uulgo* excipiet *fort.* 5 compacticius *R*³ (*cf. Irenaei τὸν ἐκ πάντων γερονότα*): comparcinus *PMFR*¹ et *add. Eng* 6 fient *R*, fiet *PMF* hoc *Eng*: hic *PMF*¹ et sponsa *add. Eng* (*cf. Irenaeum I. c. τοῦτο εἶναι νομῶν καὶ νόμῳ*) 8 ex scaena *scripsi*: et cainan *PMF*, et scenam *Oehlerus* et demiurgus *PM*, demiurgus *F* 9 mutabit (*sensu intransitiuo*) *R*³, mutauit *PMFR*¹ 10 sciens iam *R*³, scientiam *PMFR*¹ 11 maluisset *FR*, maluissent *PM* 13 <in> interitum *scripsi*: interitum *PMF*, <interit> interitum *Oehlerus* 16 *parenthesin indicauit Eng* 17 census animalis nihil *scripsi*: census nihil animale *PMF*, census nihil animalis *Eng* 19 despoliabuntur *scripsi*: despoliantur *PMF*

despoliari autem est deponere animas, quibus induti uidebantur — easque demiurgo suo reddent, [quas ab eo auerterant] ipsi autem spiritus in totum fient intellectuales, neque detentui neque conspectui obnoxii, atque ita inuisibiliter in Pleroma recipientur. furtim, si ita est. quid deinde? angelis distribuentur. 5 satellitibus Soteris. in filios putas? non unus. sed in adparitores? ne istud quidem. sed in imagines? utinam uel hoc! in quid ergo, si non pudet dicere? in sponsas. tunc illi Sabinas raptas inter se de matrimoniis ludent. haec erit spiritalium merces, hoc praemium credendi. fabulae tales 10 utiles, ut Marcus aut Gaius, in hac carne barbatus et in hac anima seuerus maritus pater auus proauus, certe quod sufficit masculus, in nymphone Pleromatis ab angelo — tacendo iam dixi, et forsitan pariat aliquem Onesimum Aeonem. his nuptiis recte deducendis pro face et flammeo tunc, credo, ille 15 ignis arcanus erumpet et, uniuersam substantiam depopulatus. ipse quoque decineratis omnibus in nihilum finietur, et nulla iam fabula. sed ne ego temerarius, qui tantum sacramentum etiam inludendo prodiderim. uerendum mihi est, ne Achamoth, quae se nec filio agnitam uoluit, insaniat, ne Theletus irascatur, ne Fortunata acerbetur. et tamen homo sum Demiurgi: illuc habeo deuertere post excessum, ubi omnino non nubitur,

14] cf. Phil. 10.

1 autem est *R*, est autem *PMF* 2 demiurgo = *factori*; suo *scil. animarum* quas ab eo auerterant *seclusi* 3 detentui *M* (*m.* 2) *R*, detentui *PMF* 5 recipientur *R*³, recipiuntur *PMFR*¹ quid *om.* *F* 6 filios *R*³. filio *PMFR*¹ non unus *scripsi*: non unius *F*, non *PM uulgo* adparitores *R*³, adparatoris *PMFR*¹ 7 imagines *R*³, imaginis *PMFR*¹ hoc. in quid *R*³, hoc, inquit *PMFR*¹ 8 ergo *R*³. erro *PMFR*¹ pudet *R*³, putet *PMFR*¹ sponsas *R*³, sponsa est *PMFR*¹ 9 inter se de matrimoniis (*id est de coniugibus*) *PMFR*¹, iure matrimonii *R*³ *uulgo* ludent *scripsi*: laudent *PMFR*¹, plaudent *R*³, claudent *Oehlerus* 11 et Gaius *F* in hac carne *Iun*: in hanc carnem *PMF* in hac anima *Iun*: haec anima *PMFR*¹, haec omnia *R*³ *reliqui* 13 nymphone *R*³, symphone *PMFR*¹ 14 pariat *scripsi*: parias *PMF* Onesimum *PMF*, nouissimum *Lat.* unum et tricesimum *Oehlerus* (*in notis*) 16 erumpet *P*, erumpit *MF* 21 Fortunata *Pam*: fortuna *PMF* 22 post excessum ubi *scripsi*: ubi post excessum *PMF* nubitur *Rig*: obnubitur *PMF*

ubi superindui potius quam despoliari (habeo,) ubi, etsi despolior, sexui meo deutor, angelis non angelus, non angela. nemo mihi quicquam faciet, quem et tunc masculum inuenient.

33. Producam denique uelut epicitharisma post fabulam
5 tantam etiam illa quae, ne ordini obstreperent et lectoris
intentionem interiectione dispargerent, hunc malui in locum
distulisse, aliter atque aliter commendata ab emendatoribus
Ptolomaei. extiterunt enim de schola ipsius discipuli super
magistrum, qui duplex coniugium Bytho suo adfingerent:
10 Cogitationem et Voluntatem. una enim satis non erat Cogi-
tatio, qua nihil producere potuisset. ex duabus facillime pro-
latum secundum coniugium Monogenem (et) Veritatem, ad ima-
ginem quidem Cogitationis feminam Veritatem, ad imaginem
Voluntatis marem Monogenem. uoluntatis enim uis, ut quae
15 effectum praestat cogitationi, uirilitatis obtinet censum.

34. Pudiciores alii, honorem diuinitatis recordati, ut etiam
unius coniugis dedecus ab eo auellerent, maluerunt nullum
Bytho sexum deputare, et fortasse 'hoc deum', non 'hic deus'
neutro genere pronuntiant. alii contra magis et masculum et
20 feminam dicunt, ne apud solos Lunenses Hermaphroditum
existimet annalium commentator Fenestella.

1] cf. II Cor. 5, 4. 2. 9—14] cf. Iren. I 12, 1. 8] cf. Matth.
10, 24.

1 potius R^3 , potuit $PMFR^1$ habeo *addidi* 2 angelis non angelus,
non angela, *id est inter angelos nec angelus nec angela putabor*
3 mihi *om. F* et tunc PMF , nec tunc *Oehlerus* 8 tholomaei PMF
9 bythio PMF 11 facillime prolatum $PMFR^1$, facillimo prolatu R^3
uulgo 12 secundum coniugium *Eng (Irenaeus: κατά συνουσίαν)*: primum
coniugium PMF Monogenem et R^3 , monogenes $PMFR^1$ imaginem
 R^3 , imagines $PMFR^1$ 14 marem monogenem. uoluntatis *om. F* uo-
luntatis R^3 , uoluntas PMR^1 uis, ut quae R^3 , uisa utique $PMFR^1$
15 uirilitatis *scripsi*: ueritatis $PMFR^1$, maris R^3 *uulgo* 17 coniugis
 PM , coniugis F , coniugii Pam 18 ut *Iun* deum R^3 , dominum
 $PMFR^1$ 19 pronuntiant FR^3 , pronuntient PMR^1 20 Hermaphrodi-
tum R . herma par oditum PMF 21 existimet R , existiment PMF

35. Sunt, qui nec principatum Bytho defendant, sed postumatum, ogdoadem ante omnia praemittentes, ex tetrade quidem et ipsam sed aliis nominibus deriuatam. primo enim constituunt Proarchen, secundo Anennoëton, tertio Arrheton, quarto Aoraton. ex Proarche itaque processisse primo et quinto loco Archen, ex Anennoëto secundo et sexto loco Acatalepton, ex Arrheto tertio et septimo loco Anonomaston, ex Inuisibili quarto et octauo loco Agenneton. hoc quae ratio disponat. ut singula binis locis et quidem tam intercisis nascantur, malo ignorare quam discere. quid enim recti habent quae tam peruerse proferuntur?

36. Quanto meliores qui totum hoc taedium de medio amoliti nullum Aeonem uoluerunt alium ex alio per gradus reuera Gemonios structum, sed mappa, quod aiunt, missa semel octoiugem istam ex Propatore et Ennoea eius excusam. ex ipso denique rerum motu nomina gerunt. 'cum,' inquit. 'cogitauit proferre, hoc Pater dictus est. cum protulit, quia uero protulit, hoc Veritas appellata est. cum semetipsum uoluit probari, hoc Homo pronuntiatum est. quos autem praecogitauit cum protulit, tunc Ecclesia nuncupata est.' sonuit Homo Sermonem, — et hic est primogenitus filius — et Sermoni accessit Vita, et ogdoas prima conclusa est. sed hoc taedium pusillum.

37. Accipe alia ingenia, cicuri iam anima, insignioris apud eos magistri, qui ex pontificali sua auctoritate in hunc modum

1—8] cf. Iren. I 11, 5. 16—22] cf. Iren. I 12, 3.

1 sunt, qui R³, sunt, inquit, qui PMFR¹ 3 sed Pam: sed et PMF 4 secundo FR, secundum PM 6 Archen—loco om. F 14 Gemonios R³. gemonio PMFR¹ 15 ex Propatore et scripsi (secutus Irenaeum): et ex parte PMFR¹, ex patre et R³ uulgo excusam Eng: ex causa PMR¹, ex causam F, exclusam R³ 16 rerum PMFR¹, eius R³ uulgo 18 uero PMFR¹, uera R³ uulgo hoc Eng: hinc PMF 19 hoc Eng: hic PMF 20 tunc cum protulit fort. 21 parenthesin indicauit Eng 23 pusillum R³, non pusillum PMFR¹. omnino pusillum Oehlerus 24 cicuri iam anima scripsi: cicuriana PMF, cicuria [inania] Eng, circulatoria Oehlerus 25 ex R³, et PMFR¹

censuit: 'est,' inquit, 'ante omnia Proarche, inexcogitabile et inenarrabile <et> innominabile, quod ego nomino Monoteta. cum hac erat alia uirtus, quam et ipsam appello Henoteta. Monotes et Henotes, id est Solitas et Unitas, cum unum essent, protulerunt, non proferentes, initium omnium intellectuale innascibile inuisibile, quod sermo <Monada> uocauit. huic adest consubstantiua uirtus, quam appellat Unionem. hae igitur uirtutes: Solitas Unitas <Singularitas> Unio ceteras prolationes Aeonum propagarunt.' o differentia! mutetur Unio et Unitas et Singularitas [et suum] et Solitas, quaqua designaueris: unum est.

38. Humanior iam Secundus, ut breuior, ogdoadem in duas tetradas diuidens, in dexteram et sinistram, in lumen et tenebras, tantum quod desultricem et defectricem illam uirtutem non uult ab aliquo deducere Aeonum, sed a fructibus † de substantia ueniant.

39. De ipso iam domino Iesu quanta diuersitas scinditur! hi ex omnium Aeonum flosculis eum construunt; illi ex solis decem constitisse contendunt, quos Sermo et Vita protulerunt, unde et in ipsum Sermonis et Vitae concurrerint tituli; isti ex duodecim potius, ex Hominis et Ecclesiae fetu, ideoque Filium Hominis auite pronuntiatum; alii <a> Christo et Spiritu Sancto, constabiliendae uniuersitati prouisis, confictum et inde paternae appellationis heredem. sunt, qui Filium Hominis <non>

1—9] cf. Iren. I 11, 3. 11—15] cf. Iren. I 11, 2. 17—212, 2] cf. Iren. I 12, 4.

2 et *add. R*³ 5 proferentes *R*³, praeferentes *PMFR*¹ 6 Monada *add. R*³ (*ex Irenaeo*) consubstantiua *R*³, cum substantia *PMFR*¹ 7 Unionem *scripsi*: unio *PMF* 8 Singularitas *add. R*³ (*ex Irenaeo*) Aeonum *R*³, eorum *PMFR*¹ 9 et Singularitas *PMFR*¹, Singularitas *R*³ *uulgo* 10 et suum *seclusi* (*dittographia ortum uidetur ex eo quod sequitur unum est*): est summa *Oehlerus* quaqua *scripsi*: quamquam *PMF* 12 tenebras; tantum *Oehlerus* 15 ueniant *PMF*, uenientibus *Pam*; *non sequor, quia nec ex Irenaeo hic deficiente nec ex interprete nec ex Epiphanio emendandi rationem accipio* 19 unde *scripsi*: inde *PMF* tituli *Oehlerus*: oculi *PMFR*¹, flosculi *R*³ 21 auite *PMF* (= *nach dem Großvater*), aiunt *Rig* alii a *R*³, alii *PMFR*¹ 22 inde *scripsi*: in se *PMFR*¹, iure *R*³ *uulgo* 23 non *addidi*

aliunde conceperint dicendum, quam quia ipsum Patrem pro magno nominis sacramento Hominem appellasse (se) praesumpserint. et quid amplius speres de eius dei fide, cui nomine adaequaris? talia ingenia superfruticant apud illos ex materni seminis redundantia. atque ita inolescentes doctrinae Valentinianorum 5 in silvas iam exoleuerunt Gnosticorum.

1 quam quia *scripsi*: quamquam *PMF*, quoniam *Iun* 2 se *add. Eng* 3 et *scripsi*: ut *PMF* nomine *scripsi*: nunc *PMF* adaequaris. talia *uulgo* 4 superfruticant *R*, superfructificant *PMF* 5 inolescentes *Lat*: inolescentes *PMF* ADVERSUS VALENTINIANOS EXPLICIT *PM*, Explicit liber aduersus Valentinianos *F*

V.

ADVERSUS OMNES HAERESSES.

1 Quorum haeticorum, ut plura praeteream, pauca perstringam. taceo enim Iudaismi haeticos, Dositheum inquam
 5 Samaritanum, qui primus ausus est prophetas quasi non in spiritu sancto locutos repudiare, taceo Saducaeos, qui ex huius erroris radice surgentes ausi sunt ad hanc haeresim etiam resurrectionem carnis negare, praetermitto Pharisaeos, qui additamenta quaedam legi adstruendo a Iudaeis diuisi
 10 sunt, unde etiam hoc accipere ipsum quod habent nomen digni fuerunt, cum his etiam Herodianos, qui Christum Herodem esse dixerunt: ad eos me conuerto, qui ex euangelio haeticici esse uoluerunt. ex quibus est primus omnium Simon Magus, qui in Actis Apostolorum condignam meruit ab apo-
 15 stolo Petro iustamque sententiam. hic ausus est summam se dicere uirtutem, id est summum deum, mundum autem ab angelis suis institutum. ad daemonem se oberrantem, qui esset sapientia, descendisse quaerendum. apud Iudaeos se

13—214, 1] cf. Iren. I 23, 1—3. 14] cf. Act. 8, 20—23.

2 aduersus omnes haereses incipit feliciter *F*, incipit aduersus omnes haeticos *N*, deest titulus in *P* (add. m. recentissima: aduersus omnes haereses seu potius de haeresibus liber); anne.cuit hunc libellum libro de praescriptione haeticorum editio *Gangneiana*, separauit denuo *Rigaltiana* suppressa inscriptione 3 Quorum *NF*, Duorum *P* (sed litteram *D* addidit rubrator; minuscula praescripta erat litt. q) perstringam *P*, praestringam *NF* 7 surgentes *NP* (e alt. ex i a m. *I*), surgentis *F* 9 additamenta *PN*, adimendo *F* legi *Pam*: legis *PNF* adstruendo a *NR*, astruenda *P* (corr. *R*), astruenda a *F* 12 ex om. *F* 15 summam om. *F* 16 uirtutem *PF*, sententiam *N* 17 ad daemonem *Oehlerus*: a daemone *PF*, ac daemone *N* oberrantem *Eng*: oberrante *PN*, errante *F*, errantem *Oehlerus* 18 etiam sapientiam *F* discendi se *PR*¹

in phantasmate dei non passum, sed esse quasi passum. post hunc Menander (extitit.) discipulus ipsius, similiter magus. eadem dicens quæ Simon ipse, [quicquid se Simon dixerat, hoc se Menander esse dicebat,] negans habere posse quemquam salutem, nisi in nomine suo baptizatus fuisset. secutus est ⁵ post hæc et Saturninus, et hic similiter dicens innoscibilem Virtutem, id est deum, in summis et infinitis illis partibus et in superioribus manere, longe autem distanter [et] ab hoc angelos inferiores mundum fecisse. et quia splendor quidam luminis desursum in inferioribus refulsisset, ad similitudinem ¹⁰ illius luminis angelos hominem instituere curasse. hunc super terram iacuisse reptantem; cuius lumen illud, id est uirtutem illam superiorem, propter misericordiam scintillam *** saluam esse, cetera hominis perire; Christum in substantia corporis non fuisse et phantasmate tantum quasi passum fuisse; ¹⁵ resurrectionem carnis nullo modo futuram esse. postea Basilides hæreticus erupit. hic esse dicit summum deum, nomine Abraxan, ex quo mentem creatam, quam Graece $\nu\omicron\sigma\nu$ appellat: inde uerbum, ex illo prouidentiam, (ex prouidentia) uirtutem et sapientiam, ex ipsis inde principatus et potestates et ²⁰ angelos factos, deinde infinitas angelorum editiones et probolas; ab istis angelis trecentos sexaginta quinque caelos

1—5] cf. Iren. I 23, 5. 5—16] cf. Iren. I 24, 1—2. 16—215, 16] cf. Iren. I 24, 3—7.

1 fantasmate *F*, fantasmaten *P* (*del. litt. n R*) *N* non *om. F* sed—passum *om. F* 2 extitit *addidi* 3 simon ipse *N*, simoni ipse *P* (*i del. R*), simonis aequæ *F* quicquid—dicebat *seclusi* 6 innoscibilem *Iun*: innoscibilem *PNF* 7 et infinitis illis *N*, et illis infinitis *PF* 8 distanter *N*, distantur *PE*, distantes *R uulgo* et *del. R* 9 inferiores *PNF*, inferiorem *Urs* 10 defusum *F* 11 angelos curasse *PNF*, *del. angelos Urs* 12 cui *Eng* id est uirtutem *scripsi*: et uirtutem *PNF* 13 lacunam *signauit*: ex *Irenæo* hæc *suppleo*: <uitæ emisisse, quæ erexerit hominem. propterea post mortem hanc scintillam>, uitæ inmisisse. hanc scintillam *mauit suppleri Eng* 14 cetera *R³*, ceteram *PNFR¹* substantiam *F* 15 fantasmata *F* 17 dicat *F* 18 Abraxan ex *Pam*: abraxæ *P*, abraxen *NF* $\nu\omicron\sigma\nu$ *R*, nus *P* (*corr. R*) *N*, nunc *F* 19 ex prouidentia ex *Irenæo* *add. Pam* 21 infirmitas *F*

institutos et mundum in honorem Abraxae, cuius nomen hunc
 in se habeat numerum computatum. in ultimis quidem angelis,
 qui et hunc fecerunt mundum, nouissimum ponit Iudaeorum
 deum, id est deum legis et prophetarum, quem deum negat,
 5 sed angelum dicit; huic sortito obtigisse semen Abrahae,
 atque ideo hunc de terra Aegypti filios Israhel in terram
 Chanaan transtulisse; hunc turbulentiore[m] prae ceteris angelis
 atque ideo et seditiones frequenter et bella concutere, sed et
 humanum sanguinem fundere; Christum autem, non ab hoc,
 10 qui fecerit mundum, sed ab illo Abraxa missum, uenisse in
 phantasmate, sine substantia carnis fuisse; hunc passum apud
 Iudaeos non esse, sed uice ipsius Simonem crucifixum esse;
 unde nec in eum credendum esse, qui sit crucifixus, ne quis
 confiteatur in Simonem credidisse. martyria negat esse facienda.
 15 carnis resurrectionem grauiter impugnat, negans salutem corpo-
 ribus repromissam. alter haereticus Nicolaus emersit. hic de
 septem diaconibus, qui in Actis Apostolorum adlecti sunt, fuit.
 hic dicit tenebras in concupiscentia luminis et quidem foeda
 et obscoena fuisse; ex hac permixtione pudor est dicere quae
 20 foetida et imunda. sunt et cetera obscoena. aeones enim refert
 quosdam turpitudinis natos et complexus et permixtiones exe-
 crabiles obscoenasque coniuncturas, et quaedam ex ipsis adhuc
 turpiora. natos praeterea daemones et deos et spiritus septem,
 et alia satis sacrilega pariter et foeda, quae referre erube-
 25 scimus et iam praeterimus. satis est nobis, quod totam istam
 haeresim Nicolaitarum Apocalypsis domini grauissima senten-

16—216, 2] cf. Iren. I 26, 3. 17] cf. Act. 6, 5.

1 mundus *F* honorem *Iun*: honore *PNF* Abraxae *R*³, abranxat *PR*¹,
 abraxat *NF* 3 qui et *scripsi*: et qui *PNF* 6 de terra Aegypti *NGel*, de
 terra ex Aegypto *PFR*¹, de terra Aegypto *R*³ in terram *R*³, in terra *PNFR*¹
 8 et (*tertium*) *om. N* 11 phantasmata *F* hunc passum *om. F* apud
 iudaeos *PN*, a iudaeis *F* 16 repromissum *P (corr. R)* 17 diaconibus
NP (corr. R -is ex -ibus), diaconis *RF uulgo* 18 concupiscentia *R*³,
 concupiscentiam *PNFR*¹ et quidem *R*³, sed quidem *PNFR*¹ 20 aeones
Rig (ex Epiphani. adu. haer. XXV, 6): omnes *PNF* 21 complexus
PN, complexos *F* 22 obscoenasque coniuncturas *scripsi*: obscoenasque
 coniunctas *PNF*, obscoenosque coniunctus *Oehlerus* 24 sacrilegia *N*

tiae auctoritate damnauit dicendo: hoc tenes, quia odisti doctrinam Nicolaitarum, quam et ego odi.

2. Accesserunt his haeretici etiam illi, qui Ophitae nuncupantur. nam serpentem magnificent in tantum, ut illum etiam ipsi Christo praeferant. 'ipse enim,' inquit, 'scientiae nobis 5
boni et mali originem dedit. huius animaduertens potentiam et maiestatem Moyses, inquit, aereum posuit serpentem, et quicumque ipsum aspexerunt, sanitatem consecuti sunt. ipse, aiunt, praeterea Christus in euangelio suo imitatur serpentis ipsius sacram potestatem dicendo: et sicut Moyses exal- 10
tauit serpentem in deserto, ita exaltari oportet filium hominis.' ipsum introducunt ad benedicenda eucharistia sua. sed tota istius erroris et scaena et doctrina inde fluxit: dicunt enim de illo summo primario Aeone complures alios Aeones extitisse inferiores, omnibus tamen istis Aeonem 15
antestare, cuius sit nomen Ialdabaoth. hunc autem conceptum esse ex altero Aeone Aeonibus inferioribus permixto, seque postea cum in superiora uoluisset eniti, grauitate materiae permixta sibi non potuisse ad superna peruenire; in medietate relictum extendisse totum et fecisse sic caelum. Ialdabaoth 20
tamen inferius descendisse et fecisse sibi filios septem; quem oclusisse superiora dilatatione, ut, quia angeli, quae superiora essent, scire non possent, ipsum solum deum putarent. uirtutes igitur illas et angelos inferiores hominem fecisse, et quia ab infirmioribus et mediocribus uirtutibus institutus esset, quasi 25

1] Apoc. 2, 6. 13—217, 4] cf. Iren. I 30, 5—6. 10] Ioh. 3, 14.

1 hoc tenes quia *scripsi*: quia hoc tenes *PNF* 2 odi *N*, odii *PF*
3 ofite *F*, ossite *N* 5 ipsi enim *F* sciente uobis *F* 6 huius *PF*, huius
autem *N* 8 aspexerint *F* ipse *R*³, ipsi *PNFR*¹ 10 dicendo *NFR*²,
docendo *PIR*¹ exaltauit moyses *N* 12 eucharistia = εὐχαριστία
13 et *bis om.* *F* 15 inferiore omnibus tum istis *F* 16 antestare *om.* *F*
17 aeonibus *R*³, a quibus *PNFR*¹ inferioribus permixto *R*, insertoribus
permixtos *F*, insertoribus permixtus *PN* seque *P*, se quae *N*, quae *F*
18 eniti *PN*, empta *F* grauitate *P*, grauitatem *NF* 19 superna *PN*,
superiora *F* 20 extendisse <se> *R*³ uulgo et fecisse *Lat*: effecisse
PNF ialdabatoh *P* 21 sibi *s. u.* *P* 22 dilatione *NF* 25 infirmibus *F*

uermem iacuisse reptantem; illum uero Aeonem, ex quo Ialdabaoth processisset, inuidia commotum scintillam quandam iacenti homini inmisisse, qua excitatus per prudentiam saperet et intellegere posset superiora. sic rursus Ialdabaoth istum
 5 in indignationem conuersum ex semetipso edidisse uirtutem et similitudinem serpentis, et hanc fuisse uirtutem in paradiso, id est istum fuisse serpentem, cui Eua quasi filio deo crederat. ‘decepsit,’ inquit, ‘de fructu arboris, atque ideo generi humano scientiam bonorum et malorum contribuit.’ Christum
 10 autem non in substantia carnis fuisse; salutem carnis sperandam omnino non esse. nec non etiam erupit alia quoque haeresis, quae dicitur Cainaeorum. et ipsi enim magnificent Cain, quasi ex quadam potenti uirtute conceptum, quae operata sit in ipso. nam Abel ex inferiore uirtute conceptum,
 15 procreatum et ideo inferiorem repertum. hi qui hoc adserunt, etiam Iudam proditorem defendunt, admirabilem illum et magnum esse memorantes propter utilitates, quas humano generi contulisse iactatur. quidam enim ipsorum gratiarum actionem Iudae propter hanc causam reddendam putant. ‘animaduertens enim’, inquit, ‘Iudas, quod Christus uellet ueritatem subuertere, tradidit illum, ne subuerti ueritas posset.’ et alii sic contra disputant et dicunt: ‘quia potestates huius mundi nolebant pati Christum, ne humano generi per mortem ipsius salus pararetur, saluti consulens generis humani tradidit Christum, ut salus, quae impediabatur per uirtutes, quae obsistebant, ne pateretur Christus, impediri omnino non posset et

4—9] cf. Iren. I 30, 7. 11—18] cf. Iren. I 31, 1.

2 processisset inuidia PN, sedere in iudicio F 4 istum in PN, istam F 5 conuersus F 7 crediderit fort. 10 substantia R, substantiam PNF 12 Caineorum R³, chaldaeorum PNFR¹ 13 quodam F potentis F 15 inferiorem R³, inferiore PFR¹, in inferiore N hoc om. F 16 defendunt proditorem F 19 animaduertentes F 21 posset R, possit PNF 22 dicant F huius Pam: haec PNF, hae R 23 nolebant NF ipsius PN, ipse F 24 pararetur PN, pareretur F generis humani PN, generi humano F 25 qui (alt. loco) F

ideo per passionem Christi non posset salus humani generis retardari. sed et illa haeresis processit, quae dicitur Sethoitarum. huius peruersitatis doctrina haec est: duos homines ab angelis constitutos, Cain et Abel. propter hos magnas inter angelos contentiones et discordias extitisse. ob hanc causam illam uirtutem, quae super omnes uirtutes esset, quam matrem pronuntiant, dum Abel interfectum dicerent, uoluisse concipi et nasci hunc Seth loco Abelis, ut euacuarentur angeli illi, qui duos priores illos homines condidissent, dum hoc semen mundum oritur et nascitur. permixtiones enim dicunt angelorum et hominum iniquas fuisse, ob quam causam illam uirtutem, quam, sicut diximus, pronuntiant matrem, ad uindictam etiam cataclysmum inducere, ut et illud permixtionis semen tolleretur et hoc solum semen, quod esset purum. integrum custodiretur. sed enim illos, qui seminis illos prioris instituissent, occulte et latenter et ignorante illa matre uirtute cum illis octo animabus in arcam misisse etiam semen Cham. quo semen malitiae non periret, sed cum ceteris conseruatum et post cataclysmum terris redditum exemplo ceterorum excreceret et effunderetur et totum orbem et impleret et occuparet. de Christo autem sic sentiunt, ut dicant illum tantummodo Seth et pro ipso Seth Christum fuisse.

3. Carpocrates praeterea hanc tulit sectam: unam esse

2—22] cf. Epiph. adu. haer. 39, 2. 3. 23—219, 20] cf. Iren. I 25, 1. 2. et Epiph. 27, 1. 2. 4.

2 Sethoitarum *R*, sedtoitarum *NF*, set tortarum *P* 4 magnos *F* 7 interfectum *PF*, interfecto *N* dicerent *R*, dicer *F*, *om. P* (*add. dicerent s. u. R ex Hirsaugiensi*) *N*, audiret *siue uideret (Eng) fort.* (*cf. Epiph. l. c.: γνοῦσα ὅτι ἀπέκτανται Ἄβελ*) uoluisse *F*, uoluisset *P*, uoluisset seth *N* 8 sed (*corr. R*) loco *P* 10 oritur *R*, moritur *PN*, mortem *F* 12 pronuntiant *NR*, pronuntiat *P (corr. R) F* 15 qui seminis *NR*³, quo seminis *PR*¹, quos mines *F* prioris *P*, priores *NF* 16 ignoranter illam matrem uirtutem *F* 17 cum illis *om. F* cham *NFR*. cha *P (corr. R)* 18 quo *PN*. id est *F* conseruata *P (corr. R) N* 19 redditum *NR*, reddito *F*, reduto *P (corr. R in reddito)* 21 illum dicant *F* 22 Seth *NGR*³, sed *P (corr. R) F* et pro ipso (*id est: pro Christo*) *PN*, pro ipsum *F* Seth Christum fuisse *scripsi*: seth ipsum fuisse *PN*, sedit fuisset *F*

dicit uirtutem in superioribus principalem. ex hac prolatos angelos atque uirtutes, quos distantes longe a superioribus [uirtutum] mundum istum in inferioribus partibus condidisse; Christum non ex uirgine Maria natum, sed ex semine Ioseph
 5 hominem tantummodo genitum, sane praë ceteris iustitiae cultu, uitae integritate meliorem. hunc apud Iudaeos passum, solam animam ipsius in caelo receptam, eo quod et infirmior et robustior ceteris fuerit; ex quo colligi retenta anima-
 10 Cerinthus haereticus erupit, similia docens. nam et ipse mundum institutum esse ab angelis dicit; Christum ex semine Ioseph natum proponit, hominem illum tantummodo sine diuinitate contendens, ipsam quoque legem ab angelis datam perhibens, Iudaeorum deum non dominum, sed angelum promens. huius
 15 successor Ebion fuit, Cerintho non in omni parte consentiens, quod a deo dicat mundum, non ab angelis factum. et quia scriptum sit: nemo discipulus super magistrum, nec seruus super dominum, *** legem esse proponit, scilicet ad excludendum euangelium et uindicandum Iudaismum.
 20 4. Valentinus autem haereticus multas introduxit fabulas. has ego circumcidens breuiter expediam. introducit enim Pleroma et

9—14] cf. Iren. I 26, 1. 14—19] cf. Iren. I 26, 2. 17] Matth. 10, 24. 20—220, 8] cf. Iren. I 1, 1. et I 11, 1.

1 esse dicit *NR*, esse discit *P*, dicit esse *F* 3 uirtutum *seclusi*, uirtutibus *GR*³ condidisse *PN*, contumeliis *F* 5 homine *F* 6 cultu, uitae *GR*³, cultu iustitiae *N*, cultu *P* (*in mg.* uitae *add. R*), uitae *F* integritatem *F* 7 receptam *PN*, rectam *F* infirmior *PNF*, firmior *Ruulgo* 8 ceteris *Gel*: ex ceteris *PNF* ex quo *R*³, et quo *PNFR*¹ colligi *Eng*: colligeret *PN*, colligere *F*, colligere est *Iun* retenta *scripsi*: tentata *P*, temptata *N*, temptatam *F*. retentata *Oehlerus* 9 solam salutem *F* nullas *R*³, multas *PNFR*¹ resurrectionem *F* 10 Cerinthus *R*³, corinthus *PNFR*¹ prorupit *N* 11 angelis *Eng*: illis *PNF* 15 Cerintho *R*³, corintho *PNFR*¹ non *om.* *F* 16 a deo *PN*, ab eo *F* 18 *lacunam signauit*: magistrum hunc ac dominum *desidero* esse *PNFR*¹, etiam *R*³ *uulgo* 21 circumcidens *R*¹ *mg*: circumdicens *PNF*, circumducens *R*³ Pleroma et *R*³. pleromate *PNR*¹, pleromata *F*

Aeones triginta; exponit autem hos per synzygias, id est coniugationes quasdam. nam dicit in primis esse Bython et Silentium. ex his processisse Mentem et Veritatem, ex quibus erupisse Verbum et Vitam, de quibus rursus creatum Hominem et Ecclesiam. sed enim ex eis quoque processisse duodecim Aeonas; de Sermone autem et Vita Aeonas alios decem. hanc esse Aeonum triacontada, quae sit in Pleromate. ex ogdoade et decade ac duodecade. tricesimum autem Aeonem Bython illum uidere uoluisse et ad uidendum illum ausum esse in superiora conscendere, et quoniam ad magnitudinem ipsius uidendam capax non fuerit, in defectione fuisse et paene dissolutum esse. nisi, qui missus esset ad constabiliendum illum — ille, quem appellat Horon —, confirmasset illum dicto 'Iao' pronuntiato. istum autem Aeonem in defectione factum, Achamoth, dicit in passionibus desiderii quibusdam fuisse et ex passionibus materias edidisse. 'expauit enim', inquit, 'et extimuit et contristatus est et ex his passionibus concepit et edidit.' [hinc fecit caelum et terram et mare et omnia, quaecumque sunt in eis.] ob quam causam omnia infirma esse et fragilia et caduca et mortalia, [quaecumque sunt ab ipso facta] quoniam quidem ipse fuerit de defectione conceptus atque prolatus. Horon tamen instituisse istum mundum ex his materiis, quas Achamoth uel pauendo uel timendo uel

8—16] cf. Iren. I 2, 2. 19—22] cf. Iren. I 2, 4. 22—221, 4] cf. Iren. I 4, 2.

1 synzygias *P*, sizingias *N*, stingias *F* 2 nam *PN*, nunc *F* 3 processisse semen mentem *PNF*, del. semen *Ciacconius* 5 eis *PN*, his *F* 6 hanc *Pam*: haec *PN*, **et *F* 7 sit *F* et *Hirsaugiensis* teste *Rhenano*. sint *PN* 8 duo et decade *N* aeonem ad biton *F* 10 uidendum *F* 11 fuerit *scripsi*: fuit *PNF* 12 qui *P*, quia *NF* missus esset *Eng*: misisset *PN*, missis *F* ille—Horon *spurium* *iudicat Eng* 13 horon *PN*, honor *F* Iao *Pam*: hoc *PNF* pronuntiatio *NF* 14 istum autem *NR*³, appellat istum autem *P*, appellat autem istum *F* defectione *Eng*: defectionem *PNF* 18 hinc—in eis *seclusi* hinc *PN*. hunc *F* 20 quaecumque—facta *seclusi* 21 de defectione *Oehlerus*: deceptatione *PNFR*¹, de aporiatione *R*³. de temptatione *Scal* 22 Horon *scripsi* (cf. *Iren. I 2, 4*): hunc *PNF* 23 timendo <uel aporiando> *susp. Eng*

contristando uel † suadendo praestiterat. 'nam ex pauore', inquit, 'tenebrae factae sunt, ex timore et ignorantia spiritus nequitiae et malignitatis, ex tristitia et lacrimis humida fontium, fluminum materia marisque.' Christum autem missum ab illo propa-
 5 tore, qui est Bythos. hunc autem in substantia corporis nostri non fuisse, sed spiritale nescio quod corpus de caelo defertentem, quasi aquam per fistulam, sic per Mariam uirginem transmeasse, nihil inde uel accipientem uel mutuantem. resur-
 10 rectionem huius carnis negat, sed alterius. legis et prophetarum quaedam probat, quaedam improbat, id est omnia improbat, dum quaedam reprobat. euangelium habet etiam suum praeter haec nostra. post hunc extiterunt Ptolomaeus et Secundus haeretici, qui cum Valentino per omnia consentiunt, in illo solo differunt: nam cum Valentinus Aeonas tantum
 15 triginta finxisset, isti addiderunt alios complures; quatuor enim primum, deinde alios quatuor adgregauerunt. et quod dicit Valentinus Aeonem tricesimum excessisse de Pleromate, ut in defectionem, negant isti: non enim ex illa triacontada fuisse hunc, qui fuerit in defectione propter desiderium
 20 uidendi propatoris. extitit praeterea Heracleon alter haeticus, qui cum Valentino paria sentit, sed nouitate quadam pronuntiationis uult uideri alias sentire. introducit enim in primis

4—20] cf. Iren. I 7, 2 et Epiph. 31, 7. 20—222, 3] cf. Epiph. 36, 2. Philast. cap. 41.

1 contristandum *F* suadendo *PNFR*¹, sudando *R*³ *uulgo*; mihi omnino abundare uidetur hoc membrum (cf. 220, 16—18); interpolatum uidetur ex Irenaeo I 4, 4. ex pauore *PN*, exponere *F* 2 et ignorantia *PN*, ignorantiam *F* 3 humidam *F* 5 qui est *PN*, quem *F* bythos *NR*³, biton *F*, bythion *P* substantiam *F* 9 huius carnis negat = non huius carnis dicit (olim uolui rescribi: sed alterius <dicit.> cf. 215, 5) alterius legis *uulgo* (sed cf. Epiphani. l. c.: μή τὸ σῶμα τοῦτο ἀνίστασθαι, ἀλλ' ἕτερον ἐξ αὐτοῦ, ὃ δὴ πνευματικὸν καλεῖσθαι) 10 quaedam improbat *P* (*corr. m.* 1) 12 praeter haec nostra *PN*, propter nostra *F* ptolomeus *F*, tholomaeus *PN* 15 finxisset *R*, fixisset *P* (*corr. R*) *N*, ficus et *F* 16 quatuor *Pam*: octo *PNF* 18 triacontada *PN*, triacontade *F* 19 defectione *Eng*: defectionem *PNF* 22 alias *PNT*, alia *R uulgo* illud inprimis *F*

illud fuisse quod * pronuntiat, et deinde ex illa monade duo, ac deinde reliquos Aeonas. deinde introducit totum Valentinum.

5. Non defuerunt post hoc Marcus quidam et Colarbasus, nouam haeresim ex Graecorum alphabeto componentes. negant enim ueritatem sine istis posse litteris inueniri, immo totam plenitudinem et perfectionem ueritatis in istis litteris esse dispositam. propter hanc enim causam Christum dixisse: ego sum A et Ω. denique (in) Iesum Christum descendisse, id est columbam in Iesum uenisse, quae Graeco nomine cum περὶ τὴν τερὰ pronuntietur habere secum hunc numerum DCCCI. percurrunt isti Ω, Ψ, X, Φ, Y, T, totum usque ad B, A et computant ogdoadas et decadas ita, afferre illorum omnes uanitates ut ineptum sit et otiosum. quod tamen non tantum iam uanum, sed etiam periculosum sit: alterum deum fingunt praeter creatorem. Christum in substantia negant carnis fuisse. negant carnis resurrectionem futuram.

6. Accedit his Cerdon quidam. hic introducit initia duo, id est duos deos, unum bonum et alterum saeuum, bonum superiorem, saeuum hunc mundi creatorem. hic prophetias et legem repudiat, deo creatori renuntiat, superioris dei filium Christum uenisse tractat, hunc in substantia carnis negat, in phantasmate solo fuisse pronuntiat, nec omnino passum, sed quasi passum, nec ex uirgine natum, sed omnino nec natum. resurrectionem animae tantummodo probat, corporis negat. solum euangelium Lucae nec tamen totum recipit.

8] Apoc. 1, 8. 18—223, 2] cf. Iren. I 27, 1.

1 <dominum> pronuntiat *I. M. Routh (ex Philastro), sed cf. Epiphanius 36, 2: ἄνθρωπον δὲ φάσκει εἶναι τὸν ἄνω τῶν ἑλῶν πατέρα, ὃν καὶ θεὸν προσεγγόρευσε* illa *R.* illo *PNF* 2 deinde (*alt. loco*) *PN*, de ui *F* 4 post hoc *PN*, post h° *F*, post hos *R* *uulgo* 9 denique = *nam* in *addidi: intellege: in Iesum descendisse Christum; olim uerba Iesum et descendisse spuria iudicabam* 10 quae Graeco nomine *sqg. intellege: Christus = α + ω = 801: περὶ τερὰ = 801 = α + ω; ergo Christus = περὶ στερὰ.* 11 secum hunc *Scal: secundum PNF* 12 B, A *scripsi: alphabeta PNF, A, B R uulgo* 13 decadas ita *Eng: decadas, ita uulgo* afferre *R, auferre PNF* 14 ut *PNF*, et *Iun* 16 negant *om. F*

apostoli Pauli neque omnes neque totas epistolas sumit. Acta Apostolorum et Apocalypsim quasi falsa reicit. post hunc discipulus ipsius emersit, Marcion quidam nomine, Ponticus genere, episcopi filius, propter stuprum cuiusdam uirginis ab ecclesiae
 5 communicatione abiectus. hic ex occasione qua dictum sit: omnis arbor bona bonos fructus facit, mala autem malos, haeresim Cerdonis approbare conatus est (et) eadem dicere, quae ille superior haereticus ante dixerat. extitit post hunc Lucanus quidam nomine, Marcionis sectator atque disci-
 10 pulus. et hic per eadem uadens blasphemiae genera eadem docet, quae Marcion et Cerdon docuerant. post hos subsequitur Appelles, discipulus Marcionis, qui posteaquam in carnem suam lapsus est, a Marcione segregatus est. hic introducit unum deum (in) infinitis superioribus partibus. hunc
 15 potestates multas angelosque fecisse; propterea et aliam uirtutem, quam dicit, dominum dicit sed angelum ponit. (ab) hoc uult uideri mundum institutum ad imitationem mundi superioris, cui mundo permiscuisse paenitentiam, quia non illum tam perfecte fecisset quam ille superior mundus insti-
 20 tutus fuisset. legem et prophetas repudiat. Christum neque in phantasmate dicit fuisse, sicut Marcion, neque in substantia ueri corporis, ut euangelium docet, sed in eo, quo de superioribus partibus descenderit, ipso descensu sideream sibi carnem et aëream contexuisse. hunc in resurrectione singulis
 25 quibusque elementis quae in descensu suo mutuatus fuisset in ascensu reddidisse, et sic dispersis quibusque corporis sui

2—8] cf. Iren. I 27, 2. 4] cf. Epiph. 42, 1. 6] Matth. 7, 17. 20—224, 1] cf. Epiph. 44, 2.

1 epistolas pauli apostoli *F* 3 illius *F* 6 fructus bonos *N* 7 et *add. Eng* 8 dicere *PN*, diceret *F*, dicens *Iun*, (ut) diceret *Oehlerus* 10 uadens—eadem *om. P (add. R ex Hirsaugiensi)* 11 post hos *PN*, post hoc *F* 12 in carne sua *susp. Eng* 14 in *addidit I. M. Routh* 15 propterea *PNF*, praeterea *Iun* 16 dicit (*alt. loco*) *PN*, dicunt *F* ponit *PN*, ponunt *F* ab *addidit Iun* 18 mundo *R*³, mundi *PNFR*¹ 22 in eo, quo (quod *F*) de *PNF*, ideo quod de *Oehlerus*, in *deleuit Iun (sed cf. Epiph. 44, 2: ἐν τῷ κατέρχεται ἀπὸ τῶν ἑπουρανίων)* 23 descenderit *scripsi*: descenderet *PNF* 25 mutuatus fuisset *scripsi*: mutatus fuisset *F*, mutata fuissent *PN*

partibus in caelum spiritum tantum reddidisse. hic carnis resurrectionem negat; animarum solarum dicit salutem. solo utitur apostolo, sed Marcionis, id est non toto. habet praeterea priuatas, sed extraordinarias lectiones suas, quas appellant phanerosis, Philumenes cuiusdam puellae, quam quasi prophetissam sequitur. habet praeterea suos libros, quos inscripsit Syllogismorum, in quibus probare uult quod omnia, quaecumque Moyses de deo scripserit, uera non sint, sed falsa sint.

7. His haereticis omnibus accedit Tatianus quidam alter haereticus. hic Iustini Martyris discipulus fuit; post hunc diuersa sentire coepit. totus enim secundum Valentinum sapit. adiciens illud, quod Adam negat salutem consequi posse, quasi non, si rami salui fiunt, et radix salua sit. accesserunt alii haeretici, qui dicuntur secundum Phrygas, sed horum non una doctrina est. sunt enim, qui kata Proclum dicantur, sunt alii, qui secundum Aeschinen pronuntiantur. hi habent aliam communem blasphemiam, aliam blasphemiam non communem, sed peculiarem et suam: et communem quidem illam, qua in apostolis quidem dicant spiritum sanctum fuisse, paraclatum non fuisse, et qua dicant paraclatum plura in Montano dixisse quam Christum in euangelio protulisse, nec tantum plura, sed etiam meliora atque maiora. priuatam autem blasphemiam illi, qui sunt kata Aeschinen, hanc habent, qua adiciunt etiam hoc, uti dicant Christum ipsum esse filium et patrem.

9—13] cf. Iren. I 28, 1.

1 caelum *F*, caelo *PN uulgo* 2 uerba animarum solarum dicit salutem, quae in libris mss. paulo infra post toto leguntur, huc transtuli 3 apostolo *F*, et apostolo *PN uulgo*, Paulo apostolo *Eng* 4 priuatus *F* appellant *PNF*, appellat *Rig* 5 quam quasi *R³*, quamquam si *PNF* prophetismam sic habet *F* 7 quaecunque *PN*, quae *F* 9 taccianus *PN*, taccianus *F* 11 diuersa *Lat*: diuisa *PNF* sapit *R³*, capit *PNFR¹* 12 quod Adam scripsi: quod iam *PNR¹*, quodam *F*, Adam *R³* negat scripsi: nec *PNF* 15 sunt *om. F* dicantur *PN*, dicuntur *F* sunt alii—pronuntiantur *om. PR¹* alii *N Oehlerus*: aliqui *FR* 20 qua *N*, quia *PF* plura *om. F* 21 euangelio *Eng*: euangelium *PNF* 22 autem *om. P* 23 aeschinen *PN*, estineum *F*

8. Est praeterea his omnibus etiam Blastos accedens, qui latenter Iudaismum uult introducere. pascha enim dicit non aliter custodiendum esse, nisi secundum legem Moysi XIII mensis *. quis autem nesciat, quoniam euangelica gratia euacuatur, si ad legem Christum redigis? accedit his Theodotus, haereticus Byzantius, qui posteaquam Christum, pro nomine adprehensus, negauit, in Christum blasphemare non destitit. doctrinam enim introduxit, qua Christum hominem tantummodo diceret, deum autem illum negaret, ex spiritu quidem sancto <conceptum et> natum ex uirgine, sed hominem solitarium atque nudum, nullo alio praee ceteris nisi sola iustitiae auctoritate. alter post hunc Theodotus haereticus erupit, qui et ipse introduxit alteram sectam: et ipse hominem Christum tantummodo dicit ex spiritu sancto <et> ex uirgine Maria conceptum pariter et natum, sed hunc inferiorem esse quam Melchisedech, eo quod dictum sit de Christo: tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. nam illum Melchisedech praecipua ex gratia caelestem esse uirtutem, et quod agat Christus pro hominibus, deprecator et aduocatus ipsorum factus, Melchisedech facere pro caelestibus angelis atque uirtutibus. nam esse illum usque adeo Christo meliorem, ut apator sit, amator sit, agenealogetus sit, cuius neque initium neque finis comprehensus sit aut comprehendi possit.

16] Ps. 109, 4. Hebr. 5, 6.

1 blastos *PNF*, Blastus *B uulgo* 4 *lacunam signauit*: Nisan uel Aprilis desideratur quoniam *PN*, quomodo *F* 5 redigis *scripsi*: redigit *PN*, redditur *F* theodocus *F* 6 postquam *N* Christum pro *FR*. christi pro *P* (*corr. R sec. Hirsauigiensem*). pro Christi *N* Christi pronomine (= *cognomine*, cf. *apud Iren. interpretem latinum II 35, 3*) *Eng* 7 adprehensus negauit *F*, adprehensus est *P* (*corr. R sec. Hirsauigiensem*) *G* (*probat Eng*), captus est *N* 10 conceptum et *addidi* (*cf. l. 14*) 11 nullo alio *PNF*, nulla alia *Pam* praeeuertentem ceteris fort. (*cf. 205, 15*) 13 sectam: et ipse *scripsi*: sectam et ipsum *PNF* 14 et *addidi* 17 nam illum Melchisedech *om. F* 18 praecipua ex gratia *scripsi*: praecipua et gratia *F*, praecipua et graecia *P*, praecipua gracia *N* et quod *scripsi*: eo quod *PNF* 20 factus; Melchisedech *uulgo* 22 agenealogitus *PNF*

sed post hos omnes etiam Praxeas quidam haeresim introduxit, quam Victorinus corroborare curauit. hic deum patrem omnipotentem Iesum Christum esse dicit; hunc, crucifixum passumque, contendit mortuum; praeterea se ipsum sibi sedere ad dexteram suam cum profana et sacrilega temeritate proponit.

1 etiam *om. N* 2 Victor *Oehlerus (in notis)* 3 hunc, crucifixum passumque, contendit *Eng*: hunc crucifixum passumque contendit *uulg*
 4 mortuum *PNF*, <et> mortuum *Rig* 6 Explicit liber Tertulliani aduersus omnes haereses *F*, in *PN subscriptio deest*

VI.

ADVERSVS PRAXEAN.

1. **V**arie diabolus aemulatus est ueritatem. adfectauit illam aliquando defendendo concutere. unicum deum uindicat, omnipotentem mundi conditorem, ut et de unico haeresim faciat. ipsum dicit patrem descendisse in uirginem, ipsum ex ea natum, ipsum passum; denique ipsum esse Iesum Christum. excidit sibi coluber, quia Iesum Christum post baptismum Iohannis temptans ut filium dei adgressus est, certus filium deum habere uel ex ipsis scripturis, de quibus tunc temptationem struebat: si tu es filius dei, dic, ut lapides isti panes fiant; item: si tu es filius dei, deice te hinc; scriptum est enim, quod mandauit angelis suis super te, — utique pater — ut te manibus suis tollant necubi ad lapidem pedem tuum offendas. aut numquid mendacium euangeliiis exprobrabit dicens: 'uiderit Matheus et Lucas, ceterum ego ad ipsum deum accessi, ipsum omnipotentem cominus temptaui; ideo et accessi, ideo et temptaui. ceterum si filius dei esset, numquam illum temptasse dignarer'. sedenim ipse potius a primordio mendax est. et si quem hominem de suo subornauerit, ut Praxean. nam iste primus ex

11] Matth. 4, 3. 12—15] Matth. 4, 6. Luc. 4, 10. 13] cf. Ps. 90, 11. 12. 20] cf. I Ioh. 3, 8.

2 INCIP EIUSDĒ ADVERSVS PRAXEAN *P*, INCIPIT ADVERSVS PRAXEAM *M*, Incipit liber aduersus Praxean *F* 4 deum *scripsi*: dominum *PMF* 6 uirginem *MFR*³, uirgine *PR*¹ 8 <sed> excidit *fort.* 11 struebas (s ex t) *M* 14 suis (*alt.*) *om.* *F* 16 exprobrabit *R*³, exprobrauit *PMF* 18 cominus *M* 19 temptasse *Urs*: fortasse *PMF* 21 subornauerit *P* (*del. er R*) *M*, subornauit *RF*

Asia hoc genus peruersitatis intulit Romanae humo, (homo) et alias inquietus, insuper de iactatione martyrii inflatus ob solum et simplex et breue carceris taedium; quando, et si corpus suum tradidisset exurendum, nihil profecisset, dilectionem dei non habens, cuius charismata quoque expugnauit. nam idem tunc episcopum Romanum, agnoscentem iam prophetias Montani Priscae Maximillae et ex ea agnitione pacem ecclesiis Asiae et Phrygiae inferentem, falsa de ipsis prophetis et ecclesiis eorum adseuerando et praecessorum eius auctoritates defendendo coegit et litteras pacis reuocare iam emissas et a proposito recipiendorum charismatum concessare. ita duo negotia diaboli Praxeas Romae procurauit: prophetiam expulit et haeresim intulit, paraclatum fugauit et patrem crucifixit. fruticauerant auenae Praxeanae hic quoque, superseminatae dormientibus multis in simplicitate doctrinae; traductae dehinc per quem deus uoluit etiam euulsae uidebantur. denique cauerat pristinum doctor de emendatione sua, et manet chirographum apud psychicos, apud quos tunc gesta res est. exinde silentium. et nos quidem postea agnitio paraclati atque defensio disiunxit a psychicis. auenae uero illae ubique tunc semen excusserant. id aliquamdiu per hypocrisin subdola uiuacitate latitauit et nunc denuo erupit. sed et denuo eradicabitur, si uoluerit dominus, in isto comite; si quo minus, die suo colligentur omnes adulterae fruges et cum ceteris scandalis igni inextinguibili cremabuntur.

2. Itaque post tempus pater natus et pater passus, ipse deus dominus omnipotens, Iesus Christus praedicatur. nos

4] cf. I Cor. 13, 3. 14] cf. Matth. 13, 25. 24] cf. Matth. 13, 30.

1 Romanae humo, <homo> Eng: romanae humo PM, romano homo F. Romae, homo Urs. Romam homo Ochlerus 3 quando = *quamquam* 8 frige PMF 11 cessare F 14 fruticauerant MPam: fructificauerant P. fructiferant F 16 denique cauerat etc. *intellege: denn der Vertreter der Lehre hatte infolge seines Widerrufs den status quo ante gewährleistet* 20 psychicis Pam: phisicis PMF .auenae M, hauenae F 21 id scripsi: ita PMF 24 adultae F 25 igne F 26 post tempus = *nach einer gewissen Zeit, ut uidetur*

uero et semper et nunc magis, ut instructiores per paracle-
 tum, deductorem scilicet omnis ueritatis, unicum quidem
 deum credimus, sub hac tamen dispensatione, quam oikono-
 miam dicimus, ut unici dei sit et filius, sermo ipsius, qui
 5 ex ipso processerit, per quem omnia facta sunt et sine quo
 factum est nihil. hunc missum a patre in uirginem et ex ea
 natum, hominem et deum, filium hominis et filium dei, et
 cognominatum Iesum Christum; hunc passum, hunc mortuum
 et sepultum secundum scripturas et resuscitatum a patre et
 10 in caelo resumptum sedere ad dexteram patris, uenturum
 iudicare uiuos et mortuos; qui exinde miserit secundum
 promissionem suam a patre. spiritum sanctum, paracletum,
 sanctificatorem fidei eorum, qui credunt in patrem et filium
 et spiritum sanctum. hanc regulam ab initio euangelii
 15 decucurrisse, etiam ante priores quosque haereticos, nedum
 ante Praxean hesternum, probabit tam ipsa posteritas omnium
 haereticorum quam ipsa nouellitas Praxaeae hesterni. quo per-
 aequae aduersus uniuersas haereses iam hinc praeiudicatum sit
 id esse uerum, quodcumque primum, id esse adulterum, quod-
 20 cumque posterius. sed salua ista praescriptione ubique tamen
 propter instructionem et munitionem quorundam dandus est
 etiam retractatibus locus, uel ne uideatur unaquaque peruer-
 sitas non examinata, sed praeiudicata damnari, maxime haec,
 quae se existimat meram ueritatem possidere, dum unicum
 25 deum non alias putat credendum, quam si ipsum eundem-
 que et patrem et filium et spiritum dicat; quasi non sic
 quoque unus sit omnia, dum ex uno omnia, per substantiae
 scilicet unitatem, et nihilominus custodiatur oikonomiae sacra-
 mentum, quae unitatem in trinitatem disponit, tres dirigens

4] cf. Ioh. 1, 3.

3 oikonomiam *PMF*, oeconomiam *Rig*, οἰκονομίαν *R* 6 est *om. P*
 10 in coelos *Pam* 16 Praxean *R*, praxeam *PMF* 24 meram *in ras. M*
 26 spiritum *MP* (*add. R s. u. sanctum ex Hirsaugiensi*), spiritum sanctum
FR uulgo 27 unus sit omnia *scil. pater et filius et spiritus sanctus*
 28 oikonomiae *PMF*, οἰκονομίας *R uulgo* 29 dirigens = *contendens esse*

patrem et filium et spiritum, — tres autem non statu, sed gradu. nec substantia, sed forma, nec potestate, sed specie, — unius autem substantiae et unius status et unius potestatis. quia unus deus, ex quo et gradus isti et formae et species in nomine patris et filii et spiritus sancti deputantur. <qui> quomodo numerum sine diuisione patiuntur, procedentes tractatus demonstrabunt.

3. Simples enim quique, ne dixerim imprudentes et idiotae. quae maior semper credentium pars est, quoniam et ipsa regula fidei a pluribus diis saeculi ad unicum et uerum deum transfert, non intellegentes unicum quidem sed cum sua oikonomia esse credendum, expauescunt, quod oikonomiam numerum et dispositionem trinitatis diuisionem praesumunt unitatis, quando unitas, ex semetipsa deriuans trinitatem, non destruat ab illa, sed administretur. itaque duos et tres iam iactitant a nobis praedicari, se uero unius dei cultores praesumunt, quasi non et unitas inrationaliter collecta haeresim faciat et trinitas rationaliter expensa ueritatem constituat. 'monarchiam', inquit, 'tenemus,' et ita sonum ipsum uocaliter exprimunt etiam Latini et tam opifice, ut putes illos tam bene intellegere monarchiam quam enuntiant. [sed monarchiam sonare student Latini, oikonomiam intellegere nolunt etiam Graeci.] at ego, si quid utriusque linguae praecerpsi. monarchiam nihil aliud significare scio quam singulare et unicum imperium; non tamen praescribere monarchiam ideo.

1 spiritum *PM*, spiritum sanctum *FR* uulgo *parenthesin indicavi, sed nescio, an duplex uerborum recensio hic sit agnoscenda* 5 qui *addidi*: quomodo <autem> *Urs* 6 retractatus *Pam* 12 oikonomia *PMF*, οἰκονομία *R* uulgo expauescunt, quod *Eng*: expauescunt ad *PMF* ikononomiam *PMF*, οἰκονομίαν *R* uulgo οἰκονομίαν, numerum uulgo. oikonomiam, numerum *Eng* 13 numerus = plures (cf. supra l. 6 et adu. *Marc. cap. 5*: post unum enim numerus) 14 quando = während doch 19 inquit *FR*, inquit *PM* sonum *R*³, solium *PMR*¹, solum *F* istum fort. 20 et tam opifice (= so meisterlich) *PMFR*¹, etiam Opici *R*³, etiam modifice *Oehlerus* 21 sed monarchiam—etiam Graeci *sectusi* 22 oikonomiam *PMF*, οἰκονομίαν *R* uulgo 23 at ego *PM*, at uero *F*

quia unius sit, eum, cuius sit, aut filium non habere aut ipsum se sibi filium fecisse aut monarchiam suam non per quos uelit administrare. atquin nullam dico dominationem ita unius sui esse, ita singularem, ita monarchiam, ut non etiam
 5 per alias proximas personas administretur, quas ipsa prospexerit officiales sibi. si uero et filius fuerit ei, cuius monarchia sit, non statim diuidi eam et monarchiam esse desinere, si particeps eius adsumatur et filius, sed proinde illius esse
 10 principaliter, a quo communicatur in filium, et dum illius est, proinde monarchiam esse, quae a duobus tam unitis continetur. igitur si et monarchia diuina per tot legiones et exercitus angelorum administratur, sicut scriptum est: milies centies centena milia adsistebant ei, et milies centena milia apparebant ei, nec ideo unius esse desiit, ut desinat
 15 monarchia esse, quia per tanta milia uirtutum procuratur: quale est, ut deus diuisionem et dispersionem pati uideatur in filio et in spiritu sancto, secundum et tertium sortitis locum, tam consortibus substantiae patris, quas non patitur in tot angelorum numero, et quidem tam <alienorum> a substantia patris? membra et pignora et instrumenta et ipsam uim
 20 ac totum censum monarchiae euersionem deputas eius? non recte. malo te ad sensum rei quam ad sonum uocabuli exerceas. euersio enim monarchiae illa est tibi intellegenda, cum alia dominatio suae condicionis et proprii status ac per hoc
 25 aemula superducitur, cum alius deus infertur aduersus creatorem, † tunc male, cum plures, secundum Valentinus et Prodicos: tunc in monarchiae euersionem, cum in creatoris destructionem.

12] Dan. 7, 10.

I eum *Rig*: eius *PMF* non *om. P* (*add. in mg. m. 1*) 3 uelit *RF*, uenit *PM* 10 unitis *Eng*: unicis *PMF* 15 quia *om. F* 19 et quidem tam <alienorum> *Gel*: et quidem tam *PMF*, et quid? demta *Eng*, ecquid nata *Oehlerus* 20 patris membra *Oehlerus Eng* 24 alio *P* 26 tunc male *PMF*, cum Marcione *Oehlerus*, tunc mage (= *magis*) *Eng*: mihi totus hic locus inde a uerbis cum alius deus usque in finem capitis interpolatoris esse uidetur; quo remoto quae in initio insequentis capitis leguntur arcissime se applicant ad uerba euersio—superducitur 26 Prodicos *R³mg.* (*cf. I pag. 178, 29*): prodigos *PMFR*¹, Proclos *R*³

4. Ceterum qui filium non aliunde deduco, sed de substantia patris, nihil facientem sine patris uoluntate, omnem a patre consecutum potestatem, quomodo possum de fide destruere monarchiam, quam a patre filio traditam in filio seruo? hoc mihi et in tertium gradum dictum sit, quia spiritum non aliunde <de>puto quam a patre per filium. uide ergo, ne tu potius monarchiam destruas, qui dispositionem et dispensationem eius euertis in tot nominibus constitutam, in quot deus uoluit. adeo autem manet in suo statu, licet trinitas inferatur, ut etiam restitui habeat patri a filio, siquidem 10 apostolus scribit de ultimo fine: cum tradiderit regnum deo et patri. oportet enim eum regnare usque dum ponat inimicos eius deus sub pedes ipsius, — scilicet secundum psalmum: sede ad dexteram meam, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum 15 — cum autem subiecta erunt illi omnia absque eo. qui ei subiecit omnia, tunc et ipse subicietur illi. qui ei subiecit omnia, ut sit deus omnia in omnibus. uidemus igitur non obesse monarchiae, [filium] etsi hodie apud filium est, quia et in suo statu est apud filium et cum 20 suo statu restituetur patri a filio. ita eam nemo hoc nomine destruet, <si> filium admittat, cui et traditam eam a patre et a quo quandoque restituendam patri constat. hoc uno capitulo epistolae apostolicae potuimus iam et patrem et filium ostendisse duos esse, praeterquam ex nominibus patris et filii 25 etiam ex eo, quod qui tradidit regnum et cui tradidit, item qui subiecit <et cui subiecit> duo sint necesse est.

5. Sed quia duos unum uolunt esse, ut idem pater et filius habeatur, oportet et totum de filio examinari, an sit et

11] I Cor. 15, 24. 12] I Cor. 15, 25. 14] Ps. 109, 1. 16] I Cor. 15, 28.

6 deputo *scripsi*: puto *PMF* 9 in suo statu manet *F* 11 fine: <tunc finis,> *fort.* 16 illi *om.* *F* 19 filium *seclusi* 22 si *addidit R*³, *om.* *PMFR*¹ 26 qui tradidit et cui tradidit regnum *P* (*inuerit ordinem R sec. Hirsaujiensem*) 27 subiecit *P* (*e s. u. add. R*) et cui subiecit *add. R, om. PMF* 28 esse uolunt *F* 29 oportet in totum *fort.*

qui sit et quomodo sit, et ita res ipsa formam suam scripturis, et interpretationibus earum patrocinantem, uindicabit. aiunt quidam et Genesim in Hebraico ita incipere: in principio deus fecit sibi filium. hoc ut firmum non sit, 5 alia me argumenta deducunt de ipsa dei dispositione, qua fuit ante mundi constitutionem ad usque filii generationem. ante omnia enim deus erat solus, ipse sibi et mundus et locus et omnia, solus autem, quia nihil aliud extrinsecus praeter illum. ceterum ne tunc quidem solus; habebat enim 10 secum quam habebat in semetipso, rationem suam scilicet. rationalis enim deus, et † ratio in ipsum prius et ita ab ipso omnia. quæ ratio sensus ipsius est, hanc Graeci λόγον dicunt, quo uocabulo etiam sermonem appellamus, ideoque iam in usu est nostrorum per simplicitatem interpretationis 15 sermonem dicere in primordio apud deum fuisse, cum magis rationem competat, [antiquiorem haberi] quia non sermonalis a principio sit rationalis deus [etiam ante principium] et quia ipse quoque sermo ratione consistens priorem eam ut substantiam suam ostendat. tamen et sic nihil interest. nam etsi deus 20 nondum sermonem suum miserat, proinde eum cum ipsa et in ipsa ratione intra semetipsum habebat, tacite cogitando et disponendo secum quæ per sermonem mox erat dicturus. cum ratione enim sua cogitans atque disponens (sermone,) sermonem eam efficiebat, quam sermone tractabat. id quo facilius intel- 25 legas, ex te ipso, amo, recognosce ut ex imagine et similitu-

11] cf. Ioh. 1, 3. 25] cf. Gen. 1, 26.

1 ipsa res *P* (inuertit ordinem *R*) 2 patrocinantem *scripsi*: patrocinantibus *PMF* 3 quidam *Ciacconius*: quidem *PMF* 5 argumenta me *F* deducunt = *docent*, ut *deductor* (229, 1) = *doctor* de *scripsi*: ab *PMF* 8 aliud *om. P* 10 rationem, suam scilicet *Oehlerus* 11 ipsum *MP* (corr. a in o *R*), ipso *FR uulgo* et ratio in ipsum <ipso> prius et ita ab ipso alia *fort.* 12 est. hanc *uulgo* ΛΟΓΟΝ *M*, logon *PF* 16 competat *scil.* dicere in primordio apud deum fuisse antiquiorem haberi *seclusi* 17 sit *scripsi*: sed *PMF* etiam ante principium *seclusi* 23 sermone *addidi* 24 id quo *scripsi*: id quod *MF*, idque quo *P* 25 amo, recognosce *scripsi*: amore cognosce *MF*, a me recognosce *P*, ante recognosce *Urs*

dine dei, quod habeas et tu in temetipso rationem, qui es animal rationale, a rationali scilicet artifice non tantum factus. sed etiam ex substantia ipsius animatus. uide, cum tacitus tecum ipse congrederis ratione, hoc ipsum agi intra te occurrente ea tibi cum sermone ad omnem cogitatus tui motum. ad omnem sensus tui pulsum. quodcumque cogitaueris, sermo est; quodcumque senseris, <o>ratio est. loquaris illud necesse est in animo, et dum loqueris, conlocutorem pateris sermonem, in quo inest haec ipsa ratio, qua cum eo cogitans loquaris, per quem loquens cogitas. ita secundus quodammodo in te est sermo. [per quem loqueris cogitando et per quem cogitas loquendo; ipse sermo alius est.] quanto ergo plenius hoc [agitur] in deo, cuius tu quoque imago et similitudo censeris? [quod habeat in se etiam tacendo rationem et in ratione sermonem] possum itaque non temere praestruxisse et tunc deum ante uniuersitatis constitutionem solum non fuisse. habentem in semetipso proinde rationem et in ratione sermonem, quem secundum a se fecerat agitando intra se.

6. Haec uis et haec diuini sensus dispositio apud scripturas etiam in sophiae nomine ostenditur. quid enim sapientius ratione dei siue sermone? itaque sophiam quoque exaudi ut secundam personam conditam: primo dominus creauit me initium uiarum in opera sua, priusquam terram faceret, priusquam montes collocarentur; ante omnes autem colles generauit me, in sensu suo scilicet condens et generans. dehinc adsistentem eam <in> ipsa operatione cognosce:

22] Prou. 8, 22. 23. 25.

1 quod *MF*, quo *P*, quam *Urs* 4 agi *R*³, age *PMR*¹ 7 oratio *scripsi*: ratio *PMF* necesse est in animo *MP* (*inuertit ordinem R secund. Hirsauigiensem*), in animo necesse est *FR uulgo* 9 in quo est lex ipsa ratio *F'* 10 secundus = *secunda, id est alia persona* (*cf. supra conlocutorem pateris sermonem et quae infra sequuntur l. 15 sqq.*) 11 per quem—alius est *seclusi* 12 quanto *R*³, quando *PMFR*¹ 13 agitur *seclusi* 14 quod habeat—sermonem *seclusi* 18 fecerat *scripsi*: faceret *PME'* cogitando *susp. Eng* 22 secundam *MFR*, secundum *P* (*corr. R*) 26 <in> ipsa operatione *scripsi* (*cf. 237, 3 operari = creare; operatio igitur = creatio cf. 262, 12*): ipsa separatione *PMF*

cum pararet, inquit, caelum, aderam illi simul; et quomodo fortia faciebat super uentos quae sursum nubila, et quomodo tutos ponebat fontes eius, quae sub caelo, ego eram cum illo compingens, ego eram, ad quem
 5 gaudebat; cotidie autem oblectabar in persona ipsius. iam, ut primum deus uoluit ea, quae cum sophiae ratione et sermone disposuerat intra se, in substantias et species suas edere, ipsum primum protulit sermonem, habentem in se indiuiduas suas (socias,) rationem et sophiam, ut per ipsum fierent
 10 uniuersa, per quem erant cogitata atque disposita, immo et facta iam, quantum in dei sensu. hoc enim eis deerat, ut coram quoque in suis speciebus atque substantiis cognoscerentur et tenerentur.

7. Tunc igitur etiam ipse sermo speciem et ornatum suum
 15 sumit, sonum et uocem, cum dicit deus: fiat lux. haec est natiuitas perfecta sermonis, dum ex deo procedit. conditus ab eo primum ad cogitatum in nomine sophiae: dominus condidit me initium uiarum, dehinc generatus ad effectum: cum pararet caelum, aderam illi, exinde, eum
 20 patrem sibi faciens, de quo procedendo *, filius factus est, primogenitus, ut ante omnia genitus, et unigenitus, ut solus ex deo genitus, proprie de uulua cordis ipsius, secundum quod et pater ipse testatur: eructauit cor meum sermonem optimum. ad quem deinceps gaudens proinde gaudentem
 25 in persona illius: filius meus es tu, (inquit,) ego hodie genui te, et: ante luciferum genui te. sic et filius ex

1] Prou. 8, 27. 28. 30. 15] Gen. 1, 3. 17] Prou. 8, 22. 19] Prou. 8, 27. 23] Ps. 44, 2. 25] Ps. 2, 7. 26] Ps. 109, 3.

1 quomodo (= ὡς) *PM*, quom *R*, cum *reliqui* 3 quomodo *PMF*, quom *R*, cum *reliqui* 4 quem *PMFR*¹, quam *R*³ uulgo 6 iam *scripsi*: nam *PMF* 8 edere *R*, sedere *PMF* 9 socias *addidi* rationem et sophiam *Urs*: rationes sophiam *PMF* 19 illi (simul.) exinde *Pam* 20 patrem *MF*, parem *P* uulgo lacunam *signaui*: generatur *intercidisse puto* (cf. 236, 15) 24 gaudentem in *Pam*: gaudenti in *PMFR*¹. gaudentem *R*³ 25 inquit *addidi* 26 et ante luciferum genui te *om. I*

sua persona profitetur patrem in nomine sophiae: dominus condidit me initium uiarum in opera sua; ante omnes autem colles generauit me. nam si hic quidem sophia uidetur dicere conditam se a domino in opera et uias eius, alibi autem per sermonem ostenditur omnia facta esse et sine illo nihil factum, sicut et rursum: sermone eius caeli confirmati sunt et spiritu eius omnes uires eorum, utique eo spiritu, qui sermoni inerat, apparet unam eandemque uim esse nunc in nomine sophiae nunc in appellatione sermonis, quae initium accepit uiarum in dei opera et quae caelum confirmauit, per quam omnia facta sunt et sine qua nihil factum est. nec diutius de isto, quasi non ipse sit sermo et in sophiae et in rationis et in omnis diuini animi et spiritus nomine, qui filius factus est dei, de quo prodeundo generatus est. ergo, inquis, das aliquam substantiam esse sermonem, spiritu et sophiae traditione constructam? plane. non uis enim eum substantiarum habere in re per substantiae proprietatem, (ne) ut res et persona quaedam uidei possit et ita capiat secundus a deo constitutus duos efficere patrem et filium, deum et sermonem. quid est enim, dicis, sermo, nisi uox et sonus oris et, sicut grammatici tradunt, aer offensus, intellegibilis auditu, ceterum uacuum nescio quid et inane et incorporale? at ego nihil dico de deo inane et uacuum prodire potuisse, ut non de inani et uacuo prolutum, nec carere substantia quod de tanta substantia processit et tantas substantias fecit; fecit enim et ipse quae facta sunt

1] Prou. 8, 22. 25. 5] cf. Ioh. 1, 3. 6] Ps. 32, 6. 10] cf. Prou. 8, 22. cf. Ps. 32, 6. 11] cf. Ioh. 1, 3.

2 in opera sua *RF*, in sua opera *M* (*corr. m. 1*) *P* 8 sermonē *M* 14 est *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*) 15 dare = *annehmen*, ut uidetur 17 plane. non uis enim *MFGR*, plane nouimus *P* 18 ne *addidi* (ut res et persona *intellege: sicut res ita et persona*) 19 capiat *R³*, capias *PMFR¹* 20 dicis *scripsi: dices PMF* 21 sermo *R*, sermoni *P* (*corr. R*) *MF* 24 prodire *R*, prodere *P* (*corr. R*) *MF* 25 quod de tanta substantia *om. P* (*add. R ex Hirsaugiensi*) 26 tantas substantias *RF*, tanta substantias *M* (tantas *m. 3*), tanta substantia *P* (*corr. R*)

per illum. <aut> quale est, ut nihil sit ipse, sine quo nihil factum est, ut inanis solida et uacuus plena et incorporalis corporalia sit operatus? nam etsi potest aliquando quid fieri diuersum eius, per quod fit, nihil tamen potest fieri per id, 5 quod uacuum et inane est. <si> uacua et inanis res est sermo dei, qui filius dictus est? qui ipse deus cognominatus est? et sermo erat apud deum, et deus erat sermo. scriptum est: non sumes nomen dei in uanum: hic certe est, qui in effigie dei constitutus non rapinam existimauit esse se ae- 10 qualem deo. in qua effigie dei? utique in aliqua, non tamen in nulla. quis enim negabit deum corpus esse, etsi deus spiritus est? spiritus enim corpus sui generis in sua effigie. sed si et inuisibilia illa, quaecumque sunt, habent apud deum et suum corpus et suam formam, per quae soli deo uisibilia 15 sunt, quanto magis quod ex ipsius substantia emissum est sine substantia non erit? quaecumque ergo substantia sermonis fuit, illam dico personam et illi nomen filii uindico et, dum filium agnosco, secundum a patre defendo.

8. Hic si qui putauerit me probolen aliquam introducere, 20 id est prolationem rei alterius ex altera, quod facit Valentinus, alium atque alium Aeonem de Aeone producens, primo quidem dicam tibi: non ideo non utitur et ueritas uocabulo isto et re ac censu eius, quia et haeresis utatur; immo haeresis potius ex ueritate accepit quod ad mendacium suum strueret. 25 prolatus est sermo dei an non? hic mecum gradum fige. si prolatus est, cognosce probolen ueritatis, et uiderit haeresis,

6] Ioh. 1, 1. 7] Ex. 20, 7. 8] Phil. 2, 6. 13] cf. Rom. 1, 20.

1 aut *addidi* 5 si *addidi* 6 dictus est, qui *uulgo* cognominatus est. et *uulgo* 8 uanum. hic *uulgo* 10 aliqua *scripsi*: alia *PMF* 11 negabit *R*³, negauit *PMFR*¹ deus *om. P* (*add. R ex Hirsaugiensi*) 13 si et *scripsi*: et si *PMF* 15 substantia emissum *R*³, substantiae missum *PMFR*¹ 19 hic *Lat*: hoc *PMF* *reliqui* probolē *PMF*, *προβολήν uulgo* si putauerint probolen *F* 22 utitur *FR*¹, utatur *PMGR*³ *uulgo* 23 ac censu *R*³, accessu *PMFR*¹ utatur *scripsi*: utitur *PMF* 26 probolen *PMF*, *προβολήν R uulgo*

si quid de ueritate imitata est. iam nunc quaeritur, quis quomodo utatur aliqua re et uocabulo eius. Valentinus probolas suas discernit et separat ab auctore et ita longe ab eo ponit, ut Aeon patrem nesciat; denique desiderat nosse nec potest, immo et paene deuoratur et dissoluitur in reliquam substantiam. apud nos autem solus filius patrem nouit et sinum patris ipse exposuit et omnia apud patrem audiuit et uidit et quae mandatus est a patre, ea et loquitur; nec suam, sed patris perfecit uoluntatem, quam de proximo, immo de intimo nouerat. quis enim scit quae sint in deo, nisi spiritus, qui in ipso est? sermo autem spiritu structus est, et ut ita dixerim, sermonis corpus est spiritus. sermo ergo et in patre semper, sicut dicit: ego in patre, et apud deum semper, sicut scriptum est: et sermo erat apud deum et numquam separatus a patre, aut alius a patre, quia: ego et pater unum sumus. haec erit probola ueritatis, custos unitatis, qua prolatum dicimus filium a patre, sed non separatum. protulit enim deus sermonem, quemadmodum etiam paracletus docet, sicut radix fruticem et fons fluuium et sol radium. nam et istae species probolae sunt earum substantiarum, ex quibus prodeunt. nec dubitauerim filium dicere et radicis fruticem et fontis fluuium et solis radium, quia omnis origo parens est et omne, quod ex origine profertur, progenies est, multo magis sermo dei, qui etiam proprie nomen filii accepit. nec frutex tamen a radice nec fluuius a fonte nec radius a sole discernitur, sicut nec a deo sermo. igitur secundum horum exemplorum formam profiteor me duos dicere deum

6] cf. Matth. 11, 27. 7] cf. Ioh. 1, 18. 8] cf. Ioh. 8, 26. 9] cf. Ioh. 6, 38. 10] cf. I Cor. 2, 11. 13] Ioh. 14, 11. 14] Ioh. 1, 1. 15] Ioh. 10, 30.

1 imitata (a *alt. ex e*) *M* 2 probolas *PMF*, *προβολάς uulgo* 9 de intimo *scripsi*: de initio *PMF* 16 probola *PMF*, *προβολή uulgo* 17 paratum *M*, separatum *FGR*³, paratum *PR*¹ 20 probolae *PMF*. *προβολαί uulgo* 21 radices *P (corr. R)* 23 et origine *P (corr. R)* 26 discernunt *P (corr. R)*

et sermonem eius, patrem et filium ipsius. nam et radix et frutex duae res sunt, sed coniunctae; et fons et flumen duae species sunt, sed indiuisae; et sol et radius duae formae sunt, sed cohaerentes. omne, quod prodit ex aliquo, secundum
 5 sit eius necesse est, de quo prodit, non ideo tamen est separatum. secundus autem ubi est, duo sunt, et tertius ubi est, tres sunt. tertius enim est spiritus a deo et filio, sicut tertius a radice fructus ex frutice et tertius a fonte riuus ex flumine et tertius a sole apex ex radio. nihil tamen a
 10 matrice alienatur, a qua proprietates suas ducit. ita trinitas per consertos et conexos gradus a patre decurrens et monarchiae nihil obstreperit et oikonomiae statum protegit.

9. Hanc me regulam professum, qua inseparatos ab alterutro patrem et filium et spiritum testor, tene ubique, et ita
 15 quid quomodo dicatur agnosces. ecce enim dico alium esse patrem et alium filium et alium spiritum, — male accipit idiotas quisque aut peruersus hoc dictum, quasi diuersitatem sonet et ex diuersitate separationem protendat patris et filii et spiritus sancti; necessitate autem hoc dico, cum eundem
 20 patrem et filium et spiritum contendunt, aduersus oikonomian monarchiae adulantes — non tamen diuersitate alium filium a patre, sed distributione, nec diuisione alium, sed distinctione, quia non sint idem pater et filius, uel modulo alius ab alio (alii.) pater enim tota substantia est, filius uero deri-
 25 uatio totius et portio. sicut ipse profitetur: quia pater maior me est. a quo et minoratus canitur in psalmo modi-

25] Ioh. 14, 28. 26] cf. Ps. 8, 6.

12 oikonomiae *PMF*, οἰκονομίας *uulgo* 15 quid modo quo modo *P* (*corr. R*) 16 *parenthesin* indicavi: spiritum. male *uulgo*; non tamen refragarer secludenti ea quae infra leguntur: non tamen diuersitate—distinctione, quae haud scio an prior auctoris manus sint accipit *M*, accepit *PF* *uulgo* 18 portendat *Iun* 19 spiritus sancti *PM*, spiritus *FR* *uulgo* 20 oikonomian *PMF*, οἰκονομίαν *uulgo* 23 sint scripsi: sit *PMF* 24 alii addidi (*intellege: quippe qui etiam modulo alius ab alio diuersi sint*) 26 minoratus *R*³, minor natu *PMFR*¹ modicum *R*³ modico *R*¹, dico *PMF*

cum quid citra angelos. sic et pater alius a filio, dum filio maior, dum alius qui generat, alius qui generatur, dum alius qui mittit, alius qui mittitur, dum alius qui facit, alius per quem fit. bene, quod et dominus usus hoc uerbo in persona paraclēti non diuisionem significauit, sed dispositionem: rogabo enim, inquit, patrem, et alium aduocatum mittet uobis. spiritum ueritatis, sic alium a se * paraclētum, quomodo et nos a patre alium filium, ut tertium gradum ostenderet in paraclēto, sicut nos secundum in filio propter oikonomiā obseruationem. ipsum, quod pater et filius dicuntur, nonne alius ab alio (alius) est? utique enim omnia quod uocantur, hoc erunt, et quod erunt, hoc uocabuntur, et permiscere se diuersitas uocabulorum non potest omnino, quia nec rerum. quarum erunt uocabula. est, est, non, non; nam quod amplius est, hoc a malo est.

10. Ita ut pater, et filius est, et (ut) neque dies eadem et nox, neque pater idem et filius, ut sint ambo unus et utrumque alter, quod uanissimi isti Monarchiani uolunt. 'ipse se'. inquit, 'filium sibi fecit'. atquin pater filium facit et patrem filius, et qui ex alterutro fiunt, a semetipsis sibi fieri nullo modo possunt, ut pater se sibi filium faciat et filius se sibi patrem praestet. quae instituit deus, etiam ipse custodit. habeat necesse est pater filium, ut pater sit, et filius patrem, ut filius sit. aliud est autem habere, aliud esse. uerbi gratia. ut maritus sim, habeam oportet uxorem, non ipse mihi ero uxor. sic etiam, ut pater sim, filium habebo, non ipse mihi ero filius, et ut filius sim, patrem habebo, non ipse mihi ero

5] Ioh. 14, 16. 14] Matth. 5, 37.

7 lacunam signauit: demonstrans uel tale aliquod participium intercidit
 9 oikonomiā PMF, οἰκονομίας uulgo 10 ipsum FR, ipsud PM 11 alius scripsi: aliud PMF alius addidi 12 permiscere se PM, permisceri F 16 ut pater, et scripsi: aut pater aut PMF ut add. Eng 21 filium —sibi om. P (add. R in mg. ex Hirsaugiensi) 26 habeo scripsi (sic et infra l. 27): habeo PMF

pater. quae enim me faciunt si habuero, tunc ero: pater, si filium habeam, filius, [ero] si patrem. porro si ipse ero quid eorum, iam non habeo quod ipse ero: nec patrem, quia ipse ero pater, nec filium, quia ipse ero filius. in quantum autem
 5 alterum ex his habere me oportet, alterum esse, in tantum, si utrumque fuero, alterum non ero, dum alterum non habeo. si enim ipse ero filius, qui et pater, iam non habeo filium, sed ipse sum filius. non habendo autem filium, dum ipse sum filius, quomodo pater ero? habere enim filium debeo,
 10 ut pater sim. non sum ergo filius, quia patrem non habeo, qui facit filium. aequae si ipse sum pater, qui et filius, iam non habeo patrem, sed ipse sum pater. non habendo autem patrem, dum ipse sum pater, quomodo filius ero? habere enim patrem debeo, ut filius sim. non ergo ero pater, quia
 15 filium non habeo, qui facit patrem. hoc erit totum ingenium diaboli, alterum ex altero excludere, dum utrumque in unum sub monarchiae fauore concludens neutrum haberi facit, ut et pater non sit, qui scilicet filium non habet, et filius non sit, qui aequae patrem non habet; dum enim pater est. filius
 20 non erit, ***. sic monarchiam tenent qui nec patrem nec filium continent. sed nihil deo difficile: quis hoc nesciat? et: impossibilia apud saeculum possible apud deum: quis ignoret? et: stulta mundi elegit deus. ut confundat sapientia: legimus omnia. 'ergo', inquit, 'difficile non fuit deo ipsum se et patrem et filium facere aduersus
 25 traditam formam rebus humanis. nam et sterilem parere contra naturam difficile deo non fuit, sicut nec uirginem'. plane nihil deo difficile. sed si tam abrupte in praesumptionibus nostris hac sententia utamur, quiduis de deo confingere poterimus.

21] Hiob 42, 2. cf. Gen. 18, 14. 22] Luc. 18, 27. 23] I Cor. 1, 27.

1 tunc *PM*, emic *F* tunc ero pater *uulgo* 2 ero *seclusi* 11 aequae *PF*, ae *M* (que *add. in mg. m. 1*) 20 *lacunam signaui*: et dum filius est, pater non erit *supplenda censeo* 24 legimus omnes *fort.* 28 sed si *R*³, sensi *PMFR*¹

quasi fecerit, quia facere potuerit. non autem, quia omnia potest facere, ideo <quo>que credendum est illum fecisse etiam quod non fecerit, sed an fecerit requirendum. potuit, si uoluisset, deus pennis hominem ad uolandum instruxisse, quod et miluis praestitit; non tamen, quia potuit, statim et fecit. 5 potuit et Praxean et omnes pariter haereticos statim extinxisse; non tamen, quia potuit, extinxit. [oportebat enim et miluos esse et haereticos, oportebat et patrem crucifigi.] hac ratione erit aliquid et difficile deo, id scilicet, quodcumque non fecerit, non quia non potuerit, sed quia noluerit. dei 10 enim posse uelle est, et non posse nolle. quod autem uoluit. et potuit et ostendit. ergo quia, si uoluit semetipsum sibi filium facere, potuit et quia, si potuit, fecit, tunc probabis illum et potuisse et uoluisse, si probaueris illum fecisse.

11. Probare autem tam aperte debebis ex scripturis, quam 15 nos probamus, illum sibi filium fecisse sermonem suum. si enim filium nominat, filius autem non erit alius quam qui ex ipso prodiit, sermo autem prodiit ex ipso, hic erit filius, non ipse, de quo prodiit. non enim ipse prodiit ex semetipso. porro qui eundem patrem dicis et filium, eundem et protulisse ex 20 semetipso facis et prodisse. quod deus etsi potuit fecisse, non tamen fecit. aut exhibe probationem, quam expostulo meae similem, id est sic scripturas eundem filium et patrem ostendere, quemadmodum apud nos distincte pater et filius demonstrantur; distincte, inquam, non diuise. sicut ego pro- 25

8] cf. I Cor. 11, 19.

2 ideo quoque *Oehlerus*: ideoque *PMF*, defendit ideoque (= ideo quoque ut hodieque = hodie quoque) *Eng* 3 si uoluisset *MFR*¹ *mg* (*ita et margini cod. Paterniacensis adscripsit Rhenanus*: alias [*id est in Hirsaugiensi*] si uoluisset), *ita saluus sim P*, *ita salus sim M* (*in mg. a m. 1*) 4 hominem *M* (*ē ex is in ras.*) 7 oportebat—*crucifigi seclusi* 17 erit alius *M*, alius erit *RF*, erit *P* (*sed add. R in mg. alius*) qui *om. F* 21 prodisse quod *uulgo* etsi *scripsi*: est. si *PFM* (*si s. u. add. m. 2*) *uulgo* 22 non *M*, quod non *P* (*add. quod s. u. R*) *FR*¹ 23 sic *om. F* scriptura ** *M* (*add. s m. 3*) 24 aut *M* (*corr. in et m. 1*)

fero dictum a deo: eructuauit cor meum sermonem optimum, aequè tu contra opponas alicubi dixisse deum: 'eructuauit me cor meum sermonem optimum', ut ipse sit, qui et eructuauit et quod eructuauit, et ipse, qui protulerit et
 5 qui prolatus sit, si ipse est et sermo et deus. ecce ego propono patrem filio dixisse: filius meus es tu, ego hodie generaui te. si uelis, ut credam ipsum esse patrem et filium, ostende sic pronuntiatum alibi: 'dominus dixit ad se: filius meus sum ego, ego hodie generaui me'; proinde et:
 10 'ante luciferum generaui me'; et: 'dominus condidi me initium uiarum in opera mea, ante omnes autem colles generaui me', et si qua alia in hunc modum sunt. quem autem uerebatur deus dominus uniuersitatis ita pronuntiare, si ita res erat? an uerebatur, ne non crederetur, si simpliciter se et patrem
 15 et filium pronuntiasset? unum tamen ueritus est: mentiri, — ueritus autem semetipsum et suam ueritatem — et ideo ueracem deum credens scio illum non aliter quam disposuit pronuntiasse nec aliter disposuisse quam pronuntiauit. tu porro eum mendacem efficias et fallacem et deceptorem fidei huius,
 20 si. cum ipse esset sibi filius, alii dabat filii personam, quando scripturae omnes et demonstrationem et distinctionem trinitatis ostendant, a quibus et praescriptio nostra deducitur non posse unum atque eundem uideri qui loquitur et de quo loquitur et ad quem loquitur, quia neque
 25 peruersitas neque fallacia deo congruat, ut, cum ipse esset, ad quem loquebatur, ad alium potius et non ad semetipsum loqueretur. accipe igitur et alias uoces patris de filio per

1] Ps. 44, 2. 6] Ps. 2, 7. 10] cf. Ps. 109, 3. cf. Prou. 8, 22.

1 eructuauit *MF*, eructauit *P uulgo* 2 aequè *Oehlerus*: haec *PMF*
 3 eructuauit *PMF*, eructauit *R uulgo* 4 eructuauit *PF*, eructauit
M, ipse, qui et fort. 7 generaui *PM*, genui *F* 13 deus dominus
PM, dominus deus *F* 15 quae in parenthesi posui respiciunt ad priorem
 interrogationem: quem autem uerebatur *sqq.* 24 et de quo loquitur
om. P (add. *R in mg. ex Hirsauigiensi*) 27 loqueretur *Iun.*: loquebatur
*PMFR*¹, loquatur *R*³ reliqui

Esaiam: ecce filius meus, quem elegi, dilectus meus, in quem bene sensi; ponam spiritum meum super ipsum, et iudicium nationibus adnuntiabit. accipe et ad ipsum: magnum tibi est, ut uoceris filius meus ad statuendas tribus Iacob et ad conuertendam dispersionem Israhelis; posui te in lucem nationum, ut sis salus in extremum terrae. accipe nunc et filii uoces de patre: spiritus domini super me, quapropter unxit me ad euangelizandum hominibus. item ad patrem in psalmo: dee domine, ne dereliqueris me, donec adnuntiem brachium tuum natiuitati uniuersae uenturae; item in alio: domine, quid multiplicati sunt qui comprimunt me? sed et omnes paene psalmi, <qui> Christi personam sustinent, filium ad patrem [id est Christum ad deum] uerba facientem repraesentant. animaduerte etiam spiritum loquentem ex tertia persona de patre et filio: dixit dominus domino meo: sede ad dexteram meam, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum, item per Esaiam: haec dicit dominus domino meo Christo, item per eundem ad patrem de filio: domine, quis credidit auditui nostro, et brachium domini cui reuelatum est? adnuntiauimus de illo: sicut puerulus, sicut radix in terra sitiens, et non erat forma eius nec gloria. haec pauca de multis. nec enim adfectamus uniuersas scripturas euoluere, cum et in singulis capitulis <sunt> plenam maiestatem et auctoritatem contestantes. maiorem congressum in

1] Es. 42, 1. 4] Es. 49, 6. 8] Es. 61, 1. 10] Ps. 70, 15.
12] Ps. 3, 2. 16] Ps. 109, 1. 18] Es. 45, 1. 20] Es. 53, 1—2.

9 euangelizandum pauperibus *fort.* (cf. *adu. Marc. V, 14*) ad patrem in psalmo *MF*, in psalmo ad patrem *P uulgo* 10 dee domine *scripsi*: de eodem *PMF*, domine *Eng* dereliqueris *R*, derelinqueris *PMF* 13 qui *add. Oehlerus* 14 id est Christum ad deum *seclusi*; *desunt haec uerba etiam in P (add. R ex Hirsaugiensi)* 17 dextram *P* 20 ad patrem de filio *om. P (add. R ex Hirsaugiensi) M* 25 sunt *addidi* 26 contestantes maiorem *uulgo*

retractatibus habemus. his itaque paucis, tamen manifeste, distinctio trinitatis exponitur: est enim ipse, qui pronuntiat, spiritus, et pater, ad quem pronuntiat, et filius, de quo pronuntiat. sic et cetera, quae nunc ad patrem de filio uel ad filium, nunc ad filium de patre uel ad patrem [nunc] a spiritu pronuntiantur, unamquamque personam in sua proprietate constituunt.

12. Si te adhuc numerus scandalizat trinitatis quasi non conexae in unitate simplici, interrogo: quomodo unicus et singularis pluraliter loquitur: faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram. cum debuerit dixisse: 'faciam hominem ad imaginem et similitudinem meam', utpote unicus et singularis? sed et in sequentibus: ecce Adam factus est tamquam unus ex nobis fallit aut ludit, ut, cum unus et solus et singularis esset, numerose loqueretur. aut numquid angelis loquebatur, ut Iudaei interpretantur. quia nec ipsi filium agnoscunt? an quia ipse erat pater filius spiritus, ideo pluralem se praestans pluraliter sibi loquebatur? immo, quia iam adhaerebat illi [filius] secunda persona, sermo ipsius, et tertia, spiritus in sermone, ideo pluraliter pronuntiauit: 'faciamus' et 'nostram' et 'nobis.' cum quibus enim faciebat hominem et quibus faciebat similem, filio quidem, qui erat induiturus hominem, spiritu uero, qui erat sanctificaturus hominem, quasi cum ministris et arbitris ex unitate trinitatis loquebatur. denique sequens scriptura distinguit inter personas: (et fecit) deus hominem, ad imaginem

10] Gen. 1, 26. 13] Gen. 3, 22. 26] Gen. 1, 27.

1 habemus *MFPMg* (*add. R ex Hirsaugiensi*) *R*¹, habeamus *R*³ *uulgo* paucis tamen manifeste distinctio *uulgo* tamen *MF*, tam *P* 4 *duae hic recensiones commixtae uidentur*: 1) quae uel ad filium uel ad patrem, 2) quae nunc ad patrem de filio, nunc ad filium de patre 5 ad filium (*alt.*) *om. P* (*add. R ex Hirsaugiensi*) *M* nunc *seclusi* a spiritu *scripsi*: ad spiritum *PMF* 9 conexae *P*, connexae *MF* 12 utpote *PMF*. utpote *R uulgo* 19 filius *seclusi* 22 similem? filio *Oehlerus*, similem. <cum> filio *Rig* 23 induiturus *PMF*, inditurus *Rig* spiritui *fort.* 24 <cum eis> quasi *fort.* cum ministris *MF*, cum magistris *P* (*corr. R*), comministris *Iun* 26 et fecit *add. Pam*

dei fecit illum. cur non 'suam,' si unus qui faciebat, et non erat, ad cuius faciebat? erat autem, ad cuius imaginem faciebat, ad filii scilicet, qui, homo futurus certior et uerior, imaginem suam fecerat dici hominem, qui tunc de limo formari habebat, imago ueri et similitudo. sed et in antecedentibus operibus mundi quomodo scriptum est? primo quidem, nondum filio apparente: et dixit deus: fiat lux, et facta est, ipse scilicet sermo, uera lux, quae inluminat hominem uenientem in hunc mundum, et per illum mundialis quoque lux. exinde autem, in sermone Christo adsistente et administrante, deus uoluit fieri, et deus fecit: et dixit deus: fiat firmamentum, et fecit deus firmamentum: et dixit deus: fiant luminaria, et fecit deus luminare maius et minus. sed et cetera utique idem fecit, qui et priora, id est sermo dei, per quem omnia facta sunt et sine quo factum est nihil. qui si <et> ipse deus est secundum Iohannem: deus erat sermo, habes duos, alium dicentem, ut fiat, alium facientem. alium autem quomodo accipere debeas, iam professus sum, personae, non substantiae nomine. ad distinctionem, non ad diuisionem. ceterum, <etsi> ubique teneo unam substantiam in tribus cohaerentibus, tamen alium dicam oportet ex necessitate sensus eum, qui iubet, et eum. qui facit. nam nec iuberet, si ipse faceret dum iuberet. fieri per eum, <cui> tum iubebat, aut sibi iussurus, si unus esset, aut sine iussu facturus, quia non expectasset, ut sibi iuberet.

13. Ergo, inquis, si deus dixit et deus fecit, si alius deus dixit et alius fecit, duo dii praedicantur. si tam durus es,

7] Gen. 1, 3. 8] cf. Ioh. 1, 9. 11] Gen. 1, 6. 7. 13] Gen. 1, 14. 16. 15] Ioh. 1, 3. 17] Ioh. 1, 1.

5 ueri *Urs*, uero *PMF* 6 primo *MF*, primum *P uulgo* 8 scilicet *scripsi*: statim *PMF* uera lux *MF*, lux uera *P uulgo* 16 <et> ipse *scripsi*: ipse *PMF* 17 erit *F* 20 etsi *add. Rig* 21 teneo *PM*. teneam *F* 23 *aliter distinxi*: dum iuberet fieri *uulgo*, dum iuberet <enim> fieret *Lat* 24 <cui> tum *scripsi*: tamen *PMF* aut *MF*. haud *P uulgo* 27 si <c> alius *Oehlerus*

puta interim tu; et ut adhuc amplius hoc putes, accipe et in psalmo duos deos dictos: thronus tuus, deus, in aeuum; ** uirga regni tui; dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem: propterea unxit te, deus, deus tuus. si ad deum loquitur, et unctum deum a deo, adfirmat et hic duos deos. [pro uirga regni tui] inde et Esaias ad personam Christi: et Seboin, inquit, uiri elati, ad te transibunt et post te sequentur uincti manibus et ad te adorabunt, quia in te deus est; tu enim es deus noster, et nesciebamus, deus Israhelis. et hic enim dicendo 'deus in te' et 'tu deus' duos proponit: qui erat in Christo et [spiritum] ipsum. plus est, quod <et> in euangelio totidem inuenies: in principio erat sermo, et sermo erat apud deum, et deus erat sermo: unus, qui erat, et alius, penes quem erat. sed et nomen domini in duobus lego: dixit dominus domino meo: sede ad dexteram meam. et Esaias haec dicit: domine, quis credidit auditui nostro, et brachium domini cui reuelatum est? 'brachium' enim 'tuum', non <'domini'> dixisset, si non dominum patrem et dominum filium intellegi uellet. etiam adhuc antiquior Genesis: et pluit dominus super Sodomam et Gomorram sulphur et ignem de caelo a domino. haec aut nega scripta, aut quis es, ut non putes accipienda quem-

2] Ps. 44, 7—8. 7] Es. 45, 14. 15. 13] Ioh. 1, 1. 16] Ps. 109, 1. 17] Es. 53, 1. 21] Gen. 19, 24.

1 interim tu *MF*, interim *P* 2 tuus deus *P*, deus tuus *MF* 3 lacunam signauit: uirga directionis (siue aequitatis) *intercidit* 4 te deus *uulgo* 5 adfirmat et hic *scripsi*: adfirmat sed hic *PMF*, <adfirmat> adfirmasset hic *Oehlerus* 6 pro uirga regni tui *seclusi*: pro uirgae regnati *Oehlerus* 8 sequentur *M* (e ex u a m. 1) *R*³, sequuntur *PFR*¹ uincti manibus *fort.* (= δεδμημένοι χειροπέδας) ad te *MF*, te *P* 11 proponit: qui erat *scripsi*: proponit, qui erant *PMF* 12 in Christo *F*, in Christum *MP* spiritum *seclusi*, ut *interpretamentum uerborum* qui erat in Christo; *transponi mauult Eng ita*: in Christo, spiritum, et ipsum. spiritum ipsum *MF*, spiritum *P*, spiritum sanctum *Oehlerus* <et> in *scripsi*: in *PMF* 19 tuum *R*, suum *PMF* non <domini> *Rig*: omnino *Oehlerus* 23 aut nega *FR*, autem. nega *PM*

admodum scripta sunt, maxime quae non in allegoriis et parabolis, sed in definitionibus certis et simplicibus habent sensum? quodsi ex illis es, qui tunc dominum non sustinebant dei se filium ostendentem, ne eum deum crederent, recordare tu cum illis scriptum esse: ego dixi: uos dii estis et filii altissimi, et: stetit deus in ecclesia deorum, ut, si homines, per fidem filios dei factos, deos scriptura pronuntiare non timuit, scias illam multo magis uero et unico dei filio id dei nomen iure contulisse. 'ergo', inquis, 'prouocabo te, ut hodie quoque ex auctoritate istarum scripturarum constanter duos deos et duos dominos praedices'. absit. nos enim, qui et tempora et causas scripturarum per dei gratiam inspicimus, maxime paraleti, non hominum discipuli, duos quidem definimus, patrem et filium, et iam tres cum spiritu sancto, — secundum rationem oikonomiae, quae facit numerum, ne, ut uestra peruersitas infert, pater ipse credatur natus et passus, quod non licet credi, quoniam non ita traditum est — duos tamen deos et duos dominos numquam ex ore nostro proferimus, non quasi non et pater deus et filius deus et spiritus deus et dominus unusquisque, sed quoniam <ideo> retro et duo dii et duo domini praedicabantur, ut, ubi uenisset Christus, et deus agnosceretur et dominus uocaretur. quia filius dei et domini. si enim una persona et dei et domini in scripturis inueniretur, merito Christus non esset admissus ad nomen dei et ad domini, — nemo enim alius

3] cf. Ioh. 10, 33. 34. 5] Ps. 81, 6. 6] Ps. 81, 1.

3 dominum *om. P* (*add. R s. u. ex Hirsaugiensi*) substinebant *PM*
 4 ne *P*, nec *MF* deum *scripsi*: dominum *PMF* 9 id dei *scripsi*:
 et domini *MF*, domini *P*, et dei *Eng* 12 qui *s. u. a m. 1 M* 15 spi-
 ritu sancto *RF*, spiritum sanctum *P* (*corr. R*) *M* oikonomiae *PMF*,
 oeconomiae *uulgo* 17 quo *P* (*add. iam s. u. R ex Hirsaugiensi*)
 19 deus *om. P* (*add. R s. u. ex Hirsaugiensi*) 20 spiritus *PM*, spiritus
 sanctus *RF* dominus *Eng*: deus *PMF* quoniam *secludi uult Eng*
 21 ideo *addidi* 25 et ad domini *PM*, et domini *F* *parenthesin*
indicaui: domini. nemo *uulgo*

praeter unus deus et dominus praedicabatur — et futurum erat, ut ipse pater descendisse uideretur, quia unus deus et unus dominus legebatur, et tota oikonomia eius obumbraretur, quae in materiam fidei prospecta atque dispensata est. at ubi
 5 uenit Christus et cognitus est a nobis, quod ipse, qui numerum retro fecerat, factus secundus a patre et cum spiritu tertius, etiam pater, per ipsum plenius manifestatus, redactum est iam nomen dei et domini in unionem, ut, quia nationes a
 10 multitudinem idolorum transirent ad unicum deum, et differentia constitueretur inter cultores unius et plurimae diuinitatis. nam et lucere in mundo Christianos oportebat ut filios lucis, lumen mundi unum et deum et dominum colentes et nominantes. ceterum si ex conscientia, qua scimus dei nomen et domini et patri et filio et spiritui conuenire, deos et domi-
 15 nos nominaremus, extinxissemus faces nostras. etiam ad martyria timidiore, quibus euadendi quaque pateret occasio, iurantibus statim per deos et dominos, ut quidam haeretici, quorum dei plures. itaque deos omnino non dicam nec dominos, sed apostolum sequar, ut, si pariter nominandi fuerint pater et
 20 filius, patrem deum appellem et Iesum Christum dominum nominem. solum autem Christum potero deum dicere, sicut idem apostolus: ex quibus Christus, qui est, inquit. deus super omnia, benedictus in aeuum omne. nam et radium solis seorsum solem uocabo; solem autem nominans,
 25 cuius est radius, non statim et radium solem appellabo. nam nec soles duos faciam. tamen et solem et radium eius tam

11] cf. Matth. 5, 16. Ioh. 12, 36. Eph. 5, 8. I Thess. 5, 5. 21] cf. Rom. 1, 7. 22] Rom. 9, 5.

1 praeter unus = nisi unus, ut uidetur et dominus MF, et unus dominus P uulgo 5 cognitum fort. ipse <sit> Oehlerus 7 etiam pater scil. sit) scripsi: et iam pater PMF 8 ut Urs: et PMF 9 et Urs: ut PMF 11 mundo om. F 15 faces R³, facies PMFR¹ 16 pateret Urs: patet P, pat& (τ& ex τ) M. pater F 17 quorum s M, quorum P, quos F, quorum sunt fort. 20 patrem deum scripsi: deum patrem PMF 21 Christum <nominans> fort. potero R, postero PMF 26 nec soles scripsi: et soles MF, etsi soles P (si s. u. a m. 1) uulgo <non> faciam Urs faciam, tamen uulgo

duas res et duas species unius et indiuisae substantiae numero, quam deum et sermonem eius, quam patrem et filium.

14. Adhuc et illa nobis regula adsistit duos uindicantibus patrem et filium, quae inuisibilem deum determinauit. cum enim Moyses in Aegypto desiderasset domini conspectum 5 dicens: si ergo inueni gratiam coram te, manifesta mihi te, ut cognoscenter uideam te: non potes uidere, inquit, faciem meam; non enim uidebit homo faciem meam et uiuet, id est: morietur qui uiderit. inuenimus autem et a multis deum uisum et neminem tamen 10 eorum, qui eum uiderant, mortuum, uisum quidem [deum] secundum hominum capacitates, non secundum plenitudinem diuinitatis. nam <et> patriarchae deum uidisse referuntur, ut Abraham et Iacob, et prophetae, ut Esaias, ut Ezechiel, et tamen mortui non sunt. igitur aut mori debuerant, si eum 15 uiderant, — deum enim nemo uidebit et uiuet — aut, si deum uiderunt et mortui non sunt, scriptura mentitur deum dixisse: faciem meam homo si uiderit, non uiuet. aut <si> scriptura <non> mentitur, neque cum inuisum neque cum uisum deum profert, iam ergo alius erit qui 20 uidebatur, quia non potest idem inuisibilis definiri, qui uidebatur, et consequens erit, ut inuisibilem patrem intellegamus pro plenitudine maiestatis, uisibilem uero filium agnoscamus pro modulo deriuationis, sicut nec solem nobis contemplari licet, quantum ad ipsam substantiae summam, quae est in 25 caelis, radium autem eius toleramus oculis pro temperatura portionis, quae in terram inde porrigitur. hic ex diuerso uolet

6] Exod. 33, 13. 20.

2 quam (*priore loco*) *R*, qua *PMF* 4 quae *R*³, quem *PMFR*¹ determinauit *FR*, degerminauit *PM* 8 non enim—faciem meam *om. F* 10 autem *scripsi*: enim *PMF* 11 deum *seclusi* 13 et *addidi* 15 mortui *om. F* 16 nemo *om. F* 19 aut <si> scriptura <non> mentitur *scripsi*: aut scriptura mentitur *PMF* neque cum inuisum neque cum uisum *M*. neque eum inuisum neque eum inuisum *F*, cum inuisum aut cum uisum: *Puulgo* 20 profert *P*, praefert *MF* profert. iam *uulgo*

aliquis etiam filium inuisibilem contendere, ut sermonem, ut spiritum, et dum unam condicionem patris et filii uindicat, unum potius atque eundem confirmare patrem et filium. sed diximus scripturam differentiae patrocinari per uisibilis et inuisibilis distinctionem. iam et illud adiciant ad argumentationem, quod, si filius tunc ad Moysen loquebatur, ipse faciem suam nemini uisibilem pronuntiaret, quia scilicet ipse inuisibilis pater fuerit in filii nomine. ac per hoc sic eundem uolunt accipi et uisibilem et inuisibilem, quomodo eundem <et> patrem et filium, quoniam et paulo supra, antequam faciem Moysi neget, scriptum sit dominum ad Moysen locutum coram, uelut si quis loquatur ad amicum suum, non minus quam et Iacob: ego uidi, inquit, deum facie ad faciem. ergo uisibilis et inuisibilis idem; et quia idem utrumque, ideo et ipse pater inuisibilis, qua et filius, uisibilis. quasi uero expositio scripturae, quae fit a nobis, filio competat <a> patre seposito in sua uisibilitate. dicimus enim et filium suo nomine eatenus inuisibilem, qua sermo et spiritus dei, ex substantiae condicione, [iam nunc et quia deus et sermo et spiritus dei,] uisibilem autem fuisse ante carnem eo modo, quo dicit ad Aaron et Mariam: et si fuerit propheta in uobis, in uisione cognoscat illi et in somnio loquar illi, non quomodo Moysi: os ad os loquar illi, in specie, id est in ueritate, et non in aenigmate, id est non in imagine; sicut et apostolus: nunc uidemus tam-

11] cf. Exod. 33, 11. 13] Gen. 32, 30. 21] Num. 12, 6—8.

25] I Cor. 13, 12.

5 iam *scripsi*: nam *PMF* adiciant *MF*, adiciunt *P uulgo* 7 pronuntiaret *scripsi*: pronuntiaret *PMF* 10 <et> patrem *scripsi*: patrem *PMF* 11 neget *scripsi*: negasset et (ex negasset) *PMF* 13 deum *M*, dominum *PF* 16 quasi uero *scripsi*: quasi non *PMF* 17 a *addidi*, defendit quae traduntur *Eng* sic distinguens: quasi non . . . filio competat, patre seposito, in sua uisibilitate uisibilitate *PMF*, inuisibilitate *Harrisius*, quem sequuntur *Pam Rig Oehlerus* 19 iam nunc—spiritus dei *seclusi*: ex substantiae condicione iam nunc, et quia deus [et sermo et spiritus dei] *Eng* qua deus *Oehlerus* 22 somnio *PM*, sompnis *F* 23 illi (*alt. loco*) *Gel*: illis *PMF* 25 non in imagine *M*, non imagine *PF*

quam per speculum in aenigmate, tunc autem facie ad faciem. igitur cum Moysi seruat conspectum suum et colloquium facie ad faciem in futurum, — nam hoc postea adimpletum est in montis secessu, sicut legimus in euangelio uisum cum illo Moysen colloquentem — apparet retro semper in speculo et aenigmate et uisione et somnio deum, id est filium dei, uisum, tam prophetis et patriarchis quam et ipsi adhuc Moysi. et ipse quidem dominus, si forte coram ad faciem loquebatur, non tamen, ut et homo faciem eius uideret, nisi forte in speculo, in aenigmate. denique si sic Moysi locutus esset dominus, ut et Moyses faciem eius cominus sciret, quomodo statim atque ibidem desiderat faciem eius uidere, quam, quia uiderat, non desideraret? quomodo aequae et dominus negat uideri faciem suam posse, quam ostenderat, si tamen ostenderat? aut quae est facies dei, cuius conspectus negatur? si erat quae uisa est, — uidi, inquit Iacob, deum facie ad faciem, et salua facta est anima mea — alia debet esse facies, quae, si uideatur, occidit. aut numquid filius quidem uidebatur, — etsi facie, sed ipsum hoc in uisione et somnio et speculo et aenigmate, quia sermo et spiritus nisi imaginaria forma uideri non potest — faciem autem suam dicit inuisibilem patrem? quis enim pater? non facies erit filii nomine auctoritatis, quam genitus a patre consequitur? non enim et de aliqua maiore persona congruit dicere: 'facies mea est ille homo', et: 'faciem mihi praestat'? pater, inquit, maior me est. ergo facies erit filii pater.

4] cf. Matth. 17, 3. Marc. 9, 3. Luc. 9, 30. 16] Gen. 32, 30. 26] Ioh. 14, 28.

4 secessu *P*, secessum *MF* 6 somnio *P*, sompno *MF* 9 ut et scripsi: ut est *PM*, est *F* (ut *s. u. a m. alia*) 10 in aenigmate *MF*. et in aenigmate *P uulgo* 11 esset scripsi: est *PMF* 13 quia uiderat *MF*. si uideret *P* 15 si tamen ostenderat *om. F* at quae *fort.* 16 negatur, si *uulgo* *parenthesin indicaui*: uisa est? uidi *uulgo* 19 *parenthesin indicaui* facie sed scripsi: facies et *F*, facies sed *PM* 20 somnio *PM*, somno *F* 21 potest? faciem *uulgo* 22 patrem. quis *uulgo* non *Urs*: num *PMF* 25 praestat. pater *uulgo* 26 me est *PF*, est me *M*

nam et scriptura quid dicit? spiritus eius personá Christus dominus. ergo si Christus persona paterni spiritus est, merito cuius spiritus persona erat, id est patris, eius faciem suam, ex unitate scilicet, pronuntiauit. mira res plane, an
5 facies filii pater accipi possit, qui est caput eius. caput enim Christi deus.

15. Si hunc articulum quaestionibus scripturae ueteris non expediam, de nouo testamento sumam confirmationem nostrae interpretationis, ne quodcumque in filium reputo, in
10 patrem proinde defendas. ecce enim et in euangeliis et in apostolis uisibilem et inuisibilem deum deprehendo sub manifesta et personali distinctione condicionis utriusque. exclamat quodammodo Iohannes: deum nemo uidit unquam, utique nec retro; ademit enim temporis quaestionem dicendo deum
15 numquam uisum. confirmat et apostolus de deo: quem nemo uidit hominum, sed nec uidere potest, scilicet quia morietur qui uidebit. idem ipsi apostoli et uidisse se Christum et contrectasse testantur. porro si ipse est Christus et pater et filius, quomodo et uisus est et inuisus? ad hanc
20 diuersitatem uisi et inuisi in unum conferendam quis ex diuerso non argumentabitur recte utrumque dictum, uisibilem quidem in carne, inuisibilem uero ante carnem, ut idem sit pater inuisibilis ante carnem qui et filius uisibilis in carne?

1] Thren. 4, 20. 5] I Cor. 11, 3. 13] Ioh. 1, 18. 15] I Tim. 6, 16. 17] cf. Ex. 33, 20. cf. I Ioh. 1, 1.

1 spiritus (*genetium intellege*) eius persona *scripsi* (cf. *adu. Marc. III, 6*): spiritus personae eius *PMF* 2 persona paterni spiritus *scripsi*: personae paternae spiritus *PMF* 3 cuius spiritus *Urs*: spiritus cuius *PMF* persona *PMF*. personae *Iun, quem sequitur Oehlerus* eius *PMF*, eum *Urs, quem sequuntur Rigaltius et Oehlerus* 4 mira res *Urs*: mirarer *PMF* 5 eius *P*, eius *Xpi FM* (*eras. Xpi m. I*) 7 scripturae ueteris <quantum potuimus solutis> *fort.* 14 deum *Pam*: dominum *PMF* 15 uisum *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsauigiensi*) 16 uidere *Pam*: uideri *PMF* 18 ipse *om. F* est Christus et *Pam*: est et Christus *PM* (*prob. Eng*), est et Christus et *F* 19 Christus, pater et filius, quomodo *Eng* et uisus *F*, uisus *PM* 23 qui *PF*, quia *M*

atquin si idem ante carnem inuisibilis, quomodo uisus etiam retro inuenitur ante carnem? aequè si idem post carnem uisibilis, quomodo et nunc inuisibilis pronuntiatur ab apostolis, nisi quia alius, quem, et retro uisum in aenigmate, plenius uisibilem caro effecit, sermo scilicet, qui et caro factus est, 5 alius, quem numquam quisquam uidit, [nisi] pater scilicet. cuius est sermo? denique inspiciamus, quem apostoli uiderint. quod uidimus, inquit Iohannes, quod audiuius, oculis nostris uidimus, et manus nostrae contrectauerunt de sermone uitae. sermo enim uitae caro factus est. 10 auditus et uisus et contrectatus, quia caro, qui ante carnem sermo tantum, in primordio apud deum patrem, non <deus> pater. [apud sermonem] nam etsi deus sermo, sed, quia ex deo deus, apud deum, quia cum patre, apud patrem. et uidimus gloriam eius, tamquam unigeniti a patre, 15 utique filii, scilicet uisibilis, glorificati a patre inuisibili. et ideo, quoniam sermonem dei deum dixerat, ne adiuuaret aduersariorum praesumptionem, quasi patrem ipsum uidisset, ad distinguendum inter inuisibilem patrem et filium uisibilem superdicit ex abundantia: deum nemo uidit umquam. quem 20 deum? sermonem? atquin: uidimus et audiuius et contrectauimus de sermone uitae praedictum est. sed quem deum? scilicet patrem, apud quem deus erat sermo. unigenitus filius, qui sinum patris ipse disseruit.

8] I Ioh. 1, 1. 12] cf. Ioh. 1, 1. 14] Ioh. 1, 14. 20] I Ioh. 4, 12. 24] Ioh. 1, 18.

4 quem . . uisum *Urs*: qui . . uisus *PMF* uisibilem plenius *F* 6 nisi *seclusi* 10 est *scripsi*: et *PMF*; *intellege*: sermo uitae is sermo est, qui caro est factus 11 qui ante carnem sermo tantum in primordio *uulgo* 12 sermo tantum: *scilicet nondum* sermo uitae deus *addidi* 13 apud sermonem *seclusi*: *redarguitur enim aduersarius dicens sermonem ipsum esse deum patrem, ut docent quae sequuntur.* quia ex deo deus, apud deum *scripsi*: apud deum, quia ex deo deus *PMF* 17 ne *R*², ut *PMFR*¹ 20 superdicit *susp. Eng* 21 et contrectauimus *om. F* 22 uitae *om. F* 23 deus erat *PMF*. deum erat *Urs* 24 unigenitus <scilicet> *Urs* qui sinum patris *MF* (cf. 238, 6): qui est in sinu patris *P*, qui esse in sinu patris *Oehlerus*

ipse et auditus et uisus et, ne phantasma crederetur, etiam
 contrectatus. hunc et Paulus conspexit, nec tamen patrem
 uidit. nonne, inquit, uidi Iesum? Christum autem (si) et
 ipse deum cognominauit: quorum patres, et ex quibus
 5 Christus secundum carnem, qui est super omnia
 deus benedictus in aeuum, ostendit et ipse uisibilem
 deum filium, id est sermonem dei, quia qui caro factus est
 Christus dictus est. de patre autem ad Timotheum: quem
 nemo uidit hominum, sed nec uidere potest, exagge-
 10 rans amplius: qui solus habet immortalitatem et
 lucem habitat inaccessibilem, de quo et supra dixerat:
 regi autem saeculorum, immortalis, inuisibili, soli
 deo, ut et contraria ipsi filio adscriberemus, mortalitatem,
 accessibilitatem, quem mortuum contestatur secundum scri-
 15 pturas et a se nouissime uisum, per accessibilem utique lucem,
 quamquam et illam neque ipse sine periculo luminis expertus
 est, neque Petrus et Iohannes et Iacobus sine rationis, [et
 amentia, qui] credo, morituri ibidem, si non passuri filii
 gloriam, sed patrem uidissent. deum enim nemo uidebit
 20 et uiuet. si haec ita sunt, constat eum semper uisum ab
 initio, qui uisus fuerit in fine, et eum nec in fine uisum,
 qui nec ab initio fuit uisus, et ita duos esse uisum et inui-

3] I Cor. 9, 1. 4] Rom. 9, 5. 8] I Tim. 6, 16. 12] I Tim
 1, 17. 14] cf. I Cor. 15, 3, 8. 19] Exod. 33, 20.

1 ipse et *P*, et *MF* 3 si *addidi* 4 ipse *MF*, ipsum *P* deum
Gel: dominum *PMF* 5 super *F*, per *PM* 6 aeuum. ostendit *uulgo*
 7 deum *MF*, domini *P*, dei *Pam* quia qui *PM*, qui quia *F* 15 et
 a se *MR*³ ut a se *PFR*¹ 16 neque ipse *R*³, neque et ipse *PMFR*¹
 17 et iohannes *PM*, neque iohannes *F* rationis *R*³ (*scil. periculo*):
 ratione *PMFR*¹ et amentia qui *seclusi* (*postquam* rationis *in* ratione
deprauatum erat, superscripsit huic uocabulo aliquis amentia, quod deinde
inter uerba irrepsit). 18 *uerba*: credo morituri ibidem, *quae in libris mss.*
paulo infra post patrem uidissent leguntur huc transtuli. claudicantem
periodum ut sanaret. idem ille corrector addidit quod seclusi qui, Eng
ordinem traditum uerborum defendens sic uult rescribi: qui si—uidissent
 <essent,> credo, mortui ibidem

sum. filius ergo uisus est semper, et filius conuersatus est semper, et filius operatus est semper, ex auctoritate patris et uoluntate, quia filius nihil a semetipso potest facere, nisi uiderit patrem facientem, in sensu scilicet facientem. pater enim sensu agit, filius, qui in patris sensu est, uidens perficit. sic omnia per filium facta sunt et sine illo factum est nihil.

16. Nec putes sola opera mundi per filium facta, sed et quae a deo exinde gesta sunt. pater enim, qui diligit filium et omnia tradidit in manu eius, utique a primordio diligit et a primordio tradidit. ex quo [a primordio] sermo erat apud deum et deus erat sermo. cui data est omnis potestas a patre in caelis et in terra; non iudicat pater quemquam, sed omne iudicium tradidit filio, a primordio tamen. omnem enim dicens potestatem et omne iudicium et omnia per eum facta et omnia tradita in manu eius, nullam exceptionem temporis permittit, quia omnia non erunt, si non omnis temporis fuerint. filius itaque est. qui et ab initio iudicauit, turrem superbissimam elidens linguasque disperdens, orbem totum aquarum uolentia puniens, pluens super Sodomam et Gomorram ignem et sulphurem, deus a deo. ipse enim et ad humana semper colloquia descendit, ab Adam usque ad patriarchas et prophetas, in uisione, in somnio, in speculo. in aenigmate ordinem suum praestruens ab initio. semper quem erat persecuturus in

3] Ioh. 5, 19. 6] cf. Ioh. 1, 3. 9] Ioh. 3, 35. 12] Ioh. 1. 1.
13] Matth. 28, 18. Ioh. 5, 22. 21—22] cf. Gen. 19. 24.

1 est (*loco priore*) *PM*, fuit *F* 4 in sensu scilicet facientem *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsangiensi*) 5 filius *PM*, filius uero *F* patris sensu *PM*, sensu patris *F* 10 in manu *Pam*: in sinu *PMF* 11 tradidit. ex quo *uulgo* a primordio *seclusi*: a primordio *PF*, primordio *M* (*a eras. in. 1*) 12 sermo, cui *uulgo* 19 qui et *PMFR*¹, qui *R*² *uulgo* 20 dispersiens *Urs* 22 dominus a domino *Pam* (*cf. 247, 21*) 24 somnio *PM*, somnio *F* 25 semper *fort. delendum* quem *Urs*: quae *PMF* in finem. ita *Urs*, infinita *PMF*

fine. ita semper ediscebat, et deus, in terris cum hominibus conuersari, non alius quam sermo, qui caro erat futurus; ediscebat autem, ut nobis fidem sterneret, ut facilius crederemus filium dei descendisse in saeculum, <cum> et retro tale
 5 quid gestum cognosceremus. propter nos enim sicut scripta sunt ita et gesta sunt, in quos aeuorum fines decucurrerunt. sic etiam adfectus humanos sciebat iam tunc, suscepturus etiam ipsas substantias hominis, carnem et animum, interrogans Adam quasi nesciens: ubi es, Adam? paenitens, quod
 10 hominem fecisset, quasi non praesciens; temptans Abraham, quasi ignorans, quid sit in homine; offensus, reconciliatus eisdem, et si qua haeretici adprehendunt quasi deo indigna ad destructionem creatoris, ignorantes haec in filium competitisse, qui etiam passiones humanas et sitim et esuriam et
 15 lacrimas et ipsam natiuitatem ipsamque mortem erat subiturus, propter hoc minoratus a patre modicum citra angelos. sed quae haeretici quidem nec filio dei deputabunt conuenire. tu ipsi patri inducis, quasi ipse se deminorauerit propter nos, cum scriptura alium dicat ab alio minoratum,
 20 non ipsum a semetipso. quodsi et alius qui coronabatur gloriam et honorem, alius qui coronabat, <coronabat> utique filium pater. ceterum quale est, ut deus omnipotens ille inuisibilis, quem nemo uidit hominum nec uidere potest, ille qui inaccessibilem lucem habitat, ille qui non habitat in manu
 25 factis, a cuius conspectu terra contremescit, montes lique-
 scunt ut cera, qui totum orbem manu adprehendit uelut nidum,

6] I Cor. 10. 11. 9] Gen. 3, 9. cf. Gen. 6, 6. 11] Ioh. 2, 25. 16] cf. Ps. 8, 6. 20] cf. Ps. 8, 6. 23] cf. I Tim. 6, 16. 24] cf. Act. 17, 24. 25] cf. Ps. 96, 4—5. 26] cf. Es. 10, 14.

1 ediscebat, et deus, in *scripsi* (et deus = et cum deus etiam tum, nondum caro esset filius): ediscebat et deus in *uulgo* 4 <cum> et *Eng*: <si> et *R³ uulgo* 6 decurrerunt *F* 15 ipsam natiuitatem *om. M* 16 modicum <quid> *Urs* 17 sed quae *scripsi*: sed *PMF* 18 tu *scripsi*: quae tu *PMF* ipsi *PM*, ipse *F* 20 quodsi *Semlerus*: quid si *PMF* reliqui coronabatur *RF*, coronabitur *P* (*corr. R i in a*) *M* coronabat *addidi* 22 pater? ceterum *uulgo* 23 uidere *PM*, uideri *F* 25 contremescit *PMF*, contremiscit *R uulgo*

cui caelum thronus et terra scabellum, in quo omnis locus, non ipse in loco, qui uniuersitatis extrema linea est, ille altissimus in paradiso ad uesperam deambularit, quaerens Adam, et arcam post introitum Noe clausurit, et apud Abraham sub quercu refrigerauerit, et Moysen de rubo ardenti uocarit, et in fornace Babylonii regis quartus apparuerit? quamquam filius hominis est dictus et in imagine et speculo et aenigmate scilicet et haec, nec de filio dei credenda fuissent, si scripta non essent, fortasse non credenda de patre, licet scripta, quem isti in uuluam Mariae deducunt et in Pilati tribunal imponunt et in monumentis Ioseph recondunt. hinc igitur apparet error illorum. ignorant enim a primordio omnem ordinem diuinae dispositionis per filium decucurrisse. ipsum credunt patrem et uisum et congressum et operatum et sitim et esuriem passum — aduersus prophetam dicentem: deus aeternus non sitiet nec esuriet omnino: quanto magis nec morietur nec sepelietur? — et ita, unum deum semper egisse *, id est patrem, quae per filium gesta sunt, 17. facilius existimauerunt patrem in filii nomine uenisse quam filium in patris, dicente ipso domino: ego ueni in patris mei nomine, item ad ipsum patrem: nomen tuum manifestavi hominibus, condicente etiam scriptura: benedictus qui uenit in nomine domini, utique filius in patris nomine. sed nomen patris: deus omnipotens. <altissimus,> dominus uirtutum, rex Israhelis, qui est. quatenus

1] cf. Es. 66, 1. 6] cf. Dan. 3, 92. 16] Es. 40, 28. 20] Ioh. 5, 43. 21] Ioh. 17, 6. 23] Ps. 117, 26.

3 deambularit *Eng*: deambulauit *PMF*, deambulauerit *R* 6 uocarit *PM*, uocauerit *F* apparuerit—quamquam . . . dictus—*uulgo* 7 dictus et *PMFR*¹, dictus, ni haec *R*³ *uulgo* 8 aenigmate <fuissent?> scilicet *R*³ *uulgo* 9 fuissent *Urs*: fuisse *PMF* 11 monumentis *PMF*, monumento *Pam* recondunt *scripsi*: recludunt *PMF* 13 decurrisse *F* 18 lacunam signauit: certi uel praesumentes uel simile aliquid intercidisse puto 19 male hic distinguuntur capita uenisse *scripsi*: egisse *PMF* 23 utique *F*, utriusque *M* (*corr. in utriusque m. I.*), utriusque *P* (*del. litteram r R*) 24 sed *scripsi* (*sunt aduersarii quae sequuntur*): et *PMF*, sed et *Urs* nomina *Urs* 25 altissimus *om. PMFR*¹; *add. R*³ (*cf. 259, 5*)

ita scripturae docent, haec dicimus et in filium competisse et in his filium uenisse et in his semper egisse et sic ea in se hominibus manifestasse. omnia, inquit, patris mea sunt. cur non et nomina? cum ergo legis deum omnipotentem et altissimum et deum uirtutum et regem Israhelis et qui est, uide, ne per haec filius etiam demonstretur, suo iure deus (omnipotens,) qua sermo dei omnipotentis quaque omnium accepit potestatem, altissimus, qua dextera dei exaltatus, sicut Petrus in Actis contionatur, dominus uirtutum, quia omnia subiecta sunt illi a patre, rex Israhelis, quia illi proprie excidit sors gentis istius, item qui est, quoniam multi [filii] dicuntur et non sunt. si autem uolunt et patris nomen Christi esse, audient suo loco. interim hic mihi promptum sit responsum aduersus id, quod et de Apocalypsi Iohannis proferunt: ego dominus, qui est et qui fuit et (qui) uenit, omnipotens, et sicubi alibi dei omnipotentis appellationem non putant etiam filio conuenire. quasi qui uenturus sit ** omnipotens, cum et filius omnipotentis tam omnipotens sit quam deus dei filius.

18. Sed hanc societatem nominum paternorum in filio ne facile perspiciant, perturbat illos scriptura, si quando unicum deum statuit, quasi non eadem et deos et dominos duos proposuerit, ut supra ostendimus. 'ergo quia duos et unum', inquiunt, 'inuenimus, ideo ambo unus atque idem, et filius et pater'. porro non periclitatur scriptura, ut illi de tua argumentatione succurras, ne sibi contraria uideatur. habet

3] Ioh. 16, 15. 8] cf. Act. 2, 33. 14] Apoc. 1, 8.

7 omnipotens *add. R³, om. PMFR¹* 11 filii *seclusi*: dii *Ciacconius*, filii <dei> *Eng* (*alludi hic putans ad I Ioh. 3, 10*). 12 patris nomen Christi *scripsi*: Christi nomen patris *PMF*, defendit *Eng* sic distinguens: si autem uolunt, et Christi nomen patris esse audient suo loco 13 audient *R³*, audiunt *PM*, audiuit *F* promptum *Oehlerus*: promotum *PMF* 14 et de *PM*, de *F* 15 qui est et qui fuit et <qui> uenit *scripsi*: qui est et qui fuit et uenit *MR³*, qui est et qui uenit *F*, qui est et qui erat et qui fuit et uenit *PR¹* 17 *lacunam signaui*: sit, omni<potentis filius, non sit omni>potens *fort.*, sit, <non sit> *Eng* 18 sit dei filius quam *PMF*; *del.* dei filius *Urs* 24 unus *PM*, unum *F*

rationem et cum unicum deum statuit et cum duos patrem et filium ostendit, et sufficit sibi. filium nominari ab ea constat. saluo enim filio recte unicum deum potest determinasse, cuius est filius. non enim desinit esse qui habet filium ipse unicus, suo scilicet nomine, quotiens sine filio nominatur. sine filio autem nominatur, cum principaliter determinatur ut prima persona, quae ante filii nomen erat proponenda, quia pater ante cognoscitur et post patrem filius nominatur. igitur unus deus pater, et alius absque eo non est. quod ipse inferens non filium negat, sed alium deum. ceterum alius a patre filius non est. denique inspicere sequentia huiusmodi pronuntiationum, et inuenies fere ad idolorum factitatos atque cultores definitionem earum pertinere, ut multitudinem falsorum deorum unio diuinitatis expellat, habens tamen filium. quanto indiuiduum et inseparatum a patre, tanto in patre reputandum, etsi non nominatum. atquin si nominasset illum, separasset, ita dicens: alius praeter me non est, nisi filius meus. alium enim etiam filium fecisset, quem de aliis excipisset. puta solem dicere: ego sol, et alius praeter me non est, nisi radius meus: nonne denotasses uanitatem, quasi non et radius in sole deputetur? itaque praeter semetipsum non esse alium deum, hoc propter idolatriam ** tam nationum quam Israhelis; etiam propter haereticos, qui, sicut nationes manibus ita et ipsi uerbis idola fabricantur, id est alium deum et alium Christum. igitur et cum se unum pronuntiabat, filio pater procurabat, ne ab alio deo Christus uenisse credatur. sed ab illo, qui praedixerat: ego deus et alius absque me non est, qui se unicum, sed cum filio, ostendit, cum quo caelum solus extendit.

9] cf. Es. 45, 5. 27] Es. 45, 5. 29] cf. Es. 44, 24.

9 alius absque eo *MP*. absque eo alius *FR uulgo* 13 definitionem *RF*, definitionum *P* (u ex e) *M* 20 denotasses (s ex t a m. I) *M*: denotasset *PF* 21 praeter *R*³, per *PMFR*¹ 22 lacunam *signawi*: pronuntiasse eum intellege uel similia *interciderunt*

19. <Si> qui et hoc dictum eius in argumentum singularitatis arripient, extendi, inquit, caelum solus quantum ad ceteras uirtutes solus, praestruens aduersus coniecturas haereticorum, qui mundum ab angelis et potestatibus diuersis uolunt structum, qui et ipsum creatorem aut angelum faciunt aut † ad alia quae extrinsecus, ut opera mundi, ignorantem quoque, subornatum. aut si sic solus caelum extendit, quomodo isti praesumunt in peruersum haeretici, quasi singularis, non admittatur sophia illa dicens: cum pararet caelum, ego 5 aderam illi. et Esaias dixit: quis cognouit sensum domini et quis illi consilio fuit? utique praeter sophiam, [fuit] quae illi aderat, in ipso tamen, et cum illo uniuersa compingebat, non ignorante, quid faceret. praeter sophiam autem praeter filium dicit, qui est [Christus] sophia et uirtus 15 dei secundum apostolum, solus sciens sensum patris. quis enim scit quae sunt in deo, nisi spiritus, qui in ipso est? non qui extra ipsum. erat ergo, qui non solum deum faceret, nisi a ceteris solum. sed et euangelium recusetur, quod dicat omnia per sermonem a deo facta esse et sine 20 eo nihil factum. nisi fallor et alibi scriptum est: sermone eius caeli firmati sunt, et spiritu eius omnis uirtus eorum. et sermo autem, uirtus et sophia dei, ipse erit filius. ita si per filium omnia, caelum quoque per filium

2] Es. 44, 24. 9] Prou. 8, 27. 10] Es. 40, 13. 12] cf. Prou. 8, 30. 14] cf. I Cor. 1, 24. 15] cf. I Cor. 2, 11. 19] cf. Ioh. 1, 3. 20] Ps. 32, 6.

1 <si> qui *scripsi*: qui *PMFR*¹, quin *R*³ *uulgo*, qui = *quomodo intellegit Eng* hoc dictum *scil. quod modo attigit auctor 260, 29.* 6 aut ab aliqua extrinsecus <uirtute uolunt> ad opera mundi *fort. (Achamoth intellego Valentinianorum, cf. adu. Val. cap. 25),* ad alia, quae extrinsecus sunt opera mundi *Eng* 10 illi. et *R*, illi <simul.> et *Pam*, illi? et *Oehlerus* et Esaias dixit *Eng*: et si dixit *PMF*, et si dixit <apostolus> *Urs* 11 fuit *secl. Eng*: fuit *PM*, non fuit *F*, ait *Urs* 12 aderat. in *uulgo* 14 *Christus seclusi* 18 sed et *PM*, sed *F* 20 nisi *PM*, nisi enim *FB uulgo* 21 spiritu <oris> eius *Urs (sed cf. cap. 7)* omnis uirtus *PM*, omnes uirtutes *FR uulgo* 22 dei, ipse erit *scripsi*: ipse erit dei *PMF*

extendens non solus extendit, nisi illa ratione, qua <a> ceteris solus. atque adeo statim de filio loquitur: quis alius deiecit signa uentri loquorum et diuinationes a corde, auertens sapientes retrorsum et consilium eorum infatuans. sistens uerba filii sui? dicendo scilicet: hic est filius 5 meus dilectus, hunc audite. ita filium subiungens ipse interpretator est, quomodo caelum solus extenderit, scilicet cum filio solus, sicut cum filio unum. proinde et filii erit uox: extendi caelum solus. quia sermone caeli confirmati sunt, quia sophia in sermone adsistente paratum est caelum 16 et omnia per sermonem sunt facta, competit et filium solum extendisse caelum, qui solus operationi patris ministravit. idem erit dicens: ego primus, et in superuentura ego sum. primum scilicet omnium sermo: in principio erat sermo, in quo principio prolatus a patre est. ceterum pater 18 non habens initium, ut a nullo prolatus, ut innatus, <primus> non potest uideri. qui solus fuit semper, ordinem habere non potuit. igitur si propterea eundem et patrem et filium credendum putauerunt, ut unum deum uindicerent, saluus est unio eius qui, cum sit unus, habeat et filium, aequae et ipsum 20 eisdem scripturis comprehensum. si filium nolunt secundum a patre reputari, ne secundus duos faciat deos dici, ostendimus etiam duos deos in scriptura relatos et duos dominos: et tamen ne de isto scandalizarentur, rationem reddidimus, qua non dii duo dicantur nec domini, sed qua pater et filius 25 duo, et hoc non ex separatione substantiae, sed ex dispositione, cum indiuiduum et inseparatum filium a patre pronuntiamus, nec statu, sed gradu alium, qui etsi deus dicatur.

1] cf. Es. 44, 24. 2] Es. 45, 25. 26. 5] Luc. 9, 35; Matth. 3, 17.
9] Es. 44, 24. 10] cf. Ps. 32, 6. 13] Es. 41, 4. 14] Ioh. 1, 1.

1 qua a *R*, qua *PM*, qua de *F* 10 sunt. quia *uulgo* 12 qui *scripsi*: quia *PMF* 16 primus *addidi* 19 saluus *PMFR*¹, salua *R*² *uulgo* 20 habet *Urs* 23 etiam *coniunge cum* in scriptura, *nisi forte rescribendum est*: iam et 24 scandalizarentur *F*, scandalizentur *PM* reddidimus *scripsi*: reddimus *PMF* 25 non dii *scripsi*: dii non *PMF*

quando nominatur singularis, non ideo duos deos faciat, sed unum, hoc ipso, quod et deus ex unitate patris uocari habeat.

20. Sed argumentationibus eorum adhuc retundendis opera praebenda est, si quid de scripturis ad sententiam suam
 5 excerpent, cetera nolentes intueri, quae et ipsa regulam seruant, et quidem saluo unione diuinitatis et monarchiae statu nam sicut in ueteribus nihil aliud tenent quam: ego deus et alius praeter me non est, ita in euangelio responsionem domini ad Philippum tuentur: ego et pater unum sumus
 10 et: qui me uiderit, uidit et patrem et ego in patre et pater in me. his tribus capitulis totum instrumentum utriusque testamenti nolunt cedere, cum oporteat secundum plura intellegi pauciora. sed proprium hoc est omnium haeticorum. nam quia pauca sunt, quae in silua inuenire possunt, pauca
 15 aduersus plura defendunt et posteriora aduersus priora suscipiunt. regula autem omni rei ab initio constituta in prioribus et in <pluribus, et in> posteriora praescribit utique et in pauciora.

21. Aspice itaque, quanta praescribant tibi etiam in euangelio ante Philippi consultationem et ante omnem argumentationem tuam. et in primis ipsa statim praefatio Iohannis euangelizatoris demonstrat, quid retro fuerit qui caro fieri habebat: in principio erat sermo, et sermo erat apud deum, et deus erat sermo; hic erat in principio apud
 25 deum; omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nihil. nam si haec non aliter accipi licet quam quomodo scripta sunt, indubitanter alius ostenditur qui fuerit a prin-

7] Es. 45, 5. 9] Ioh. 10, 30. 10] Ioh. 14, 9. Ioh. 14, 11.
 23] Ioh. 1, 1—3.

3 eorum *om. F* 5 quae *om. F* 6 saluo *M*, salua *PF* statu
scripsi: sonatu *F*, sonitu *PM* 10 uidit *PM* (*corr. i in e m. 2*), uidet *F*
 12 cedere *R*³, credere *PMFR*¹ 13 est hoc *F* 14 inuenire *Iun.*: inueniri *PMF* *reliqui* 16 ab initio *PM*, semper ab initio *F* 17 pluribus,
 et in *addidi* 18 pauciora *Urs.*: paucioribus *PMF*¹ utique et in paucioribus
secludi uult Eng, improbans quae supra addidi 23 erat uerbum *P*
(erasit R et superscripsit sermo)

cipio, alius apud quem fuit, alius sermo dei, alius deus, — licet et sermo deus, sed qua dei filius, non qua pater — alius per quem omnia, alius a quo omnia. alium autem quomodo dicamus, saepe iam edidimus: quo alium dicamus necesse est non eundem, — (non eundem) autem non quasi separatum — 5 dispositione alium, non diuisione. hic ergo caro factus est, non ipse, cuius erat sermo. huius gloria uisa est tamquam unicus a patre, non tamquam patris. hic unicus sinum patris disseruit, non sinum suum pater. praecedit enim: deum nemo uidit umquam. idem et agnus dei ab Iohanne desi- 10 gnatur, non ipse, cuius est dictus. certe filius dei semper, sed non ipse, cuius est filius. hoc eum Nathanahel statim sensit, sicut et alibi Petrus: tu es filius dei. hoc et ipse recte sensisse illos confirmat, Nathanaheli quidem respondens: quia dixi: uide te sub ficu, ideo credis, Petrum uero beatum 15 adfirmans, cui non caro neque sanguis reuelasset quod [et patrem] senserat, sed pater qui in caelis est. quo dicto utriusque personae constituit distinctionem: et filii in terris, quem Petrus agnouerat dei filium, et patris qui in caelis, qui Petro reuelauerat quod [Petrus] agnouerat [dei filium Christum]. 20 cum in templo introiit, aedem patris appellat, ut filius. cum ad Nicodemum dicit: ita, inquit, dilexit deus mundum,

7] cf. Ioh. 1, 14. 8] cf. Ioh. 1, 18. 9] Ioh. 1, 18. 10] cf. Ioh. 1, 29. 12] Ioh. 1, 49. 13] Matth. 16, 16. 14] Ioh. 1, 50. 15] cf. Matth. 16, 17. 20] cf. Ioh. 2, 16. 22] Ioh. 3, 16.

1 alius sermo dei, alius deus *scripsi*: alium sermonem dei alium dominum (deum *Iun*) *PMF*¹ 2 sermo deus *scripsi*: deus sermo *PMF*¹ 3 alius *scripsi* (*bis*): alium *PMF*¹ 4 dicamus (*loco priore*) *Rig*: praedicamus *PM* (a in e corr. m. 2) *F*¹ 5 (non eundem) autem *Oehlerus*: *parenthesin indicauit* ego 6 caro factus est *PM*, factus est caro *FR uulgo* 8 unicus *Eng*: unius *PMF*¹, unus *Pam* sinum *om. F* 10 idem et agnus *Urs*: inde et si agnus *PMF reliqui* 11 dictus *scripsi* (*scil.* agnus; dictus est = dicitur *cf. 237, 6 et 278, 8*): dilectus *PMF*¹ 12 eum *PMFR*¹, enim *R³GN* 14 Nathanaeli *Gel*: nathanahel *PMF*¹ 15 dixi *R³*, dixit *PMFR*¹ 16 et patrem *seclusi*: reuelasset, — quod et patrem senserat — sed *Eng, defendens quae infra l. 20 seclusi* 20 Petrus *seclusi* dei filium Christum *seclusi* 21 templo *PMFR*¹, templum *R³ uulgo* 22 inquit *om. Pam*

ut filium suum unicum dederit, in quem omnis qui crediderit non pereat, sed habeat uitam sempiternam. et rursus: non enim misit deus filium suum in mundum, ut iudicet mundum, sed ut saluus sit mundus per eum; qui crediderit in illum, non iudicatur; qui non crediderit in illum, iam iudicatus est, quia non credidit in nomine unici filii dei. Iohannes autem, cum interrogaret qui de Iesu, cur tingeret: pater, inquit, diligit filium et omnia tradidit in manu eius; qui credit in filium, 10 habet uitam aeternam; qui non credit in filio dei, non uidebit deum, sed ira dei manebit super eum. quem uero Samaritidi ostendit? si Messiam, qui dicitur Christus, filium utique se, non patrem, demonstrauit, qui et alibi Christus, dei filius, non pater, dictus est. exinde discipulis: meum est, inquit, ut faciam uoluntatem eius, 15 qui me misit, ut consummem opus eius. et ad Iudaeos de paralytici sanitate: pater meus usque modo operatur, et ego operor. pater et ego filius dicit. denique propter hoc magis Iudaei illum interficere uolebant, non tantum quod solueret sabbatum, sed quod patrem suum deum diceret, aequans se deo. tunc ergo dicebat ad eos: nihil filius facere potest a semetipso, nisi uideat patrem facientem; quae enim ille facit, eadem et filius facit. pater enim diligit filium et omnia 20 demonstrat illi, quae ille facit, et maiora istis opera

3] Ioh. 3, 17—18. 8] Ioh. 3, 35—36. 12] cf. Ioh. 4, 25—26. 15] Ioh. 4, 34. 17] Ioh. 5, 17. 18] Ioh. 5, 18. 22] Ioh. 5, 19—27.

2 crediderit *RF*, credidit (*corr. R sec. Hirsaugiensem*) *M* 7 cum interrogaret qui de Iesu cur tingeret *scripsi* (*cf. Ioh. 3, 26*): cum interrogaretur quid de Iesu contingeret *PMF*. cum interrogaretur quid de Iesu, cum tingeret *Eng* 8 diligit *Pam* (*cf. cap. 16*): dilexit *PMF* 9 credit *Pam*: credidit *PMF* 10 credit *Pam*: credidit *PMF* 12 uero *om. F* 15 <cibus> meus est *fort. (cf. de ieiun. c. 15)* 20 tantum *R*³, tamen *PMFR*¹ quod (*prius*) *om. F* 23 uiderit *Pam* 25 demonstrat *scripsi*: demonstrauit *PMF* quae—demonstrabit illi *om. MP (sed in mg, haec ex Hirsaugiensi addidit R)* facit *R*, fecit *F* istis *Pam*: ista *I' Hirsaugiensis teste Rhenano*

demonstrabit illi, ut uos miremini. quomodo enim <pater> suscitatur mortuos et uiuificat, ita et filius quos uult uiuificat. neque enim pater iudicat, sed omne iudicium dedit filio, uti omnes honorent filium, sicut honorant patrem. qui non honorat filium, non honorat patrem, qui filium misit. amen, amen dico uobis. quod qui audit sermonem <meum> et credit ei, qui me misit, habet uitam aeternam et in iudicium non ueniet, sed transit de morte in uitam. amen dico uobis, quod ueniet hora, qua mortui audient uocem filii dei, et cum audierint, uiuent. sicut enim pater habet uitam aeternam a semetipso, ita et filio dedit uitam aeternam habere in semetipso, et iudicium dedit illi facere in potestate, quia filius hominis est, per carnem scilicet, sicut et filius dei per spiritum eius. adhuc adicit: ego autem habeo maius quam Iohannis testimonium; opera enim, quae pater mihi dedit consummare, illa ipsa de me testimonium perhibent, quod me pater miserit; et qui me misit pater, ipse testimonium dixit de me. subiungens autem: neque uocem eius audistis umquam neque formam eius uidistis, confirmat retro non patrem. sed filium fuisse qui uidebatur et audiebatur. denique dicit: ego ueni in patris mei nomine, et non me receperistis. adeo semper filius erat in dei et regis et domini omnipotentis et altissimi nomine. interrogantibus autem quid facere debeant respondit: ut credatis in eum, quem deus misit. panem quoque se adfirmat, quem pater praestaret

15] Ioh. 5, 36—37. 20] Ioh. 5, 37. 23] Ioh. 5, 43. 26] Ioh. 6, 29. 27] cf. Ioh. 6, 32.

1 demonstrabit *scripsi*: demonstrat *F Hirsaugiensis* pater *addidi* (cf. c. 24) 2 uiuificat *PM*, uiuificabit *F* 7 sermonem <meum> *Eng*: sermonem *F*, sermones *PMR*¹, sermones <meos> *R*³ *uulgo* 8 uenit *Urs* 9 transit = *transiit* de uita uel morte in uitam *F* 11 qui audierint *Lat* 13 habere *om. F* in a semet ipso *F* 14 quia *PMF*, qua *Gcl* 17 illa et ipsa *F* 22 dicit *PM*, dicebat *F* 24 <et> omnipotentis *Urs*

de caelo; ergo omne, quod ei daret pater, ad se uenire, nec reiecturum se, quia de caelo descendisset, non ut suam, sed ut patris faceret uoluntatem; uoluntatem autem patris esse, uti qui uiderit filium et crediderit in eum, uitam et resurrectionem consequatur: neminem porro ad se uenire posse, nisi quem pater adducat; omnem (autem,) qui a patre audisset et didicisset, uenire ad se, non quasi patrem aliquis uiderit adiciens et hic, ut ostenderet patris esse sermonem, per quem docti fiant. at cum discedunt ab eo multi et apostolis suis offert, si uelint discedere et ipsi, quid respondit Simon Petrus? quo discedimus? uerba uitae habes, et nos credimus, quod tu sis Christus. patrem illum esse an patris? [Christum].

22. Cuius autem doctrinam dicit, ad quam mirabantur? suam an patris? aequae ambigentibus inter se, ne ipse esset Christus, utique non pater, sed filius: meque scitis, inquit, unde sim; et non ueni a me ipso, sed est uerus qui me misit, quem uos non nostis; ego noui illum, quia apud illum sum. non dixit 'quia ipse sum' et 'ipse me misi', sed 'ille me misit'. item cum misissent ad inuadendum eum pharisaei; modicum adhuc temporis, ait, uobiscum sum et uado ad eum, qui me misit. at ubi se negat esse solum — sed ego, inquit, et qui me misit pater — nonne duos demonstrat, tam duos quam inseparatos? immo totum erat hoc quod docebat, inseparatos duos esse. siquidem et legem proponens duorum hominum testimonium confirmantem

1—3] cf. Ioh. 6, 37—38. 3—5] cf. Ioh. 6, 40. 5] cf. Ioh. 6, 44. 6] cf. Ioh. 6, 45. 7] Ioh. 6, 46. 11] Ioh. 6, 68—69. 14] cf. Ioh. 5. 20. 16] Ioh. 7, 28. 21] Ioh. 7, 33. 23] Ioh. 8, 16.

6 autem *addidi* 10 quid *PM*, et quid *F* 11 discedimus *PMF*, discedemus *Pam* 13 Christum *seclusi*, est *interpretamentum uocis* illum 16 meque scitis *scripsi* (καὶ ἐὼδατε): neque me scitis *PMF* (ex ^{no} *neque, ut uid.*), atque me scitis *Iun*, neque nescitis *Oehlerus* 22 negat *PM*, negatur *F*, negans *Oehlerus* (in *notis*) 23 *parenthesin indicauit*

subiungit: ego testimonium dico de me, et testimonium dicit de me qui me misit pater. quodsi unus esset, dum idem est et filius et pater, non uteretur legis patrocínio fidem imponentis non unius testimonio, sed duorum. item interrogatus, ubi esset pater, neque se neque patrem notum esse 5 illis respondens duos dixit ignotos, quod, si ipsum nossent, patrem nossent, non quidem quasi ipse esset pater et filius, sed quia per indiuiduitatem neque agnosci neque ignorari alter sine altero potest. interpretante extrinsecus scriptura non cognouisse illos quod de patre dixisset, — qui me, ait, misit, 10 uerax est, et ego quae ab eo audiui, ea et loquor in mundum — cum scilicet cognoscere debuissent sermones patris in filio esse, legendo apud Hieremiam: et dixit mihi dominus: ecce dedi sermones meos in os tuum et apud Esaiam: dominus dat mihi linguam disciplinae ad 15 cognoscendum, quando oporteat dicere sermonem, sicut ipse rursus: tunc, inquit, cognoscetis, quod ego sim et a memetipso nihil loquar, sed sicut me docuit <pater,> ita et loquor, quia et qui me misit mecum est, et hoc ad testimonium indiuiduorum duorum. item in alter- 20 catione Iudaeorum exprobrans, quod occidere eum uellent: ego, inquit, quae uidi penes patrem meum loquor, et uos quod uidistis penes patrem uestrum id facitis. et: nunc uultis occidere hominem ueritatem uobis locutum, quam audiuit a deo, et: si deus esset pater 25 uester, dilexissetis me; ego enim ex deo exiui et ueni,

1] Ioh. 8, 18. 4] cf. Deut. 17, 6. cf. Ioh. 8, 19. 6] cf. ib. 9] Ioh. 8, 26. 12] cf. Ioh. 8, 27. 13] Hier. 1, 9. 15] Es. 50, 4. 17] Ioh. 8, 28. 22] Ioh. 8, 38. 24] Ioh. 8, 40. 25] Ioh. 8, 42.

5 pater *om. F* 6 ignotos *PM*, esse ignotos *F* ignotos, quod, si *scripsi*: ignotos. quodsi *uulgo* 8 indiuiduitatem *FR*, indiuiduitate *P* (*corr. R*) *M* (*corr. m. J*) 10 uerba qui me—in mundum, quae in *libris mss. paulo supra l. 9 post potest leguntur, huc transposui* 13 patris *om. F* 15 mihi dat *F* 18 memetipso *PM*, me ipso *F* 19 pater *addidi* mecum est. et hoc *uulgo* 21 eum uellent *om. F* 22 meum—patrem *om. F* 24 ueritatem *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*)

— et tamen non separamus, licet exisse dixerit, ut quidam arripiunt huius dicti occasionem; exiuit enim a patre ut radius ex sole, ut riuus ex fonte, ut frutex ex semine — (et:) ego daemonium non habeo, sed honoro patrem
 5 meum, et: si ego me ipse glorificem, nihil est gloria mea; est qui me glorificet pater, quem uos dicitis deum esse uestrum nec nostis illum; at ego noui eum, et si dicam: non noui, ero similis
 10 seruo. et cum subiungit: Abraham diem meum uidit et laetatus est, nempe demonstrat filium Abrahae retro uisum, non patrem. item super caecum illum patris opera dicit se facere oportere, cui post restitutionem luminum: tu, inquit, credis in filium dei? et interroganti, quis esset
 15 iste, ipse se demonstrans utique filium demonstrauit, quem credendum esse dixerat. dehinc cognosci se profitetur a patre et patrem a se et ideo se diligi a patre, quod animam suam ponat, quia hoc praeceptum accepisset a patre. et interrogatus a Iudaeis, si ipse esset Christus — utique dei, nam usque
 20 in hodiernum Iudaei Christum dei, non ipsum patrem sperant, quia numquam Christus pater scriptus est uenturus — loquor, inquit, uobis, et non creditis; opera, quae ego facio in nomine patris, ipsa de me testimonium dicunt. quod testimonium? ipsum scilicet esse, de quo interrogabant, id est
 25 Christum dei. de ouibus etiam suis *, quod nemo illas de manu eius eriperet, pater enim, (inquit,) quod mihi dedit maius,

4] Ioh. 8, 49. 5] Ioh. 8, 54—55. 10] Ioh. 8, 56. 13] Ioh. 9, 35. 14] cf. Ioh. 9, 36—37. 16] cf. Ioh. 10, 15. cf. Ioh. 10, 17. 18] cf. Ioh. 10, 24. 21] Ioh. 10, 25. 25] cf. Ioh. 10, 27—28. 26] Ioh. 10, 29. 30.

1 separamus *PM* (s in r m. 1) *R*¹, separauit *F*, separantur *R*³ uulgo 2 enim scripsi: autem *PMF* 3 et addidi 10 et scripsi: at *PMF*. ac *Pam* 11 laetatus *PM*, locutus *F* 12 caelum *P* (*corr. R*) 16 esse dixerat *M*, esse *om. F* 19 dei *R*³, deus *PMFR*¹ 25 lacunam signavi: subiungens *desidero* 26 pater enim quod mihi dedit maius est omnibus *PM*, pater enim qui maior est omnibus mihi dedit *F Oehlerus* inquit addidi

est omnibus, et ego et pater unum sumus. hic ergo iam gradum uolunt figere stulti, immo caeci, qui non uideant primo 'ego et pater' duorum esse significationem, dehinc in nouissimo 'sumus' non ex unius esse persona, quod pluraliter dictum est, tunc, quod 'unum sumus', non 'unus sumus' 5 <dicit.> si enim dixisset: 'unus sumus', potuisset adiuuare sententiam illorum; unus enim singularis numeri significatio uidetur. adhuc, cum duo masculini generis unum dicit neutrali uerbo, quod non pertinet ad singularitatem, sed ad unitatem, ad similitudinem, ad coniunctionem, ad dilectionem 10 patris, qui filium diligit, et ad obsequium filii, qui uoluntati patris obsequitur, unum sumus dicens ego et pater ostendit duos esse, quos aequat et iungit. adeo addit etiam multa se opera a patre ostendisse, quorum nihil lapidari mereretur. et ne putarent ideo se illum lapidare debere, quasi se deum 15 ipsum, id est patrem, uoluisset intellegi, quia dixerat: ego et pater unum sumus, qua filium dei deum ostendens. non qua ipsum deum, si in lege, inquit, scriptum est: ego dixi, uos dii estis, *** et non potest solui scriptura, quem pater sanctificauit et misit in 20 mundum uos eum blasphemare dicitis, quia dixerit: filius dei sum? si non facio opera patris mei. nolite credere; si uero facio et mihi credere non uultis, uel propter opera credite; et scitote, quod ego in patre sim et pater in me. per opera ergo erit 25 pater in filio, et filius in patre; et ita per opera intellegimus

12] Ioh. 10, 30. 13] cf. Ioh. 10, 32—33. 16] Ioh. 10, 30.
18] Ioh. 10, 34—38.

5 tunc *MF*, tam *P uulgo* 6 dicit *addidi* unus *Rig*: quod unus *PMF* 8 generis unum *Eng*: generis, unum *uulgo* 12 obsequitur. unum *uulgo* 13 adeo = *adhuc, ut uidetur, nisi rescribendum est*: ad ea se *om. P (add. R ex Hirsaugiensi)* 17 qua—ostendens *subiunge uerbo* inquit 18 ipsum deum <patrem> *fort.* 19 *lacunam signaui: desiderantur uerba euangelii*: et illos deos nominauit lex, ad quos sermo dei factus est, *quae hoc loco propter antithesin insequentem*: quem pater sanctificauit *desse uix possunt* 21 dixerit *Iun*: dixerat *PMF*, dixi *Pam* 25 erat *Urs*

unum esse patrem (et filium.) adeo totum hoc perseuerabat inducere, ut duo tamen crederentur in una uirtute, quia aliter filius credi non posset, nisi duo crederentur.

23. Post haec autem Martha filium dei eum confessa non
 5 magis errauit quam Petrus et Nathanahel; quamquam et si
 errasset, statim didicisset. ecce enim ad suscitandum fratrem
 eius a mortuis ad caelum et ad patrem dominus suspiciens:
 pater, inquit, — utique filius — gratias ago tibi, quod me
 semper exaudias: propter istas turbas circumstantes
 10 dixi, ut credant, quod tu me miseris. sed et in contur-
 batione animae: et quid dicam? pater, inquit, saluum me
 fac de ista hora: atquin propter hoc ueni in istam
 horam; uerum, pater, glorifica nomen tuum, in quo
 erat filius: ego. inquit, ueni in patris nomine. inde, —
 15 scilicet suffecerat filii ad patrem uox — ecce ex abundantia
 respondet de caelo pater: [filio contestatur: hic est filius
 meus dilectus. in quo bene. sensi, audite illum. ita et
 isto] glorificaui et glorificabo rursus. quot personae
 tibi uidentur, peruersissime Praxea, nisi quot et uoces? habes
 20 filium in terris, habes patrem in caelis. non est separatio ista,
 sed dispositio diuina. ceterum scimus deum etiam intra abyssos
 esse et ubique consistere, sed ui et potestate, filiumque, ut
 indiuiduum, cum ipso ubique. tamen in ipsa oikonomia pater
 uoluit filium in terris haberi, se uero in caelis, quo et ipse
 25 filius suspiciens et orabat et postulabat a patre, quo et nos

4] cf. Ioh. 11. 27. 8] Ioh. 11. 41. 42. 11] Ioh. 12, 27. 28.
 14] Ioh. 5, 43. 16] Matth. 17, 5. 18] Ioh. 12, 28.

1 et filium *add. Urs* 4 Martha *Pam:* maria *PMF* eum (*s. u. a*
m. 1) *M* 9 <sed> propter *Lat* 10 quod *PM*, quia *F* 14 <et> filius
Rig patris *MP* (*add. mei R ex Hirsaugiensi*), patris mei *F* *paren-*
thesin indicauit: uox. ecce *uulgo* 15 ex abundanti *Lat* 16 respondet
P, respondit *MF* filio contestatur—isto *seclusi, ut quae et uerborum*
structuram turbent et omnino non legantur in euangelio secundum Io-
hannem contestaturus *Oehlerus* 18 isto *PM*, in isto *F* 19 Praxea
R, praxean *PMF* 22 potestate, filiumque *scripsi*: potestate. filium
 quoque *PMF* 23 oikonomia *PMF*, οἰκονομία *uulgo* 24 quo *R*³, quod
*PMFR*¹ caelis. quo *uulgo* 25 quo *PM*, quod *F*

erectos docebat orare: pater noster, qui es in caelis. cum sit et ubique, hanc sedem suam uoluit pater: ** mihi thronus. * minorauit filium modico citra angelos, ad terram demittendo, gloria tamen et honore coronaturus illum, in caelos resumendo. haec iam praestabat illi dicens: et glorificauit et glorificabo. postulat filius de terris, pater promittit a caelis. quid mendacem facis et patrem et filium? si aut pater de caelis loquebatur ad filium, cum ipse esset filius apud terras, aut filius ad patrem precabatur, cum ipse esset pater apud caelos, quale est, ut filius item postularet a semetipso postulando a patre, <si> filius erat pater, aut iterum pater sibi ipse promitteret promittendo filio, si pater erat <filius?> ut sic duos diuisos diceremus, quomodo iactitatis, tolerabilius erat duos diuisos quam unum deum uersipellem praedicare. itaque ad istos tunc dominus pronuntiauit: non propter me ista uox uenit, sed propter uos, ut credant et hi et patrem et filium in suis quemque nominibus et personis et locis. sed adhuc exclamat Iesus et dicit: qui credit in me. non in me credit, sed in eum credit, qui me misit, — quia per filium in patrem creditur et auctoritas credendi filio pater est — et qui me conspicit. conspicit eum qui me misit. quomodo? quoniam scilicet a memetipso non sum locutus, sed qui me misit pater ipse mihi man-

1] Matth. 6, 9. 2] cf. Ps. 102, 19. Es. 66, 1. 5] Ioh. 12, 28. 15] Ioh. 12, 30. 18] Ioh. 12, 44. 21] Ioh. 12, 45. 22] Ioh. 12, 49.

1 caelis, cum *uulgo* 2 ubique. hanc *uulgo* suam *om. F* pater mihi thronus minorauit *F*, pater. minorauit *PM* reliqui: *quas indicauit lacunas sic uelim expleri: <in caelo, inquit> mihi thronus. <hinc et>* minorauit 4 demittendo *Urs*: dimittendo *PMF* reliqui 8 aut *FR*³, autem *PMR*¹ ad filium *R*³, ad filium si autem pater *PMFR*¹ 9 terras — apud *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*) 10 pater scripsi: filius *PMF* postularet *Urs*: postulet *PMF* 11 si *add. R, om. PMF* filius erat pater et si pater erat (*l. 12*) secludi uult *Eng* 12 filius addidi 13 diceremus—diuisos *om. P* (*add. R in mg. ex Hirsaugiensi*) 14 erat *PM*, erit *F* 15 tunc *Urs*: nunc *PMF* 16 ista uox *PM*, uox ista *F* 17 et filium *FR*, filium *PM* 20 *parenthesin indicauit Eng* 21 me conspicit *MF*, conspicit *PR*¹, conspicit me *R*³ *uulgo*

datum dedit, quid dicam et quid loquar; — dominus enim dat mihi linguam disciplinae ad cognoscendum, quando oporteat dicere sermonem — quae ego loquor, sicut mihi pater dixit, ita et loquor. haec
 5 quomodo dicta sint, euangelizator et utique tam carus discipulus Iohannes magis quam Praxear nouerat, ideoque ipse de suo sensu: ante autem sollempnitatem paschae, inquit, sciens Iesus omnia sibi tradita a patre esse et se ex deo exisse et ad deum uadere. sed Praxear ipsum uult
 10 patrem de semetipso exisse et ad semetipsum abisse, ut diabolus in cor Iudae non filii traditionem, sed patris ipsius inmisit. nec diabolo bene nec haeretico, quia nec in filio bono suo diabolus operatus est traditionem. filius enim traditus est dei, qui erat in filio hominis, sicut scriptura subiungit:
 15 nunc glorificatus est filius hominis, et deus glorificatus est in illo. quis deus? utique non pater, sed sermo patris, qui erat in filio hominis, id est in carne. in qua et (si) glorificatus iam — uirtute uero et sermone — et ante Iesus, et deus, inquit, glorificabit illum in semetipso, id est
 20 pater filium, quem in semetipso habens, etsi porrectum ad terram, mox (glorificaturus erat) per resurrectionem morte deuicta.

24. Erant plane, qui et tunc non intellegent, quoniam et Thomas aliquamdiu incredulus. domine, enim inquit, non scimus, quo eas. et quomodo uiam nouimus? et Iesus: ego
 25 sum uia ueritas et uita: nemo uenit ad patrem nisi per

1] Es. 50, 4. 3] Ioh. 12, 50. 7] Ioh. 13, 1. 3. 15] Ioh. 13, 31.
 18] Ioh. 13, 32. 23] Ioh. 14, 5. 24] Ioh. 14, 6—7.

1 *parenthesin indicauit* 3 sermonem—quae *scripsi*: sermonem, quem *PMF*
 4 loquor. sicut *uulgo* 6 nouerat *R*², nominat *PFM* (*in mg. m. 2* ut meminit)
*R*¹ 9 exisse *Urs*: esse *PMF* 16 in illo *PM*, in caelo *F* 17 carne. in
 qua et (si) *scripsi*: carne, in qua et *PMF* (*intellege: quamquam Iesus et*
ante glorificatus erat, tamen de futura sua glorificatione loquitur)
 18 Iesus *Iun*: Iesum *PMF* et deus *PM*, dens *F* 19 glorificabit
Iun: glorificauit *PMF* 20 quem *om.* *R*³ *reliqui praeter Oehlerum*
 21 glorificaturus erat *addidi*: glorificauit *add.* *Urs* 22 erant plane qui
PM, erant tibi plane quippe qui *F* quoniam *PM*, quomodo *F* 23 do-
 mine enim inquit *Gel*, domino enim inquit *PMF*, domine, inquit *Oehlerum*

me; si cognouissetis me, cognouissetis et patrem: sed abhinc nostis illum et uidistis illum. et peruenuimus iam ad Philippum, qui spe excitatus uidendi patris. nec intellegens quomodo uisum patrem audisset: ostende, inquit, nobis patrem, et sufficit nobis. et dominus: 5 Philippe, tanto tempore uobiscum sum, et non cognouistis me? quem dicit cognosci ab illis debuisse <se> — hoc enim solum discuti oportet — quasi patrem, an quasi filium? si quasi patrem, doceat Praxeas tanto tempore Christum cum eis conuersatum patrem aliquando non dico 10 intellegi, uerum uel aestimari potuisse. nobis omnes scripturae, et ueteres et nouae, Christum dei filium dei praefiniunt. hoc et retro praedicabatur, hoc et ab ipso Christo pronuntiabatur, immo iam et ab ipso patre, coram de caelis filium profitente et filium glorificante: hic est filius meus, et: glorificaui 15 et glorificabo, hoc et a discipulis credebatur, hoc et a Iudaeis non credebatur. hoc se uolens credi ab illis omni hora patrem nominabat et patrem praeferebat et patrem honorabat. si ita est, ergo non patrem tanto tempore secum conuersatum ignorauerant, sed filium; et dominus, eum se 20 ignorari exprobrans, quem ignorauerant, eum utique agnosci uolebat, quem tanto tempore non agnosci exprobrauerat, id est filium. et apparere iam potest, quo modo dictum sit: qui me uidet, uidet et patrem, scilicet quo et supra: ego et pater unum sumus; — quare? quia ego ex deo exiui et 25 ueni — et: ego sum uia, nemo ad patrem uenit nisi per me; et: nemo ad me uenit nisi pater eum adduxerit; et: omnia mihi pater tradidit; et: sicut pater uiuificat, ita et filius; et: si me cognouistis, et patrem

4] Ioh. 14, 8. 6] Ioh. 14, 9. 15] Matth. 17, 5. Ioh. 12, 28.
23] Ioh. 14, 9. 24] Ioh. 10, 30. 25] Ioh. 16, 28. 26] Ioh. 14, 6.
27] Ioh. 6, 44. 28] Matth. 11, 27. Ioh. 5, 21. 29] Ioh. 14, 7.

2 sed *Gel.*: sed et *PMF* 7 se *add. Eng.*: ego olim rescribendum *putabam*: <quasi> quem dicit cognosci <se> 12 et nouae Christum dei *scripsi*: Christum dei et nouae *PMF* 16 a discipulis *PM*, discipulis *F* 22 tempore non agnosci *MF*, non agnosci tempore *Puulgo* 25 ego *om. F* 28 mihi pater *PM*, pater mihi *F*

cognouistis. secundum haec enim uicarium se patris ostenderat, per quem pater et uideretur in factis et audiretur in uerbis et cognosceretur in filio facta et uerba patris administrante, quia inuisibilis pater, quod et Philippus didicerat in lege et meminisse debuerat: deum nemo uidebit et uiuet. et ideo suggillatur patrem uidere desiderans quasi uisibilem et instruitur uisibilem eum in filio fieri ex uirtutibus, non ex personae repraesentatione. denique si patrem eundem filium uellet intellegi dicendo: qui me uidet, patrem uidet, quomodo subicit: non credis, quia ego in patre et pater in me? debuerat enim subiunxisse: 'non credis, quia ego sum pater? aut quo exaggerauit, si non illud manifestauit, quod uoluerat intellegi, se scilicet filium esse? porro dicendo: non credis, quia ego in patre et pater in me, propterea potius exaggerauit, ne, quia dixerat: qui me uidit et patrem uidit, pater existimaretur, quod numquam se existimari uoluit, qui semper se filium et a patre uenisse profitebatur. igitur et manifestam fecit duarum personarum coniunctionem, ne pater seorsum quasi uisibilis in conspectu desideraretur, et ut filius repraesentator patris haberetur, et nihilominus hoc quoque interpretatus est, quomodo pater esset in filio et filius in patre: uerba, inquit, quae ego loquor uobis, non sunt mea, — utique quia patris — pater autem manens in me facit opera. per opera ergo uirtutum et uerba doctrinae manens in filio pater per ea uidetur, per quae manet, et per eum, in quo manet, ex hoc ipso apparente proprietate utriusque personae, dum dicit: ego sum in patre, et pater in me. atque adeo: credite, ait. quid? me patrem esse? non puto scriptum esse, sed: quia ego in patre et pater

5] Exod. 33, 20. 9] Ioh. 14, 9. 10] Ioh. 14, 10. 13] ib.
22—23] ib. 27] ib. 28] Ioh. 14, 11. 29] ib.

2 in uerbis *om. F* 7 uirtutis *fort.* 10 credis *PMF*, creditis *Pam* in me <est> *Pam* 11 credis *PMF*, creditis *Pam* 13 se scilicet *R³*, sic scilicet *PMFR¹* 16 se existimari *MF*, existimari se *P uulgo* 20 ut *om. F* haberetur. et *uulgo* 22 quae ego *FR*, quae *PM*

in me, si quo minus, uel propter opera credite, ea utique opera, per quae pater in filio non uisu, sed sensu uidebatur.

25. Post Philippum et totam substantiam quaestionis istius. quae in finem euangelii perseuerat, in eodem genere sermonis, quo [pater] et filius in sua proprietate distinguitur, paracletum quoque a patre se postulaturum, cum ascendisset ad patrem, et missurum repromittit, et quidem alium. sed iam praemisimus quomodo alium. ceterum: de meo sumet, inquit. sicut ipse de patris. ita conexus patris in filio et filii in paracleto tres efficit cohaerentes, alterum ex altero. qui tres unum sunt, non unus, quomodo dictum est: ego et pater unum sumus, ad substantiae unitatem, non ad numeri singularitatem. percurre adhuc et inuenies quem patrem credis uitem patris dictum et patrem agricolam, uti quem in terra tu putas fuisse, hunc rursus in caelis a filio agnosci, cum illuc respiciens discipulos suos patri tradit. sed et si in isto euangelio non est reuelatum: deus meus, ad quid me dereliquisti? et: pater, in tuis manibus depone spiritum meum, tamen post resurrectionem et deuictae gloriae mortis exposita necessitate omnis humilitatis, cum iam patrem se posset ostendere tam fideli feminae, ex dilectione, non ex curiositate nec ex incredulitate Thomae tangere eum adgressae: ne, inquit, contigeris me, nondum ascendi ad patrem meum, uade autem ad fratres meos — quibus et in hoc <se> filium ostendit; filios enim appellasset illos, si pater fuisset — et dices eis: ascendo ad patrem meum et patrem uestrum

6] cf. Ioh. 14, 16. 9] Ioh. 16, 14. 12] Ioh. 10, 30. 14—15] cf. Ioh. 15, 1. 17] cf. Ioh. 17, 11. 18] Matth. 27, 46. 19] Luc. 23, 46. 23] Ioh. 20, 17.

5 in fine *Eng* perseuerat *Lat*: perseuerant *PMF*, defendit *Eng*, uerba quae in fine euangelii *pro subiecto accipiens* 6 pater *seclusi* distinguitur *PMF*, distinguuntur *Urs* 14 uitem *scripsi* (cf. Ioh. 15, 1): uice *PMF* 15 uti quem *Leopoldus*: utique *PMF*, et quem *Iun* 16 agnosci *scil.* inuenies 18 est *PMF*, esset *Urs* 20 deuictae *PM*, denicta *F* gloriam *R*³, gloria *PMFR*¹ 25 quibus *scripsi*: quia *PMF*, quin *Urs*, qui se *Eng* se *add.* *Urs*

et deum meum et deum uestrum. pater ad patrem, et deus ad deum? an filius ad patrem, et sermo ad deum? ipsa quoque clausula euangelii propter quid consignat haec scripta, nisi: ut credatis, inquit, Iesum Christum filium dei?
 5 igitur quaecumque ex his putaueris ad demonstrationem eisdem patris et filii proficere tibi posse, aduersus definitiuam euangelii sententiam niteris. non ideo enim scripta sunt, ut patrem credas Iesum Christum, sed ut filium.

26. Propter unum Philippi sermonem et domini responsio-
 10 nem ad eum uidemur Iohannis euangelium decucurrisse, ne tot manifeste pronuntiata et ante et postea unus sermo subuertat, secundum omnia potius quam aduersus omnia, etiam aduersus suos sensus, interpretandus. ceterum ut alia euangelia nunc interponam, quae <de> natiuitate dominica fidem
 15 confirmant, sufficit eum, qui nasci habebat ex uirgine, ab ipso adnuntiali angelo filium dei determinatum: spiritus dei superueniet in te, et uirtus altissimi obumbrabit te: propterea quod nascetur ex te sanctum uocabitur filius dei. uolent quidem et hic argumentari, sed ueritas
 20 praeualebit. 'nempe', inquit, 'filius dei deus est, *** et uirtus altissimi altissimus est'. nec pudet illis inicere, quod, si esset, scriptum fuisset. quem enim uerebatur, ut non aperte pronuntiaret: 'deus superueniet', et 'altissimus obumbrabit te'? dicens autem 'spiritus dei', etsi spiritus dei **, tamen non directo
 25 deum nominans, portionem totius intellegi uoluit, quae cessura erat in filii nomen. hic spiritus dei idem erit sermo. sicut

4] Ioh. 20, 31. 16] Luc. 1, 35.

1 et deum meum *PM* (cf. 284, 15), deum meum *FR* 8 Iesum *R*³, in Iesum *PMFR*¹ 10 decucurrisse *F* 14 nunc *scripsi*: non *PMF* <de> natiuitate *Pam*: natiuitate *PMF* 15 eum *R*³, enim *PMFR*¹ 16 adnuntiali *scripsi*: adnuntiarum *PMF* determinate *Eng* (*defendens* adnuntiarum) 17 in te *om. F* 18 uocabitur sanctum *F* 20 spiritus dei *susp. Eng* (*non probans quam indicauit lacunam*) *lacunam signauit*: ut et spiritus dei deus est *intercidisse puto* 21 illis *scripsi*: illos *PM*, illo *F* inicere *PM*, uincere *F* quod—uerebatur *om. F* 24 etsi spiritum dei *Eng*, nihil praeterea desiderans *lacunam signauit*: deus capit dici *supplenda censeo*: deus addidit *Urs* 26 erit (*i s a m. 1*) *M* sicut *MF*, sic *P*

enim Iohanne dicente: sermo caro factus est, spiritum quoque intellegimus in mentione sermonis, ita et hic sermonem quoque agnoscimus in nomine spiritus. nam et spiritus substantia est sermonis, et sermo operatio spiritus, et duo unum sunt. ceterum alium Iohannes profitebitur carnem factum, alium angelus carnem futurum, si non et spiritus sermo est et sermo spiritus. sicut ergo sermo dei non est ipse, cuius est, ita nec spiritus, et si dei dictus est, non tamen ipse est, cuius est dictus. nulla res alicuius ipse est, cuius est. plane cum quid ex ipso est et sic eius est, dum ex ipso sit, potest tale quid esse, quale et ipse, ex quo est et cuius est. et ideo spiritus deus et sermo deus. quia ex deo, non tamen ipse, ex quo est. quod (si) deus dei tamquam, substantia res, non erit ipse deus, sed hactenus deus, qua ex ipsius dei substantia [quae et substantia res est] et ut portio aliqua totius, multo magis uirtus altissimi non erit ipse altissimus, quia nec substantia res est. quod est spiritus, sicut nec sapientia, nec prouidentia. (ut) et haec enim substantiae non sunt, sed accidentia uniuscuiusque substantiae, et uirtus spiritui accidit nec ipsa erit spiritus. his itaque rebus, quodcumque sunt, spiritu dei et sermone et uirtute, conlatis in uirginem, quod de ea nascitur filius dei est. hoc se et in istis euangeliis ipse testatur statim a puero: non scitis, inquit, quod in patris mei me esse oportet? hoc et satanas eum in temptationibus nouit: si filius dei es, hoc et exinde daemonia confitentur: scimus

1] Ioh. 1, 14. 24] Luc. 2, 49. 25] Matth. 4, 3. 6. 26] Marc. 1, 24. cf. Luc. 4, 34.

1 factus *PM*, factum *F* 8 dei *scripsi*: deus *PMF* 9 tamen *P*, enim *MF* 10 ipse *scripsi*: ipsa *PMF* cuius est *PM*, cuius *F* 13 non *om. F* quodsi *Urs*: quod *PMF* dei, tamquam *uulgo* 15 qua ex *Lat*: quia ex *PMF* quae *PMF*, qua *Urs* quae et substantia res est *seclusi*: *explicant haec quae breuius dicta sunt in uersu antecedenti*: substantia res (cf. *infra l. 17* quia nec substantia res est) substantia *PM*, substantia *F* 16 totius, multo *Urs*: totius. multo *reliqui* 17 quia *R³*, qui *PMFR¹* 18 (ut) et *scripsi*: et *PMF* 20 et uirtus *F*, uirtus *PM* ipse *susp. Eng* 23 hoc se *R³*, si hoc se *PMFR¹*

qui sis, filius dei. patrem et ipse adorat. Christum se dei a Petro agnitum non negat. exultans in spiritu ad patrem: confiteor, inquit, tibi, pater, quod absconderis haec a sapientibus. hic quoque patrem nemini notum nisi filio 5 adfirmat. et patris filium † confessurus confessores et negaturus negatores suos apud patrem, inducens parabolam filii, non patris, in uineam missi post aliquot seruos et occisi a malis rusticis et a patre defensi, ignorans et ipse diem et horam ultimam soli patri notam, disponens regnum discipulis, 10 quomodo et sibi dispositum dicit a patre, habens potestatem legiones angelorum postulandi ad auxilium a patre si uellet, exclamans quod se deus reliquisset, in patris manibus spiritum ponens, et post resurrectionem spondens missurum se discipulis promissionem patris, et nouissime mandans ut tingerent in 15 patrem et filium et spiritum sanctum, non in unum. nam nec semel, sed ter, ad singula nomina in personas singulas tinguimur.

27. Et quid ego in tam manifestis morabor, cum ea congre- di debeam, de quibus manifesta obumbrare quaerunt? undi- que enim obducti distinctione patris et filii, quam manente 20 coniunctione disponimus ut solis et radii et fontis et fluuii, per indiuiduum tamen numerum duorum et trium, aliter eam ad suam nihilominus sententiam interpretari conantur, ut aequae in una persona utrumque distinguant, patrem et filium, dicentes

1] cf. Luc. 10, 21. cf. Luc. 9, 20—21 (Matth. 16, 16—17). 2] cf. Luc. 10, 21. 3] Luc. 10, 21; Matth. 11, 25. 4] cf. Luc. 10, 22; Matth. 11, 27. 5] cf. Matth. 10, 32—33; Luc. 12, 8—9. 6] cf. Matth. 21, 33—41; Marc. 12, 1—9; Luc. 20, 9—16. 8] cf. Matth. 24, 36; Marc. 13, 32. 9] cf. Luc. 22, 29; 10] cf. Matth. 26, 53. 12] cf. Luc. 23, 46. 13] cf. Luc. 24, 49. 14] cf. Matth. 28, 19.

1 ad uerba Christum—negat cf. quae adnotavi infra ad l. 5 2 agnitum PM, cognitum F exultans F, insultans PM uulgo 4 sapientibus, hic fort. hic quoque cf. 278, 23 et in istis euangelis 5 adfirmans fort. patris PM, patri F nescio an huc sint inserenda quae supra l. 1 leguntur, hoc modo: et patris filium Christum se dei a Petro agnitum non negat, confessurus confessurus MF, confessurum P uulgo negaturus MF, negaturum P uulgo 9 soli PM, sibi F 17 manifestis PM, manifestatis F congređi PM, aggredi FR uulgo 19 <de> distinctione Oehlerus 23 dicentes MF, discentes P uulgo

filium carnem esse, id est hominem, id est Iesum, patrem autem spiritum, id est deum, id est Christum. et qui unum eundemque contendunt patrem et filium, iam incipiunt diuidere illos potius quam unare. si enim alius est Iesus, alius Christus, alius erit filius, (alius) pater, quia filius Iesus, et pater Christus. talem monarchiam apud Valentinum fortasse didicerunt. sed et haec iniectio eorum, duos facere Iesum et Christum, ex praetractatis iam retusa est, quod sermo dei uel spiritus dei et uirtus altissimi dictus sit quem patrem faciunt. non enim ipse sunt, cuius dicuntur, sed ex ipso et ipsius. et aliter tamen in isto capitulo reuincuntur. 'ecce,' inquit, 'ab angelo praedicatum est: propterea quod nascetur sanctum uocabitur filius dei. caro [itaque] nata est: caro itaque erit filius dei.' immo de spiritu dei dictum est. certe enim de spiritu sancto uirgo concepit et quod concepit, id peperit; id ergo nasci habebat, quod erat conceptum, [et pariundum] id est spiritus, cuius et uocabitur nomen Emmanuel, quod est interpretatum: nobiscum deus. caro autem deus non est, ut de illa dictum sit: uocabitur sanctum filius dei, sed ille, qui in ea natus est deus, de quo et psalmus: quoniam deus homo natus est in illa et aedificauit eam uoluntate patris. quis deus in ea natus? sermo, et spiritus, qui cum sermone de patris uoluntate natus est. igitur, dum sermo in carne, et de hoc quaerendum, quomodo sermo caro sit factus, utrumne quasi transfiguratus in carnem an indutus carnem. immo indutus. ceterum deum inmutabilem et informabilem credi necesse est, ut aeternum. transfiguratio autem interemptio est pristini.

12] Luc. 1, 35. 17] Matth. 1, 23. 19] Luc. 1, 35. 21] Ps. 86, 5.

5 (alius) pater *R*³, pater *PMFR*¹ 7 uerba duos facere Iesum et Christum, quae in libr. mss. paulo supra post didicerunt comparent, huc transtuli (cf. I p. 359, 3) 8 praetractatis *MF*, retractatis *P* (corr. *R* ex *Hirsauigiensi*) 10 ipse scripsi: ipsae *PMF*¹ 13 itaque seclusi 17 et pariundum seclusi 24 dum sermo in carne scripsi: sermo in carne dum *PMF*, natus est: igitur sermo in carne. tum *Eng* 26 in carnem scripsi: in carne *PMF* an indutus carnem *RF*, om. *MP* (add. haec in *mg.* *R* ex *Hirsauigiensi*) 28 ut aeternum *PM*, in aeternum *F*

omne enim, quodcumque transfiguratur in aliud, desinit esse quod fuerat, et incipit esse quod non erat. deus autem neque desinit esse neque aliud potest esse. sermo autem deus, et sermo domini manet in aeuum, perseuerando scilicet in
 5 sua forma. quem si non capit transfigurari, consequens est, ut sic caro factus intellegatur, dum fit in carne et manifestatur et uidetur et contrectatur per carnem, quia et cetera sic accipi exigunt. si enim sermo ex transfiguratione et demutatione substantiae caro factus est, una iam erit substantia
 10 Iesus ex duabus, ex carne et spiritu, mixtura quaedam, ut electrum ex auro et argento, et incipit nec aurum esse, id est spiritus, neque argentum, id est caro, dum alterum altero mutatur et tertium quid efficitur. neque ergo deus erit Iesus — sermo enim desiit esse qui caro factus est — neque homo [caro]
 15 caro enim non proprie est qui sermo fuit. ita ex utroque neutrum (dum) est, aliud longe tertium est quam utrumque. sed enim inuenimus illum directo et deum et hominem expositum, ipso hoc psalmo suggerente: quoniam deus homo natus est in illa, et aedificauit eam uoluntate patris;
 20 certe usquequaque filium dei et filium hominis, [cum deum et hominem] sine dubio secundum utramque substantiam in sua proprietate distantem, quia neque sermo aliud quam deus neque caro aliud quam homo. sic et apostolus de utraque eius substantia docet: qui factus est, inquit, ex semine
 25 Dauid: hic erit homo et filius hominis, qui definitus est filius dei secundum spiritum: hic erit deus et [sermo] dei filius. uidemus duplicem statum, non confusum, sed coniunctum, in una persona, deum et hominem Iesum,

18] Ps. 86, 5. 24—26] Rom. 1, 3—4.

2 non *om. F* 4 aeternum *P* (*corr. R* in aeuum *ex Hirsaugiensi*)
 5 transfigurari *Urs*: configurari *PMF* 6 fit *PMR*¹, sit *FR*³ 9 erit
Urs: erat *PMF* 10 mixtura *PM*, ex mixtura *F* 11 id est spiritus
om. F 13 *parenthesin indicauit* 14 caro *seclusi* 15 non *om. F* qui
Urs: quia *PMF* 16 dum *add. Eng* 19 et aedificauit *PMR*¹, aedificauit
*FR*³ *uulgo* 20 cum deum et hominem *seclusi*: *ex u.* 17 *irrepsisse uide-*
tur 27 sermo *seclusi*: sermo <dei> dei filius *Eng*

— de Christo enim differo — et adeo salua est utriusque proprietates substantiae, ut et spiritus res suas egerit in illo, id est uirtutes et opera et signa, et caro passiones suas functa sit. esuriens sub diabolo, sitiens sub Samaritide flens Lazarum. anxia usque ad mortem, denique et mortua [est]. quodsi tertium quid esset, ex utroque confusum, ut electrum, non tam distincta documenta parerent utriusque substantiae, sed et spiritus carnalia et caro spiritalia egisset ex translatione. aut neque carnalia neque spiritalia, sed tertiae alicuius formae ex confusione. immo aut sermo mortuus esset aut caro mortua non esset, si sermo conuersus esset in carnem; aut caro enim immortalis fuisset aut sermo mortalis. sed quia substantiae ambae in statu suo quaeque distincte agebant, ideo illis et operae et exitus sui occurrerunt. disce igitur cum Nicodemo quia quod in carne natum est caro est et quod de spiritu spiritus est. neque caro spiritus fit neque spiritus caro. in uno plane esse possunt. ex his Iesus constitit, ex carne homo, ex spiritu deus. quem tunc angelus ex ea parte, qua spiritus erat, dei filium pronuntiauit, seruans carni filium hominis dici. sic et apostolus eum, dei et hominum appellans sequestrem, utriusque substantiae confirmauit. nouissime: qui filium dei carnem interpretaris, exhibe, qui sit filius hominis. aut numquid spiritus erit? sed spiritum patrem ipsum uis haberi, quia deus spiritus, quasi non et dei spiritus, sicut et sermo deus et dei sermo.

28. Nunc de Christo. facis patrem. stultissime, qui nec

15] Ioh. 3, 6. 18] cf. Luc. 1, 35. 20] cf. I Tim. 2, 5.

1 enim *scripsi*: autem *PMF* 4 sitiens *P*, sitiens *īns* (= *Iesus*) *MF*
 5 est *seclusi* 6 electrum *PM*, electri *F*, ut electrum (ex auro et argento)
fort., nisi omnino spurium est 9 aut *Urs*: ut *PMF* 13 distincte *FR*,
 distinctae *PM* 20 eum *scripsi*: etiam *PMF* (cf. *de res. carn. c. 63 init.*)
 24 quasi—spiritus *om. F* 26 *miro quodam casu uerus ordo uerborum*
hic turbatus est: uerba nunc de Christo (cf. supra l. 1), quae in libris mss.
infra 283, 7 post patrem crederes leguntur, necessario huc erant trans-
ferenda. pro eis hic leguntur: itaque Christum, nec ipsa suo loco. hiulca
autem sententia est infra 283, 4 ubi praebent libri mss.: quam calciatus,
accidens nomini res. quae desunt: itaque Christus ob eam rem illuc inserui

ipsam uim inspicias nominis huius, si tamen nomen est
 Christus et non appellatio potius; unctus enim significatur.
 unctus autem non magis nomen est quam uestitus, quam
 calciatus. itaque Christus accidens nomini res. an tu, si ex
 5 aliquo argumento uestitus quoque uocaretur Iesus, quomodo
 Christus ab unctionis sacramento, aequè Iesum filium dei
 diceres, uestitum uero patrem crederes? si pater Christus est,
 pater unctus est, et utique ab alio. aut si a semetipso, proba.
 sed non ita docent Acta Apostolorum in illa exclamatione
 10 ecclesiae ad deum: conuenerunt enim uniuersi in ista
 ciuitate aduersus sanctum filium tuum (Iesum,) quem
 unxisti, Herodes et Pilatus cum nationibus. ita et
 filium dei Iesum contestati sunt et filium a patre unctum.
 ergo Iesus idem erit Christus, qui a patre unctus est, non
 15 pater, qui filium unxit. sic et Petrus: firmissime itaque
 cognoscat omnis domus Israhel, quod et dominum et
 Christum, id est unctum, fecerit eum deus, hunc Iesum,
 quem uos crucifixistis. Iohannes autem etiam mendacem
 notat eum, qui negauerit Iesum esse Christum, contra de deo
 20 natum omnem, qui crediderit Iesum esse Christum. propter quod
 et hortatur, ut credamus nomini filii eius Iesu Christi,
 ut scilicet communio sit nobis cum patre et filio eius
 Iesu Christo. sic et Paulus ubique deum patrem ponit et domi-
 num nostrum Iesum Christum. cum ad Romanos scribit, gratias
 25 agit deo per dominum nostrum Iesum Christum; cum ad
 Galatas, non ab hominibus se apostolum praefert nec per
 hominem, sed per Iesum Christum et deum patrem. et habes

10] Act. 4, 27. 15] Act. 2, 36. 18] cf. I Ioh. 2, 22. 19] cf.
 I Ioh. 5, 1; 4, 2. 21] I Ioh. 3, 23. 22] I Ioh. 1, 3. 24] cf. Rom.
 1. 8. 26] cf. Gal. 1, 1.

1 est *om.* *F* 2 unctus enim *R*³, enim unctus *PMFR*¹ 4 calciatus
PMF, calceatus *Ruulgo* an *Urs*: at *PMF* 10 ecclesiae *om.* *P*
 (*add. R ex Hirsauigiensi*) 11 Iesum *add. Pam* 14 Iesus idem
MF, dominus idem *P* (*in mg.* Iesus idem *add. R ex Hirsauigiensi*)
 16 dominum et *M*, deum et *P* (*corr. R*), deum *F* 25 per—Christum
om. F (*add. in mg. librarius ipse*)

<per> totum instrumentum eius quae in hunc modum pronuntiant et duos proponunt deum patrem et dominum nostrum Iesum Christum, filium patris, et Iesum ipsum esse Christum, in altero quoque nomine dei filium. nam exinde, [eo iure] quo utrumque nomen unius est, id est dei filii. etiam alterum sine altero eiusdem est. et siue Iesus tantummodo positum est, intellegitur et Christus, quia Iesus unctus est. siue solummodo Christus, idem est et Iesus. quia unctus est Iesus. quorum nominum alterum est proprium, quod ab angelo impositum est. alterum accidens, quod ab unctione conuenit. dum tamen Christus filius sit. non pater. postremo: quam caecus est qui nec in Christi nomine intellegit alium deum portendi. si Christi nomen patri adscribat! si enim Christus pater deus est, qui dicit: ascendo ad patrem meum et patrem uestrum et deum meum et deum uestrum, utique alium patrem super se et deum ostendit. si item pater Christus est. alius est, qui solidat tonitruum et condit spiritum et adnuntiat in homines Christum suum. et si adstiterunt reges terrae et archontes congregati sunt in unum aduersus <dominum et aduersus> Christum ipsius, alius erit dominus, contra cuius Christum congregati sunt reges et archontes. et si haec dicit dominus domino meo Christo. alius erit dominus, qui loquitur ad patrem Christum. et cum apostolus scribit: uti deus domini nostri Iesu Christi

14] Ioh. 20, 17. 17] Am. 4, 13. 18] Ps. 2, 2. 22] Ps. 109, 1. 24] Eph. 1, 17.

1 <per> totum instrumentum *scripsi*: totum instrumentum *PMFR*¹, tota instrumenta *R*³ *uulgo* 2 deum patrem *PMFR*³, deum et patrem *R*¹ *Oehlerus* 4 altero *F*¹*R*, a terum *MP* (*corr. R u in o sec. Hirsangiensem*) eo iure *seclusi*: *iuxta* exinde *enim ferri nequit* (exinde, quo *Tertulliano sollemne est*) quo *PM*, quoque *F* 5 filii *Urs*: filius *PMF* 7 quia Iesus *R*³, quia Iesus Christus *PMFR*¹ 8 Christus, idem est et *R*³, deest et *PMFR*¹ 11 Christus *om. F* 14 patrem *PM*. ad patrem *F* 15 et deum meum *PM* (*cf. 277, 1*), et ad deum meum *F* 16 deum *om. F* 20 dominum et aduersus *addidi* 23 Christum *scripsi*: Christi *PMF*

det uobis spiritum sapientiae et agnitionis, alius erit deus Christi Iesu charismatum spiritalium largitor. certe, ne per omnia euagemur, qui suscitauit Christum suscitaturus [est] et mortalia corpora nostra tamquam alius
 5 erit suscitator quam pater, mortuus et [pater] suscitatus, si Christus, qui est mortuus, pater est.

29. Obmutescat, obmutescat ista blasphemia. sufficiat Christum, filium dei, mortuum dici, et hoc, quia ita scriptum est. nam et apostolus, non sine onere pronuntians Christum mortuum, adiecit secundum scripturas, ut duritiam pronuntiationis scripturarum auctoritate molliret et scandalum auditori euerteret. quamquam cum duae substantiae censeantur in Christo Iesu, diuina et humana, constet autem immortalem esse diuinam, cum mortalem quae humana sit, apparet
 15 tenus eum mortuum dicat, id est qua carnem et hominem et filium hominis, non qua spiritum et sermonem et dei filium. dicendo denique: Christus mortuus est, id est unctus, id quod unctum est mortuum ostendit, id est carnem. ergo, inquis, et nos eadem ratione <patrem mortuum> dicentes
 20 uos filium, non blasphemamus in dominum deum; non enim ex diuina. sed ex humana substantia mortuum dicimus. at tamen blasphematis, non tantum quia mortuum dicitis patrem, sed et quia crucifixum. maledictionem enim crucifixi, quae ex lege in filium competit. — quia Christus pro nobis maledictio
 25 factus est, non pater — [Christum] in patrem conuertentes in patrem blasphematis. nos autem dicentes Christum crucifixum

3] Rom. 8, 11. 10] cf. I Cor. 15, 3. 17] ib. 24] Gal. 3, 13. cf. Deut. 21, 23.

4 est *seclusi* tamquam *PMF*, iamque *Rig* 5 pater *seclusi* 6 pater est *PM*, pater *F* 9 non *om. F* 10 adiecit *R*, adicit *PMF* 13 Christo Iesu *PM*, Iesu Christo *F* 14 cum *PMF*, sicut *Urs*, ut *Oehlerus* 15 qua *P*, quae *MF* 16 qua *P*, quasi *MF* 17 dicendo denique *PM*, denique dicendo *F* 19 <patrem mortuum> dicentes *Urs*: dicentes *PMF reliqui praeter Rig*. 20 nos filium *P*, nos filium *M*, nos filii *F* 21 dicimus *om. F* at tamen *scripsi*: at cum *PMFR*¹, atquin *R*³ *uulgo* 23 maledictionem *scripsi*: maledictio *PMFR*¹, maledictione *R*³ *uulgo* 25 Christum *seclusi*: in Christum patrem *Eng*

non maledicimus illum, sed maledictum legis referimus, quia nec apostolus hoc dicens blasphemavit. sicut autem de quo quid capit dici sine blasphemia dicitur, ita (de) quo non capit. blasphemia est, si dicatur. ergo nec compassus est pater filio. scilicet directam blasphemiam in patrem ueriti, diminui eam ⁵ hoc modo sperant, — concedentes iam patrem et filium duos esse — si filius quidem patitur, pater uero compatitur. stulti et in hoc. quid est enim compati quam cum alio pati? porro si impassibilis pater, utique et incompassibilis; aut si compassibilis, utique passibilis. nihil ei uel timore tuo praestas. times ¹⁰ dicere passibilem quem dicis compassibilem. tam autem (in)compassibilis pater est quam impassibilis etiam filius ex ea conditione, qua deus est. sed quomodo, si filius passus est, non compassus est et pater? separatur a filio, non a deo. nam et fluuius si aliqua turbulentia contaminatur, quamquam ¹⁵ una substantia de fonte decurrat nec secernatur a fonte, tamen fluuii iniuria non pertinebit ad fontem; et licet aqua fontis sit quae patiatur in fluuio, dum non in fonte patitur, sed in fluuio, non fons patitur, sed fluuius, qui ex fonte est. ita et spiritus dei, ut pati possit in filio, quia non in patre patere ²⁰ tur, sed in filio, pater passus non uideretur. sed sufficit nihil spiritum dei passum suo nomine, quia, si quid passus est in

3 <de> quo *scripsi*: quod *PMF* 5 scilicet *Oehlerus*: sicut *PMF*, sic enim *Urs* 7 quidem *Urs*: si quidem *PMF*, sic quidem *Oehlerus* 10 uel timore tuo *scripsi*: ueluti morituro *MF*, ueluti mortuo *P*, uel hoc timore tuo *Urs* 11 incompassibilis *R*³, compassibilis *PMFR*¹ 13 si filius passus est, non *scripsi*: filius passus est, si non *PMF* 16 de fonte *om. P* (*add. R ex Hirsaugiensi*) 18 sit quae *Rig*: sitine *PMF* 20 ut pati (ut *concessiue intellegendum*) *scripsi*: qui pati *PMFR*¹, <et> qui pati *R³G*, quod pati *Oehlerus* possit *PMF*, posset *Urs* quia <tamen> non *Urs* 22 si quid <passus> passus est *Oehlerus* passus est in filio. <aliud> quidem erat, ut etc. *Oehlerus*, passus est, in filio quidem <passus est, in quo> erat et pater, cum filius *Rig*, passus est, <passus est> in filio. <in filio> quidem erat ut pater, cum filius *Eng*, — *ex uerbis* nihil spiritum dei passum suo nomine *et ex eis quae infra leguntur*: non ipse tamen (*scil. spiritus*) patiens, sed pati posse praestans *hoc*

filio † quidem erat, ut pater cum filio pateretur in carne.
 † quia hoc retractatus. nec quisquam negabit, quando nec nos
 pati pro deo possumus, nisi spiritus dei sit in nobis, qui
 et loquitur de nobis quae sunt confessionis, non ipse tamen
 5 patiens, sed pati posse praestans.

30. Alioquin si ultra perges, potero tibi durius respondere
 et te cum ipsius domini pronuntiatione committere, uti dicam:
 'quid de isto quaeris? habes ipsum exclamantem in passio-
 ne: deus meus, deus meus, ut quid me dereliquisti?'
 10 ergo aut filius patiebatur a patre derelictus, et pater passus
 non est, qui filium dereliquit; aut si pater erat qui patiebatur,
 ad quem deum exclamabat? sed haec uox carnis et animae,
 id est hominis, non sermonis nec spiritus, id est non dei,
 propterea emissa est, ut impassibilem deum ostenderet, qui
 15 sic filium reliquit, dum hominem eius tradidit in mortem.
 hoc et apostolus sensit scribens: si pater filio non peper-
 cit. hoc et Esaias prior pronuntiauit: et dominus eum
 tradidit pro delictis nostris. sic reliquit, dum non
 parcit, sic reliquit, dum tradit. ceterum non reliquit pater
 20 filium, in cuius manibus filius spiritum suum posuit. deni-
 que posuit et statim obiit; spiritu enim manente in carne
 caro omnino mori non potest. ita relinqui a patre mori fuit

9] Matth. 27, 46. 16] Rom. 8, 32. 17] Es. 53, 6. 20] cf.
 Luc. 23, 46.

*dicere uelle auctorem perspicuum est: spiritus non suo nomine, id est
 ipse, in filio passus est, sed passa est in filio caro, quae quidem ut
 pati posset eguit spiritu adiutore. inde uelim restituere: quia, si quid
 passum est in filio, quid est? erat, ut pater cum filio pateretur, in
 carne. 2 qui hoc retractatur? (= in dubium uocatur) fort.: quia hoc
 retractatus M (us in ū corr. m. 1) PF, quia hoc retractatum G Oehle-
 rus nec (alt. loco) F, et PM 3 possumus PF, ^{non}possumus M
 (non add. m. 1) nisi MF, si P 6 perges scripsi: pergens PMFR¹,
 pergas R³ uulgo 8 habes R³, habet PMFR¹ 9 derelinquisti M
 15 reliquit PM, dereliquit FR 19 parcit R³, parcet PMFR¹ tradit
 R³, tradet PMFR¹*

filio. filius igitur et moritur et resuscitatur a patre secundum scripturas, filius ascendit in superiora caelorum, qui et descendit in interiora terrae. hic sedet ad dexteram patris, non pater ad suam. hunc uidit Stephanus, cum lapidaretur, adhuc stantem ad dexteram dei, ut exinde sessurum, donec ponat illi pater omnes inimicos sub pedibus suis. hic et uenturus est rursus super nubes caeli talis, qualis et ascendit. hic interim acceptum a patre munus effudit, spiritum sanctum. tertium nomen diuinitatis et tertium gradum maiestatis, unius praedicatorum monarchiae, sed et oikonomiae interpretatorem. si quis sermones nouae prophetiae eius admiserit et deductorem omnis ueritatis, quae est in patre et filio et spiritu sancto secundum Christianum sacramentum.

31. Ceterum Iudaicae fidei ista res, sic unum deum credere. ut filium adnumerare ei nolis et post filium spiritum. quid enim erit inter nos et illos nisi differentia ista? quod opus euangelii, quae est substantia noui testamenti statuens legem et prophetas usque ad Iohannem, si non exinde pater et filius et spiritus sanctus, tres crediti, unum deum sistunt? sic deus uoluit nouare sacramentum, ut noue unus crederetur per filium et spiritum, ut coram iam deus in suis propriis nominibus et personis cognosceretur, qui et retro per filium et spiritum praedicatus non intellegebatur. uiderint igitur antichristi, qui negant patrem et filium. negant enim patrem. dum eundem filium dicunt, et negant filium, dum eundem patrem credunt, dando illis quae non sunt. auferendo quae

2] cf. Ioh. 3, 13. Eph. 4, 9. 3] cf. Marc. 16, 19. 4] cf. Act. 7, 55. 5] cf. Ps. 109, 1. 7] cf. Act. 1, 11. Luc. 21, 27. 11] cf. Ioh. 16, 13.

3 inferiora fort. (cf. de an. c. 55) 4 uidit scripsi: uidet PMF lapidaretur PMF, lapidatur Urs 5 sessurum (u ex us a m. 1) M 10 οἰκονομίας uulgo 11 deductorem Gel: deductoris PMF 15 ei annumerare F 16 quid fort. 19 spiritus sp̄s M (corr. m. 1) spiritus sanctus F, spiritus P

sunt. qui uero confessus fuerit Christum filium dei, non patrem, deus in illo manet et ipse in deo. nos credimus testimonio dei, quo testatus est de filio suo: qui filium non habet, nec uitam habet. non habet autem filium qui eum alium quam filium credit.

1] I Ioh. 4, 15. 3] cf. I Ioh. 5, 10. 4] I Ioh. 5, 12.

3 nos *RF*, non *PM* testimonio *MF*, testimonium *P* 5 ADVERSVS PRAXEAN EXPLICIT *PM*, Explicit aduersus Praxean *F*

VII.
ADVERSVS MARCIONEM
LIBRI QVINQVE.

LIBER PRIMVS.

1. Si quid retro gestum est nobis aduersus Marcionem, 5
iam hinc uiderit. nouam rem adgredimur ex uetere. primum
opusculum quasi properatum pleniore postea compositione rescideram. hanc quoque nondum exemplariis suffectam fraude tunc
fratris, dehinc apostatae, amisi, qui forte descriperat quaedam
mendosissime et exhibuit frequentiae. emendationis necessitas 10
facta est innouationis. eius occasio aliquid adicere persuasit.
ita stilus iste nunc de secundo tertius et de tertio iam hinc
primus hunc opusculi sui exitum necessario praefatur, ne
quem uarietas eius in disperso reperta confundat.

Pontus igitur, qui Euxinus natura negatur, nomine inluditur. 15
ceterum hospitem Pontum nec de situ aestimes; ita ab hu-

1 INCIPIT ADVERSVS MARCION LIBER PRIMVS *M*, Incipit liber
primus *Q*. Septimi Florentis Tertulliani aduersus Marcionem *F* 10
frequentiae. emendationis *R*, frequenti aemendationis *M*, frequentiae men-
dationis *F* 11 facta est. innouationis *uulgo* 12 *Singularibus*
huius operis fatis, quae hic enarrat Tertullianus, factum esse puto,
ut haud raro de secunda editione a nescio quo in comparationem
uocata aliqua in hanc tertiam transgearint. inueniuntur enim, id quod
priores editores omnino fugisse uidetur, hic illic eius condicionis loci, in
quibus eadem argumenta et breuius et copiosius edissera compareant.
sed cum plerumque dignosci iam non liceat, quae prioris, quae posterioris
sint editionis, satis habui in uerborum contextu quae duplici forma composita
preferuntur lineis uerticalibus includere, margini priore loco sigmate (C).
posteriore antisigmate (O) adscripto. interpolationes autem, necessitate qua-
dam ortas in hac rerum condicione, ut et alibi, uncinis seclusi. 15 igitur,
qui *R*³, qui igitur *MR*¹, qui dicitur *Rig* natura *om. R*¹ 16 ospitem *M*

manioribus fretis nostris quasi quodam barbariae suae pudore
 secessit. gentes ferocissimae inhabitant; si tamen habitatur
 in plastro. sedes incerta, uita cruda, libido promiscua et
 plurimum nuda; etiam cum abscondunt, 'suspensis de iugo
 5 pharetris ut indicibus notantur, ne qui intercedat. ita nec
 armis suis erubescunt. parentum cadauera cum pecudibus
 caesa conuiuio conuorant. qui non ita decesserint, ut escatiles
 fuerint, maledicta mors est. nec feminae sexu mitigantur
 secundum pudorem; ubera excludunt, pensum securibus faciunt,
 10 malunt militare quam nubere. duritia de caelo quoque. dies
 numquam patens, sol numquam ridens, unus aër nebula, totus
 annus hibernum, omne quod flauerit aquilo est. liquores niubus
 redeunt, amnes glacie negantur, montes pruina exaggerantur.
 omnia torpent, omnia rigent; nihil illic nisi feritas calet, illa
 15 scilicet, quae fabulas scaenis dedit de sacrificiis Taurorum et
 amoribus Colchorum et crucibus Caucasorum. sed nihil tam
 barbarum ac triste apud Pontum quam quod illic Marcion
 natus est, Scythia tetrior, Hamaxobio instabilior, Massageta
 inhumanior, Amazona audacior, nubilo obscurior, hieme frigi-
 20 dior, gelu fragilior, Histro fallacior, Caucaso abruptior. quidni?
 penes quem uerus Prometheus, deus omnipotens, blasphemiiis
 lancinatur. iam et bestiis illius barbariei importunior Marcion.
 quis enim tam castrator carnis castor quam qui nuptias
 abstulit? quis tam comesor mus Ponticus quam qui euangelia
 25 conrosit? ne tu, Euxine, probabiliorem feram philosophis edidisti
 quam Christianis. nam ille canicola Diogenes hominem inuenire
 cupiebat, lucernam meridie circumferens, Marcion deum, quem
 inuenerat, extincto lumine fidei suae amisit. non negabunt

1 sua *M* 4 abscondunt *scil.* libidinem 5 ut indicibus *MR*¹, indicibus *R*³
uulgo (*uariae lectiones codicis F ubi ubi consentiunt cum R siue R*¹ non nota-
buntur) notantur *scripsi*: notentur *MR*¹ *om.* *R*³ *uulgo* ne *MR*¹,
 ne<temere> *R*³ *uulgo* qui *MFR*³, quis *R*¹ 11 ridens *Eng*: libens *MR*.
 liquens *Urs.* liber *Lat.*, lucens *Leopoldus* 12 niubus *Eng*: ignibus *MR*
 14 feritas *MR* ueritas *F* 18 Hamaxobio *R*, maxobio *MF* 19 amazona *M*,
 amazema *F*. Amazonia *R* 21 uelut Prometheus *susp.* *Eng* 22 lancinatur *R*³,
 laciniatur *MR*¹, lacimatur *F* barbariei *MR*¹, barboriei *F*, barbariae *R*³ *uulgo*
 24 commesor *M* 25 nae *R* *uulgo* 26 illa *Urs* canicola *Eng*: caninola *MR*

discipuli eius primam illius fidem nobiscum fuisse, ipsius litteris testibus, ut hinc iam destinari possit haereticus qui deserto quod prius fuerat id postea sibi elegerit, quod retro non erat. in tantum enim haeresis deputabitur quod postea inducitur, in quantum ueritas habebitur quod retro et a primordio traditum est. sed alius libellus hunc gradum sustinebit aduersus haereticos, etiam sine retractatu doctrinarum reuincendos. quod hoc sint de praescriptione nouitatis. nunc quatenus admittenda congressio est interdum, ne compendium praescriptionis ubique aduocatum diffidentiae deputetur, regulam prius aduersarii praetexam, ne cui lateat, in qua principalis quaestio dimicatura est.

2. Duos Ponticus deos adfert, tamquam duas Symplegadas naufragii sui, quem negare non potuit, id est creatorem, id est nostrum, et quem probare non poterit, id est suum, passus, infelix, huius praesumptionis instinctum de simplici capitulo dominicae pronuntiationis, in homines non in deos disponentis exempla illa bonae et malae arboris, quod neque bona malos neque mala bonos proferat fructus, id est neque mens uel fides bona malas edat operas neque mala bonas. languens enim — quod et nunc multi, et maxime haeretici — circa mali quaestionem. unde malum, et obtusis sensibus ipsa enormitate curiositatis inueniens creatorem pronuntiantem: ego sum, qui condo mala, quanto ipsum praesumpserat mali auctorem et ex aliis argumentis. quae ita persuadent peruerso cuique, tanto in creatorem interpretatus malam arborem malos fructus condentem, scilicet mala, alium deum praesumpsit esse debere in partem bonae arboris bonos

17] cf. Luc. 6, 43. 24] Es. 45, 7.

1 illius *Urs*: illis *MR* 9 est, interdum *uulgo* 11 prius aduersarii *MF*, aduersarii prius *R uulgo* 13 Ponticos *R*¹ sinplegadas *M* 14 creatorem, id est nostrum *MR*, creatorem nostrum *F Ochlerus* 16 praesumptionis *M* instinctum ac de *F* 17 pronuntiationis *M*, praenuntiationis *R* 22 obtusis *M*, obtusis *R* 23 pronuntiantem *MF*, praenuntiantem *R* 28 praesumpsit *M* bonae arboris bonos fructus *scil.* condentis, *quod sane durius est ellipseos genus*: arboris, bonos fructus (*pro* in bonos fructus) *mauult distingui Eng*

fructus. et ita in Christo quasi aliam inueniens dispositionem solius et purae benignitatis, ut diuersae a creatoris, facile nouam et hospitam argumentatus est diuinitatem in Christo suo reuelatam modicoque exinde fermento totam fidei
 5 massam haeretico acore desipuit. habuit et Cerdonem quendam informatorem scandali huius: duo facilius duos deos caeci perspexisse se existimauerunt. unum enim non integre uiderant. lippientibus etiam singularis lucerna numerosa est. alterum igitur deum, quem confiteri cobeatur, de malo infamando destruxit, alterum, quem commentari conitebatur,
 10 de bono praeferendo construxit. has naturas quibus disposuerit articulis, per ipsas responsiones nostras ostendemus.

3. Principalis itaque et exinde tota congressio de numero, an duos deos liceat induci, si forte, poëtica et pictoria licentia, et tertia iam, haeretica. sed ueritas Christiana destrictie
 15 pronuntiauit: deus si non unus est, non est, quia dignius credimus non esse quodcumque non ita fuerit, ut esse debeat. deum autem ut scias unum esse debere, quaere quid sit deus, et non aliter inuenies. quantum humana condicio de deo
 20 definire potest, id definitio, quod et omnium conscientia agnoscat: deum summum esse magnum in aeternitate constitutum, [innatum, infectum, sine initio, sine fine] — hunc enim statum aeternitati † censendum, quae summum magnum deum efficiat, dum hoc est in deo ipsa — atque ita et cetera, ut sit
 25 deus summum magnum et forma et ratione et ui et potestate. cum de isto conuenit apud omnes. — nemo enim negabit

4] cf. I Cor. 5, 6.

2 creatoris *scripsi*: creatore *M* (e ex ae a m. 1) *R* 5 acore *R*³, acrore *MR*¹ desipuit *Scal*: decepit *MR* (cf. autem I 246, 12; 260, 7) 6 duo *scripsi*: quo *MR* 8 lippientibus *M* etiam (s. u. a m. 1) *M* 11 praestruferendo *M*, praestruendo *R*¹, praefereendo *R*³ 12 ostendemus *M*, ostendimus *R uulgo* 17 credimus non *MR*, non credimus *F* non ita *MR*, ita non *F* 21 constitutum *refer ad* summum magnum, non ad deum (cf. *infra* l. 23: quae summum *sqq.*) 22 innatum — fine *seclusi*: *interpolata sunt ab eo, qui sequentia*: hunc enim statum (*id est summi magni statum*) non intellexit. *parenthesin indicaui* 23 censeo uindictandum fort. 24 et cetera *scil.* summa magna 26 conuenit *MF*, conueniat *R uulgo*

deum summum magnum quid esse, nisi qui potuerit deum imum modicum quid e contrario pronuntiare, ut deum neget auferendo quod dei est — quae erit iam condicio ipsius summi magni? nempe, ut nihil illi adaequetur, id est, ut non sit aliud summum magnum, quia, si fuerit, adaequabitur, et si adaequabitur, non erit iam summum magnum, eversa condicione et, ut ita dixerim, lege, quae summo magno nihil C sinit adaequari. | ergo unicum sit necesse est summum magnum, — quod fuerit par non habendo — ne non sit summum magnum. ergo non aliter erit quam per quod habet esse, id 10 est unicum omnino. proinde deus cum summum magnum sit, recte ueritas nostra pronuntiauit: deus, si non unus est, non est, non quasi dubitemus esse deum dicendo: si non unus, non est, sed quia quem confidimus esse, id eum definiamus esse, quod si non est, deus non est. [et summum scilicet 15 D magnum] | porro (si) summum magnum unicum sit necesse est, ergo et deus unicus erit, non aliter deus, nisi summum magnum, nec aliter summum magnum, nisi parem non habens, nec aliter parem non habens, nisi unicus fuerit. | certe quemcumque alium deum induxeris, non alia poteris eum forma tueri deum 20 quam ut et illi proprium diuinitatis adscriperis, sicut aeternum ita et summum magnum. duo ergo summa magna quomodo consistent, cum hoc sit summum magnum, par non habere, par autem non habere uni competat, in duobus esse nullo modo possit? 25

4. Sed argumentabitur quilibet posse et duo summa magna consistere, distincta atque disiuncta in suis finibus, et utique aduocabit exemplum regna terrarum, tanta numero et tamen summa magna in suis quibusque regionibus, et putabit ubique

1 poterit *Oehlerus* 8 summum magnum, — quod fuerit *scripsi*: quod fuerit summum magnum *MR* 14 id eum *Rig*: idem *MF*, iidem *R* 15 et summum scilicet magnum *seclusi*: *del.* et *Rig*; *neque uero hoc postulatur secundum ea quae antecedunt, sed*: unus scilicet. *interpolata sunt haec, ut aptius coniungerentur cum antecedentibus quae abhinc insertae sunt secundae editionis reliquiae* 16 si *addidi* 19 aliter *MB*, autem *F* 24 <cum> uni *Rig* <et> in *Oehlerus* 27 suis *M* 29 utique *Urs*

humana diuinis conferenda. iam ergo si huic argumentationi locus dabitur, quid prohibet, non dico et tertium et quartum deum inducere, uerum tot iam numero quot et gentium reges? de deo agitur, cuius hoc principaliter proprium est, nullius exempli capere comparationem. hoc natura ipsa, si non aliquis Esaias, uel ipse per Esaiam deus, contionabitur: cui me similibitis? diuinis forsitan comparabuntur humana, deo non ita. aliud enim deus, aliud quae dei. denique qui exemplo uteris regis quasi summi magni, uide ne iam non possis eo uti. rex enim, etsi summum magnum est in suo solio usque ad deum, tamen infra deum; comparatus autem ad deum excidet iam de summo magno, translato in deum. hoc si ita, quomodo uteris eius rei exemplo ad dei comparationem quae, dum ad comparationem accedit, amittitur? [quid C] nunc, si nec inter reges plurifarum uideri potest summum magnum, sed unicum et singulare, apud eum scilicet, qui rex regum ob summitatem magnitudinis et subiectionem ceterorum graduum quasi culmen dominationis excipitur? [sed O] etiam [alterius formae] reges, qui singulares in unione imperii praesunt si<(militariter)> minutalibus, ut ita dixerim, regnis, <(si) undique conferantur in examinationem, qua constet, quis eorum praecellat in substantiis et uiribus regni, in unum necesse est summitas magnitudinis eliquetur, omnibus gradatim per comparationis exitum de magnitudinis summa expressis et exclusis. |adeo 25 etsi in disperso multifarum uidetur summum magnum, suis uiribus et sua natura et suo statu unicum est. proinde cum

7] Es. 40, 25.

8 non ita *Urs*: nostro *MF*, nostra *R* 10 eo uti *MR*, uti *F Oehlerus* in sequentibus duas recensiones inter se commixtas agnosco: 1) rex enim—etsi summum magnum usque ad deum, tamen infra deum—excidet 2) rex enim summum magnum est in suo solio, comparatus autem ad deum excidet 12 translato *Oehlerus*: translatio *MR* 19 alterius formae *seclusi, quippe quod prorsus careat sensu; interpolatum esse apparet, ut in aliquo certe diuersa esse uiderentur quae abhinc leguntur ab eis, quae antecedunt. ceterum secunda recensio (inde a l. 18) mihi quidem posterior esse uidetur, ut elegantior.* 20 si<(militariter)> minutalibus *scripsi*: si minutalibus *MFR*³, si in minutalibus *R*¹ <(si) undique *scripsi*: undique *MR*

duo dii conferuntur ut duo [reges et duo] summa magna, in alterum concedat necesse est unio summi magni ex sententia comparationis, quia summum uictoria sua constat, superato aemulo alio magno, non tamen summo, atque ex defectione aemuli solitudinem quandam de singularitate praestantiae suae possidens unicum est. ineluctabilis iste complexus in hoc sententiam constringit: aut negandum deum esse summum magnum, quod nemo patietur sapiens, aut nulli alii communicandum.

5. Aut quae ratio duo summa magna composuit? primo enim exigam, cur non plura, si duo, quando locupletio-rem oporteret credi substantiam diuinitatis, si competeret ei numerus. honestior et liberalior Valentinus, qui simul ausus est duos concipere, Bython et Sigen, tum usque ad triginta Aeonum fetus, tamquam Aeneiae scrofae, examen diuinitatis effudit. quaecumque ratio plura summa magna non patitur admitti, eadem nec duo, ut <et> ipsa plura. [post unum] post unum enim numerus. quae potuit duo admittere, eadem potuit et plura. et duo enim multitudo, unione iam excessa. denique apud nos uis rationis istius ipso termino plures deos credi non sinit, quo nec duos illa regula unum deum sistens, qua deum id esse oporteat, cui nihil adaequetur, ut summo magno, unicum autem sit, cui nihil adaequetur. iam nunc duo summa magna, duo paria, cui operae pretio, cui emolumento deputarentur? quid interfuit numeri, cum duo paria non differant uno? una enim res est, quae eadem in duobus est. etiamsi plura essent paria, tantundem omnia <quantum> unum fuissent, nullo inter se differendo, qua paria. porro si

15] cf. Verg. Aen. VIII 43 sqq.

2 reges et duo *seclusi* 3 uictoria *M*, ex uictoria *R* 13 simul (= simulac) *MR*, <cum> semel *van der Vliet* 14 Bython *Rig*: Bythum *MR³F*, Bythium *R¹* Sigen, tum *scripsi*: Sigeneum *MR¹*, Sigen cum *R uulgo* 15 Aeneiae *Rig*: aeoneiae *MR¹*, aeoniae *R³* 17 et ipsa *scripsi*: ipsa *MR* post unum *seclusi* 19 et duo *scripsi*: post duo *MR³*, potest duo *R¹* excessa *R*, excessu *M* (*corr. m. 1*) 21 quo *Scal*: quod *MR* 22 ut summo—adaequetur *om. M* (*add. in mg. m. 2*) 27 quantum *addidi*, sed nescio an melius secludatur unum

neutrum ex duobus altero distat, ut ambo summa magna, qua dei ambo, neutrum plus altero praestat, nullam iam rationem numeri sui ostendunt, praestantiam non habentes. numerus autem diuinitatis summa ratione constare deberet, uel
 5 quoniam et cultura eius in anceps deduceretur. ecce enim duos intuens deos tam pares quam duo summa magna, quid facerem? si ambos colerem, uererer, ne abundantia officii superstitio potius quam religio existimaretur, quia duos tam pares et in altero ambos possem in uno demereri, hoc ipsum
 10 testimonio praestans parilitati et unitati eorum, dum alterum in altero uenerarer, dum in uno mihi duo sunt. si alterum colerem, aequae recogitarem, ne suffundere uiderer numeri uanitatem sine differentia superuacui, hoc est: tutius censerem neutrum colendum quam alterum cum scrupulo [colendum]
 15 aut ambos uane.

6. Sic adhuc uidemur disputare, quasi Marcion duos pares constituat. nam dum defendimus deum, summum magnum, unicum credi oportere, excludentes ab eo parilitatem, tamquam de duobus paribus de his retractauimus, nihilominus
 20 tamen docendo pares esse non posse secundum summi magni formam satis confirmauimus duos esse non posse. alioquin certi Marcionem dispare deos constituere, alterum iudicem, ferum, bellipotentem, alterum mitem, placidum et tantummodo bonum atque optimum. dispiciamus aequae et hanc
 25 partem, an diuersitas saltem duos capiat, si parilitas capere non potuit. porro et hic eadem regula summi magni patrocina-bitur nobis, utpote quae totum statum uindicet diuinitatis. conueniens enim et quodammodo iniecta manu detinens aduersarii sensum non negantis creatorem deum, iustissime prae-
 30 scribo illi diuersitati locum non esse inter eos, quos ex aequo

1 iam ut *MR*; *transposui* iam, quod hoc loco ferri nequit, post nullam (l. 2) qua *MR*³, quae *R*¹ 2 plus fort. delendum 7 facerem, si ambos colerem? *uulgo* 11 in una *M* (corr. m. 1) 13 tutius *M*, ut tutius *R uulgo* 14 colendum *seclusi* 21 alioquin *MF*, alioqui *R* 28 et om. *F* 30 quos *van der Vliet*: qui *MR*

deos confessus non potest facere diuersos, non quia non et homines licet sub eadem appellatione diuersissimos esse, sed quia deus non erit dicendus, quia nec credendus, nisi summum magnum. cum ergo summum magnum cogatur agnoscere quem deum non negat, non potest admitti, ut summo magno aliquam adscribat diminutionem, qua subiciatur alii summo magno. desinit enim, si subiciatur. non est autem dei desinere de statu suo, id est de summo magno. nam et in illo deo potiore periclitari poterit summum magnum, si depretiari capit in creatore. ita cum duo dii pronuntiantur duo summa magna, necesse est neutrum altero aut maius sit aut minus, neutrum altero aut sublimius aut deiectius. nega deum quem dicis deteriorem; nega summum magnum quem credis minorem. deum uero confessus utrumque duo summa magna confessus es. nihil alteri adimes aut alteri adscribes. agnoscens diuinitatem negasti diuersitatem.

7. Temptabis ad haec de nomine dei concutere retractatum ut passiuo et in alios quoque permissio, quia scriptum sit: deus deorum stetit in ecclesia deorum, in medio autem deos diiudicabit, et: ego dixi, uos dii estis. nec tamen idcirco eis competat possessio summi magni, quia dii cognominentur; ita nec creatori. respondebo et stulto, qui nec hoc recogitauerit, ne tantundem et in deum Marcionis possit retorqueri. ut et illum deum dictum nec ideo tamen summum magnum probatum, sicut nec angeli aut homines creatoris. si communicatio nominum condicionibus praediudicat, quanti nequam serui regum nominibus insultant, Alexandri et Darii et Olofernae? nec tamen ideo regibus id quod sunt detrahetur. nam et ipsa idola gentium dei uulgo, sed deus nemo ea re, qua deus dicitur. ita ego non nomini dei nec

19] Ps. 81, 1. 20] Ps. 81, 6.

1 et om. F 3 quia (*priore loco*) MR, quia ita F 6 diminutionem MF, deminutionem R uulgo 10 creatore (e ex ē) M 11 neutro F 15 es MR³, est R¹ 17 conuertere F 20 diiudicabit M, diiudicauit R estis. nec uulgo 22 dii M, dei R 26 sic R¹ 28 olofernae M (*accipe pro nom. plur.*), Olofernis R uulgo 30 dei—nominis om. F

sono nec notae nominis huius summum magnum in creatore
 defendo, sed ipsi substantiae, cui nomen hoc contigit. hanc
 inueniens solam innatam infectam, solam aeternam et uniuersi-
 tatis conditricem, non nomini, sed statui, nec appellationi,
 5 sed condicioni eius summum magnum et adscribo et uindico.
 et ideo, quia deus iam uocari obtinuit substantia cui adscribo,
 nomini me adscribere putas, quia necesse est per nomen osten-
 dam cui adscribam substantiae, scilicet qua constat qui deus
 dicitur. at summum magnum ex substantia, non ex nomine, depu-
 10 tatur. denique hoc et Marcion suo deo uindicans, secundum
 statum, non secundum uocabulum uindicat. id ergo summum
 magnum, quod deo adscribimus ex substantiae lege, non ex
 nominis sorte, contendimus ex pari esse debere in duobus, qui
 ea substantia constant, quae deus dicitur, quia in quantum dii
 15 uocantur, id est summa magna, substantiae scilicet merito
 innatae et aeternae ac per hoc magnae et summae, in tantum
 non possit summum magnum minus et deterius alio summo
 magno haberi. si summi magni felicitas et sublimitas et inte-
 gritas stabit in deo Marcionis, stabit aequae et in nostro, si
 20 non et in nostro, aequae nec in Marcionis. ergo nec paria
 erunt duo summa magna, quia prohibet disposita iam regula
 summi magni comparationem non sustinens, nec disparia,
 quia et alia summi magni regula occurrit, diminutionem non
 admittens. haesisti, Marcion, in medio Ponti tui aestu. utrim-
 25 que te fluctus ueritatis inuoluunt. nec pares nec dispares deos
 sistere potes. duo enim non sunt. quod pertineat proprie ad
 numeri retractatum, quamquam tota materia de duobus deis
 dimicaretur, his interim lineis eum clusimus, intra quas de
 singularibus iam proprietatibus congregiemur.

1 notae *MR*, uoce uel notae *R¹mg* 2 contigit, hanc *uulgo* 9 dici-
 tur. at *scripsi*: dicitur, et *MR* 10 hoc et marcion *MR*. et hoc marcion *F*
 14 constant *R*, constat *M* (n s. u. a m. I), constat *F* quae *scripsi*:
 qua *MR* quia *R²*, quia qui *MR¹* 16 et (*alt.*) om. *R³* 22 sustinens *scripsi*:
 sustinentis *MR* 25 ueritatis inuoluunt *M*, inuoluunt ueritatis *R uulgo*
 26 sunt; quod *uulgo* 27 retractatum. quamquam *uulgo* 28 eum *scripsi*:
 eam *MR* clusimus *M*, clausimus *R uulgo*

8. Primo, supercilio stuporem suum aedificant Marcionitae, quod nouum deum proferant, quasi nos ueteris dei pudeat. inflantur et pueri nouis calceis, sed a uetere paedagogo calceati mox uanam gloriam uapulabunt. nouum igitur audiens deum, in uetere mundo et in uetere aeuo et sub uetere deo 5 ignotum inauditum, quem, tantis retro saeculis neminem et ipsa ignorantia antiquum, quidam Iesus Christus, et ille in ueteribus nominibus nouus, reuelauerit, nec alius antehac, gratias ago huic gloriae eorum, maximo adiutorio eius hinc iam haeresim probaturus, nouae scilicet diuinitatis professionem. 10 haec erit nouitas, quae etiam ethnicis deos peperit nouo semper ac nouo titulo consecrationis cuiusque. quis deus nouus nisi falsus? ne Saturnum quidem tanta hodie antiquitas deum probabit, quia et illum nouitas aliquando produxerit; cum primum consecrauit. atenim uiua et germana diuinitas 15 nec de nouitate nec de uetustate, sed de sua ueritate censeatur. non habet tempus aeternitas. omne enim tempus ipsa est. quod facit, pati non potest. caret aetate quod non licet nasci. deus si est uetus, non erit, si est nouus, non fuit. nouitas initium testificatur, uetustas finem comminatur. deus 20 autem tam alienus ab initio et fine est quam a tempore, arbitro et metatore initii et finis.

9. Scio quidem, quo sensu nouum deum iactitent, agnitione utique. sed ipsam nouitatem cognitionis percutientem rudes animas ipsamque naturalem nouitatis gratiositatem uolui 25 repercutere, et hinc iam de ignoto deo prouocare. utique enim quem agnitione nouum opponunt, ignotum ante agnitionem demonstrant. age igitur, ad lineas rursum et in gradum! persuade deum ignotum esse potuisse. inuenio plane ignotis deis

29] cf. Act. 17, 23.

2 proferant *Pam*: praeferant *MR* 7 ipsa *R*³, ipsum *MR*¹ Iesus Christus *R*³, iē xpm *M*, Iesum Christum *R*¹ 10 nouae—professionem *nescio an spuria sint* 11 haec <enim> erit nouitas *fort.* 16 uetustate *M* (tu s. u. a m. I) 24 sed *scripsi*: sed et *MR* nouitatem cognitionis *Eng*: nouitatis cognitionem *MR*, ego *nescio, an omnino delenda sint uerba* nouitatis—ipsamque 29 inuenio *M* (*syll. in in ras.*)

aras prostitutas, sed Attica idolatria est. item incertis deis,
 sed superstitio Romana est. porro incerti dei minus noti, ut
 minus certi, et proinde ignoti, qua minus certi. quem titulum
 incidemus ex duobus deo Marcionis? utrumque, opinor, et
 5 nunc incerto et retro ignoto. sicut enim ignotum eum fecit
 deus notus, creator, ita et incertum deus certus. sed non eua-
 gabor, uti dicam: deus si ignotus fuit latuitque, illum regio
 latebrarum obumbravit, noua utique et ipsa et ignota et
 similiter nunc quoque incerta, certe immensa aliqua et maior
 10 indubitate eo, quem abscondit. sed breuiter proponam et plenis-
 sime exequar, praescribens deum ignorari nec potuisse nomine
 magnitudinis nec debuisse nomine benignitatis, praesertim in
 utroque praelatiorem nostro creatore. sed quoniam animad-
 uerto in quibusdam ad formam creatoris prouocari oportere
 15 omnis dei noui et retro ignoti probationem, hoc ipsum ratione
 fieri a nobis prius commendare debebo, quo constantius utar
 rationis editae patrocini. ante omnia quidem quale est, ut
 qui deum agnoscis creatorem et priorem de notitia confiteris,
 non eisdem modis et alium scias tibi examinandum, quibus
 20 iam in alio didicisti deum nosse? omnis res anterior posteri-
 ori normam praeministravit. duo nunc dei proponuntur,
 ignotus et notus. de noto uacat quaestio. esse eum constat,
 quia notus non fuisset nisi esset. de ignoto instat altercatio.
 potest enim et non esse, quia si esset, notus fuisset. quod ergo
 25 quaeritur, quamdiu ignoratur, in incerto est, quamdiu quaeri-
 tur, et potest non esse, quamdiu in incerto est. habes deum
 certum, qua notum, et incertum, qua ignotum. si ita est,
 ecquid tibi uidetur iusta ratione defendi, ut ad normam et

1 idolatriast *M* (e s. u. a m. 1) deis *M*, diis *R* 4 ex duobus
 diis *F* 10 indubitate *M*, indubitato *R* 13 praelationem *M* (corr. m. 1)
 19 alium (u ex a a m. 1) *M* 20 didicisti *R*³, didicistis *M* (s. *eras.*),
 didicistis *R*¹ 25 quando ignoratur *van der Vliet* in incerto *R*,
 incertō *M* (corr. m. 1) 26 in incerto *R*, incertō *M* (corr. m. 1) 27 ita
 est *M* (del. est m. 2 et adscripsit margini ῑ = sunt) 28 ecquid *R*,
 haec quid *MF*

formam et regulam certorum probentur incerta? ceterum si ad hanc causam, et ipsam adhuc incertam, etiam argumenta de incertis adhibeantur, series implicabitur quaestionum ex ipsorum quoque argumentorum aequae incertorum retractatu periclitantium de fide per incertum, et ibitur in illas iam 5 indeterminabiles quaestiones, quas apostolus non amat; sin de certis et indubitatis et absolutis regulae partibus, incertis et dubiis et inexpeditis praeiudicabunt. plane in quibus diuersitas status inuenitur, fortassean non prouocentur incerta ad formam certorum, ut liberata a reliqua comparationis 10 prouocatione per diuersitatem status principalis. cum uero duo dii proponuntur, communis est illis status principalis. quod enim deus est, ambo sunt: innati infecti aeterni. hic erit status principalis; cetera uiderit Marcion, si in diuersitate disposuit. posteriora enim <non> sunt in retractatu, immo nec 15 admittentur, si de principali statu constet. porro constat, quia dii ambo: et ita de quorum statu constat communem esse, cum sub eo ad probationem deuocantur si incerta sunt. ad eorum certorum formam prouocanda erunt, cum quibus 20 de communionem status principalis censentur, ut proinde et de probatione communicent. hinc itaque constantissime dirigam deum non esse, qui sit hodie incertus, quia retro ignotus, quando quem constat esse ex hoc ipso constet, quod numquam fuerit ignotus, [ideo nec incertus] 10. siquidem a primordio rerum conditor harum cum ipsis pariter 25 compertus est, ipsis ad hoc prolatis, ut deus cognosceretur.

6] cf. I Tim. 1, 4.

2 ad hanc *R*, adhuc *M* 6 sin *R*³, si non *MR*¹ amat. sin *uulgo* sin de certis... regulae partibus *scil.* argumenta adhibeantur 7 partibus incertis *uulgo* 8 praeiudicabunt *scil.* argumenta illa 9 incerta *om.* *Oehlerus nihil adnotans* 11 uero *MFR*², uere *R*¹ 12 dii *M*, dei *R* 15 non *addidi* 17 dii *MF*, dei *R* 18 si incerta sunt = *si quae incerta sunt* 21 communicentur *M* dirigam *MR*, dirigatur *F* 23 constat—ipso *om.* *F* constat *MF*, constat *R uulgo* 24 ideo nec incertus *seclusi*: ideo nec <nunc> incertus *Eng male hic distinguuntur capita* 25 harum *scripsi*: earum *MR*

nec enim si aliquanto posterior Moyses primus uidetur in templo litterarum suarum deum mundi dedicasse, idcirco a Pentateucho natales agnitionis supputabuntur, cum totus Moysi stilus notitiam creatoris non instituat, sed a primordio enarret, a paradiso et Adam, non ab Aegypto et Moyse recensendam. denique maior popularitas generis humani, ne nominis quidem Moysi compotes, nedum instrumenti, deum Moysi tamen norunt; etiam tantam idolatria dominationem obumbrante, seorsum tamen illum quasi proprio nomine 'deum' perhibent et 'deum deorum' et 'si deus dederit' et 'quod deo placet' et 'deo commendo.' uide, an nouerint quem omnia posse testantur. nec hoc ullis Moysi libris debent. ante anima quam prophetia. animae enim a primordio conscientia dei dos est; eadem nec alia et in Aegyptiis et in Syris et in Ponticis. [Iudaeorum enim deum dicunt animae deum.] noli, barbaramente haeretice, priorem Abraham constituere quam mundum. et si unius familiae deus fuisset creator, tamen posterior tuo non erat, etiam Ponticis ante eum notus. accipiat igitur ab antecessore formam, a certo incertus, a cognito incognitus: numquam deus latebit, numquam deus deerit, semper intelletur, semper audietur, etiam uidebitur, quomodo uolet. habet deus testimonia: totum hoc quod sumus et in quo sumus. sic probatur et deus et unus, dum non ignoratur, alio adhuc probari laborante.

11. Et merito, inquiunt. quis enim non tam suis notus est quam extraneis? nemo. teneo et hanc uocem. quale est enim, ut aliquid extraneum deo sit? cui nihil extraneum esset, si quis esset, — quia dei hoc est, omnia illius esse et omnia ad

1 moysi *M*, Moysi *R* (sic et infra 7. 12) 8 idolatriæ *M* (corr. m. 1). idololatria *R*³, idolatriæ *R*¹ 10 deorum <dicentes> fort. 15 Iudaeorum — deum *MR*³, non praebent *R*¹*F*, seclusi ut sententiarum nexum turbantia. erant, opinor, olim adscripta eis, quae paulo supra leguntur: seorsum tamen illum quasi proprio nomine perhibent 16 barbaramente *R*, barbarare *MR*, 18 accipiat scripsi: accipe *MR* 19 incertus *MR*³, certus *R*¹ incognitus. numquam *vulgo* 20 intelletur *R*³, intellegitur *MR*¹ 27 sit? cui *Eng*: sit, cui *vulgo* 28 *parenthesin indicauit Eng*: esset? quia *vulgo*

illum pertinere — uel ne statim audiret a nobis: quid ergo illi cum extraneis? quod plenius suo loco audiet. at nunc satis est nullum probari cuius nihil probatur. sicut enim creator ex hoc et deus et indubitatus deus, quia omnia ipsius et nihil extraneum illi, ita et alius idcirco non deus, quia omnia non eius ideoque et extranea. denique si uniuersitas creatoris est, iam nec locum uideo dei alterius. plena et occupata sunt omnia suo auctore. si uacat aliquid spatii alicuius diuinitati in creaturis, plane falsae uacabit. patet mendacio ueritas. tanta uis idolorum cur non recipiat alicubi deum Marcionis? igitur et hoc ex forma creatoris expostulo. deum (eius) ex operibus cognosci debuisse alicuius proprii sui mundi et hominis et saeculi, quando etiam error orbis propterea deos praesumpserit, quos homines interdum confitetur. quoniam aliquid ab unoquoque prospectum uidetur utilitatibus et commodis uitae. ita et hoc ex forma dei creditum est diuinum esse, instituere uel demonstrare quid aptum et necessarium rebus humanis. adeo inde auctoritas accommodata si falsae diuinitati, unde praecesserat uerae, unam saltem cicerculam deus Marcionis propriam protulisse debuerat, ut nouus aliqui Triptolemus praedicaretur. aut exhibe rationem deo dignam, cur nihil condiderit, si est; quia condidisset, si fuisset, illo scilicet praeiudicio, quo et nostrum deum non alias manifestum est esse quam quia totum condidit hoc. semel enim praescriptio stabit non posse illos et deum confiteri creatorem et eum, quem uolunt aequae deum credi, non ad eius formam probare, quem et ipsi et omnes deum (agnoscunt.) ut. quando hoc ipso nemo creatorem deum dubitet. quia

6 et om. *F* 8 <a> suo *fort.* 9 alicuius <alterius> *susp. Eng*
false *R*¹ 11 et hoc ex forma *M*, ex forma hoc et *R* 12 eius
addidi 15 aliquid *om.* *R*¹ 16 hoc ex forma dei *fort. spuria*
18 necessarium *M*, necessarium sit *R uulgo* 19 si falsae *MR*¹, falsae
*R*³ *uulgo* 19 uerae. unam *uulgo* 21 aliqui *MF*, aliquis *R uulgo*
27 agnoscunt *addidi*, confitentur *add. van der Vliet*

totum hoc condidit, hoc ipso nemo debeat credere deum et illum, qui nihil condidit, nisi ratio forte proferatur. duplex ista uideatur necesse est, ut aut noluerit condere quid aut non potuerit. tertium cessat. sed non potuisse indignum deo est. noluisse an dignum, uolo inquirere. dic mihi, Marcion, uoluit deus tuus cognosci se quocumque in tempore an non? alio proposito et descendit et praedicauit et passus resurrexit quam uti cognosceretur? at sine dubio, si cognitus est, uoluit. nihil enim circa eum fieret. nisi uoluisset. qui ergo 10 tantopere notitiam sui procurauit, ut in dedecore carnis exhiberetur. et quidem maiore, si falsae, — nam hoc turpius, si et mentitus est substantiam corporis — qui et maledictum in se creatoris admisit ligno suspensus, quanto honestius per aliqua propriae molitionis indicia cognitionem sui praestruxisset! 15 maxime aduersus eum cognosci habens, apud quem ex operibus ab initio cognitus non erat. nam et quale est, ut creator quidem ignorans esse alium super se deum, ut uolunt Marcionitae, qui solum se etiam iurans adseuerabat. tantis operibus notitiam sui armauerit, quam potuerat non ita curasse secundum singulari- 20 tatis suae praesumptionem, ille autem sublimior, sciens inferiorem deum tam instructum, nullam sibi prospexerit agnoscendo paraturam? quando etiam insigniora et superiora opera debuisset condidisse, ut et deus ex operibus cognosceretur secundum creatorem et ex honestioribus potior et generosior creatore.

25 12. Ceterum et si esse eum possemus confiteri, sine causa esse eum deberemus argumentari. | sine causa enim esset qui C rem non haberet, quia res omnis causa est, ut sit aliquis, cuius res sit. porro in quantum nihil oportet esse sine causa, [id est sine re] quia si sine causa sit, proinde est atque si

12] cf. Deut. 21, 23. Gal. 3, 13. 17] cf. Es. 45, 22. 23.

9 nihil enim *R*, enim nihil *M* qui ergo *scripsi*: quid ergo *MR*
 10 notitiam sui *M* (sui *in ras.*) 11 *parenthesin indicauit* 13 suspensus. quanto *uulgo* 14 praestruxisset. maxime *uulgo* 21 nulla *R*¹
 22 et *R*³*F*, ut *MR*¹ 29 id est sine re *seclusi*: *interpolatum est ex*
306. 4, ubi bene se habet, quia illic antecedit deus. Eng pro nihil (28)
rescribendum putat nemo proinde MF, perinde R uulgo

non sit. [non habens rei causam rem ipsam] in tantum deum
 O dignius credam non esse quam esse sine causa. | sine causa
 est enim qui rem non habendo non habet causam. deus autem
 sine causa, id est sine re, esse non debet. | ita quotiens
 ostendo eum sine causa esse, tamquam sit, hoc constituo. 5
 non esse illum, quia si fuisset, omnino sine causa non fuisset.
 sic et ipsam fidem dico illum sine causa ab homine captare.
 aliter solito deum credere ex operum auctoritate formatum.
 quia nihil tale prospexit, per quod homo deum didicit. nam
 etsi credunt plerique in illum, non statim ratione credunt. 10
 non habentes dei pignus, opera eius deo digna. itaque hoc
 nomine cessationis et defectionis operum et impudentiae et
 malignitatis adfinis est: impudentiae, qua fidem non debitam
 sibi captat, cui praestruendae nihil prospexit. malignitatis.
 qua plures incredulitatis reos fecit, nihil fidei procurando. 15

13. Cum deum hoc gradu expellimus, cui nulla conditio
 tam propria et deo digna quam creatoris testimonium praesi-
 gnarit, narem contrahentes impudentissimi Marcionitae conuer-
 tuntur ad destructionem operum creatoris. 'nimirum', inquirunt.
 'grande opus et dignum deo mundus!' numquid ergo creator 20
 minime deus? plane deus. ergo nec mundus deo indignus:
 nihil etenim deus indignum se fecisset. etsi mundum homini.
 non sibi fecit, etsi omne opus inferius est suo artifice. et
 tamen, si quale quid fecisse indignum est deo, quanto indi-
 gnus deo est nihil eum omnino fecisse! ** uel indignum, 25
 quo posset etiam digniorum auctor sperari. ut ergo aliquid

1 non—ipsam seclusi: *interpolata sunt ab eodem, qui et supra addidit*
 id est sine re, *defendit Eng pro rei rescribens sui rem ipsam MR³, res*
 ipsa R¹ 2 sine—debet *prioris editionis esse iudico* 5 sit om. F^u
 8 opere M (corr. m. 1) *formatum* = μορφωθέντα (*sinnfällig, greifbar*
gemacht) ut uidetur, cf. Rom. 2, 20; = qui est (γενόμενον) *interpretatur*
Eng (cf. Es. 43, 10), sed melius fortasse rescribetur formato = *infor-*
mato 13 impudentiae R, impudentia M qua R, quam MF 17 prae-
 signarit M, praesignauerit R 22 fecisset M, fecit R uulgo 25 lacunam
 signani: mallet eum fecisse *intercidisse uidetur*

et de isto huius mundi indigno loquar, cui et apud Graecos
 ornamenti et cultus, non sordium, nomen est, indignas uide-
 licet substantias ipsi illi sapientiae professores, de quorum
 ingeniis omnis haeresis animatur, deos pronuntiauerunt, ut
 5 Thales aquam, ut Heraclitus ignem, ut Anaximenes aërem,
 ut Anaximander uniuersa caelestia, ut Strato caelum et
 terram, ut Zeno aërem et aetherem, ut Plato sidera, quae
 genus deorum igneum appellat, cum de mundo, considerando
 scilicet et magnitudinem et uim et potestatem et honorem
 10 et decorem, opem fidem legem singulorum elementorum,
 quae omnibus giguendis alendis conficiendis reficiendisque
 conspirant, ut plerique physicorum, formidauerint, [initium ac
 finem mundo constare] ne substantiae eius, tantae scilicet,
 minus dei haberentur, quas colunt et Persarum magi et
 15 Aegyptiorum hierophantae et Indorum gymnosophistae. ipsa
 quoque uulgaris superstitio communis idolatriae, cum in simu-
 lacris de nominibus et fabulis ueterum mortuorum pudet, ad
 interpretationem naturalium refugit et dedecus suum ingenio
 obumbrat, figurans Iouem in substantiam feruidam et Iunonem
 20 eius in aëream secundum sonum Graecorum uocabulorum,
 item Vestam in ignem et Camenas in aquam et Magnam
 Matrem in terram seminalia demessam, lacertis aratam, lauacris
 rigatam. sic et, Osiris quod semper sepelitur et in uiuido quae-
 ritur et cum gaudio inuenitur, reciprocarum frugum et uiui-
 25 dorum elementorum et recidiui anni fidem argumentantur,
 sicut aridae et ardentis naturae sacramenta leones Mithrae
 philosophantur. et superiores quidem situ aut statu substan-

7] cf. Plato Tim. p. 40 A

7 quae *M*, quod *R* 12 formidauerint *R*, formidauerunt *MF* formi-
 dauerint *scil. deum eum pronuntiare* initium.—constare *seclusi* 13 constare
MR, stare *F*, dare *Rig N*, constituere *van der Vliet* 15 ierofantae
MF 16 in simulacris *scil. et in status, in quibus insculpta sunt no-*
mina, et in tabulis, in quibus depictae sunt fabulae ueterum mortuorum
 19 Iunonem <uxorem> eius *susp. Eng* 20 aeriam *M* 21 aquam
MF, aquas *R* 23 Osiris *R*¹, ostris *M*, Osirin *R*² 26 naturae *om.*
F mitrae *M*, mire *F*

tias sufficit facilius deos habitas quam deo indignas. ad humilia deficiam? unus, opinor, de sepibus flosculus, non dico de pratis, una cuiuslibet maris conchula, non dico de rubro, una tetraonis pinnula, taceo de pauo, sordidum artificem pronuntiabit tibi creatorem?

14. At cum et animalia inrides minutiora, quae maximus artifex de industria ingeniis aut uiribus ampliauit, sic magnitudinem in mediocritate probari docens quemadmodum uirtutem in infirmitate secundum apostolum, imitare, si potes, apis aedificia, formicae stabula, aranei retia, bombycis stamina. ¹⁰ sustine, si potes, illas ipsas lectuli et tegetis tuae bestias. cantharidis uenena, muscae spicula, culicis et tubam et lanceam. qualia erunt maiora, cum tam modicis aut iuuaris aut laederis, ut nec in modicis despicias creatorem? postremo te tibi circumfer, intus ac foris considera hominem: placebit ¹⁵ tibi uel hoc opus dei nostri, quod tuus dominus, ille deus melior, admauit, propter quem in haec paupertina elementa de tertio caelo descendere laborauit. cuius causa in hac cellula creatoris etiam crucifixus est? sed ille quidem usque ²⁰ nunc nec aquam reprobauit creatoris, qua suos abluit, nec oleum, quo suos ungit, nec mellis et lactis societatem, qua suos infantat, nec panem, quo ipsum corpus suum repraesentat. etiam in sacramentis propriis egens mendicitatibus creatoris. at tu, super magistrum discipulus et seruus super dominum. sublimius illo sapis, destruens quae ille desiderat. uolo inspi- ²⁵ cere, si ex fide saltim, ut non et ipse quae destruis adpetas. aduersaris caelum, et libertatem caeli in habitationibus captas: despicias terram — plane inimicae iam tuae, carnis, matricem — et

8] cf. II Cor. 12. 9. 18] cf. II Cor. 12, 2. 24] cf. Matth. 10. 24; Luc. 6, 40.

2 deficiam. unus *uulgo* 3 de pratis—non dico *om. F'* 4 tetraonis *R*³, tetra pauonis *MR*¹ pinnula *M*, pennula *R* pauone *F'* 8 docens *R*, dicens *M* 10 aranei *M*, aranae *R* 17 adama~~ae~~ *M* 19 creator *F'* 20 suo *M* 25 destruens *FR*³, destrues *MR*¹ 27 caela *M*, caelo *R* 28 plane *om. F'* inimice *M*, inimica *R*¹, inimice *R*³*F'* iam tuae carnis matricem *uulgo*: *impugnat Marcion carnem nuptias auferendo; inde caro inimica eius uocatur*

omnes medullas eius uictui extorques; reprobas et mare, sed usque ad copias eius, quas sanctiorem cibum deputas. rosam tibi si obtulero, non fastidies creatorem. hypocrita, ut apocarteresi probes te Marcionitam, id est repudiatores creatoris, —
 5 nam haec apud uos pro martyrio adfectari debuisset, si uobis mundus displiceret — in quamcumque materiam resolveris, substantiam creatoris uteris. quanta obstinatio duritiae tuae! depretias in quibus et uiuis et moreris.

15. Post haec, uel ante haec, cum dixeris esse et illi
 10 conditionem suam et suum mundum et suum caelum, — de caelo quidem illo tertio uidebimus, si et ad apostolum uestrum discutiendum peruenerimus — interim, quaecumque substantia eius est, cum suo utique deo apparuisse debuerat. at nunc quale est, ut dominus anno quinto decimo Tiberii Caesaris reuelatus sit, substantia uero anno quinto decimo iam
 15 Seueri imperatoris nulla omnino comperta sit? quae friuolis creatoris praecellens utique latere desisset, non latente iam domino suo et auctore. et ideo, si ipsa non potuit manifestari in hoc mundo, quomodo dominus paruit eius in hoc mundo? si dominus
 20 num cepit hic mundus, cur substantiam capere non potuit, nisi domino fortasse maiorem? iam nunc de loco quaestio est, pertinens et ad mundum illum superiorem et ad ipsum deum eius. ecce enim, si et ille habet mundum suum infra se, super creatorem, in loco utique fecit eum, cuius spatium uacabat
 25 inter pedes suos et caput creatoris. ergo et deus ipse in loco erat et mundum in loco faciebat, et erit iam locus ille maior et deo et mundo. nihil enim non maius est id quod capit eo

3 ut apocarteresi ^{re} R³G, muta porrocaracte, si M (corr. m. 1), muta porcate si R¹ 4 Marcionitam id est repudiatores R³, id est repudiatores Marcionitam MR¹ 7 substantiam M, substantia R 10 *parenthesin indicauit Eng* 11 et om. F' 14 anno quinto decimo scripsi: a. XV M, a XII R uulgo 15 reuelatus sit M (anno s. u. add. m. 2) anno quinto decimo scripsi: a. XV MR, ad XV Pam 18 et ideo M (et deo in mg. a m. 3) 21 domino R, dominum MF' 23 supra M corr. m. 1)

quod capitur. et uidendum, ne qua adhuc illic uacent subsiciua. in quibus et tertius aliqui stipare deus se cum mundo suo possit. ergo iam incipe deos computare. erit enim et locus deus, non tantum qua deo maior, sed et qua innatus et infectus ac per hoc aeternus et deo par, in quo semper deus fuerit. 5 debinc si et ille mundum ex aliqua materia subiacente molitus est innata et infecta et contemporali deo, quemadmodum de creatore Marcion sentit, redigis et hoc ad maiestatem loci, qui et deum et materiam, duos deos, clusit. et materia enim deus secundum formam diuinitatis, innata scilicet et infecta et aeterna. 10 aut si de nihilo molitus est mundum, hoc et de creatore sentire cogetur, cui materiam subicit in substantiam mundi. sed ex materia et ille fecisse debebit, eadem ratione occurrente illi quoque, [deo] quae opponitur creatori, ut aequae deo. atque ita tres interim mihi deos numera Marcionis, factorem et locum 15 et materiam. proinde et creatorem in loco facit, utique eadem condicione censendo, et materiam ei subicit, utique innatam et infectam et hoc nomine aeternam, ut dominum. amplius et malum materiae deputans, innatum innatae, infectum infectae et aeternum aeternae, quartum iam hinc deum fecit. habes igitur 20 in superioribus tres substantias diuinitatis, in inferioribus quattuor. his cum accedunt et sui Christi, alter qui apparuit sub Tiberio alter, qui a creatore promittitur. manifestam iam fraudem Marcion patitur ab eis. qui duos illum deos inferre praesumunt, cum nouem adsignet, licet nesciens. 25

16. Non comparente igitur mundo alio sicut nec deo eius. consequens est, ut duas species rerum, uisibilia et inuisibilia, duobus auctoribus deis diuidant et ita suo deo inuisibilia defendant. quis autem poterit inducere in animum, nisi spiritus haereticus, eius esse inuisibilia, qui nihil uisibile praemisericit. 30

1 subsiciua *Rig*: subsiciua *MR*¹ (*in mg.* alias susciuiua) *R*³ (*in mg.* alias subsociuiua), subsociuiua *F* 2 deus * se *M* (*se in ras.*) 12 substantiam *M*. substantia *R uulgo* 14 deo *seclusi* opponitur *scripsi*: opponeretur *MR* ut aequae deo *coniunge cum* illi quoque 18 dominum *scripsi* (= *sicut dominus eius est, scil. innatus infectus aeternus*): domino *MR* 20 hinc *Urs*: hic *MR* 30 eius (*sc. potius*) esse inuisibilia *ex ellipsi Tertulliano sollempni*

quam eius, qui uisibilia operatus inuisibilium quoque fidem fecerit, cum iustius multo sit aliquibus exemplariis adnuere quam nullis? uidebimus et apostolus cui auctori inuisibilia deputet, cum et illum explorauerimus. nunc enim communibus
 5 plurimum sensibus et argumentationibus iustis secuturae scripturarum quoque aduocationi fidem sternimus, confirmantes diuersitatem hanc uisibilium et inuisibilium deo creatori deputandam, sicuti tota operatio eius ex diuersitatibus constat, ex corporalibus et incorporalibus, ex animalibus et inanimalibus,
 10 ex uocalibus et mutis, ex mobilibus et statiuis, ex genitalibus et sterilibus, ex aridis et succidis, ex calidis et frigidis. sic et hominem ipsum diuersitas temperauit, tam in corpore quam in sensu. alia membra fortia alia infirma, alia honesta alia inhonesta. alia gemina alia unica, alia comparia alia disparia.
 15 proinde et in sensu nunc laetitia nunc anxietas nunc amor nunc odium nunc ira nunc lenitas. quod si ita est. ut aemula inter se conditionis uniuersitas ista modulata sit, iam igitur et uisibilibus inuisibilia debentur, non alteri auctori deputanda quam cui et aemula eorum. <qui> ipsum creatorem diuersum
 20 notant, iubentem quae prohibuit et prohibentem quae iussit, percutientem et sanantem, cur in hac sola specie uniformem eum capiunt, uisibilium solummodo conditorem, quem proinde credendum sit et uisibilia et inuisibilia condidisse quemadmodum et uitam et mortem, et mala et pacem? et utique,
 25 si illa inuisibilia maiora sunt uisibilibus creatoris suo loco magnis, sic quoque congruit eius esse maiora, cuius et magna, quia nec magna, nedum maiora, ei competant, cuius nec modica comparent.

3] cf. Col. 1, 16.

7 deo creatori *R*³ *mg*, adeo creatori *M*, a deo creatore *R*¹ *uulgo* 10 motis
M (corr. *m.* 1) 11 succidis *M*, siccis *R* 16 si *ta *M* 16 aemulae
 inter se conditionis *fort.* 19 eorum, ipsum *uulgo* qui *addidi*
 20 notant *MR*, notantia *Urs* 21 sanantem. cur *uulgo*, sanantem: cur
Eng, *improbans quod supra addidi* qui 25 creatoris *scripsi*: creaturis *MR*

17. His compressi erumpunt dicere: 'sufficit unicum hoc opus deo nostro, quod hominem liberavit summa et praecipua bonitate sua et omnibus locustis anteponenda'. o deum maiorem. cuius tam magnum opus non potuit inueniri quam in homine dei minoris! enimvero prius est, ut eum probes esse per 5 quae deum probari oportet, per opera, tunc deinde per beneficia. primo enim quaeritur, an sit, et ita, qualis sit. alterum de operibus, alterum de beneficiis dinoscetur. ceterum non quia liberasse dicitur hominem, ideo esse eum constat, sed si esse constiterit, tunc et liberasse dicitur, ut et an liberauerit con- 10 stet, quia potuerit et esse et non liberasse. quomodo ergo, quia liberasse dicitur, etiam esse credetur, cum potuerit et esse et non liberasse?

Nunc, in isto articulo ab ignoti dei quaestione deducto si satis constitit tam nihil illum condidisse quam debuisse 15 condidisse, uti cognosceretur ex operibus, quia si fuisset, cognosci debuisset, et utique a primordio rerum, — deum enim non decuisset latuisse — regrediar necesse est ad originem quaestionis dei ignoti, ut ceteros quoque ramulos eius excutiam. primo enim quaeri oportebit, qui postea se pro- 20 tulerit in notitiam cur postea et non a primordio rerum quibus utique necessarius, qua deus, et quidem necessarius quo melior latere non debuit, non enim potest dici non fuisse aut materiam aut causam cognoscendi deum, cum et homo a primordio esset in saeculo, cui nunc subuenit, et malitia 25 creatoris, aduersus quam ut bonus subuenit, igitur aut ignorauit et causam et materiam suae reuelationis necessariae aut dubitauit

1 hoc *om.* *Oehlerus* (*mendose*) 5 eum probes *M.* probet eum *R*
 8 dinoscetur *M*, dei dinoscitur *R* 14 nunc in *uulgo* deducto si
scripsi: deductus *MG*, deducta *R*, deducto *Gel* 17 *parenthesin in-*
dicauit 18 decuisset *Iun*: decuisse *MR* latuisse, regrediar *uulgo*
 22 deus et *uulgo* necessarius quo melior *van der Vliet*: melior quo
 necessarius *MR*, quo melior necessarius *Eng* 23 *abundare mihi ui-*
dentur uerba latere non debuit, *cum ad* necessarius *mente supplendum*
sit erat

aut non potuit aut noluit. omnia haec deo indigna, maxime optimo. sed et hunc locum alibi implebimus exprobratione serae reuelationis, sicut nunc sola demonstratione.

18. Processerit, age, iam in notitiam quando uoluit, quando potuit, quando hora fatalis aduenit. fortasse enim anabibazon ei obstabat aut aliquae maleficae aut Saturnus quadratus aut Mars trigonus. nam et mathematici plurimum Marcionitae, nec hoc erubescens. de ipsis etiam stellis uiuere creatoris. tractandum est hic de reuelationis qualitate, an digne reuelatus sit, ut constet, an uere, et ita credatur esse quem digne constiterit reuelatum. digna enim deo probabunt deum. nos definimus deum primo natura cognoscendum, dehinc doctrina recognoscendum, natura ex operibus, doctrina ex praedicationibus. sed cui nulla natura est naturalia instrumenta non suppetunt. ergo uel praedicationibus reuelationem sui debuerat operari. maxime aduersus eum reuelandus, qui et conditionis et praedicationis operibus tot ac tantis uix tamen hominem fide impleuerat. quomodo itaque cognitus est? si per humanam coniecturam. nego deum alias cognosci posse quam per semetipsum, nec tantum ad formam prouocans creatoris uerum et ad condicionem tam diuinae magnitudinis quam humanae mediocritatis, ne maior deo homo uideri possit, qui eum non ultro uolentem cognosci suis uiribus quodammodo in publicum agnitionis extraxerit, cum humana mediocritas facilius deos fingere sibi norit secundum totius aevi experimenta quam uerum sectari, quem natura iam intellegunt. alioquin, si sic homo deum commentabitur. quomodo Romulus Consum et Tatius Cloacinam et Hostilius Pauorem et Metellus Alburnum et quidam ante hoc tempus Antinoum, hoc aliis licebit: nos Marcionem nauclerum nouimus, non regem nec imperatorem.

6 ei. *M* 8 etiam *deleri uult can der Vliet* 9 est *scripsi*: et *MR* reuelatus *scripsi*: cognitus *MR* (*cf. infra l. 18 ubi pro reuelatus rescribendum erat cognitus. miro quodam casu haec inter se commutata sunt*) 12 dehinc *M*, deinde *R* uulgo 17 hominum fidem *Urs* 18 cognitus *scripsi*: reuelatus *MR* 19 nego *Kellnerus (van der Vliet)*: nega *M*, negas *R* 23 cognosci *R*, cognoscis *MF* 28 Pauorem *R*, pauonem *MF*

19. 'Immo', inquit Marcionitae, 'deus noster, etsi non ab initio, etsi non per conditionem, sed per semetipsum reuelatus est in Christo Iesu'. dabitur et in Christum liber de omni statu eius — distingui enim materias oportet, quo plenius et ordinatius retractentur —: interim satis erit ad praesentem gradum ita occurrere. ut ostendam Christum Iesum non alterius dei circumlatorem quam creatoris, et quidem paucis. anno quinto decimo Tiberii Christus Iesus de caelo manare dignatus est. spiritus salutaris Marcionis. [salutis] qui ita uoluit quoto quidem anno Antonini maioris de Ponto suo exhalauerit aura : canicularis, non curauit inuestigare. de quo tamen constat. Antoninianus haereticus est, sub Pio impius. a Tiberio autem usque ad Antoninum anni fere centum quindecim et dimidium anni cum dimidio mensis. tantundem temporis ponunt inter Christum et Marcionem. cum igitur sub Antonino primus : Marcion hunc deum induxerit, sicut probauimus, statim. qui sapis, plana res est: praeiudicant tempora quod sub Antonino primum processit sub Tiberio non processisse, id est deum Antoniniani imperii Tiberiani non fuisse, atque ita non a Christo reuelatum quem constat a Marcione primo praedicatum. : hoc nunc ut probem constare. quod superest ab ipsis aduersariis sumam. separatio legis et euangelii proprium et principale opus est Marcionis, nec poterunt negare discipuli eius quod in summo instrumento habent. quo denique initiantur et indurantur in hanc haeresim. nam hae sunt 'Antithesi-' : Marcionis, id est contrariae oppositiones, quae conantur discordiam euangelii cum lege committere. ut ex diuersitate sen-

2 non om. F' 4 distingui M 9 salutis seclusi (per dittographiam ortum uideatur): salutem Urs post Marcionis grauius distincti. intellege: (eum) qui ita uoluit. scil. Marcionem; deleri haec uoluit Scal 10 aura R², aura MR¹ 12 Antoninianus Gel: antoninus MR 14 tantundem M 15 Marcion. cum M 19 Antoniniani Rig: antonini MR 20 primo MR¹, primum R³ 21 ut (concessiue intellegendum) probes fort. quod om. M 25 indurantur MGR³, indicantur R¹, inducantur F' antithesis MF. antitheses R uulgo (sic ubique) 27 euangelii om. R¹

tentiarum utriusque instrumenti diuersitatem quoque argumen-
tentur deorum. igitur cum ea separatio legis et euangelii
ipsa sit, quae alium deum euangelii insinuauerit aduersus
deum legis, apparet ante eam separationem deum in notitia
5 non fuisse, qui ab argumento separationis innotuit, atque ita
non a Christo reuelatum qui fuit ante separationem, sed a
Marcione commentatum, qui instituit separationem aduersus
euangelii legisque pacem, quam retro inlaesam et inconcussam
ab apparentia Christi usque ad audaciam Marcionis illa utique
10 ratio seruauit, quae non alium deum et legis et euangelii
tuebatur praeter creatorem, aduersus quem tanto post tempore
separatio a Pontico inmissa est.

20. Huic expeditissimae probationi defensio quoque a nobis
necessaria est aduersus obstrepitacula diuersae partis. aiunt
15 enim Marcionem non tam innouasse regulam separationis legis
et euangelii quam retro adulteratam recurasse. o Christe,
patientissime domine, qui tot annis interuersionem praedicati-
onis tuae sustinuisti, donec tibi scilicet Marcion subueniret!
nam et ipsum Petrum ceterosque, columnas apostolatus, a
20 Paulo reprehensos opponunt, quod non recto pede incede-
rent ad euangelii ueritatem, ab illo certe Paulo, qui adhuc
in gratia rudis, trepidans denique, ne in uacuum currisset
aut curreret, tunc primum cum antecessoribus apostolis con-
ferebat. igitur si feruenter adhuc, ut neophytus, aduersus
25 Iudaismum aliquid in conuersatione reprehendendum existimauit,
passiuum scilicet <uindicans> conuictum, postmodum et ipse
usu omnibus omnia futurus, ut omnes lucraretur, Iudaeis
quasi Iudaeus et eis, qui sub lege. tamquam in lege, tu
illam solius conuersationis. placiturae postea accusatori suo,
30 reprehensionem suspectam uis haberi etiam de praedicationis

19] cf. Gal. 2. 9. 20] cf. Gal. 2, 14. 22] cf. Gal. 2, 2. 24] cf.
Gal. 2, 11—14. 26] cf. I Cor. 9, 22. 20.

¹¹ 8 laesam *M* (il *add. m. 1*) inconcussam *R*, inconclusam *M* 16 recurasse
M (r s. u. a m. 1) 18 tibi scilicet *M*, scilicet tibi *R*³*G*, om. scilicet *R*¹
22 currisset *M*, cucurrisset *R* 26 uindicans *suppleuit van der Vliet*
30 suspectam *MR*³, susceptam *R*¹

erga deum praeuacatione. atquin de praedicationis unitate, quod supra legimus, dexteras iunxerant, et ipsa officii distributione de euangelii societate condixerant. sicut et alibi: siue ego, inquit, siue illi, sic praedicamus. sed et si quosdam falsos fratres inrepsisse descripsit, qui uellent Galatas ad aliud euangelium transferre, ipse demonstrat adulterium illud euangelii non ad alterius dei et Christi fidem transferendam, sed ad disciplinam legis conseruandam habuisse intentionem, deprehendens scilicet illos circumcisionem uindicantes et obseruantes tempora et dies et menses et annos Iudaicarum caerimoniarum, quas iam exclusas agnouisse debuerant, secundum innouatam dispositionem creatoris olim de hoc ipso praedicantis per prophetas suos, ut per Esaiam: uetera transierunt, inquit, ecce noua, quae ego nunc facio. sic et per Hieremiam: et disponam testamentum, non quale disposui ad patres uestros. cum illos eduxissem de terra Aegypti; et alibi: renouate uobis nouamen nouum, et circumcidimini deo uestro, et circumcidimini praepudia cordis uestri. hanc ergo circumcisionem iam sistens apostolus et hoc nouamen, illas quoque uetustates caerimoniarum dissuadebat, de quibus idem conditor earum quandoque cessaturis profitebatur per Osee: et auertam omnes iocunditates eius et dies festos eius et neomenias et sabbata et omnes caerimonias eius. sic enim et per Esaiam: neomenias uestras et sabbata et diem magnum non sustineo, ferias et ieiunium et dies festos uestros odit anima mea. quodsi et creator omnia haec iam pridem recusauerat et apostolus ea

2] cf. Gal. 2, 9. 3] I Cor. 15, 11. 4] cf. Gal. 2, 4. 5] cf. Gal. 1, 6, 7. 9] cf. Gal. 4, 10. 13] Es. 43, 18, 19. 15] Hier. 38, 31, 32. 17] Hier. 4, 3, 4. 22] Os. 2, 11. 25] Es. 1, 13, 14.

2 dexteras *M*, dextras *R* 3 condixerant, sicut et alibi, siue *uulgo* 5 galathas *M* (*pro more*) 9 reprehendens *Urs* 10 caerimoniarum *MF*, caeremoniarum *R uulgo* (*sic et infra*) 14 sic et per Hieremiam *scripsi*: et alibi *MR* (*cf. l. 17*) 17 et alibi *scripsi*: sic et per Hieremiam *M* (*per in mg. add. m. 1*) *R* nouamen *R*, nouam et *MF* 27 fest^{us} (*os s. u. a m. 1*) *M*

iam recusanda pronuntiabat, ipsa sententia apostoli consentanea decretis creatoris probat non alium deum ab apostolo praedicatum quam cuius decreta cupiebat iam agnoscere, falsos et apostolos et fratres notans in hac causa, qui euangelium Christi creatoris transferrent a nouitate praenuntiata a creatore ad uetustatem recusatam a creatore.

21. Ceterum si, qua nouum deum praedicans, ueteris dei legem cupiebat excludere, quare de deo quidem nouo nihil praescribit, sed de uetere lege solummodo, nisi quoniam fide manente in creatorem sola lex eius concessare debebat? ut et psalmus ille praececinerat: *disrumpamus a nobis uincula eorum et abiciamus eorum iugum a nobis; ex quo scilicet tumultuatae sunt gentes et populi meditati sunt inania: adstiterunt reges terrae et magistratus conuenerunt in unum aduersus dominum et aduersus Christum eius. et utique, si alius deus praedicaretur a Paulo, nulla disceptatio esset seruandae legis necne, non pertinentis scilicet ad dominum nouum et aemulum legis. ipsa enim dei nouitas atque diuersitas abstulisset non modo quaestionem ueteris et alienae legis uerum omnem eius mentionem. sed hic erat totus status quaestionis, quid, cum idem deus legis in Christo praedicaretur, legi eius derogaretur. stabat igitur fides semper in creatore et Christo eius, sed conuersatio et disciplina nutabat. nam et alii de idolothyto edendo, alii de mulierum uelamento. alii de nuptiis uel repudiis, nonnulli et de spe resurrectionis disceptabant, de deo nemo. nam (si) fuisset haec quoque quaestio disceptata. et ipsa apud apostolum inueniretur, uel quanto principalis. quodsi post apostolorum tempora adulterium ueritas passa est circa dei regulam.*

11] Ps. 2, 3. 13] Ps. 2, 1, 2. 24] cf. I Cor. cap. 10. 25] cf. I Cor. cap. 11. cf. I Cor. cap. 7. 26] cf. I Cor. cap. 15.

1 sententia apostoli *M*, apostoli sententia *R* 4 qui *R*, quae *MF* 7 si quasi *Rig* 11 praececinerat *M*, praecinuerat *R* a nobis uincula *M*, uincula a nobis *R* 15 conuenerunt *MF*, circumuenerunt *R* 21 totius *susp. Eng* quid *scripsi*: quod *MR* 22 legi *MR*¹, lege *R*² 24 alii dei de *F* 26 si *R*², *om. MR*¹

ergo iam apostolica traditio nihil passa est in tempore suo circa dei regulam, et non alia agnoscenda erit traditio apostolorum quam quae hodie apud ipsorum ecclesias editur. nullam autem apostolici census ecclesiam inuenias, quae non in creatore christianizet. aut si hae erunt a primordio corruptae. 5 quae erunt integrae? nimirum aduersariae creatoris. exhibe ergo aliquam ex tuis apostolici census, et obduxeris. igitur cum omnibus modis constet alium deum in regula sacramenti istius non fuisse a Christo usque ad Marcionem quam creatorem, satis iam et probatio nostra munita est, qua ostendimus 10 notitiam dei haeretici ex euangelii et legis separatione coepisse, et definitio superior instructa est, non esse credendum deum, quem homo de suis sensibus composuerit, nisi plane prophetae. id est non de suis sensibus. quod si Marcion poterit dici, debet etiam probari; ** nihil retractare oportebit. 15 hoc enim cuneo ueritatis omnis extruditur haeresis, cum Christus non alterius dei quam creatoris circumlator ostenditur.

22. Sed quomodo funditus euertetur antichristus, nisi ceteris quoque iniectionibus eius elidendis locus detur, relaxata praescriptionum defensione? accedamus igitur iam hinc ad ipsam 20 dei personam, uel potius umbram et phantasma secundum Christum ipsius. per idque examinetur, per quod creatori praefertur. et utique erunt regulae certae ad examinandam dei bonitatem. sed prius est, ut inueniam illam et adprehendam, et ita ad regulas perducam. cum enim circumspicio tempora, 25 nusquam est a primordio materiarum et introitu causarum. cum quibus debuerat inueniri, exinde agens, quo agere habuit. erat enim iam et mors et aculeus mortis, delictum, et ipsa malitia creatoris. aduersus quam subuenire deberet alterius

28] cf. I Cor. 15, 56.

1 iam *MR*, iam et *F* 3 ecclesias—census *om.* *F* 11 haeretici *MR*². haeretice *R*¹ 15 lacunam signauit: si non poterit probari *supplendam censeo* oportebit *scripsi*: oportebat *MR* 18 euertetur *R*, euentetur *MF* 23 examinandum *F* 26 introitu *M.* in introitu *R* 27 quo *MR* (cf. 336, 27), quod *Urs* agere *scripsi*: agi *MR* 28 et mors *M*, mors *R*

dei bonitas, † primae huic regulae diuinae bonitatis occurrens, si se naturalem probaret, statim succurrens, ut causa coepit. omnia enim in deo naturalia et ingenita esse debebunt, ut sint aeterna, secundum statum ipsius, ne obuenticia et extranea
 5 reputentur ac per hoc temporalia et aeternitatis aliena. ita et bonitas perennis et iugis exigetur in deo, quae in thesauris naturalium proprietatum reposita et parata antecederet causas et materias suas, et primam quamque susciperet, non despiceret et destitueret, si antecederat. denique non minus et hic
 10 quaeram, cur non a primordio operata sit bonitas eius, quam de ipso quaesiuius, cur non a primordio sit reuelatus? quidni? qui per bonitatem reuelari haberet, si qui fuisset. non posse quid deo non licet, nedum naturalibus suis fungi. quae si continentur, quo minus currant, naturalia non erunt.
 15 et otium enim sui natura non nouit; hinc censetur, si agat. sic nec noluisse uidebitur exercere bonitatem, interim naturae nomine. natura enim se non potest nolle, quae se ita dirigit. ut, si cessauerit, non sit. sed cessauit aliquando in deo Marcionis de opere bonitas: ergo non fuit naturalis bonitas,
 20 quae potuit aliquando cessasse, quod naturalibus non licet. et si non erit naturalis, iam nec aeterna credenda nec deo par. quia non aeterna, dum non naturalis, quae denique nullam sui perpetuitatem aut de praeterito constituat aut de futuro repromittat. nam ut a primordio non fuit, et in finem sine
 25 dubio non erit. potest enim et non esse quandoque, sicut non fuit aliquando. igitur cum constet in primordio cessasse bonitatem dei illius — (non) enim a primordio liberauit hominem — et uoluntate potius eam quam infirmitate cessasse, iam uoluntas subpressae bonitatis finis inuenietur malignitatis.

1 uerba primae—occurrentes et statim—coepit (l. 2) suo loco extare uic crediderim; si supra 318, 27 post inueniri inserueris, nihil desiderabis. 2 coepit R, cepit MF 4 obuenticia M, obuenticia R uulgo 9 non minus et hic M, ut hic non minus R 12 quiduis Lat 14 quae si R, quasi M 15 agat Ciacconius: agatur MR 17 se MR³ (priore loco), si R¹ 18 cessauerit, fort. 19 bonitas Pam: bonitatis MR 24 nam—erit bis in M comparent ut a primordio scripsi: et a primordio MR 27 <non> enim R³, enim MR¹

quid enim tam malignum quam nolle prodesse cum possis, quam utilitatem cruciare, quam iniuriam sinere? totum denique creatoris elogium in illum rescribetur, qui saeuitias eius bonitatis suae mora iuuuit. nam in cuius manu est quid ne fiat, eius iam deputatur, cum fit. homo damnatur in mortem 5 ob unius arbusculae delibationem, et exinde proficiunt delicta cum poenis et pereunt iam omnes, qui paradisi nullum caespitem norunt. et hoc melior aliqui deus aut nescit aut sustinet? si ut ex hoc melior inueniretur, quanto creator deterior haberetur. satis et in isto consilio malitiosus, qui et illum uoluit oneratum. 10 operationibus eius admissis, et saeculum in uexatione detinuit. quid de tali medico iudicabis, qui nutriat morbum mora praesidii et periculum extendat dilatione remedii, quo pretiosius aut famosius curet? talis et in deum Marcionis dicenda sententia est, mali permissorem, iniuriae fautorem, gratiae leno- 15 cinatorem, benignitatis praeuacatorem, quam non statim causae suae exhibuit; plane exhibiturus, si natura bonus et non accessione, si ingenio optimus et non disciplina, si ab aeuo deus et non a Tiberio, immo, quod uerius, a Cerdone et Marcione.

Tiberio nunc deus ille praestiterit, ut imperio eius di- 20 uina bonitas in terris dedicaretur, 23. aliam illi regulam praetendo: sicut naturalia, ita rationalia esse debere in deo omnia. exigo rationem bonitatis, quia nec aliud quid bonum haberi liceat, quod non rationaliter bonum sit. nedum ut ipsa bonitas inrationalis deprehendatur. facilius malum, cui rationis 25 aliquid adfuerit, pro bono habebitur quam ut bonum ratione desertum non pro malo iudicetur. nego rationalem bonitatem dei Marcionis iam hoc primo, quod in salutem processerit hominis alieni. scio dicturos atquin hanc esse principalem

2 utilitatem cruciare *MF*, utilitate cruciari *R* 6 proficiunt *MF*, prosiliunt *R* 9 si ut *MR*³, sicut *R*¹ haberetur. satis *van der Vliet*: haberetur? satis *uulgo* 10 satis est *susp. Eng* oneratum *R*. honeratum *MF* 11 admissis, et *Pam*: admisisset *MR*¹, admissi et *R*³ 16 praeuacatorem *M* 17 exhibiturus, si natura bonus. exhibiturus *MR* 21 diuina bonitas in terris *R*, diuina in terris bonitas *M* dedicaretur. aliam *uulgo*: satis infeliciter hic distinguuntur capita 22 ita rationalia *MR*, naturalia *F* esse debere *M*, esse *B*

et perfectam bonitatem, cum sine ullo debito familiaritatis in extraneos uoluntaria et libera effundatur, secundum quam inimicos quoque nostros et hoc nomine iam extraneos diligere iubeamur. cur ergo non a primordio hominem respexit. a
 5 primordio extraneum? cessando praeiudicauit cum extraneo nihil sibi esse. ceterum disciplinam diligendi extraneum uel inimicum antecessit praeceptum diligendi proximum tamquam te ipsum. quod etsi ex lege creatoris, et tu quoque illud excipere debebis. ut a Christo non destructum. sed potius ex-
 10 structum. nam quo magis proximum diligas. diligere iuberis inimicum et extraneum. exaggeratio est debitae bonitatis exactio indebitae. antecedit autem debita indebitam, ut principalis, ut dignior, ut ministra et comite sua [id est indebita] prior. igitur cum prima bonitatis ratio sit in rem suam ex-
 15 hiberi ex iustitia, secunda autem in alienam ex redundantia iustitiae super scribarum et Pharisaeorum, quale est secundam ei rationem referri, cui deficit prima, non habenti proprium hominem ac per hoc quoque exiguae? porro exigua, quae suum non habuit, quomodo in alienum redundauit? exhibe
 20 principalem rationem, et tunc uindica sequentem. nulla res sine ordine rationalis potest uindicari; tanto abest, ut ratio ipsa in aliquo ordinem amittat. sit nunc et a secundo gradu incipiens ratio bonitatis, in extraneum scilicet: nec secundus

2] cf. Matth. 5, 44; Luc. 6, 27. 7] cf. Leu. 19, 18; Matth. 5, 43.
 9] cf. Matth. 5, 17. 16] cf. Matth. 5, 20.

2 effundatur *scripsi*: effunditur *MR* 4 cur *M*, cum *R uulgo* hominem—primordio *om. F* 5 extraneum, cessando *uulgo* 8 et—quoque *ut saepius*; ceterum *facillime rescripseris*: est, tu quoque 9 Christo <tu> *fort* 13 ut ministra *MF*, ministra *R uulgo* id est indebita *seclusi* indebita. prior igitur *uulgo* 17 ei *scil. bonitati*; *aliter enim non intellegetur quod infra sequitur* exiguae. *sed cum propter illud* non habenti proprium hominem *paene necessario intellegendum sit* ei *scil. deo Marcionis, nescio an spuria sint iudicanda uerba* ac—redundauit cui *MR*, scilicet iuuando alium, cui *Pam (ex cod. N, qui habet haec uerba s. u. a manu librarii ipsius addita)* habenti *Lat*: habentis. *MR* 19 exhibe *Rig*: exhibere *MR* 21 ratio ipsa *id est deus* 23 bonitatis *coniunge cum gradu*

illi gradus ratione constabit, alio modo destructus. tunc enim rationalis habebitur uel secunda in extraneum bonitas, si sine iniuria eius operetur, cuius est res. quamcumque bonitatem iustitia prima efficit rationalem. sicut in principali gradu, cum in rem suam exhibetur, rationalis erit si iusta sit, sic et in 5 extraneum rationalis uideri poterit, si non sit iniusta. ceterum qualis bonitas quae per iniuriam constat, et quidem pro extraneo? fortasse enim pro domestico aliquatenus rationalis habeatur bonitas iniuriosa. pro extraneo uero, cui nec proba legitime deberetur, qua ratione tam iniusta rationalis defendetur? 10 quid enim iniustius, quid iniquius et improbius quam ita alieno benefacere seruo, ut domino eripiatur, ut alii uindictetur, ut aduersus caput domini subornetur, et quidem, quod indignius, in ipsa adhuc domo domini, de ipsius adhuc horreis uiuens. sub ipsius adhuc plagis tremens? talis adsertor etiam damna- 15 retur in saeculo, nedum plagiator. non aliter ** deus Marcionis, inrumpens in alienum mundum, eripiens deo hominem, patri filium, educatori aluminum, domino famulum, ut eum efficiat deo impium, patri inreligiosum, educatori ingratum, domino nequam. oro te, si rationalis bonitas talem facit, qualem 20 faceret inrationalis? non putem impudentiorem quam qui in aliena aqua alii deo tingitur, ad alienum caelum alii deo expanditur, in aliena terra alii deo sternitur, super alienum panem alii deo gratiarum actionibus fungitur, de alienis bonis ob alium deum nomine elemosynae et dilectionis operatur. 25 quis iste deus tam bonus, ut homo ab illo malus fiat, tam propitius, ut alium illi deum, et dominum quidem ipsius, faciat iratum?

24. Sed deus sicut aeternus et rationalis, ita, opinor. et perfectus in omnibus: eritis enim perfecti quemad- 30

30] Matth. 5. 48.

4 primo fort. sicut *scripsi*: sic et *MR* cum in rem suam exhibetur, rationalis erit *scripsi*: rationalis erit, cum in rem suam exhibetur *MR* 5 sit. sic *uulgo* 13 quod *Eng*: quo *MR* 16 *lacunam signauit*: autem agit *intercidisse puto* 18 aluminum *M*, alumnum *R* 21 non putem *MR*¹, an putein *R*² 25 elemosynae *MF*, elemosynae *R* 27 ipsius *MF*, om. *R*

modum pater uester, qui in caelis est. exhibe perfectam quoque bonitatem eius, etsi de imperfecta satis constat, quae neque naturalis inuenitur neque rationalis. nunc et alio ordine traducetur: nec iam imperfecta, immo et defecta, exigua
 5 et exhausta, quae, minor numero materiarum suarum, non in omnibus exhibetur. non enim omnes salui fiunt, sed pauciores omnibus et Iudaeis et Christianis creatoris. pluribus uero pereuntibus quomodo perfecta defenditur bonitas ex maiore parte cessatrix, paucis aliqua, pluribus nulla, cedens perditioni,
 10 partiarum exitii? quodsi plures salui non erunt, erit iam non bonitas, sed malitia perfectior. sicut enim bonitatis operatio est, quae facit saluos, ita malignitatis, quae non facit saluos. magis autem non faciens saluos, dum paucos facit, perfectior erit in non iuuando quam (in) iuuando. non poteris et in crea-
 15 torem referre bonitatis in omnes defectionem. quem enim iudicem tenes, dispensatorem, si forte, bonitatis ostendis intellegendum, non profusorem, quod tuo deo uindicas. usque adeo hac sola eum praefers bonitate creatori. quam si solam profitetur et totam, nulli deesse debuerat. sed nolo iam de
 20 parte maiore pereuntium imperfectae bonitatis arguere deum Marcionis: sufficit ipsos, quos saluos facit, imperfectae salutis inuentos imperfectam bonitatem eius ostendere, scilicet anima tenuis saluos, carne deperditos, quae apud illum non resurgit. unde haec dimidiatio salutis nisi ex defectione bonitatis? quid
 25 erat perfectae bonitatis quam totum hominem redigere in salutem, totum damnatum a creatore, totum a deo optimo adlectum? quod sciam, et caro tingitur apud illum, et caro de nuptiis tollitur, et caro in confessione nominis desaeuitur. sed et si carni delicta reputantur, praecedit animae reatus et

2 eius. etsi *uulgo* 3 rationalis, nunc *uulgo* 5 quae in *libr. mss. post suarum traditum huc transposui* 7 et (*prius*) *om. F* 14 in *addidi* non poteris <autem> et *fort.* 15 bonitatis *scripsi*: bonitatem *MR* (*potueris et rescribere*: bonitatem in omnes defectiuam) 17 tuo deo *M*, tuo *R*, deo tuo *Pam* usque adeo *notione rariore* = *quin etiam* 18 creatori, quam *uulgo* 20 imperfectae *Oehlerus* (*in notis*): imperfectum *MR* 24 quid erat *MR*, quid enim tam *Lat* 27 sciam *Rig*: si iam *MR*

ergo iam apostolica traditio nihil passa est in tempore suo circa dei regulam, et non alia agnoscenda erit traditio apostolorum quam quae hodie apud ipsorum ecclesias editur. nullam autem apostolici census ecclesiam inuenias, quae non in creatore christianizet. aut si hae erunt a primordio corruptae. 5 quae erunt integrae? nimirum aduersariae creatoris. exhibe ergo aliquam ex tuis apostolici census, et obduxeris. igitur cum omnibus modis constet alium deum in regula sacramenti istius non fuisse a Christo usque ad Marcionem quam creatorem, satis iam et probatio nostra munita est, qua ostendimus 10 notitiam dei haeretici ex euangelii et legis separatione coepisse, et definitio superior instructa est, non esse credendum deum, quem homo de suis sensibus composuerit, nisi plane prophetae. id est non de suis sensibus. quod si Marcion poterit dici, debet etiam probari: ** nihil retractare oportebit. 15 hoc enim cuneo ueritatis omnis extruditur haeresis. cum Christus non alterius dei quam creatoris circumlator ostenditur.

22. Sed quomodo funditus euertetur antichristus, nisi ceteris quoque iniectionibus eius elidendis locus detur, relaxata praescriptionum defensione? accedamus igitur iam hinc ad ipsam 20 dei personam, uel potius umbram et phantasma secundum Christum ipsius. per idque examinetur, per quod creatori praefertur. et utique erunt regulae certae ad examinandam dei bonitatem. sed prius est, ut inueniam illam et adprehendam, et ita ad regulas perducam. cum enim circumspicio tempora, 25 nusquam est a primordio materiarum et introitu causarum. cum quibus debuerat inueniri, exinde agens, quo agere habuit. erat enim iam et mors et aculeus mortis, delictum, et ipsa malitia creatoris. aduersus quam subuenire deberet alterius

28] cf. I Cor. 15. 56.

1 iam *MR*, iam et *F'* 3 ecclesias—census *om. F'* 11 haeretici *MR*². haeretice *R*¹ 15 lacunam *signauit*: si non poterit probari *supplenda censeo* oportebit *scripsi*: oportebat *MR* 18 euertetur *R*, euentetur *MF* 23 examinandum *F'* 26 introitu *M*, in introitu *R* 27 quo *MR* (cf. 336, 27), quod *Urs* agere *scripsi*: agi *MR* 28 et mors *M*, mors *R*

dei bonitas, † primae huic regulae diuinae bonitatis occurrens,
 si se naturalem probaret, statim succurrens, ut causa coepit.
 omnia enim in deo naturalia et ingenita esse debebunt, ut
 sint aeterna, secundum statum ipsius. ne obuenticia et extranea
 5 reputentur ac per hoc temporalia et aeternitatis aliena. ita et
 bonitas perennis et iugis exigetur in deo, quae in thesauris
 naturalium proprietatum reposita et parata antecederet causas
 et materias suas, et primam quamque susciperet, non despi-
 ceret et destitueret, si antecederat. denique non minus et hic
 10 quaeram, cur non a primordio operata sit bonitas eius, quam
 de ipso quaesiuimus, cur non a primordio sit reuelatus?
 quidni? qui per bonitatem reuelari haberet, si qui fuisset.
 non posse quid deo non licet, nedum naturalibus suis fungi.
 quae si continentur, quo minus currant, naturalia non erunt.
 15 et otium enim sui natura non nouit; hinc censetur, si agat.
 sic nec noluisse uidebitur exercere bonitatem, interim naturae
 nomine. natura enim se non potest nolle, quae se ita dirigit.
 ut, si cessauerit, non sit. sed cessauit aliquando in deo
 Marcionis de opere bonitas: ergo non fuit naturalis bonitas,
 20 quae potuit aliquando cessasse, quod naturalibus non licet. et
 si non erit naturalis, iam nec aeterna credenda nec deo par.
 quia non aeterna, dum non naturalis, quae denique nullam sui
 perpetuitatem aut de praeterito constituat aut de futuro re-
 promittat. nam ut a primordio non fuit, et in finem sine
 25 dubio non erit. potest enim et non esse quandoque, sicut
 non fuit aliquando. igitur cum constet in primordio cessasse
 bonitatem dei illius — <non> enim a primordio liberauit homi-
 nem — et uoluntate potius eam quam infirmitate cessasse.
 iam uoluntas subpressae bonitatis finis inuenietur malignitatis.

1 uerba primae—occurrens et statim—coepit (l. 2) suo loco extare uic
 crediderim; si supra 318, 27 post inueniri inserueris, nihil desiderabis.
 2 coepit R, cepit MF 4 obuenticia M, obuenientia R uulgo 9 non minus
 et hic M, ut hic non minus R 12 quiduis Lat 14 quae si R, quasi M 15 agat
 Ciacconius: agatur MR 17 se MR³ (priore loco), si R¹ 18 cessauerit fort.
 19 bonitas Pam: bonitatis MR 24 nam—erit bis in M comparent ut
 a primordio scripsi: et a primordio MR 27 <non> enim R³, enim MR⁴

quid enim tam malignum quam nolle prodesse cum possis, quam utilitatem cruciare, quam iniuriam sinere? totum denique creatoris elogium in illum rescribetur, qui saenitias eius bonitatis suae mora iuuuit. nam in cuius manu est quid ne fiat, eius iam deputatur, cum fit. homo damnatur in mortem ob unius arbusculae delibationem, et exinde proficiunt delicta cum poenis et pereunt iam omnes, qui paradisi nullum caespitem norunt. et hoc melior aliqui deus aut nescit aut sustinet? si ut ex hoc melior inueniretur, quanto creator deterior haberetur. satis et in isto consilio malitiosus, qui et illum uoluit oneratum. operationibus eius admissis, et saeculum in uexatione detinuit. quid de tali medico iudicabis, qui nutriat morbum mora praesidii et periculum extendat dilatione remedii, quo pretiosius aut famosius curet? talis et in deum Marcionis dicenda sententia est, mali permissorem, iniuriae fautorem, gratiae lenocinatorem, benignitatis praeuaricatorem, quam non statim causae suae exhibuit; plane exhibiturus, si natura bonus et non accessione, si ingenio optimus et non disciplina, si ab aeuo deus et non a Tiberio, immo, quod uerius, a Cerdone et Marcione.

Tiberio nunc deus ille praestiterit, ut imperio eius diuina bonitas in terris dedicaretur, 23. aliam illi regulam praetendo: sicut naturalia, ita rationalia esse debere in deo omnia. exigo rationem bonitatis, quia nec aliud quid bonum haberi liceat, quod non rationaliter bonum sit, nedum ut ipsa bonitas inrationalis deprehendatur. facilius malum, cui rationis aliquid adfuerit, pro bono habebitur quam ut bonum ratione desertum non pro malo iudicetur. nego rationalem bonitatem dei Marcionis iam hoc primo, quod in salutem processerit hominis alieni. scio dicturos atquin hanc esse principalem

2 utilitatem cruciare *MF*, utilitate cruciari *R* 6 proficiunt *MF*, prosiliunt *R* 9 si ut *MR*³, sicut *R*¹ haberetur, satis *van der Vliet*: haberetur? satis *uulgo* 10 satis est *susp. Eng* oneratum *R*. honeratum *MF* 11 admissis, et *Pam*: admississet *MR*¹, admissi et *R*³ 16 praeuacatorem *M* 17 exhibiturus, si natura bonus, exhibiturus *MR* 21 diuina bonitas in terris *R*, diuina in terris bonitas *M* dedicaretur. aliam *uulgo*: satis *infeliciter hic distinguuntur capita* 22 ita rationalia *MR*, naturalia *F* esse debere *M*, esse *R*

et perfectam bonitatem, cum sine ullo debito familiaritatis in extraneos uoluntaria et libera effundatur, secundum quam inimicos quoque nostros et hoc nomine iam extraneos diligere iubeamur. cur ergo non a primordio hominem respexit. a
 5 primordio extraneum? cessando praeiudicauit cum extraneo nihil sibi esse. ceterum disciplinam diligendi extraneum uel inimicum antecessit praeceptum diligendi proximum tamquam te ipsum. quod etsi ex lege creatoris, et tu quoque illud excipere debebis, ut a Christo non destructum. sed potius ex
 10 structum. nam quo magis proximum diligas, diligere iuberis inimicum et extraneum. exaggeratio est debitae bonitatis exactio indebitae. antecedit autem debita indebitam, ut principalis, ut dignior, ut ministra et comite sua [id est indebita] prior. igitur cum prima bonitatis ratio sit in rem suam ex
 15 hiberi ex iustitia, secunda autem in alienam ex redundantia iustitiae super scribarum et Pharisaeorum, quale est secundam ei rationem referri, cui deficit prima, non habenti proprium hominem ac per hoc quoque exiguae? porro exigua, quae suum non habuit, quomodo in alienum redundauit? exhibe
 20 principalem rationem, et tunc uindica sequentem. nulla res sine ordine rationalis potest uindicari; tanto abest, ut ratio ipsa in aliquo ordinem amittat. sit nunc et a secundo gradu incipiens ratio bonitatis, in extraneum scilicet: nec secundus

2] cf. Matth. 5, 44; Luc. 6, 27. 7] cf. Leu. 19, 18; Matth. 5, 43.
 9] cf. Matth. 5, 17. 16] cf. Matth. 5, 20.

2 effundatur *scripsi*: effunditur *MR* 4 cur *M*, cum *R uulgo* hominem—primordio *om. F* 5 extraneum, cessando *uulgo* 8 et—quoque ut *saepius*; ceterum *facillime rescripseris*: est, tu quoque 9 Christo <tao> *fort* 13 ut ministra *MF*, ministra *R uulgo* id est indebita *seclusi* indebita. prior igitur *uulgo* 17 ei *scil. bonitati*; aliter enim non intellegetur quod infra sequitur exiguae. sed cum propter illud non habenti proprium hominem *paene necessario intellegendum sit* ei *scil. deo Marcionis, nescio an spuria sint iudicanda uerba* ac—redundauit cui *MR*, scilicet iuando alium, cui *Pam (ex cod. N, qui habet haec uerba s. u. a manu librarii ipsius addita)* habenti *Lat*: habentis *MR* 19 exhibe *Rig*: exhibere *MR* 21 ratio ipsa *id est deus* 23 bonitatis coniunge cum gradu

illi gradus ratione constabit, alio modo destructus. tunc enim rationalis habebitur uel secunda in extraneum bonitas, si sine iniuria eius operetur, cuius est res. quamcumque bonitatem iustitia prima efficit rationalem. sicut in principali gradu, cum in rem suam exhibetur, rationalis erit si iusta sit, sic et in 5 extraneum rationalis uideri poterit, si non sit iniusta. ceterum qualis bonitas quae per iniuriam constat, et quidem pro extraneo? fortasse enim pro domestico aliquatenus rationalis habeatur bonitas iniuriosa. pro extraneo uero, cui nec proba legitime deberetur, qua ratione tam iniusta rationalis defendetur? 10 quid enim iniustius, quid iniquius et improbius quam ita alieno benefacere seruo, ut domino eripiatur, ut alii uindicetur, ut aduersus caput domini subornetur, et quidem, quod indignius, in ipsa adhuc domo domini, de ipsius adhuc horreis uiuens. sub ipsius adhuc plagis tremens? talis adsertor etiam damna- 15 retur in saeculo, nedum plagiator. non aliter ** deus Marcionis, inrumpens in alienum mundum, eripiens deo hominem, patri filium, educatori aluminum, domino famulum, ut eum efficiat deo impium. patri inreligiosum, educatori ingratum, domino nequam. oro te, si rationalis bonitas talem facit, qualem 20 faceret irationalis? non putem impudentiorem quam qui in aliena aqua alii deo tingitur, ad alienum caelum alii deo expanditur, in aliena terra alii deo sternitur, super alienum panem alii deo gratiarum actionibus fungitur, de alienis bonis ob alium deum nomine elemosynae et dilectionis operatur. 25 quis iste deus tam bonus, ut homo ab illo malus fiat, tam propitius, ut alium illi deum, et dominum quidem ipsius, faciat iratum?

24. Sed deus sicut aeternus et rationalis, ita, opinor, et perfectus in omnibus: eritis enim perfecti quemad- 30

30] Matth. 5. 48.

4 primo fort. sicut *scripsi*: sic et *MR* cum in rem suam exhibetur, rationalis erit *scripsi*: rationalis erit, cum in rem suam exhibetur *MR* 5 sit. sic *uulgo* 13 quod *Eng*: quo *MR* 16 *lacunam signauit*: autem agit *intercidisse puto* 18 aluminum *M*, alumnum *R* 21 non putem *MR*¹, an putem *R*³ 25 elemosynae *MF*, elemosynae *R* 27 ipsius *MF*, om. *R*

modum pater uester, qui in caelis est. exhibe perfectam quoque bonitatem eius, etsi de imperfecta satis constat, quae neque naturalis inuenitur neque rationalis. nunc et alio ordine traducetur: nec iam imperfecta, immo et defecta, exigua
 5 et exhausta, quae, minor numero materiarum suarum, non in omnibus exhibetur. non enim omnes salui fiunt, sed pauciores omnibus et Iudaeis et Christianis creatoris. pluribus uero pereuntibus quomodo perfecta defenditur bonitas ex maiore parte cessatrix, paucis aliqua, pluribus nulla, cedens perditioni,
 10 partiaria exitii? quodsi plures salui non erunt, erit iam non bonitas, sed malitia perfectior. sicut enim bonitatis operatio est, quae facit saluos, ita malignitatis, quae non facit saluos. magis autem non faciens saluos, dum paucos facit, perfectior erit in non iuuando quam (in) iuuando. non poteris et in crea-
 15 torem referre bonitatis in omnes defectionem. quem enim iudicem tenes, dispensatorem, si forte, bonitatis ostendis intellegendum, non profusorem, quod tuo deo uindicas. usque adeo hac sola eum praefers bonitate creatori. quam si solam profitetur et totam, nulli deesse debuerat. sed nolo iam de
 20 parte maiore pereuntium imperfectae bonitatis arguere deum Marcionis: sufficit ipsos, quos saluos facit, imperfectae salutis inuentos imperfectam bonitatem eius ostendere, scilicet anima tenus saluos, carne deperditos, quae apud illum non resurgit. unde haec dimidiatio salutis nisi ex defectione bonitatis? quid
 25 erat perfectae bonitatis quam totum hominem redigere in salutem, totum damnatum a creatore, totum a deo optimo adlectum? quod sciam, et caro tingitur apud illum, et caro de nuptiis tollitur, et caro in confessione nominis desaeuitur. sed et si carni delicta reputantur, praecedat animae reatus et

2 eius. etsi *uulgo* 3 rationalis, nunc *uulgo* 5 quae *in libr. mss. post suarum traditum huc transposui* 7 et (*prius*) *om. F* 14 in *addidi* non poteris <autem> et *fort.* 15 bonitatis *scripsi*: bonitatem *MR* (*potueris et rescribere*: bonitatem in omnes defectiuam) 17 tuo deo *M*, tuo *R*, deo tuo *Pam* usque adeo *notione rariore = quin etiam* 18 creatori, quam *uulgo* 20 imperfectae *Oehlerus (in notis)*: imperfectum *MR* 24 quid erat *MR*, quid enim tam *Lat* 27 sciam *Rig*: si iam *MR*

culpae principatus animae potius adscribendus, cui caro ministri nomine occurrit. carens denique anima caro hactenus peccat. ita et in hoc iniusta bonitas et sic quoque imperfecta. innocentiorē substantiam relinquens in exitium, obsequio, non arbitrio delinquentem. cuius Christus etsi non induit ueritatem. 5 ut tuae haeresi uisum est, imaginem tamen eius subire dignatus est. ipsum quod mentitus est illam, aliquid ei † debuit debuisse. quid est autem homo aliud quam caro, siquidem nomen hominis materia corporalis, non animalis, ab auctore sortita est? et fecit hominem deus, inquit, limum de terra, non 10 animam; anima enim de afflatu: et factus est homo in animam uiuam; quis? utique qui de limo: et posuit deus hominem in paradiso; quod finxit, non quod flauit: qui caro nunc, non qui anima. itaque si ita est, quo ore contendes perfectum bonitatis titulum, quae non iam a parti- 15 tione speciali hominis liberandi defecit, sed a proprietate generali? si plena est gratia et solida misericordia; quae soli animae salutaris est, plus praestat haec uita, qua toti et integri fruimur. ceterum ex parte resurgere multari erit, non liberari. erat et illud perfectae bonitatis, ut homo, liberatus in fidem 20 dei optimi, statim eximeretur de domicilio atque dominatu dei saeui. at nunc et febriculas, o Marcionita, et ceteros tribulos et spinas dolor carnis tuae tibi edit; nec fulminibus tantum aut bellis et pestibus aliisque plagis creatoris sed et scorpiis eius obiectus, in quo te putas liberatum de regno eius. cuius 25 te muscae adhuc calcant? si de futuro erutus es, cur non et de praesenti, ut perfecte? alia est nostra condicio apud auctorem, apud iudicem, apud offensum principem generis. tu

9—13] Gen. 2, 7. 8. 22] cf. Gen. 3, 18.

2 denique = *namque* hactenus = *non amplius* 7 ipsum *MR*, ipso *Oehlerus* debuit *MR³G*, debui *R¹*, habuit *Iun.* debet tribuisse *fort.* 15 bonitatis *MR³G*, bonitate *R¹* 21 dei sui *F* 22 febriculas *Eng*: febricitas *MR*, febricitates *Lat* 23 edit; nec *Eng*: edit, nec *uulgo* 25 obiectus, in *Eng*: obiectus. in *uulgo* 26 erutus *F* es *R*, est *M* 27 perfecte? alia *M*, perfecta est. alia *R¹*, perfecta sis. alia *R³*

tantummodo bonum deum praefers. non potes autem perfecte bonum ostendere a quo non perfecte liberaris.

25 Quod adtinet ad bonitatis quaestionem, his lineis deduximus eam minime deo adaequare, ut neque ingentam neque
 5 rationalem neque perfectam, sed et improbam et iniustam et ipso iam bonitatis nomine indignam, quod scilicet in quantum deo congruat, in tantum deum non esse conueniat qui de tali bonitate etiam praefertur, nec de tali modo uerum et sola, iam enim et hoc discuti par est, an deus de sola bonitate
 10 censendus sit, negatis ceteris adpendicibus sensibus et adfectibus, quos Marcionitae quidem a deo suo abigunt in creatorem, nos uero [et] agnoscimus in creatore ut deo dignos, et ex hoc quoque negabimus deum in quo non omnia, quae deo digna sint, constent. si aliquem de Epicuri schola deum adfectu
 15 tauit Christi nomine titolare, ut quod beatum et incorruptibile sit neque sibi neque alii molestias praestet — hanc enim sententiam ruminans Marcion remouit ab illo seueritates et iudiciarias uires —: aut in totum immobilem et stupentem deum concepis-
 20 se debuerat — et quid illi cum Christo, molesto et Iudaeis per doctrinam et sibi per Iesum? — aut et de ceteris motibus eum agnouisse. — et quid illi cum Epicuro, nec sibi nec Christianis necessario? ecce enim hoc ipso, quod retro quietus, qui nec notitiam sui aliquo interim opere curauerit, post tantum aevi senserit in hominis salutem, utique
 25 per uoluntatem, nonne concussibilis tunc fuit nouae uoluntati, ut et ceteris motibus uideatur obnoxius? quae enim uoluntas sine concupiscentiae stimulo est? [quis uolet quod non concupiscet?] sed et cura accedet uoluntati. quis enim uolet

2 bonum *MR³G*, deum *R¹* 4 adaequare *M*, adaequari *R uulgo* 6 iam *om. F¹* 7 deo—tantum *om. F¹* 10 sit, negatis *uulgo* 12 et *seclusi* dignos. et *uulgo* et—quoque (*hic incipit apodosis*) *cf. 321, 8* 14 scola *M* 20 per ihm *M*, per Iesum *R* (*intellege per carnalem suam naturam*). sensum *Urs* et [de] ceteris motibus eum obnoxium *fort.* 26 enim *scripsi*: autem *MR* 27 quis uolet quod non concupiscet *om. MGR³*, *quam ob rem seclusi*, sed *nescio an et hic duae reuersiones sint agnoscendae*: 1) quae uoluntas—stimulo est? sed et cura accedet uoluntati. igitur cum. 2) quis enim uolet quod non concupiscet? quis concupiscet et non curabit? igitur cum

quid et concupiscet, et non curabit? igitur cum et uoluit et concupiit in hominis salutem, iam et sibi et aliis negotium fecit, Epicuro nolente, consiliario Marcionis. nam et aduersarium sibi constituit: ipsum illud, aduersus quod et uoluit et concupiit et curauit, siue delictum siue mortem, inprimis ipsum arbitrum eorum et dominum hominis, creatorem. porro nihil sine aemulatione decurret, quod sine aduersario non erit. denique uolens et concupiscens et curans hominem liberare, hoc ipso iam aemulatur et eum, a quo liberat, aduersus eum scilicet sibi liberaturus, et ea, de quibus liberat. in alia liberaturus. proinde autem aemulationi occurrant necesse est officiales suae in ea, quae aemulatur: ira discordia odium dedignatio indignatio bilis nolentia offensa. haec omnia si aemulationi adsistunt, aemulatio autem liberando homini procurat, liberatio autem hominis operatio bonitatis est, non poterit ea bonitas sine suis dotibus, id est sine sensibus et adfectibus, per quos administratur aduersus creatorem, ne sic quoque irrationalis praescribatur, si careat et sensibus et adfectibus debitis. haec multo plenius defendemus in causa creatoris, in qua et exprobrantur.

26. At hic sufficit peruersissimum deum ostendi in ipso praeconio solitariae bonitatis, qua nolunt ei adscribere eiusmodi motus animi, quos in creatore reprehendunt. si enim neque aemulatur neque irascitur neque damnat neque uexat. utpote qui nec iudicem praestat, non inuenio, quomodo illi disciplinarum ratio consistat, et quidem plenior. quale est enim. ut praecepta constituat non executurus, ut delicta prohibeat non uindicaturus. quia non iudicaturus, extraneus scilicet ab omnibus sensibus seueritatis et animaduersionis? cur enim

1 qd *M*, quod *R* curabit *R*³, curauit *MR*¹ 2 concupiit <et curauit> fort. cf. l. 5 et 8 3 Marcione *Urs* 6 ipsum *om.* *F* dominum, hominis uulgo hominis—curans *om.* *F* 10 aduersus *om.* eum *M* liberaturus. et ea *Urs*: liberaturus eum *MR*³*F*, liberaturus cum *R*¹ 11 autem *scripsi*: enim *MR*, *om.* *F* 13 indignatio bilis *R*³, indignabilis *MR*¹ 15 procurrat *M* 16 non poterit *sc. esse, secundum ellipsin auctori sollemnem* 17 quos *R*¹, quom *MR*¹ 19 hoc *F*

prohibet admitti quod non defendit admissum, cum multo
 rectius non prohibuisset quod defensurus non esset quam ut
 non defenderet quod prohibuisset? immo et permisisse directo
 debuit, sine causa prohibiturus, ut non defensurus. nam et
 5 nunc tacite permissum est quod sine ultione prohibetur. et
 utique non aliud prohibet admitti quam quod non amat fieri.
 stupidissimus ergo qui non offenditur facto quod non amat
 fieri, quando offensa comes sit frustratae uoluntatis. aut si
 offenditur, debet irasci; si irascitur, debet ulcisci. nam et
 10 ultio fructus est irae et ira debitum offensae et offensa, ut
 dixi, comes frustratae uoluntatis. sed non ulciscitur; ergo
 nec offenditur. si non offenditur, ergo nec laeditur uoluntas
 eius, cum fit quod noluit fieri; et fit iam delictum secundum
 uoluntatem eius, quia non fit aduersus uoluntatem quod non
 15 laedit uoluntatem. aut si hoc erit diuinae uirtutis siue boni-
 tatis, nolle quidem fieri et prohibere fieri, non moueri tamen,
 si fiat, dicimus iam motum esse illum, | qui noluit, et C
 uane non moueri ad factum qui motus sit ad non faci-
 endum. | quando noluit fieri; nolendo enim prohibuit. | non O
 20 autem et iudicauit nolendo fieri et idcirco prohibendo? non
 faciendum enim iudicauit et prohibendo pronuntiauit. ergo
 et ille iam iudicat. si indignum est deum iudicare, aut si
 eatenus dignum est deum iudicare, qua tantummodo nolit et
 prohibeat, non etiam defendat admissum, atquin nihil deo tam
 25 indignum quam non exequi quod noluit et prohibuit admitti:
 primo, quod qualicumque sententiae suae et legi debeat uin-
 dictam in auctoritatem et obsequii necessitatem, secundo,
 quia <boni> aemulum sit necesse est quod noluit admitti et

4 ut non *M*, non ut *R* 6 non (*alt. loco*) *om. F* 7 stupidissimus *M*
 (*corr. m. 1*) 12 si *scripsi*: sed *MR* 13 noluit fieri *M*, fieri noluit *R*
 16 non moueri *M* 17 qui noluit—faciendum = quando noluit—pro-
 hibuit. *secundam recensionem eam esse puto, quam prius auctor scri-*
psit. 20 autem *scripsi*: enim *MR* 21 prohibendo *scripsi*: prohiben-
 dum *MR* 24 admissum, atquin *van der Vliet*: admissum. atquin *uulgo*
 28 boni *addidi*

nolendo prohibuit, malo autem parcere deum indignius sit quam animaduertere, et quidem deo optimo, qui non alias plane bonus sit, nisi mali aemulus, uti boni amorem odio mali exerceat et boni tutelam expugnatione mali impleat.

27. Sed indicat plane malum nolendo et damnat prohibendo, 5
dimittit autem non uindicando et absoluit non puniendo. o deum ueritatis praeuaricatorem, sententiae suae circumscrip-
torem! timet damnare quod damnat, timet odisse quod non amat, factum sinit quod fieri non sinit. mauult ostendere quid nolit quam probare. hoc erit bonitas imaginaria, disciplina 10
phantasma et ipsa, transfunctoria praecepta, secura delicta. audite, peccatores, quique nondum hoc estis, ut esse possitis: deus melior inuentus est, qui nec offenditur nec irascitur nec ulciscitur, cui nullus ignis coquitur in gehenna, cui nullus dentium frendor horret in exterioribus tenebris: bonus tantum 15
est. denique prohibet delinquere, sed litteris solis. in uobis est, si uelitis illi obsequium subsignare, ut honorem deo habuisse uideamini; timorem enim non uult. atque adeo prae se ferunt Marcionitae, quod deum suum omnino non timeant. 'malus enim', inquit, 'timebitur, bonus autem diligetur'. stulte, 20
quem dominum appellas negas timendum, cum hoc nomen potestatis sit, etiam timendae? at quomodo diliges, nisi timeas non diligere? plane nec pater tuus est, in quem competat et amor propter pietatem et timor propter potestatem, nec legi-
timus dominus, ut diligas propter humanitatem et timeas pro- 25
pter disciplinam. sic denique plagiarii diliguntur, non etiam timentur. non enim timebitur nisi iusta et ordinaria domina-
tio. diligi autem potest etiam adultera; sollicitatione enim constat, non auctoritate, et adulatione. non potestate. quid denique

14] cf. Matth. 5, 30; 18, 8. Marc. 9, 43. 15] cf. Matth. 8, 12; Luc. 13, 28.

1 prohibuit. malo uulgo 3 plane M, plene R uulgo 4 et MR³, ut R¹
7 sententiae M (syll. sen in ras.) 8 non om. F¹ 11 phantasma. et
ipsa transfunctoria uulgo 14 coquitur (qu ex g a m. 1) M gehenna M
(h s. u. add. m. 1) 16 literis M 18 prae se ferunt MR³, se prae-
ferunt R¹ 20 enim scripsi: autem MR diligetur M. diligitur R
22 etiam om. F¹ at R, aut M 26 placiarii M

adulantius quam delicta non exequi? age itaque, qui deum non times quasi bonum, quid non in omnem libidinem ebullis, summum. quod sciam, fructum uitae omnibus, qui deum non timent? quid non frequentas tam sollemnes uoluptates circi
 5 furentis et caeuae saeuientis et scaenae lasciuiantis? quid non et in persecutionibus statim oblata acerra animam negatione lucraris? absit, inquis, absit! ergo iam times delictum et timendo probasti illum timeri, qui prohibet delictum. aliud est, si eadem dei tui peruersitate quae non times obseruas,
 10 qua et ille quod non uindicat prohibet. — multo adhuc uanius, cum interrogati: quid fiet peccatori cuique die illo? respondent abici illum. qua? si ab oculis, nonne et hoc iudicio agitur? iudicatur enim abiciendus, et utique iudicio damnationis; nisi si in salutem abicitur peccator, ut et hoc deo optimo competat.
 15 et quid erit abici, nisi amittere id, quod erat consecutus. si non abiceretur, id est salutem? ergo salutis in detrimentum abicietur, et hoc decerni non poterit nisi ab irato et offenso et executore delicti, id est iudice.

28. Exitus autem illi abiecto quis? 'ab igni', inquit, 20 'creatoris deprehendetur'. adeone nullum habet elementum uel in hanc causam prouisum, quo peccatores suos uel sine saeuitia releget, ne illos dedat creatori? quid tunc creator? credo, sulphurationem eis gehennam praeparabit, ut blasphemis suis scilicet; nisi quod deus zelotes fortassean desertoribus aduer-
 25 sarii sui parcat. o deum usquequaque peruersum, ubique inrationalem. in omnibus uanum, atque ita neminem! cuius non statum, non condicionem, non naturam, non ullum ordinem uideo consistere, iam nec ipsum fidei eius sacramentum. cui enim rei baptisma quoque apud eum exigitur? si remissio

1 lege itaque *F* 4 circi furentis *MR*³*G*, circumfurentis *R*¹, circumforentis *F* 9 quae *scripsi*: quem *MR* 11 die illo *Lat*: dei illorum *MR* respondent (*scil. Marcionitae cf. 328, 18 sqq.*) *MR*, respondebunt *Lat* 12 abici illum. qua? si ab oculis, nonne *scripsi*: abici illum quasi ab oculis. nonne *uulgo* 13 nisi si *MF*, nisi *R* 14 abicitur *M*, abiciatur *R*, abicietur *F* 19 igni *M*, igne *R* 23 sulphurationem *R*³, sulphurationem *M*, sulphurationem *R*¹ praeparabit *R*³, praeparauit *MR*¹

delictorum est, quomodo uidebitur delicta dimittere qui non uidebitur retinere, quia, si retineret, indicaret? si absolutio mortis est, quomodo absoluet a morte qui non deuinxit ad mortem? damnasset enim, si a primordio deuinxisset. si regeneratio est hominis, quomodo regenerat qui non generauit? iteratio enim non competit ei, a quo quid nec semel factum est. si consecutio est spiritus sancti, quomodo spiritum adtribuet qui animam non prius contulit? quia suffectura est quodammodo spiritus animae. signat igitur hominem numquam apud se resignatum, lauat hominem numquam apud se coinquinatum, et in hoc totum salutis sacramentum carnem mergit exortem salutis? nec rusticus terram rigabit fructum non relaturam, nisi tam uanus quam deus Marcionis. proinde, cum tantam siue sarcinam siue gloriam infirmissimae aut indignissimae carni imponit sanctitatem, quid aut onerat infirmam aut exornat indignam? quid non salute remunerat quam onerat uel exornat? quid fraudat mercedem operis, non rependens carni salutem? quid et honorem sanctitatis in illa mori patitur?

29. Quid dicam autem de disciplinae uanitate, qua sanctificat substantiam sanctam? non tingitur apud illum caro, nisi uirgo, nisi uidua, nisi caeleps, nisi diuortio baptisma mercata, quasi non etiam spadonibus ex nuptiis nata. sine dubio ex damnatione coniugii institutio ista constabit. uideamus, an iusta, non quasi destructuri felicitatem sanctitatis, ut aliqui Nicolaitae, adsertores libidinis atque luxuriae, sed qui sanctitatem sine nuptiarum damnatione nouerimus et sectemur et praeferamus. non ut malo bonum, sed ut bono melius. non enim proicimus, sed deponimus nuptias, nec praescribimus,

25] cf. Apoc. 2, 6. 15.

2 si retineret, indicaret *scripsi*: retineret, si iudicaret *MR* 3 absoluet *scripsi*: absolueret *MR* deuixit *M* 4 damnasset . . . deuinxisset *scripsi*: deuinxisset . . . damnasset *MR* 9 animae *scripsi*: anima *MR* 13 quam deus *M*, ut deus *R* cum *MR*, cur *Lat* 15 aut (*prius*) *Urs*: autem *R. om. M* 17 rependens *M*, reprehendens *R* 19 uerba: quid dicam—sanctam. quae in libris mss. paulo supra l. 15 post Imponit sanctitatem leguntur, huc transtuli 20 tingitur *M* 25 libidinis atque et nuptiarum (26) in ras. *M*

sed suademus sanctitatem, seruantes et bonum et melius pro
 uiribus cuiusque sectando, tunc denique coniugium exerte
 defendentes, cum inimice accusatur spurcitiae nomine in
 destructionem creatoris, qui proinde coniugium pro rei hone-
 5 state benedixit in crementum generis humani, quemadmodum
 et uniuersum conditionis in integros et bonos usus. non ideo
 autem et cibi damnabuntur, quia operosius exquisiti in gulam
 committunt, [tunc] nec uestitus ideo accusabuntur, quia pre-
 tiosius comparati in ambitionem tumescunt. sic nec matrimonii
 10 res ideo despuentur, quia intemperantius diffusae in luxuriam
 inardescunt. multum differt inter causam et culpam, inter
 statum et excessum. ita huiusmodi non institutio, sed exorbi-
 tatio reprobanda est, secundum censuram institutoris ipsius,
 cuius est tam: crescite et multiplicamini, quam et:
 15 non adulterabis et uxorem proximi tui non concu-
 pisces, morte punientis et incestam, sacrilegam atque mon-
 strosam in masculos et in pecudes libidinum insaniam. sed
 et si nubendi iam modus ponitur, quem quidem apud nos
 spiritalis ratio paraclito auctore defendit, unum in fide matri-
 20 monium praescribens, eiusdem erit modum figere, qui modum
 aliquando diffuderat; is colliget, qui sparsit; is caedet siluam.
 qui plantauit; is metet segetem, qui seminauit; is dicet:
 superest, ut et qui uxores habent sic sint atque si
 non habeant, cuius et retro fuit: crescite et multipli-
 25 camini: eiusdem finis, cuius et initium. non tamen ut
 accusanda caeditur silua, nec ut damnanda secatur seges, sed
 ut tempori suo parens. sic et conubii res non ut mala se-
 curem et falcem admittit sanctitatis, sed ut matura defungi,
 ut ipsi sanctitati reseruata, cui cedendo praestaret esse. unde

5] cf. Gen. 1, 28. 14] Gen. 1, 28. 15] Exod. 20. 17. 16] cf.
 Leu. 20, 11—17. 23] I Cor. 7, 29.

2 sectandum fort. 5 in crementum *R*, incrementum *MF* 8 tunc
 seclusi: ut *R*³ uulgo 16 monstrosam *M*, monstrosas *R*, menstruosas *F*
 21 diffunderat *M* 23 atque si *M*, quasi *R* uulgo 25 ut *om. R* 29 ipsi
 (i ex a) *M* cedendo *Kellnerus*: caedendo *MR*, credendo *F* prae-
 staret esse *MR*¹, praestaret <et> esse *R*³, praestaret messem *Oehlerus*

iam dicam deum Marcionis, cum matrimonium ut malum et impudicitiae negotium reprobatur, aduersus ipsam facere sanctitatem, cui uidetur studere. materiam enim eius eradit, quia si nuptiae non erunt, sanctitas nulla est. uacat enim ab-
 stinentiae testimonium, cum licentia eripitur, quoniam ita quaedam in diuersis probantur. sicut et uirtus in infirmitate perficitur, sic et abstinentia nubendi in facultate dinoscitur. quis denique abstinens dicetur sublato eo, a quo abstinendum est? quae temperantia gulae in fame? quae ambitionis repudiatio in egestate? quae libidinis infrenatio in castratione? iam uero sementem generis humani compescere totum nescio an hoc quoque optimo deo congruat. quomodo enim saluum hominem uolet quem uetat nasci. de quo nascitur auferendo? quomodo habebit in quo bonitatem suam signet, quem esse non patitur? quomodo diligit cuius originem non amat? timet forsitan redundantiam subolis, ne laboret plures liberaudo, ne multos faciat haereticos, ne generosiores habeat Marcionitas ex Marcionitis. non erit humanior duritia Pharaonis nascentium enecatrix? nam ille animas adimit, hic non dat; ille aufert de uita, hic non admittit in uitam. nihil apud ambos de homicidio differt. sub utroque homo interficitur: sub altero iam editus. sub altero edendus. gratus esses. o dee haeretice. si esses, in dispositionem creatoris, quod marem et feminam miscuit: utique enim et Marcion tuus ex nuptiis natus est.

Satis haec de deo Marcionis, quem et definitiones unicas diuinitatis et condiciones statuum eius omnino non esse confirmant. sed et totius opusculi series in hoc utique succedet. proinde. si cui minus quid uidemur egisse, speret reseruatam

6] II Cor. 12, 9. 18] cf. Exod. 1, 22.

11 totum = in totum, ut saepius 12 optimo R, optime M 15 diligit Eng: diligit MR 16 forsitam M 18 humanior MR¹, immanior R³ uulgo faraonis M 19 enecatrix. nam uulgo 20 de uita M, a uita R a homicidio Oehlerus (mendose) 22 si esses, in scripsi: si isses in MR 26 statuum R³, statum MR¹ confirmant R³, confirmantes MR¹ 27 succedet scripsi: succedit MR

suo tempori, sicut et ipsarum scripturarum examinationem, quibus Marcion utitur.

LIBER SECVNDVS.

1. **O**ccasio reformandi opusculi huius, cui quid acciderit
 5 primo libellulo praefati sumus. hoc quoque contulit nobis, uti
 duobus diis aduersus Marcionem retractandis suum cuique
 titulum et uolumen distingueremus pro materiae diuisione,
 alterum deum definientes omnino non esse. alterum defendentes
 digne deum esse, quatenus ita Pontico placuit alterum inducere
 10 alterum excludere. non enim poterat aedificare mendacium sine
 demolitione ueritatis. aliud subruere necesse habuit, ut quod
 uellet exstrueret. sic aedificat qui propria paratura caret.

Oportuerat autem in hoc solum disceptasse, quod nemo sit
 deus ille, qui creatori superducitur, ut falso deo depulso regulis
 15 certis et unicam et perfectam praescribentibus diuinitatem nihil
 iam quaereretur in deum uerum, quem quanto constaret esse.
 — sic quoque, dum alium esse non constat — tanto qualem-
 cumque sine controuersia haberi deceret, adorandum potius
 quam iudicandum et demerendum magis quam retractandum.
 20 [uel quam timendum ob seueritatem.] quid enim amplius
 homini necessarium quam cura in deum uerum. in quem, ut

1 tempori *R*³, tempore *MR*¹ examinationem *R*³, examinatione *MR*¹,
 exanimatum *F*² utitur *om. F* ADVERSVS MARCIONEM LIB
 PRIMVS EXPLICIT.; INCIPIT LIB II *M*, Explicit liber primus. In-
 cipit liber 2° aduersus Marcionem *F*⁵ libellulo *M*, libello *R*⁶ diis
*MF*², deis *R* *vulgo* suum *R*, sui *MF*¹³ *primi capituli sententias*
non apte inter se cohaerere recte monuit van der Vliet (Studia ecclesia-
stica p. 64). hoc inde factum est, quod auctor, cum tertium edens hoc opus
ex uno duos libros faceret, postrema uerba libri primi et prima libri
secundi addidit. inde etiam euenit, ut pro oportuerat quidem, quod
propter illud at nunc (334, 1) postulatur. nunc legamus: oportuerat autem.
pro quo si restitueris quidem seclusis postmodum additis facile intelleges
priorem sententiarum nexum nulla in re deficientem. 17 constaret fort.
 18 potius—demerendum *om. F* 20 uel—seueritatem seclusit *van der*
Vliet

ita dixerim, inciderat, quia alius deus non erat? 2. at nunc negotium patitur deus omnipotens, dominus et conditor universitatis. ideo tantum, opinor, quia a primordio notus est, quia numquam latuit, quia semper inluxit, etiam ante Romulum ipsum, nedum ante Tiberium; nisi quod solis haereticis cognitus non est, qui ei negotium faciunt, propterea alium deum existimantes praesumendum, quia quem constat esse reprehendere magis possunt quam negare, de arbitrio sensus sui pensitantes deum, proinde atque si caecus aliqui uel fluitantibus oculis ideo alium solem praesumere uelit mitiorem et salubriorem, quia quem uideat non uidet. unicus sol est, o homo, qui mundum hunc temperat: et quando non putas, optimus et utilis, et cum tibi acrior et infestior uel etiam sordidior atque corruptior, rationi tamen suae par est. eam si tu perspicere non uales, iam nec ullius alterius solis, si qui fuisset, radios sustinere potuisses, utique maioris. nam qui <in> inferiorem deum caecutis, quid in sublimiorem? quin potius infirmitati tuae parcis nec in periculum extenderis, habens deum certum et indubitatum et hoc ipso satis uisum, cum id primum conspexeris, eum esse, quem non scias nisi ex parte. qua uoluit ipse? sed deum quidem ut sciens non negas, ut nesciens retractas, immo et accusas quasi sciens, quem si scires, non accusares, immo nec retractares. reddens nomen illi negas substantiam nominis, id est magnitudinem. [quae deus dicitur] non tantam eam agnoscens. quantam si homo omnifariam nosse potuisset, magnitudo non esset. ipse <Esaias.>

2 negotium patitur *sc. ab Marcionitis* 3 natus *F* 8 reprehendere *R*³, reprehendendum *MR*¹ 9 pensitant *Lat* proinde atque si caecus aliqui *scripsi*: aliqui proinde atque si caecus *MR*, pensitantes deum aliqui (= aliquo modo), proinde *Eng* caecis *Salmasius* 11 quem uidet non uideat *fort.* 14 est *fort. delendum* 15 si tu *M*, tu si *R*, tu *F* ullius *R*³, illius *MR*¹ 16 nam *sine dubio corruptum*: item *uelim rescribi*, iam *susp. Eng* 17 in inferiorem *R*, inferiorem *MF* 19 hoc *om. M* 21 ipse. sed *uulgo* sciens *R*, scines *M* 24 magnitudinem *Lat*: magnitudinis *MR* quae deus dicitur *seclusi (interpolatum esse uidetur ex 299. 14)* 26 ipse <Esaias> *scripsi*: Esaias *Lat*, ipse *MR*

iam [apostolus] tunc prospiciens haeretica corda: quis, inquit, cognouit sensum domini, aut quis illi consiliarius fuit? aut ad quem consultauit, aut uiam intellectus et scientiae quis demonstrauit ei? cui et
 5 apostolus condicet: o profundum diuitiarum et sophiae dei, ut <in>inuestigabilia iudicia eius, utique dei iudicis, et <in>inuestigabiles uiae eius, utique intellectus et scientiae, quas ei nemo monstrauit, nisi forte isti censores diuinitatis, dicentes: 'sic non debuit deus' et: 'sic magis debuit',
 10 quasi cognoscat aliquis, quae sint in deo, nisi spiritus dei. mundi autem habentes spiritum, non agnoscentes in sapientia dei per sapientiam deum, consultiores sibimet uidentur deo, quoniam sicut sapientia mundi stultitia est penes deum, ita et sapientia dei stultitia est penes mundum. sed nos scimus
 15 stultum dei sapientius hominibus et inualidum dei ualidius hominibus. et ita deus tunc maxime magnus, cum homini pusillus, et tunc maxime optimus, cum homini non bonus, et tunc maxime unus, cum homini duo aut plures. quodsi a primordio homo animalis, non recipiens
 20 quae sunt spiritus, stultitiam existimauit dei legem, ut quam obseruare neglexit, ideoque non habendo fidem etiam quod uidebatur habere ademptum est illi, paradisi gratia et familiaritas dei, per quam omnia dei cognouisset si oboedisset, quid mirum, si, redhibitus materiae suae et in ergastulum terrae
 25 laborandae relegatus in ipso opere pronus et deuexo ad terram. usurpatum ex illa spiritum mundi uniuerso generi suo tradidit, dumtaxat animali et haeretico, non recipienti quae sunt dei?

1] Es. 40, 13. 14. 5] Rom. 11, 33. 10] cf. I Cor. 2, 11. 11] cf. I Cor. 1, 21. 15] I Cor. 1, 25. 19] cf. I Cor. 2, 14. 21] cf. Luc. 8, 18; Matth. 13, 12.

1 iam *MR*, enim *F* apostolus *seclusi* (cf. *infra* l. 5) tunc *om.* *R*
 2 illi consiliarius *M*, consiliarius eius *R* 5 condicet *MF*, contradicet *R*
 6 inuestigabilia *R*, inuestigabilia *MF* 7 inuestigabiles *R*, inuestigabiles *MF* 11 in sapientia *Pam*: insipientia *M* (a *ex* a *m.* 1), insipientiam *R* 17 et tunc—bonus *om.* *F* 18 non *om.* *M* 22 ademptum *M* (a *eras.*) 24 redhibitus *MR*, redibitus *F*'

aut quis dubitabit ipsum illud Adae delictum haeresin pronuntiare, quod per electionem suae potius quam diuinae sententiae admisit? nisi quod Adam numquam figulo suo dixit: non prudenter definxisti me. confessus est seductionem, non occultauit seductricem. rudis admodum haereticus fuit. non obaudiit, non tamen blasphemauit creatorem nec reprehendit auctorem, quem a primordio sui et bonum et optimum inuenerat et ipse, si forte, iudicem fecerat. [a primordio].

3. Igitur oportebit ineuntes examinationem in deum notum, si quaeritur in qua conditione sit notus, ab operibus eius incipere, quae priora sunt homine, ut statim cum ipso comperta bonitas eius et exinde constituta atque praescripta aliquem sensum suggerat nobis intellegendi, qualiter sequens rerum ordinatio euaserit. possunt autem discipuli Marcionis recognoscentes bonitatem dei nostri dignam quoque deo agnoscere per eosdem titulos, per quos indignam ostendimus in deo illorum. iam hoc ipsum, quod materia est agnitionis suae, non apud alium inuenit, sed de suo sibi fecit. prima denique bonitas creatoris, qua se deus noluit in aeternum latere, id est non esse aliquid, cui deus cognosceretur. quid enim tam bonum quam notitia et fructus dei? nam etsi nondum apparebat hoc bonum esse, quia nondum erat quicquam, cui appareret, sed deus praesciebat, quid boni appariturum esset, et ideo in suam summam commisit bonitatem, apparituri boni negotiatricem, non utique repentinam, nec obuenticiae [bonitatis] nec pro-nocaticiae animationis, quasi exinde censendam, quo coepit operari. si enim ipsa constituit initium exinde, quo coepit operari, non habuit initium ipsa, cum fecit. initio autem facto ab ea, <ab ea> etiam ratio temporum nata est, utpote quibus

3] cf. Es. 45, 9.

2 electionem *R*³, lectionem *MR*¹ 5 admodum *MR*³*GF*, adhuc *R*¹ 7 et bonum *MR*, bonum *Pam* 8 a primordio *seclusi*: cum *sequuntibus coniungere uult Iun* 17 ipsum *R*³, ipso *MR*¹ 19 id est—cognosceretur *fort. delendum* (cf. l. 22: quia nondum erat quicquam, cui appareret) 25 bonitatis *seclusi* (cf. 337, 6) 26 animatio = προθυμία 27 ipsa *M*, ipse *R* 29 ab ea, <ab ea> *scripsi*: ab ea *MR*

distinguendis et notandis sidera et luminaria caelestia disposita sunt. erunt enim, inquit, in tempora et menses et annos. ergo nec tempus habuit ante tempus quae fecit tempus, sicut nec initium ante initium quae constituit initium. atque
 5 ita carens et ordine initii et modo temporis de immensa et interminabili aetate censebitur nec poterit repentina uel obuenticia et prouocaticia reputari, non habens unde reputetur, id est aliquam temporis speciem, sed <est> aeterna et deo ingenita et perpetua praesumenda ac per hoc deo digna, suffundens
 10 iam hinc bonitatem dei Marcionis, non dico initiis et temporibus, sed ipsa malitia creatoris posteriorem, si tamen malitia potuit a bonitate committi.

4. Igitur cum cognoscendo deo hominem prospexisset bonitas dei ipsius, etiam hoc praeconio suo addidit, quod prius
 15 domicilium homini commentata est aliquam [postmodum] molem maximam, postmodum et maiorem, ut in magna tamquam in minore proluderet atque proficeret et ita de bono dei, id est de magno, ad optimum quoque eius, id est ad maius habitaculum, promoueretur. adhibet operi bono optimum etiam
 20 ministerium, sermonem suum: eructauit, inquit, cor meum sermonem optimum. agnoscat hinc primum fructum optimum, utique optimae arboris, Marcion. imperitissimus rusticus quidem malam in bonam inseruit. sed non ualebit blasphemiae surculus; arescet cum suo artifice et ita se bonae arboris
 25 natura testabitur. aspice ad summam, qualia sermo fructificauerit: et dixit deus: fiat, et factum est, et uidit deus quia bonum, non quasi nesciens bonum nisi uideret, sed quia bonum, ideo uidens, honorans et consignans et dispungens bonitatem operum dignatione conspectus. sic et

2] Gen. 1, 14. 20] Ps. 44, 2. 26] Gen. 1, 3, 4.

4 ante initium *om. F'* 6 nec poterit repentina, uel obuenticia uel prouocaticia, reputari *fort.* 8 est *addidi*: et *add. R³, om. MR¹* 11 posteriorem *M* 12 committi *R³*, committere *MR¹* 14 dei *fort. delendum* 15 postmodum *seclusi* postmodum molem maximam *om. F'* 16 maximam = *magnam*, ut *optimus* = *bonus* 18 habitaculum *M* 21 sermonem *MR³*, uerbum sermonem *R¹* 23 malam in *scripsi*: in malam *MR* 24 surculus *MR³*, sarculus *R¹*

benedicebat quae benefaciebat, ut tibi totus deus commendaretur, bonus et dicere et facere. maledicere adhuc sermo non norat, quia nec malefacere. uidebimus causas, quae hoc quoque a deo exegerunt. interim mundus ex bonis omnibus constitit, satis praemonstrans, quantum boni pararetur illi, cui praeparabatur hoc totum. quis denique dignus incolere dei opera quam ipsius imago et similitudo? eam quoque bonitas et quidem operantior operata est, non imperiali uerbo, sed familiari manu, etiam uerbo blandiente praemisso: faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram. bonitas dixit; bonitas finxit de limo in tantam substantiam carnis, ex una materia tot qualitibus exstructam; bonitas inflauit in animam, non mortuam, sed uiuam; bonitas praefecit uniuersis fruendis atque regnandis, etiam cognominandis; bonitas amplius delicias adiecit homini, ut, quamquam totius orbis possidens, in amoenioribus moraretur, translatus in paradysum — iam tunc de mundo in ecclesiam —; eadem bonitas et adiutorium prospexit, ne quid non boni. non est enim, inquit, bonum solum esse hominem. sciebat illi sexum Mariae et deinceps ecclesiae profuturum. sed et quam arguis legem, quam in controuersias torques, bonitas irrogauit, consulens homini, quo deo adhaereret, ne non tam liber quam abiectus uideretur, aequandus famulis suis, ceteris animalibus, solutis a deo et ex fastidio liberis, sed ut solus homo gloriaretur, quod solus dignus fuisset, qui legem a deo sumeret, utque animal rationale, intellectus et scientiae capax, ipsa quoque libertate rationali contineretur, ei subiectus, qui subiecerat illi omnia.

C [cuius legis obseruandae consilium bonitas pariter adscripsit: quae

9] cf. Gen. 1, 26. 13] cf. Gen. 2, 7. 14] cf. Gen. 2, 19.
16] cf. Gen. 2, 8. 18] Gen. 2, 18. 23] Gen. 2, 17.

13 in animam *MR*, animam *Pam*, in <eum> animam *Iun* 15 delicias *M*
17 *parenthesin indicauit Eng. qui et quae antecedunt (inde a l. 11)*
rectius distinxit 21 irrogauit *Eng: erogauit MR, rogauit Oehlerus (in*
notis). eructauit Henr. Hoppe 23 ceteri² *M (s. u. a. m. 1):* 24 fastigio *Gel*
25 a *om. F* rationale, intellectus *R³*, intellectus rationale *MR¹* 28 uerba
cuius legi.—obsequii *secundae editionis esse puto, cum quae 339. 3 leguntur:*
porro si *sqg. arcte se applicent ad ea, quae proferuntur 338, 20—27*

die autem ederitis, morte moriemini. benignissime enim demonstrauit exitum transgressionis, ne ignorantia periculi negligentiam iuuaret obsequii. | porro si legis imponendae O ratio praecessit, sequebatur etiam obseruandae, ut poena transgressioni adscriberetur, quam tamen euenire noluit qui ante praedixit. | agnosce igitur bonitatem dei nostri interim uel hucusque ex operibus bonis, ex benedictionibus bonis, ex indulgentiis, ex prouidentiis, ex legibus et praemonitionibus bonis et benignis.

5 . 5. Iam hinc ad quaestiones † omnes, o canes, quos foras apostolus expellit, latrantes in deum ueritatis. haec sunt argumentationum ossa, quae obroditis: 'si deus bonus et praescius futuri et auertendi mali potens, cur hominem, et quidem imaginem et similitudinem suam, immo et substantiam suam, per animae scilicet censum, passus est labi de obsequio legis in mortem, circumuentum a diabolo? si enim et bonus, qui euenire tale quid nollet, et praescius, qui euenturum non igno-
 15 raret, et potens, qui depellere ualeret. nullo modo euenisset quod sub his tribus condicionibus diuinae maiestatis euenire non posset. quod si euenit, absolutum est e contrario deum neque bonum credendum neque praescium neque potentem; siquidem in quantum nihil tale euenisset, si talis deus, id est bonus et praescius et potens, in tantum ideo euenit, quia non talis deus'. ad haec prius est istas species in creatore defendere, quae in dubium uocantur, bonitatem dico et praescientiam
 25 et potentiam. nec immorabor huic articulo, praeunte definitione etiam ipsius Christi ex operibus ineundae probationis. opera creatoris utrumque testantur, et bonitatem eius, qua bona, sicut ostendimus, et potentiam, qua tanta, et quidem
 30 ex nihilo. nam et si ex aliqua materia, ut quidam uolunt,

10] cf. Apoc. 22, 15. 27] cf. Ioh. 10, 25. 38.

8 praemonitionibus *Gel*: praemunitioibus *MR* 10 hominis *fort.* o canes *MR*³, canes *R*¹ 12 obroditis. si *uulgo* 16 si <esset> enim *fort.* 23 quia euenit, ideo *fort.* euenit *MR*³, uenit *R*¹ 27 Christi. ex *uulgo* probationis *MR*¹, probationes *R*³ *uulgo*

hoc ipso tamen ex nihilo, dum non id fuerunt, quod sunt. postremo uel sic magna, dum bona, uel sic deus potens, dum omnia ipsius, unde et omnipotens. de praescientia uero quid dicam, quae tantos habet testes, quantos fecit prophetas? quamquam quis praescientiae titulus in omnium auctore. 5 qui uniuersa utique <et> disponendo praesciit et praesciendo disposuit? certe ipsam transgressionem, quam nisi praesciasset. nec cautionem eius delegasset sub metu mortis. igitur si et fuerunt in deo istae facultates, prae quibus nihil mali euenire homini aut potuisset aut debuisset, et nihilominus euenit. 10 uideamus et hominis condicionem, ne per illam potius eueniret quod per deum euenire non potuit. liberum et sui arbitrii et suae potestatis inuenio hominem a deo institutum, nullam magis imaginem et similitudinem dei in illo animaduertens quam eiusmodi status formam. neque enim facie et corpo- 15 ralibus lineis, tam uariis in genere humano, ad uniformem deum expressus est, sed in ea substantia, quam ab ipso deo traxit, id est anima, ad formam dei, spondentis et arbitrii sui libertatem et potestatem, signatus est. hunc statum eius confirmauit etiam ipsa lex tunc a deo posita. non enim po- 20 neretur lex ei, qui non haberet obsequium debitum legi in sua potestate, nec rursus comminatio mortis transgressioni adscriberetur, si non et contemptus legis in arbitrii libertatem homini deputaretur. sic et in posteris legibus creatoris inuenias, proponentis ante hominem bonum et malum, uitam et mortem, 25 sed nec alias totum ordinem disciplinae per praecepta dispositum a uocante deo, et minante et hortante, nisi et ad obsequium et ad contemptum libero et uoluntario homini.

6 qui scripsi: qua MR, quae Eng et addidi 18 anima MR¹, animae R³ uulgo spondentis MR, respondentis Lat 19 libertatem et potestatem scripsi: libertate et potestate MR est om. F' 21 legi om. M 22 transgressionis M (s eras.) 26 dispositum scil. inuenias 27 a uocante scripsi: auocante MR et hortante Eng: exhortante MR. <et> exhortante Gel, ego olim delere uolui exhortante ut interpretamentum uocabuli uocante 28 homini MR¹, homine R³ uulgo

6. Sed quoniam ex hoc iam intellegimur eo struentes liberam hominis potestatem arbitrii sui, ut quod ei euenit non deo, sed ipsi debeat exprobrari, ne et tu hinc iam opponas non ita illum institui debuisse, si libertas et potestas arbitrii existiosa futura esset, hoc quoque prius defendam ita institui debuisse, quo fortius commendem et ita institutum et digne deo institutum, potiore ostensa ea causa, quae ita fecit institui. bonitas dei et ratio eius huic quoque instituto patrocina- buntur, in omnibus conspirantes apud deum nostrum. nec ratio enim sine bonitate ratio est nec bonitas sine ratione bonitas, nisi forte penes deum Marcionis inrationaliter bonum, sicut ostendimus. oportebat deum cognosci. bonum hoc utique et rationale. oportebat dignum aliquid esse, quod deum cognosceret. quid tam dignum prospici posset quam imago dei et similitudo? et hoc bonum sine dubio et rationale. oportebat igitur imaginem et similitudinem dei liberi arbitrii et suae potestatis institui, in qua hoc ipsum imago et similitudo dei deputaretur, arbitrii scilicet libertas et potestas. in quam rem ea substantia homini accommodata est. quae huius status esset, adflatus dei, utique liberi et suae potestatis. sed et alias quale erat, ut totius mundi possidens homo non inprimis animi sui possessione regnaret, aliorum dominus sui famulus? habes igitur et bonitatem dei agnoscere ex dignatione et rationem ex dispositione. sola nunc bonitas deputetur quae tantum homini largita sit, id est arbitrii libertatem; aliud sibi ratio defendat: in eiusmodi institutionem. nam bonus natura deus solus. qui enim quod est sine initio habet. non institutione habet illud, sed natura. homo autem, qui totus ex institutione est, habens initium, cum initio sortitus est formam, qua esset, atque ita non natura in bonum dispositus est. sed institutione, non suum habens bonus esse, quia non natura in bonum dispo-

1 intellegimur eo *Rig*: intelligimus eos *MR* 2 homini *fort.* 8 et *om. F* 18 potestas, in *vulgo* 20 et suae—quale *om. F* 22 aliorum dominus, sui famulus? *vulgo* 23 et *om. F* 25 defendat in *vulgo* 26 in eiusmodi institutionem (*hoc est institutionem in eiusmodi scil. in talem statum*) *MR*, id est eiusmodi institutionem *Eng*

situs est, sed institutione, secundum institutorem bonum, scilicet bonorum conditorem. ut ergo bonum iam suum haberet homo, emancipatum sibi a deo, et fieret proprietas iam boni in homine et quodammodo natura, de institutione adscripta est illi quasi libripens emancipati a deo boni libertas et potestas arbitrii, quae efficeret bonum ut proprium iam sponte praestari ab homine. — quoniam hoc et ratio bonitatis exigeret, uoluntarie exercendae, ex libertate scilicet arbitrii, non fauente institutioni non seruiente — ut ita demum bonus consisteret homo, si secundum institutionem quidem, sed ex uoluntate iam bonus inueniretur, quasi de proprietate naturae, proinde ut et contra malum — nam et illud utique deus prouidebat — ut fortior homo praetenderet, liber scilicet et suae potestatis. quia si careret hoc iure, ut bonum quoque non uoluntate obiret sed necessitate, usurpabilis etiam malo futurus esset ex infirmitate seruitii, proinde et malo sicut bono famulus. tota ergo libertas arbitrii in utramque partem concessa est illi, ut sui dominus constanter occurreret et bono sponte seruando et malo sponte uitando, quoniam et alias positum hominem sub iudicio dei oportebat iustum illud efficere de arbitrii sui meritis, liberi scilicet. ceterum nec boni nec mali merces iure pensaretur ei, qui aut bonus aut malus necessitate fuisset inuentus, non uoluntate. in hoc et lex constituta est, non excludens, sed probans libertatem de obsequio sponte praestando uel transgressione sponte committenda: ita in utrumque exitum libertas patuit arbitrii. igitur si et bonitas et ratio dei inuenitur circa libertatem arbitrii concessam homini, non oportet omissa prima definitione bonitatis atque rationis, quae ante omnem tractatum constituenda est, post <e> factis praeiudicare non ita deum insti-

5 libripense mancipati *MR*¹ 7 *parenthesin indicauit* hoc et *scripsi*: et hoc *MR* 8 non *deleri uult Urs* 9 institutioni *Rig*: institutionis *MR* 12 ut et contra *R*. ut contra *M*, et contra *F* 13 ut fortior (*als der überlegene*): *MR*¹, fortior *R*³ 14 careret *Rig*: caperet *MR* obiret *R*³, abiret *MR*¹ 16 sicut <et> *fort*. 18 et a bono *F* 25 exitus libertati *fort*. 29 e *addidi*

tuere debuisse, quia aliter quam deo deceret euasit, sed dispecto, quia ita debuerit instituere, saluo eo quod dispectum est cetera explorare. ceterum facile est offendentes statim in hominis ruinam, antequam condicionem eius inspexerint, in
 5 auctorem referre quod accidit, quia nec auctoris examinata sit ratio. denique et bonitas dei a primordio operum perspecta persuadebit nihil a deo mali euenire potuisse, et libertas hominis recogitata se potius ream ostendet (eius,) quod ipsa com-
 misit.

10 7. Hac definitione omnia deo salua sunt: et natura bonitatis et ratio dispositionis et praescientiae et potentiae copia. exigere tamen a deo debes et grauitatem summam et fidem praecipuam in omni institutione eius, ut desinas quaerere, an deo nolente potuerit quid euenire. tenens enim grauitatem et fidem dei,
 15 bonis et rationalibus institutionibus eius uindicandas, nec illud miraberis, quod deus non intercesserit aduersus ea, quae noluit euenire, ut conseruaret ea, quae uoluit. si enim semel homini permiserat arbitrii libertatem et potestatem et digne permiserat, sicut ostendimus, utique fruendas eas ex ipsa institutionis
 20 auctoritate permiserat, fruendas autem, quantum in ipso, secundum ipsum, id est secundum deum, id est in bonum, — quis enim aduersus se permittet aliquid? — quantum uero in homine, secundum motus libertatis ipsius, — quis enim non hoc praestat ei, cui quid semel frui praestat, ut pro animo et
 25 arbitrio suo fruatur? — igitur consequens erat, uti deus secederet a libertate semel concessa homini, id est contineret in semetipso et praescientiam et praepotentiam suam, per quas intercessisse potuisset, quominus homo male libertate sua frui adgressus in periculum laberetur. si enim intercessisset, rescidi-
 30 disse arbitrii libertatem, quam ratione et bonitate permiserat. denique puta intercessisse, puta rescidisse illum arbitrii liber-

1 quia *Lat:* qui *MR* deo *MR*¹, deum *R*³ *uulgo* 8 ostendet *Lat:* ostendit *MR* eius *add. Eng* 13 ut *M*, et *R* 15 bonis et (*cf.* 344, 18) *scripsi:* boni sed *MR* 27 semetipso *M*, ipso *R* 31 intercessisse *R*, intercessione *M*

tatem, dum reuocat ab arbore, dum ipsum circumscriptorem
 C colubrum a congressu feminae arcet: | nonne exclamaret Marcion:
 o dominum futtilem, instabilem, infidelem, rescindentem quae
 instituit? cur permiserat liberum arbitrium, si intercedit? cur
 intercedit, si permisit? eligat, ubi semetipsum erroris notet, 5
 O (in) institutione an in rescissione. | nonne tunc magis deceptus
 ex impraescientia futuri uideretur, cum obstitisset? et quod
 quasi ignorans, quomodo euasurum esset, indulserat, quis non
 diceret? sed et si praescierat male hominem institutione sua
 usurum, quid tam dignum deo quam grauitas, quam fides 10
 institutionum qualiumcumque? uidisset homo, si non bene
 dispunxisset quod bene acceperat. ipse legi reus fuisset, cui
 obsequi noluisset, non (deus.) aut legislator ipse fraudem legi
 suae faceret, non sinendo praescriptum eius impleri? | haec
 dignissime peroraturus in creatorem, si libero arbitrio hominis 15
 ex prouidentia et potentia, qua exigis, obstitisset, nunc tibi
 insurra pro creatore, et grauitatem [et patientiam] et fidem
 (in) institutionibus suis functo ut et rationalibus et bonis.

8. Usque enim ad uiuendum solummodo produxerat hominem.
 ut non ad recte uiuendum, in respectu dei scilicet legisque 20
 eius. igitur uiuere quidem illi ipse praestiterat, facto in ani-

21] cf. Gen. 2, 7.

3 futtilem *M*, futilem *R uulgo* 6 in *add. Gel* nonne tunc—impleri
 prioris editionis reliquias esse censeo. quae enim legis inde a l. 14: haec
 dignissime *sqg.* apte coniungi non possunt nisi cum eis, quae hic habes:
 nonne exclamaret Marcion etc. hoc satis docent uerba peroraturus in
 creatorem, quae non quadrant nisi ad ea, quae hic legis: o dominum
 futtilem *sqg.* 9 sua usurum *R*, suasurum *M* 12 dispunxisset *Rig*:
 depinxisset *MR*¹, depunxisset *R*³ acceperat. ipse *MR*, acceperat, (ut)
 ipse *Lat* 13 non (deus.) aut scripsi: non ut *MR* 16 qua scripsi
 (cf. 347, 25 qua uoluit): quas *MR* 17 et patientiam *seclusi* (cf.
 343, 11 et supra l. 10) 18 (in) institutionibus *Eng*: institutionibus
MR 19 usque scripsi (cf. quae l. 21 leguntur): neque *MR*, intel-
 lego autem: denn nur so weit hatte er den Menschen ins Dasein gerufen.
 daß er leben konnte 20 ut non *scil.* produxerit eum usque ad recte
 uiuendum dei scilicet *M*, scilicet dei *R uulgo* 21 eius *om.* *F* illi
*R*³, ille *MR*¹ ipse *om.* *F* (fort. recte)

mam uiuam, recte uero uiuere demandarat, admonito in legis obsequium. ita non in mortem institutum hominem probat qui (et) nunc cupit in uitam restitutum, malens peccatoris paenitentiam quam mortem. igitur sicut deus homini uitae statum
 5 induxit, ita homo sibi mortis statum adtraxit, et hoc non per infirmitatem, sicuti nec per ignorantiam, ne quid auctori imputaretur. nam etsi angelus qui seduxit, sed liber et suae potestatis qui seductus est, sed imago et similitudo dei fortior angelo. sed adflatus dei generosior spiritu materiali, quo angeli
 10 constiterunt, — qui facit, inquit, spiritus angelos et apparitores flammam ignis — quia nec uniuersitatem homini subiecisset infirmo dominandi et non potiori angelis, quibus nihil tale subiecit. sic nec legis pondus imposuisset — si grauis lex — inualido sustinendi, nec quem excusabilem
 15 sciret nomine imbecillitatis, eum definitione mortis conuenisset. postremo non libertate nec potestate arbitrii fecisset infirmum, sed potius defectione earum. atque adeo eundem hominem, eandem substantiam animae, eundem Adae statum eadem arbitrii libertas et potestas uictorem efficit hodie de eodem diabolo,
 20 cum secundum obsequium legum dei administratur.

9. Quoquo tamen, inquis, modo substantia creatoris delicti capax inuenitur, cum adflatus dei, id est anima, in homine deliquit nec potest non ad originalem summam referri corruptio portionis. ad hoc interpretanda erit qualitas animae. inprimis
 25 tenendum quod Graeca scriptura signauit, adflatum nominans, non spiritum. quidam enim de Graeco interpretantes non

4] cf. Ez. 18, 23; 33, 11; II Petr. 3, 9. 11] Ps. 103, 4. 26] cf. Gen. 2, 7.

3 et addidi 10 *parenthesin indicaui* 14 *parenthesin indicaui*
 15 eum *Rig*: cum *MR* conuenisset, postremo *uulgo* 17 *malim*:
 sed potius defectione earum fecisset infirmum 20 dei *scripsi*: eius
MR 21 quoquo tamen modo = *aliquo tamen modo (Eng)*, sed *nescio*
an lacuna sit statuenda sic fere explenda: quoquo—modo <institutionem
 audebis defendere legislatoris> 23 originalem *R*, originem *M*

recogitata differentia nec curata proprietate uerborum pro adflatu spiritum ponunt et dant haereticis occasionem spiritum dei delicto infuscandi. id est ipsum deum. et usurpata iam quaestio est. intellege itaque adflatum minorem spiritu esse. ut aurulam eius, et si de spiritu accidit, non tamen spiritum. 5 nam et aura uento rarior, et si de uento aura, non tamen uentus. [aura] capit etiam imaginem spiritus dicere flatum. nam et ideo homo imago dei, id est spiritus; deus enim spiritus. imago ergo spiritus flatus. porro imago ueritati non usquequaque adaequabitur. aliud est enim secundum ueritatem 10 esse, aliud ipsam ueritatem esse. sic et adflatus. cum imago sit spiritus, non potest ita imaginem dei comparare, ut, quia ueritas, id est spiritus, id est deus, sine delicto est, ideo et imago, id est adflatus, <id est homo,> non debuerit admisisse delictum. in hoc erit imago minor ueritate et adflatus spiritu 15 inferior, habens illas utique lineas dei, qua immortalis, [anima] qua libera et sui arbitrii, qua praescia plerumque, qua rationalis, capax intellectus et scientiae, tamen et in his imago et non usque ad ipsam uim diuinitatis; sic nec usque ad integritatem a delicto, quia hoc soli deo cedit, id est ueritati. 20 et hoc solum imagini non licet. sicut enim imago, cum omnes lineas exprimat ueritatis, ui tamen ipsa caret. non habens motum, ita et anima, imago spiritus, solam uim eius exprimere non ualuit, id est non delinquendi felicitatem. ceterum non esset anima, sed spiritus, nec homo qui animam sortitus 25 est, sed deus. et alias autem non omne, quod dei erit, deus habebitur, ut exostules deum et adflatum, id est uacuum a delicto, quia dei sit adflatus. nec tu enim, si in tibiam flaueris.

2 spiritum *R*, spiritu *MF* 4 spiritu *Pam*: spiritum *MR* 5 ut aurulam eius, et si de spiritu accidit *scripsi*: etsi de spiritu accidit ut aurulam eius *MR* 6 uento—aura *om. F* 7 aura *seclusi* 9 flatus *M*, afflatus *R* 12 comparare *Ciacconius* (*sed* imaginem dei *intellege hominem*) 13 id est deus *deleri uult Eng* ideo et imago, id est adflatus, <id est homo> *scripsi*: ideo et adflatus id est imago *MR* 14 debuerit *om. M* 16 anima *seclusi* 22 ueritati sui *M* 24 felicitatem *MR*, facultatem *Pam* 25 nec homo—sed deus *om. F*

hominem tibiam feceris, quamquam de anima tua flaueris. sicut et deus de spiritu suo. denique cum manifeste scriptura dicat flasse deum in faciem hominis et factum hominem in animam uiuam, non in spiritum uiuificantem, separauit eam
 5 a condicione factoris. opus enim aliud sit necesse est ab artifice, id est inferius artifice. nec urceus enim factus a figulo ipse erit figulus; ita nec adflatus factus a spiritu ideo erit spiritus. ipsum quod anima uocitatus est flatus, uide. ne etiam de adflatus condicione transierit in aliquam diminutiorem quali-
 10 tatem. ergo, inquis, dedisti animae infirmitatem supra negatam. plane, cum illam exigis deo parem. id est delicti innumem, dico infirmam; cum uero ad angelum prouocatur, fortiorem defendam necesse est dominum uniuersitatis, cui iam angeli administrant, qui etiam angelos iudicaturus est, si in dei lege
 15 constiterit, quod in primordio noluit. hoc ipsum ergo potuit adflatus dei admittere; potuit, sed non debuit. potuisse enim habuit per substantiae exilitatem, qua adflatus, non spiritus, non debuisse autem per arbitrii potestatem, qua liber, non seruus, adsistente amplius demonstratione non delinquendi sub
 20 comminatione moriendi, qua substrueretur substantiae exilitas et regeretur sententiae libertas. itaque non per illud iam uideri potest anima deliquisse, quod illi cum deo adfine est. id est per adflatum, sed per illud, quod substantiae accessit. id est per liberum arbitrium, a deo quidem rationaliter adtri-
 25 butum, ab homine uero qua uoluit agitatam. quod si ita se habet, omnis iam dei dispositio de mali exprobratione purgatur. libertas enim arbitrii non ei culpam suam respuet, a quo data est, sed a quo non ut debuit administrata est. quod denique malum describes creatori? si delictum hominis, non erit dei quod
 30 est hominis, nec idem habendus est delicti auctor qui inuenitur interdicator. immo et condemnator. si mors malum, nec mors

3] cf. Gen. 2. 7. 13] cf. Hebr. 1, 14. 14] cf. I Cor. 6, 3.

8 ne etiam *M*, etiam ne *R* 9 diminutiorem *MF*, deminutiorem *R*
vulgo 26 habet *Leopoldus*: habent *MR* 29 describes *R*, discribes *M*
 31 condemnator, si mortem, [malum] *fort*.

comminatori suo, sed contemptori faciet inuidiam, ut auctori. contemnendo enim eam fecit, non utique futuram, si non contempsisset.

10. Sed et si [non] ab homine in diabolum transcripseris mali elogium, ut in instinctorem delicti, uti sic quoque in creatorem dirigas culpam ut in auctorem diaboli, — qui facit, 5
(inquit.) angelos spiritus — ergo quod factus a deo est, id est angelus, id erit eius qui fecit, quod autem factus a deo non est, id est diabolus, id est delator, superest ut ipse sese fecerit, deferendo de deo, et quidem falsum, primo, quod deus illos ex omni ligno edere uetuisset, dehinc, quasi morituri non 10
essent, si edissent, tertio, quasi deus illis inuidisset diuinitatem. unde igitur malitia mendacii et fallaciae in homines et infamiae in deum? a deo utique non, qui et (hunc) angelum ex forma operum bonorum instituit bonum. denique sapientissimus omnium editur ante quam diabolus; nisi malum est sapientia. 15
et si euoluas Ezechielis prophetiam, facile animaduertes tam institutione bonum angelum illum quam sponte corruptum. in persona enim principis Sor ad diabolum pronuntiatur: et factus est sermo domini ad me dicens: fili hominis, 20
sume planctum super principem Sor et dices: haec 20
dicit dominus: tu es resignaculum similitudinis, qui scilicet integritatem imaginis et similitudinis resignaueris, corona decoris — hoc ut eminentissimo angelorum, ut archangelo, ut sapientissimo omnium —; in deliciis paradisi dei tui natus es; — illic enim, ubi 25
deus in secunda animalium figurae formatione angelos fecerat. — lapidem optimum indutus es. sardium, topazium, smaragdum, carbunculum, sapphirum, iaspin, lyncurium, achaten, amethystum, chrysolithum, beryl-

5] Ps. 103, 4. 18] Ez. 28, 11—16.

1 contemptori *M* 2 contempsisset *M* 3 et si *R*³, et si non *MR*¹, etsi nunc *Iun*
5 *parenthesin indicau* facit *MF*, fecit *R* 6 inquit *addidi* 9 de *om. F*
12 mendacii *om. F* 13 hunc *addidi* 14 denique = *nam* 18 persona *M*,
personam *R* 23 <plenus sapientiae> corona *Pam* 27 es *Pam*: est
MR thopazium *M* 28 smaracudum *M* lyncurium *Rig*: lycirium
M, ligurium *R* 29 chrysolitum *M*

lum, onychinum, et auro replesti horrea tua et thesaurostuos. ex qua die conditus es, cum Cherub imposui te in monte sancto dei, fuisti in medio lapidum igneorum. fuisti inuituperabilis in die-
 5 bus tuis, ex qua die conditus es, donec inuentae sunt laesurae tuae: de multitudine negotiationis tuae promas tuas replesti et deliquisti, et cetera, quae ad suggillationem angeli, non ad illius principis proprie pertinere manifestum est eo, quod nemo hominum in paradiso
 10 dei natus sit, ne ipse quidem Adam, translatus potius illic, nec cum Cherub impositus in monte sancto dei, id est in sublimitate caelesti, de qua satanan dominus quoque decidisse testatur, nec inter lapides igneos demoratus, inter gemmantes siderum ardentium radios, unde etiam quasi fulgur deiectus
 15 est satanas. sed ipse auctor delicti in persona peccatoris uiri denotabatur, retro quidem inuituperabilis a die conditionis suae, a deo in bonum conditus ut a bono conditore inuituperabilium conditionum et excultus omni gloria angelica et apud deum constitutus, qua bonus apud bonum, postea uero
 20 a semetipso translatus in malum. ex quo enim, inquit, apparuerunt laesurae tuae, illi eas reputans, quibus scilicet laesit hominem electum a dei obsequio. et deliquit ex illo, ex quo delictum seminauit, atque ita exinde negotiationis, id est malitiae suae, multitudinem exercuit, delictorum
 25 scilicet censum. non minus et ipse liberi arbitrii institutus, ut spiritus. nihil enim deus proximum sibi non libertate eiusmodi ordinasset. quem tamen et praedamnando testatus est ab institutionis forma libidine propria conceptae ultro malitiae

14] cf. Luc. 10, 18. 20] Ez. 28, 15. 23] cf. Ez. 28, 16.

1 onychium *Gel* 2 Cherub imposui *Oehlerus*: cherubin posui *MR* (*defendit Eng.* Cherubin a *Tertulliano pro singulari acceptum putans*)
 4 igneorum, fuisti *uulgo* 11 cherub impositus *Oehlerus*: cherubin positus
MR (*cf. supra ad l. 2*) 12 satanan *MR*¹, satanam *R*³ *uulgo* 22 electum (= elicitam) *MR*, eiectum *Ciacconius* et <ipse autem> deliquit
fort. deliquit ex illo *M*, ex illo deliquit *R* 25 scilicet censum *Oehlerus*:
 scilicet et censum *MR* 27 et praedamnando *MR*, non praedamnando *F*

exorbitasse, et commeatum operationibus eius admetiendo rationem bonitatis suae egit, eodem consilio differens extinctionem diaboli quo hominis restitutionem. certamini enim dedit spatium. ut et homo eadem arbitrii libertate elideret inimicum, qua succiderat illi, probans suam, non dei culpam, et ita salutem 5 digne per victoriam recuperaret, et diabolum amarius puniretur ab eo, quem eliserat ante, deuictus, et deus tanto magis bonus inueniretur, sustinens hominem gloriosorem in paradysum ad licentiam decerpendae arboris uitae iam de uita regressurum. 1

11. Igitur usque ad delictum hominis deus a primordio 10 tantum bonus, exinde iudex et seuerus et, quod Marcionitae uolunt, saeuus: statim mulier in doloribus parere et uiro seruire damnatur, sed quae ante sine ulla contristatione per benedictionem incrementum generis audierat, — crescite, tantum, et multiplicamini — sed quae in adiutorium masculo. 15 non in seruitium fuerat destinata; statim et terra maledicetur. sed ante benedicta; statim tribuli et spinae, sed ante foenum et herbae et arborum fructuosa; statim sudor et labor panis. sed ante ex omni ligno uictus immunis et alimenta secura. exinde homo ad terram, sed ante de terra; exinde ad mortem. 20 sed ante ad uitam; exinde in scorteis uestibus, sed ante sine scrupulo nudus. ita prior bonitas dei secundum naturam. seueritas posterior secundum causam. illa ingenita, haec accidens; illa propria, haec accommodata; illa edita, haec adhibita. nec natura enim inoperatam debuit continuisse bonitatem nec 25 causa dissimulatam euasisse seueritatem. alteram sibi, alteram rei deus praestitit. incipe nunc etiam iudicis statum ut ad finem mali arguere, qui idcirco alium deum somniasti, solummodo bonum, quia non potes iudicem; quamquam et illum aut iudicem ostendimus, aut si non iudicem, certe peruersum 30

12] cf. Gen. 3, 16. 14] Gen. 1, 22. 16] cf. Gen. 3, 17. 18] cf. Gen. 3, 19. 20] cf. ib. 21] cf. Gen. 3, 21.

1 ex operationibus *F* 5 succiderat *MR*³, succederet *R*¹, succederat *F*
 8 sustinens = *expectans* 18 arborum fructuosa = *arbores fructuosae* (*Eng*)
 20 exinde—terra *om M* 23 seueritas posterior *R*³, seuerior posterior *MR*¹
 30 aut *scripsi* (*loco priore*): ut *MR* ostendimus. aut *uulgo*

ac unum disciplinae non uindicandae, id est non iudicandae, constitutorem. non reprobas autem deum iudicem qui non iudicem deum probas: ipsam sine dubio iustitiam accusare debebis, quae iudicem praestat, aut † da eam in species
 5 malitiae deputare, id est iniustitiam in titulos bonitatis adscribere. tunc enim iustitia malum, si iniustitia bonum. porro cum cogaris iniustitiam de pessimis pronuntiare, eodem iugo urgeris iustitiam de optimis censere. nihil enim aemulum mali non bonum, sicut et boni aemulum nihil non malum.
 10 igitur quanto malum iniustitia, tanto bonum iustitia. nec species solummodo, sed tutela reputanda bonitatis, quia bonitas, [nisi iustitia regatur, ut iusta sit. | non erit bonitas, | si iniusta C O sit]. nihil enim bonum quod iniustum, bonum autem omne quod iustum.

15 12. Ita si societas et conspiratio bonitatis atque iustitiae separationem earum non potest capere, quo ore constitues diuersitatem duorum deorum in separatione, seorsum deputans deum bonum et seorsum deum iustum? illic consistit bonum ubi et iustum. a primordio denique creator tam bonus quam
 20 et iustus. pariter utrumque processit. bonitas eius operata est mundum, iustitia modulata est, quae etiam, dum mundum iudicauit ex bonis faciendum, [quia] cum bonitatis consilio iudicauit. iustitiae opus est, quod inter lucem et tenebras separatio pronuntiata est, inter diem et noctem, inter caelum
 25 et terram, inter aquam superiorem et inferiorem, inter maris coetum et aridae molem, inter luminaria maiora et minora,

23] cf. Gen. 1, 4. 25] cf. Gen. 1, 7. 26] cf. Gen. 1, 16.

2 *intellege: damit aber, daß du einen nicht richtenden Gott billigst, schaffst du den richtenden nicht aus dem Wege (Eng)* 4 aut da eam *M*, aut det eam *R*¹, aut et eam *R*³, aut eandem *Eng*: *sed displicet omnino illud* aut, *quia re diuersum non sit* in species malitiae deputare *ab eo quod antecedit*: accusare. *nescio igitur, an rescribendum sit*: quae iudicem praestat. aude eam in species malitiae deputare. 16 separationem *M*, separatione *R* eorum *M* (earum *in mg. a m. I*) non potest capere, quo *Lat*: non potest (potes *M*) carere. quo *MR*, non potes caere. quo *Oehlerus* 21 dum *MR*, tum *Gel* 22 quia *seclusi*

diurna atque nocturna, inter marem et feminam, [et] inter arborem agnitionis [mortis] et uitae, inter orbem et paradisum, inter aquigena et terrigena animalia. omnia ut bonitas concepit, ita iustitia distinxit. totum hoc iudicato dispositum et ordinatum est. omnis situs habitus effectus motus status ortus occasus 5 singulorum elementorum iudicia sunt creatoris, ne putes eum exinde iudicem definiendum, quo malum coepit, atque ita iustitiam de causa mali offusces. his enim modis ostendimus eam cum auertrice omnium bonitate prodisse, ut et ipsam ingentam deo et naturalem nec obuenticiam deputandam, quae 10 in domino inuenta sit arbitratrix operum eius.

13. At enim ut malum postea erupit atque inde iam coepit bonitas dei cum aduersario agere, aliud quoque negotium eadem illa iustitia dei nacta est, iam secundum aduersationem dirigendae bonitatis, ut, seposita libertate eius, qua et ultro deus 15 bonus, pro meritis cuiusque pensetur, dignis offeratur, indignis denegetur, ingratis auferatur, proinde omnibus aemulis uindictetur. ita omne hoc iustitiae opus procuratio bonitatis est: quod iudicando damnat, quod damnando punit, quod, ut dicitis. saeuit, utique bono, non malo proficit. denique timor iudicii 20 ad bonum, non ad malum confert. non enim sufficebat bonum per semetipsum commendari, iam sub aduersario laborans. nam et si commendabile per semetipsum, non tamen et conseruabile, quia expugnabile iam per aduersarium. nisi uis aliqua praeesset timendi. quae bonum etiam nolentes adpetere 25 et custodire compelleret. ceterum tot inlecebris mali expugnantibus bonum quis illud adpeteret, quod impune contemneret? quis custodiret quod sine periculo amitteret? legis mali uiam latam et multo frequentiore: nonne omnes illa laberentur,

2] cf. Gen. 2, 9. 28] cf. Matth. 7, 13.

1 feminam *Gel*: feminam et *MR* 2 mortis *seclusi* 6 elementorum in *MR* post habitus traditum huc transtuli (cf. 307, 10) creatoris ne uulgo ne *M*, nec *R* 10 nec *R*, ne *M* 14 aduersationem *Eng* (cf. I 154. 9: aduersionem *MR*, auersionem *Scal* 15 seposita *R*², se possit a *MR*¹ 19 damnat *M* (in *ras.*) 28 quis—amitteret *om. F* 29 frequentioem *M* (r *add. m. I*) illa laberentur *M*, illaberentur *R*

si nihil in illa timeretur? horremus terribiles minas creatoris, et uix a malo auellimur. quid, si nihil minaretur? hanc iustitiam malum dices, quae malo non fauet? hanc bonum negabis, quae bono prospicit? qualem oportet deum uelles? 5 qualem malis expediret? sub quo delicta gauderent? cui diabolus inluderet? illum bonum iudicares deum, qui hominem posset magis malum facere securitate delicti? quis boni auctor, nisi qui et exactor? proinde quis mali extraneus, nisi qui et inimicus? quis inimicus, nisi qui et expugnator? quis expugna- 10 tor, nisi qui et punitor? sic totus deus bonus est, dum pro bono omnia est. sic denique omnipotens, quia et iuuandi et laedendi potens. minus est tantummodo prodesse, quia non aliud quid possit quam prodesse. de eiusmodi qua fiducia bonum sperem, si hoc solum potest? quomodo innocentiae 15 mercedem secter, si non et nocentiae spectem? diffidam necesse est, ne nec alteram partem remuneret qui utramque non ualuit. usque adeo iustitia etiam plenitudo est diuinitatis ipsius, exhibens deum perfectum, et patrem et dominum, patrem clementia dominum disciplina, patrem potestate blanda dominum seuera, 20 patrem diligendum pie dominum timendum necessarie, diligendum, quia malit misericordiam quam sacrificium, et timendum, quia nolit peccatum, diligendum, quia malit paenitentiam peccatoris quam mortem, et timendum, quia nolit peccatores sui iam non paenitentes. ideo lex utrumque definit: diliges 25 deum et: timebis deum. aliud obsecutori proposuit, aliud exorbitatori.

14. Ad omnia tibi occurrit deus idem: percutiens sed et sanans, mortificans sed et uiuificans. humilians sed et subli-

21] cf. Os. 6, 6; Prou. 21, 3. 22] cf. Ez. 33, 11. 24] Matth. 22, 37; Marc. 12, 30; Luc. 10, 27. 25] Leu. 19, 14. 32.

3 dicas *F* 4 prospicit *R*³, non prospicit *MR*¹ oporteret *Eng*
5 malis *scripsi* (cf. 357, 26): males *M*, malle *R* (*Eng*), malle *Oehlerus*
rus expediret. sub *uulgo* 9 quis expugnator *om.* *F* 12 quia non *M*
(*in ras.*) 13 quam *R*³, cum *MR*¹ 15 spectem *R*³, speciem *MGR*¹
16 remuneret *M*, remuneretur *R uulgo* 19 dominum (*alt. loco*) *R*, deum
M 25 obsecutori (ori *ex uri a m.* 1) *M*

mans, condens mala sed et pacem faciens, ut etiam et hic respondeam haereticis. 'ecce', enim inquit, 'ipse se conditorem profitetur malorum dicens: ego sum qui condo mala'. amplexi enim uocabuli communionem duas malorum species in ambiguitate turbantem, quia mala dicuntur et delicta et supplicia, passim uolunt eum conditorem intellegi malorum. ut et malitiae auctor renuntietur. nos autem adhibita distinctione utriusque formae, separatis malis delicti et malis supplicii. malis culpae et malis poenae, suum cuique parti definimus auctorem, malorum quidem peccati et culpae diabolum, malorum uero supplicii et poenae deum creatorem, ut illa pars malitiae deputetur ista iustitiae, mala condentis iudicii aduersus mala delicti. de his ergo creator profitetur malis quae congruunt iudici. quae quidem illis mala sunt, quibus rependuntur. ceterum suo nomine bona, qua iusta et bonorum defensoria et delictorum inimica atque in hoc ordine deo digna. aut proba ea iniusta, ut probes malitiae deputanda, id est iniustitiae mala, quia si iustitiae erunt, iam mala non erunt, sed bona, malis tantummodo mala, quibus etiam directo bona pro malis damnantur. constitue igitur iniuste hominem diuinae legis uoluntarium contemptorem id retulisse, quod noluit caruisse, iniuste malitiam aevi illius imbribus, dehinc et ignibus caesam, iniuste Aegyptum foedissimam, superstitiosam, amplius hospitis populi conflictatricem, decemplici castigatione percussam. indurat cor Pharaonis, sed meruerat in exitium subministrari qui iam negauerat deum, qui iam legatos eius totiens superbus excusserat, qui iam populo laborem operis adiecerat: postremo, qua Aegyptius, olim deo reus fuerat gentilis ido-

3] Es. 45, 7. 25] cf. Exod. 4, 21. 10, 20. 26] cf. Exod. 5, 1—4. 27] cf. Exod. 5, 5—14.

1 et hic *MR* = *auch in diesem Punkte (Eng); sed cum etiam et nusquam alibi inueniuntur, nescio an ad haec, rescribendum sit* et hinc *Rig* 2 enim *om. F* 7 ut et *M*, ut *R*, et *F* 8 delicti... supplicii *R*³. delictis... supplicii *MR*¹ 12 condentis *MR*¹, condenti *R*³ iudicii editio *Migniana (van der Vliet)*: iudicia *MR* 13 delicti *MR*¹, delicta *R*³ 20 damnant *M* 21 contemptorem *M* quod *M*, quo *R* noluit *MR*¹, uoluit *R*¹ *uulgo* 25 sed *R*³, et *MR*¹ indurarat *mauult Eng*

latriae, ibim et corcodrillum citius colens quam deum uiuum. impendit et ipsum populum, sed ingratum. inmisit et pueris ursos, sed inreuerentibus in prophetam. uindicanda erat pro-cacitas aetatis uerecundiam debentis.

5 15. Iustitiam ergo primo iudicis dispice; cuius si ratio con-
stiterit, tunc et seueritas et per quae seueritas decurrit rationi
et iustitiae reputabuntur. ac ne pluribus inmoremur, adserite
causas [ceteras] quoque, ut sententias condemnetis, excusate
delicta, ut iudicia reprobetis. nolite reprehendere iudicem, sed
10 reuincite malum iudicem. nam et si patrum delicta de filiis
exigebat, duritia populi talia remedia compulerat, ut uel
posteritatibus suis prospicientes legi diuinae oboedirent. quis
enim non magis filiorum salutem quam suam curet? sed et
si benedictio patrum semini quoque eorum destinabatur, sine
15 ullo adhuc merito eius, cur non et reatus patrum in filios
quoque redundaret, [sicut gratia, ita et offensa] ut per totum
genus et gratia decurreret et offensa? saluo eo, quod postea
decerni habebat: non dicturos acidam uuam patres mandu-
casse et filiorum dentes obstipuisse, id est non sumpturum
20 patrem delictum filii nec filium delictum patris, sed unum-
quemque delicti sui reum futurum, ut post duritiam populi
duritia legis edomita iustitia iam non genus, sed personas iudica-
ret. quamquam si euangelium ueritatis accipias, ad quos pertinēat
sententia reddentis in filios patrum delicta cognosces, ad illos
25 scilicet, qui hanc ultro sibi sententiam fuerant inrogaturi: san-
guis illius super capita nostra et filiorum nostro-
rum. hoc itaque homini prouidentia dei censuit, quod iam audierat.

2] cf. Exod. 32, 35. cf. III Reg. 2, 23—24 18] cf. Hier. 38, 29.
25] Matth. 27, 25.

1 ibim *R*, ibi *MF* corcodrillum *M*, corcodillum *F*, crocodilum *R* uulgo
2 inpedit *M* 3 uerba uindicanda—debentis, quae in libris mss. in cap. 16
p. 356, 5 post debitum est iustitiae inueniuntur, huc transtulit van der
Vliet 5 dispice *MR*³, despice *R*¹ 8 ceteras *seclusi* 10 et si *M*, et *R*
ex filiis *GeI* 16 uerba sicut—offensa *nexum uerborum turbant*: alterius
editionis sunt correctio sic intellegenda: ut per totum genus sicut gratia
ita et offensa decurreret. 19 obstipuisse *MF*, obstupuisse *R* uulgo sum-
pturum *M* 20 filii *M* 27 hoc *MR*³, hac *R*¹ homini *Eng*: omnis *MR*

16. Bona igitur et seueritas quia iusta, si bonus iudex, id est iustus. item cetera bona, per quae opus bonum currit bonae seueritatis, siue ira siue aemulatio siue saeuitia. debita enim omnia haec sunt seueritatis, sicut seueritas debitum est iustitiae. atque ita non poterunt iudici exprobrari quae iudici 5 accidunt, carentia et ipsa culpa sicut et iudex. quid enim, si medicum quidem dicas esse debere, ferramenta uero eius accuses quod secent et inurant et amputent et constrictent. quando sine instrumento artis medicus esse non possit? sed accusa male secantem, importune amputantem, temere inu- 10 rentem, atque ita ferramenta quoque eius ut mala ministeria reprehende. proinde est enim, cum deum quidem iudicem admittis, eos uero motus et sensus, per quos iudicat. destruis. deum nos a prophetis et a Christo, non a philosophis nec ab Epicuro erudimur. qui credimus deum etiam in terris egisse 15 et humani habitus humilitatem suscepisse ex causa humanae salutis, longe sumus a sententia eorum, qui nolunt deum curare quicquam. inde uenit ad haereticos quoque definitio eiusmodi: si deus irascitur et aemulatur et extollitur et exacerbatur, ergo et corrumpetur, ergo et morietur. bene 20 autem, quod Christianorum est etiam mortuum deum credere et tamen uiuentem in aeuu aeuorum. stultissimi, qui de humanis diuina praeiudicant, ut, quoniam in homine corruptoriae condicionis habentur huiusmodi passiones, idcirco et in deo eiusdem status existimentur. discerne substantias et suos eis 25 distribue sensus, tam diuersos quam substantiae exigunt, licet uocabulis communicare uideantur, — nam et dexteram et oculos et pedes dei legimus, nec ideo tamen humanis comparabuntur. quia de appellatione sociantur — quanta erit diuersitas diuini corporis et humani sub eisdem nominibus membrorum, tanta 30

4 seueritatis *Iun*: seueritati *MR* 5 iustitia. euindicanda erat proccitas aetatis uerecundiam debentis *MR* (*cf. quae annotaui 355, 3*) 6 accidunt *F*, accedunt *MR* sicut et *MF*, sicut *R* 8 secent et inurant *R*². secent tensusam *MF*, secent tonsuram *R*¹ 22 aeuu *scripsi*: aeuo *MR* 23 praedicant *Gel* quoniam *MR*³, quomodo *R*¹ 27 *parenthesin indicauit*

erit et animi diuini et humani differentia sub eisdem licet uocabulis sensuum, quos tam corruptorios efficit in homine corruptibilitas substantiae humanae quam incorruptorios in deo efficit incorruptibilitas substantiae diuinae. certe deum confiteris
 5 creatorem. certe, inquis. quomodo ergo in deo humanum aliquid existimas, et non diuinum omne? quem deum non negas confiteris non humanum, siquidem deum confitendo praeiudicasti utique illum ab omni humanarum condicionum qualitate diuersum. porro cum pariter agnoscas hominem a
 10 deo inflatum in animam uiuam, non deum ab homine, satis peruersum est, ut in deo potius humana constituas quam in homine diuina, et hominis imaginem deo induas potius quam dei homini. et haec ergo imago censenda est dei in homine, quod eosdem motus et sensus habeat animus humanus quos
 15 et deus, licet non tales, quales deus; pro substantia enim et status eorum et exitus distant. denique contrarios eorum sensus, lenitatem dico patientiam misericordiam ipsamque matricem earum bonitatem, cur diuina praesumitis? nec tamen perfecte ea obtinemus, quia solus deus perfectus. ita et illas species,
 20 irae dico et exasperationis, non tam feliciter patimur, quia solus deus de incorruptibilitatis proprietate felix. irascetur enim, sed non *, exacerbabitur, sed non periclitabitur, mouebitur, sed non euertetur. omnia necesse est adhibeat propter omnia, tot sensus quot et causas: et iram propter scelestos et bilem
 25 propter ingratos et aemulationem propter superbos et quicquid non expedit malis. sic et misericordiam propter errantes et patientiam propter † non respicientes et praestantiam propter merentes

1 diuini *R*³, diuinitas *MR*¹ licet uo- *in ras. M* 12 imaginem *MF*, imagine *R uulgo* deo *scripsi*: deum *MR* induas *F*, inbuas *MR*
 13 homini *MF*, hominem *R uulgo* 14 animus humanus *M*, humanus animus *R uulgo* 20 irae dico *R*³, praedico *MR*¹ 22 *lacunam signaui*: conturbabitur *sive* exturbabitur (*Eng*) uel tale aliquid intercidit 24 quot et causae <sunt> *fort.* bilem *MR*¹, exacerbabilem *R*³*G* 27 non respicientes *MR*, non respiscentes *Pam*; ego non delendum putauerim et uerbum respiciendi interpretandum secundum *Iuc.* 9, 62 praestantia = *προστασία Fürsorge, Schutz ut uidetur; cf. praesto esse alicui*

et quicquid bonis opus est. quae omnia patitur suo more, quo eum pati condecet, propter quem homo eadem patitur, aequae suo more.

17. Haec ita dispecta totum ordinem dei iudicis operarium et, ut dignius dixerim, protectorem catholicae et summae illius bonitatis ostendunt, quam <ut> semotam a iudiciariis sensibus 5 et in suo statu puram nolunt Marcionitae in eodem deo agnoscere, plente super bonos et malos et solem suum oriri faciente super iustos et iniustos, quod alius deus omnino non praestat. nam etsi hoc quoque testimonium Christi in creatorem Marcion de euangelio eradere ausus est, sed ipse mundus inscriptus est 10 et omni a conscientia legitur. et erit haec ipsa patientia creatoris in iudicium Marcionis, illa patientia, quae expectat paenitentiam potius peccatoris quam mortem et mauult misericordiam quam sacrificium, auertens destinatum iam exitium Niniuitis et largiens spatium uitae Ezechiae lacrimis et resti- 15 tuens statum regni Babylonis tyranno paenitentia functo: illam dico misericordiam, quae et filium Saulis moriturum ex deuotione populo concessit et Dauid delicta in domum Uriae confessum uenia liberauit et ipsum Israhel totiens restituit quotiens iudicauit, totiens refouit quotiens et increpuit. non 20 solum igitur iudicem aspiciens conuertere et ad optimi exempla: notans cum ulciscitur considera cum indulget; repende austeritati lenitatem. cum utrumque conueneris in creatore, inuenies in eo et illud, propter quod alterum deum credis. ueni denique ad inspectationem doctrinarum disciplinarum praeceptorum 25 consiliorumque eius. dices forsitan haec etiam humanis legibus determinari. sed ante Lycurgos et Solonas omnes Moyses et deus. nulla posteritas non a primordiis accipit. tamen non

7] cf. Matth. 5, 45. 12] cf. Exod. 33, 11. 13] cf. Os. 6, 6; Prou. 21, 3. 14] cf. Ion. 3, 10. 15] cf. III Reg. 20, 3—5. 16] cf. Dan. 4, 33. cf. I Reg. 14, 39. 17] cf. I Reg. 14, 45. 18] cf. II Reg. 12, 13.

3 ita *R.* itaque *M* 5 ut *addidi* 7 plente *scripsi*: plentem *MR* faciente *scripsi*: facientem *MR* 10 <eo> inscriptus *fort.* 11 erit haec *sc. bonitas* et ipsa *fort.* 14 destinatum iam *M*, iam destinatum *R uulgo* 16 babilonis *M* 18 populo *R^o*, populi *MR¹* 20 refouit (*re s. u. a m. I*) *M* 21 optimi *M* 22 nota *Gel* 24 quod *Urs*: quem *MR* 27 lycurgos *M*

a tuo deo didicit creator meus praescribere: non occides, non adulterabis, non furaberis, non falsum testimonium dices, alienum non concupisces, honora patrem et matrem, et diliges proximum tuum ut te ipsum. ad
 5 haec innocentiae et pudicitiae, iustitiae et pietatis principalia consulta accedunt etiam humanitatis praescripta, cum septimo quoque anno seruitia libertate soluuntur, cum eodem tempore agro parciatur egenis cedendo locum, (cum) boui etiam terenti uincula oris remittuntur ad fructum praesentis laboris, quo facilius in pe-
 10 cudibus praemeditata humanitas in hominum refrigeria erudiretur.

18. Sed quae potius legis bona defendam quam quae haeresis concu(tere concu)piit? ut talionis definitionem, oculum pro oculo dentem pro dente et liuorem pro liuore repetentis. non enim iniuriae mutuo exercendae licentiam sapit, sed in totum cobi-
 15 bendae uolentiae prospicit, ut, quia durissimo et infideli in deum populo longum uel etiam incredibile uideretur a deo expectare defensam, edicendam postea per prophetam: mihi defensam, et ego defendam, dicit dominus, interim commissio iniuriae metu uicis statim occurratur repastinaretur
 20 et licentia retributionis prohibitio esset prouocationis. ut sic improbitas a se tuta cessaret, dum secunda permissa prima terretur et prima deterrita nec secunda committitur, qua et alias facilius timor talionis per eiusdem saporem passionis. nihil amarius quam id ipsum pati, quod feceris aliis. et si
 25 lex aliquid tibi detrahit et immunda pronuntiat animalia, quae aliquando benedicta sunt, consilium exercendae continentiae intellege et frenos impositos illi gulae agnosce. quae, cum panem ederet angelorum, cucumeres et pepones Aegyptiorum

1] Exod. 20, 12—16. 4] Leu. 19, 18. 7] cf. Leu. 25, 4. 8] cf. Deut. 25, 4. 12] cf. Exod. 21, 24. 13] cf. Exod. 21, 25. 17] Rom. 12, 19. Deut. 32, 35. cf. Hebr. 10, 30.

1 praescribere *R*, proscribere *MF* 4 te ipsum *M*, te ipsum *R* 5 innocentiae *respici* *ad*: non occides et pudicitiae *scripsi*: pudicitiae et *MR* 8 cum *addidi* 11 bona *praedicatum intellege* 12 concu(tere concu)piit *scripsi*: concupiit *MR* 14 mutuo *M* (*corr. m. 1*) • 21 a se tuta *scripsi*: astuta *MGR*³, aestuata *R*, extincta *Oehlerus* 23 eiusdem *scripsi*: eundem *MR*

desiderabat. agnosce simul et comitibus gulae, libidini scilicet atque luxuriae, prospectum, quae fere uentris castigatione frigescunt; — manducauerat enim populus et biberat et sur-rexerat ludere — proinde, ut et pecuniae ardor restingeretur ex parte, qua de uictus necessitate causatur, pretiosorum ciborum ambitio detracta est; postremo, ut facilius homo ad ieiunandum deo formaretur, paucis et non gloriosis escis adsuefactus est. nihil de lautioribus esuriturus. reprehendendus sane creator, quod cibos potius populo suo abstulit quam ingratoribus Marcionitis. sacrificiorum quoque onera et operationum et oblationum negotiosas scrupulositates nemo reprehendat, quasi deus talia sibi proprie desiderauerit, qui tam manifeste exclamat: quo mihi multitudinem sacrificiorum uestrorum? et: quis exquisiuit ista de manibus uestris? sed illam dei industriam sentiat, qua populum prouum in idolatriam et transgressionem eiusmodi officiis religioni suae uoluit adstringere, quibus superstitio saeculi agebatur, ut ab ea auocaret illos, sibi iubens fieri, quasi desideranti, ne simulacris faciendo delinqueret.

19. Sed et in ipsis commerciis uitae et conuersationis humanae domi ac foris adusque curam uasculorum omnifariam distinxit, ut istis legalibus disciplinis occurrentibus ubique nec ullo momento uacarent a dei respectu. quid enim faceret beatum hominem quam: in lege domini uoluntas eius et in lege domini meditabitur die ac nocte? quam legem non duritia promulgauit auctoris, sed ratio summae benignitatis, populi potius duritiam edomantis et rudem obsequio fidem operosis officiis dedolantis, ut nihil de arcanis adtingam significantiis legis, spiritalis scilicet et prophetae

3] cf. Exod. 32, 6. 13] Es. 1, 11. 12. 24] Ps. 1, 2.

1 libidini *M* (*in ras.*) 3 *parenthesin indicauit Eng* 4 restingeretur *M*, restringeretur *R* 7 est *scripsi*: et *MR*, ut *van der Vliet* 19 faciendo *scripsi*: faciendis *MR* 21 *omni*<a *omni*>fariam *fort.* 23 nec (= *ne quidem*) *scripsi*: ne *MR* ullo momento *Rig*: ulli momento *MR*³, ulli momenta *R*¹ 24 quam in lege *uulgo* eius? et *uulgo* 25 nocte. quam *uulgo* 29 significantiis *R*³, significantis *MR*¹

et in omnibus paene argumentis figuratae. sufficit enim in praesenti, si simpliciter hominem deo obligabat, ut nemo eam reprobare debeat, nisi cui non placet deo deseruire. ad hoc beneficium, non onus, legis adiuuandum etiam prophetas eadem
 5 bonitas dei ordinauit, docentes deo digna: auferre nequitas de anima, discere benefacere, exquirere iudicium, iudicare pupillo et iustificare uiduam, diligere quaestiones, fugere improborum contactum, dimittere conflictam integram, dissipare scripturam iniustam, infringere panem esurienti et tectum non habentem
 10 inducere in domum tuam, nudum si uideris, contegere et domesticos seminis tui non desplicere, compscere linguam a malo et labia, ne loquantur dolum, declinare a malo et facere bonum, quaerere pacem et sectari eam, irasci et non delinquere, id est in ira non perseuerare siue saeuire. non abire in con-
 15 cilium impiorum nec stare in uia peccatorum nec in cathedra pestilentium sedere. sed ubi? uide quam bonum et iocundum habitare fratres in unum, meditantes die ac nocte in lege domini, quia bonum scilicet fidere in deum quam fidere in hominem et sperare in deum quam sperare in
 20 hominem. qualis enim apud deum merces homini? et erit tamquam lignum, quod plantatum est iuxta exitus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, et folium eius non decidet et omnia, quaecumque faciet, prosperabuntur illi. innocens autem et purus
 25 corde, qui non accipiet in uanum nomen dei et non iurabit ad proximum suum in dolo, iste accipiet benedictionem a domino et misericordiam a deo saluficatore suo. oculi

5—7] cf. Es. 1, 16—18 6] cf. Deut. 10, 18. 7—11] cf. Es. 58, 6. 7. 11—13] cf. Ps. 33, 14. 15. 13] cf. Ps. 4, 5. 13—15] cf. Ps. 1, 1. 16] Ps. 132, 1. 18—20] cf. Ps. 117, 8. 9. 20] Ps. 1, 3. 24] cf. Ps. 23, 4. 5. 27] Ps. 32, 18.

4 etiam *MR*³, sed etiam *R*¹ 7 uideam *M* dirigere *Harrisius* 8 integram *R*, in integram *M*, in integram *Eng* 9 et *R*, ut *MF*¹ 13 quaere *M* 16 <quam> iucundum *Pam* 18 deum *MR*, dominum *Pam* 19 deum *MR*, dominum *Pam* 24 illi *om. M* 25 accipiet *MR*¹, accepit *R*³ iurabit *scripsi*: iurauit *MR* 27 misericordia *M* salutari suo *I*

enim domini super timentes eum, sperantes in misericordiam ipsius, ad deliberandas animas eorum de morte, utique aeterna, et nutricandos eos in fame, utique vitae aeternae. multae enim pressurae iustorum, et ex omnibus liberabit eos dominus. 5 honorabilis mors in conspectu domini sanctorum eius. dominus custodibit omnia ossa eorum et non comminuentur. redimet dominus animas servorum suorum. pauca ista de tantis scripturis creatoris intulimus, et nihil. puto. iam ad testimonium dei optimi deest. 10 quod satis et praecepta bonitatis et promissa consignant.

20. Sed enim sepiae isti, quorum <in> figuram illud quoque pisculentum de cibus lex recusavit, ut traductionem sui sentiunt, tenebras hinc blasphemiae interuomunt atque ita intentionem uniuscuiusque iam proximam dispargunt. iactitando et adseuerando ea, quae relucentem bonitatem creatoris infuscent. sed et per istas caligines sequemur nequitiam et in lucem extrahemus ingenia tenebrarum, obicientia creatori uel maxime fraudem illam et rapinam auri et argenti, mandatam ab illo Hebraeis in Aegyptios. age, infelicissime haeretice, te ipsum 20 expostulo arbitrum, cognosce in utramque gentem prius, et ita de auctore praecepti iudicabis. repossunt Aegyptii de

4] Ps. 33, 20. 6] Ps. 115, 6. 7] Ps. 33, 21. 8] Ps. 33, 23. 13] cf. Leu. 11, 10; Deut. 14, 10. 19] cf. Exod. 3, 22; 11, 2; 12, 35. 36. 20] cf. Exod. 11, 2.

5 liberabit *R*³. liberavit *MR*¹ 7 custodibit *Eng*: custodiuit *MR*¹, custodit *R*³ et non comminuentur *M*, et non comminuetur *R*¹, unum ex ipsis non comminuetur *R*³ uulgo 8 redimet *Pam*: redemit *MR* 10 deest *M*, deesse *R* 12 sepiae *MGR*³, saepe *R*¹ <in> figuram *Eng*: figura *MR* illud quoque . . . recusavit: sepias *scil.*, qui ut non squamigeri a lege edi uetantur (*Eng*) 14 intentionem . . . dispargunt *intellege: und machen so die Anstrengung jedes einzelnen (Verfolgers), wenn sie (ihnen) schon ganz nah ist, zu nichte. dispergere = irritum facere, ad nihilum redigere cf. 178. 9. (alibi) intentionem dispergere est: die Aufmerksamkeit zerstreuen cf. 209, 6)* 15 iactitando *MF*, iactando *R* 18 obicientia *R*, obiacentia *M*, obiacentia *F* 19 mandatam *Rig*: mandata *MR*

Hebraeis uasa aurea et argentea. contra Hebraei mutuas
 petitiones instituunt, adlegantes sibi quoque eorundem patrum
 nomine ex eodem scripturae instrumento mercedes restitui
 oportere illius operariae seruitutis pro lateris deductis, pro
 5 ciuitatibus et uillis aedificatis. quid iudicabis, optimi dei
 elector? Hebraeos fraudem agnoscere debere an Aegyptios
 compensationem? nam et aiunt ita actum per legatos utrimque.
 Aegyptiorum quidem repetentium uasa, Iudaeorum uero repo-
 scentium operas suas. et tamen has iniustitia renuntiauerunt
 10 sibi Aegyptiis: hodie aduersus Marcionitas amplius adlegant
 Hebraei, negantes compensationi satis esse quantumuis illud
 auri et argenti, <si> sexcentorum milium operae per tot annos
 uel singulis nummis diurnis aestimentur. quae autem pars
 15 maior, repetentium uasa an incolentium uillas et urbes? que-
 rela ergo maior Aegyptiorum an gratia Hebraeorum? ut solo
 iniuriarum iudicio Hebraei Aegyptios repercuterent, liberi
 homines in ergastulum subacti, ut solas scapulas suas scribae
 eorum apud subsellia sua ostenderent flagellorum contumeliosa
 atrocitate laceratas: non paucis lancibus et scyphis pauciorum
 20 utique diuitum, sed totis ubique et ipsorum facultatibus et
 popularium omnium conlationibus satisfaciendum Hebraeis
 pronuntiassent. igitur si bona Hebraeorum causa, bona iam et
 causa, id est mandatum, creatoris, qui et Aegyptios gratos fecit
 nescientes et suum populum in tempore expeditionis angusto
 25 aliquo solatio tacitae compensationis expunxit. plane minus exigi
 iussit. Hebraeis enim etiam filios Aegyptii restituere debuerant.

4] cf. Exod. 1. 14.

4 lateris (= lateribus) *M*, laterinis *F*, laterinis *R* uulgo (probat *Eng*)
 eductis *susp. Eng* 9 has iniustitia (= iniuria) *scripsi*: hasi iustitia *M*, has
 iustitia *R*, uasis istis *Rig*, uasis iustitia *Oehlerus*, has in iustitia *Eng*
 10 ibi *Oehlerus* Aegyptiis *scripsi*: Aegyptii *MR*; *intellego*: und doch
 leisteten sie auf diese (Frohnarbeiten) mit Unrecht zum Vorteil der
Aegyptier Verzicht 11 compensationi *R*, compensationē *M* (~ *eras*.
m. I) 12 si *add. R*³ 17 subacti? ut uulgo 19 laceratas? non uulgo
 20 sed totis ubique *scripsi*: ubique, sed totis *MR* 22 pronuntiassent
scripsi: pronuntiasset *MR*, pronuntiasses *Rig* 23 gratorū *M* (*corr. m. I*)
 26 minus = *parum*, ut uidetur enim etiam *MR*³, etiam *R*¹

21. Sic et in ceteris contrarietates praeceptorum ei exprobras ut mobili et instabili, prohibenti sabbatis operari et iubenti arcam circumferri per dies octo, id est etiam sabbato, in expugnatione ciuitatis Iericho. nec sabbati enim inspicias legem, opera humana, non diuina prohibentem. siquidem: sex, inquit, 5 diebus operare et facies omnia opera tua, septima autem die sabbata domino deo tuo; non facies in ea omne opus. quod? utique tuum. consequens enim est, ut ea opera sabbato auferret, quae sex diebus supra indixerat. tua scilicet, id est humana et cotidiana. arcam uero circum- 10 ferre neque cotidianum opus uideri potest neque humanum, sed et rarum et sacrosanctum et ex ipso tunc dei praecepto utique diuinum. quod et ipsum quid significaret edissererem. nisi longum esset figuras argumentorum omnium creatoris expandere, quas forsitan nec admittis. sed plus est, si de 15 absolutis reuincamini, simplicitate ueritatis, non curiositate, sicut et nunc certa distinctio est sabbati humana, non diuina opera prohibentis. ideoque qui sabbatis ligna tum legerat morti datus est. suum enim opus fecerat, lege interdictum. qui uero arcam sabbatis circumtuleraunt, impune gesserunt. non 20 suum enim sed dei opus, ex praecepto scilicet ipsius. administauerant.

22. Proinde et similitudinem uetans fieri omnium, quae in caelo et in terra et in aquis, ostendit et causas. [idolatriae scilicet substantiam cohibentes.] subicit enim: non adorabitis ea 25

2] cf. Ios. 6, 3—4. 5] Exod. 20, 9—10. 17] cf. Num. 15, 32—36. 25] Exod. 20, 5.

1 exprobras *R*, exprobas *M* 2 prohibenti... iubenti *Leopoldus*: prohibentis... iubentis *MR* 4 iericho *MF*, Hiericho *R* 9 auferret *MF*, auferet *R* 13 ipsum *scripsi*: ipse *MR* 14 nisi *M*, nimis *R* 18 ligna tum legerat *scripsi*: lignatum egerat *M*, lignatum igerat *F*, lignatum ierat *R uulgo* 21 sed dei opus *M*, opus, sed dei *R uulgo* 24 causam *fort.* idolatriae—cohibentes *seclusi*: neque enim causae cohibent idolatriam, sed praeceptum dei; frustra autem cum *Ursino pro* cohibentes *rescripseris* cohibens nisi simul ordinem uerborum sic inuenteris: subicit enim, idolatriae—cohibens scilicet *M* (in *mg.* quae *add. m. 3*), scilicet quae *R*, scilicet caecae *Oehlerus*

neque seruietis illis. serpentis autem aenei effigies postea
 praecepta Moysi a domino non ad idolatriae titulum pertinebat,
 sed ad remediandos eos, qui a serpentibus infestabantur. et
 taceo de figura remedii. sic et Cherubin et Seraphin aurea
 5 in arcae figuratum exemplum; certe simplex ornamentum.
 adcommodata suggestui, longe diuersas habendo causas ab
 idolatriae condicione, ob quam similitudo prohibetur, non
 uidentur similitudinum prohibitarum legi refragari, non in eo
 similitudinis statu deprehensa, ob quem similitudo prohibetur.
 10 diximus de sacrificiorum rationali institutione, auocante scilicet
 ab idolis ad deum officia ea, quae si rursus eiecerat dicens:
 quo mihi multitudinem sacrificiorum uestrorum?
 hoc ipsum uoluit intellegi, quod non sibi ea proprie exegisset.
 non enim bibam, inquit, sanguinem taurorum, quia
 15 et alibi ait: deus aeternus non esuriet nec sitiet.
 nam etsi ad oblationes Abelis aduertit et holocausta Noë
 odoratus est libenter, quae iocunditas siue uiscerum berb-
 cinorum siue nidoris ardentium uictimarum? sed animus simplex
 et deum metuens offerentium ea, quae a deo habebant et
 20 pabuli et suauis olentiae, gratiae apud deum deputabatur, non
 quae fiebant exigentem, sed illud, propter quod fiebant, ob ho-
 norem dei scilicet. si cliens diuiti aut regi nihil desideranti
 tamen aliquid uilissimi munusculi obtulerit, quantitas et
 qualitas muneris infuscabit diuitem et regem, an delectabit
 25 titulus officii? at si cliens ei munera (uel) ultro uel etiam indicta
 ordine suo offerat et sollempnia regis obseruet, non ex fide
 tamen nec corde puro nec pleno circa cetera quoque obsequio,

2] cf. Num. 29, 8—9. 12] Es. 1, 11. 14] ib. 15] Es. 40, 28.
 16] cf. Gen. 4, 4. cf. Gen. 8, 21.

1 efficies *M* 4 Cherubin et Seraphin *neutr. gen. cf. Exod. 25, 17*
 (*Eng*) in arcae figuratum exemplum (*scil. erant.*) = εἰς τοιαύτων παρά-
 ζουγμα ἕν τῆς κτιστοῦ 10 auocante *Pam*: auocantis *MF*, auocanti *R*
 16 abelis *M*, abel *R* aduertit *R*³, aduertis *MR*¹ 17 berb-
 cinorum *MF*, ueruecinorum *R* 21 exigentem *van der Vliet*: exigentis *MR* 22 dei
 scilicet *M*, scilicet dei *R* 24 infuscabit... delectabit *R*, infuscavit...
 delectauit *MF* 25 uel *add. Eng* indicta *scripsi*: dicta *M*, dicto *R*,
 ex edicto *Lat* 27 obsequio *van der Vliet*: obsequia *MR*

nonne consequens. ut rex ille uel diues exclamet: quo mihi multitudinem munerum tuorum? *** plenus sum et sollempnitates et dies festos et uestra sabbata dicendo, quae secundum libidinem suam, non secundum religionem dei celebrando sua iam, non dei fecerant. condicionalem idcirco et rationalem demonstrauit recusationem eorum. quae administranda praescripserat.

23. Si uero etiam circa personas aut leuem uultis intellegi. cum reprobatur aliquando probatus, aut improuidum, cum probatur quandoque reprobandos, quasi iudicia sua aut damnet praeterita aut ignoret futura, atquin nihil tam (et) bono et iudici conuenit quam pro praesentibus meritis et reicere et adlegere. adlegitur Saul, sed nondum despector prophetae Samuelis. reicitur Salomon, sed iam a mulieribus alienis possessus et idolis Moabitum et Sidoniorum mancipatus. quid faceret creator. ne a Marcionitis reprehenderetur? bene adhuc agentes praedamaret iam propter futura delicta? sed dei boni non erat nondum merentes praedamare. proinde peccantes nunc non recusaret propter pristina benefacta? sed iusti iudicis non erat rescissis iam bonis pristinis scelera donare. aut quis hominum sine delicto, ut eum deus semper adlegeret, quem numquam posset recusare? uel quis item sine aliquo bono opere. ut eum deus semper recusaret, quem numquam posset adlegere? exhibe bonum semper. et non recusabitur; exhibe malum semper, et numquam adlegetur. ceterum si ** idem homo, ut in utroque

1] Es. 1, 11. 2] cf. Es. 1, 11. 3] cf. Es. 1, 13. 12] cf. I Reg. 9, 16. 13] cf. I Reg. 15, 15. 14] cf. I Reg. 11, 1.

2 lacunam signauit: proinde igitur et deus populi sui officia recusatur uel similia interciderunt; necesse enim est dirimi exemplum a re. 4 dicendo MR: <odit anima mea, uestra> dicendo Pam 5 celebrando R; celebrabant deo MR¹ fecerant. condicionalem can der Vliet: fecerant condicionalem uulgo 8 aut leuem scripsi: aut legem M. legem R¹, leuem R³ uulgo 11 et bono can der Vliet (cf. 367, 1): bono MR 23 adlegere M, eligere R, elegere F 25 adlegetur MR¹, eligeretur R³ lacunam signauit: non semper interciderit puto homo est in Eng, nihil putans deesse

pro temporibus, in utroque dispungetur a deo et bono et iudice, qui non leuitate aut improuidentia sententias uertit sed censura grauissima et prouidentissima merita temporis cuiusque dispensat.

5 24. Sic et paenitentiam apud illum prae interpretaris, quasi proinde mobilitate uel improuidentia, immo iam ex delicti recordatione paeniteat, quoniam quidem dixerit: paenituit, quod regem fecerim Saul, praescribens scilicet paenitentiam confessionem sapere mali operis alicuius uel erroris. porro
10 non semper. euenit enim <et> in bonis factis paenitentiae confessio, ad inuidiam et exprobrationem eius, qui beneficii ingratus extiterit. sicut et tunc circa personam Saulis onerandam adnuntiatur a creatore, qui non deliquerat, cum Saulem adsumit in regnum et sancto spiritu auget; optimum enim adhuc
15 — qualis, inquit, non erat in filiis Israhelis — dignissime adlegerat. sed nec ignorauerat ita euenturum. nemo enim te sustinebit improuidentiam adscribentem deo ei, quem deum non negans confiteris et prouidum. haec enim illi propria diuinitas constat. sed malum factum Saulis, ut dixi, onerabat
20 paenitentiae suae professione, quam uacante delicto circa Saulis adlectionem consequens est inuidiosam potius intellegi, non crimosam. ecce, inquis, crimosam eam animaduerto circa Niniuitas, dicente scriptura Ionae: et paenituit dominum de malitia, quam dixerat facturum se illis, nec
25 fecit. sicut et ipse Ionas ad deum: propterea praeueni profugere in Tharsos, quia cognoueram te esse misericordem et miserescentem, patientem et plurimum misericordiae, paenitentem malitiarum. bene igitur, quod praemisit optimi dei titulum, patientissimi scilicet super

7] I Reg. 15, 11. 15] cf. I Reg. 9, 2. 23] Ion. 3, 10.
25] Ion. 4, 2.

5 illum *om. R*¹ 6 mobilitate *R*, immobilitate *MF* 8 fecerit *R*¹
10 et *add. van der Vliet* 12 onerandam *scripsi*: honorandam *MR*
16 nec *R*, ne *MF* 22 crimosam (*alterum*) *om. F* 23 nineuitas *M*
25 deum *MR*, dominum *Pam* 26 tharsos *MF*, Tarsos *R uulgo*

malos et abundantissimi misericordiae et miserationis super agnoscentes et deplangentes delicta sua, quales tunc Niniuitae. si enim optimus qui talis, de isto prius cessisse debebis, non competere in talem. id est in optimum, etiam malitiae concursum. et quia et Marcion defendit arborem bonam malos 5 quoque fructus non licere producere, sed malitiam tamen nominavit ***. quod optimus non capit, numquid aliqua interpretatio subest earum malitiarum intellegendarum, quae possint et in optimum decucurrisse? subest autem. dicimus denique malitiam nunc significari non quae ad naturam redigatur crea- 10 toris, quasi mali, sed quae ad potestatem, quasi iudicis; secundum quam enuntiarit: ego sum qui condo mala, et: ecce ego emitto in uos mala, non peccatoria, sed ultoria. quorum satis diluimus infamiam ut congruentium iudici. sicut autem, licet mala dicantur, non reprehenduntur in iudice nec 15 hoc nomine suo malum iudicem ostendunt, ita et malitia haec erit intellegenda nunc, quae ex illis malis iudiciariis deputata cum ipsis competat iudici. nam et apud Graecos interdum malitiae pro uexationibus et laesuris, non pro malignitatibus ponuntur, sicut et in isto articulo. atque adeo si eius malitiae 20 paenituit creatorem quasi creaturam, reprobandae scilicet et delictum iudicandae, atquin nec hic ullum admissum criminorum reputabitur creatori, qui iniquissimam ciuitatem digne meritoque decreuerat abolendam. ita quod iuste destinauerat, non male destinans, ex iustitia, non ex malitia destinarat: sed 25 poenam ipsam malitiam nominavit ex malo et merito passionis ipsius. ergo. dices, si malitiam iustitiae nomine excusas, quia iuste exitium destinarat in Niniuitas, sic quoque culpandus est, qui iustitiae utique non paenitendae paenitentiam gessit.

6] cf. Ion. 3, 10. 12] Es. 45, 7. 13] Hier. 18, 11.

5 et Marcion *MR*, Marcion *Pam* 7 lacunam signauit: deus creator quam erat exacturus de Niniuitis poenam (cf. *infra* l. 26) uel similia supplenda sunt 8 earum *MR*, <etiam> earum *Pam* 21 creaturam scripsi: creaturae *MR* et delictum *MR*¹, et deletui *R*³, et de delicto *Oehlerus* 22 iudicandae scripsi: uindicandae *MR* atquin scripsi: atqui *MR* hic om. *Gel* 26 passionis *R*³, et passionis *MR*¹

immo nec iustitiae, inquam, paenitebit deum, et superest iam agnoscere, quid sit paenitentia dei. non enim, si hominem ex recordatione plurimum delicti, interdum et ex alicuius boni operis ingratia paenitet, ideo et deum proinde. in quantum
 5 enim deus nec malum admittit nec bonum damnat, in tantum nec paenitentiae boni aut mali apud eum locus est. nam et hoc tibi eadem scriptura determinat, dicente Samuhele Sauli: discidit dominus regnum Israhelis de manu tua hodie et dabit illud proximo tuo, optimo super te, et scin-
 10 detur Israhel in duas partes, et non conuertetur neque paenitentiam aget, quia non sicut homo est ad paenitendum. haec itaque definitio in omnibus aliam formam diuinae paenitentiae statuit, quae neque ex improvidentia neque ex leuitate neque ex ulla boni aut mali operis damnatione
 15 reputetur, sicut humana. quis ergo erit mos paenitentiae diuinae? iam relucet, si non ad humanas condiciones eam referas. nihil enim aliud intellegitur quam simplex conuersio sententiae prioris, quae etiam sine reprehensione eius possit admitti, etiam in homine, nedum in deo, cuius omnis sententia
 20 caret culpa. nam et in Graeco sono paenitentiae nomen non ex delicti confessione, sed ex animi demutatione compositum est, quam apud deum pro rerum uariantium sese occursu fieri ostendimus.

25. Iam nunc, ut omnia eiusmodi expediam, ad ceteras
 25 pusillitates et infirmitates et incongruentias, ut putatis, interpretandas purgandasque pertendam. 'inclamat deus: Adam, ubi es? scilicet ignorans ubi esset, et causato nuditatis pudore an de arbore gustasset interrogat, scilicet incertus'. immo nec incertus admissi nec ignorans loci. enimuero oportebat consci-
 30 entia peccati delitescentem euocatum prodire in conspectum

8] I Reg. 15, 28. 29. 26] Gen. 3, 9. 27] cf. Gen. 3, 10. 28] cf. Gen. 3, 11.

13 poenitentiae *M* 16 relucescet *susp. Eng* 17 intellegitur *M* (*corr. m. 1*) 22 occursu fieri *Urs*: occursu rei *MR*¹, occursura rei *R*³ (*in adnotationibus*), occursu regi *Rig* 30 delitescentem *M* prodire *R*, prodere *MF*

domini, non sola nominis inclamatione, sed cum aliqua iam tunc admissi suggillatione. nec enim simplici modo, id est interrogatorio sono legendum est: Adam, ubi es? sed impresso et incusso et imputatio: Adam, ubi es! id est in perditione es, id est iam hic non es, ut et increpandi et dolendi 5 exitus uox sit. ceterum qui totum orbem comprehendit manu uelut nidum, cuius caelum thronus et terra scabellum, nimirum huius oculos aliqua paradisi portio euaserat, quominus illi. ubicumque Adam, <et> ante euocationem uiseretur, tam latens quam de interdicta fruge sumens! speculatorem uineae uel 10 horti tui lepus aut furunculus non latet: <et> deum puta, de sublimioribus oculatiorem, aliquid subiecti praeterire non posse. stulte, qui tantum argumentum diuinae maiestatis et humanae instructionis naso agis! interrogat deus quasi incertus, ut, et hic liberi arbitrii probans hominem, in causa aut negationis 15 aut confessionis daret ei locum sponte confitendi delictum et hoc nomine releuandi, sicut de Cain sciscitatur, ubinam frater eius, quasi non iam uociferatum a terra sanguinem Abelis audisset, [sed] ut et ille haberet potestatem ex eadem arbitrii potestate sponte negandi delicti et hoc nomine grauandi. 20 atque ita nobis conderentur exempla confitentorum potius delictorum quam negandorum, ut iam tunc initiaretur euangelica doctrina: ex ore tuo iustificaberis et ex ore tuo damnaberis. nam etsi Adam propter statum legis deditus morti est, sed spes ei salua est, dicente domino: ecce Adam 25 factus est tamquam unus ex nobis, de futura scilicet adlectione hominis in diuinitatem. denique quid sequitur? et

3] Gen. 3, 9. 6] cf. Es. 10, 14. 7] cf. Es. 66, 1. 17] cf. Gen. 4, 9. 18] cf. Gen. 4, 10. 23] Matth. 12, 37. 25] Gen. 3, 22. 27] ib.

3 adam, ubi es *M*, ubi es, Adam *R* 4 ubi es! *Eng*: ubi es? *R uulgo*
 9 Adam, <et> ante *scripsi*: adam. ante *M*, Adam ante *R uulgo* 11 orti
MF lepus *scripsi*: lupus *MR* <et> deum puta *Eng*: deum puto *MR*
 14 interrogat *MR*, interrogabat *Pam* ut *om. Pam* 15 hic *MR*¹, hinc
*R*³ probans *R*³, inprobans *MR*¹ 16 aut confessionis *R*³, aut ut con-
 fessionis *MR*¹ 19 sed *seclusit Eng* 23 doctrina *in ras. M* iusti-
 ficaberis *MFR*³, conustificaberis *R*¹ 27 et nun *M*

nunc, ne quando extendat manum et sumat de ligno uitae et uiuat in aeuum. interponens enim 'et nunc', praesentis temporis uerbum, temporalem et ad praesens dilationem uitae fecisse se ostendit. ideoque nec maledixit (nec)
 5 ipsum Adam nec Euam, ut restitutionis candidatos, ut confessione releuatos, Cain uero et maledixit et cupidum morte luere delictum mori interim uetuit, ut praeter admissum etiam negationis eius oneratum. haec erit ignorantia dei nostri, quae ideo simulabitur, ne delinquens homo quid sibi agendum sit
 10 ignoret. sed ad Sodomam et Gomorram descendens: uidebo, ait, si secundum clamorem peruientem ad me consummantur, si uero non, ut agnoscam, et hic uidelicet ex ignorantia incertus et scire cupidus. an (et) hic sonus pronuntiationis necessarius, non dubitatum sed comminatum
 15 exprimens sensum sub sciscitationis obtentu? quodsi descensum quoque dei inrides, quasi aliter non potuerit perficere iudicium, nisi descendisset, uide, ne tuum aequae deum pulses. nam et ille descendit, ut quod uellet efficeret.

26. 'Sed et iurat deus'. numquid forte per deum Marcionis? 20 'immo', inquit, 'multo uanius, quod per semetipsum'. quid uelles faceret, si alius deus non erat in conscientia eius, hoc cum maxime iurantis alium absque se omnino non esse? igitur peierantem deprehendis an uane deierantem? sed non potest uideri peierasse qui alium esse non sciuit, ut dicitis. quod
 25 enim sciit, hoc deierans uere, non peierauit. sed nec uane deierat alium deum non esse. tunc enim uane deieraret, si non fuissent qui alios deos crederent, tunc quidem simulacrorum

6] cf. Gen. 4, 11. cf. Gen. 4, 14. 15. 10] Gen. 18, 21. 19] cf. Es. 45, 23.

3 temporalem *R*³, temporale *MR*¹ 4 nec *addidi* 5 nec Euam *MR*, et Euam *Oehlerus* restitutionis *R*³, restitutioni *MR*¹ 9 simulabitur *M*, simulabatur *R uulgo* 11 consummantur *M* (= συντελοῦνται), consummantur *R*, consumment *Pam* 12 agnoscam. et *uulgo* 13 cupidus? an *uulgo* et *addidi* 20 quod multo uanius *Urs* uelles faceret *scripsi*: uellet faceret *MR*¹, uellet facere *R*³ 23 an *R*³, ad *MR*¹ 25 sciit *Eng*: scit *MR* peierauit *M* (ui s. u. *add. m. 1*) nec uane *MR*, non uane *Oehlerus*

cultores, nunc uero et haeretici. iurat igitur per semetipsum. ut uel iuranti deo credas alium deum omnino non esse. hoc ut deus faceret, tu quoque, Marcion, coegisti. iam tunc enim prouidebaris. proinde si et in promissionibus aut comminationibus iurat, fidem in primordiis arduam extorquens, nihil deo indignum est, quod efficit deo credere. satis et tunc pusillus deus in ipsa etiam ferocia sua, cum ob uituli consecrationem efferatus in populum de famulo suo postulat Moysē: sine me. et indignatus ira disperdam illos et faciam te in nationem magnam. unde meliorem soletis adfirmare Moysen deo suo, deprecatorem, immo et prohibitorum irae. non facies enim, inquit, istud. aut et me una cum eis impende. miserandi nos quoque cum populo, qui Christum non agnoscitis, in persona Moysi figuratum, patris deprecatorem et oblatores animae suae pro populi salute. sed sufficit, si et Moysi proprie donatus est populus ad praesens. quod ut famulus postulare posset a domino, id dominus a se postulauit. ad hoc enim famulo dixit: sine me, et disperdam illos, ut ille postulando et semetipsum offerendo non sineret, atque ita disceres, quantum liceat fideli et prophetae apud deum.

27. Iam nunc, ut et cetera compendio absoluam, quaecumque adhuc ut pusilla et infirma et indigna colligitis ad destructionem creatoris, simplici et certa ratione proponam: deum non potuisse humanos congressus inire, nisi humanos et sensus et adfectus suscepisset, per quos uim maiestatis suae, intolerabilem utique humanae mediocritati, humilitate temperaret. sibi quidem indigna, homini autem necessaria, et ita iam deo digna, quia nihil tam dignum deo quam salus hominis. de isto pluribus retractarem, si cum ethnicis agerem, — quamquam et cum haeticis non multo diuersa congressio — sed

8] Exod. 32. 10. 11] cf. Exod. 32, 32.

1 haeretici *R*, haeticos *M* igitur *MR*, ergo *F* 9 indignatus ira *R* (θουωθεῖς ὀργῆ), in ira *M* 12 inquit *om. R* 13 miserandi *MR*. miserando *R*¹ 22 pusilla *om. F* 24 potuisse *R*, potius se *M* 29 *parenthesin indicauit* 30 et cum *MR*, nec cum *Urs* non multo *MR*. multo *Urs* diuersa *om. R* congressio—sed quatenus *scripsi*: congressio stet. quatenus *M*, stet congressio. quatenus *R*

quatenus et ipsi deum in figura et in reliquo ordine humanae
 condicionis deuersatum iam credidistis, non exigetis utique
 diutius persuaderi deum conformasse semetipsum humanitati,
 sed de uestra fide reuincimini. si enim deus, et quidem subli-
 5 mior, tanta humilitate fastigium maiestatis suae strauit, ut
 etiam morti subiceretur, et morti crucis, cur non putetis nostro
 quoque deo aliquas pusillitates congruisse, tolerabiliores tamen
 Iudaicis contumeliis et patibulis et sepulcris? an hae sunt
 pusillitates, quae iam hinc praeiudicare debebunt Christum
 10 humanis passionibus obiectum eius dei esse, cui humanitates
 exprobrantur a uobis? nam et profitemur Christum semper
 egisse in dei patris nomine, ipsum ab initio conuersatum,
 ipsum congressum cum patriarchis et prophetis, filium creatoris,
 sermonem eius, quem ex semetipso proferendo filium fecit et
 15 exinde omni dispositioni suae uoluntatique praefecit, diminuens
 illum modico citra angelos, sicut apud eum scriptum est. qua
 diminutione in haec quoque dispositus est a patre, quae ut
 humana reprehenditis, ediscens iam inde a primordio [iam inde
 hominem] quod erat futurus in fine. ille est, qui descendit, ille,
 20 qui interrogat, ille, qui postulat, ille, qui iurat. ceterum quia
 patrem nemini uisum etiam commune testabitur euangelium,
 dicente Christo: nemo cognouit patrem nisi filius. ipse
 enim et ueteri testamento pronuntiarat: deum nemo uidebit
 et uiuet, patrem inuisibilem determinans, in cuius auctori-
 25 tate et nomine ipse erat deus, qui uidebatur dei filius. sed et
 penes nos Christus in persona Christi accipitur, quia et hoc

6] cf. Phil. 2, 8. 15] cf. Ps. 8, 6. 22] Matth. 11, 27. 23] Exod. 33, 20.

2 deuersatum *MR*¹, diuersatum *R*³ uulgo 6 subiceretur *M*, subiceret *R* uulgo
 8 an *notione rariore* = *nonne*: *sind es nicht etwa eben diese Kleinheiten,*
welche . . . 9 hinc *om. Gel* 10 cui *M*, cuius *R* 11 ^uobis *M* (u s. u. a m. 1)
 14 et *Lat*: ut *MR* 16 eum (*scil.* deum creatorem) *MR*, Dauid *Urs* 17 haec
*MR*², hac *R*¹ 18 iam inde hominem *seclusit Eng*: *sed fortasse et hic duplex*
agnoscenda est recensio: 1) ediscens iam inde hominem, b) ediscens iam inde
 a primordio quod erat futurus in fine 20 quia c. *acc. c. inf. coniunctum*
et apud alios auctores inueniri recte monet Eng: *seclusit Pam* 25 *fort. sic*
transponendum: sed et in persona Christi penes nos Christus accipitur

modo noster est. igitur quaecumque exigitis deo digna, habebuntur in patre inuisibili incongressibilique et placido et, ut ita dixerim, philosophorum deo, quaecumque autem ut indigna reprehenditis, deputabuntur in filio et uiso et audito et congresso, arbitro patris et ministro, miscente in semetipso hominem et deum, in uirtutibus deum, in pusillitatibus hominem. ut tantum homini conferat quantum deo detrahit. totum denique dei mei penes uos dedecus sacramentum est humanae salutis. conuersabatur deus (humane,) ut homo diuine agere doceretur. ex aequo agebat deus cum homine, ut homo ex aequo agere cum deo posset. deus pusillus inuentus est, ut homo maximus fieret. qui talem deum dedignaris, nescio, an ex fide credas deum crucifixum. quanta itaque peruersitas uestra erga utrumque ordinem creatoris? iudicem eum designatis, et seueritatem iudicis secundum merita causarum * congruentem pro saeuitia exprobratis; deum optimum exigitis. et lenitatem eius benignitati congruentem, pro captu mediocritatis humanae deiectius conuersatam, ut pusillitatem depretiatis. nec magnus uobis placet nec modicus, nec iudex nec amicus. quid, si nunc eadem et in uestro deprehendantur? iudicem quidem et illum esse iam ostendimus in libello suo et de iudice necessarie seuerum et de seuero scilicet saeuum, si tamen saeuum.

28. Nunc et de pusillitatibus et malignitatibus ceterisque notis et ipse aduersus Marcionem antithesis aemulas faciam. si ignorauit deus meus esse alium super se, etiam tuus omnino non sciit esse alium infra se. quid enim ait Heraclitus ille tenebrosus? eadem uia sursum et deorsum. denique si

28] Heraclit. fragm. 60 ed. Diels.

6 in uirtutibus deum *om. M* 9 conuersabatur *R*³, conseruabatur *MR*¹ humane *addidi* diuine *MF*, diuina *R uulgo* 14 iudici *Urs* 15 *lacunam signaui*: iustitiae *desidero* 20 nunc *Urs*: non *MR* 22 scilicet *Lat*: sicut *MR*, sic et *Oehlerus* 25 ipse *R*³, ipsum *MR*¹ antithesis *M*. antitheseis *R*, antitheses *reliqui* 27 sciit *F*, scit *M* (i *add. m. 1*). sciuit *R uulgo* quid *scripsi*: quod *MR* 28 tenebrosus. eadem *uulgo*

non ignorasset, et ab initio ei occurrisset. delictum et mortem et ipsum auctorem delicti diabolum et omne malum, quod deus meus passus est esse, hoc et tuus. qui illum pati passus est. mutauit sententias suas deus noster. proinde quam et
 5 uester. qui enim genus humanum tam sero respexit, eam sententiam mutauit, qua tanto aeuo non respexit. paenituit in aliquo deum nostrum. sed et uestrum. eo enim, quod tandem animaduertit ad hominis salutem, paenitentiam dissimulationis pristinae fecit, debitam malo facto. porro malum factum deputabitur negligentia salutis humanae, non nisi per paenitentiam emendata apud deum uestrum. mandauit fraudem deus noster, sed auri et argenti. quanto autem homo pretiosior auro et argento, tanto fraudulentior deus uester, qui hominem domino et factori suo eripit. oculum pro oculo repossit deus noster.
 15 sed et uester uicem prohibens iterabilem magis iniuriam facit. quis enim non rursus percutiet non repperussus? nescit deus noster, quales adlegeret. ergo nec uester. Iudam (enim) traditorem non adlegisset, si praescisset. si et mentitum alicubi dicis creatorem, longe maius mendacium est in tuo Christo, cuius corpus non fuit uerum. multos saeuitia dei mei absumpsit. tuus quoque deus quos saluos non facit utique in exitium disponit. deus meus aliquem iussit occidi. tuus semetipsum uoluit interfici, non minus homicida in semetipsum quam in eo, a quo uellet occidi. multos autem occidisse deum eius probabo
 20 Marcioni. nam fecit homicidam populum, utique periturum, nisi si nihil deliquit in Christum. sed expedita uirtus ueritatis paucis amat. multa mendacio erunt necessaria.

¶ 29. Ceterum ipsas quoque antithesis Marcionis comminus cecidisset, si operosiore destructione earum egeret defensio crea-

6] cf. Gen. 6, 6. 11] cf. Exod. 3, 22; 11, 2; 12, 35. 14] cf. Exod. 21, 24.

2 quod *Urs*: quem *MR*, quae *Pam* 4 quam *M*, qua *R* 6 in aliquo *M*, mali quo *R*. mali in aliquo *R*³ *G uulgo* 9 pristinae *Rig*: pristinam *MR* 16 nescit *Urs*: nescit *MR* 17 enim *add. Eng* 23 eo *MR*⁴, eum *R*³ *uulgo* 25 homicidam populum *scripsi*: homicidam *MR* 26 nisi si *scripsi*: nisi si populus *MR* 27 mendacio *MR*³, mendacia *R*¹: 28 comminus *MF*, cominus *R uulgo* 29 operosiore *M* (i *add. m. 1*) egeret *R*, ageret *M*

toris, tam boni quam et iudicis secundum utriusque partis exempla congruentia deo, ut ostendimus. quodsi utraque pars, bonitatis atque iustitiae, dignam plenitudinem diuinitatis efficiunt omnia potentis, compendio interim possum antithesis retudisse, gestientes ex qualitatibus ingeniorum sine legum 5 siue uirtutum discernere atque ita alienare Christum a creatore, ut optimum a iudice et mitem a fero et salutarem ab exitioso. magis enim eos coniungunt, quos in eis diuersitatibus ponunt, quae deo congruunt. aufer titulum Marcionis et intentionem atque propositum operis ipsius, et nihil aliud praestare 10 * quam demonstrationem eiusdem dei, optimi et iudicis, quia haec duo in solum deum competunt. nam et ipsum studium in eis exemplis opponendi Christum creatori ad unitatem magis spectat. adeo enim ipsa et una erat substantia diuinitatis, bona et seuera, ut eisdem exemplis et in similibus 15 argumentis et bonitatem suam uoluerit ostendere, in quibus praemiserat seueritatem, quia nec mirum erit diuersitas temporalis, si postea deus mitior pro rebus edomitis, qui retro austerior pro indomitis. ita per antithesis facilius ostendi potest ordo creatoris a Christo reformatus quam repercussus, et 20 redditus potius quam exclusus, praesertim <cum> deum tuum ab omni motu amariore secernas, utique et ab aemulatione creatoris scilicet. nam si ita est, quomodo eum antithesis singulas species creatoris aemulatum demonstrant? agnoscam igitur et in hoc per illas deum meum zeloten, qui res suas 25 arbustiores in primordiis bona, ut rationali, aemulatione maturitati praecurauerit suo iure, cuius antithesis etiam ipse mundus eius agnoscet, ex contrarietatibus elementorum, summa tamen

6 a om. *M* 10 praestare *MR*¹, praestat *R*³, praestaret *Oehlerus*
 11 lacunam signaui: uidebitur siue relucebit intercidisse uidetur 13 in eis
M, meis *R* 15 diuinitatis scripsi: diuinitatibus *MR* ut eisdem
 scripsi: et eisdem *MR* 16 et bonitatem scripsi: ut bonitatem *MR*
 17 erit *M*, erat *R* uulgo 20 quam repercussus *Leopoldus*: quo reper-
 cussus *MR* 21 cum addidit *Leopoldus* 23 quomodo *MR*¹, quoniam *R*³
 26 maturitati scripsi: maturitatis *MR*

ratione, modulatus. quam ob rem, inconsiderantissime Marcion, alium deum lucis ostendisse debueras alium uero tenebrarum, quo facilius alium bonitatis alium seueritatis persuasisses. ceterum eius erit antithesis. cuius est et in mundo.

5

LIBER TERTIVS.

1. Secundum uestigia pristini operis, quod amissum reformare perseueramus, iam hinc ordo de Christo, licet ex abundanti post decursam defensionem unice diuinitatis. satis et enim praeiudicatum est Christum non alterius dei intellegendum
 10 quam creatoris, cum determinatum est alium deum non credendum praeter creatorem, quem adeo Christus praedica-
 uerit et deinceps apostoli non alterius Christum adnuntiauerint quam eius dei, quem Christus praedicauit, id est creatoris,
 15 ut nulla mentio alterius dei atque ita nec alterius Christi agitata sit ante scandalum Marcionis. facillime hoc probatur apostolicarum et haereticarum ecclesiarum recensu, illic scilicet pronuntiamdam regulae interuersionem, ubi posteritas inuenitur. quod etiam primo libello intexui. sed et nunc congressio ista seorsus in Christum examinatura eo utique proficiet, ut, dum
 20 Christum probamus creatoris, sic quoque deus excludatur Marcionis. decet ueritatem totis uiribus uti suis, non ut laborantem, — ceterum in praescriptionum compendiis uincit — sed [decretum est] ut gestientem ubique aduersario occurrere, in tantum furenti, ut facilius praesumpserit eum uenisse Christum,
 25 qui numquam sit adnuntiatus, quam eum, qui semper sit praedicatus.

5 EXPLICIT ADVERSVS MARCIONĒ LB̄ II. INCIPIT LIB TER-
 CIV^s M, Explicit Q. Septimi Florentis Tertulliani aduersus Marcionem liber secundus; incipit eiusdē liber tertius F' 6 secundum uestigia R, ut etiam autem (*in maiuscula miniata*) M 18 intexui. sed R³, intexuis-
 set MR¹ 19 seorsus M, seorsum R 20 excludatur Marcionis MR³, Marcionis excludatur R¹ 22 *parenthesin indicaui* 23 decretum est *seclusi: uerborum ordinem inuertere uult van der Vliet hoc modo: sed decretum est, non ut laborantem, <sed> ut gestientem (= ouantem?) ubique aduersario occurrere*

2. Hinc denique gradum consero, an debuerit tam subito uenisse, primo qua et ipse dei sui filius, — hoc enim ordinis fuerat, ut ante pater filium profiteretur quam patrem filius et ante pater de filio testaretur quam filius de patre — dehinc et qua missus, praeter filii nomen. proinde enim praecessisse 5 debuerat mittentis patrocinium in testimonium missi, quia nemo ueniens ex alterius auctoritate ipse eam sibi ex sua adfirmatione defendit, sed ab ipsa defendi se potius expectat, praeunte suggestu eius, qui auctoritatem praestat. ceterum nec filius agnosceretur quem numquam pater nuncupauit nec missus 10 credetur quem numquam mandator designauit, nuncupaturus pater et designaturus mandator, si fuisset. suspectum haberetur omne quod exorbitarit a regula rerum, quae principales gradus non sinit posterius agnosci: patrem post filium et mandatorem post mandatum et deum post Christum. nihil origine sua prius 15 est in agnitione, quia nec in dispositione. 'subito filius et subito missus et subito Christus'. atquin nihil putem a deo subitum. quia nihil a deo non dispositum. si autem dispositum, cur non et praedicatum, ut probari posset et dispositum ex praedicatione et diuinum ex dispositione? et utique tantum opus, 20 quod scilicet humanae saluti parabatur, uel eatenus subitum non fuisset, qua per fidem profuturum. in quantum enim credi habebat, ut prodesset, in tantum paraturam desiderabat, ut credi posset, substructum fundamentis dispositionis et praedicationis, quo ordine fides informata merito et homini indiceretur 25 a deo et deo exhiberetur ab homine, ex agnitione debens credere, quia posset, quae scilicet credere didicisset ex praedicatione.

3. 'Non fuit', inquis, 'ordo eiusmodi necessarius, quia statim se et filium et missum et dei Christum rebus ipsis esset

2 qua *scripsi*: quia *MR* *parenthesin* *indicaui* 3 fuerat *MF*, fuerit *R* 5 qua *MR*, quia *Rig* 8 defendi se *Rig*: defendisse *M*, defensione *F*. defensionem *R* 13 exorbitaria regula *M* rerum quae *scripsi*: rerumque *MR* principales *M*. principalis *R* *uulgo* 15 deum post Christum *R*². Christum post deum *MR*¹ 16 qua (*Oehlerus* 19 non et *M*, et non *R* *uulgo* 24 substructum (*scil. opus*) *scripsi*: substructam *MR* 25 indiceretur *MR*³, indiceretur *R*¹ 26 debens *MR*³, debes *R*¹

probaturus per documenta uirtutum'. at ego negabo solam hanc illi speciem ad testimonium competisse, quam et ipse postmodum exauctorauit. siquidem edicens multos uenturos et signa facturos et uirtutes magnas edituros (ad) auersionem etiam
 5 electorum, nec ideo tamen admittendos, temerariam signorum et uirtutum fidem ostendit, ut etiam apud pseudochristos facillimarum. aut quale est, si inde se uoluit probari et intellegi et recipi, ex uirtutibus dico, unde ceteros noluit, aequae et ipsos tam subito uenturos quam a nullo auctore praedicatos?
 10 si quia prior eis uenit et prior uirtutum documenta signauit, idcirco, quasi locum in balneis, ita fidem occupauit, posteris quibusque praeripuit, uide, ne et ipse in condicione posteriorum deprehendatur, posterior inuentus creatore, ante iam cognito et proinde uirtutes ante operato et non aliter praefato non
 15 esse aliis credendum, post eum scilicet. igitur si priorem uenisse et priorem de posteris pronuntiasse hoc fidem † cludet, praedamnatus erit et ipse iam ab eo, quo posterior est agnitus, et solius erit auctoritas creatoris hoc in posteros constituendi, qui nullo posterior * non potuit. iam nunc, cum probaturus
 20 sim creatorem easdem uirtutes, quas solas ad fidem Christo tuo uindicas, interdum per famulos suos retro edidisse interdum per Christum suum edendas destinasse, possum et ex hoc merito praescribere tanto magis Christum (tuum) non ex solis uirtutibus credendum fuisse, quanto illum non alterius quam crea-
 25 toris interpretari potuissent, ut respondententes uirtutibus creatoris et editis per famulos suos et in Christum suum repromissis. quamquam, et si alia documenta inuenirentur in tuo Christo,

4] cf. Marc. 13, 22. cf. Matth. 24, 24.

3 exauctorauit, siquidem *uulgo* 4 ad *add. Eng* 8 ceteros *R*³, ceteris *MR*¹ 11 ita <sibi> *fort.* 14 non aliter *MR*, nominaliter *Iun*, nominatim *Lat* 15 si *MR*³, sic *R*¹ 16 cludet *MR*, eludet *F*, excludet *fort.* (ea qua uti solet auctor significatione: *ausbrüten* = *hervorbringen*), cudet (*cudere* = *prägen*) *Eng* 17 quo *MR*, quod *Gel uulgo* 18 posteros *MR*³*G*, posteris *R*¹ 19 *lacunam signauit*: praedamnari *desidero* non potuit *MR*¹, esse potuit *R*³ *uulgo* 23 tuum *addidi* 25 interpretari = *probare, ut uidetur, nisi malis pro illum rescribere illae et interpretari accipere sensu passiuo* respondententes *MR*¹, respondentem *R*³

noua scilicet, facilius crederemus etiam noua eiusdem esse, cuius et uetera, quam cuius tantummodo noua, egentia experimentis fidei uicticris uetustatis, ut sic quoque praedicatus uenire debuerit tam praedicationibus propriis exstruentibus ei fidem quam et uirtutibus, praesertim aduersus Christum creatoris uenturus et signis et prophetiis propriis munitum, ut aemulus Christi per omnes diuersitatum species reluceret. sed quomodo a deo numquam praedicato Christus eius praedicaretur? hoc est ergo, quod exigit: nec deum nec Christum tuum credi, quia et deus ignotus esse non debuit et Christus agnoscere per deum debuit.

4. Dedignatus, opinor, est imitari ordinem dei nostri. ut displicentis, ut cum maxime reuincendi. nouus noue uenire uoluit, filius ante patris professionem et missus ante mandatoris auctoritatem, ut et ipsam fidem monstruosissimam induceret, qua ante crederetur Christum uenisse quam sciretur fuisse. competit mihi etiam illud retractare, cur non post Christum uenerit. nam cum intueor deum eius tanto aeuo patientissimum acerbissimi creatoris, adnuntiantis interea in homines Christum suum, quacumque id ratione fecit, tam reuelationem quam intercessionem suam differens, eadem ratione dico illum patientiam debuisse creatori in Christo quoque suo dispositiones suas executuro, ut perfecta et expleta omni operatione aemuli dei et aemuli Christi tunc et ipse proprias dispositiones superduceret. ceterum <si> paenitentia tantae patientiae fecit, quod non in finem rerum creatoris perseuerauerit. uane sustinuit praedicari Christum eius, quem non sustinuit exhiberi. aut sine causa intercidit temporis alieni decursum aut sine causa tam diu non intercidit. quid illum detinuit, quidue turbauit? atquin in utrumque commisit, post creatorem quidem tam tarde reuelatus, ante Christum uero eius tam propere.

6 uenturus *scripsi*: uenturum *MR* prophetiis *scripsi*: prophetis *MR*
 9 exigit (= *du erreichst*) *scripsi*: exigit *MR* 13 displicentem *fort.*
 15 ipsam *M*, ipse *R* 18 Christum <meum> *fort.* deum *scripsi*:
 dominum *MR* 19 acerrissimi *M* 21 ratione *R*, rationem *MF* 25 si
addidi 26 perseuerauerit. uane *uulgo* 29 non *om. F'*

alterum [uero] iam dudum debuerat traduxisse alterum nondum, ne illum quidem tam diu saeuientem sustinuisset, istum uero adhuc quiescentem inquietasset, circa ambos excidens ab optimi dei titulo, certe uarius et ipse et incertus, tepidus scilicet in
 5 creatorem et calidus in Christum et uanus utrobique. non magis enim compescuit creatorem quam obstitit Christo. manet et creator, qualis omnino est; ueniet et Christus, qualis et scribitur. quid uenit post creatorem, quem emendare non ualuit? quid ante Christum eius reuelatus est, quem reuocare non
 10 potuerit? aut si emendauit creatorem, post illum reuelatus, ut emendanda praecederent, ergo et Christum eius aequae emendaturus expectasse debuerat, proinde et illius posterior emendator futurus sicut creatoris. aliud est, si et ipse post illum rursus adueniet, ut primo quidem aduentu processerit aduersus
 15 creatorem, legem et prophetas destruens eius, secundo uero procedat aduersus Christum, regnum redarguens eius. tunc ergo concludurus ordinem suum, tunc, si forte, credendus est. aut si iam hinc perfecta res est eius, uane ergo uenturus est, nihil scilicet peracturus.

20 5. His proluserim quasi de gradu primo adhuc et quasi de longinquo. sed exhinc iam ad certum et cominus dimicaturus, uideo aliquas etiamnunc lineas praeducendas, ad quas erit dimicandum, ad scripturas scilicet creatoris. secundum eas enim probaturus Christum creatoris fuisse, ut postea
 25 Christo suo adimpletas, necesse habeo ipsarum quoque scripturarum formam et, ut ita dixerim, naturam demandare, ne tunc in controuersiam deductae, cum adhibentur ad causas, et sua et causarum defensione commixta obtundant lectoris intentionem.

1 uero *seclusi*: alterum ergo *Eng* 2 sustinuisset *Eng*: sustinuisse *MR* 3 inquietasset *MF*, inquietasse *R uulgo* 8 creatorem *om. F* 9 reuelatus *R*, reuelatum *MF* 10 reuelatus *MR*, reuelatus est *Rig (nescio unde) Oehlerus* 11 praecederent. ergo *Rig Oehlerus* 20 proluserim *MF*, praeluserim *R* 21 exhinc iam *scripsi*: et hinc iam *MR* cominus *M*, communis *F*, cominus *R* 24 ut postea <a> Christo suo *fort.* 28 commixta *scripsi*: commixtae *MR*

duas itaque causas propheticī eloquii adlego agnoscendas abhinc aduersariis nostris: unam, qua futura interdum pro iam transactis enuntiantur. nam et diuinitati competit quaecumque decreuerit ut perfecta reputare, quia non sit apud illam differentia temporis, apud quam uniformen statum temporis dirigit aeternitas 5 ipsa, et diuinationi propheticāe magis familiare est id, quod prospiciat, dum prospicit, iam uisum atque ita iam expunctum. id est omni modo futurum, demonstrare, sicut per Esaiam: dorsum meum posui in flagella, maxillas autem meas in palmas, faciem meam uero non auerti a sputaminibus. 10 siue enim Christus iam tunc in semetipsum, secundum nos, siue prophetae de semetipso, secundum Iudaeos, pronuntiabat, nondum tamen factum pro iam transacto sonabat. alia species erit, qua pleraque figurate portenduntur per aenigmata et allegorias et parabolas, aliter intellegenda quam scripta sunt. nam 15 et montes legimus destillaturos dulcorem, non tamen, ut sapam de petris aut defrutum de rupibus speres, et terram audimus lacte et melle manantem, (non tamen,) ut de glebis credas te umquam placentas et Samias coacturum, quia nec statim aquilicem et agricolam se deus repromisit dicens: ponam flumina 20 in regione sitiēti et in solitudine buxum et cedrum: sicut et praedicans de nationum conuersione: benedicent me bestiae agri, sirenes et filiae passerum, non utique ab hirundinum pullis et uulpeculis et illis monstruosis fabulosisque cantrīcibus fausta omina relaturus est. et quid ego de isto genere amplius? cum etiam haereticorum apostolus ipsam 25 legem indulgentem bobus terentibus os liberum non de bobus, sed de nobis interpretetur, et petram, potui subministrando

9] Es. 50, 6. 16] cf. Ioel 3, 18. 17] cf. Exod. 3, 8. 20] Es. 41, 19. 22] Es. 43, 20. 27] cf. I Cor. 9, 9—10. cf. Deut. 5, 25. 28] cf. I Cor. 10, 4.

5 temporum *Pam* 6 ipsa. et *uulgo* 10 uero *om. F'* 17 defrutum *MR³*, defructum *F'*, fructum *R¹* 18 non tamen *add. R³, om. MR¹* 19 Samias *MR*, psomias *Lat* coacturum *Leopoldus* 21 in (*alt. loco*) *om. F'* cedrum et buxum *Pam* 24 uulpiculis *M* fabulosisque *om. F'* 26 ethnicorum *Lat* 27 bobus (*utroque loco*) *M*, bubus *R uulgo*

comitem, Christum adleget fuisse, docens proinde et Galatas duo argumenta filiorum Abrahae allegorice cucurrisset, et suggerens Ephesiis, quod in primordio de homine praedicatum est, relicturo patrem et matrem et futuris duobus in unam
5 carnem, id se in Christum et ecclesiam agnoscere.

6. Si satis constat de istis interim duabus proprietatibus Iudaicae litteraturae, memento, lector, constitisse, ut, cum tale quid adhibuerimus, non retractetur de forma scripturae, sed de statu causae. cum igitur haeretica dementia eum Christum
10 uenisse praesumeret, qui numquam fuerat adnuntiatus, sequebatur, ut eum Christum nondum uenisse contenderet, qui semper fuerat praedicatus; atque ita coacta est cum Iudaico errore sociari et ab eo argumentationem sibi struere, quasi Iudaei, certi et ipsi ali(en)um fuisse qui uenit, non modo
15 respuerint eum ut extraneum uerum et interfecerint eum ut aduersarium, agniture sine dubio et omni officio religionis prosecuturi, si ipsorum fuisset. scilicet nauclero illi non quidem Rhodia lex, sed Pontica cauerat errare Iudaeos in Christum suum non licere, quando, et si nihil tale praedicatum in illos
20 inueniretur, uel sola utique humana condicio deceptui obnoxia persuasisset Iudaeos errare potuisse, qua homines, nec statim praeiudicium sumendum de sententia eorum, quos credibile fuerit errasse. porro cum et praedicatum sit non agnituros eos Christum ideoque etiam perempturos, iam ergo ipse erit et
25 ignoratus et interemptus ab illis, in quem ita admissuri praenotabantur. hoc si probari exigis, non eas scripturas euoluam, quae interemptibilem Christum edicentes utique et ignorabilem adfirmant, — nisi enim ignoratus nihil scilicet pati posset — sed reseruatis eis ad causam passionum eas praedicationes in
30 praesenti sufficere adhibere, quae interim ignorabilem probent Christum, et hoc breuiter, dum ostendunt omnem uim intel-

1] cf. Gal. 4, 22—25. 3] cf. Eph. 5, 31—32.

1 galathas *MF* 2 duo *om. F* 6 satis est *F* 14 alienum *scripsi*:
alium *MR* 18 cauerit *F* 23 fuerat *Oehlerus* 24 perempturos *M* 27 interemptibilem *M* et ignorabilem *MF*. ignorabilem *R*

lectus ademptam populo a creatore. auferam, inquit, sapientiam sapientium illorum et prudentiam prudentium eorum abscondam, et: aure audietis et non audietis et oculis uidebitis et non uidebitis: incrassatum est enim cor populi huius et auribus grauiter audierunt⁵ et oculos concluderunt, ne quando auribus audiant et oculis uideant et corde coniciant et conuertantur et sanem illos. hanc enim obtusionem salutarium sensuum meruerant, labiis diligentes deum, corde autem longe absistentes ab eo. igitur si Christus quidem adnuntiabatur a creatore solidante tonitruum et condente spiritum et adnuntiante in homines Christum suum secundum Iohelam prophetam, si omnis spes Iudaeorum, ne dicam etiam gentium, in Christi reuelationem destinabatur, sine dubio id demonstrabantur non agnitioni et non intellecturi ablati agnitionis et intellegentiae¹⁵ uiribus, sapientia atque prudentia, quod adnuntiabatur, id est Christus, erraturis in eum principalibus sapientibus eorum, id est scribis, et prudentibus eorum, id est Pharisaeis. pariter et populo auribus audituro et non audituro, utique Christum docentem, et oculis uisuro et non uisuro, utique Christum²⁰ signa facientem, secundum quod et alibi: et quis caecus. nisi pueri mei? et quis surdus, nisi qui dominatur eorum? sed et cum exprobrat per eundem Esaiam: filios generavi et exaltaui, at illi me reiecerunt; agnuit bos possessorem suum et asinus praesepe domini sui.²⁵ Israhel autem me non cognouit et populus me non intellexit. nos quidem certi Christum semper in prophetis locutum, — spiritum scilicet creatoris, sicut propheta testatur:

1] Es. 29, 14. 3] Es. 6, 9—10. 9] cf. Es. 29, 13. 10] cf. Am. 4, 13. 21] Es. 42, 19. 23] Es. 1, 3.

8 obtusionem *M*, obtunsonem *R*. 11 condente *Lat*: concludente *MR*
 12 iohelam *M*, ioelem *R*, Amos *Pam* 13 ne *Urs* (ne dicam etiam cf. 387, 23): nedum *MR* 16 sapientia atque prudentia *R*, sapientiam atque prudentiam *MF* 18 prudentibus eorum *MF*, prudentibus *R*
 22 dominantur *fort*.

persona spiritus nostri Christus dominus — qui ab
 initio uicarius patris in dei nomine et auditus sit et uisus,
 scimus ipsius uoces eiusmodi fuisse, iam tunc Israheli expro-
 brantis quae in illum commissuri praedicabantur: dereli-
 5 quistis dominum et in iram prouocastis sanctum Israhel.
 si uero non in Christum, sed in ipsum potius deum uolueris
 referre omnem Iudaicae ignorantiae de pristino reputationem,
 nolens etiam retro sermonem et spiritum, id est Christum
 creatoris, despectum ab eis et non agnitum, sic quoque reuin-
 10 ceris. non negans enim filium et spiritum et substantiam
 creatoris esse Christum eius, concedas necesse est eos, qui
 patrem non agnouerint, nec filium agnoscere potuisse per
 eiusdem substantiae condicionem, cuius si plenitudo intellecta
 non est, multo magis portio certe, qua plenitudinis consors.
 15 his ita despectis iam apparet, quomodo et respuerint Iudaei
 Christum et interemerint, non ut extraneum Christum intel-
 legentes, sed ut suum non agnoscentes, quia nec extraneum
 intellegere potuissent de quo nihil umquam fuerat adnuntiatum,
 cum intellegere potuissent de quo semper fuerat praedicatum.
 20 id enim intellegi uel non intellegi capit, quod habendo sub-
 stantiam praedicationis habebit et materiam uel agnitionis uel
 erroris. quod uero materia <ea> caret, non admittit sapientiae
 euentum. et adeo non qua alterius dei Christum auersati per-
 secutique sunt, sed qua solummodo hominem, quem planum
 25 in signis et aemulum in doctrinis existimabant, ut et ipsum
 hominem qua suum, id est Iudaeum, sed Iudaismi exorbita-

1] Thren. 4, 20. 4] Es. 1, 4.

1 Christus dominus *R*³, Christum dominum *MR*¹ qui *MR*^{3F}, quia *R*¹
 3 exprobrantis *R*³, exprobranti *MR*¹ 4 dereliquistis *MR*³, dereli-
 quisti *R*¹ 5 prouocastis *MR*^{3F}, prouocasti *R*¹ 6 si uero *R*³,
 uero si *MR*¹ 14 portio, certe *uulgo* 17 quia nec *MR*¹, qui enim
*R*³ *uulgo* 19 cum *R*³, non *MR*¹ potuissent *MR*¹, <non> potuissent
*R*³ *uulgo* 20 habendo *R*, habentes *M* 22 ea *addidi* 23 quia
 adeo *F* non qua *R*³, non aequae *MR*¹ 24 sunt, sed *MR*, scilicet
 sed *F*

torem et destructorem, deduxerint in iudicium et suo iure punierint, alienum scilicet non iudicaturi. tanto abest, ut alienum Christum intellexisse uideantur qui nec hominem eius ut alienum iudicauerunt.

7. Discat nunc haereticus ex abundantia cum ipso licebit 5 Iudaeo rationem quoque errorum eius, a quo ducatum mutatus in hac argumentatione, caecus a caeco, in eandem decidit foueam. duos dicimus Christi habitus a prophetis demonstratos totidem aduentus eius praenotasse: unum in humilitate, utique primum, cum tamquam ovis ad uictimam deduci habebat et 10 tamquam agnus ante tondentem sine uoce. ita non aperiens os. ne aspectu quidem honestus. adnuntiauius enim, inquit. de illo: sicut puerulus, sicut radix in terra sitiens. et non est species eius neque gloria, et uidimus eum. et non habebat speciem neque decorem, sed species 15 eius inhonorata, deficiens citra filios hominum, homo in plaga et sciens ferre infirmitatem, ut positus a patre in lapidem offensionis et petram scandali, minoratus ab eo modicum citra angelos, uermem se pronuntians et non hominem. ignominiam hominis et nullificamen populi. quae igno- 20 bilitatis argumenta primo aduentui competunt sicut sublimitatis secundo, cum fiet iam non lapis offensionis nec petra scandali, sed lapis summus angularis post reprobationem adsumptus et sublimatus in consummationem templi, ecclesiae scilicet, et petra sane illa apud Danihelem de monte praecisa. 25 quae imaginem saecularium regnorum comminuet et conteret. de quo aduentu idem propheta: et ecce cum nubibus caeli tamquam filius hominis ueniens uenit usque ad uete-

5—388, 19] cf. adu. Iudaeos cap. 14. 7] cf. Matth. 15. 14; Luc. 6. 39. 10—12] cf. Es. 53, 7. 12] cf. Es. 53, 2. 3. 17] cf. Rom. 9. 33. I Petr. 2. 6. 7. cf. Es. 28, 16; 8, 14. 18] cf. Ps. 8, 6. 19] cf. Ps. 21, 7. 23] cf. Es. 28, 16; Ps. 117, 22; Eph. 2, 21; I Petr. 2, 4—6. 27] Dan. 7, 13. 14.

5 discat *MRF*, dicat *R*¹ abunti *M* 7 decidit *MR*¹, deductus *R*³
9 totidem *om.* *F*¹ 12 os *MR*, os (suum) *Pam* ne *MR*, nec *FPam*
27 aduentu *MR*. <secundo> aduentu *Pam*

rem dierum. aderat in conspectu eius, et qui adsi-
 stebant adduxerunt illum. et data est ei potestas
 regia et omnes nationes terrae secundum genera et
 omnis gloria famulabunda. et potestas eius usque
 5 in aeuum quae non auferetur, et regnum eius quod non
 uituabitur. tunc scilicet habiturus est speciem honorabilem
 et decorem indeficientem super filios hominum, — tempestius
 enim, inquit, decore citra filios hominum, effusa est
 gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in
 10 aeuum. accingere ensem super femur tuum, potens
 tempestiuitate tua et pulchritudine tua — cum et pater,
 posteaquam diminuit eum modicum quid citra angelos, gloria
 et honore coronabit illum et subiciet omnia pedibus eius.
 tunc et cognoscent eum qui compugerunt et caedent pectora
 15 sua tribus ad tribum, utique quod retro non agnouerunt eum
 in humilitate condicionis humanae: et homo est, inquit Hie-
 remias, et quis cognoscet illum? quia et: natiuitatem
 eius, Esaias. quis, inquit, enarrabit? sic et apud Zachariam
 in persona Iesu, immo et in ipso nominis sacramento, uerus
 20 summus sacerdos patris, Christus Iesus, duplici habitu in
 duos aduentus deliniatur, primo sordidis indutus, id est carnis
 passibilis et mortalis indignitate, cum et diabolus aduersabatur
 ei, auctor scilicet Iudae traditoris, ne dicam etiam post bap-
 tisma temptator, dehinc despoliatus pristinas sordes et exor-
 25 natus podere et mitra et cidari munda, id est secundi aduentus
 gloria et honore. si enim et duorum hircorum, qui ieiunio offere-
 bantur, faciam interpretationem, nonne et illi utrumque ordinem

7] Ps. 44, 3—5. 12] cf. Ps. 8, 6. 13] cf. Ps. 8, 7. 14] cf.
 Zach. 12, 10, 12. Ioh. 19, 37. 16] Hier. 17, 9. 17] Es. 53, 8. 18] cf.
 Zach. 3, 3—5. 26] cf. Leu. 16, 5—10.

1 <et> aderat Pam 6 uituabitur. tunc Eng: uituabitur, tunc
 uulgo est Eng (loc. gem. secutus): et MR 7 supra F paren-
 thesin indicauit Eng 9 in aeternum F 13 <sub> pedibus Pam
 16 humanae <constitutum> Pam 19 ipsius Pam 25 cidari munda R,
 cidarim mundam M 26 enim non satis apte hic poni uidetur; aptius
 certe in loco gemello, quippe ubi antecedant aliqua de Iosedech sacerdote,
 quae an hic interciderint suo iure dubitat Eng

Christi figurant? pares quidem atque consimiles propter eundem domini spectum, quia non in alia uenturus est forma. ut qui agnosci habeat a quibus laesus est. alter autem eorum circumdatus coccino, maledictus et consputatus et conuulsus et compunctus, a populo extra ciuitatem abiciebatur in perditionem, manifestis notatus insignibus dominicae passionis. alter uero pro delictis oblatu et sacerdotibus templi in pabulum datus secundae repraesentationis argumenta signabat, qua delictis omnibus expiatis sacerdotes templi spiritualis, id est ecclesiae, dominicae gratiae quasi uisceratione quadam fruerentur, ieiunantibus ceteris a salute. igitur quoniam primus aduentus et plurimum figuris obscuratus et omni inhonestate prostratus canebatur, secundus uero et manifestus et deo condignus, idcirco, quem facile et intellegere et credere potuerunt, eum solum intuentes, id est secundum, non inmerito decepti sunt circa obscuriorem, certe indigniorem, id est primum. atque ita in hodiernum negant uenisse Christum suum, quia non in sublimitate uenerit, dum ignorant etiam in humilitate fuisse uenturum.

8. Desinat nunc haereticus a Iudaeo, aspis, quod aiunt. a uipera, mutuari uenenum, euomat iam hinc proprii ingenii uirus, phantasma uindicans Christum. nisi quod et in ista sententia alios habebit auctores, praecocos et abortiuos quodammodo Marcionitas, quos apostolus Iohannes antichristos pronuntiauit, negantes Christum in carne uenisse, et tamen non ut alterius dei ius constituerent, quia et de isto notati fuissent, sed quoniam incredibile praesumpserant deum carnem. quo magis antichristus Marcion sibi eam rapuit praesumptionem. aptior scilicet ad reuendam corporalem substantiam Christi.

24] cf. I Ioh. 2, 18. 22.

2 domini *Lat*: dominum *MR* 3 <et> laesus est. unus quidem eorum *Pam* 4 consputatus *M*, consputus *R* conuulsus est et *F* 7 oblatu *om. F* 10 fruerentur *R*, fruentur *M* 15 secundum <qui est in honore et gloria> *Pam* 22 in ista *M*, ista *R uulgo* 23 praecocos *MF*, praecocos *R uulgo* abortiuos *R*, auorsiuos *M* 26 isto *MGR*³, isti *R*¹ 27 praesunserant *M* 28 praesumptionem *M* 29 apertior *F* rennuendam *M*

qui ipsum deum eius nec auctorem carnis induxerat nec resuscitatorem, optimum uidelicet et in isto et diuersissimum a mendaciis et fallaciis creatoris. et ideo Christus eius, ne mentiretur, ne falleret et hoc modo creatoris forsitan deputaretur, non erat quod uidebatur et quod erat mentiebatur: caro nec caro, homo nec homo. proinde deus, opinor, nec deus. cur enim non etiam dei phantasma portauerit? an credam ei de interiore substantia, qui sit de exteriori frustratus? quomodo uerax habebitur in occulto tam fallax repertus in aperto? quomodo autem, in semetipso ueritatem spiritus, fallaciam carnis confundens, negatam ab apostolo lucis, id est ueritatis, et tenebrarum, id est fallaciae, commisit communicationem? iam nunc, cum mendacium deprehenditur Christi caro, sequitur, ut et omnia, quae per carnem Christi gesta sunt, mendacio gesta sint, congressus contactus conuictus ipsae quoque uirtutes. si enim tangendo aliquem liberauit a uitio uel tactus ab aliquo, quod corporaliter actum est non potest uere actum credi sine corporis ipsius ueritate. nihil solidum ab inani, nihil plenum a uacuo perfici licuit. putatius habitus, putatius actus: imaginarius operator, imaginariae operae. sic nec passionibus Christi eius fidem merebuntur. nihil enim passus est qui non uere est passus; uere autem pati phantasma non potuit. euersum est igitur totum dei opus. totum Christiani nominis et pondus et fructus, mors Christi, negatur, quam tam impresse apostolus demandat, utique ueram, summum eam fundamentum euangelii constituens et salutis nostrae et praedicationis suae. tradidi enim, inquit, uobis in primis, quod Christus mortuus sit pro peccatis nostris et quod sepultus sit et quod resurrexerit tertia die. porro, si caro eius negatur, quomodo mors eius adseueratur, quae propria carnis

11] cf. II Cor. 6. 14. 25] cf. I Cor. 15, 14. 27] I Cor. 15, 3—4.

6 homo, proinde *uulgo* opinor *scripsi*: Christus *MR* 10 fallaciam *MR*¹, fallacia *R*³ *uulgo* 12 tenebrarum. id est fallaciae *scripsi*: fallaciae id est tenebrarum *MR* 13 Christi *Urs*: Christus *MR* 16 liberauit *R*, liberabit *MF* 29 resurrexerit *MF*, resurrexit *R*

est passio, per mortem reuertentis in terram, de qua est sumpta, secundum legem sui auctoris? negata uero morte, dum caro negatur, nec de resurrectione constabit. eadem enim ratione non resurrexit, qua mortuus non est, non habendo substantiam scilicet carnis, cuius sicut et mors ita et resurrectio est. proinde resurrectione Christi infirmata etiam nostra subuersa est. nec ea enim ualebit, propter quam Christus uenit, si Christi non ualebit. nam sicut illi, qui dicebant resurrectionem mortuorum non esse, reuincuntur ab apostolo ex resurrectione Christi, ita resurrectione Christi non consistente aufertur et mortuorum resurrectio. atque ita inanis est et fides nostra, inanis et praedicatio apostolorum. inueniuntur autem etiam falsi testes dei, quod testimonium dixerint. quasi resuscitauerit Christum, quem non resuscitauit. et sumus adhuc in delictis, et qui in Christo dormierunt. perierunt, sane resurrecturi, sed phantasmate forsitan, sicut et Christus.

9. In ista quaestione qui putaueris opponendos esse nobis angelos creatoris, quasi et illi in phantasmate, putatiuae utique carnis, egerint apud Abraham et Loth, et tamen uere sint et congressi et pasti et operati quod mandatum eis fuerat, primo non admitteris ad eius dei exempla, quem destruis. nam et quanto meliorem et perfectiorem deum inducis, tanto non competunt illi eius exempla, quo nisi diuersus in totum non erit omnino melior atque perfectior. dehinc scito nec illud concedi tibi, ut putatiua fuerit in angelis caro, sed uerae et solidae substantiae humanae. si enim difficile non fuit illi, putatiuae carni ueros et sensus et actus exhibere, multo facilius habuit, ueris et sensibus et actibus ueram dedisse substantiam carnis, uel qua proprius auctor et artifex eius.

1] cf. Gen. 3, 19. 8] cf. I Cor 15, 12. 11] cf. I Cor. 15. 14.
12] cf. I Cor. 15, 15. 14] cf. Cor. 15, 17. 18.

1 reuertentis *Lat:* deuertentis *MR* 2 sumta *M* 7 est *om. F*
8 si Christi *M*, si Christus *R* ualebit *MR*, resurrexit *Pam* 10 resurrectione (*pr. loco*)—mortuorum *om. F* 12 inanis et *Iun:* inanis est *MR*, inanis est <et> *Pam* 23 exempla eius *M (corr. m. 1)* 27 carni *Kellnerus:* carnis *MR*

tuus enim deus eo, quod carnem nullam omnino produxerit, merito fortasse phantasma eius intulerit, cuius non ualuerat ueritatem, meus autem deus. qui illam de limo sumptam in hanc reformauit qualitatem. nondum ex semine coniugali et
 5 tamen carnem. aequè potuit ex quacumque materia angelis quoque adstruxisse carnem, qui etiam mundum ex nihilo in tot ac talia corpora, et quidem uerbo, aedificauit. et utique, si deus tuus ueram quandoque substantiam angelorum hominibus pollicetur, — erunt enim, inquit, sicut angeli —
 10 cur non et deus meus ueram substantiam hominum angelis accommodarit (unde) unde sumptam? quia nec tu mihi respondebis, unde illa apud te angelica sumatur. sufficit mihi hoc definire, quod deo congruit, ueritatem scilicet eius rei, quam tribus testibus sensibus obiecit: uisui tactui auditui. diffi-
 15 cilius deo mentiri quam carnis ueritatem (unde) unde producere, licet non natae. ceterum et aliis haereticis, definientibus carnem illam in angelis ex carne nasci debuisse, si uere fuisset humana, certa ratione respondemus, qua et humana uere fuerit et innata: humana uere propter dei ueritatem, a mendacio
 20 et fallacia extranei, et quia non possent humanitus tractari ab hominibus nisi in substantia humana; innata autem, quia solus Christus in carnem ex carne nasci habebat, ut natiuitatem nostram natiuitate sua reformaret atque ita etiam mortem nostram morte sua dissolueret resurgendo in carne,
 25 in qua natus est, ut et mori posset. ideoque et ipse cum angelis tunc apud Abraham in ueritate quidem carnis apparuit, sed nondum natae, quia nondum moriturae, sed ediscentis iam inter homines conuersari. quo magis angeli, neque ad

9] Luc. 20, 36.

1 enim *scripsi*: autem *MI* deus eo *MR*, ab eo *F'* 4 hanc—qualitatem *scripsi*: hac qualitate *MR* 5 carnem *om.* *F* 7 ac *MF*, et *R* 8 tuus *om.* *F* 10 et *om.* *F'* 11 undeunde *Urs*: unde *MR* 12 sumatur, sufficit *uulgo* 15 undeunde *Lat*: unde *MR* 18 certa ratione = *mit dem bestimmten Grunde* qua *MR*, quia *Oehlerus* (*in notis*) 27 ediscentis *scripsi* (*cf.* 373, 18 et *de carne Chr. c. 6*): et discentes *MR*¹, discentis *R*³

moriendum pro nobis dispositi, breuem carnis commeatum non debuerunt nascendo sumpsisse, quia nec moriendo deposituri eam fuerant. sed <unde>unde sumpta et quoquo modo omnino demissa, mentiti eam tamen non sunt. si creator facit angelos spiritus et apparitores suos ignem flagrantem, tam uere spiritus 5 quam et ignem, idem illos uere fecit et carnem, ut nunc recordemur et haereticis renuntiemus eius esse promissum homines in angelos reformandi quandoque, qui angelos in homines formarit aliquando.

10 Igitur non admissus ad consortium exemplorum creatoris, ut alienorum et suas habentium causas, uelim edas et ipse consilium dei tui, quo Christum suum non in ueritate carnis exhibuit. si aspernatus est illam ut terrenam et, ut dicitis, stercoribus infersam, cur non et simulacrum eius proinde despexit? nullius enim dedignandae rei imago dignanda est: 15 sequitur statum similitudo. 'sed quomodo inter homines conuersaretur, nisi per imaginem substantiae humanae'? cur ergo non potius per ueritatem, ut uere conuersaretur, si necesse habebat conuersari? quanto dignius necessitas fidem quam stropham administrasset! satis miserum deum instituis, hoc ipso, quod 20 Christum suum non potuit exhibere nisi in indignae rei effigie. et quidem alienae. aliquatenus enim indignis conueniet uti, si nostris, sicut alienis non congruet uti, licet dignis. cur enim non in aliqua alia digniore substantia uenit. et inprimis sua, ne et indigna et aliena uideretur eguisse? si creator meus per 25 rubum quoque et ignem, idem postea per nubem et globum cum homine congressus est et elementorum corporibus in repraesentationibus sui usus est, satis haec exempla diuinae

4] cf. Ps. 103, 4. 25] cf. Exod. 3, 2. 26] cf. Exod. 14, 19.

1 breuem *R*. breue *MF* 2 sumpsisse *M* 3 fuerant, sed *uulgo* unde *Pam*: unde *MR* sumpta *M*, sumptam *R* modo mentiti omnino *M* 4 demissa *scripsi*: dimissam *MR* 10 admissus *R*³, admissum *MR*¹ 11 suas *om. F* uel imendas *M* 12 tui *R*³, uti *MR*¹ 17 humanae *om. F* 19 stropham *MR*³, stofam *R*¹, scofam *F* 22 aliquatenus *scripsi*: aliquantis *MI* uti si *M*. ut si *R*¹, uti *R*³ 26 idem *R*³. id est *MR*¹

potestatis ostendunt deum non eguisse aut falsae aut etiam uerae carnis paraturae. ceterum si ad certum spectamus, nulla substantia digna est, quam deus induat. quodcumque induerit, ipse dignum facit, absque mendacio tamen. et ideo quale est, ut dedecus existimarit ueritatem potius quam mendacium carnis? atquin honorauit illam fingendo. quanta iam caro est, cuius phantasma necessarium fuit deo superiori!

11. Totas istas praestigias putatiuae in Christo corpulentiae Marcion illa intentione suscepit, ne ex testimonio substantiae humanae natiuitas quoque eius defenderetur atque ita Christus creatoris uindicaretur, ut qui nascibilis ac per hoc carneus adnuntiaretur. stultissime et hic Ponticus: quasi non facilius crederetur in deo caro non nata quam falsa, praestruentibus uel maxime fidem istam angelis creatoris in carne uera conuersatis nec tamen nata. nam et Philumene illa magis persuasit Appelli ceterisque desertoribus Marcionis ex fide quidem Christum circumtulisse carnem, nullius tamen natiuitatis, utpote de elementis eam mutuatum. quodsi uerebatur Marcion, ne fides carnis natiuitatis quoque fidem induceret, sine dubio qui homo uidebatur natus utique credebatur. nam et mulier quaedam exclamauerat: beatus uenter, qui te portauit, et ubera, quae hausisti. et quomodo mater et fratres eius dicti sunt foris stare? certe, cum et ipse se filium hominis praedicaret, natum scilicet profitebatur. et uidebimus de his capitulis suo in tempore: nunc, ut haec omnia ad euangelii distulerim examinationem, tamen quod supra statui: si omnimodo natus credi habebat qui homo uidebatur, uane natiuitatis fidem consilio imaginariae carnis expugnandam putauit.

21] Luc. 11, 27. 22] cf. Luc. 8, 20.

2 paraturae *MF*, paratura *R uulgo* 13 in deo caro *scripsi*: caro in deo *MR* 15 magis *cf. supra* facilius 16 appelli *MF*, Apelli *R* 18 mutuatum *R*, mutuatum *MF* 24 uerba et uidebinus—tempore. quae in libr. *ms. paulo supra post* foris stare *leguntur*, huc transtuli 25 in tempore *MF*, tempore *R uulgo* 26 tamen quod supra statui *scil. teneo, quod nescio an pro* tamen *sit rescribendum* 28 expugnandam *MR*¹ (*cf. 394, 27*), expungendam *It³ uulgo*

quid enim profuit non uere fuisse quod pro uero haberetur. tam carnem quam natiuitatem? aut si dixeris: uiderit opinio humana, iam deum tuum honoras fallaciae titulo, si aliud se sciebat esse quam quod homines fecerat opinari. iam tu potuisti etiam natiuitatem putatiuam illi accommodasse, ne in hanc quoque imegisses quaestionem. nam et mulierculae nonnumquam praegnantibus sibi uidentur, aut sanguinis tributo aut aliqua ualitudine inflatae. et utique debuerat phantasmatis scaenam decucurrisse, ne originem carnis non desaltasset qui personam substantiae ipsius egisset. plane natiuitatis mendacium recusasti: ipsam enim carnem ueram edidisti. turpissimum scilicet dei etiam uera natiuitas. age iam, perora in illa sanctissima et reuerenda opera naturae, inuehere in totum quod es; carnis atque animae originem destrue; cloacam uoca uterum, tanti animalis, id est hominis, producendi officinam: persequere et partus imunda et pudenda tormenta et ipsius exinde puerperii spurcos anxios ludicros exitus: tamen, cum omnia ista destruxeris, ut deo indigna confirmes, non erit indignior morte natiuitas et cruce infantia et natura poena et caro damnatione. si uere ista passus est Christus. minus fuit nasci; si mendacio passus est, ut phantasma, potuit et mendacio nasci. summa ista Marcionis argumenta, per quae alium efficit Christum, satis, opinor, ostendimus non consistere omnino, dum docemus magis utique competere deo ueritatem quam mendacium eius habitus, in quo Christum suum exhibuit. si ueritas fuit, caro fuit, si caro fuit, natus est. ea enim, quae expugnat haec haeresis, confirmantur. cum ea, per quae expugnat, destruuntur. itaque, si carneus habitur, quia natus, et natus, quia carneus, quia phantasma

4 tu *scripsi*: tunc *MR* 9 carnis *MR*³. carnem *R*¹ desaltasset *R*².
 adeltasset *MR*¹ 10 plane natiuitatis . . . edidisti *cum ironia dici animaduertas* 12 etiam uera natiuitas *scil.*: non solum uera caro
 13 inuehere *R*, inueherer *MF* 14 animae *om. F* uoca *om. F*
 18 indigna *F*, digna *MR* 20 caro damnatione *scripsi*: carne damnatio
MR 21 fuit *MF*¹. fuisset *R* 24 considerem *M*

non fuerit, ipse erit agnoscendus, qui in carne et ex natiuitate uenturus adnuntiabatur a creatoris prophetis, utpote Christus creatoris.

12. Prouoca nunc, ut soles, † ad hanc Esaiæ comparationem Christi, contendens illam in nullo conuenire. 'primo enim', inquis, 'Christus Esaiæ Emmanuhel uocari habebit. dehinc uirtutem sumere Damasci et spolia Samariae aduersus regem Assyriorum'. porro iste, qui uenit, neque sub eiusmodi nomine est editus neque ulla re bellica functus est. at ego te admo-
 10 nebo, uti cohaerentia quoque utriusque capituli recognoscas. subiuncta est enim et interpretatio Emmanuhelis: nobiscum deus, uti non solum sonum nominis spectes sed et sensum. Sonus enim Hebraicus, quod est Emmanuhel, suae gentis est, sensus autem eius, quod est deus nobiscum, ex interpretatione
 15 communis est. quaere ergo an ista uox 'nobiscum deus', quod est Emmanuhel, exinde quod Christus inluxit, agitetur in Christo. et puto, non negabis. utpote qui et ipse dicas 'deus nobiscum', [dicitur] id est Emmanuhel. aut si tam uanus es, ut, quia penes te 'nobiscum deus' dicitur, non Emmanuhel, idcirco nolis
 20 uenisse illum, cuius proprium sit uocari Emmanuhel, quasi non et hoc sit 'deus nobiscum'. inuenies apud Hebraeos Christianos, immo et Marcionitas, Emmanuhelem nominare, cum uolunt dicere 'nobiscum deus'; sicut et omnis gens. quoquo sono dixerit 'deus nobiscum', Emmanuhelem pronuntiabit, in sensu sonum expungens. quodsi Emmanuhel 'nobiscum deus' est, deus autem nobiscum Christus est, qui etiam in nobis est, — quotquot enim

4—400, 16] cf. adu. Iudaeos c. 9. 6] cf. Es. 7, 14. cf. Es. 8. 4. 11] Matth. 1, 23. 26] Gal. 3, 27.

4 adhuc <ad> fort., Eng intercidisse suspicatur in antecedentibus prophetiam Esaiæ 7 aduersus MF, aduersum R uulgo 16 exinde quo fort. 18 dicitur seclusi quae infra l. 7 sequuntur: idcirco—deus nobiscum in MF etiam hic, ante aut si tam uanus es leguntur: del. R 19 nobiscum deus MF, nobiscum R 21 et hoc sit scripsi: hoc sit et MR 23 nobiscum deus R³, deus nobiscum deus MR¹ 24 pronuntiabit Eng: pronuntiauit MR

in Christum tincti estis, Christum induistis — tam proprie est Christus in significatione nominis, quod est 'nobiscum deus', quam in sono nominis, quod est Emmanuhel. atque ita constat uenisse iam illum, qui praedicabatur Emmanuhel, quia quod significat Emmanuhel uenit, id est 'nobiscum deus'. 5

13. Aequae sono nominum duceris, cum uirtutem Damasci et spolia Samariae et regem Assyriorum sic accipis, quasi bellatorem portendant Christum creatoris, non animaduertens quid scriptura praemittat: quoniam priusquam cognoscat <puer> uocare patrem et matrem, accipiet uirtutem 10 Damasci et spolia Samariae aduersus regem Assyriorum. ante est enim inspicias aetatis demonstrationem, an hominem iam Christum exhibere possit, nedum imperatorem. scilicet uagitu ad arma esset conuocaturus infans, et signa belli non tuba sed crepitacillo daturus, nec ex equo uel de 15 curru uel de muro sed de nutricis aut gerulae suae collo siue dorso hostem destinaturus, atque ita Damascum et Samariam pro mammillis subactus! aliud est, si penes Ponticos barbaricae gentis infantes in proelium erumpunt, credo, ad solem uncti prius, dehinc pannis armati et butyro stipendiati, qui 20 ante norint lanceare quam lancinare. enimuero, si nusquam hoc natura concedit, ante militare quam uirum facere, ante uirtutem Damasci sumere quam patris et matris uocabulum nosse, sequitur, ut figurata pronuntiatio uideatur. 'sed et uirginem', inquit, 'parere natura non patitur, et tamen creditur prophetae'. 25 et merito. praestruxit enim fidem incredibili rei rationem edendo, quod in signum esset futura: propterea, inquit, dabit uobis dominus signo: ecce uirgo concipiet in utero

9| Es. 8, 4. 27| Es. 7, 14.

2 proprie *scripsi*: proprius *MR* 6 aequae <et> *Pam* <in>duceris *fort.* (cf. 419, 13 et locum *genellum*) 9 praemittat *Pam*: promittat *MR* 10 puer *add. Pam* 12 inspicias *R*³, inspiciat *MR*¹ 18 barbaricae *R*. barbaricae *MF* 21 norunt *F* 22 uirum facere *scripsi*, *loc. gen. secutus*: uiuere *MR*, uirere (= uires habere) *Eng* 28 uobis *R*, nobis *M*

et pariet filium. signum autem a deo, nisi nouitas aliqua monstruosa, iam signum non fuisset. denique Iudaei, si quando ad nos deiciendos mentiri audent, quasi non uirginem, sed iuenculam concepturam et parituram scriptura contineat, hinc
 5 reuincuntur, quod nihil signi uideri possit res cotidiana, iuenculae scilicet praegnatus et partus. in signum ergo disposita uirgo mater merito credetur, infans uero bellator non aequae; non enim et hic signi ratio uersatur. sed signo natiuitati nouae adscripto exinde post signum alibi ordo iam infantis
 10 edicatur, mel et butirum manducaturi. — nec hoc utique in signum; [est: malitiae non assentaturi] et hoc enim infantiae est — sed <et> accepturi uirtutem Damasci et spolia Samariae aduersus regem Assyriorum. serua modum aetatis et quare sensum praedicationis. immo redde euangelio ueritatis quae
 15 posteriori detraxisti: et tam intellegitur prophetia quam renuntiat expuncta. maneat enim orientales illi magi infantiam Christi recentem auro et ture munerantes: et accepit infans uirtutem Damasci sine proelio et armis. nam praeter quod omnibus notum est orientis uirtutem, id est uim et uires, auro
 20 et odoribus pollere solitam, certe est creatoris uirtutem ceterarum quoque gentium aurum constituere, sicut per Zachariam: et Iudas praetendit apud Hierusalem et congregabit omnem ualentiam populorum per circuitum, aurum et

10] cf. Es. 7, 15. 12] cf. Es. 8, 4. 16] cf. Matth. 2, 11. 22] Zach. 14, 14.

1 pariet *M* 2 iam signum *Lat* (*loc. gem. secutus*): tam dignum *MR*
 4 scriptura *Rig*: scripturam *M*, om. *R* 6 iuencula *M* 7 mater *M*, et mater *R uulgo* credetur *scripsi*: crederetur *MR*. creditur *Pam* 8 natiuitati *scripsi*: natiuitatis *MR* 9 alibi (= *alio loco*, cf. l. 12) *MR*, alius *Pam*
 10 *parenthesin indicaui* 11 est—assentaturi *seclusi* infantiae *Urs*: infantia *MR* 12 sed <et> *scripsi*: sed *MR* 15 posteriori (*euangelio*, *ipsius scilicet Marcionis*) *scripsi*: posterior *MR* quam renuntiat expuncta om. *F* 16 enim *MF*, autem *R uulgo* infantiam Christi *scripsi*: in infantia Christum *MR* 17 acceperit *Pam* 19 et uires *fort. delendum, ut quod interpolatum sit ex loco gemello, in quo non genuinum hoc esse cod. Fuldensis probat* 20 creatoris *NPam*: creatori *MR* 21 Zachariam <dicat> *Pam* 22 praetendit *MR*¹, pertendit *R*³ congregabit *R*^c. congregauit *MR*¹ 23 omnium ualentiam *susp. Eng*

argentum. de illo autem tunc auri munere etiam Dauid: et dabitur illi ex auro Arabiae, et rursus: reges Arabum et Saba munera offerent illi. nam et magos reges habuit fere oriens et Damascus Arabiae retro deputabatur, antequam transcripta esset in Syrophoenicen ex distinctione Syriarum, 5 cuius tunc uirtutem Christus accepit accipiendo insignia eius. aurum scilicet et odores, spolia autem Samariae ipsos magos, qui cum illum cognouissent et muneribus honorassent et genu posito adorassent quasi deum et regem sub testimonio indicis et ducis stellae, spolia sunt facti Samariae, id est idolatriae, 10 credentes uidelicet in Christum. idolatriam enim Samariae nomine notauit, ut ignominiosae ob idolatriam, qua desciuerat tunc a deo sub rege Hieroboam. nec hoc enim nouum est creatori, figurate uti translatione nominum ex comparatione criminum. nam et archontas Sodomorum appellat archontas 15 Iudaeorum et populum ipsum populum Gomorrae uocat, et idem alibi: pater, inquit, tuus Amorreus et mater tua Cethea. ob consimilem impietatem, quos aliquando etiam suos filios dixerat: filios generaui et exaltaui. sic et Aegyptus nonnumquam totus orbis intellegitur apud illum superstitionis et 20 maledictionis elogio. sic et Babylon etiam apud Iohannem nostrum Romanae urbis figura est, proinde magnae et regno superbae et sanctorum dei debellatricis. hoc itaque usu magos quoque Samaritarum appellatione titulauit, despoliatos quod habuerant cum Samaritis, ut diximus, idolatriam. aduersus regem autem Assyri- 25 orum aduersus Herodem intellege. cui utique aduersati sunt magi tunc non renuutiando de Christo, quem intercipere quaerebat.

14. Adiuuabitur haec nostra interpretatio, dum et alibi bellatorem existimans Christum ob armorum quorundam uocabula et eiusmodi uerba ex reliquorum quoque sensuum com- 30 paratione conuinceris. accingere, inquit Dauid, ense super

1] Ps. 71, 15. 2] Ps. 71, 10. 7] cf. Es. 8, 4. 13] cf. III Reg. 12, 28—31. 15] cf. Es. 1, 10. 17] Ez. 16, 3. 19] Es. 1, 2. 21] cf. Apoc. 14, 8; 17, 5; 18, 10. 27] cf. Matth. 2, 12. 32] Ps. 44, 4.

5 esset *MR*¹, erat *R*³ 26 intellige *M* 31 ense *Gel*: ense *MR*

femur. sed quid supra legis de Christo? tempestius
 decore praeter filios hominum, effusa est gratia in
 labiis tuis. rideo, si, quem ad bellum ense cingebat, ei de
 tempestiuitate decoris et laborum gratia blandiebatur. sic item
 5 subiungens: et extende et prosperare et regna, adiecit: pro-
 pter ueritatem et lenitatem et iustitiam. quis enim ense
 <ea> operabitur et non contraria potius, dolum et asperitatem
 et iniustitiam, propria scilicet negotia proeliorum? uideamus
 ergo, an alius sit ensis ille, cuius alius est actus. nam et
 10 apostolus Iohannes in Apocalypsi ensem describit ex ore dei
 prodeuntem. bis acutum, praeacutum, quem intellegi oportet
 sermonem diuinum, bis acutum duobus testamentis legis et
 euangelii, acutum sapientia, infestum diabolo, armantem nos
 aduersus hostes spiritaes nequitiae et concupiscentiae omnis,
 15 amputantem etiam a carissimis ob dei nomen. quodsi Iohan-
 nem agnitum non uis, habes communem magistrum Paulum,
 praecingentem lumbos nostros ueritate et lorica iustitiae et
 calciantem nos praeparationem euangelii pacis, non belli, ad-
 sumere iubentem scutum fidei, in quo possimus omnia diaboli
 20 ignita tela extinguere, et galeam salutaris et gladium spiritus,
 quod est, inquit, dei sermo. hanc et dominus ipse machae-
 ram uenit mittere in terram, non pacem. si tuus Christus
 est, ergo et ipse bellator est. si bellator non est, machae-
 ram intentans allegoricam, licuit ergo et Christo creatoris
 25 in psalmo sine bellicis rebus ense sermonis praecingi figurato,
 cui supradieta tempestiuitas congruat et gratia laborum, quem
 tunc iam cingebatur super femur apud Dauid, quandoque mis-
 surus in terram. hoc est enim, quod ait: et extende et

1] Ps. 44, 3. 5] Ps. 44, 5. 10] cf. Apoc. 19, 21; cf. Apoc. 2, 12.
 14] cf. Eph. 6, 12. 15] cf. Matth. 19, 29; Marc. 10, 29—30; Luc. 14, 26.
 17—20] cf. Eph. 6, 14—17. 21] Eph. 6, 18. cf. Matth. 10, 34. 28] Ps. 44, 5.

6 ense <ea> operabitur *Eng*: <haec> ense operabitur *Urs*. *ego olim locum
 gemellum secutus post potius lacunam statuere uolui, sed imitatoreme illic,
 quia interciderat ea siue haec, interpolandi negotium suscepisse uerisimi-
 lius est* 11 accutum *M* 18 praeparationem *MF*, praeparatione *R*, per
 parationem (= ἐν ἐτοιμασίᾳ) *fort*. 19 possumus *Gel* 25 ensem *Pam*

prosperare et regna: extendens sermonem in omnem terram ad uniuersarum gentium uocationem, prosperaturus successu fidei. qua est receptus, et regnans exinde, qua mortem resurrectione deuicit. et deducet te, inquit. mirifice dextera tua, uirtus scilicet gratiae spiritalis, qua Christi agnitio deducitur. sagittae tuae acutae, peruolantia ubique praecepta et minae et traductiones cordis, compungentes et transfigentes conscientiam quamque. populi sub te concident, utique adorantes. sic bellipotens et armiger Christus creatoris, sic et nunc accipiens spolia, non solius Samariae uerum et omnium gentium. agnosce et spolia figurata, cuius et arma allegorica didicisti. figurate itaque et domino eiusmodi loquente et apostolo scribente, non temere interpretationibus eius utimur, quarum exempla etiam aduersarii admittunt, atque ita in tantum Esaiae erit Christus qui uenit. in quantum non fuit bellator. quia non talis ab Esaia praedicatur.

15. De quaestione carnis et per eam natiuitatis et unius interim nominis Emmauhelis hucusque. de ceteris uero nominibus, et imprimis Christi, quid pars diuersa respondebit? si proinde commune est apud uos Christi nomen quemadmodum et dei, ut sic utriusque dei filium Christum competat dici. sicut utrumque patrem deum, certa ratio huic argumentationi refragabitur. dei enim nomen. quasi naturale diuinitatis. potest in omnes communicari, quibus diuinitas uindicatur, sicut et idolis, dicente apostolo: nam et sunt qui dicuntur dii siue in caelo siue in terris, Christi uero nomen. non ex natura ueniens sed ex dispositione, proprium eius efficitur, a quo dispositum inuenitur, nec in communicationem alii deo

4] Ps. 44, 5. 6] Ps. 44, 6. 8] ib. 25] I Cor. 8, 5.

4 deducet *R* (sic et in loco gemello cod. Fuld.), deducit *M* 6 utique *Lat* 7 minae et traductiones *MR*. minantes traductionem *Pam* (ex loco gemello, qui potius hinc sanandus mihi uidetur) transfigentes *MR*¹, transfigurantes *R*³ (errore typphetico, ut uidetur) 11 allegorica *MR*³, allegorice *R*¹ 21 sic scripsi: sicut *MR* 22 sicut scripsi: sic *MR* deum scripsi: dominum *MR* certa *MR*¹, certe *R*³ uulgo 28 inuenitur. nec uulgo

subiacet, maxime aemulo et habenti suam dispositionem, cui et nomina priuata debebit. quale est enim, quod diuersas dispositiones duorum commentati deorum societatem nominum admittunt in discordia dispositionum, quando nulla magis probatio adsisteret duorum et aemulorum deorum, quam si in dispositione eorum etiam diuersitas nominum inueniretur? nullus enim status differentiarum non nisi proprietatibus appellationum consignatur. quibus deficientibus, si quando, nunc Graeca catachresis de alieno abutendo succurrit. apud deum autem deficere, puto, nihil debet, nec de alieno instrui dispositio eius. quis hic deus est, qui filio quoque suo nomina a creatore uindicat, non dico aliena, sed uetera et uulgata, quae uel sic non competerent deo nouo et incognito? quomodo denique docet nouam plagulam non adsui ueteri uestimento nec uinum nouum ueteribus utribus credi, adsutus ipse et inditus nominum senio? quomodo abscidit euangelium a lege, tota lege uestitus, in nomine scilicet Christi? quis illum prohibuit aliud uocari, aliud praedicantem, aliunde uenientem, cum propterea nec corporis suscepit ueritatem, ne Christus creatoris crederetur? uane autem noluit eum se uideri, quem uoluit uocari, quando et si uere corporeus fuisset, magis Christus creatoris non uideretur, si non uocaretur. at nunc substantiam respuit, cuius nomen accepit, etiam substantiam probaturus ex nomine. si enim Christus unctus est, ungui <autem> utique corporis passio est, qui corpus non habuit ungui omnino non potuit; qui ungui omnino non potuit Christus uocari nullo modo potuit. aliud est, si et nominis phantasma adfectauit. 'sed quomodo', inquit, 'inreperet in Iudaeorum fidem, nisi per sollemne apud eos et familiare nomen'? inconstantem aut sub-

14] cf. Matth. 9, 16. 17.

4 discordia *scripsi*: discordiam *MR* 6 dispositione *R*³, dispositionem *MR*¹
 8 tunc *Ciacconius* 9 catachresis *F*, catachresis *M*, katachresis *R* uulgo
 10 deficere puto nihil debere *Eng* dispositio *scripsi* (cf. supra l. 1
 et 6): dispositiones *MR* 11 filio suo nomina quoque *fort.* 14 ue-
 teri. *M* 15 inditus *M*, inclitus *F*, indutus *R* uulgo 16 senio *datiuum*
intellege aequae pendente ab adsutus ut ab inditus 17 in *deleri uult Eng*
 19 susperit *M* (ce s. u. add. m. 1) 24 autem *addidi* 25 est. qui uulgo

dolum deum narras: aut diffidentiae aut malitiositatis consilium est fallendo quid promouere. multo liberius atque simplicius egerunt pseudoprophetae, aduersus creatorem in sui dei nomine uenientes. sed nec effectum consilii huius inuenio. cum facilius aut suum crediderint Christum aut planum potius aliquem quam alterius dei Christum, sicut euangelium probabit.

16. Nunc, si nomen Christi, ut sportulam furunculus, captauit, cur etiam Iesus uoluit appellari, non tam expectabili apud Iudaeos nomine? nec enim, si nos, per dei gratiam intellectum consecuti sacramentorum eius, hoc quoque nomen agnoscimus Christo destinatum, ideo et Iudaeis, quibus adempta est sapientia, nota erit res. denique ad hodiernum Christum sperant, non Iesum, et Heliam potius interpretantur Christum quam Iesum. qui ergo et in eo nomine uenit, in quo Christus non praesumebatur? potuit in eo solo nomine uenisse, quod solum praesumebatur. ceterum cum duo miscuit, speratum et insperatum, expugnatur utrumque consilium eius. siue enim ideo Christus, ut interim quasi creatoris inreperet, obstreperit Iesus, quia non sperabatur Iesus in Christo creatoris, siue <ideo Iesus,> ut alterius haberetur, non sinit Christus, quia non alterius sperabatur Christus quam creatoris. quid horum constare possit, ignoro. constabit autem utrumque in Christo creatoris, in quo inuenitur etiam Iesus. quomodo, inquis? disce et hic cum partiaris erroris tui, Iudaeis. cum successor Moysi destinaretur Auses, filius Naue, transfertur certe de pristino nomine et incipit uocari Iesus. certe, inquis. hanc prius dicimus figuram futuri fuisse. nam quia Iesus Christus secundum populum — quod sumus nos, nati in saeculi desertis — introducturus erat in terram promissionis melle et lacte

11] cf. Es. 29, 14. 24—403, 20] cf. adu. Iudaeos c. 9. 24] cf. Ios. 1, 1—9. 25] cf. Num. 13, 9. 17. 28] cf. Num. 14, 29—31. 29] cf. Exod. 3, 8.

4 nec eras. *M* 5 crediderint *scil. Iudaei* 6 euangelium *breuiter dictum* pro: euangelii examinatio, quae sequetur in libro IIII probauit *susp. Eng* (cf. *Matth. 24, 24; Marc. 13, 22*) 15 non *om. R¹* praesumebatur. potuit *uulgo* 18 ideo *R*, in deo *MF* obstreperit *Urs*: obreperit *MR* 20 ideo Iesus *add. Urs* 21 non *om. F* 22 constare *in ras. a m. 1M* 25 Auses *R*, auxes *M*

manantem, — id est <in> uitae aeternae possessionem, qua nihil dulcius — idque non per Moysen, id est non per legis disciplinam, sed per Iesum, <id est> per euangelii gratiam, prouenire habebat, circumcisis nobis petrina acie, id est Christi
 5 <praeceptis.> — petra enim Christus — ideo is uir, qui in huius sacramenti imagines parabatur, etiam nominis dominici inauguratus est figura, Iesus cognominatus. hoc nomen ipse Christus suum iam tunc esse testatus est, cum ad Moysen loquebatur. quis enim loquebatur, nisi spiritus creatoris, qui est Christus?
 10 cum ergo mandato diceret populo: ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui te custodiat in uia et introducat in terram, quam paraui tibi; intendite illi et exaudite eum, ne inobaudieritis eum; non enim celabit te, quoniam nomen meum super illum est,
 15 angelum quidem eum dixit ob magnitudinem uirtutum, quas erat editurus, et ob officium prophetae, nuntiantis scilicet diuinam uoluntatem, Iesum autem ob nominis sui futuri sacramentum. id enim nomen suum confirmauit, quod ipse ei indiderat, quia non angelum nec Ausen, sed Iesum eum iusserat
 20 exinde uocitari. ergo si utrumque nomen competit in Christum creatoris, tanto utrumque non competit in Christum non creatoris, sicut nec reliquus ordo. facienda est denique iam hinc inter nos certa ista et iusta praescriptio et utrique parti necessaria, qua determinatum sit nihil omnino commune esse
 25 debere alterius dei Christo cum Christo creatoris. nam et a uobis proinde diuersitas defendenda est. sicut a nobis repugnanda est, quia nec uos probare poteritis alterius dei uenisse

4] cf. Ios. 5, 2. 5] cf. I Cor. 10, 4. 10] Exod. 23, 20—21.
 18] cf. Num. 13, 17.

1 in *addidi* (sec. loc. gen.) 3 id est *add. Pam* (sec. loc. gen.) 5 praeceptis *add. Pam* (sec. loc. gen.) 6 imagine *Pum* 12 intende—exaudi—inobaudieris *Pam* 13 obaudieritis *M* (in *s. u. add. m. 1*) 14 celabit *Eng*: celauit *MF*, celauit *R uulgo* 15 eum *R*³, meum *MR*¹ 18 id enim scripsi (loc. gen. secutus; cf. supra: quoniam nomen meum super illum est): identidem *MR* 19 ausen *M* 21 creatoris—Christum *om. P* 22 nec *M*, non *R* 25 Christo *M*, Christum *R*

Christum, nisi eum longe alium demonstraeritis a Christo creatoris, nec nos eum creatoris uindicare, nisi talem eum ostenderimus, qualis constituitur a creatore. de nominibus iam obduximus: mihi uindico Christum, mihi defendo Iesum.

17. Reliquum ordinem eius cum scripturis conferamus. adest 5
 rursus Esaias: adnuntiauius, inquit, coram ipso: uelut
 puerulus, uelut radix in terra sitiendi, et non est spe-
 cies eius neque gloria, et uidimus eum, et non habebat
 speciem neque decorem, sed species eius inhonorata.
 deficiens citra omnes homines, sicut et supra patris ad 10
 filium uox: quemadmodum expauescent multi super te.
 sic sine gloria erit ab hominibus forma tua. quodcumque
 illud corpusculum sit, quonam habitu et quonam con-
 spectu fuit? si inglorius, si ignobilis, si inhonorabilis, meus
 erit Christus. talis enim habitu et adspectu adnuntiabatur. 15
 nam etsi tempestiuus decore apud Dauid citra filios
 hominum, sed in allegorico illo statu gratiae spiritalis, cum
 accingitur ense sermonis, qui uere species et decor et gloria
 ipsius est. ceterum in corporali habitu apud eundem pro-
 phetam uermis etiam et non homo, ignominia hominis 20
 et nullificamen populi. neque interiorem qualitatem eius
 eiusmodi adnuntia sunt. si enim plenitudo in illo spiritus constitit.
 agnosco uirgam de radice Iesse: flos eius meus erit Christus.
 in quo requieuit secundum Esaiam spiritus sapientiae et
 intellectus, spiritus consilii et uigoris, spiritus agni- 25
 tionis et pietatis, spiritus timoris dei. neque enim ulli

6] Es. 53, 2—3. 11] Es. 52, 14. 16] Ps. 44, 3. 17] cf. Ps. 44, 4.
 20] Ps. 21, 7. 24] Es. 11, 2—3. 26—405, 24] cf. adu. Iudaeos c. 9.

10 homines. sicut *uulgo* 12 *uerba* quodcumque—adnuntiabatur. *quae*
in MR supra post cum scripturis conferamus *leguntur, huc transposui*
 13 illud corpusculum *cf. supra l. 6, 7, 10* quonam habitu et quonam
 conspectu *scripsi*: quoniam habitum et quoniam conspectum *MR* 14 fuit
scil. Iesus Christus fuit. si *uulgo* 16 citra *MR* (*cf. adu. Iud. 14*):
supra Pam 18 *ensem Pam* 19 in corporali habitu *scripsi*: habitu
 incorporabili *MR* 22 eiusmodi *R³*, cuiusmodi *MR¹* adnuntia sunt
scripsi: adnuntias (*ex* adnuntia *s*, *MR¹*, adnuntiat *R³ uulgo*

hominum uniuersitas spiritalium documentorum competebat nisi in Christum, flori quidem ob gratiam spiritus adaequatum, ex stirpe autem Iesse deputatum per Mariam, inde censendam. exoptulo autem de proposito: si das ei omnis humilitatis et
 5 patientiae et tranquillitatis intentionem et ex his Esaiiae erit Christus, — homo in plaga et sciens ferre imbecillitatem, qui tamquam ouis ad uictimam adductus est et tamquam agnus ante tondentem non aperuit os, qui neque contendit neque clamauit nec audita est foris
 10 uox eius, qui arundinem contusam, id est quassam Iudaeorum fidem, non comminuit, qui linum ardens, id est momentaneum ardorem gentium, non extinxit — non potest alius esse, quam qui praedicebatur. oportet (et) actum eius ad scripturarum regulam recognosci, duplici, nisi fallor, operatione distinctum: praedicationis et uirtutis. sed de utroque
 15 titulo sic disponam, ut, quoniam ipsum quoque Marcionis euangelium excuti placuit, de speciebus doctrinarum et signorum illuc differamus, quasi in rem praesentem, hic autem generaliter expungamus ordinem coeptum, docentes praedictorem interim adnuntiari Christum per Esaiam: quis enim, inquit, in uobis, qui deum metuit, [et] exaudiat uocem filii eius? item medicatorem: ipse enim, inquit, imbecillitates nostras abstulit et languores portauit.

25 18. De exitu plane, puto, diuersitatem temptatis inducere,

6] Es. 53, 3. 7] Es. 53, 7. 9] cf. Es. 42, 2—3. 20] Es. 50, 10. 22] Es. 53, 4. cf. Matth. 8, 17. 25—410, 3] cf. adu. Iudaeos c. 10.

1 uniuersitas *scripsi* (*loc. gem. secutus*): diuersitas *MR* 3 censendam *M Pam*: censendum *R reliqui* 4 autem de proposito, si *uulgo* 6 Christus? homo *uulgo* 10 arundinem *M* 11 lignum *M* 12 extinxit. non *uulgo* extinxit <sed lucernam magis fecit ortu luminis sui> *Pam* 13 et *addidi*, non recte putans *addidisse in loco gemello imitatore* itaque 14 duplici *M* 16 sic *om. F* 17 excuti *MR*¹, discuti *R*³ *uulgo* 18 illuc *R*³, illud *MR*¹ quasi in rem praesentem = *quasi usque in praesentiam rei ipsius*; hic enim de adnuntiatione tantum rei disseritur 19 expungamus *R*, expungamus *MF* 21 et *seclusi* (cf. adu. Marc. IIII 22: quis deum metuens audiat) exaudiat *M*, exaudiet *R uulgo* 25 temptatis *M*

negantes passionem crucis in Christum creatoris praedicatam et argumentantes insuper non esse credendum, ut in id genus mortis exposuerit creator filium suum, quod ipse maledixerat: maledictus, inquit. omnis qui pependit in ligno. 5 sed huius maledictionis sensum differo digne a sola praedicatione crucis, de qua nunc maxime quaeritur, quia et alias antecedit rerum probatio rationem. de figuris prius edocebo. et utique uel maxime sacramentum istud figurari in praedicatione oportebat, quanto incredibile, tanto magis scandalo futurum, si nude praedicaretur, quantoque magnificentum, tanto magis obumbrandum, ut difficultas intellectus gratiam dei quaereret. itaque inprimis Isaac, cum a patre in hostiam deditus lignum sibi portaret ipse, Christi exitum iam tunc denotabat, in uictimam concessi a patre et lignum passionis suae baiulantis. Ioseph. et ipse Christum figuraturus, uel hoc solo, ne demorer cursum, 15 quod persecutionem a fratribus passus est ob dei gratiam. sicut et Christus a Iudaeis carnaliter <fratribus.> cum benedicatur a patre etiam in haec uerba: tauri decor eius, cornua unicornis cornua eius, in eis nationes uentilabit pariter ad summum usque terrae, non utique 20 rhinoceros destinabatur unicornis nec minotaurus bicornis, sed Christus in illo significabatur, taurus ob utramque dispositionem, aliis ferus ut iudex, aliis mansuetus ut saluator, cuius cornua essent crucis extima. nam et in antemna, quae crucis pars est, extremitates cornua uocantur, unicornis autem mediae 25 stipitis palus. hac denique uirtute crucis et hoc more cornutus uniuersas gentes et nunc uentilat per fidem, auferens a terra

4] Deut. 21, 23. 18] Deut. 33, 17.

5 differo = *semoueo* (cf. *Apol. c. 40*: dilati ab omni fruge uitae) digne (= *iure*) a *scripsi*: dignae *R*, digne *M* 13 portaret ipse *M*, ipse portaret *R* 15 <in> Christum *Urs* figuraturus *Eng*: figuratus *MR* uel *scripsi* (*locum gem. secutus*): nec *MR* 16 passus est <et uenundatus in Aegyptum> *Pam* 17 carnaliter <fratribus> (*Oehlerus* (*loc. gem. secutus*): carnaliter *MR*, carnaliter <fratribus uenundatus, a Iuda cum traditur. nam et> *Pam* 18 a patre etiam *om. Pam* 20 terrae. non *uulgo* 24 extima *MF*, extrema *R* antemna <nauis> *Pam* 25 mediae *Eng*: media *MR*, medius *Urs*, medio *Iun*

in caelum, et tunc per iudicium uentilabit, deiciens de caelo in terram. idem erit et alibi taurus apud eandem scripturam, cum Iacob in Simeonem et Leui, id est in scribas et Pharisaeos, — ex illis enim deducitur census istorum — spiritaliter imprecatur: Simeon et Leui perfecerunt iniquitatem ex sua haeresi, qua scilicet Christum sunt persecuti; in consilium eorum ne uenerit anima mea et in stationem eorum ne incubuerint iecora mea, quia in indignatione sua interfecerunt homines, id est prophetas, et in concupiscentia sua ceciderunt neruos tauro, id est Christo, quem post necem prophetarum suffigendo neruos utique eius clauis desaeuierunt. ceterum uanum, si post homicidia alicuius bouis illis exprobrat carnificinam. iam uero Moyses, quid utique tunc tantum, cum Iesus aduersus Amalech proeliabatur, expansis manibus orat residens, quando in rebus tam attonitis magis utique genibus depositis et manibus caedentibus pectus et facie humi uolutante orationem commendare debuisset, nisi quia illic, ubi nomen domini dimicabat, dimicaturi quandoque aduersus diabolum, crucis quoque erat habitus necessarius, per quam Iesus uictoriam esset relaturus? idem rursus Moyses post interdictam omnis rei similitudinem cur aereum serpentem ligno impositum pendentis habitu in spectaculum salutare proposuit? an et hic dominicae crucis uim intentabat, qua serpens diabolum publicabatur et laeso cuique a spiritalibus colubris, intuenti tamen et credenti in eam, sanitas morsuum peccatorum et salus exinde praedicabatur?

5] Gen. 49, 5. 7] Gen. 49, 6. 15] cf. Exod. 17, 10—13. 22] cf. Num. 21, 8—9.

3 cum Iacob <exporrigens benedictionem> in Simeonem Pam (*loc. gem. sec.*) 4 *parenthesin indicauit Eng* 5 imprecatur scripsi (*imprecari in aliquem = jem. verfluchen, sicut imprecatio = Verfluchung*): interpretatur MR 11 quem pendet a suffigendo (*Eng*) 12 prophetarum <interfecerunt et> Pam 16 orabat Pam 18 uolutante: *caue mutes sec. loc. gem., qui habet uolutata; cf. enim Apol. c. 40: in sacco et cinere uolutantes* 23 <Israeli> salutare proposuit <eo tempore, quo a serpentibus exterminati sunt.> nisi quod et hic Pam 24 et om. F 27 salus MR³, sanitas R¹

19. Age nunc, si legisti penes Dauid: dominus regnavit a ligno, expecto quid intellegas. nisi forte lignarium aliquem regem significari <putes> Iudaeorum, et non Christum, qui exinde a passione ligni superata morte regnavit. etenim si mors ab Adam regnavit usque ad Christum, cur Christus non regnasse 5 dicatur a ligno, ex quo crucis ligno mortuus regnum mortis exclusit? proinde et Esaias: quoniam, inquit, puer natus est nobis, — quid novi, si non de filio dei dicit? — et datus est nobis cuius imperium factum est super humerum ipsius. quis omnino regum insigne potestatis suae humero praefert et non aut capite diadema aut manu sceptrum aut aliquam propriae uestis notam? sed solus novus rex nouorum aeorum Christus Iesus nouae gloriae et potestatem et sublimitatem suam humero extulit, crucem scilicet. ut secundum superiorem prophetiam exinde dominus regnaret a 15 ligno. hoc lignum et Hieremias tibi insinuat, <de> dicturis praedicans Iudaeis: uenite, iniciamus lignum in panem eius, utique in corpus. sic enim dominus in euangelio quoque uestro reuelauit, panem corpus suum appellans, ut et hinc iam eum intellegas corporis sui figuram pani dedisse, cuius retro corpus 20 in panem prophetae figurauit, ipso domino hoc sacramentum postea interpretaturo. si adhuc quaeris dominicae crucis praedicationem, satis iam tibi potest facere uicesimus primus psalmus, totam Christi continens passionem, canentis iam tunc gloriam suam: foderunt, inquit, manus meas et pedes, 25 quae propria atrocitas sunt crucis. et rursus, cum auxilium patris

1] Ps. 95, 10. 4] cf. Rom. 5, 14. 7] Es. 9, 6. 17] Hier. 11, 19. 25] Ps. 21, 17.

3 *putes addidi* (*loc. gem. secutus*) 4 etenim si *scripsi*: etsi enim *MR* 6 *coniunge*: ex quo ligno crucis (*Eng*), *ego olim rescribere uolui*: ex quo <in> crucis ligno 7 natus est *M*, est natus *R uulgo* 8 nobis *M* nobis <et datus est nobis filius> *Pam* et datus est nobis *om. Pam* 9 uobis *M* 13 aeorum nouorum *M* nouae gloriae nouorum aeorum Christus Iesus *fort.* 17 iniciamus *MR*¹, mittamus *R*³ *uulgo* 18 dominus *scripsi*: deus *MR* 20 corpori *Oehlerus* pani *MF*, panis *R uulgo* 22 interpretaturo *R*, interpretatos *MF* 23 uicesimus *MF*¹, uigesimus *R uulgo* 26 atrocitas sunt *Eng*: atrocitas *M* (*ex atrocitas s uidelicet ortum*), atrocitas *F*, atrocitas *R*, atrocitas *Pam*

implorat: saluum, inquit, fac me ex ore leonis, utique
 mortis, et de cornibus unicornis humilitatem (meam.)
 de apicibus scilicet crucis. ut supra ostendimus. quam cru-
 cem nec ipse Dauid passus est nec ullus rex Iudaeorum, ne
 5 putes alterius alicuius (prophetari passionem quam eius,) qui
 solus a populo tam insigniter crucifixus est. nunc et si omnes
 istas interpretationes respuerit et inriserit haeretica duritia,
 concedam illi nullam Christi crucem significari [me] a creatore.
 quia nec ex hoc probabit alium esse qui crucifixus est. nisi
 10 forte ostenderit hunc exitum eius a suo deo praedicatum, ut
 diuersitas passionum, ac per hoc etiam personarum, ex diuersi-
 tate praedicationum uindicetur. ceterum nec ipso Christo eius
 praedicato, nedum cruce ipsius, sufficit in meum Christum
 solius mortis prophetia. ex hoc enim, quod non est edita
 15 qualitas mortis, potuit et per crucem euenisse, tunc alii depu-
 tanda, si in alium fuisset praedicatum. nisi si nec mortem
 uolet Christi mei prophetatam, quo magis erubescat, si suum
 quidem Christum mortuum adnuntiat, quem negat natum,
 meum uero mortalem negat, quem nascibilem confitetur. et
 20 mortem autem et sepulturam et resurrectionem Christi mei
 una uoce Esaiiae uolo ostendere dicentis: sepultura eius
 sublata de medio est. nec sepultus enim esset nisi mor-
 tuus, nec sepultura eius sublata de medio nisi per resurrec-
 tionem. denique subiecit: propterea multos ipse he-
 25 reditati habebit et multorum diuidet spolia pro
 eo, quod tradita est anima eius in mortem. ostensa
 enim causa gratiae huius, pro iniuria scilicet mortis repen-

1] Ps. 21, 22. 21] Es. 57, 2. 24] Es. 53, 12.

2 meam *addidi* 5 prophetari—eius *add.* *Pam* ex loco *gemello*:
om. *MR* 8 significari [me] a creatore *Eng*: significare me a creatore
*MR*¹, significatam a creatore *R*³ *uulgo* 12 nec *R*, ne *MF* 16 praedi-
 cata *susp.* *Eng* 24 multos ipse *M*, ipse multos *R* 25 spolia. <quis
 alius, nisi qui natus est, ut supra ostendimus> *Pam* 26 ostensa *M*,
 ostensa est *R uulgo* 27 repensandae. pariter *uulgo*

sandae. pariter ostensum est haec illum [propter mortem consecuturum] post mortem, utique per resurrectionem, consecuturum.

20. Sufficit hucusque de his interim ordinem Christi decurrisset, quo talis probatus, qualiter adnuntiabatur, non alius 5 haberi debeat quam qui talis adnuntiabatur, ut iam ex ista consonantia rerum eius et scripturarum creatoris illis etiam restituenda sit fides ex praeiudicio maioris partis, quae a diuersa sententia uel in dubium deducuntur uel negantur. amplius nunc superstruimus ea quoque paria ex scripturis creatoris, quae 10 post Christum futura praecinebantur. nec <haec> enim dispositio expuncta inueniretur, si non ille uenisset, post quem habebat euenire. aspice uniuersas nationes de uoragine erroris humani exinde emergentes ad deum creatorem, ad deum Christum. et, si audes, nega prophetatum. sed statim tibi in psalmis 15 promissio patris occurret: filius meus es tu, ego hodie generaui te. postula de me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terrae. nec poteris magis Dauid filium eius uindicare quam Christum, aut terminos terrae Dauid potius promissos. 20 qui intra unicam Iudaeorum gentem regnauit, quam Christo. qui totum iam orbem euangelii sui fide cepit. sic et per Esaiam: ecce dedi te in dispositionem generis, in lucem nationum, aperire oculos caecorum, utique errantium, exsoluere de uinculis uinctos, id est de 25 delictis liberare, et de cella carceris, id est mortis, sedentes in tenebris, ignorantiae scilicet. quae si per Chi-

4—411, 2] cf. adu. Iudaeos c. 11 extr. et c. 12. 16] Ps. 2, 7—8. 23] Es. 42, 6—7.

1 propter mortem consecuturum *seclusit Iun* 2 consecuturum *Pam*: consecuturus *MR* 8 a diuersa sententia (= parte) *scripsi*: ad diuersas sententias *MR* 10 quae *scripsi*: quaeque *MR*, quaequae *Oehlerus* 11 haec *addidi* 14 <et> ad eius Christum *fort.* (*sec. loc. gem.*) 16 occurret *MN Pam*, occurrit *R* 17 de me *MR*, a me *Pam N* 19 eius *MR*. eum *Pam* 21 regnauit *R*, regnarit *MN Pam* 23 te *om. F* generis <mei> *Pam* 24 oculos *M* 25 errantium ex- *in ras. M* 26 sedentis *M*

stum eueniunt, non in alium erunt prophetata quam per quem eueniunt. item alibi: ecce testimonium eum nationibus posui, principem et imperantem nationibus; nationes, quae te non sciunt, inuocabunt te, et populi
 5 confugient ad te. nec enim haec in Dauid interpretaberis, quia praemisit: et disponam uobis dispositionem aeternam, religiosa et fidelia Dauid. atquin hinc magis Christum intellegere debebis ex Dauid deputatum carnali genere ob Mariae uirginis censem. de hoc enim promisso
 10 iuratur in psalmo ad Dauid: ex fructu uentris tui collocabo super thronum tuum. quis iste uenter est? ipsius Dauid? utique non. neque enim pariturus esset Dauid. sed nec uxoris eius. non enim dixisset: ex fructu uentris tui, sed potius: 'ex fructu uentris uxoris tuae.' ipsius autem dicendo
 15 uentrem superest, ut aliquem de genere eius ostenderit, cuius uentris futurus esset fructus caro Christi, quae ex utero Mariae floruit. ideoque et fructum uentris tantum nominauit, ut proprie uentris, quasi solius uentris, non etiam uiri, et ipsum uentrem ad Dauid redegit, ad principem generis et familiae
 20 patrem. nam quia uiro deputare non poterat uirginis uentrem, patri eum deputauit. ita quae in Christo noua dispositio inuenitur hodie, haec erit, quam tunc creator pollicebatur, religiosa et fidelia Dauid appellans quae erant Christi, quia Christus ex Dauid. [immo ipsa erit caro eius religiosa et fidelia Dauid,

2] Es. 55, 4. 5. 6] Es. 55, 3. 10] Ps. 131. 11.

2 eum <in> nationibus (= ἐν ἔθνεσσιν) Eng (sed cf. 412, 19) 4 te (prius) om. F 14 autem MR, ergo Pam 15 superest—deputauit (21) in MF bis comparent de genere M (rec. 1) R. ex genere M (rec. 2) N 19 redegit ad principem M (rec. 1) R, redigat principem M (rec. 2), redegit principem NF' et familiae patrem M (rec. 1) R, patrem et familiae M (rec. 2) N 20 nam quia MGR³, quia R¹ uirginis uentrem patri eum scripsi: uirginis eum uentrem patri M (rec. 1) R³G, uirginis uentrem M (rec. 2) R¹N 21 ita quae Urs: itaque MR noua om. F 24 immo—resurrectione seclusi: ineptissima interpolatio sunt lectoris cuiusdam, qui aptius sibi uidebatur interpretari scripturae locum; sed quid hic demonstrare uelit Tertullianus, prorsus eum fugisse uidetur

tam sancta religione et fidelis ex resurrectione.] nam et Nathan propheta in secunda Basiliarum professionem ad David facit semini eius: quod erit, inquit, ex uentre ipsius. hoc si in Salomonem simpliciter edisseres, risum mihi incuties. uidebitur enim David peperisse Salomonem. an et hic Christus significatur ex eo uentre semen David, qui esset ex David, id est Mariae? quia et aedem dei magis Christus aedificaturus esset, hominem scilicet sanctum, in quo potiore templo inhabitaret dei spiritus, et in dei filium magis Christus haberet esse quam Salomon, filius David. denique et thronus in aeuum et regnum in aeuum magis Christo competit quam Salomoni, temporali scilicet regi. sed <et> a Christo misericordia dei non abscessit, Salomoni uero etiam ira dei accessit post luxuriam et idolatriam. suscitauit enim illi Satan hostem Idumaeum. cum ergo nihil horum competat in Salomonem, sed in Christum, certa erit ratio interpretationum nostrarum, ipso etiam exitu rerum probante, quas in Christum apparet praedicatas. et ita in hoc erunt sancta et fidelia David; hunc deus testimonium nationibus posuit, non David, principem et imperantem nationibus, non David, qui soli Israheli imperauit. Christum hodie inuocant nationes, quae eum non sciebant, et populi ad Christum hodie confugiunt, quem retro ignorabant. non potest futurum dici quod uides fieri.

21. Sic nec illam iniectionem tuam potes sistere ad differentiam duorum Christorum, quasi Iudaicus quidem Christus populo soli ex dispersione redigendo destinetur a creatore. uester uero omni humano generi liberando conlatus sit a deo

3] II Reg. 7, 12. 7] cf. II Reg. 7, 13. 9] cf. II Reg. 7, 14.
10] cf. II Reg. 7, 13. 12] cf. II Reg. 7, 15. 14] cf. III Reg. 11, 14.
18] cf. Es. 55, 3. cf. Es. 55, 4. 20] cf. Es. 55, 5.

1 tam *MR*, iam *Rig* 2 secunda *Pam*: prima *MB* basilicarum
M professionem *R*, professione *MF* 3 semini eius *MR*, semen
tuum *Pam* ipsius *MR*, tuo *Pam* 7 quia *MR*, quin *Urs* 9 et
in *M*, in *R uulgo* haberet esse *scripsi* (cf. erit mihi in filium *II Reg.*
7, 14): habendus esset *MR* 12 regi. sed <et> *Rig*: regis ed *M*, regi sed *R*
14 <id est> hostem *Pam* 19 non David *secludi uult Eng* 23 dici *om. F*

optimo, cum postremo priores inueniantur Christiani creatoris quam Marcionis, exinde uocatis omnibus populis in regno eius, ex quo deus regnauit a ligno, nullo adhuc Cerdone, nedum Marcione. sed [et] reuictus de nationum uocatione, conuertere
 5 iam in proselytos quaeris qui de nationibus transeunt ad creatorem, quando et proselyti, diuersae et propriae condicionis, seorsum a propheta nominentur, — ecce, inquit Esaias, proselyti per me accedent ad te, ostendens ipsos quoque proselytos per Christum accessuros ad deum — et nationes.
 10 quod sumus nos, proinde suam habeant nominationem: sperantes in Christum: et in nomine, inquit, eius nationes sperabunt. proselyti autem, quos in nationum praedicatione substituis, non in Christi nomine sperare solent, sed in Moysei ordine, a quo institutio illorum est. ceterum adlectio nationum
 15 a nouissimis diebus exorta est. isdem uerbis Esaias: et erit, inquit, in nouissimis diebus manifestus mons domini, utique sublimitas dei, (et) aedes dei super summos montes, utique Christus, — catholicum dei templum, in quo deus colitur, constitutum super omnes eminentias
 20 uirtutum et potestatum — et uenient ad eum uniuersae nationes, et ibunt multi et dicent: uenite, ascendamus in montem domini et in aedem dei Iacob, et adnuntiabit nobis uiam suam et incedemus in ea; ex Sion enim exhibit lex et sermo
 25 domini ex Hierusalem, — haec erit uia nouae legis, euangelium, et noui sermonis, in Christo, iam non in Moyse — et iudicabit inter nationes, de errore scilicet earum, et reuincet populum amplum, ipsorum inprimis Iudaeorum

7] cf. Es. 16, 4. 11] Es. 42, 4. 15—414, 6] Es. 2, 2—4. 18] cf. Ioh. 2, 19. 21. 19] cf. Eph. 1, 21.

4 et *seclusi* 5 proselytos. quaeris *uulgo* quaeris *R*, quaeritis *M* transeunt *MR*¹, transeant *R*³ *uulgo* 6 quando *sensu aduersatio: während doch* 7 *parenthesin indicaui*: nominentur? ecce *uulgo* 10 habeant *MR*, habebant *NPam* sperantes—nomine *om. F* 13 moysei *M*, Moysei *R uulgo* 15 erit *om. F* 17 et *add. Pam* 19 omnes *Gel*: omnes enim *MR* 28 reuincet *MR*¹, reuincet *R*³ *uulgo*

et proselytorum, et concident machaeras suas in aratra et zibinas in falces, id est animorum nocentium et linguarum infestarum et omnis malitiae atque blasphemiae ingenia conuertent in studia modestiae et pacis, et non accipiet gens super gentem machaeram, utique discordiae, 5 et non discent amplius bellare, id est inimicitias perficere, ut et hic discas Christum non bellipotentem. sed paciferum repromissum. haec aut prophetata nega. cum coram uidentur, aut adimpleta, cum leguntur, aut si non negas utrumque, in eo erunt adimpleta, in quem sunt prophetata. 10 inspice enim adhuc etiam ipsum introgressum atque decursum uocationis in nationes, a nouissimis diebus adeuntes ad deum creatorem, non in proselytos, quorum a primis magis diebus adlectio est. etenim fidem istam apostoli induxerunt.

22. Habes et apostolorum opus praedicatum: quam tempestiui pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bona, non bellum nec mala. respondet et psalmus: in omnem terram exiuit sonus eorum et in terminos terrae uoces eorum, circumferentium scilicet legem ex Sion profectam et sermonem domini ex Hierusalem, ut fieret quod scriptum est: quique longe a iustitia mea. adpropinquauerunt iustitiae meae et ueritati. cum huic negotio accingerentur apostoli, renuntiauerunt presbyteris et archontis et sacerdotibus Iudaeorum, an non? uel maxime, inquit, ut alterius dei praedicatores. atquin ipsius eiusdem. 25 cuius scripturam cum maxime implebant: diuertite, diuertite, inclamat Esaias, excedite illinc et inmundum ne

15] Es. 52. 7. 18] Ps. 18, 5. 20] cf. Es. 2, 3. 21] Es. 46, 12. 13. 26—415, 3] Es. 52, 11.

2 zibinas *M*. libinas *R*¹. sibynas *R*² uulgo 4 etsi non *F* 8 aut *Rig*: aut (*eras.*) *M*, autem *R* 12 deum ad *F* 14 est allectio *Rig* 17 mala *M*, malum *R* respondet *scripsi*: respondit *MR* 21 quique longe *scripsi*: longe quique *MR*; post mea *uirgulam posui* 23 accingeretur *M* 24 archontis *MF*, archontibus *R* Iudaeorum. an non uel maxime uulgo 25 praedicatores? atquin uulgo

attigeritis, — blasphemiam scilicet in Christum — excedite de medio eius, — utique synagogae — separamini, qui dominica uasa portatis. iam enim secundum supra scripta reuelauerat dominus brachio suo sanctum, id est uirtute sua Christum, coram nationibus, ut uiderent uniuersae nationes et summa terrae salutem. quae erat a deo. sic et ab ipso Iudaismo diuertentes, cum legis obligamenta et onera euangelica iam libertate mutarent, psalmum exequabantur: **disrumpamus uincula eorum et abiciamus a nobis iugum eorum, postea certe quam tumultuatae sunt gentes et populi meditati sunt inania; adstiterunt reges terrae et principes congregati sunt in unum aduersus dominum et aduersus Christum eius. quae dehinc passi sunt apostoli? omnem, inquis, iniquitatem persecutionum, ab hominibus scilicet creatoris, ut aduersarii eius, quem praedicabant. et qui creator, si aduersarius erat Christi, non modo praedicat hoc passuros apostolos eius uerum et exprobrat? nam neque praedicaret alterius dei ordinem, quem ignorabat, ut uultis, neque exprobrasset quod ipse curasset: uidete, quomodo perit iustus, nec quisquam excipit corde, et uiri iusti auferuntur, nec quisquam animaduertit; a persona enim <in>iustitiae sublatus est iustus. quis, nisi Christus? uenite, inquit, auferamus iustum, quia inutilis est nobis. praemittens itaque et subiungens proinde passum etiam Christum, aequae iustos eius eadem passuros, tam apostolos quam et deinceps omnes fideles, prophetauit, signatos illa nota scilicet, de qua Ezechiel: dicit dominus ad me: pertransi medio portae in**

3—6] cf. Es. 52, 10. 8] Ps. 2, 3. 10] Ps. 2, 1—2. 20] Es. 57. 1. 23] Sap. 2, 12. 28] Ez. 9, 4.

3 dominica uasa *Lat*: domini causam *MR* 4 scriptam *M* 5 uiderent *scripsi*: uiderint *MR* 16 praedicabant *R*¹ (*mg.*) *Gel*: praedicabas *MR*. praedicabat *R*³ qui *R*³, quae *MR*¹, quare *Oehlerus* 19 curasset. uidete *vulgo* 20 perit *R*³, erit *MR*¹ quisquam *R*, quisque *MF* 21 auferuntur *Pam*: auferentur *MR* 22 iniustitiae *Pam*: iustitiae *MR* 28 medio *M*, in medio *R* in media (a *er* o) *M*

media Hierusalem et da signum Tau in frontibus uirorum. ipsa est enim littera Graecorum Tau, nostra autem T, species crucis, quam portendebat futuram in frontibus nostris apud ueram et catholicam Hierusalem, in qua fratres Christi, filios scilicet dei, gloriam fore deo relatores psalmus nicesimus primus canit ex persona ipsius Christi ad patrem: enarrabo nomen tuum fratribus meis, in medio ecclesiae hymnum tibi dicam, — quod enim in nomine et spiritu ipsius hodie fieri habebat, merito a se futurum praedicabat — et paulo infra: a te laus mihi in ecclesia magna et in sexagesimo septimo: in ecclesiis benedicite dominum deum, ut pariter concurreret et Micheae propheta: non est uoluntas mea. dicit dominus, et sacrificia uestra non excipiam; quoniam ab ortu solis usque in occasum nomen meum glorificatum est in nationibus et in omni loco sacrificium nomini meo offertur, et sacrificium mundum, gloriae scilicet relatio et benedictio et laus et hymni. quae omnia cum in te quoque deprehendantur, et signaculum frontium et ecclesiarum sacramenta et munditiae sacrificiorum, debes iam erumpere, uti dicas spiritum creatoris tuo Christo prophetasse.

23. Nunc, quia cum Iudaeis negas uenisse Christum eorum. recognosce et exitum ipsorum, quem post Christum relaturi praedicabantur ob impietatem, qua eum et despexerunt et interemerunt. primum enim ex die, qua secundum Esaiam proiecit homo aspernamenta sua aurea et argentea, quae

7] Ps. 21, 23. 10] Ps. 21, 26. 11] Ps. 67, 27. 13] Mal. 1. 10—11 22—419, 3] cf. adu. Iudaeos c. 13. 25] cf. Es. 2, 20.

1 signum *M*, signa *R* thau *MR* 2 thau *MR* 3 T *R*, te *M* 5 fore *M* (*fore c. part. fut. et apud alios, sicut Liuium, inuenitur*), forte *R*¹, patri *R*³ uulgo relatores *R*³, relaturus *MR*¹ 8 *parenthesin indicauit Eng* 11 sexagesimo septimo *Pam*: LVII *M*, quinquagesimo septimo *R* 12 Micheae *MR*, Malachiae *Pam* (*recte. quantum ad rem, sed saepius confundit prophetias auctor*) 14 excipiam *MF*, accipiam *R* uulgo 15 glorificatum *Pam*: gloriatum *MR* 24 et despexerunt *M*, despexerunt *R*

fecerunt adorandis uanis et nociuis, id est ex quo genus hominum dilucidata per Christum ueritate idola proiecit, uide an quod sequitur expunctum sit. abstulit enim dominus Sabaoth a Iudaea et ab Hierusalem inter cetera et prophetam et sapientem architectum, spiritum scilicet sanctum, qui aedificat ecclesiam, templum scilicet et domum et ciuitatem dei. nam exinde apud illos destitit dei gratia et mandatum est nubibus, ne pluerent imbrem super uineam Sorech, id est caelestibus beneficiis, ne prouenirent domui Israhelis. fecerat enim spinas, ex quibus dominum coronauerat, et non iustitiam, sed clamorem, quo in crucem eum extorserat. et ita subtractis charismatum roribus lex et prophetae usque ad Iohannem; dehinc, cum ex perseuerantia furoris et nomen domini per ipsos blasphemaretur, sicut scriptum est: propter uos nomen meum blasphematur in nationibus, — ab illis enim coepit infamia — et tempus medium a Tiberio usque ad Vespasianum non <in> paenitentiam intellexissent, facta est terra eorum deserta, ciuitates eorum exustae, regionem eorum sub ipsorum conspectu extranei deuorant, derelicta filia Sion est tamquam specula in uinea uel in cucumerario casula, ex quo scilicet Israhel dominum non cognouit et populus eum non intellexit, sed dereliquit et in indignationem prouocauit sanctum Israhelis. sic et machaerae condicionalis comminatio: si nolueritis nec audieritis me, machaera uos comedet, probabit Christum fuisse, quem non audiendo perierunt, qui et in psalmo

3—5] cf. Es. 3, 1—3. 8] cf. Es. 5, 6. 10] cf. Es. 5, 4. 11] cf. Es. 5, 7. 12] cf. Luc. 16. 16. 14] Es. 52, 5. 17] cf. Es. 1, 7—8. 22] cf. Es. 1, 3—4. 23] cf. Deut. 29, 24—25. cf. Es. 1, 20. 24] Es. 1, 20.

1 noctuis *Pam* (= *νοκτερίσιον*, sed cf. *adu. Iud. c. 13*) 9 sorech *MF*, Soreth *R* 13 ex *Pam*: ea *MR* 15 nomen meum blasphematur *M*, blasphematur nomen meum *R* 17 <in> paenitentiam *scripsi*: paenitentiam *MR*, paenitentiae *Lat*, paenitentia <eum> *Eng* 18 exustae <igni> *Pam* (ex loco *gem*.) 20 derelicta <est> *Pam* Sion est *scripsi*: Sion et *MR*, Sion *Pam* 24 nolueritis *ed. Migniana*: uolueritis *MR*

quinguesimo octauo dispersionem eis postulat a patre: disperge eos in uirtute tua, qui et rursus per Esaiam in exustionem eorum perorans: propter me haec, inquit, facta sunt uobis, in anxietate dormietis. satis uane, si haec non propter eum passi sunt, qui propter se passuros pronuntiarat, sed propter Christum dei alterius. atquin Christum, inquam, alterius dei dicitis a creatoris uirtutibus et potestatibus, ut aemulis, in crucem actum. sed ecce defensus ostenditur a creatore: et dati sunt pessimi pro sepultura eius, qui scilicet subreptam eam adseuerauerant, et locupletes pro morte eius, qui scilicet et a Iuda traditionem redemerant et a militibus falsum testimonium cadaueris subrepti. igitur aut non propter illum acciderunt ista Iudaeis — sed reuinceris conspirante et sensu scripturarum cum exitu rerum et ordine temporum — aut, si propter illum acciderunt, non potuit creator ulcisci nisi suum Christum, remuneraturus potius Iudam, si aduersarium sui peremissent. certe, si nondum uenit Christus creatoris, propter quem haec passuri praedicantur, cum uenerit ergo, patientur. et ubi tunc filia Sion derelinquenda, quae nulla hodie est? ubi ciuitates exurendae, quae iam in tumulis? ubi dispersio gentis, quae iam extorris? redde statum Iudaeae, quem Christus creatoris inueniat, et alium contende uenisse. iam uero quale est, ut per caelum suum admiserit quem in terra sua esset interempturus, honestiore et gloriosiore regni sui regione uiolata, ipsa aula sua et arce calcata? an hoc magis adfectauit? plane deus zelotes. tamen uicit. erubescere, qui uicto deo credis. quid sperabis ab eo, qui se protegere non ualuit? aut enim per

1] Ps. 58, 12. 3] Es. 50, 11. 9] Es. 53, 9. 11] cf. Matth. 26, 15. 12] cf. Matth. 28, 12—13. 20—22] cf. Es. 1, 7—8.

1 quinguesimo octauo *Pam*: LVII *MF*, quinguesimo septimo *R* disperge *Pam N*, disperde *MR* 8 aemulis *M*, ab aemulis *R uulgo* 10 subreptum eum *Pam* 14 et *deleri uult Pam* 17 Iudam = *Iudaeos* aduersarium sui (= *ipsius*) *MF*, aduersarium <domini> sui *R uulgo* peremissent *sc. Iuda id est Iudaei* 27 deus *MR³, om. R¹* tamen = *jedenfalls* zelotes, tamen *uulgo*

infirmi-
tatem oppressus est a uirtutibus et hominibus crea-
toris aut per malitiositatem, ut tantum illis sceleris patientia
infigeret.

24. 'Immo', inquis, 'spero ab illo, quod et ipsum faciat ad
5 testimonium diuersitatis, regnum dei aeternae et caelestis
possessionis. ceterum uester Christus pristinum statum Iudaeis
pollicetur ex restitutione terrae et post decursum uitae apud
inferos in sinu Abrahae refrigerium'. (o) deum optimum, si reddit
placatus quod et abstulerat iratus! o deum tuum, qui et caedit
10 et sanat, condit mala et facit pacem! o deum etiam ad inferos
usque misericordem! sed de sinu Abrahae suo tempore. de
restitutione uero Iudaeae, quam et ipsi Iudaei ita ut descri-
bitur sperant, locorum et regionum nominibus inducti, quomodo
allegorica interpretatio in Christum et in ecclesiam et habitum
15 et fructum eius spiritaliter competat, et longum est persequi
et in alio opere digestum, quod inscribimus 'de spe fidelium',
et in praesenti uel eo otiosum, quia non de terrena, sed de
caelesti promissione sit quaestio. nam et confitemur in terra
nobis regnum promissum, sed ante caelum, sed alio statu,
20 utpote post resurrectionem in mille annos in ciuitate diuini
operis Hierusalem caelo delatum, quam et apostolus matrem
nostram sursum designat. et politeuma nostrum, id est muni-
cipatum, in caelis esse pronuntians, alicui utique caelesti ciui-
tati eum deputat. hanc et Ezechiel nouit et apostolus Iohannes
25 uidit et qui apud fidem nostram est nouae prophetiae sermo
testatur, ut etiam effigiem ciuitatis ante repraesentationem eius
conspicui futuram in signum praedicarit. denique proxime
expunctum est orientali expeditione. constat enim ethnicis
quoque testibus in Iudaea per dies quadraginta matutinis
30 momentis ciuitatem de caelo pependisse, omni moeniorum

8] cf. Luc. 16, 22. 9] cf. Hiob 5, 18. cf. Deut. 32, 39. 10] cf.
Es. 45, 7. 20] cf. Apoc. 21, 2. 21] cf. Gal. 4, 26. 22] cf. Phil.
3, 20. 24] cf. Ez. 48, 30—35. cf. Apoc. 21, 2.

8 o *addidi* 12 uero *R*, uerae *M* 13 sperant *R*³, separant *MR*¹ 17 ter-
rena *R*, terra *M* 21 delatum *scripsi* (*sc. regnum*): delata *MR* 22 designat,
et *uulgo* 25 uidit. et *uulgo* 26 testatur *R*³, testatus *MR*¹ 27 proxime *om. R*¹

habitu euanescente de profectu diei, et alias de proximo nullam. hanc dicimus excipiendis <de> resurrectione sanctis et refo- uendis omnium bonorum, utique spiritualium, copia in com- pensationem eorum, quae in saeculo uel desperimus uel ami- simus, a deo prospectam, siquidem et iustum et deo dignum 5 illic quoque exultare famulos eius, ubi sunt et adfecti in nomine ipsius. haec ratio regni <sub>caelestis. post cuius mille annos, intra quam aetatem concluditur sanctorum resurrectio pro meritis maturius uel tardius resurgentium, tunc, et mundi destructione et iudicii conflagratione commissa, demutati in 10 atomo in angelicam substantiam, scilicet per illud incorruptelae superindumentum, transferemur in caeleste regnum, de quo nunc sic [ideo] retractatur, quasi non praedicato apud creatorem ac per hoc alterius dei Christum probante, a quo primo et solo sit reuelatum. disce iam hinc illud et praedicatum a crea- 15 tore et sine praedicatione credendum apud creatorem. quid tibi uidetur? cum Abrahae semen post primam promissionem, qua in multitudinem arenae repromittitur, ad instar quoque stellarum destinatur, nonne et terrenae et caelestis dispositionis auspicia sunt? cum Isaac benedicens Iacob, filium suum: det, 20 ait, tibi deus de rore caeli et de opimitate terrae. nonne utriusque indulgentiae exempla sunt? denique animad- uertenda est hic etiam structura benedictionis ipsius. nam circa Iacob, qui quidem posterioris et praelatoris populi figura est, id est nostri, prima promissio caelestis est roris, secunda 25 terrenae opimitatis. nos enim primo ad caelestia inuitamur, cum a saeculo auellimur, et ita postea inuenimur etiam ter- rena consecuturi. et euangelium uestrum quoque habet: quae- rite primum regnum dei, et haec adicientur uobis. ceterum ad Esau praemittit benedictionem terrenam et subicit 30

10] cf. I Cor. 15, 52—53. 18] cf. Gen. 22, 17. 20] Gen. 27, 28. 28] Luc. 12, 31.

2 de *addidi* 7 <sub>caelestis *scripsi* (cf. l. 12 et 419, 21—22 et 30): caelestis *MR* 9 meritos *M* (o in i corr. m. 1) 10 conflagratione *R*³, conflagratione *M*, conflagratione *R*¹ 11 athomo *M* 13 sic *R*, sit *M* ideo *om. M* (*margini ad- scripsit m. 1*) 18 qua *Rig*: quam *MR* 25 oris *M* 28 et—quoque *ut saepius* uestrum quoque *M*, quoque uestrum *R* 30 praemittit *scripsi*: promittit *MR*

caelestem, de opimitate terrae, dicens, erit inhabitatio tua et a rore caeli. Iudaeorum enim dispositio in Esau, priorum natu et posteriorum adfectu filiorum, a terrenis bonis, imbuta per legem, postea ad caelestia per euangelium credendo
 5 deducitur. cum uero Iacob somniat scalas obfirmatas in terra ad caelum et angelos alios ascendentes alios descendentes et innixum desuper dominum, temere, si forte, interpretabimur scalis his iter ad caelum demonstrari, quo alii perueniant, unde alii decident, *** domini constitutum esse iudicium.
 10 cur autem, ut euigilauit et primum loci horrore concussus est, conuertitur ad interpretationem somnii? cum enim dixisset: quam terribilis locus iste! non est, inquit, aliud, sed aedes dei, et haec porta caeli. Christum dominum enim uiderat, templum dei et portam eundem, per quem aditur in
 15 caelum. et utique portam caeli non nominasset, si caelum non aditur apud creatorem. sed est et porta quae recipit et quae perducit (uia) strata iam a Christo, de quo Amos: qui aedificat in caelum ascensum suum, utique non sibi soli sed et suis, qui cum illo erunt. et circumdabis enim illos tibi,
 20 inquit, tamquam ornamentum sponsae. ita per illum ascensum ad caelestia regna tendentes miratur spiritus dicens: uolant uelut qui sunt milui, ut nubes uolant et uelut pulli columbarum ad me, scilicet simpliciter, ut columbae. auferemur enim in nubes obuiam domino secundum
 25 apostolum, — illo scilicet filio hominis ueniente in nubibus secundum Danihelem — et ita semper cum domino erimus,

1] Gen. 27, 39. 5] cf. Gen. 28, 12, 13. 12] Gen. 28, 17. 14] cf. Ioh. 2, 19—21. cf. Ioh. 10, 7. 17] Am. 9, 6. 19] Es. 49, 18. 22] Es. 60, 8. 24] I Thess. 4, 17. 25] cf. Dan. 7, 13. 26] cf. II Cor. 5, 8.

6 alios descendentes et *scripsi*: et alios descendentes *MR* 9 decident *R*, decident *M*, decident <et> *Eng lacunam signaui*: domin<o autem desuper innix<o> et hoc et illud in domin<i> uelim suppleri iudicium *MR*, iudicio *Urs* iudicium. cur *Eng*: iudicium? cur *uulgo* 11 somnii *M*, somni *R* 12 terribilis *M*, terribilis est *R uulgo* 14 in caelum *M*, caelum *R* 17 uia *addidi* strata iam *MR*, strata uia *Lat* 24 auferemur *R*, auferamur *M*

eatenus, dum et in terra et in caelo qui ob utriusque promissionis ingratos ipsa etiam elementa testatur: audi, caelum, et in aures recipe, terra. et ego quidem, etiam si nullam spei caelestis manum mihi totiens scriptura porrigente, satis haberem huius quoque promissionis praeiudicium, 5 quod iam terrenam gratiam teneam; expectarem aliquid et de caelo a deo caeli sicut et terrae: ita crederem Christum sublimiora pollicentem eius esse, qui humiliora promiserat, qui experimenta maiorum de paruulis fecerat, qui hoc inauditi, si forte, regni praeconium soli Christo reseruauerat, ut per 10 famulos quidem terrena gloria, caelestis uero per ipsum dominum adnuntiaretur. at tu hinc quoque alium argumentaris Christum, quod regnum nouum adnuntiet. prius est, aliquod exemplum indulgentiae proferas, ne merito dubitem de fide tantae promissionis, quam spero — nam didici —; immo ante omnia 15 est, ut, quem caelestia praedicas repromittere, aliquod caelum probes eius. at nunc uocas ad caenam nec domum ostendis; adlegas regnum nec regiam monstras. an qui Christus tuus caeleste regnum repromittit non habens caelum? quomodo et hominem praestitit non habens carnem? o phantasma omne! 20 o praestigia magna etiam promissionis!

LIBER QVARTVS.

1. Omnem sententiam et omnem paraturam impii atque sacrilegi Marcionis ad ipsum iam euangelium eius prouocamus, quod interpolando suum fecit. et ut fidem instrueret, dotem 25

2] Es. 1, 2.

1 dum et in terra cf. 419, 18—21 qui testatur scil. dominus; neque enim spiritus solum sed etiam ipse Christus per prophetam loquitur 2 ipsa enim etiam M 3 recipe M, percipe R uulgo 8 qui MR, qui et Pam N 9 inauditis M 11 dominum scripsi: deum MR 15 spero; nam didici (scil. mihi cauere) MR¹, sperandam dicit R² uulgo 18 an qui (= quomodo) scripsi: an quia MR, an (id facis), quia Eng 20 omne MR, inane Urs 21 praestigia MR (cf. Quintil. IIII 1, 77), praestigiae Eng magna scripsi: magnae MR ADVERSVS MARCIONE LIB TERCIVS EXPLICAT.: INCIPIT LIB IIII M. Explicit lib. III; incipit lib. IIII aduersus Marcionem F

quandam commentatus est illi. — opus ex contrarietatum oppositionibus 'Antithesis' cognominatum et ad separationem legis et euangelii coactum — qua duos deos diuidens, proinde diuersos ut alterum alterius instrumenti uel, quod magis usui est dicere, 5 testamenti, exinde euangelio quoque secundum antithesis credendo patrocinaretur. sed et istas proprio congressu comminus, id est per singulas iniectioes Pontici, cecidisset, si non multo oportunius in ipso et cum ipso euangelio, cui procurant, retunderentur. quamquam tam facile est praescriptiue occurrere, 10 equidem ut acepto eas faciam, ut rato habeam, ut nobiscum facere dicam, quo magis de caecitate auctoris sui erubescant, nostrae iam antithesis aduersus Marcionem. atque adeo confiteor alium ordinem decucurrisset in ueteri dispositione apud creatorem, alium in noua apud Christum. non nego distare 15 documenta eloquii, praecepta uirtutis, legis disciplinas, dum tamen tota diuersitas in unum et eundem deum competat, illum scilicet. a quo constat eam dispositam sicut et praedicatam. olim contionatur Esaias prodituram ex Sion legem et sermonem domini ex Hierusalem, aliam utique legem aliumque 20 sermonem. denique iudicabit, inquit, inter nationes et traducet populum plurimum, scilicet non unius gentis Iudaeorum, sed nationum, quae per nouam legem euangelii et nouum sermonem apostolorum iudicantur et traducuntur apud semetipsas de pristino errore, simul crediderunt, atque 25 exinde concidunt machaeras in aratra, et zibinas, quod genus uenabulorum est, in falces, id est feros et saeuos quondam animos conuertunt in sensus probos et bonae frugis operarios. et rursus: audite me, audite, populus meus,

18] cf. Es. 2, 3. 20] Es. 2, 4. 25] ib. 28] Es. 51, 4.

4 ut alterum *scripsi*: alterum *MR* 5 exinde *scripsi*: ut exinde *MR* antithesis *MF*, antitheseis *R*, antitheses *Oehlerus*: ita per totum opus uariat scriptura in hoc uocabulo; ego ubique sequor codices 8 oportunius *M*, oportunius *R uulgo* 9 retunderentur, quamquam *uulgo* 10 equidem *R*, et quidem *M* 14 noua *R*², nouo *MR*¹ non nego *MGR*³, nonne ergo *R*¹ 22 legem nouam *M* 25 zibinas *scripsi*: zibynas *M*, sibinas *R* 28 audite *scripsi* (*alt. loco*): audite et *M*, audite me et *R*

et reges, auribus intendite in me, quoniam lex prohibet a me et iudicium meum in lucem nationum, quod iudicauerat atque decreuerat nationes quoque inluminandas per euangelii legem atque sermonem. haec erit et lex apud Dauid, inuituperabilis, qua perfecta, conuertens animam, utique ab idolis ad deum, hic erit et sermo, de quo idem Esaias: quoniam, inquit, decisum sermonem faciet dominus in terra. compendiatum est enim nouum testamentum et a legis lacinosioribus expeditum. sed quid pluribus, cum manifestius et luce ipsa clarius nouatio praedicetur a creatore per eundem? ne rememineritis priorum et antiqua ne recogitaueritis — uetera transierunt, noua oriuntur — ecce facio noua, quae nunc orientur. item per Hieremiam: nouate uobis nouamen nouum et ne seueritis in spinas et circumcidimini praepudia cordis uestri et alibi: ecce ueniet dies, dicit dominus, et perficiam domui Iacob et domui Iudae testamentum nouum, non secundum testamentum, quod disposui patribus eorum in die, qua arripui dispositionem eorum ad educendos eos de terra Aegypti. adeo pristinum testamentum temporale significat, dum mutabile ostendit, etiam dum aeternum de postero pollicetur. nam per Esaiam: audite me, (inquit,) et uiuetis, et disponam uobis testamentum aeternum, adiciens sancta et fidelia Dauid, ut id testamentum in Christo decursurum demonstraret, ex genere Dauid secundum Mariae censum. eundem etiam in uirga, ex radice Iesse processura, figurate praedicabat. igitur si alias leges aliosque sermones et nouas testamentorum dispositiones

4] Ps. 18, 8. 7] Es. 10, 23. 11] Es. 43, 18. 12] II Cor. 5, 17.
13] Es. 43, 19. 14] Hier. 4, 3—4. 16] Hier. 38, 31—32. 23] Es.
55, 3. 26] cf. Es. 11, 1.

4 et lex *scripsi*: lex et *MR* 5 animas *Pam* 11 priorum *MGR*³.
propriam *R*¹ 12 cogitaueritis *Rig* 15 praepudia *M*, praepudium *R uulgo*
16 ueniunt *Pam* 17 Iuda *Pam* 23 inquit *addidi* 24 aeternum <dicens
et> adiciens *Eng*, seruans *infra ordinem uerborum* 26 eundem *in MR*
paulo ante, post demonstraret, traditum huc transtuli 27 processuram *M*

a creatore dixit futuras, ut etiam ipsorum sacrificiorum alia officia potiora et quidem apud nationes destinaret, dicente Malachia: non est uoluntas mea in uobis, inquit dominus, et sacrificia uestra non excipiam de manibus uestris, quoniam a solis ortu usque ad occasum glorificatum est in nationibus nomen meum, et in omni loco sacrificium nomini meo offertur et sacrificium mundum, scilicet simplex oratio de conscientia pura, necesse est omnis demutatio ueniens ex innouatione diuersitatem ineat cum his, quorum fit, et contrarietatem ex diuersitate. sicut enim nihil demutatam quod non diuersum, ita nihil diuersum quod non contrarium. eiusdem ergo deputabitur etiam contrarietas ex diuersitate, cuius fuerit demutatio ex innouatione. qui disposuit demutationem, iste instituit et diuersitatem; qui praedicauit innouationem, iste praenuntiauit et contrarietatem. quid differentiam rerum ad distantiam interpretaris potestatum? quid antithesis exemplorum distorques aduersus creatorem, quas in ipsis quoque sensibus et adfectionibus eius potes recognoscere? ego, inquit, percutiam et ego sanabo, ego, inquit, occidam et ego uiuificabo, condens scilicet mala et faciens pacem. quo etiam soles illum mobilitatis quoque et inconstantiae nomine reprehendere, prohibentem quae iubet et iubentem quae prohibet. cur ergo non et antithesis ad naturalia reputasti contrarii sibi semper creatoris, nec mundum saltim recogitare potuisti, nisi fallor, etiam apud Ponticos ex diuersitatibus structum aemularum inuicem substantiarum? prius itaque debueras alium deum luminis alium tenebrarum determinasse, ut ita posses alium legis alium euangelii adseuerasse. ceterum praeiudicatum est ex manifestis, cuius opera

3] Mal. 1, 10. 11. 19] Deut. 32, 39. 20] Es. 45, 7.

3 Malachia *R*³, Malachin *MR*¹ 7 offertur *Pam*: offeretur *MR*
 10 fit *M*, sit *R* contrarietate *M* diuersitate *M* 15 praenuntiauit *M*,
 pronuntiauit *R* 21 quo (= *deshalb*) *Eng*: qua *MR* 23 iubeat—prohibeat
Urs 26 structum *M*, constructum *R* substantiarum. prius *uulgo*

et ingenia per antithesis constant, eadem forma constare etiam sacramenta.

2. Habes hanc (ad) 'Antithesis' expeditam a nobis respon-
 sionem. transeo nunc ad euangelii, sane non Iudaici sed
 Pontici, interim adulterati, demonstrationem, praestructuram 5
 ordinem, quem adgredimur. constituimus inprimis euangelicum
 instrumentum apostolos auctores habere, quibus hoc munus
 euangelii promulgandi ab ipso domino sit impositum. si et
 apostolicos. non tamen solos, sed cum apostolis, [et postapo-
 stolicos] quoniam praedicatio discipulorum suspecta fieri posset 10
 de gloriae studio, si non adsistat illi auctoritas magistrorum.
 immo Christi, quae magistros apostolos fecit. denique nobis
 fidem ex apostolis Iohannes et Matheus insinuant, ex aposto-
 licis Lucas et Marcus instaurant, isdem regulis exorsi, quantum
 ad unicum deum attinet creatorem et Christum eius, natum 15
 ex uirgine, subplementum legis et prophetarum. uiderit enim,
 si narrationum dispositio uariavit, dummodo de capite fidei
 conueniat, de quo cum Marcione non conuenit. contra Marcion
 euangelio, scilicet suo, nullum adscribit auctorem, quasi non
 licuerit illi titulum quoque adfingere, cui nefas non fuit ipsum 20
 corpus euertere. et possem hic iam gradum figere, non agno-
 scendum contendens opus, quod non erigat frontem, quod nullam
 constantiam praeferat, nullam fidem repromittat de plenitudine
 tituli et professione debita auctoris. sed per omnia congrredi
 malumus, nec dissimulamus quod ex nostro intellegi potest. 25
 nam ex his commentatoribus, quos habemus, Lucam uidetur
 Marcion elegisse, quem caederet. porro Lucas non apostolus,
 sed apostolicus. non magister, sed discipulus, utique magistro
 minor, certe tanto posterior, quanto posterioris apostoli sectator,
 Pauli sine dubio, ut et si sub ipsius Pauli nomine euangelium 30
 Marcion intulisset, non sufficeret ad fidem singularitas instru-

3 hanc *Eng*: nunc *MR* ad *add. Urs* 6 euangelicā *M* (*corr. m. D*
 9 et postapostolicos *seclusi*; quae *interpolatio falso loco inter uerba irrepsisse*
uidetur: et post apostolos *R³ uulgo*, et [post] apostolicos *Eng* 12 quae *MR*,
 qui *Pam* 13 matheus *M*, Matthaëus *R uulgo* 14 isdem *MF*, iisdem *R*
 25 malumus *M*, maluimus *R* 26 his *MR* iis *Pam* 27 marcione legisse *M*

menti destituta patrocinio antecessorum. exigeretur enim id quoque euangelium, quod Paulus inuenit, cui fidem dedit, cui mox suum congruere gestiit, siquidem propterea Hierosolymam ascendit ad cognoscendos apostolos et consultandos, ne forte
 5 in uacuum cucurrisset. id est ne non secundum illos credidisset et non secundum illos euangelizaret. denique ut cum auctoribus contulit et conuenit de regula fidei, dexteras miscuerunt et exinde officia praedicandi distinxerunt, ut illi in Iudaeos, Paulus in Iudaeos et in nationes. igitur si ipse inlu-
 10 minator Lucae auctoritatem antecessorum et fidei et praedicationi suae optauit, quanto magis eam euangelio Lucae expostulem, quae euangelio magistri eius fuit necessaria?

3. Aliud est, si penes Marcionem a discipulatu Lucae coepit religionis Christianae sacramentum. ceterum si et retro decu-
 15 currit, habuit utique authenticam paraturam, per quam ad Lucam usque peruenit, cuius testimonio adsistente Lucas quoque possit admitti. sed enim Marcion nactus epistolam Pauli ad Galatas, etiam ipsos apostolos suggillantibus ut non recto pede incedentes ad ueritatem euangelii, simul et accu-
 20 santis pseudoapostolos quosdam peruertentes euangelium Christi, conititur ad destruendum statum eorum euangeliorum, quae propria et sub apostolorum nomine eduntur uel etiam apostolicorum, ut scilicet fidem, quam illis adimit, suo conferat. porro etsi reprehensus est Petrus et Iohannes et Iaco-
 25 bus, qui existimabantur columnae, manifesta causa est: personarum enim respectu uidebantur uariare conuictum. et tamen cum ipse Paulus omnibus omnia fieret, ut omnes lucraretur, potuit et Petro hoc in consilio fuisse aliquid aliter agendi

4] cf. Gal. 2, 2. 8] cf. Gal. 2, 9. 18] cf. Gal. 2, 14. 19] cf. Gal. 2, 4. 25] cf. Gal. 2, 9. 27] cf. I Cor. 9, 19.

2 dedit *M*, dedidit *R uulgo* 7 et (e *in lit.*) *M* dexteras *M*, dextras *R* miscuerunt *M*, miscuere *R uulgo* 8 officia *R*, officio *MF* 9 si ipse *R*, sup se *M* 10 ante cessorum *M* fidei (*syll. de in ras.*) *M* 17 epistolam *M*, epistulam *R* 18 galathas *M* (*pro more*) 20 pseudoapostolos *MF*, pseudapostolos *R uulgo* 23 ademit *Eng* 26 respectu (u *ex a a m. 1*) *M*

quam docebat. proinde si et pseudoapostoli inreperant, horum quoque qualitas edita est, circumcisionem uindicantium et Iudaicos fastus. adeo non de praedicatione, sed de conuersatione a Paulo denotabantur, aequae denotaturae, si quid de deo creatore aut Christo eius errassent. igitur distinguenda erunt singula. si apostolos praeuaricationis et simulationis suspectos Marcion haberi queritur usque ad euangelii deprauationem. Christum iam accusat, accusando quos Christus elegit. si uero apostoli quidem integrum euangelium contulerunt, de sola conuictus inaequalitate reprehensi, pseudoapostoli autem ueritatem eorum interpolauerunt et inde sunt nostra digesta, quod erit germanum illud apostolorum instrumentum, quod adulteros (non) passum est? quod Paulum inluminauit et ab eo Lucam? at si tam funditus deletum est, ut cataclysmo quodam ita inundatione falsariorum obliteratum, iam ergo nec Marcion habet uerum. aut si ipsum erit uerum, id est apostolorum, quod Marcion habet solus, id quomodo nostro consonat, quod non apostolorum, sed Lucae refertur? aut si non statim Lucae deputandum est quod Marcion utitur, quia nostro consonat, scilicet adulterato etiam circa titulum, ceterum apostolorum est, iam ergo et nostrum, quod illi consonat, aequae apostolorum est. 'sed adulteratum de titulo quoque.' 4. funis ergo ducendus est contentionis pari hinc inde nisu fluctuante: ego meum dico uerum, Marcion suum; ego Marcionis adfirmo adulteratum, Marcion meum. quis inter nos determinabit. nisi temporis ratio, ei praescribens auctoritatem, quod antiquius repperietur, et ei praeiudicans uitiationem, quod posterius reuincetur? in quantum enim falsum corruptio

1] cf. Gal. 2, 4. 2] cf. Gal. 2, 3—4.

1 pseudoapostoli *MF*, pseudoapostoli *R uulgo* 3 fastus *MR*¹, fastos *R*² *uulgo* 10 pseudoapostoli *MF*, pseudoapostoli *R uulgo* 11 quo (= ubi) *Eng* 12 non *addidi*, adulteros passum est, quod... Lucam? *Eng* 13 at *scripsi*: aut *MR* 14 tam *MR*, iam *Eng* 17 post solus *signum interrogationis deleui* id *scripsi*: et *MR* 20 ceterum (= sed) *Ciacconius*: ceterorum *MR* 21 est, sed *uulgo* sed—quoque *aduersarii sunt; propterea male post* quoque *distinguuntur capita* 25 determinabit *R*, determinauit *MF* 26 antiquus *M* repperietur *MF*, reperietur *R* 27 reuincetur inuenietur *MR*¹, inuenietur *del. R*²

est ueri, in tantum praecedat necesse est ueritas falsum. prior
 erit res passione et materia aemulatione. alioquin quam absur-
 dum, ut, si nostrum antiquius probauerimus, Marcionis uero
 posterius, et nostrum ante uideatur falsum quam habuerit de
 5 ueritate materiam, et Marcionis ante credatur aemulationem
 a nostro expertum quam et editum et postremo id uerius
 existimetur, quod est serius, post tot ac tanta iam opera atque
 documenta Christianae religionis saeculo edita, quae edi utique
 non potuissent sine euangelii ueritate. id est ante euangelii
 10 ueritatem. quod ergo pertinet ad euangelium interim Lucae,
 quatenus communio eius inter nos et Marcionem de ueritate
 disceptat, adeo antiquius Marcionis est quod est secundum
 nos, ut et ipse illi Marcion aliquando crediderit, cum et pecu-
 niam in primo calore fidei catholicae ecclesiae contulit, pro-
 15 iectam mox cum ipso, posteaquam in haeresim suam a nostra
 ueritate desciiit. quid nunc, si negauerint Marcionitae primam
 apud nos fidem eius aduersus epistolam quoque ipsius? quid,
 si nec epistolam agnouerint? certe 'Antithesis' non modo fatentur
 Marcionis sed et praeferunt. ex his mihi probatio sufficit. si
 20 enim id euangelium, quod Lucae refertur penes nos, — uide-
 rimus an et penes Marcionem — ipsum est, quod Marcion
 per Antithesis suas arguit ut interpolatum a protectoribus
 Iudaismi ad concorporationem legis et prophetarum, quo etiam
 Christum inde confingerent, utique non potuisset arguere nisi
 25 quod inuenerat. nemo post futura reprehendit, quae ignorat
 futura. emendatio culpam non antecedit. emendator sane euan-
 gelii a Tiberianis usque ad Antoniniana tempora euersi Marcion
 solus et primus obuenerit, expectatus tamdiu a Christo, paeni-
 tente iam, quod apostolos praemisisse properasset sine prae-
 30 sidio Marcionis. nisi quod humanae temeritatis, non diuinae
 auctoritatis negotium est haeresis, quae sic semper emendat

11 quatinus *M* 12 Marcionis (*sc. euangelio*) *N*, marcio *M*, Marcione *R*
 13 ipse *om.* *M* (*in mg. add. m. I*) 16 desciiit *MR*, desciiit *Rig* 17 epi-
 stolam *M*, epistolam *R* 23 quo *scripsi*: qua *MR* inde *scil. ex*
Iudaismo 27 Antoniniana *R*³, antoniana *MR*¹

quam docebat. proinde si et pseudoapostoli inreperant, horum quoque qualitas edita est, circumcisionem uindicantium et Iudaicos fastus. adeo non de praedicatione, sed de conuersatione a Paulo denotabantur, aequè denotaturo, si quid de deo creatore aut Christo eius errassent. igitur distinguenda erunt ⁵ singula. si apostolos praeuarcationis et simulationis suspectos Marcion haberi queritur usque ad euangelii deprauationem, Christum iam accusat, accusando quos Christus elegit. si uero apostoli quidem integrum euangelium contulerunt, de sola conuictus inaequalitate reprehensi, pseudoapostoli autem ueritatem ¹⁰ eorum interpolauerunt et inde sunt nostra digesta, quod erit germanum illud apostolorum instrumentum, quod adulteros <non> passum est? quod Paulum inluminauit et ab eo Lucam? at si tam funditus deletum est, ut cataclysmo quodam ita inundatione falsariorum oblitteratum, iam ergo nec Marcion habet uerum. ¹⁵ aut si ipsum erit uerum, id est apostolorum, quod Marcion habet solus, id quomodo nostro consonat, quod non apostolorum, sed Lucae refertur? aut si non statim Lucae deputandum est quo Marcion utitur, quia nostro consonat, scilicet adulterato etiam circa titulum, ceterum apostolorum est, iam ergo et nostrum, ²⁰ quod illi consonat, aequè apostolorum est. 'sed adulteratum de titulo quoque.' 4. funis ergo ducendus est contentionis pari hinc inde nisu fluctuante: ego meum dico uerum, Marcion suum; ego Marcionis adfirmo adulteratum, Marcion meum. quis inter nos determinabit, nisi temporis ratio, ei praescribens auctoritatem, ²⁵ quod antiquius repperietur, et ei praeiudicans uitiationem, quod posterius reuincetur? in quantum enim falsum corruptio

1] cf. Gal. 2, 4. 2] cf. Gal. 2, 3—4.

1 pseudoapostoli *MF*, pseudapostoli *R uulgo* 3 fastus *MR*¹, fastos *R*³ *uulgo* 10 pseudoapostoli *MF*, pseudapostoli *R uulgo* 11 quo (= ubi) *Eng* 12 non *addidi*, adulteros passum est, quod . . . Lucam? *Eng* 13 at *scripsi*: aut *MR* 14 tam *MR*, iam *Eng* 17 *post* solus *signum interrogationis deleui* id *scripsi*: et *MR* 20 ceterum (= sed) *Ciacconius*: ceterorum *MR* 21 est, sed *uulgo* sed—quoque *aduersarii sunt; propterea male post* quoque *distinguuntur capita* 25 determinabit *R*, determinauit *MF* 26 antiquus *M* repperietur *MF*, repperietur *R* 27 reuincetur inuenietur *MR*¹, inuenietur *del. R*³

est ueri, in tantum praecedat necesse est ueritas falsum. prior erit res passione et materia aemulatione. alioquin quam absurdum, ut, si nostrum antiquius probauerimus, Marcionis uero posterius, et nostrum ante uideatur falsum quam habuerit de
 5 ueritate materiam, et Marcionis ante credatur aemulationem a nostro expertum quam et editum et postremo id uerius existimetur, quod est serius, post tot ac tanta iam opera atque documenta Christianae religionis saeculo edita. quae edi utique non potuissent sine euangelii ueritate. id est ante euangelii
 10 ueritatem. quod ergo pertinet ad euangelium interim Lucae, quatenus communitio eius inter nos et Marcionem de ueritate disceptat, adeo antiquius Marcionis est quod est secundum nos, ut et ipse illi Marcion aliquando crediderit, cum et pecuniam in primo calore fidei catholicae ecclesiae contulit, pro
 15 iectam mox cum ipso, posteaquam in haeresim suam a nostra ueritate desciiit. quid nunc, si negauerint Marcionitae primam apud nos fidem eius aduersus epistolam quoque ipsius? quid, si nec epistolam agnouerint? certe 'Antithesis' non modo fatentur Marcionis sed et praefertunt. ex his mihi probatio sufficit. si
 20 enim id euangelium, quod Lucae refertur penes nos, — uiderimus an et penes Marcionem — ipsum est, quod Marcion per Antithesis suas arguit ut interpolatum a protectoribus Iudaismi ad concorporationem legis et prophetarum, quo etiam Christum inde confingerent, utique non potuisset arguere nisi
 25 quod inuenerat. nemo post futura reprehendit, quae ignorat futura. emendatio culpam non antecedit. emendator sane euangelii a Tiberianis usque ad Antoniniana tempora euersi Marcion solus et primus obuenerit, expectatus tamdiu a Christo, paenitente iam, quod apostolos praemisisse properasset sine praesidio Marcionis. nisi quod humanae temeritatis, non diuinae
 30 auctoritatis negotium est haeresis, quae sic semper emendat

11 quatinus *M* 12 Marcionis (sc. euangelio) *N*, marcio *M*. Marcione *R*
 13 ipse *om.* *M* (in *mg. add. m. 1*) 16 desciiit *MR*, desciiuit *Rig* 17 epistolam *M*, epistolam *R* 23 quo *scripsi*: qua *MR* inde *scil. ex Iudaismo* 27 Antoniniana *R*³, antoniana *MR*¹

euangelia, dum uitiat, cum, et si discipulus Marcion, non tamen super magistrum, et si apostolus Marcion, siue ego, inquit Paulus, siue illi. sic praedicamus, et si prophetae Marcion, et spiritus prophetarum prophetis erunt subditi; non enim euersionis sunt, sed pacis, etiam si angelus Marcion, citius anathema dicendus quam euangelizator qui aliter euangelizauit. itaque dum emendat, utrumque confirmat: et nostrum anterius, id emendans quod inuenit, et id posterius, quod de nostri emendatione constituens suum et nouum fecit.

5. In summa: si constat id uerius quod prius, id prius quod <ab initio.> id ab initio quod ab apostolis, pariter utique constabit id esse ab apostolis traditum, quod apud ecclesias apostolorum fuerit sacrosanctum. uideamus, quod lac a Paulo Corinthii hauserint, ad quam regulam Galatae sint recorrecti, quid legant Philippenses Thesalonicenses Ephesii, quid etiam Romani de proximo sonent, quibus euangelium et Petrus et Paulus sanguine quoque suo signatum reliquerunt. habemus et Iohannis alumnas ecclesias. nam etsi Apocalypsin eius Marcion respuit, ordo tamen episcoporum ad originem recensens in Iohannem stabit auctorem. sic et ceterarum generositas recognoscitur. dico itaque apud illas, nec solas iam apostolicas, sed apud uniuersas, quae illis de societate sacramenti confederantur, id euangelium Lucae ab initio editionis suae stare, quod cum maxime tuemur, Marcionis uero plerisque nec notum. nullis autem notum ut non eo damnatum? habet plane et illud ecclesias, sed suas, tam posteras quam adulteras, qua-

1] cf. Matth. 10, 24. 2] I Cor. 15, 11. 4] I Cor. 14, 32.
6] cf. Gal. 1, 8. 14] cf. I Cor. 3, 2.

7 qui *M*. quia *R* 8 anterius *Lat*: alterius *MR* 12 quod <ab initio,> id ab initio *scripsi*: quod et ab initio *MF*. quod et ab initio. <id ab initio> *R uulgo* 15 chorinthi *M* galathae *M* sint *R*, sunt *M*
16 Philippenses *R* Thesalonicenses *R* 23 confoederantur *R*, conferantur *MF* 25 tueamur *M* (a *eras*.) notum, nullis *uulgo* 26 autem *om. R*¹ eo (*scil. quod plerisque nec notum est*) damnatum *MGR*², eodem natum *R*¹, eadem damnatum *Oehlerus* *signum interrogationis posui*

rum si censum requiras, facilius apostaticum inuenias quam apostolicum, Marcione scilicet conditore uel aliquo de Marcionis examine. faciunt fauos et uespae, faciunt ecclesias et Marcionitae. eadem auctoritas ecclesiarum apostolicarum ceteris
 5 quoque patrociniabitur euangelis, quae proinde per illas et secundum illas habemus, Iohannis dico atque Mathei. licet et Marcus quod edidit Petri adfirmetur, cuius interpres Marcus. nam et Lucae digestum Paulo adscribere solent. capit autem magistrorum uideri quae discipuli promulgarint. itaque et de
 10 his Marcion flagitandus. quod omissis eis Lucae potius institerit, quasi non et haec apud ecclesias a primordio fuerint, quemadmodum et Lucae. atquin haec magis a primordio fuisse credibile est, ut priora, qua apostolica, ut cum ipsis ecclesiis dedicata. ceterum quale est, si nihil apostoli ediderunt, ut
 15 discipuli potius ediderint, qui nec discipuli existere potuissent sine ulla doctrina magistrorum? igitur, dum constet haec quoque apud ecclesias fuisse, cur non haec quoque Marcion attigit aut emendanda, si adulterata, aut agnoscenda, si integra? nam et competit ut, si qui euangelium peruertebant, eorum
 20 magis curarent peruersionem, quorum sciebant auctoritatem receptiorem. ideo et pseudoapostoli, quod per falsum apostolos imitarentur. in quantum ergo emendasset quae fuissent emendanda, si fuissent corrupta, in tantum confirmauit non fuisse corrupta quae non putauit emendanda. denique emendauit
 25 quod corruptum existimauit. sed nec hoc merito, quia non fuit corruptum. si enim apostolica integra decucurrerunt, Lucae autem, quod est secundum nos, adeo congruit regulae eorum, ut cum illis apud ecclesias maneat, iam et Lucae constat integrum decucurrisse usque ad sacrilegium Marcionis.
 30 denique ubi manus illi Marcion intulit, tunc diuersum et

2 marcione *M* 6 atque mathei *MF*, et Matthaei *R uulgo* 8 capit autem *Iun*: capita *MR*¹, capit *R*³ 10 quid *Urs* 18 ignoscenda *M* 21 pseudoapostoli *MF*, pseudoapostoli *R uulgo* 26 integra *Lat*: integrae *M*, integre *R uulgo* decucurrerunt *MR*, decurrerunt *F* 29 decucurrise *MR*, decurrise *F*

aemulum factum est apostolicis. igitur dabo consilium discipulis eius, ut aut et illa conuertant, licet sero, ad formam sui, *** quo cum apostolicis conuenire uideatur. nam et cotidie reformant illud, prout a nobis cotidie reuincuntur. aut erubescant de magistro suo utrobique traducto, cum euangelii ueritatem nunc ex conscientia tramittit nunc ex impudentia euertit. his fere compendiis utimur. cum de euangelii fide aduersus haereticos expeditur, defendentibus et temporum ordinem posteritati falsariorum praescribentem et auctoritatem ecclesiarum traditioni apostolorum patrocinantem, quia ueritas falsum praecedat necesse est et ab eis procedat, a quibus tradita est. 10

6. Sed alium iam hinc inimus gradum. ipsum, ut professus sumus, euangelium Marcionis prouocantes, sic quoque probaturi adulteratum. certe enim totum quod elaborauit, etiam antithesis praestruendo, in hoc cogit, ut ueteris et noui testamenti diuersitatem constituat proinde Christum suum a creatore separatum, ut dei alterius, ut alienum legis et prophetarum. certe propterea contraria quaeque sententiae suae erasit, conspirantia cum creatore, quasi <ab> adsertoribus eius in-texta, competentia autem sententiae suae reseruauit. haec conueniemus, haec amplectemur: si nobiscum magis fuerint, si Marcionis praesumptionem percusserint, tunc et illa constabit eodem uitio haereticae caecitatis erasa, quo et haec reseruata. sic habebit intentio et forma opusculi nostri, sub illa utique conditione, quae ex utraque parte condita sit. constituit Marcion alium esse Christum. qui Tiberianis temporibus a deo quon-

1 <ab> apostolicis *Gel* 2 et *om. Oehlerus* 3 lacunam signauit: aut ad formam illorum suum *intercidisse puto* uideatur *scripsi*: uideantur *MR* uideantur, — nam . . . reuincuntur — aut erubescant *uulgo* 5 erubescant *M*, erubescunt *R* de magistro suo *scripsi*: de magistro *add. in mg. m. 1 M (in uersu lacuna 13 litterarum)*, de magistro *R uulgo* 6 ueritatem *M* (uerita in ras.) 7 de euangelii fide *MGR*³, de euangelii *R*¹ 11 procedat *M*, praecedat *R* 14 elaborauit *MGR*³, elaborabit *R*¹ 16 constituat *scripsi*: constituat *MR* 17 separatum *MGR*³, separaturum *F*¹, separaturus *R*¹ dei *Riq*: deum *MR* 19 <ab> adsertoribus *R*, adsertoribus *MF* 21 amplectemur, si *uulgo* 22 percusserint. tunc *uulgo* 25 marcioni *M*

dam ignoto reuelatus sit in salutem omnium gentium, alium, qui a deo creatore in restitutionem Iudaici status sit destinatus, quandoque uenturus. inter hos magnam et omnem differentiam scindit, quantam inter iustum et bonum, quantam inter legem
 5 et euangelium, quantam inter Iudaismum et Christianismum. hinc erit et nostra praescriptio, qua defigimus nihil Christo dei alterius commune esse debere cum creatore: ceterum creatoris pronuntiandum, si administrauerit dispositiones eius, si impleuerit prophetias eius, si adiuuerit leges eius, si reprae-
 10 sentauerit promissiones eius, si restaurauerit uirtutes eius, si sententias reformauerit, si mores, si proprietates expresserit. huius pacti et huius praescripti, quaeso te, lector, memineris ubique et incipe recognoscere aut Marcionis Christum aut creatoris.

7. Anno quintodecimo principatus Tiberii proponit eum
 15 descendisse in ciuitatem Galilaeae Capharnaum, utique de caelo creatoris, in quod de suo ante descenderat. ecquid ergo ordinis fuerat, ut prius de suo caelo in creatoris descendens describeretur? cur enim non et ista reprehendam, quae non implent fidem ordinariae narrationis, deficientis in mendacio semper?
 20 plane semel dicta sint per quae iam alibi retractauimus: an descendens per creatorem, et quidem aduersus ipsum, potuerit ab eo admitti et inde tramitti in terram aequae ipsius. nunc autem et reliquum ordinem descensionis expostulo, tenens 'descendisse' illum. uiderit enim, sicubi 'apparuisse' positum est.
 25 apparere subitum ex inopinato sapit conspectum, qui semel impegerit oculos in id, quod sine mora apparuit, descendisse autem dum fit uidetur et subicit oculos de facto. etiam ordi-

14] cf. Luc. 3, 1. 15] cf. Luc. 4, 31.

2 qui a deo *in ras.* *M* 3 inter *MR*³, intra *R*¹ 4 inter iustum *in ras.* *M*
 6 Christo *om.* *R*¹ 7 creatore, ceterum *uulgo*, creatore, ceterum <eum> *Eng*
 14 tyberii *M*, Tiberiani *R uulgo* deum *Gel* 15 galilaeae *M* capharnaum *M*
 16 quod *R*, quo *M* ecquid *Rig*: et quid *MR* 20 retractauimus *scil.*
ea quae non implent fidem ordinariae narrationis an *R*, ac *M*
 25 apparere (rere *ex rue a m.* 2) *M* 26 oculos in id *R*, oculo sinit *M*
 27 subicit *M*, subit *R* oculos de facto. *scripsi*: oculos. de facto *uulgo*;
intellego: das Herabsteigen aber wird bemerkt, indem es geschieht, und hält die Augen emporgesichtet von dem Augenblick an, wo es eintritt

nem facit atque ita cogit exigere, quali habitu, quali suggestu, quonam impetu uel temperamento, etiam quo in tempore diei noctisue descenderit; praeterea, quis uiderit descendentem, quis retulerit, quis adseuerauerit rem, utique nec adseueranti facile credendam. indignum denique, ut Romulus quidem ascensus sui in caelum habuerit Proculum adfirmatorem, Christus uero dei descensus de caelo sui non inuenerit adnuntiatorem, *** quasi non sic et ille ascenderit isdem mendacii scalis, sicut et iste descendit. quid autem illi cum Galilaea. si non erat creatoris, cui ista regio destinabatur ingressuro praedicationem, dicente Esaia: hoc primum bibito, cito facito, regio Zabulon et terra Nephtalim. et ceteri qui maritimam, et Iordanis, Galilaea nationum. populus, qui sedetis in tenebris, uidete lumen magnum; qui habitatis terram, sedentes in umbra mortis. lumen ortum est super uos? bene autem, quod et deus Marcionis inluminator uindicatur nationum, quo magis debuerit, uel de caelo etsi descenderet, utique in Pontum potius descendere quam in Galilaeam. ceterum et loco et inluminacionis opere secundum praedicationem occurrentibus Christo iam eum prophetatum incipimus agnoscere, ostendentem in primo ingressu uenisse se, non ut legem et prophetas dissolueret, sed ut potius adimpleret. hoc enim Marcion ut additum erasit. sed frustra negabit Christum dixisse quod statim fecit ex parte. prophetiam enim interim de loco adimpleuit: de caelo statim ad synagogam. ut dici solet: 'ad quod uenimus, hoc age'.

11] Es. 9, 1—2. cf. Matth. 4, 15—16. 22] cf. Matth. 5, 17. 25] cf. Luc. 4, 16. 21.

3 descenderit. praeterea *uulgo* 7 dei *om.* *NPam* 8 *lacunam signaui*: ut sic interim agamus *uel similia desidero*. <non> quasi non sic *Eng* isdem *MF*, iisdem *R uulgo* mendacii *R*, mendacii *MF* 11 bibito *R¹*, ibito *MF*, obito *R³G* 13 qui maritimam (*scil. incolitis terram*), et Iordanis (*scil. terra*) post nationum *grauius distinxi* 15 terram *om.* *R¹* 16 super uos *MR*, uobis *N* 17 debuerit, uel de caelo etai descenderet *scripsi* (cf. l. 8 et 9): debuerit uel de caelo descendere, etsi *MR* 19 loco *R³*, in loco *MR¹* 24 negabit *R³*, negauit *MR¹*

Marcion: aufer etiam illud de euangelio: non sum missus nisi ad oues perditas domus Israhel. et: non est auferre panem filiis et dare eum canibus, ne scilicet Christus Israhelis uideatur. sufficiunt mihi facta pro dictis.

5 detrahe uoces Christi mei: res loquentur. ecce uenit in synagogam: certe ad oues perditas domus Israhelis. ecce doctrinae suae panem prioribus offert Israhelitis: certe, ut filios praefert. ecce aliis eum nondum impertit: certe, ut canes praeterit. quibus autem magis impertisset quam extraneis creatoris. si ipse

10 inprimis non fuisset creatoris? et tamen quomodo in synagogam potuit admitti tam repentinus, tam ignotus, cuius nemo adhuc certus de tribu, de populo, de domo, de censu denique Augusti, quem testem fidelissimum dominicae natiuitatis Romana archina custodiunt? meminerant certe, nisi circum-

15 cisum scirent, non admittendum in sancta sanctorum. sed etsi passim synagoga adiretur, non tamen ad docendum nisi ab optime cognito et explorato et probato iam pridem in hoc ipsum uel aliunde commendato cum hoc munere. stupebant autem omnes ad doctrinam eius. plane. quoniam, inquit,

20 in potestate erat sermo eius, non quoniam aduersus legem et prophetas docebat. utique enim eloquium diuinum et uim et gratiam praestabat, magis exstruens quam destruens substantiam legis et prophetarum. alioquin non stuperent, sed horrerent, nec mirarentur, sed statim auersarentur destructorem

25 legis et prophetarum, et utique inprimis alterius dei praedicatorum, quia nec potuisset aduersus legem et prophetas docere et hoc nomine aduersus creatorem non praemissa diuersae atque aemulae diuinitatis professione. cum ergo nihil

1] Matth. 15, 24. 2] Matth. 15, 26. 18] Luc. 4, 32.

2 est (= ἕξουσις) *MR*, est <bonum> *Lat* 4 uidetur *scripsi*: uideretur *MR* sufficiunt *MF*, sufficiant *R* 5 uoces *M*, uocem *R* 11 inrepentinus *M* (*corr. m. 1*) 13 augusti *M* (*v s. u. a m. 1*) 14 nisi (ni in *ras.*) *M* 18 aliunde *R*, alii de *M* conmendato *M* cum hoc munere *fort. spuria*; *diplacet enim illud* cum multoque aptius ex antecedentibus suppleretur: in hoc ipsum (*scil. docendi munus*) 21 diuinum et ui et gratia *fort.* 24 horrerent. nec *uulgo* 26 potuisset *R*, potius set *MF*

tale scriptura significet, nisi solam uim et potestatem sermonis admirationi fuisse, facilius ostendit secundum creatorem docuisse illum, quia non negauit, quam aduersus creatorem, quia non significauit. atque ita aut eius erit agnoscendus, secundum quem docuit, aut praeuaricator iudicandus, si secundum eum, aduersus quem uenerat, docuit. exclamat ibidem spiritus daemonis: quid nobis et tibi est, Iesu? uenisti perdere nos; scio qui sis, sanctus dei. hic ego non retractabo, an et hoc cognomentum competierit ei, quem nec Christum uocari oporteret, si non creatoris, — alibi iam de nominibus expostulatum est — at nunc discepto, quomodo hoc eum uocari cognouerit daemon, nulla umquam retro emissa praedicatione in illum a deo ignoto et in id temporis muto, cuius nec sanctum eum contestari potuit, ut ignoti (et)iam ipsi suo creatori. quid autem iam tale ediderat nouae diuinitatis. per quod posset alterius dei sanctus intellegi? tantum quod synagogam introgressus et nec sermone operatus (erat) aliquid aduersus creatorem? sicut ergo quem ignorabat nullo modo poterat Iesum et sanctum dei agnoscere, ita quem norat agnouit. nam et prophetam meminerat sanctum dei praedicasse et Iesum nomen domini esse in filio Naue. haec et ab angelo exceperat secundum nostrum euangelium: propterea quod in te nascetur uocabitur sanctum, filius dei, et uocabis nomen eius Iesum. sed et habebat utique sensum aliquem dominicae dispositionis — licet daemon tamen — magis quam alienae et nondum satis cognitae. nam et praemisit: quid nobis et tibi, Iesu? non quasi in extraneum, (sed) ad quem pertinent spiritus creatoris. nec enim dixit: 'quid tibi et

7] Luc. 4, 34. 20] cf. Ps. 15, 10. cf. Act. 2, 27. 21] cf. Deut. 28, 10. 22] Luc. 1, 35. 23] Luc. 1, 31. 26] Luc. 4, 34.

1 solamium *M* 7 Iesu *R*, ihu *M* 9 nec *R*, ne *MF* 10 *parenthesin indicauit Eng* 11 hoc eum *MFR*³, eum *R*¹ 14 ignoti *Urs*: ignoto *MR* <et>iam *Urs*: iam *MR* suo creatori *scil. daemonis* 15 ediderat *R*, ediderit *M* 16 posset *M*, possit *R* 17 erat *addidi* 21 domini *scripsi*: dei *MR* 27 Iesu *in MR post extraneum traditum huc transtulit Iun*; iniuria *reposit* *Oehlerus* sed *add. Iun*

nobis? sed 'quid nobis et tibi'? se deplorans et sorti suae
 exprobrans. quam iam uidens adicit: uenisti perdere nos.
 adeo iudicis et ultoris et, ut ita dixerim, saeui dei filium
 agnouerat Iesum, non optimi illius, et perdere et punire nesci-
 5 entis. quorsum hunc locum praemisimus? ut Iesum et a dae-
 mone non alium doceamus agnitum et a semetipso non alium
 confirmatum quam creatoris. 'atquin', inquis, 'inrepuuit illum
 Iesus'. plane, ut inuidiosum et in ipsa confessione petulantem,
 ut male adulantem, quasi haec esset summa gloria Christi, si
 10 ad perditionem daemonum uenisset et non potius ad hominum
 salutem, qui nec discipulos de subactione spirituum, sed de
 candida salutis gloriari uolebat. aut cur eum increpuuit? si
 quasi mentitum in totum, ergo non fuit Iesus nec dei sanctus
 omnino; si quasi ex parte mentitum, quod eum Iesum quidem
 15 et sanctum dei, sed creatoris, existimasset, iniustissime incre-
 puuit hoc sentientem, quod sciebat sentiendum, et hoc non aesti-
 mantem, quod ignorabat aestimandum: alium Iesum et alterius
 dei sanctum. quodsi uerisimiliorem statum non habet increpatio
 nisi quem nos interpretamur, iam ergo et daemon nihil mentitus
 20 est, non ob mendacium increpuit; ipse enim erat Iesus, praeter
 quem alium daemon agnouisse non poterat, et Iesus eum con-
 firmauit, quem agnouerat daemon, dum non ob mendacium
 increpat daemonem.

8. Nazaraeus uocari habebat secundum prophetiam Christus
 25 creatoris. unde et ipso nomine nos Iudaei Nazarenos appellant
 per eum. nam et sumus de quibus scriptum est: Nazaraei
 exalbatu sunt super niuem, qui scilicet retro luridati
 delinquentiae maculis et nigrati ignorantiae tenebris. Christo
 autem appellatio Nazaraei competitura erat ex infantiae latebris,

2] Luc. 4, 34. 7] cf. Luc. 4, 35. 11] cf. Luc. 10, 20.
 26] Thren. 4, 7.

1 se *R*³, sed *MR*¹ 9 ut *MR*, et *Pam* 14 eum *R*, in eum *MF*
 15 existimas; sed *M* 16 existimantem *Pam* 17 existimandum *Pam*
 18 increpationi si *M* 19 mentitus (*m eras.*) *M* 25 Nazarenos *MR*,
 Nazaraeos *Pam* 27 exalbatu *R*³, exaltati *MR*¹ 29 nazarei *M*

<in> quas apud Nazareth descendit, uitando Archelaum, filium
 Herodis. hoc propterea non omisi, quia Christum Marcionis
 oportuerat omne commercium eierasse etiam locorum famili-
 arium Christi creatoris, habentem tanta Iudaeae oppida non ita
 Christo creatoris per prophetas emancipata. ceterum prophe- 5
 tarum erit Christus, ubicumque secundum prophetas inuenitur.
 et tamen apud Nazareth quoque nihil noui notatur praedicasse,
 dum alio merito [unius prouerbi] eiectus refertur. hic primum
 manus ei iniectas animaduertens necesse habeo iam de sub-
 stantia eius corporali praefinire, quod non possit phantasma 10
 credi qui contactum et quidem uiolentia plenum detentus et
 captus et ad praecipitium usque protractus admiserit. nam
 etsi per medios euasit, sed ante iam uim expertus et postea
 dimissus, scilicet soluto, uti adsolet, tumultu, uel etiam inrupto.
 non tamen per caliginem eluso, quae nulli omnino tactui 15
 succidisset, si fuisset. tangere enim et tangi nisi corpus
 nulla potest res etiam saecularis sapientiae digna sententia
 est. ad summam: et ipse mox tetigit alios, quibus manus
 imponens, utique sentiendas, beneficia medicinarum conferebat.
 tam uera, tam non imaginaria, quam erant per quas conferebat. 20
 ipse igitur est Christus Esaiiae, remediator ualitudinum: hic,
 inquit. imbecillitates nostras aufert et langores portat.
 portare autem Graeci etiam pro eo solent ponere, quod est tol-
 lere. sufficit interim mihi generalis repromissio. quodcumque cura-
 uerit Iesus, meus est. ueniemus tamen et ad species curationum. 25

Ceterum et a daemoniis liberare curatio est ualitudinis.
 itaque spiritus nequam quasi ex forma iam prioris exempli
 cum testimonio excedebant uociferantes: tu es filius dei.

1] cf. Matth. 2, 22. 8] cf. Luc. 4, 23. [24.] 29. 12] cf. Luc.
 4, 29. 13] cf. Luc. 4, 30. 16] Lucret. de rer. nat. I, 305. 21] Es.
 53, 4. 28] Luc. 4, 41.

1 <in> quas scripsi: quas MR, <ad> quas Gel 5 mancipata Iun
 8 alio merito (= um einer anderen Schuld willen, cf. Luc. 4, 23) scripsi:
 alio, merito uulgo unius prouerbi seclusi; est interpretamentum, et
 quidem ineptum, uerborum alio merito, sumptum ex Luc. 4, 24. 15 eluso
 R^s, eius o MR¹ 17 sapientia Oehlerus 22 langores MF, languores R
 26 ad daemoniis M est R, et M

cuius dei, uel hic pareat. 'sed proinde increpabantur et iubebantur tacere'. proinde enim Christus ab hominibus, non ab spiritibus inmundis uolebat se filium dei agnosci, ille Christus dumtaxat, cui hoc congruebat, quia praemiserat per
 5 quos posset agnosci, et utique digniores praedicatores. illius erat praeconium inmundi spiritus respuere, cui sancti abundabat. porro qui numquam fuerat adnuntiatus, si tamen uolebat agnosci, — frustra autem uenerat, si uolebat — non esset aspernatus testimonium alienae et cuiuscumque substantiae,
 10 quia propriae non habebat qui in aliena descenderat. iam nunc et qua destructor creatoris nihil magis gestisset quam a spiritibus ipsius agnosci et diulgari prae timore; nisi quod Marcion deum suum timeri negat, defendens bonum non timeri, sed iudicem, apud quem sint materiae timoris, ira saeuitia iudicia
 15 uindicta damnatio. sed et daemonia timore utique cedebant, — ergo timendi dei filium confitebantur, occasionem habitura non cedendi, si non timendi — et ille iussu et increpitu ea expellens, non suasu, qua bonus, timendum se exhibebat. aut numquid ideo increpabat, quia timebatur, nolens timeri? et
 20 quomodo ea uolebat excedere, quod nisi timore non facerent? cecidit ergo in necessitatem, qua disparem se naturae suae ageret, cum posset ut bonus semel eis parcere, cecidit et in aliam praeuaricationis notam, cum se a daemoniis quasi filium creatoris sustineret timeri, ut iam non propria potestate ex-
 25 pelleret daemonia, sed per creatoris auctoritatem.

In solitudinem procedit. sollempnis et huiusmodi regio creatoris. oportebat sermonem illic quoque uideri in corpore, ubi egerat aliquando et in nube. competebat et euangelio habitus loci, qui placuerat et legi. capiat itaque iocunditatem solitudo; hoc

1] cf. Luc. 4, 41. 26] cf. Luc. 4, 42. 28] cf. Exod. 13, 21. 29] cf. Es. 35, 1.

1 hic *om.* *R*¹ 2 ab *MF*, a *R* 6 sancti *scil. spiritus praeconium* abundabat *scripsi*: abundabant *MR* 8 esset *R*³, esse et *MR*¹ 10 quia *scripsi*: qui *MR* 16 *parenthesin indicauit*: cedebant. ergo *uulgo* 24 sustineret *R*, sustinere et *F*, sustineri et *M* 26 procedit *R*³, procedii *MR*¹ 27 <et> in corpore *fort.*

Esaias promiserat. detentus a turbis: oportet me, inquit, et aliis ciuitatibus adnuntiare regnum dei. ostenderat iam alicubi deum suum? non puto adhuc usque. sed [de] his loquebatur, qui alium quoque deum nouerant? nec hoc credo. ergo si nec ille alium deum ediderat nec illi nouerant praeter creatorem, eiusdem dei regnum portendebat, quem solum sciebat notum eis, qui audiebant.

9. De tot generibus operum quid utique ad piscaturam respexit, ut ab illa in apostolos sumeret Simonem et filios Zebedaei — non enim simplex factum uideri potest de quo argumentum processurum erat — dicens Petro trepidanti de copiosa indagine piscium: ne time, abhinc enim homines eris capiens? hoc enim dicto intellectum illis suggererat adimpletae prophetae, se eum esse, qui per Hieremiam pronuntiarat: ecce ego mittam piscatores multos, et piscabuntur illos, homines scilicet. denique relictis nauclis secuti sunt eum, ipsum intellegentes, qui coeperat facere quod edixerat. aliud est, si adfectauit de nauiculariorum collegio adlegere, habiturus apostolum quandoque nauclerum Marcionem.

Praestruximus quidem aduersus antithesis nihil proficere proposito Marcionis quam putat diuersitatem legis et euangelii, ut et hanc a creatore dispositam, denique praedicatam in reprobatione nouae legis et noui sermonis et noui testamenti. sed quoniam adtentius argumentatur apud illum suum nescio quem συνταλαίπωρον (commiseronem) et συμμίσθμενον (coodibilem) in leprosi purgatione, non pigebat ei occurrere et inprimis figuratae legis uim ostendere, quae in exemplo leprosi non con-

1] Luc. 4, 43. 9] cf. Luc. 5, 1—11. 12] Luc. 5, 10. 15] Hier. 16, 16. 26] cf. Luc. 5, 12—14. 27] cf. Leu. 13, 44—46.

1 inquis *M* 2 ostenderat *MR*³, offenderat *R*¹ 3 de *seclusit* *R*³; *restituit* *Rig*, sed *iniuria* (cf. l. 4) 9 Simonem *R*, symonem *M* 14 eum *R*³, enim *MR*¹ iheremia *M* 16 nauclis *MF*, nauclis *R uulgo* 25 συνταλαίπωρον *R*, CYNΤΑΑΝΠΩΡΟΥΜ *M* <id est> commiseronem *R*³ *uulgo* συμμίσθμενον *R*, CYNMEICOYΜΕΝΟΥΜ *M* <id est> coodibilem *R*³ *uulgo* 26 purgatione *scripsi*: purgationem *MR* pigebat *MF*, pigebit *R uulgo*

tingendi, immo ab omni commercio summonendi, communicationem prohibebat hominis delictis commaculati, cum quibus et apostolus cibum quoque uetat sumere; participari enim stigmata delictorum quasi ex contagione, si qui se cum
 5 peccatore miscuerit. itaque dominus, uolens altius intellegi legem per carnalia spiritalia significantem, et hoc nomine non destruens sed magis extruens quam pertinentius uolebat agnosci, tetigit leprosum. a quo et si homo inquinari potuisset, dens utique non inquinaretur, incontaminabilis scilicet: ita non
 10 praescribetur illi, quod debuerit legem obseruare et non contingere immundum, quem contactus immundi non erat inquinaturus. hoc magis meo Christo competere sic doceo, dum tuo non competere demonstro. si enim ut aemulus legis tetigit leprosum, nihili faciens praeceptum legis per contemptum
 15 inquinamenti, quomodo posset inquinari qui corpus non habebat, quod inquinaretur? phantasma enim inquinari non posset. qui ergo inquinari non poterat, ut phantasma, iam non uirtute diuina incontaminabilis erit, sed phantasmatis inanitate, nec contempsisse uideri potest inquinamentum, cuius materiam
 20 non habebat: ita nec legem destruxisse qui inquinamentum ex occasione phantasmatis, non ex ostentatione uirtutis euaserat.

Si autem Heliseus. prophetae creatoris, unicum leprosum Naaman Syrum ex tot leprosis Israhelitis emundauit, nec hoc ad diuersitatem facit Christi, quasi hoc modo melioris, dum
 25 Israhelitem leprosum emundat extraneus, quem suus dominus emundare non ualuerat: Syro facilius emundato significat † per nationes emundationis in Christo, lumine earum, quae septem maculis capitalium delictorum inhorrent: idolatria blasphemia homicidio adulterio stupro falso testimonio

3] cf. I Cor. 5, 11. 22] cf. IIII Reg. 5, 9—18. 27] cf. Luc. 2, 32.

4 qui *R*, quis *M* 7 pertinentius *MR*¹, pertinens eius *R*³ 8 leprosum, a quo *uulgo* 14 nihili *R*, nihil *M* 24 melioris *R*³, meliori se *MR*¹ 25 Israhelitem *R*, israhelitem *MF* emundauit *N Pam* 26 ualuerat, Syro *uulgo* significat (*scil. prophetae*) *MR*¹, significato *R*³ *uulgo* 27 pro-piores nationes emundationis *fort.*, per nationes emundationes *Eng*

fraude. quapropter septies, quasi per singulos titulos, in Iordane lauit, simul ut et totius hebdomadis caneret expiationem et quia unius lauacri uis et plenitudo Christo soli dicabatur. facturo in terris sicut sermonem compendiatum ita et lauacrum. nam et hoc opponit Marcion: Heliseum quidem materia eguisse, aquam adhibuisse, et eam septies, Christum uero uerbo solo, et hoc semel functo, curationem statim repraesentasse. quasi non audeam et uerbum ipsum in substantiam creatoris uindicare: nullius rei non ille potior auctor, qui prior. incredibile plane, ut potestas creatoris uerbo remedium uitii unius operata sit, quae uerbo tantam mundi molem semel protulit. unde magis dinoscitur Christus creatoris quam ex uerbi potestate? sed 'ideo alius Christus, quia aliter quam Heliseus, quia potentior dominus famulo suo'. quid constituis, Marcion? proinde res agi a seruis, quemadmodum ab ipsis dominis? non times, ne in dedecus tibi uertat, si ideo Christum negas creatoris. quia potentior fuerit famulo creatoris, quia ad Helisei pusillitatem maior agnoscat, si tamen maior? par enim curatio, licet distet operatio. quid amplius praestitit tuus Christus quam meus Heliseus? immo quid magnum praestitit Christi tui uerbum, cum id praestiterit, quod fluuius creatoris?

Secundum haec cetera quoque occurrunt. quantum enim ad gloriae humanae auersionem pertinebat, uetuit eum diuulgare, quantum autem ad tutelam legis, iussit ordinem impleri: uade, ostende te sacerdoti et offer munus, quod praecepit Moyses. argumenta enim figurata utpote prophetae legis adhuc in suis imaginibus tuebatur, quae significabant hominem quondam peccatorem uerbo mox

1] cf. IIII Reg. 5, 14. 4] cf. Rom. 9, 28. 14] cf. Matth. 10, 24. 25] Luc. 5, 14.

2 ut et *M*, et ut *R* 3 et (*prius*) *del. Pam* 7 uero uerbo *R*³, uerbo uero *MR*¹ functo *MR* (*defendit iure Eng; cf. de praescr. haer. 29: tot ministeria perperam functa*), functum *Lat* 15 Marcion, proinde *uulgo* 17 quia—agnoscatur *scripsi*: qui—agnoscitur *MR* 21 Christi tui *M*, tui Christi *R uulgo* 26 figurata, utpote propheta, legis *Eng* utpote *M*, utputa *R* 27 prophetae *MR*, prophetatae *Pam*

dei emaculatum offerre debere munus deo apud templum, orationem scilicet et actionem gratiarum apud ecclesiam per Christum Iesum, catholicum patris sacerdotem. itaque adiecit: ut sit uobis in testimonium, sine dubio quo testabatur se
 5 legem non dissoluere, sed adimplere, quo testabatur se ipsum esse, qui morbos et ualitudines eorum suscepturus adnuntiabatur. hanc tam congruentem et debitam interpretationem testimonii adulator Christi sui Marcion sub obtentu mansuetudinis et lenitatis quaerit excludere. nam 'ut bonus', inquit,
 10 'praeterea (ut) sciens omnem, qui lepra esset liberatus, sollempnia legis executurum, ideo ita praecepit'. in uanum ergo descendit quasi legem destructurus, cum cedit obsecutoribus legis. atquin, quasi sciens formam eorum, magis ab ea auertendos praeuenire debuerat, si in hoc uenerat. quid tum? perseuerauitne in boni-
 15 tate, id est permissione legis, an non? si enim bonus perseuerauit, nusquam destructor erit legis nec dei alterius habitur, cessante legis destructione, per quam alterius dei uindicatur. si non perseuerauit bonus, destruendo postea legem, falsum ergo testimonium [postea] collocauit apud illos in cura-
 20 tione leprosi; deseruit enim bonitatem, dum destruit legem. malus iam, quando legis euersor. si bonus, cum legis indultor. sed et eo, quod indulsit legi obsequium, bonam legem confirmauit. nemo enim malo obsequi patitur. ergo et sic malus, si obsequium legi malae indulsit, et sic deterior, si bonae
 25 legis destructor aduenit. proinde si ut sciens omnem, qui lepra liberatus esset, ita facturum, ideo praecepit munus offerre, potuit et non praecepisse quod sciebat ultro futurum. cur enim non tacuit, ut homo solo suo arbitrio legi oboediret? tunc

4] Luc. 5, 14. 5] cf. Matth. 5, 17. 6] cf. Es. 53, 4.

5 quo testabatur—adnuntiabatur *fort. spuria; cf. quae sequuntur et 444, 3 sqq.* 9 ut bonus *scripsi*: et bonus *MR* 10 <ut> sciens *scripsi*: sciens *MR* 11 uerba in uanum—in hoc uenerat, *quae in MR infra l. 27 post* ultro futurum *leguntur, huc transtuli* 13 formam eorum = *ihre Art, nämlich die feierlichen Formen des Gesetzes zu erfüllen* 15 an *Pam*: aut *MR* 16 nusquam *MR*, numquam *Pam* 19 postea *seclusi* 23 obsequi *MR*³, obsequio *R*¹ 24 legi malae *M*, malae legi *R uulgo* 27 sciebat *M* (*corr. m. 1*) cur enim *MR*, cur ergo *N Pam*

enim aliquatenus posset uideri patientiae suae praestitisse. sed adicit etiam auctoritatem suam exaggeratam testimonii pondere. cuius iam testimonii, nisi legis adsertae? certe nihil interest. quomodo firmauerit legem, siue qua bonus siue qua superuacuus, siue qua patiens siue qua inconstans, dum te, Marcion, 5 de gradu pellam. ecce praecepit legem impleri. quocumque modo praecepit, eodem potuit etiam illam praemisisse sententiam: non ueni legem dissoluere, sed adimplere. quid ergo tibi fuit de euangelio erasisse quod saluum est? confessus es enim prae bonitate fecisse illum quod negas dixisse. constat 10 ergo dixisse illum, quia et fecit, et te potius uocem domini de euangelio eradicasse quam nostros iniecisse.

10. Curatur et paralyticus, et quidem in coetu, spectante populo. uidebit enim, inquit Esaias, populus sublimitatem domini et gloriam dei. quam sublimitatem et quam gloriam? conualescite, manus dimissae et genua dissoluta — hoc erit paralysis —; conualescite, ne timete, non otiose iterans 'conualescite' nec uane subiungens 'ne timete', quoniam cum redintegratione membrorum uirium quoque representationem pollicebatur: exurge et tolle grabattum tuum, 20 simul et animi uigorem ad non timendos qui dicturi erant: quis dimittet peccata nisi solus deus? habes itaque iam et specialis medicinae dispunctam prophetiam et eorum, quae medicinam sunt secuta. pariter et dimissorem delictorum Christum recognosce apud eundem prophetam: quoniam, inquit, 25 in plurimis dimittet delicta eorum, et delicta nostra ipse auferet. nam et in primore ex ipsius domini persona:

8] Matth. 5, 17. 13] cf. Luc. 5, 17—26. 14—17] Es. 35, 2—4. 20] Luc. 5, 24. 22] Luc. 5, 21. 25] Es. 53, 11.

1 perstitisse *Oehlerus* 4 superuacuus = *sich der Mühe des Verbietens (als einer doch vergeblichen) entziehend* 6 pellam (a *in ras. a m.* 1) *M* 7 praecepit *M*, praecipit *R* 12 eradicasse *MRN*, erasisse *Pam* nostros *R*³, nostras *MR*¹ 16 gloriam? <quam disserit. subiciens:> *fort.* 17 ne *M*. nec *R uulgo* 18 ne *M*, nec *R uulgo* 20 grabattum *M*, grabbatum *F*, grabatum *R uulgo* 22 dimittet *M*, dimittit *R* 25 quoniam *M*, quomodo *R* 27 auferet *scripsi* (= *ἀνοίξει*): aufert *MR* primore *M*, priore *R uulgo*

etsi fuerint delicta uestra tamquam roseum, uelut
 niuem exalbabo, etsi tamquam coccinum, uelut lanam
 exalbabo, in roseo sanguinem ostendens prophetarum, in
 coccino domini, ut clariorem. etiam Micheas de uenia delictorum:
 5 quis deus, quomodo tu? eximens iniquitates et
 praeteriens iniustitias residuis hereditatis tuae; et
 non tenuit in testimonium iram suam, quia † uoluit et
 misericordiae; auertet et miserebitur nostri; demerget
 delicta nostra et demerget in profundum maris
 10 peccata nostra. sed et si nihil tale in Christum fuisset
 praedicatum, haberem huius benignitatis exempla in creatore,
 promittentia mihi et in filio patris adfectus. uideo Niniuitas
 scelerum ueniam consecutos a creatore, ne dixerim tunc quoque
 a Christo, qui a primordio egit in patris nomine. lego et
 15 Nathan prophetam agnoscenti Dauid delictum suum in Uriam
 dixisse: et dominus circumduxit delictum tuum et non
 morieris; proinde et Achab regem, maritum Iezabel, reum
 idolatriae et sanguinis Nabuthae, ueniam meruisse paenitentiae
 nomine, <et> Ionathan, filium Saulis, resignati ieiunii
 20 culpam deprecatione delesse. quid de ipso populo retexam,
 totiens delictorum indulgentia restituto? ab eo scilicet deo,
 qui mauult misericordiam quam sacrificium et peccatoris paenitentiam
 quam mortem. prius est igitur, neges creatorem indulsisse
 aliquando delicta, consequens est, ut ostendas nec in
 25 Christum suum tale quid eum praedicasse: et ita probabis
 nouam istam Christi, noui scilicet, benignitatem, si probaueris
 nec parem creatori nec praedicatam a creatore. sed et peccata
 dimittere an eius possit esse, qui negetur tenere, et an eius

1] Es. 1, 18. 5] Mich. 7, 18—19. 12] cf. Ion. 3, 10. 16] II
 Reg. 12, 18. 17] cf. III Reg. 21, 29. 19] cf. I Reg. 14, 27. 45.
 22] cf. Os. 6, 6; Prou. 21, 3. cf. Ez. 33, 11.

7 uoluit et *MR*, uoluit esse *Oehlerus*, uolens est *fort.* (ὅτι θελήτης
 ἐλέους ἐστίν) 8 misericordiae *M*, misericordiam *Eng*, misericordem *R*
uulgo demerget (*bis*) *Pam*: dimerget *MR* 9 profundum *M*, pro-
 fundo *R*, profunda *Pam* 14 qui *MR*. quia *Gel uulgo* 19 et *ad-*
didi ionatham *M* 24 est *deleri uult Rig*

sit absoluere, cuius non sit etiam damnare, et an congruat eum ignoscere, in quem nihil sit admissum, alibi iam congressi malumus admonere quam retractare.

De filio hominis duplex est nostra praescriptio: neque mentiri posse Christum, ut se filium hominis pronuntiaret, si non uere erat, neque filium hominis constitui qui non sit natus ex homine, uel patre uel matre. atque ita discutiendum, cuius hominis filius accipi debeat, patris an matris. si ex deo patre est, utique non ex homine; si non est ex homine (patre), superest, ut ex homine sit matre; si ex homine (matre,) iam apparet. quia ex uirgine. cui enim homo pater non datur nec uir matri eius deputabitur. porro, cui uir non deputabitur uirgo est. ceterum duo iam patres habebuntur, deus et homo, si non uirgo sit mater. habebit enim uirum, ut uirgo non sit, et habendo uirum duos patres faciet, deum et hominem, ei qui et dei et hominis esset filius. talem, si forte, Castori aut Herculi natiuitatem fabulae tradunt. si haec ita distinguntur, id est si ex matre filius est hominis, quia ex patre non est, ex matre autem uirgine, quia non ex patre homine, hic erit Christus Esaiae, quem concepturam uirginem praedicat. qua igitur ratione admittas filium hominis, Marcion, circumspicere non possum. si patris hominis, negas dei filium; si et dei, Herculem de fabula facis Christum; si matris tantum hominis, meum concedis; si neque (matris neque) patris hominis, ergo nullius hominis est filius, et necesse est, mendacium admiseric qui se quod non erat dixit. unum potest angustiis tuis subuenire: si audeas aut deum tuum, patrem Christi, hominem quoque cognominare. quod de Aeone fecit Valentinus, aut uirginem hominem negare. quod nec Valentinus quidem fecit. quid nunc, si ipso titulo filii hominis censetur Christus apud

20] cf. Es. 7, 14. 30] cf. Dan. 7, 13.

3 malumus *MR*¹, maluimus *R*³ *uulgo* 5 posset (t *eras*.) *M* 7 matre, atque *uulgo* 9 est ex *MR*. est *deberi uult Rig* patre *addidi* 10 matre *addidi* 11 homo *om.* *R*¹ 17 fabulae tradunt *M*, tradunt fabulae *R uulgo* distinguntur *R uulgo* sin haec ita distinguntur, (ut nos uolumus) *fort.* 24 matris neque *addidi*

Danihelem? nonne sufficet ad probationem prophetici Christi? cum enim id se appellat, quod in Christum praedicabatur creatoris, sine dubio ipsum se praestat intellegi, in quem praedicabatur. nominum communio simplex, si forte, uideri potest. — et tamen nec Christum nec Iesum (eum) uocari debuisse defendimus diuersitatis condicionem tenentes — appellatio autem, quod est filius hominis, in quantum ex accidenti obuenit, in tantum difficile est, ut et ipsa concurrat super nominis communionem, — ex accidenti enim proprio est — maxime cum causa non conuenit, [eadem] per quam deueniat in communionem. atque adeo, [si et Christus Marcionis natus ex homine diceretur, tunc et ipse caperet appellationis communionem. et essent duo filii hominis, sicut et duo Christi et duo Iesus. ergo] cum appellatio propria est eius, in quo habet causam, si et alii uindicetur, in quo est communio nominis, [non etiam appellationis] suspecta iam fit communio nominis quoque in eo, cui uindicatur sine causa communio appellationis, et sequitur, ut unus [idemque] credatur qui et nominis et appellationis capacior inuenitur, dum alter excluditur, qui non habet appellationis communionem, carens causa. nec alius erit capacior utriusque quam qui prior et nomen sortitus est Christi et appellationem filii hominis, Iesus scilicet creatoris. hic erit uisus Babylonio regi in fornace, cum martyribus suis quartus, tamquam

23] cf. Dan. 3, 25.

1 sufficet *M*. sufficit *R* 2 appellant *M* 5 *parenthesin indicauit* eum *addidi* 6 diuersitates *M* 7 ex accidenti obuenit *MGR*³, ex accidentia inuenit *R*¹ 9 *parenthesin indicauit* 10 eadem *seclusi* 11 si et Christus— ergo *seclusi*: nam inde a uerbis atque adeo incipere totius disputationis conclusionem in propatulo est. quae autem intercedunt ea tantummodo explicant quae antecedunt: maxime cum—in communionem. postremo illud ergo (l. 14) *prorsus caret sensu; additum uidetur postquam interpretamentum olim margini adscriptum inter uerba irrepit. defendit quae seclusi Eng, sic distinguens*: in communionem, atque adeo, si . . . et duo Iesus: ergo *etc., cui eo minus adstipulor, quia et supra et infra manus interpolatoris cognoscitur* 13 et (*prius*) *om. M* 15 et *deletur uult Rig* non etiam appellationis *seclusi* 17 uindicatur in eo sine *M* 18 idemque *seclusi* 21 appellationis *M* (*corr. m. 1*) 22 erit *MF*, erat *R uulgo*

filius hominis, idem ipsi Daniheli reuelatus directo filius hominis, ueniens cum caeli nubibus iudex, sicut et scriptura demonstrat.

Hoc dixi sufficere potuisse de nominatione prophetica circa filium hominis. sed plus mihi scriptura confert. ipsius scilicet domini interpretatione. nam cum Iudaei, solummodo hominem eius intuentes necdum et deum certi, qua dei quoque filium, merito retractarent non posse hominem delicta dimittere, sed deum solum, cur non secundum intentionem eorum de homine eis respondit, habere eum potestatem dimittendi delicta, quando et filium hominis nominans hominem nominaret, nisi quia ideo ipsa uoluit eos appellatione filii hominis ex instrumento Danihelis repercutere. ut ostenderet esse et hominem, qui delicta dimitteret? illum scilicet solum filium hominis apud Danihelis prophetiam, consecutum iudicandi potestatem ac per eam utique et dimittendi delicta, — qui enim iudicat et absoluit — ut scandalo isto discusso per scripturae recordationem facilius eum agnoscerent ipsum esse filium hominis ex ipsa peccatorum remissione. denique nusquam adhuc professus est se filium hominis quam in isto loco primum, in quo primum peccata dimisit, id est in quo primum iudicauit, dum absoluit. ad haec quodcumque diuersa pars fuerit argumentata quale sit. dispice. nam in illam necesse est amentiam tendat, ut et filium hominis defendat, ne mendacem eum faciat, et ex homine neget natum, ne filium uirginis concedat. quodsi et auctoritas diuina et rerum natura et communis sapientia non admittunt insaniam haeticam, occasio est et hic interpellandi quam breuissime de substantia corporis aduersus phantasmata Marcionis. si natus ex homine est, ut filius hominis, corpus ex corpore est. plane facilius inuenias hominem natum cor non habere uel cerebrum, sicut

2] cf. Dan. 7, 13. 5] cf. Luc. 5, 17—26. 7] cf. Luc. 5, 21. 14] cf. Dan. 7, 14.

1 hominis. idem *uulgo* ipsi Danieli *R*³, ipse Danihel *MR*¹ 10 *coniunge*: quando (*da er doch* . .) nominans hominem et filium hominis nominaret 13 esse et hominem *M*, esse hominem *F*, et hominem *R*, eum et hominem *G*, deum et hominem *Urs* 22 dispice *M*, inspice *R* 26 insaniam *Rig*: in insaniam *MR* 28 phantasma *fort*.

ipsum Marcionem, quam corpus, ut Christum Marcionis. atque adeo inspice cor Pontici aut cerebrum.

11. Publicanum adlectum a domino in argumentum deducit, quasi ab aduersario legis adlectum extraneum legis et Iudaismi profanum. excidit ei uel de Petro, legis homine et tamen non tantum adlecto sed etiam testimonium consecuto agnitionis praestitae a patre; nusquam legerat lumen et spem et expectationem nationum praedicari Christum. atquin probauit potius Iudaeos, dicendo medicum sanis non esse necessarium, sed male habentibus. si enim male ualentes uoluit intellegi ethnicos et publicanos, quos adlegebat sanos Iudaeos confirmabat, quibus medicum necessarium negabat. hoc si ita est, male descendit ad legem destruendam quasi ad malam ualitudinem remediandam, in qua qui agebant bene ualebant, quibus medicus necessarius non erat. quale est autem, ut similitudinem medici proposuerit nec impleuerit? nam sicut sanis medicum nemo adhibet, ita nec in tantum extraneis, quantum est homo a deo Marcionis, suum habens et auctorem et protectorem et ab illo potius medicum Christum. hoc similitudo praeiudicat, ab eo magis praestari medicum, ad quem pertinent qui languent. Unde autem et Iohannes uenit in medium? subito Christus, subito Iohannes. sic sunt omnia apud Marcionem, quae suum et plenum habent ordinem apud creatorem. sed de Iohanne cetera alibi. ad praesentes enim quosque articulos respondendum est. nunc illud tuebor, ut demonstrem et Iohannem Christo et Christum Iohanni conuenire, utique qua prophetae creatoris Christum creatoris, atque ita erubescat haereticus, Iohannis ordinem frustra frustratus. si enim nihil omnino administrasset Iohannes, secundum Esaiam

3] cf. Luc. 5, 27—32. 6] cf. Matth. 16, 17. 7] cf. Es. 42, 6; 49, 6; Luc. 2, 32. cf. Es. 51, 5. 8] cf. Gen. 49, 10. 9] cf. Luc. 5, 31. 21] cf. Luc. 5, 33—35. 29] cf. Es. 40, 3.

4 <ut> extraneum *fort.* 8 expectationem *Gel.*: pectionem *M*, spectationem *R* 11 sanis *fort.* 18 <in> quantum *Iun* 22 iohannes *M*, et Iohannes *R uulgo* 24 enim *om.* *Pam* 27 qua prophetae creatoris *scripsi*: prophetae creatoris qua *MR*

uociferator in solitudinem et praeparator uiarum dominicarum per denuntiationem et laudationem paenitentiae, si non etiam ipsum inter ceteros tinxisset, nemo discipulos Christi manducantes et bibentes ad formam discipulorum Iohannis adsidue ieiunantium et orantium prouocasset, quia, si qua diuersitas staret inter Christum et Iohannem et gregem utriusque, nulla esset comparationis exactio, uacaret prouocationis intentio. nemo enim miraretur et nemo torqueretur, si diuersae diuinitatis aemulae praedicationes de disciplinis quoque inter se non conuenirent, non conuenientes prius de auctoritatibus disciplinarum. adeo Iohannis erat Christus et Iohannes Christi, ambo creatoris et ambo de lege et prophetis praedicatores et magistri. si Christus reiecisset Iohannis disciplinam, ut dei alterius. et discipulos defendisset, ut merito aliter incedentes, aliam scilicet et contrariam initiatos diuinitatem, — at nunc, humiliter reddens rationem, quod non possent ieiunare filii sponsi quamdiu cum eis esset sponsus, postea uero ieiunaturos promittens, cum ablati ab eis sponsus esset, nec discipulos defendit, sed potius excusauit, quasi non sine ratione reprehensos, nec Iohannis reiecit disciplinam, sed magis concessit, [tempori Iohannis eam praestans] ut tempori suo eam destinans, reiecturus alioquin eam et defensurus aemulos eius, si non ipsius fuisset iam quae erat. teneo meum Christum etiam in nomine sponsi, de quo psalmus: ipse tamquam sponsus egrediens de thalamo suo: a summo caeli

2] cf. Matth. 3, 2. Marc. 1, 4. Luc. 3, 3. 3] cf. Luc. 5, 33. 16] cf. Luc. 5, 34—35. 24] Ps. 18, 6. 7.

1 solitudine *Iun* 3 ipsum <dominum> *fort.* 9 praedicationis *R*¹ 11 Iohannis *R*, iohannes *M* 13 si *scripsi*: sed *MR*¹, sed <et> *R*³ *uulgo* 14 incedentes *R*³, intercedentes *MR*¹ 15 diuinitatem *M* *in ras.* diuinitatem (*mente supple tale quid*: aliter res se haberet), — at nunc *scripsi*: diuinitatem. at nunc *MR* 21 tempori—praestans *seclusi*: *interpretantur haec ea quae sequuntur, et quidem falso; suo enim tempori intellege ei tempori, cum ablati sit sponsus, id est post obitum domini* ea (3 *ex t m. 1 in mg.*) *M* ut tempori suo *Lat*: temporis ut tempore suo *MR*¹, temporis, ut tempori suo *R*³ 22 reiecturus *R*³, reiecturos *MR*¹ defensurus *MR*³, defensuros *R*¹ 23 quae erat. teneo *MR*³, quaerat, teneo *R*¹

profectio eius et deuersio eius ad summum usque eius, qui etiam per Esaiam gaudens ad patrem: exultet, inquit, anima mea in domino; induit enim me indumentum salutaris et tunicam iocunditatis, uelut sponso circumposuit mihi mitram, uelut sponsae ** in se enim et ecclesiam deputat, de qua idem spiritus ad ipsum: et circumpones tibi omnes eos uelut ornamentum sponsae. hanc sponsam Christus sibi etiam per Salomonem ex uocatione gentium arcessit, si quidem legisti: ueni, sponsa, de Libano, eleganter Libani utique montis mentione iniecta, qui turis uocabulo est penes Graecos; de idolatria enim sibi sponsabat ecclesiam. nega nunc te dementissimum, Marcion. ecce legem tui quoque dei impugnas. nuptias non coniungit, coniunctas non admittit, neminem tingit nisi caelibem aut spadonem, morti aut repudio baptismum seruat. quid itaque Christum eius sponsum facis? illius hoc nomen est, qui masculum et feminam coniunxit, non qui separauit. Errasti in illa etiam domini pronuntiatione, qua uidetur noua et uetera discernere. inflatus es utribus ueteribus et excerebratus es nouo uino, atque ita ueteri, id est priori euangelio, pannum haereticae nouitatis adsuisti. in quo aliter creator, uelim discere. cum per Hieremiam praecipit: nouate uobis nouamen nouum, nonne a ueteribus auertit? cum per Esaiam edicit: uetera transierunt. ecce noua, quae ego facio, nonne ad noua conuertit? olim hanc statuimus destinationem pristinorum a creatore potius repromissam a Christo exhiberi, sub unius [dei] et eiusdem dei auctoritate, cuius sint et uetera et noua.

2] Es. 61, 10. 6] Es. 49, 18. 9] Cant. 4, 8. 16] cf. Luc. 5, 36—39. 21] Hier. 4, 3. 23] II Cor. 5, 17 (cf. Es. 43, 18.) Es. 43, 19.

3 salutaris, et uulgo 4 iocunditatis uelut sponso uulgo 5 mitram uelut uulgo lacunam signauit: indidit mihi ornatum (κατεκόσμησέν με κόσμῳ) intercidisse puto, <et> uelut sponsam <ornauit me ornatu> Pam enim om. R 6 circumpones (syll. cum s. u.) M 8 etiam om. R¹ arcessit, siquidem uulgo 9 eleganter M 10 turis R, turris MF uocabulo est = dient zur Bezeichnung (Eng): uocabulum ed. Migniana 11 nunc te M, te nunc R 14 morti aut R³, mortis aut M, mortis autem R¹ 20 aliter (supple egerit) Iun: alter MR creator uelim discere, cum uulgo 21 praecipit scripsi: praecepit MR 22 per (s. u. a m. I) M 23 ecce M, et ecce R 26 dei secl. Pam

nam et uinum nouum is non committit in ueteres utres, qui nec ueteres utres habuerit, et nouum additamentum inicit ueteri uestimento, nisi cui non defuerit et uetus uestimentum. ille non facit quid, si faciendum non est. qui <non> habeat, unde faciat, si faciendum esset. itaque si in hoc dirigebat similitudinem, ut ostenderet se euangelii nouitatem separare a legis uetustate, suam demonstrabat et illam, a qua separabat. alienorum separatio non fuisset notanda, quia nemo alienis sua adiungit, ut ab alienis separare possit. separatio per coniunctionem capit, de qua fit. ita quae separabat et in uno ostendebat fuisse, sicut et fuissent, si non separaret. et tamen, si concedimus separationem istam, per reformationem. per amplitudinem, per profectum. sicut fructus separatur a semine, cum sit fructus ex semine, sic et euangelium separatur a lege, dum prouehitur ex lege, aliud ab illa, sed non alienum. diuersum, sed non contrarium. nec forma sermonis in Christo noua. cum similitudines obicit, cum quaestiones refutat, de septuagesimo <septimo> uenit psalmo: aperiam, inquit, in parabolam os meum, id est similitudinem; eloquar problemata. id est edisseram quaestiones. si hominem alterius gentis probare uoluisset, utique de proprietate loquelae probaret.

12. De sabbato quoque illud praemitto, nec hanc quaestionem consistere potuisse, si non deum sabbati circumferret Christus. nec enim disceptaretur, cur destrueret sabbatum. si destruere deberet. porro destruere deberet, si alterius dei esset, nec quisquam miraretur facientem quod illi congruebat. mirabantur ergo. quia non congruebat illi deum creatorem circum-

1] cf. Luc. 5, 36—37. 18] Ps. 77, 2. 22] cf. Luc. 6, 1—5.

1 is *R*³, id *MR*¹ 2 nec *Eng*: et *MR* habuerit *MR*, <non> habuerit *Gel reliqui* 4 <non> habeat *ed. Migniana*: habeat *MR* 8 separabat alienorum *uulgo* separatio *scripsi*: separatione *M*, separationem *R* fuisset notanda *M*, fuisse notandam *R* (notanda *F*) 10 ita quae *Urs*: itaque *MR* 12 si *R*, sic *M* (*Eng*) istam per *uulgo*, istam: per *Eng* 13 per profectum (*scil.* concedimus). sicut *scripsi*: per profectum, sicut *uulgo* 18 septimo *add.*

Pam 19 proplemata *M* 21 uoluisset—probaret *Eng*: uoluisses—probares *MR* 23 potuisse *Gel*: potuisses *MR* deum *MR*, dominum *Pam*

ferre et sabbatum eius impugnare. et ut prima quaeque decidamus, ne eadem ubique nouemus ad omnem argumentationem aduersarii ex aliqua noua Christi institutione nitentem. haec iam definitio stabit: ideo de nouitate institutionis cuiusque disceptatum, quia de nouitate diuinitatis nihil erat usque adhuc editum, sicuti nec disceptatum ***, nec posse retorqueri ex ipsa nouitate institutionis cuiusque satis aliam a Christo demonstratam diuinitatem, quando et ipsam nouitatem pronuntiatam a creatore constiterit in Christo non esse mirandam et oportuerit utique prius alium deum exponi, postea disciplinam eius induci, quia deus auctoritatem praestet disciplinae, non deo disciplina; nisi si et Marcion plane tam peruersas non per magistrum litteras didicit, sed per litteras magistrum. cetera de sabbato ita dirigo: si sabbatum Christus interuertit, secundum exemplum fecit creatoris, si quidem in obsidione ciuitatis Hierichonis circumlata per muros arca testamenti septem diebus, etiam sabbato, ex praecepto creatoris sabbatum operatione destruxit, ut putant qui hoc et de Christo existimant, ignorantes neque Christum sabbatum destruxisse neque creatorem, ut mox docebimus. et tamen per Iesum tunc quoque concussum est sabbatum, ut et hoc in Christum renuntiaretur. etiam si odio insecutus est sollempnissimum Iudaeorum diem ut Christus non Iudaeorum, de odio quoque sabbati professus creatorem, ut Christus ipsius, sequebatur exclamantem ore Esariae: neomenias et sabbata uestra odit anima mea. sed et haec quoque, <quo>modo dicta sint, scimus. adhibenda tamen in hac specie etiam abrupta

15] cf. Ios. 6, 3—4. 24] Es. 1, 14.

6 *lacunam signaui*: fuisset, si fuisset editum *intercidisse puto, deleri mauit uerba* sicuti nec disceptatum *Eng* 9 mirandam *R*, miranda *M* mirandam. et uulgo 15 si quidem (= εἰ γὰρ, *wenn anders. wenn wirklich* cf. 451, 9) *scripsi*: siquidem uulgo hierichonis *M*, Hierichontis *R*, Hierichuntis *Pam* circumlata arca *nominatiuum intellego* 16 septem *Pam*: octo *MR* ex praecepto creatoris *coniunge cum* circumlata 20 Iesum *scil. filium Naue* 21 renuntiaretur, etiam uulgo 22 diem—Iudaeorum *om. M* 24 exclamante *M* 25 quoque <quo> *scripsi*: quoque *MR*, quoquo *Gel reliqui* 26 *post* scimus *grauiter distinxi* adhibenda... abrupta defensio est *scripsi*: adhibendam... abruptam defensionem *MR*

defensio est aduersus abruptam prouocationem. Nunc et ad ipsam materiam disceptabo, in qua uisa est destruere sabbatum Christi disciplina. esurierant discipuli ea die, spicas decerptas manibus effrixerant, cibum operati ferias ruperant. excusat illos Christus et reus est sabbati laesi; accusant Pharisei. Marcion captat statum controuersiae quasi — ut aliquid ludam cum mei domini ueritate — ‘scripti et uoluntatis’. de scriptura enim sumitur creatoris et de Christi uoluntate color, quasi ** de exemplo Daud, introgressi sabbatis templum et operati cibum audenter fractis panibus propositionis. meminerat enim et ille hoc priuilegium donatum sabbato a primordio, quo dies ipse compertus est, ueniam ieiunii dico. cum enim prohibuisset creator in biduum legi manna, solummodo permisit in parascue, ut sabbati sequentis ferias pridiana pabuli paratura ieiunio liberaret. bene igitur, quod et causam eandem secutus est dominus in sabbati, si ita uolunt dici, destructione; bene, quod et adfectum creatoris expressit in sabbati non ieiunandi honore. denique tunc demum sabbatum destruxisset, etiam ipsum creatorem, si discipulos sabbato ieiunare mandasset aduersus statum ‘scripti et uoluntatis’ creatoris. sed quoniam discipulos non constanter tuetur, sed excusat, quoniam humanam opponit necessitatem quasi deprecatricem, quoniam potorem honorem sabbati seruat non contristandi quam uacandi. quoniam Daud comitesque eius cum discipulis suis aequat in culpa et in uenia, quoniam placet illi quia creator indulsit, quoniam de exemplo eius et ipse tam bonus est, ideo alienus est a creatore? Exinde obseruant Pharisei, si medicinas

1] cf. Luc. 6, 1—5. 9] cf. I Reg. 21, 2—6. 13] cf. Exod. 16, 5. 27] cf. Luc. 6, 7.

4 effrixerant *Pam*: effrixerant *MR* 6 captare = *sophistisch deu'en* statum *scripsi*: status *MR* quasi *MR*, *om. Pam* ludam *Oehlerus*: eludam *MR*, eludam *Pam* 7 quasi scripti et uoluntatis (*scil. controuersiam*) = *als einen Streit über den Wortlaut des Gesetzes und die Absicht, die der Gesetzgeber hatte* 8 de Christi uoluntate: *animaduerte τὸ ἀπροσδόκητον; postulatur enim*: de creatoris (*cf. l. 20*) quasi *MR*³, quia si *R*¹ *lacunam signauit*: non instructi *uelim suppleri* 11 die *M* 16 dici *Rig*: diei *MR* 17 sabbati *MR* (*cf. l. 23*). sabbato *Rig* 21 tuetur *scripsi*: tuebatur *MR* 23 uocandi *R*¹ 26 iam *fort.*

sabbatis ageret, ut accusarent eum, certe qua sabbati destructorem, non qua noui dei professorem. fortasse enim hunc solum articulum ubique ingeram, alium † Christum nusquam praedicatum. in totum autem errabant Pharisei circa sabbati
 5 legem, non animaduertentes condicionaliter deum indicentem ferias operum, sub certa specie eorum. nam cum de die sabbati dicit: omne opus tuum non facies in ea, dicendo 'tuum' de humano opere definiit, quod quisque ex artificio uel negotio suo exequitur, non de diuino. opus autem salutis et
 10 incolomitatis non est hominis, sed dei proprium, sicut et rursus in lege: non facies, inquit, omne opus in ea, nisi quod fiet omni animae, id est in causa animae liberandae, quia opus dei etiam per hominem fieri potest in salutem animae, a deo tamen. quod facturus fuerat et Christus homo, qua et deus. in hunc ergo
 15 sensum legis inducere uolens illos per manus arefactae restitutionem, interrogat: licetne sabbatis benefacere an non? animam liberare an perdere? ut id operis permittens, quod pro anima facturus esset, admoneret eos quae opera lex sabbati prohiberet, humana scilicet, et, quae praeciperet, diuina scilicet,
 20 quae fierent animae omni, dominus sabbati dictus, quia sabbatum ut rem suam tuebatur. quod etiam si destruxisset merito qua dominus, magis ille, qui instituit. sed non omnino destruxit qua dominus, ut hinc iam apparere possit ne tum quidem in arcae circumlacione apud Hierichonem sabbatum a creatore destructum.
 25 nam et illud opus dei erat, quod ipse praeceperat et quod propter animas disposuerat hominum suorum in discrimine belli constitutas. sed et si odium alicubi sabbatorum professus est, 'uestra sabbata' dicendo, hominum ea deputans, non sua,

7] Exod. 20, 10. 11] Exod. 12, 16. 16] Luc. 6, 9. 20] cf.

Luc. 6, 5. 23] cf. Ios. 6, 3—4. 25] cf. Es. 1, 14.

3 ubique *R*³, utique *MR*¹ ingeram (*syll. ge in ras.*) *M* alium <deum a> Christo *fort.* (cf. 476, 14) 5 deum *scripsi*: eum *MR*¹, eam *R*³ *uulgo* 10 incolomitatis *MF*, incolomitatis *R uulgo* 13 tamen, quod *uulgo* 14 qua *Eng*: quia *MR* 17 permittens *Urs*: promittens *MR* 18 lex sabbati *M*, sabbati lex *R* 20 omni *Lat*: omnia *MR* omni. dominus *uulgo* 22 magis *scil.* merito (*Eng, qui rectius haec distinxit*) 24 hierichonem *M*, Hierichontem *R*, Hierichuntem *Pam* 26 disposuerat (t ex s a m. 1) *M*

quae sine dei timore celebrabat populus, plenus delictis,
 labiis deum diligens, non corde, suis sabbatis, id est quae-
 cumque disciplina eius agerentur, alium statum fecit: quae
 per eundem postea propheten uera et delicata et non profa-
 nanda pronuntiat. ita nec Christus omnino sabbatum rescindit, 5
 cuius legem tenuit, et supra in causa discipulorum pro anima
 operatus — esurientibus enim solatium cibi indulsit — et
 nunc manum aridam curans, factis ubique ingerens: non ueni
 dissoluere legem, sed adimplere, si Marcion hac uoce *
 os ei obstruxit, adimpleuit enim et hic legem, dum condi- 10
 tionem interpretatur eius, dum operum differentiam inluminat.
 dum facit quae lex de sabbati feriis excipit, dum ipsum sab-
 bati diem benedictione patris a primordio sanctum benefac-
 tione sua efficit sanctiorem, in quo scilicet diuina praesidia
 ministrabat, quod aduersarius aliis diebus praestitisset, ne 15
 sabbatum creatoris ornaret, ne opera debita sabbato redderet.
 in quo die si et Heliseus prophetae Sunamitidis filium mor-
 tuum restituit in uitam, uides, Pharisaeae tuque Marcion, olim
 creatoris esse sabbatis benefacere, animam liberare, non per-
 dere, nihil Christum noui intulisse, quod non sit ex forma, 20
 ex lenitate, ex misericordia, ex praedicatione quoque creatoris.
 nam et hic specialis medicinae prophetiam repraesentat: inuale-
 scunt manus dissolutae, sicut et genua dissoluta in paralytico.

13. Certe euangelizat Sion et Hierusalem pacem et bona 25
 omnia, certe ascendit in montem et illic pernoctat in oratione
 et utique auditur a patre. euolue igitur prophetas et ordinem
 totum recognosce: in montem, inquit, excelsum, Esaias,
 ascende, qui euangelizas Sion, extolle cum uigore uo-
 cem tuam, qui euangelizas Hierusalem: adhuc in uigore

2] cf. Es. 29, 13. 4] cf. Es. 58, 13; 56, 2. 8] cf. Matth. 5, 17.
 17] cf. III Reg. 4, 32—37. 22] cf. Es. 35, 3. 24] cf. Luc. 6, 12. 27] Es. 40, 9.

1 celebrabat *scripsi*: celebrat *MR* 4 uera et *R*³, tenuerat *MR*¹ delicta
*R*¹ 9 si *MR*, nec *Urs* lacunam signauit: eradicata uel erasa intercidisse
puto (cf. 434, 23; 444, 8—12) 11 dum *om.* *Oehlerus* 17 prophetae
*R*³, prophetae *MR*¹ 18 uita *M* pharisaeae *M* 27 inquit, excelsum *MR*,
 excelsum, inquit *Gel*

obstupescabant in doctrina eius; erat enim docens tamquam uirtutem habens. et rursus: propterea cognoscet populus nomen meum in illa die, — quod nomen, nisi Christi? — quod ego sim ipse qui loquor: tunc enim ipse
 5 erat, qui in prophetis loquebatur, sermo filius creatoris. adsum, dum hora est, in montibus, ut euangelizans auditionem pacis, ut euangelizans bona; item Naum ex duodecim: quoniam ecce ueloces pedes in monte euangelizantis pacem. de uoce autem nocturnae orationis ad patrem
 10 manifeste psalmus: deus meus, clamabo per diem, et <non> exaudies, et nocte, et non in uanitatem mihi. et alibi de loco et uoce eadem psalmus: uoce mea ad dominum exclamaui, et exaudiuit me de monte sancto suo. habes nominis repraesentationem, habes actum euangelizantis, habes
 15 locum montis et tempus noctis et sonum uocis et auditum patris, habes Christum prophetarum. Cur autem duodecim apostolos elegit et non alium quemlibet numerum? ne <non>et ex hoc meum Christum interpretari possem, non tantum uocibus prophetarum, sed et argumentis rerum praedicatum. huius
 20 enim numeri figuras apud creatorem deprehendo: duodecim fontes Elim, et duodecim gemmas in tunica sacerdotali Aaronis, et duodecim lapides ab Iesu de Iordane electos et in arcam testamenti conditos. totidem enim apostoli portebantur, proinde ut fontes et amnes rigaturi aridum retro et
 25 desertum a notitia <dei> orbem nationum, — sicut et per Esaiam: ponam in terra inaquosa flumina — proinde ut gemmae inluminaturi sacram ecclesiae uestem, quam induit Christus, pontifex patris, proinde ut et lapides solidi fide, quos

1] Marc. 1, 22. Matth. 7, 29. cf. Luc. 4, 32. 2] Es. 52, 6. 5] Es. 52, 6—7. 8] Nah. 2, 1. 10] Ps. 21, 3. 12] Ps. 3, 5. 16] cf. Luc. 6, 13—16. 20] cf. Num. 33, 9. 21] cf. Exod. 28, 17—21. 22] cf. Ios. 4, 9. 26] Es. 43, 19.

3 *parenthesin indicauit*: die. quod *uulgo* 4 *sim M*, *sum R* 8 *montes M* 10 *non add. Eng* 14 *actum Lat*: *sanctum MR*, *statum Eng*, *factum Ciacconius* 16 *patris MR*, *pacis Lat* 17 *ne <non> scripsi*: *ne MF*, *nae R uulgo* 21 *aaronis MR¹*, *Aaron R³* 25 *dei add. ed. Migniana in notis* 26 *in terra MR³*, *intra R¹* 27 *inluminaturi MR³*, *illuminaturae R¹*

de lauacro Iordanis Iesus uerus elegit et in sacrarium testamenti sui recepit. quid tale de numeri defensione competit Christo Marcionis? non potest simpliciter factum ab illo quid uideri, quod potest uideri non simpliciter factum a meo. eius erit res, apud quem inuenitur rei praeparatura. Mutat et Petro nomen de Simone, quia et creator Abrahae et Sarrae et Ausae nomina reformauit, hunc uocando Iesum, illis syllabas adiciendo. sed cur et Petrum? si ob uigorem fidei, multae materiae, solidae aequae, nomen de suo accommodarent. an quia et petra et lapis Christus? siquidem et legimus positum eum in lapidem offendiculi et in petram scandali. omitto cetera. itaque adfectauit carissimo discipulorum de figuris suis peculiariter nomen communicare, puto propius quam de non suis. Conueniunt a Tyro et ex aliis regionibus multitudo, etiam transmarina. hoc spectabat psalmus: et ecce allophyli et Tyrus et populus Aethiopum, isti fuerunt illic. mater Sion, dicet homo, et homo natus est in illa — quoniam deus homo natus est — et aedificauit eam — uoluntate patris —, ut scias ad eum tunc gentiles conuenisse, qui deus homo erat natus, aedificaturus ecclesiam ex uoluntate patris ex allophyllis quoque. sic et Esaias: ecce isti ueniunt de longinquo, isti autem ueniunt ab aquilone et mari, alii autem de terra Persarum. de quibus et rursus: attolle per circuitum oculos tuos et uide: omnes congregati sunt; de quibus et infra, uidens ignotos et extraneos: et dices cordi tuo: quis istos genuit mihi? porro: hos quis mihi educauit? at hi mihi ubi fuerunt? hic erit Christus non prophetarum? et quis erit Christus Marcionitarum? si peruersitas placet: qui non fuerit prophetarum.

5] cf. Luc. 6, 14. 6] cf. Gen. 17, 5. 15. Num. 13, 17. 10] cf. Es. 8, 14. 13] cf. Luc. 6, 17—19. 15] Ps. 86, 4—5. 21] Es. 49, 12. 23] Es. 49, 18. 25] Es. 49, 21.

6 sarrae *M*, Sarae *uulgo* ausee *M* 8 cur et *Eng*: et cur *MR* 9 solidae aequae *Eng*: solidae que *M*, solidaeque *R uulgo* 13 proprius *Pam* 15 hos *Ciacconius* spectabat *Rig*: expectabat *MR* 17 natus *M*, factus *R uulgo* 19 qui *R*, quia *M*, quis *F* 20 erat natus *M*, natus erat *R* 25 uidens *Lat*: uides *MR* (*rectius haec distinxit Eng*) 27 hii *M*

14. Venio nunc ad ordinarias sententias eius, per quas proprietatem doctrinae suae inducit, ad edictum, ut ita dixerim, Christi: beati mendici, — sic enim exigit interpretatio uocabuli, quod in Graeco est — quoniam illorum est
 5 dei regnum. iam hoc ipsum, quod a benedictionibus coepit, creatoris est, qui uniuersa, prout edidit, nulla alia uoce quam benedictionis dedicauit: eructauit, inquit, cor meum sermonem optimum. hic erit sermo optimus, benedictionis scilicet, qui et noui quoque testamenti initiator agnoscitur de
 10 ueteris exemplo. quid ergo mirum, si et ab adfectibus creatoris ingressus est per huiusmodi dictionem, semper mendicos et pauperes et humiles ac uiduas et pupillos usque diligentis consolantis adserentis uindicantis, ut hanc Christi quasi priuatam benignitatem riulum credas de fontibus saluatoris?
 15 reuera quo dirigam nescio in tanta frequentia eiusmodi uocum, tamquam in silua uel in prato uel in nemore pomorum. passim prout incidit res petenda est. inclamat psalmus: iudicate pupillo et mendico et humilem et pauperem iuste tractate, liberate pauperem et mendicum de manu
 20 peccatoris eruite. item psalmus septuagesimus primus: iustitia iudicabit mendicos populi et faciet saluos filios pauperum, et in sequentibus de Christo: omnes nationes seruient ei, — Daudid autem uni genti Iudaicae praefuit, ne qui in Daudid putet dictum, quia et ille susceperat
 25 humiles et necessitatibus laborantes — quod liberauerit, inquit, a dynasta mendicum; parcet mendico et pauperi et animas pauperum saluas faciet, ex usura et iniu-

3] Luc. 6, 20. (Matth. 5, 3.) 7] Ps. 44, 2. 14] cf. Es. 12, 3.
 17] Ps. 81, 3—4. 21] Ps. 71, 4. 22] Ps. 71, 11. 25] Ps. 71, 12—14.

2 inducit, ad *Eng*: inducit ad *uulgo* 5 dei regnum *M*, regnum dei *R*, regnum coelorum *Pam* 7 benedictionis *R*³, benedictionibus *M*, bene dignis *R*¹ eructauit <enim> *N Pam* 10 ueteris *Iun*: ueteri *MR* mirum <est> *Pam* 11 est, per *uulgo* dictionem semper *uulgo* 12 usque = *semper* 23 *parenthesin indicauit*: ei. Daudid *uulgo* genti *M* (*corr. m. 1*) 24 ne qui *MR*¹, ne quis *R*³ 25 liberauerat *susp. Eng* (*sed quod quia cum coniunctiuo saepius occurrunt*)

stitia redimet eorum animas, et honoratum nomen eorum in conspectu ipsius. item: auertantur peccatores in inferos, omnes nationes, quae dei obliuiscuntur, quoniam non in finem obliuioni habebitur mendicus: tolerantia pauperum non peribit in finem. item: quis sicut deus noster, qui habitat in excelsis et humilia prospectat in caelo et in terra, qui suscitatur mendicum de terra et de stercore exaltat pauperem, uti sedere eum faciat cum principibus populi, utique in regno suo? sic et retro in Basiliis Anna, mater Samuhelis, spiritu gloriam deo reddens: qui, inquit, excitatur pauperem de terra et (de stercore eleuat) mendicum, uti sedere eum faciat cum dynastis populi et in thronis gloriae, utique regalibus. per Esaiam uero quomodo inuehitur in uexatores egenorum! uos autem, ad quid incendistis uineam meam et rapina mendici in domibus uestris? cur uos laeditis populum meum et faciem mendicorum confunditis? et rursus: uae qui scribunt nequitiam! scribentes enim scribunt nequam, uitantes iudicia mendicorum et diripientes iudicata pauperum populi mei. quae iudicia pupillis quoque et uiduis exigit, ut et ipsis egenis solatii: iudicate pupillo et iuste tractate uiduam, et uenite, conciliemur, dicit dominus. cui tantus adfectus in omnem condicionem humilitatis [creatoris] est, eius erit et regnum, quod a Christo repromittitur. ad cuius adfectum iam dudum pertinent ii, quibus repromittitur. nam et si putas creatoris quidem terrenas promissiones fuisse, Christi uero caelestes. bene, quod caelum nullius alterius usque adhuc dei apparet, nisi cuius et terra, bene. quod creator uel minora promisit,

2] Ps. 9, 18—19. 5] Ps. 112. 5—8. 11] I Reg. 2, 8. 14] Es. 3, 14—15. 18] Es. 10, 1—2. 22] Es. 1, 17—18.

1 redimet *R*, redimes *M* 2 in conspectu ipsius *MR*, coram ipso *N Pam* 6 excelsis *R*, ecclesiis *MF* 11 de stercore eleuat *add. Eng* 13 dyna istis *M* populi <utique in regno suo> *Pam* 15 incendistis (= ἐκπύρισε) *Eng*: incenditis *MR* rapina *R*³, rapinam *MR*¹ 21 pupillis *R*², populis *MR*¹ 24 creatoris *seclusi* 26 pertinet *M* hii *MF*

ut facilius illi et de maioribus credam quam qui numquam de minoribus prius fidem liberalitatis suae struxit. Beati esurientes, quoniam saturabuntur. possem hunc titulum in superiorem transmisisse, quod non alii sunt esurientes quam
 5 pauperes et mendici, si non et hanc promissionem creator specialiter, in euangelii scilicet sui praerstructionem, destinasset; siquidem per Esaiam de eis, quos uocaturus esset a summo terrae, utique nationes: ecce, inquit, uelociter, leuiter aduenient, — uelociter, qua properantes sub finibus tempo-
 10 rum, leuiter, qua sine oneribus pristinae legis — non esurient neque sitient. ergo saturabuntur, quod utique nisi esurientibus et sitientibus non promittitur. et rursus: ecce, inquit, qui seruiunt mihi saturabuntur, uos autem esurietis; ecce qui seruiunt mihi bibent, uos autem siti-
 15 etis. uidebimus et contraria ista, an Christo praeministrentur. interim quod esurientibus saturitatem repromittit, de creatoris est. Beati plorantes, quia ridebunt. decurre sententiam Esaias: ecce qui seruiunt mihi oblectabuntur, uos autem confundemini; ecce qui seruiunt mihi exulta-
 20 bunt in iocunditate, uos autem clamabitis prae dolore cordis. et haec contraria apud Christum recognoscemus. certe oblectatio et exultatio in iocunditate illis promittitur, qui in diuersa condicione sunt, maestis et tristibus et anxiis. scilicet etiam psalmus centesimus uicesimus quintus dicit: qui
 25 seminant in lacrimis in exultatione metent. porro tam exultantibus et iocunditatem capientibus risus accedit

2] Luc. 6, 21. (Matth. 5, 6.) 8—10] Es. 5, 26—27 et Es. 49, 10. 12] Es. 65, 13. 17] Luc. 6, 21. (Matth. 5, 5.) 18] Es. 65, 13—14. 24] Ps. 125, 5.

2 liberalitati fort. 3 quoniam <ipsi> Pam 6 euangelii R³, euangelio MR¹ 8 utique om. R¹ leuiter induxit m. 2 M 9 qua M, quia R 15 contraria ista scil.: uos autem esurietis, uos autem sitiatis 16 de creatoris (scil. scripturis) M, dei creatoris R uulgo, creatoris F 18 oblectabuntur MR, exultabunt in iocunditate Gel reliqui 19 exultabunt in iocunditate MR, oblectabuntur Gel reliqui 21 recognoscemus scripsi (cf. l. 15): recognosce MR 24 psalmus uicesimus quintus dicit Eng: psalmus CXXVII MR (ortum, ut uidetur, ex CXXVd = dicit), psalmus CXXV Pam 25 seminant, <inquit> R uulgo in gaudiis metent N 26 accendit M (n eras.)

quam maerentibus et dolentibus fletus. ita creator materias risus et fletus praedicans risuros plorantes prior dixit. igitur qui a consolatione pauperum et humilium et esurientium et fletium exorsus est, statim se illum repraesentare gestiuit, quem demonstraerat per Esaiam: spiritus domini super me, propter quod unxit me ad euangelizandum pauperibus — beati mendici, quoniam illorum est regnum caelorum —; misit me curare obtritatos corde — beati qui esuriunt, quoniam saturabuntur —; aduocare languentes — beati qui plorant, quoniam ridebunt —; dare lugentibus Sionis gloriam et pro cinere unguenti iocunditatem et gloriae habitum pro spiritu taedii. haec si statim admissus Christus administravit, aut ipse est, qui se ad haec uenturum praedicavit, aut si nondum uenit qui praedicavit, — ridicule, sed necessarie dixerim — forsasse mandauerit Christo Marcionis. Beati eritis. cum uos odio habebunt homines et exprobrabunt et eicient nomen uestrum uelut nequam propter filium hominis. hac pronuntiatione sine dubio ad tolerantiam exhortatur. quid minus creator per Esaiam? ne metueritis ignominiam ab hominibus et nullificatione eorum ne minuamini. quae ignominia, quae nullificatio? quae futura erat propter filium hominis. quem istum? qui est secundum creatorem. unde probabimus? ex odio in ipsum quoque praedicato, sicut per Esaiam ad auctores odii Iudaeos: propter uos blasphematur nomen meum in nationibus, et alibi: sancite eum, qui circumscribit animam suam, qui aspernamento habetur a nationibus, famulis et magistratibus. si enim

5—13] Es. 61, 1—3. 7] Matth. 5, 6. (Luc. 6, 20.) 9] Luc. 6, 21. 10] ib. 16] Luc. 6, 22. 20] Es. 51, 7. 25] Es. 52, 5. Rom. 2, 24. 26] ?

3 qui a *R³G*, quia *M*, qua *R¹* 11 lugentibus *M* (*in ras. a m. I*) et *om. Pam* 16 mandauerit *M* (*manda in ras. a m. I*) 18 nequam *M*, malum *R uulgo* 19 exortatur *M* 21 eorum *R. earum MF* 24 ex odio *scripsi* (*cf. 463, I*): excidio *MR* 25 odii *om. R¹* 26 sancite *R*, sanctite *MF* 28 odium enim *M*

odium in illum filium hominis praedicabatur, qui secundum creatorem est, euangelium autem nomen Christianorum, utique a Christo deductum, odio futurum contestatur propter filium hominis, quod est Christus, eum filium hominis in causa odii
 5 constituit, qui erat secundum creatorem, in quem odium praedicabatur. et utique, si nondum uenisset, non potuisset nominis odium, quod agitur hodie, personam nominis antecessisse. nam et sancitur penes nos et animam suam circumscribit, propter nos eam ponens, et aspernamento habetur a nationibus. ergo
 10 qui natus est, ipse erit filius hominis, propter quem et nomen nostrum recusatur.

15. Secundum haec, inquit, faciebant prophetis patres eorum. o Christum uersipellem, nunc destructorem nunc adsertorem prophetarum! destruebat ut aemulus, conuertens discipulos eorum sibi, adserebat ut amicus, suggillans
 15 insectatores eorum. porro, in quantum (non) congruisset Christo Marcionis adsertio prophetarum, ad quorum uenerat destructionem, in tantum congruit Christo creatoris suggillatio in insectatores prophetarum, quos in omnibus adimplebat, uel
 20 quia magis creatoris est delicta patrum filiis exprobrare quam eius dei, qui nec propria cuiusque castiget. 'sed non statim', inquis, 'prophetas tuebatur, si iniquitatem Iudaeorum adfirmatam uolebat, quod nec cum prophetis suis pie egissent'. atquin nulla hic iniquitas exprobranda erat Iudaeis, laudandis potius
 25 et probandis, si eos suggillauerunt, ad quorum destructionem post tantum aevi deus optimus motus est. sed, puto, iam et non optimus, iam aliquid et cum creatore moratus nec in totum Epicuri deus. ecce enim demutat in maledictionem et

12] Luc. 6, 23.

5 qui erat *R*, querat *M* 8 sancitur *R*, sanctitur *MF* 9 ergo *scripsi*: et *MR* 13 o Christum *R*³, et Christum *MR* 15 eorum, sibi *uulgo* 16 non *add. R*³, *om. MR*¹ 20 patrum *M* exprobare *M* 21 castiget *M*, castigat *R uulgo* 23 atquin *R*, at *M* (*quin in mg. add. m. 1*) 25 sugillauerunt *Oehlerus*: figurauerunt *MR* 28 maledictionem *M*, maledictione *R*

ostendit eum se esse, qui nouit offendi et irasci. 'uae' enim dicit. sed fit nobis quaestio de uerbi istius qualitate, quasi non tam maledictionis sit quam admonitionis. et quid causae interest, quando et admonitio non sit sine aculeo comminationis, maxime per 'uae' amarior facta? et admonitio autem et comminatio 5 eius erunt, qui norit irasci. nemo enim admonebit et nemo comminabitur, ne quid <quis> faciat, nisi qui factum uindicabit; nemo uindicarit, nisi qui norit irasci. alii adgnoscent quidem uerbum maledictionis, sed uolunt Christum sic 'uae' pronuntiasse, non quasi ex sententia sua proprie, sed quod 'uae' a creatore 10 sit et uoluerit illis asperitatem creatoris opponere, quo suam supra in benedictionibus sufferentiam commendaret. quasi non creatori competat, qua utrumque praestanti, et bonum deum et iudicem, ut, quia praemiserat in benedictionibus benignitatem, subiceret etiam in maledictionibus seueritatem, ampli- 15 tudinem disciplinae utriusque instruendo, tam ad benedictionem sectandam quam ad maledictionem praecauendam. nam et ita praemiserat: ecce posui ante uos benedictionem et maledictionem. quod etiam in hanc euangelii dispositionem portendebat. alioquin qualis est ille, qui, ut suam 20 insinuet bonitatem, creatoris opposuit asperitatem? infirma commendatio est, quae de alterius destructione fulcitur. atquin opponens asperitatem creatoris timendum eum confirmauit. si timendum, magis utique obaudiendum quam neglegendum, et incipit iam Christus Marcionis creatori docere. tunc, si 'uae' 25 creatoris est, quod in diuites spectat, ergo Christus non est diuitibus offensus, sed creator, et ratas habet Christus diuitum causas, superbiam dico et gloriam et saeculi studia et dei

1] cf. Luc. 6, 24. 18] Deut. 30, 19.

2 fit *MR*³, sit *R*¹ 4 sit *R*, fit *MF*¹ 7 quis *add.* *Eng:* ego olim rescribere uolui: ne quid fiat 8 adgnoscent *M*, agnoscunt *R uulgo* 14 promiserat *R*¹ 16 instruendo *scripsi:* instruendae *MR* 21 asperitatem *MR*³*G*, asperitatem dei (de *F*) alterius *R*¹ 22 de alterius destructione *MR*³*G*, destructione *R*¹ 26 in diuites spectat *R*², induit et expectat *MR*¹

incuriam, per quae 'uae' merentur a creatore. sed quomodo non eiusdem sit diuites reprobare, qui supra mendicos probavit? nemo non contrarium eius, quod probauerit, reprobavit. itaque si creatori deputabitur maledictio in diuites, eiusdem defendetur
 5 benedictio in mendicos, et totum iam opus Christi creatoris est. si deo Marcionis adscribetur benedictio in mendicos, eidem imponetur et maledictio in diuites, et erit par iam creatoris, tam bonus quam et iudex, nec erit iam discrimini locus, quo duo dei fiunt, sublatoque discrimine supererit unum deum
 10 renuntiare, creatorem. igitur 'uae' si et uox maledictionis est uel alicuius austerioris inclamationis et a Christo dirigitur in diuites, debeo creatorem diuitum quoque aspernatorem probare, sicut probavi mendicorum aduocatorem, ut Christum in hac quoque sententia creatoris ostendam. locupletat is quidem
 15 Salomonem, sed quia permissa sibi optione maluit ea postulare, quae sciebat deo grata, sapientiam et (intellegentiam,) meruerat etiam diuitias consequi, quas non magis uoluit. quamquam et diuitias praestare non incongruens deo sit, per quas et diuites solatio iuuantur — quoniam, inquit, recepistis aduoca-
 20 tionem uestram, utique ex diuitiis, de gloria earum et saecularibus fructibus — et multa inde opera iustitiae et dilectionis administrantur. sed accidentia diuitiis uitia illa in euangelio quoque 'uae' diuitibus adscribunt, uti in Deuteronomio Moysei: ne, inquit, cum manducaueris et repletus
 25 fueris et domus magnas aedificaueris, pecoribus

15] cf. III Reg. 3, 13. 16] cf. III Reg. 3, 12. 19] Luc. 6, 24.
 24] Deut. 8, 12—14.

1 merentur *Gel.*: merentibus *MR* 5 Christo *Oehlerus* (errore typographico, ut uid.) 6 eidem *scripsi*: eiusdem *MR*, eiusdem <deo> *mauult Eng* 7 creatoris *R*³, creator is *MR*¹ 14 ostendam. locupletat is quidem *scripsi*: ostendam locupletantis quidem *M*, ostendam locupletantis *R* 15 Salomonem. sed *uulgo* 16 intellegentiam *add. Eng*: ego olim suppleri uolebam iustitiam (cf. III Reg 3, 11) 18 diuites solatio *R*³, diuitiae solatio *R*¹, diuitiae solacia *M* 19 uerba quoniam—fructibus, quae in *MR* paulo infra post adscribunt leguntur, huc transtuli 20 ex diuitiis *MR*³, et diuitiis *R*¹ 21 inde *R*³, in deo *MR*¹ 22 diuitiis uitia *Eng*: uitia diuitiis *MR* 23 uti *scripsi*: utique *MR*¹, itaque *R*³ *uulgo* 24 Moysei *Eng*: moyses *MR*

et bobus tuis multiplicatis et pecunia et auro exaltetur cor tuum et obliuiscaris domini dei tui, quemadmodum et Ezechiam regem, thesauris inflatum et de eis potius quam de deo gloriatum apud illos, qui ex Perside aduenerant, insilit per Esaïam: ecce dies ueniunt, et auferentur omnia, quae in domo tua sunt, et quae patres tui congesserunt in Babylonem transferentur. sic et per Hieremiam quoque edicit: ne gloriatur diues in diuitiis suis, et qui gloriatur, scilicet in deo gloriatur. sic et in filias Sionis inuehitur per Esaïam, 10 cultu ex diuitiarum abundantia inflatas, comminabundus et alibi nobilibus et superbis: dilatauit orcus animam suam et aperuit os suum, et descendent incliti et magni et diuites — hoc erit Christi 'uae' super diuites — et humiliabitur homo, utique exaltatus diuitiis, et <de>honorabitur uir, utique ob substantiam honorabilis. de quibus et rursus: ecce dominus uirtutum conturbabit gloriosos cum ualentia, et elati comminuentur et ruent gladio sublimes. qui magis quam diuites? quia receperunt scilicet aduocationem suam, gloriam et honorum sublimitatem, ex diuitiis. a quibus auertens nos et in psalmo quadragesimo octauo: ne timueris, inquit, cum diues factus fuerit homo et cum abundabit gloria eius, quoniam cum morietur non tollet omnia nec descendet cum illo gloria sua, item in sexagesimo primo: ne desideraueritis diuitias, etsi relucet, ne adieceritis

5] Es. 39, 6. 8] Hier. 9, 23—24 (cf. I Cor. 1, 31. II Cor. 10, 17).
10] cf. Es. 3, 16—26. 12] Es. 5, 14. 15. 17] Es. 10, 33—34. 19] cf.
Luc. 6, 24. 22] Ps. 48, 17—18. 25] Ps. 61, 11.

1 bobus *M*, bubus *R* multiplicatis *M*, multiplicatis *R* uulgo 7 transferentur *GR*³, transferuntur *MR*¹ 8 ieremiam *M* edidit *R*¹ 10 filia *M*
11 ex *MR*³, et *R*¹ *Oehlerus* 12 dilatauit *R*³, dilatabit *MR*¹ 15 <de>honorabitur *Eng*: honorabitur *MR*, inhonorabitur *Gel* 16 substantiam (b s. u.) *M*
18 ruent *M* (*in ras. a m. 1*) 19 receperunt *M*, receperint *R* 20 honorum *Eng*: honorem *MR* 21 ex diuitiis *MGR*³, et diuitias *R*¹ 24 nec *M*, sed *R*
25 desideraueritis *M*, desideraueris *R* 26 adieceritis *M*, adieceris *R*

cor. id ipsum postremo uerbum 'uae' olim per Amos in diuites affluentes deliciis destinatur: uae, inquit, qui dormiunt in lectis eburnaciis et deliciis fluunt in toris suis, qui edunt haedos de gregibus caprarum
 5 et uitulos de gregibus bouum lactantes, complaudentes ad sonum organorum: tamquam perseuerantia deputauerunt et non tamquam fugientia, qui bibunt uinum liquatum et unguentis primariis unguuntur. igitur et si tantummodo dehortantem a diuitiis
 10 ostenderem creatorem, non etiam praedamnantem diuites, etiam uerbo ipso quo et Christus, nemo dubitaret ab eodem adiectam in diuites comminationem per 'uae' Christi, a quo ipsarum materiarum, id est diuitiarum, dehortatio praecurrisset. comminatio enim dehortationis accessio est. Ingerit 'uae'
 15 etiam saturatis, quia esurient, etiam ridentibus nunc, quia lugebunt. his respondebunt illa, quae supra benedictionibus opposita sunt apud creatorem: ecce qui mihi seruiunt saturabuntur, uos autem esurietis, utique qui saturati estis, et: ecce qui mihi seruiunt oblectabuntur, uos
 20 autem confundemini, utique ploraturi, qui nunc ridetis. sicut enim in psalmo qui seminant in lacrimis in laetitia metent, ita in euangelio qui in risu seminant, scilicet ex laetitia, in lacrimis metent. haec olim creator simul posuit, Christus solummodo distinguendo, non mutando,
 25 renouauit. Vae, cum uobis benedixerint homines! secundum haec faciebant et pseudoprophetis patres illorum. aequae creator benedictionis et laudis humanae sectatores incusat per Esaiam: populus meus, qui uos beatos dicunt seducunt uos et uias pedum ue-

2] Am. 6, 4—6. 14] cf. Luc. 6, 25. 17—20] Es. 65, 13. 21] Ps. 125, 5. 22] cf. Luc. 6, 25. 25] Luc. 6, 26. 28] Es. 3, 12.

1 et ipsum *fort.* 2 deliciis *MGR*³, diuitiis *R*¹ destinabatur *fort.*, destinaturus *Eng*, quod probarem, si uerba olim per Amos post destinaturus legerentur uae enim *NPam* 3 eburnaciis *R*¹, eburneis *MGR*³ 4 suis *om.* *R*¹ edos *M* 16 his *R*, hic *ME*¹ 18 qui scripsi: quia *MR* 23 ex *M*, et *R*

strorum disturbant. prohibet et alias fidere omnino in hominem, sicut in laudem hominis, ut per Hieremiam: maledictus homo, qui spem habet in homine. nam et in psalmo centesimo decimo septimo dicit: bonum est confidere in deum quam confidere in hominem, et bonum est sperare in deum quam sperare in principes. ita totum, quod ab homine captatur, abdixit creator, nedum benedictionem. pseudopphetas autem laudatos siue benedictos a patribus eorum tam eius est exprobrare quam prophetas uexatos et recusatos: sicut iniuriae prophetarum non pertinuissent (nisi) ad deum ipsorum, ita nec gratiae pseudopphetarum displi-

16. Sed uobis dico, inquit, qui auditis — ostendens hoc olim mandatum a creatore: loquere in aures audientium —: diligite inimicos uestros et benedicite eos. qui uos oderunt, et orate pro eis, qui uos calumniantur. haec creator una pronuntiatione clusit per Esaïam: dicite 'fratres nostri estis' eis, qui uos oderunt. si enim qui inimici sunt et oderunt et maledicunt et calumniantur fratres appellandi sunt, utique et benedici odientes et orari pro calumniatoribus iussit qui eos fratres deputari praecipit. 'Nouam plane patientiam docet Christus, etiam uicem iniuriae cohibens permissam a creatore, oculum exigente pro oculo et dentem pro dente, contra ipse alteram amplius maxillam offerri iubens et super tunicam pallio quoque cedi.' plane (ni) haec Christus adiecerit ut supplementa consentanea disciplinae creatoris. atque adeo hoc statim renuntiandum est: an

2] Hier. 17, 5. 4] Ps. 117, 8—9. 9] cf. Matth. 23, 37. 13—17] Luc. 6, 27—28. 14] cf. Iudd. 7, 3 et III Esr. 15, 1. 18] Es. 66, 5. 23] cf. Exod. 21, 24. 24] cf. Luc. 6, 29. Matth. 5, 39—40.

1 prohibent *M* 2 sicut *Eng*: sic et *MR* ieremias *M* 4 centesimo decimo septimo dicit *Eng*: CXVIII *M* (ortum, ut uidetur, ex CXVII) = dicit cf. 461, 24) 4 in deum *MR*, in dominum *Pam*, in domino *Oehlerus* 5 hominem *R*, homine *M* 6 deum *MR*, dominum *Pam*, domino *Oehlerus* principibus *Oehlerus* 9 exprobare *M* quam *R*³, tam *MR*¹ 10 nisi *addidi* 11 deum *R*, dominum *M* 19 maledicent *R*¹ 26 ni *addidi* 27 an = *nonne, etwa nicht*

disciplina patientiae praedicatur penes creatorem? si per Zachariam praecepit: ne unusquisque malitiae fratris sui meminerit, — sed nec proximi; nam et rursus: malitiam, inquit, proximi sui unusquisque ne recogitet —
 5 multo magis patientiam indixit iniuriae qui indixit obliuionem. sed et cum dicit: mihi uindictam, et ego uindicabo, proinde patientiam docet, uindictae expectatricem. in quantum ergo fidem non capit, ut idem uideatur oculus pro oculo et dentem pro dente in uicem iniuriae exigere, qui non modo
 10 uicem sed etiam ultionem, etiam recordationem et recogitationem iniuriae prohibet, in tantum aperitur nobis, quomodo oculus pro oculo et dentem pro dente censuerit: non ad secundam iniuriam talionis permittendam, quam prohibuerat interdicta ultione, sed ad primam coërcendam [quam prohi-
 15 buerat] opposito talione, ut unusquisque respiciens licentiam secundae iniuriae a prima semetipsum contineret. facilius enim uim comprimi sciit repraesentatione talionis quam repromissione ultionis. utrumque autem constituendum fuit pro natura et fide hominum, ut qui deo crederet, ultionem a deo expectaret,
 20 qui minus fideret, legis taliones timeret. hanc legis uoluntatem de intellectu laborantem dominus et sabbati et legis et omnium paternarum dispositionum, Christus, et reuelauit et compotem fecit, mandans alterius quoque maxillae oblationem, ut tanto magis uicem iniuriae extingueret, quam
 25 et lex et per talionem uoluerat impedisse, certe quam prophetia

2] Zach. 7, 10. 3] Zach. 8, 17. 6] Deut. 32, 35 (cf. Rom. 12, 19. Hebr. 10, 30). 21] cf. Matth. 12, 8. 23] cf. Luc. 6, 29.

1 praedicatur *R*³, praedicat *MR*¹ 3 *parenthesin indicauit* 4 recogitet. multo *uulgo* recogitet (*re in ras.*) *M* 5 indixit *R*, induxit *M* 8 fidem *om.* *Pam* oculus pro oculo et dentem pro dente *scripsi*: et dentem pro dente, oculus pro oculo *MR* 9 iniuriam *R*¹ 14 quam prohibuerat *seclusi* 15 opposito talione *M*, talione opposito *R*¹, talione opposita *R*³ 17 comprimi sciit (*scil. deus*) *scripsi*: comprimiscit *F.* comprimi scit *R*, comprimiscit *M* 20 fideret, legis *MR*¹, fideret, leges *R*³ *uulgo*, fideret legi *Eng* taliones (legis taliones = *die im Gesetz gebotenen Wiedervergeltungen, nämlich* oculus pro oculo et dentem pro dente *cf. l. 12*) *scripsi*: talionis *MR* 22 reuelauit (*re s. u. M*) 25 et per *MF*, per *R*

manifeste coërcuerat, et memoriam iniuriae prohibens et ultionem ad deum redigens. ita si quid Christus intulit, non aduersario sed adiutore praecepto, non destruxit disciplinas creatoris. denique si in ipsam rationem patientiae praecipiendae, et quidem tam plenae atque perfectae, consideremus, non consistet, 5 si non est creatoris, qui uindictam repromittit, qui iudicem praestat. alioquin si tantum patientiae pondus non modo non reperiendi sed et aliam maxillam praebendi, et non modo non remaledicendi sed etiam benedicendi, et non modo non retinendi tunicam sed et amplius et pallium concedendi, is 10 mihi imponit, qui non sit me defensurus, in uacuum patientiam praecipit, non exhibens mihi mercedem praecepti, patientiae dico fructum, quod est ultio, quam mihi permisisse debuerat, si ipse non praestat, aut, si mihi non permittebat, ipse praestare, quoniam et disciplinae interest iniuriam uindi- 15 cari. metu enim ultionis omnis iniquitas refrenatur, ceterum passim emissa libertate dominabitur, utrumque oculum effosura et omnem dentem excitatura prae impunitatis securitate. sed hoc est dei optimi et tantum boni, patientiae iniuriam 20 facere, uiolentiae ianuam pandere, probos non defendere, improbos non coërcere. Omni petenti te dato, utique indigenti, uel tanto magis indigenti, si etiam et abundantem. ne quis ergo indigeat datorem, imperatam habes in Deuteronomio formam creatoris: non erit, inquit, in te indigens, uti benedicens benedicat te dominus deus tuus, datorem 25 scilicet, qui fecerit non esse indigentem. et plus hic. non enim petenti iubet dari, sed non sit, inquit, indigens in te, id est 'cura ultro, ne sit'. quo magis petenti praeiudicat dandum, etiam in sequentibus: si autem fuerit indigens

8] cf. Luc. 6, 29. 9] cf. Luc. 6, 27. 21] Luc. 6, 30. 24] Deut. 15, 4. 29] Deut. 15, 7—8.

5 consideremus *M*, considerem *R* 10 et (*prius*) *del. Gel* 12 praecipit *Eng*: praecepit *MR* 13 mihi <aut> *fort.* 15 praestare *Rig*: praestaret *MR* 17 effosura *M* 18 excussura *Lat* 22 etiam et *cf. de idol.* 20: etiam in uerbis quoque 23 indigeat datorem *MR*¹, indigeat, datori *R*³, indigeat. <in> datorem *Pam* paratam *R*¹ habes *R*³, habens *MR*¹ 27 dari. sed *uulgo*

ex fratribus tuis, non auertes cor tuum nec constringes manum tuam a fratre tuo indigente. aperiens aperies illi manum, fenus fenerabis illi, quantum desiderarit. fenus enim nisi petenti dari non solet. sed de fenore postmodum. nunc, si qui uoluerit argumentari creatorem quidem fratribus dari iussisse, Christum uero omnibus petentibus, ut hoc sit nouum atque diuersum, immo unum erit ex his, per quae lex creatoris erit * in Christo. non enim aliud Christus in omnes praecepit quam quod creator in fratres. nam etsi maior est bonitas, quae operatur in extraneos, sed non prior ea, quae ante debetur in proximos. quis enim poterit diligere extraneos, ***? quodsi secundus gradus bonitatis est in extraneos, qui in proximos primus est, eiusdem erit secundus gradus, cuius et primus, facilius quam ut eius sit secundus, cuius non extitit primus. ita creator et secundum naturae ordinem primum in proximos docuit benignitatem, emissurus eam postea et in extraneos, et secundum rationem dispositionis suae primo in Iudaeos, postea et in omne hominum genus. ideoque quamdiu intra Israhelem erat sacramentum, merito in solos fratres misericordiam mandabat, at ubi Christo dedit gentes hereditatem et possessionem terminos terrae et coepit expungi quod dictum est per Osee: non populus meus populus meus, et non misericordiam consecuta misericordiam consecuta, natio scilicet, exinde Christus in omnes legem paternae benignitatis extendit, neminem excipiens in misera-

21] cf. Ps. 2, 8. 23] Rom. 9, 25. cf. Os. 2, 23; 2, 1.

1 ex *M*, e *R* uulgo auertens *M* (*corr. m. 1*) 2 fratre tuo *M*, fratre *R* 3 illi *R* (*alt. loco*), illum *M* 4 desiderarit *M*, desiderat *R* 5 de fenore *R*³, dato fenore *MR*¹ 8 et his *R*¹ *lacunam signauit*: adimpleta siue suppleta *intercidisse puto* 9 alit *M* 11 debetur *M*, deberet *R* uulgo 12 *lacunam signauit*: nisi qui ante dilexerit proximos *intercidisse puto*, quis enim <non diligens proximos> poterit *Urs* 13 secundus *R*, secundum *MF* 15 extitit *MF*, existit *R* 17 emisurus *M* et in *M*, in *R* 25 legem (*m ex s a m. 1*) *M*

tione, sicut in uocatione. ita et si quid amplius docuit, hoc quoque in hereditatem gentium accepit. Et sicut uobis fieri uultis ab hominibus, ita et uos facite illis. in isto praecepto utique alia pars eius subauditur: et sicut uobis fieri non uultis ab hominibus, ita et uos ne faciatis illis. hoc si nouus deus et ignotus retro et nondum plane editus praecepit, qui me nulla antehac institutione formauerit, qua prius scirem, quid deberem mihi uelle uel nolle atque ita et aliis facere quae et mihi uellem, non facere quae et mihi nollem, passiuitatem sententiae meae permisit nec adstrinxit me ad conuenientiam uoluntatis et facti, ut id aliis faciam, quod mihi uelim, et id nec aliis faciam, quod mihi nolim. non enim definiit, quid mihi atque aliis debeam uelle uel nolle, ut ad legem uoluntatis parem factum, et possum (<iam>) alii non praestare quod ab alio mihi uelim praestitum, amorem obsequium solatium praesidium et eiusmodi bona, proinde et alii facere quod ab alio fieri mihi nolim, uim iniuriam contumeliam fraudem et eiusmodi mala. denique hac inconuenientia uoluntatis et facti agunt ethnici nondum a deo instructi. nam etsi natura bonum et malum notum est, non tamen dei disciplina, qua cognita tunc demum conuenientia uoluntatis et facti ex fide, ut sub metu dei, agitur. itaque deus Marcionis cum maxime reuelatus, si tamen reuelatus, non potuit huius praecepti, de quo agitur, tam strictum et obscurum et caecum adhuc et facilius pro meo potius arbitrio interpretandum compendium emittere, cuius nullam praestruxerat distinctionem. at enim creator meus olim et ubique praecepit indigentes pauperes et pupillos et uiduas

2] Luc. 6, 31. 20] cf. Rom. 2, 14.

5 fieri non uultis *M*, non uultis fieri *R uulgo* 9 quae et *R³*. et quae *MR¹*, quae *Rig* 14 uoluntatis parem *R³*, uoluntati sperem *MR¹* 15 possum (<iam>) *scripsi*: possim *MR* alii *R*, aliis *M* 17 fieri mihi *M*, mihi fieri *R uulgo* 20 a deo *M*, ab eo *R* 21 qua *Lat*: a qua *MR* 23 reuelatus. si tamen *scripsi*: reuelatus sit, tamen *MR* 27 praestruxerat *R³*, praestrinxerat *MR¹* <et> olim *Pam*

protegi iuuari refrigerari, sicut et per Esaiam: infringito panem tuum mendicis, et qui sine tecto sunt in domum tuam inducito, et nudum si uideris, tegito; item per Ezechielem de uiro iusto: panem suum dabit
 5 esurienti et nudum conteget. satis ergo iam tunc me docuit ea facere aliis, quae mihi uelim fieri. proinde denun-
 tians: non occides, non adulterabis, non furaberis, non falsum testimonium dices, docuit, ne faciam aliis
 quae fieri mihi nolim. et ideo ipsius erit praeceptum in euan-
 10 gelio, qui illud retro et praestruxit et distinxit et ad arbitrium disciplinae suae disposuit et merito iam compendio substrinxit, quoniam et alias recisum sermonem facturus in terris dominus, id est Christus, praedicabatur.

17. Hic nunc de fenore, cum interponit: et si feneraue-
 15 ritis a quibus speratis uos recepturos, quae gratia est uobis? percurrite sequentia Ezechielis de eodem uiro iusto: pecuniam, inquit, suam fenore non dedit et quod abundauerit non sumet, fenoris scilicet redundantiam, quod est usura. prius igitur fuit, ut fructum fenoris eradicaret,
 20 quo facilius adsuefaceret hominem ipsi quoque fenori, si forte, perdendo, cuius fructum didicisset amittere. hanc etenim dici-
 mus operam legis fuisse procurantis euangelio: quorundam tunc fidem paulatim ad perfectum disciplinae Christianae nitorem primis quibusque praeceptis balbutientis adhuc beni-
 25 gnitatis informabat. nam et supra: et pignus, inquit, reddet debenti, — utique si non sit soluendo, quia solutori [utique] pignus restituendum esse utrum homo scriberet? — multo

1] Es. 58, 7. 4] Ez. 18, 7. 7] Exod. 20, 13—16. 12] cf. Es. 10, 23. 14] Luc. 6, 34. 17] Ez. 18, 8. 25] Ez. 18, 7.

1 infringito <esurienti> panem tuum et mendicos qui Pam 17 fenore MR, fenori Pam 17 dedit scripsi: dedit MR, dederit Eng 22 quarundem M 25 reddet debenti scripsi (ἐνεχυρασμὸν ὑπελιοντος [debitoribus Vulg.] ἀποδώσει): reddes beati MR¹, reddes R³, reddes dati Oehlerus 26 soluendo R³, soluendum MR¹ solutori M (so in lit.), soluturo Ciacconius 26 utique seclusi 27 utrum homo scriberet MR (= num quisquam scriberet; utrum etiam in interrogatione non disiunctiua haud raro occurrit). utcunque non scriberet Oehlerus

tanti sit de magistri regula excidere, quanti Christum aut hominibus aut creatori docentem habere. sed caecus caecum ducit in foueam. Corrigitur aliqui Marcionem. sed non est discipulus super magistrum. hoc meminisse debuerat Appelles, Marcionis de discipulo emendator. eximat et de oculo suo trabem haereticus, tunc in oculo Christiani si quam putat stipulam reuincat. proinde ut arbor bona non proferat malum fructum, quia nec ueritas haeresim, nec mala bonum, quia nec haeresis ueritatem, sic nec Marcion aliquid boni de thesauro Cerdonis malo protulit nec Appelles de Marcionis. multo enim haec congruentius in ipsos interpretabimur, quae Christus in homines allegorizauit, non in duos deos secundum scandalum Marcionis. Puto me non temere huic usque adhuc lineae insistere, qua definitio nusquam omnino alium deum a Christo reuelatum — in hoc solo adulterium Marcionis manus stupuisse miror, nisi quod etiam latrones timent; nullum maleficium nec (sine) formidine est, quia nec sine conscientia sui —: tamdiu ergo et Iudaei non alium deum norant quam praeter quem neminem adhuc norant, nec alium dominum appellabant quam quem solum norant. si ita est, quis uidebitur dixisse: quid uocatis <me> 'domine, domine'? utrumne qui numquam hoc fuerat uocatus, ut nusquam adhuc editus, an ille, qui semper dominus habebatur, ut a primordio cognitus, deus scilicet Iudaeorum? quis item adiecisse potuisset: et non facitis quae

2] cf. Luc. 6, 39. 3] Luc. 6, 40. 5] cf. Luc. 6, 41—42. 7] cf. Luc. 6, 43—45. 20] Luc. 6, 46. 24] ib.

1 quanti *Lat*: quam *MR* 2 hominibus aut creatori cf. 475, 21: humanam docet disciplinam, *Eng* *supplendum* putat: creatori <oboediendum> docentem habere 3 corrigitur *scripsi*: credunt *MR* marcionem *MF*, Marcioni *R* uulgo 5 appelles *M*, Apelles *R* uulgo 6 putat stipulam *R*, putasti pulam *MF* 7 ut *Eng*: et *MR* 8 haeresi *M* 9 ueritatem, sic *Eng*: ueritatem. sic uulgo 10 appelles *M*, Apelles *R* uulgo 13 huic *scripsi*: huc *MR* 15 *parenthesin* indicaui: quae enim infra proferuntur: tamdiu ergo *arctissime* cohaerent cum eis, quae hic leguntur: qua definitio *sqq.* in hoc solo scil. in negotio interpolandi alicubi in euangelio alium deum 16 nec <sine> formidine *scripsi*: nec formidine *MF*, sine formidine *R* 19 dominum *scripsi*: deum *MR* 20 uocatis *Pam*: uocas *MR* 21 me *add. Eng* 22 numquam *M* (*corr. m. 1*)

dico? utrumne qui cum maxime edocere temptabat an qui a primordio ad illos et legis et prophetarum eloquia mandauerat? qui et inobaudientiam illis exprobrare posset etiam, si numquam alias exprobrasset? porro qui ante Christum: 5 populus iste me labiis diligit, cor autem eorum longe absistit a me contionatus est, ueterem utique illis contumaciam imputabat. alioquin quam absurdum, ut nouus deus, nouus Christus, nouae tantum quod religionis inluminator contumaces et inobsequentes pronuntiaret quos non potuisset experiri?

10 18. Proinde extollenda fide centurionis incredibile, si is professus est talem se fidem nec in Israhele inuenisse, ad quem non pertinebat fides Israhelis. sed nec exinde pertinere poterat: adhuc cruda ut probaretur uel compararetur, ne dixerim adhuc nulla? 'sed cur non licuerit illi alienae fidei exemplo 15 uti?' quoniam si ita esset, <dixisset> talem fidem nec in Israhele umquam fuisse. ceterum dicens talem fidem debuisse <se> inuenire in Israhele, *** quique ad hoc uenisset, uti eam inueniret, deus scilicet et Christus Israhelis. quam non suggillasset nisi exactor et sectator eius, aemulus uero etiam maluisset 20 eam talem inuentam, ad quam infirmendam et destruendam magis uenerat, non ad comprobendam. Resuscitauit et mortuum filium uiduae. non nouum documentum. hoc et prophetae creatoris ediderant, quanto magis filius? adeo autem in illud

5] Matth. 15, 8. Marc. 7, 6. cf. Es. 29, 13. 10] cf. Luc. 7, 1—10. 21] cf. Luc. 7, 11—15.

1 qui a *R*, quia *MF* 3 qui = *quomodo* et—etiam *cf. et—quoque* 420, 28: 453, 25 et *saepius* posset, etiam si *uulgo* 6 continatus *M*, 7 ut *R*, et *M* 8 tantum quod *M* (*cf. tantum quod lucescentem* 511, 1 et 520, 6), tante quod *F*, tantaeque *R uulgo* 10 <in> extollenda fide *fort.* 11 Israele *R*, israhelem *M* 12 Israelis *R*, israhel *M* *uerba* sed nec—adhuc nulla *fort. spuria* poterat = *hätte können* poterat adhuc *uulgo* 14 nulla. sed *uulgo* 15 dixisset *add. R³, om. MR¹* Israele umquam fuisse *R*, israhel eum quam fuit *M* fuisse, ceterum *uulgo* se *add. Oehlerus* 17 inuenire *MR¹*, inueniri *R³ uulgo* *lacunam signauit*: eum se probauit, ad quem pertinere fides Israhelis *uel similia interciderunt* quique *MR*, qui quidem *Oehlerus* uti *M*, ut *R uulgo* inuenisset *M* (*corr. m. 1*) 18 Israelis. quam *uulgo* 19 eius. aemulus *uulgo*

usque momenti nullum alium deum Christus intulerat. ut omnes illic creatori gloriam retulerint dicentes: magnus prophetae prodiit in nobis, et respexit deus populum suum. quis deus? utique cuius populus et a quo prophetae. quodsi illi quidem creatorem glorificabant, Christus uero et audiens et sciens non corrigebat, et quidem in tanto documento mortui resuscitati creatorem adhuc orantes. sine dubio aut non alium circumferebat deum quam quem in suis beneficiis atque uirtutibus honorari sustinebat, aut quale est. ut illos tam diu errantes sustineret, ad hoc ueniens, ut errori eorum mederetur? Sed 'scandalizatur Iohannes auditis uirtutibus Christi, ut alterius'. at ego rationem scandali prius expediam, quo facilius haeretici scandalum explodam. ipso iam domino uirtutum, sermone et spiritu patris, operante in terris et praedicante necesse erat portionem spiritus sancti, quae ex forma prophetici moduli in Iohanne egerat praeparaturam uiarum dominicarum, abscedere iam ab Iohanne, redactam scilicet in dominum ut in massalem suam summam. itaque Iohannes, communis iam homo et unus de turba, scandalizabatur quidem, sed qua homo, non qua alium Christum sperans uel intellegens, qui neque (haberet.) unde speraret, ut nihil noui docentem uel operantem. nemo haesitabit de aliquo, quem dum scit non esse nec sperat nec intellegit; Iohannes autem certus erat neminem deum praeter creatorem, uel qua Iudaeus, (ne dicam) etiam prophetae. plane facilius quis haesitabit de eo, quem cum sciat esse, an ipse sit, nesciat. hoc igitur metu et Iohannes: tu es, inquit, qui uenis, an alium expectamus? simpliciter inquirens, an ipse uenisset, quem expectabat.

2] Luc. 7, 16. 11] cf. Luc. 7, 20. 16] cf. Mal. 3, 1. 27] Luc. 7, 19.

1 deum *scripsi*: dominus *MR* 12 at ego rationem *R*³, addecorationem *MR*¹ prius *om. M* 15 quae ex *MGR*³, quae et *F*, qui et *R*¹ 18 dominum *R*³, domino *MR*¹ 19 unus (iam) de *Pam* scandalizabatur *R*, scandalizabant *M* 20 quidem, sed qua homo, non *scripsi*: quidem qua homo. sed non *MR* 21 haberet *addidi* unde *MR*, eundem *Lat* 25 ne dicam *addidi* (ne dicam etiam *cf. 384, 13; 387, 23.*) quis haesitabit *scripsi*: quasi haesitauit *MR* 27 expectamus *M*, speramus *R*

[tu es, qui uenis? id est: qui uenturus es; an alium expectamus? id est: an alius est quem expectamus, si non tu es quem uenturum expectamus?] sperabat enim, sicut omnes opinabantur, ex similitudine documentorum potuisse et pro-
 5 phetam interim missum esse, a quo alius esset, id est maior, qui uenturus expectabatur, ipse scilicet dominus. atque adeo hoc erat Iohannis scandalum, quod dubitabat ipsum uenisse quem expectabant, quem ex praedicatis operationibus agnouisse debuerat. (aut) ut dominus per easdem operationes agnoscendum
 10 se nuntiauerit Iohanni? quae cum constant praedicata in Christum creatoris, sicut ad singula ostendimus, satis peruersum, ut Christum non creatoris per ea renuntiarit intellegendum, per quae magis Christum creatoris agnoscere compellebat. multo peruersius, si et testimonium Iohanni perhibet non Iohannis
 15 Christus, propheten eum confirmans, immo et supra, ut angelum, ingerens etiam scriptum super illo: ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui praeparet uiam tuam, eleganter ad superiorem sensum scandalizati Iohannis commemorans prophetiam, ut confirmans praecursorem Iohannem
 20 iam aduenisse extingueret scrupulum interrogationis illius: tu es, qui uenis, an alium expectamus? praecursore enim iam functo officium, praeparata uia domini, ipse erat intellegendus, cui praecursor ministrauerat. maior is quidem omnibus

1] Luc. 7, 19. 4] cf. Luc. 9, 7. 13] cf. Luc. 7, 27—28. 15] cf. Luc. 7, 26. 16] Luc. 7, 27. 20] Luc. 7, 19. 22] cf. Luc. 3, 4; cf. Es. 40, 3. 23] cf. Luc. 7, 28.

1 tu es—expectamus *seclusi*: *Tertulliani enim eo minus crediderim esse hoc interpretamentum, quia quod sequitur enim aperte respicit ad uerba simpliciter inquirens sqq.* 6 qui uenturus expectabatur, ipse scilicet dominus *scripsi*: ipse scilicet dominus, qui uenturus expectabatur *MR* 8 ex *scripsi*: et *MR* 9 debuerat *scripsi*: debuerant *MR* aut *addidi* 10 Iohanni. quae *uulgo* constant *R*. constat *M* (*corr. m. 1*) 12 Christum *R*, Christus *MF* ea *R*, eas *MF* 14 Iohanni *R*, iohannes *MF* 15 immo et supra, cf. *Luc. 7, 26* *ναὶ καὶ περισσότερον προφήτου* 17 praeparet *R*, praepararet *M*, praeparabit *Pam N* 22 iam *bis M* 23 ministrauerat. maior is *scripsi*: ministrauerat maiori *M*, ministrauerat, maior *R uulgo*

natis mulierum, sed non ideo subiectus ei, qui minor fuerit in regno dei, quasi alterius sit dei regnum, in quo modicus quis maior erit Iohanne, alterius Iohannes, qui omnibus natis mulierum maior sit. siue enim de quocumque dicit modico siue de semetipso per humilitatem, quia minor Iohanne habebatur, omnibus scilicet in solitudinem concurrentibus ad Iohannem potius quam ad Christum, — quid existis uidere in solitudinem? — tantundem est: creatori competit et Iohannem ipsius esse, maiorem natis mulierum, et Christum uel quem(cum)que modicum, qui maior Iohanne futurus sit in regno <dei,> — aequae creatoris — et qui sit maior tanto propheta. quia non fuerit scandalizatus in Christum, quod tunc Iohannem minuit. Diximus de remissa peccatorum. illius autem peccatricis feminae argumentum eo pertinebit, ut cum pedes domini osculis figeret, lacrimis inundaret, crinibus detergeret, unguento perduceret, solidi corporis ueritatem, non phantasma inane tractauerit, et ut peccatricis paenitentia secundum creatorem meruerit ueniam, praepone re solitum sacrificio. sed et si paenitentiae stimulus ex fide acciderat, per paenitentiam ex fide iustificata ab eo audiit: fides tua te saluam fecit, qui per Abacuc pronuntiarat: iustus ex fide sua uiuet.

19. Quod diuites Christo mulieres adhaerebant, quae et de facultatibus suis ministrabant ei, inter quas et uxor regis procuratoris, de prophetia est. has enim uocabat per Esaiam: mulieres diuites, exsurgite et audite uocem meam. ut discipulas primo, dehinc ut operarias et ministras osten-

7] Luc. 7, 24. 13] cf. Luc. 7, 36—50. 14—15] cf. Luc. 7, 38. 18] cf. Os. 6, 6. 20] Luc. 7, 50. 21] Hab. 2, 4. 22] cf. Luc. 8, 2. 25] Es. 32, 9.

1 non ideo *coniunge cum* quasi l. 2 subiectus *Leopoldus*: subiecto *MR* 5 siue de semetipso per humilitatem *scripsi*: per humilitatem siue de semetipso *MR* 8 tantundem est: creatori *scripsi*: tantundem et creatori *MR* 10 quemcumque *scripsi*: quemque *MR* 11 dei *addidi* aequae creatoris *in parenthesi posui* quia *lun*: qui *MR reliqui* 13 remissione *R*¹ 14 arcumentum *M* 20 iustificata *scripsi*: iustificatam *MR* 21 uiuet *M*, uiuit *R* 24 uocabant *M* (*corr. m. 1*)

deret: filiae in spe, audite sermones (meos.) diei anni
 mementote cum labore in spe; cum labere enim pro-
 sequebantur et ob spem ministrabant. Aequè de parabolis
 semel sufficiat probatum hoc genus eloquii a creatore promissum.
 5 at nunc illa quoque pronuntiatio eius ad populum: aure
 audietis et non audietis dedit Christo frequenter inculcare:
 qui habet aures audiat, non quasi ex diuersitate
 auditum permetteret Christus, quem ademisset creator, sed
 quia comminationem exhortatio sequebatur. [primo: aure audi-
 10 etis et non audietis, dehinc: qui habet aures audiat.]
 non enim audiebant ultro qui aures habebant, sed ostendebant
 aures cordis necessarias, quibus illos audituros negarat creator,
 et ideo per Christum adicit: uidete, quomodo audiatis,
 id est: ne aure audiatis et non audiatis, non corde scilicet
 15 audientes, sed aure. si dignum sensum pronuntiationi accom-
 modes pro sensu eius, qui auditui suscitabat, etiam dicendo:
 uidete, quomodo audiatis non audituris minabatur. sane
 non minatur mitissimus deus, quia nec iudicat nec irascitur.
 hoc probat etiam subiacens sensus: ei, qui habet, dabitur,
 20 ab eo autem, qui non habet, etiam quod habere se
 putat auferetur ei. quid dabitur? adiectio fidei uel intel-
 lectus uel salus ipsa. quid auferetur? utique quod dabitur. a
 quo dabitur auferetur? si a creatore auferetur, ab eo et
 dabitur; si a deo Marcionis dabitur, ab eo et auferetur. quo-
 25 quo tamen nomine comminatur ablationem, non erit eius dei,
 qui nescit comminari, qui non nouit israci. miror autem, cum
 lucernam negat abscondi solere qui se tanto saeculo abscon-
 derat, maius et necessarius lumen, cum omnia de occulto in

1] Es. 32, 9—10. 4] cf. Ps. 48, 4—5. 5] Es. 6, 9. 7] Luc. 8, 8. 13] Luc. 8, 18. 19] ib. 26] cf. Luc. 8, 16. 28] cf. Luc. 8, 17.

1 meos *add. Pam* diei *scripsi* (ἡμέρας LXX): dei *MR*, die *Oehlerus*, dies *Pam* 2 prosequantur *Iun*: quo sequebantur *MR* 6 non (*s. u. a. n. 1*) *M* 9 primo—audiat *seclusit Eng* 11 ostendebant *scripsi*: ostendebat *MR* 12 audituros *R*, auditorus *MF* 14 id est: ne aure audiatis *M. om. B et reliquis omnes* 18 non minatur *scripsi* (*cf. l. 26*): nominatur *MR*, minatur *Oehlerus*

apertum repromittit qui deum suum usque adhuc obumbrat, expectans, opinor, nasci Marcionem. Venimus ad constantissimum argumentum omnium, qui domini natiuitatem in controversiam deferunt. 'ipse,' inquit, 'contestatur se non esse natum dicendo: quae mihi mater et qui mihi fratres?' ita semper haeretici aut nudas et simplices uoces coniecturis quo uolunt rapiunt aut rursus condicionales et rationales simplicitatis conditione dissoluunt, ut hoc in loco. nos contrario dicimus primo non potuisse illi adnuntiari, quod mater et fratres eius foris starent quaerentes uidere eum, si nulla illi mater et fratres nulli fuissent, quos utique norat qui adnuntiarat, uel retro notos uel tunc ibidem compertos, dum eum uidere desiderant uel dum ipsi nuntium mandant. ad hanc primam propositionem nostram solet ex diuerso responderi: 'quid enim, si temptandi gratia nuntiatum est ei?' sed hoc scriptura non dicit, quae quanto significare solet ex temptatione quid factum, — ecce legis doctor adsurrexit temptans eum, et de tributi consultatione: et accesserunt ad eum Pharisaei temptantes eum — tanto, ubi non facit temptationis mentionem, non admittit temptationis interpretationem. et tamen ex abundanti causas temptationis expostulo, cui rei temptauerint illum per nominationem matris et fratrum. si, ut scirent, natusne esset an non, quando de hoc fuit quaestio, quam ex ista temptatione discuterent? quis autem dubitaret natum quem uideret hominem? quem audisset filium se hominis professum? quem de conspectu omnis humanae qualitatis dubitaret deum aut filium dei credere, propheten facilius existimans, licet magnum aliquem, utique tamen natum? etiam si in explorationem natiuitatis temptandus fuisset, quodcumque aliud argumentum temptationi competisset, quam

5] Matth. 12, 48. cf. Luc. 8, 21. 9] cf. Luc. 8, 20. 16] Luc. 10, 25. 17] Matth. 16, 1. 27] cf. Matth. 21, 46.

1 obumbrat *susp.* Eng 2 uenimus *R*, uenimus enim *MF*, uenimus nunc *Eng* 4 deferunt *R*², defuerunt *MB*¹ 5 mater *R*, pater *M* 6 quo *R*, quod *MF* 11 adnuntiaret *fort.* 27 existimans *scripsi*: existimantes *MR*, defendit *Eng*, qui supra l. 26 legi *mauult*: dubitarent 28 explorationem *scripsi* (cf. l. 23): exploratione *MR*

per earum personarum mentionem, quas potuit etiam natus non habere. dic mihi, omnibus natis mater adiuuit? omnibus natis adgenerantur et fratres? non licet patres magis et sorores habere uel et neminem? sed et census constat actos sub
 5 Augusto tunc in Iudaea per Sentium Saturninum, apud quos genus eius inquirere potuissent. adeo nullo modo consistit ratio temptationis istius, et uere mater et fratres eius foris stabant, et superest dispicere sensum non simpliciter pronuntiantis: 'quae mihi mater aut fratres?' quasi ad generis
 10 et natiuitatis negationem, sed [et] ex causae necessitate et condicione rationali. tam proximas enim personas foris stare, extraneis intus defixis ad sermones eius, amplius et auocare eum a sollemni opere † quaerentes merito indignatus est non tam negauit quam abdicauit. atque adeo cum praemisisset: quis mihi
 15 mater et qui mihi fratres? subiungens: nisi qui audiunt uerba mea et faciunt ea, transtulit sanguinis nomina in alios, quos magis proximos praefide iudicaret. nemo autem transfert quid, nisi [ab eo] qui habet id, quod transfert. si ergo matrem et fratres eos fecit, qui non erant, quomodo negauit eos, qui erant?
 20 ceterum ex hoc magis matrem et fratres confitebatur, quod illos nolebat agnoscere, meritorum scilicet condicione, non ex proximorum negatione, in semet ipso docens qui patrem aut matrem aut fratres praeponeret uerbo dei non esse dignum discipulum. quod alios adoptabat, confirmabat quos ex offensa negauit,
 25 quibus non ut ueriores substituit, sed ut digniores. denique nihil magnum, si fidem sanguini praeponit, quem non habebat.

11] cf. Luc. 8, 20. 12] cf. Marc. 3, 31. 13] cf. ib. 14] Matth. 12, 48; cf. Luc. 8, 21. 22] cf. Matth. 10, 37; Luc. 14, 26.

1 quam earum personarum mentio, quas per<inde> potuit fort. 5 tunc Iun: nunc MR Iudaea Lat: iudaeam MR 6 consistit scripsi: constitit MR, constiterit Eng 7 at uere Urs 8 superest et Pam dispicere M, inspicere R uulgo 10 et seclusi 13 indignatus, eas non Eng, ego malim deleri quaerentes et est 14 abnegauit NPam quis MR, qua Pam N 17 prae M (cf. 444, 10), pro R uulgo 18 ab eo seclusi 20 uerba ceterum ex hoc—agnoscere, quae in MR paulo infra post dignum discipulum leguntur, huc transtuli 22 in F unius folii iactura perierunt uerba in semetipso—inhumanitatem qui (488, 8) 24 quod<si> fort. 26 quem MR, quam Iun

20. Quis autem iste est, qui uentis et mari imperat? 'nimium nouus dominator atque possessor elementorum subacti iam et exclusi creatoris.' non ita est. sed agnorant substantiae auctorem suum, quae famulis quoque eius obaudire consueuerant. inspicere Exodum, Marcion aspice mari rubro, uastior super omnia stagna Iudaeae, uirgam Moysi imperantem, ut funditus proscissum et pari utrimque stupore discriminis fixum siccum populum pede intestino itinere transmitteret, rursusque sub eiusdem uirgae nutu redeunte natura Aegyptium exercitum undarum concordia obrueret, in quod opus et austri seruiuerunt. lege et † sorte familiae dirimendae in transitu eius Iordanis machaeram fuisse, cuius impetum atque decursum plane et Iesus docuerat prophetis transmeantibus stare. 'quid ad haec?' si tuus Christus est, non erit potentior famulis creatoris. sed his solis exemplis usus essem, si non etiam praedicatio marinae istius expeditionis Christum antecessisset. nam cum transfretat, psalmus expungitur: dominus, inquit, super aquas multas; cum undas freti discutit, Abacuc adimpletur: dispergens, inquit, aquas itinere; cum ad minas eius eliditur mare, Naum quoque absoluitur: comminans, inquit, mari et arefaciens illud, utique cum uentis, quibus inquietabatur. unde uis meum uindicem Christum? de exemplis an de prophetis creatoris? Age nunc, qui militarem et armatum

1] cf. Luc. 8, 22—25. 6] cf. Exod. 14, 16. 21. 7] cf. Exod. 14, 22. 8] cf. Exod. 14, 27. 10] cf. Exod. 14, 21. 11] cf. IIII Reg. 2, 14. 12] cf. Ios. 3, 15—17. 17] Ps. 28, 3. 18] Hab. 3, 10. 20] Na. 1, 4. 23] cf. Luc. 8, 26—39. cf. Es. 8, 4.

1 uentis *MR*¹, et uentis *FR*³ *uulgo* 5 exodum *M* 6 iudaeae *M* 7 utrumque *M* 11 et sorte *MR*, extorri *Oehlerus* (*quod ego non intellego*): aperte corrupta sunt haec uerba; mentionem facere uidetur auctor eorum, quae IIII Reg. 2, 14 sqq. narrantur, unde uelim restitui: lege et, sodes, pallium Eliae, *Eng. sic restitui uult*: lege et pellem ouillam Eliae dirimendae <undae> *Eng. quod ego probo* transitu *B*, transitum *M* Iordani *Iun* 18 discutit *R*, discutet *M* adimpletur *R*, adimpletus *M* dispergens *R* 21 inquietabatur *M* 23 militarem et armatum *ne scio an praedicatiua intellegenda sint*

bellatorem praedicari putas, non figurate nec allegorice, qui bellum spiritale aduersus spiritales hostes spiritali militia et spiritalibus armis spiritaliter debellaturus esset, cum inuenis in uno homine multitudinem daemonum legionem se professam, 5 utique spiritalem, disce et Christum expugnatorem spiritalium hostium, spiritaliter armatum et spiritaliter bellicosum intelligendum, atque ita ipsum esse, qui cum legione quoque daemonum erat dimicaturus, ut et de hoc bello psalmus possit uideri pronuntiasse: dominus ualidus, dominus potens 10 in bello. nam cum ultimo hoste, morte, proeliaturus per tropaeum crucis triumphauit. cuius autem dei filium Iesum 'legio' testatus est? sine dubio cuius tormenta et abyssum nouerant et timebant. nec enim uidentur posse ignorasse adhuc quod noui et ignoti dei uirtus operaretur in terri, quia uerisimile 15 non est creatorem ignorasse. si enim alium supra se deum ignorauerat aliquando, tamen iam infra caelum suum agentem utique compererat. quod autem dominus comperisset, iam et uniuersae familiae innotuisse ** in eodem mundo et intra eundem ambitum caeli, quo peregrina diuinitas, conuersaretur. 20 in quantum ergo et creator scisset eam et substantiae eius, si fuisset, in tantum nulla fuit, quia non alium daemones sciebant quam dei sui Christum. non enim depeterent, ab alio quod meminissent petendum sibi, a creatore, ueniam scilicet abyssi creatoris. denique impetrauerunt. quo merito? quia 25 mentiti erant, quia saeui dei filium eum fecerant? et qualis erit qui mentitos iuuabat, qui infamantes sustinebat? sed enim quia mentiti non erant, quia deum abyssi et suum cognouerant,

4] cf. Luc. 8, 30. 9] Ps. 23, 8. 10] cf. I Cor. 15, 26. 12] cf. Luc. 8, 31. 23] cf. ib. 24] cf. Luc. 8, 32—33.

1 <proprie> praedicari fort. praedicare *M* 8 ut et *R*, et ut *M* 10 praeliaturus *M*, proeliatu *R* tropaeum *MR*² 12 testatus *MR*¹ (legio = ὁ λεγιών), testata *R*² uulgo 13 uidentur *R*³, uidebant *MR*¹ 15 supra se *R*³, superesse *MR*¹ 18 innotuisse *MF*, innotuisset *R* uulgo lacunam signauit: debuisset, ut quae intercidisse puto 21 nulla fuit, quia scripsi: quia nulla fuit *MR* 22 enim om. *M* depeterent (= deprecarentur), ab alio scripsi: depetunt ab alio *MR*, peterent ab alio *Urs* 23 sibi a creatore uulgo 27 cognouerant *R*³, cognouerunt *MR*²

ita eum se et ipse confirmauit, quem ad cognouerunt daemones, Iesum, iudicis et ultoris dei filium. Ecce aliquid et de illis pusillitatibus et infirmitatibus creatoris in Christo — ignorantiam enim et ego adscribere ei uolo; permittite mihi aduersus haereticum —: tangitur a femina, quae sanguine fluitabat, et nesciuit a qua. quis me, inquit, tetigit? etiam excusantibus discipulis perseuerat in ignorantiae uoce: tetigit me aliquis, idque de argumento adfirmat: sensi enim uirtutem ex me profectam. quid dicit haereticus? sciebatne personam? et cur quasi ignorans loquebatur? ut confessionem certe prouocaret, ut timorem (re)probaret. sic et Adam aliquando quaesierat (creator) quasi ignorans: Adam ubi es? habes et creatorem cum Christo excusatum et Christum creatori adaequatum. 'sed et hoc, qua aduersarius legis, ut, quia lex a contactu sanguinantis feminae summoet, idcirco gestierit non tantum contactum eius admittere, sed etiam sanitatem donare'. o deum non natura beneficum, sed aemulatione! at enim, si fidem mulieris inuenimus ita meruisse, cum dixit: fides tua te saluam fecit, quis es, ut aemulationem legis interpreteris in isto facto, quod ipse dominus ex fidei remuneratione editum ostendit? sed hanc uis mulieris fidem constituere, qua contempserat legem. et cui credible, ut mulier nullius adhuc (nou) dei conscia, nullius adhuc nouae legis initiata. legem inrumperet eam, cui adhuc tenebatur? qua denique fide inrupit? in quem deum credens? cui spernens creatorem? certe enim ex fide tetigit. si ex fide creatoris, quae alium deum ignorabat, quomodo legem eius inrupit? tam enim inrupit.

5] cf. Luc. 8, 43—48. 6] Luc. 8, 45. 7—9] Luc. 8, 46.
12] Gen. 3, 9. 15] cf. Leu. 15, 19—24. 18] Luc. 8, 48.

1 *confirmauit *M* ad cognouerunt *M*, cognouerunt *R* 2 iudicis *scripsi*: iudicem *MR* 3 *parenthesin indicauit Eng* 11 reprobaret *scripsi*: probaret *MR* 12 creator *addidi* (cf. l. 3 et 13) 14 qua *Eng*: qui *MR*, quia *Leopoldus* 15 sanguinantis feminae *M*, feminae sanguinantis *R* 16 sanitatem *R*, sanitate *M* (e in *ras.*), sanitate (eam) *forti*. 23 noui *addidi*, *Eng* *mauult supra supplere*: nullius (alius) (cf. l. 26) 25 cui (= *wem zu Liebe*) spernens creatorem *M*, quem spernens? creatorem *R* *uulgo* 27 quomodo *scripsi*: et quomodo *MR*, equomodo *Oehlerus* tam *R*, tamen *M*

quam ex fide creatoris. quomodo autem utrumque conueniet, ut et inruperit et ex fide eam inruperit, propter quam inrupisse non debuit? dicam. fides haec fuit primo, qua deum suum confidebat misericordiam malle quam ipsum sacrificium, qua eum deum certa erat operari in Christo. qua si eum tetigit, non ut hominem sanctum nec ut prophetam, quem contaminabilem pro humana substantia sciret, sed ut ipsum deum, quem nulla spurcitia pollui posse praesumpserat. itaque non temere interpretata est sibi legem, ea contaminari significantem, quae essent contaminabilia, non deum, quem in Christo confidebat. sed et illud recogitauit, ordinarium et sollemnem menstrui uel partualis sanguinis fluxum in lege taxari, qui ueniat ex officio naturae, non ex uitio ualitudinis; ille autem ex uitio ualitudinis redundabat, cui non modum temporis, sed diuinae misericordiae auxilium necessarium sciebat. atque ita potest uideri legem non inrupisse, sed distinxisse. haec erit fides, quae contulerat etiam intellectum: nisi credideritis, inquit, non intellegitis. hanc fidem probans Christus eius feminae, quae solum credebat creatorem, eius fidei se deum respondit. quam probauit. nec illud omittam, quod, dum tangitur uestimentum eius, utique corpori, non phantasmati inditum, corpus quoque demonstrabatur; non quasi iam de hoc retractemus, sed quia ad praesentem conspirat quaestionem. si enim non erat ueritas corporis, phantasma utique contaminari, qua res uacua, non posset. qui ergo non potest contaminari prae inanitate substantiae, quomodo uoluisset ut aemulus legis? mentiebatur, qui non uere polluebatur.

21. Dimittit discipulos ad praedicandum dei regnum. num-

4] cf. Os. 6, 6; Prou. 21, 3. 11] cf. Leu. 12, 4—6. 17] Es. 7, 9. 20] cf. Luc. 8, 44. 28] cf. Luc. 9, 1—6.

1 autem *scripsi*: enim *MR* 5 certa *R*, certe *M* Christo. qua si *scripsi*: Christo, quasi *M*, Christo, qua sic *R* 6 non ut hominem sanctum *scil*: tetigit 11 sollempne *M* 13 ille (*scil*. sanguinis fluxus) *scripsi*: illa *MR* 15 uideri *om*. *R*¹ 17 inlectum *M* (tel *in mg*. *add. m. 1*) 18 intellegitis *M* 20 probaui *M* (t *s. u. add. m. 1*) omittam *R*, omittat *M*, omittatur *fort*. 26 uoluisset? ut *uulgo* legis mentiebatur *uulgo*

quid uel hic editit, cuius? prohibet eos uictui aut uestitui quid in uiam ferre. quis hoc mandasset, nisi qui et coruos alit et flores agri uestit, qui boni quoque terenti libertatem oris ad ueniam pabuli ex opere summuendi ante praecepit, quia dignus operarius mercede sua? haec Marcion delectat, dum sensui salua sint. at cum iubet puluerem excutere de pedibus in eos, a quibus excepti non fuissent, et hoc in testimonium mandat fieri. nemo testatur quod non iudicio destinatur: inhumanitatem qui in testationem redigi iubet iudicem comminatur. nullum deum nouum a Christo probatum illa etiam opinio omnium declarauit, qua Christum Iesum alii Iohannem alii Heliam alii unum aliquem ex ueteribus prophetis Herodi adseruerant. ex quibus quicumque fuisset, non utique hoc esset suscitatus, ut alium deum post resurrectionem praedicaret. Paescit populum in solitudine, de pristino scilicet more. aut si non eadem est maiestas, ergo iam minor est creatore, qui non uno die, sed annis quadraginta, nec de inferioribus materiis panis et piscis, sed de manna caelesti, nec quinque circiter, sed sexcenta milia hominum protelauit. adeo autem ea(dem) fuit maiestas, ut et pabuli exiguitatem non tantum sufficere, uerum etiam exuberare de pristino uoluerit exemplo. sic enim et in tempore famis sub Helia uiduae Sareptensis modica et suprema alimenta ex prophetae benedictione per totum famis tempus redundauerant. habes tertiam Basiliarum. si et quartam reuoluas, inuenies totum hunc ordinem Christi circa illum dei hominem, qui oblatos sibi decem ordiacios

1] cf. Luc. 9, 3. 2] cf. Ps. 146, 9; Hiob 38, 41. 3] cf. Luc. 12, 27. cf. Deut. 25, 4. 5] cf. Luc. 10, 7. 6] cf. Luc. 9, 5. 7] cf. ib. 11] cf. Luc. 9, 7—9. 15] cf. Luc. 9, 10—17. 17] cf. Exod. 16, 35. 18] cf. Exod. 12, 37. 20] cf. Exod. 9, 17. 22] cf. III Reg. 17, 7—16. 26] cf. III Reg. 4, 42—45.

4 summuendi *MR*, sumendi *Urs* 9 a uerbis in testationem pergit *F* 10 prolatum *forti*. 11 qua *Eng*: quia *MR* 13 hoc (= *propterea*) *MF*, <ob> hoc *R* *uulgo* esset *scripsi*: est *MR* 16 est (*priore loco*) *scripsi*: et *MR* 20 eadem *scripsi* (cf. l. 16): ea *MR* 22 sareptensis *M*, Sareptensi *R* *uulgo* 23 suprema *M* 25 reuoluas *Urs*: resoluas *MR* *reliqui* Christi *R*², Christum *MR*¹ 26 ordiacios *M*, hordeaceos *R*

panes cum populo distribui iussisset et minister eius proinde comparata multitudine et pabuli mediocritate respondisset: quid ergo? hoc dem in (con)spectu centum [milibus] hominum? da inquit, et manducabunt, quoniam haec dicit dominus: manducabunt et relinquent reliquias secundum dictum domini. o Chritum et in nouis ueterem! Haec itaque qui uiderat Petrus et cum pristinis compararat et non tantum retro facta sed et in futurum iam tunc prophetantia recognouerat, interroganti domino, quisnam illis uideretur, cum pro omnibus responderet: tu es Christus, non potest non eum sensisse Christum, [nisi] quem nouerat in scripturis. quem iam recensebat in factis. hoc et ipse confirmat usque adhuc patiens, immo et silentium indicens. si enim Petrus quidem non poterat alium eum confiteri quam creatoris, ille autem praecepit, ne cui hoc dicerent, utique id noluit prouulgari, quod Petrus senserat. 'immo', inquis, 'quia non recte senserat, noluit mendacium disseminari'. sed aliam silentii causam edixit, quia oporteret filium hominis multa pati et reprobari a presbyteris et scribis et sacerdotibus et interfici et post tertium diem resurgere. qua cum praedicata sunt et ipsa in Christum creatoris, sicut suis locis implebimus, sic quoque ipsum se ostendit esse, in quem praedicabantur. certe et si non essent praedicata, eam causam indicti silentii protulit, quae non Petri errorem demonstraret: obeundarum passionum necessitatem. Qui uoluerit, inquit, animam suam saluam facere perdet illam, et qui perdiderit eam propter me saluam faciet eam. certe filius hominis hanc sententiam emisit. perspice igitur et tu cum rege Babylonio fornacem

1] cf. III Reg. 4, 43; Luc. 9, 13. 2] III Reg. 4, 43. 6] cf. Luc. 9, 18—22. 9] cf. Luc. 9, 20. 10] Marc. 8, 29. cf. Matth. 16, 16. Luc. 9, 20. 13] cf. Luc. 9, 21. 15] cf. Luc. 9, 21. 17] cf. Luc. 9, 22. 25] Luc. 9, 24. 28] cf. Dan. 3, 92.

3 ergo *MR*¹, ego *R*³ *uulgo* dem *R*³, idem *MR*¹ in conspectu *Rig*: inspectu *M*, inspectum *R* milibus *secl. Pam* 4 haec *M*, hoc *R* 7 qui *R*³, quae *MR*¹ 11 nisi *secl. Lat*: *repperunt reliqui* 15 dicerent *R*, diceret *M* 20 sunt *M*, sint *R uulgo* 24 <sed> obeundarum *R*³

eius ardentem et inuenies illic tamquam filium hominis — nondum enim uere erat, nondum scilicet natus ex homine — iam tunc istos exitus constituentem. saluas facit animas trium fratrum, qui eas pro deo perdere conspirauerant, Chaldaeorum uero perdidit, quas illi per idolatriam saluas facere maluerant. quae est ista noua doctrina, cuius uetera documenta sunt? quamquam et praedicationes martyriorum tam futurorum quam a deo mercedem relaturorum decucurrerunt: uide, inquit Esaias, quomodo periit iustus, et nemo excipit corde, et uiri iusti auferuntur, et nemo considerat. quando magis hoc fit quam in persecutione? *** sanctorum eius, utique non simplex, nec de naturae lege communis, sed illa insignis et pro fide militaris, in qua qui animam suam propter deum perdit seruat illam. ut et hic tamen iudicem adgnoscas, qui malum animae lucrum perditione eius et bonum animae detrimentum salute eius remuneraturus sit, et zeloten deum mihi exhibet, malum malo reddentem: qui confusus, inquit, mei fuerit, et ego confundar eius, *** quando nec confusionis materia conueniat nisi meo Christo, cuius ordo magis pudendus, ut etiam haeticorum conuiciis pateat, omnem natuitatis et educationis foeditatem et ipsius etiam carnis indignitatem, quanta amaritudine possunt, perorantibus. ceterum quomodo ille erit obnoxius confusionis, qui eam non capit? non uulua, licet uirginis tamen feminae, ** coagulatus, et si

8] Es. 57, 1. 11] Ps. 115, 6. 15] cf. Luc. 9, 24. 17] Luc. 9, 26.

8 facit (a s. e m. 1) M 4 caldaeorum M 5 perdit fort. 8 relaturorum M (corr. m. 1) 9 periit M, perit R uulgo 11 lacunam signaui: <sed et honorabilis, inquit Dauid, mors> supplendum puto (cf. quae sequuntur et supra l. 8: quam a deo mercedem relaturorum) 12 sed R, et MF 14 illam, ut uulgo adgnoscas M, cognoscas R uulgo 16 salute R, salutis MF remuneraturus sit et Eng: remuneraturus. sed et MR¹, remuneratur. sed et R³ uulgo 18 mei Rig: mo MR lacunam signaui: <sic quoque meus Christus> supplendum puto 24 lacunam signaui: prolatas, non (suis iaculatus, non Eng [cf. Euagrius Alt. Sim. et Theoph. p. 8, 11 ed. Braiké: iaculatus uuluae intaminatae]) intercidissae uidetur coagulatus R³, coagulatum MR¹

non ex semine, tamen lege substantiae corporalis ex sanguine et humore, non caro habitus ante formam, non pecus dictus post figuram, non decem mensium cruciatu deliberatus, non subita dolorum concussione cum tanti temporis caeno per corporis
 5 cloacam effusus ad terram, nec statim lucem lacrimis auspicatus ex primo retinaculi sui uulnere, nec multum ablutus, nec sale ac melle medicatus, nec pannis iam sepulturae inuolucrum initiatus, nec exinde per immunditias inter sinus uolutatus, molestus uberibus, diu infans, uix puer, tarde homo, sed de caelo expositus,
 10 semel grandis, semel totus, statim Christus, spiritus et uirtus et deus tantum; ceterum, (ut) non uerus, qui non uidebatur, ita nec de crucis maledicto erubescendus, cuius carebat ueritate carens corpore. non poterat itaque dixisse: qui mei confusus fuerit. noster hoc debuit pronuntiasse, minoratus a patre modico
 15 citra angelos, uermis et non homo, ignominia hominis et nullificamen populi, quatenus ita uoluit, ut liuore eius sanaremur, ut dedecore eius salus nostra constaret. et merito se pro suo homine deposuit, pro imagine et similitudine sua, non aliena, [tunc] ut, quoniam homo (non) erubuerat lapidem
 20 et lignum adorans, eadem constantia non confusus de Christo pro impudentia idolatriae satis deo faceret per impudentiam fidei. quid horum Christo tuo competit, Marcion, ad meritum confusionis? plane pudere te debet, quod illum ipse finxisti.

22. Iam et hoc uel maxime erubescere debuisti, quod illum
 25 cum Moyse et Helia in secessu montis conspici pateris quorum destructor aduenerat. hoc scilicet intellegi uoluit uox illa de caelo: hic est filius meus dilectus, hunc audite, id est non Moysen iam et Heliam. ergo sufficiebat uox sola sine ostentatione Moysei et Heliae. definiendo enim, quem audirent,

11] cf. Gal. 3, 13. 13] Luc. 9, 26. 14] Ps. 8, 6. 15] Ps. 21, 7. 16] cf. Es. 53, 5. 18] cf. Gen. 1, 26. 19] cf. Ez. 20, 32. 24] cf. Luc. 9, 28—36. 27] Luc. 9, 35.

1 ex semine, tamen *scripsi*: semine, tamen ex *MR* sanguine et *scripsi* (cf. *de carne Christi* 4: humoris et sanguinis foeda coagula): semine et *MR*¹, terminae *R*² *uulgo* (*probat Eng*) 3 delibratus *Lat* 6 ex *scripsi*: et *MR* ac *MF*, et *R* 8 molestius *M* 9 tarde *M*, tardus *R* 11 ut *add. R*³. *om. MR*¹ 17 liuore *M* 19 tunc *secl. R*³ non *add. R*³, *om. MR*¹ 24 iam *scripsi*: nam *MR*

quoscumque alios uetuisset audiri. aut numquid Esaiam et Hieremiam ceterosque, quos non ostendit, permisit audiri, si uetuit quos ostendit? nunc et si praesentia illorum fuit necessaria, non utique in conloquio ostenderentur, quod familiaritatis indicium est, nec in consortio claritatis, quod dignationis et gratiae exemplum est, sed in sordibus aliquibus, quod destructionis argumentum est, immo in tenebris creatoris, quibus discutiendis erat missus, longe etiam discreti a claritate Christi, qui uoces et litteras ipsas eorum ab euangelio suo erat separaturus. sicin alienos demonstrat illos, dum secum habet? sic relinquendos decet quos sibi iungit? sic destruit quos de radiis suis exstruit? quid faceret Christus ipsorum? credo, secundum peruersitatem tales eos reuelasset, quales Christus Marconis debuisset, aut quoscumque alios secum (ostendisset) quam prophetas suos. sed quid tam Christi creatoris quam secum ostendere praedicatores suos? cum illis uideri, quibus in reuelationibus erat uisus? cum illis loqui, qui eum fuerant locuti? cum eis gloriam suam communicare, a quibus dominus gloriae nuncupabatur? cum principalibus suis, quorum alter populi informator aliquando alter reformator quandoque, alter initiator ueteris testamenti alter consummator noui. igitur et Petrus, meritum contubernium Christi sui agnoscens, (in) indiuiduitatem eius suggerit consilium: bonum est hic nos esse, — bonum plane, ubi Moyses scilicet et Helias — et faciamus hic tria tabernacula, unum tibi et Moysi unum et Heliae unum. 'sed nesciens, quid diceret.' quomodo nesciens? utrumne simplici errore an ratione, qua defendimus in causa nouae prophetiae gratiae exstasin, id est amentiam, conuenire?

4] cf. Luc. 9, 30. 5] cf. Luc. 9, 31. 20] cf. Mal. 4, 5—6.
23] Luc. 9, 33. 26] cf. ib.

1 isaiam *M* 2 ieremiam *M* 6 sed et *R* 10 sicin *scripsi*: sic in *MR*, siccin *ed. Mign.* habet. sic *uulgo* 11 iunget *M* iungit. sic *uulgo* 12 exstruit. quid *uulgo* 14 ostendisset *addidi* (cf. l. 16)
15 Christi *scripsi*: Christus *MR* 22 meritum *MR*, merito *Pam* (in) indiuiduitatem *scripsi*: indiuiduitate *MR*, indiuiduitati *Eng* 23 hic nos *M*, nos hic *R uulgo* 27 errore *M in ras.* qua *Iun*: quam *MR* causae *M*

in spirita enim homo constitutus, praesertim cum gloriam dei
 conspicit uel cum per ipsum deus loquitur, necesse est excidat
 sensu, obumbratus scilicet uirtute diuina. de quo cum inter
 nos et psychicos quaestio est, interim facile est amentiam
 6 Petri probare. quomodo enim Moysen et Heliam cognouisset,
 [nisi in spiritu?] — nec enim imagines eorum uel statuas populus
 habuit nec similitudines, lege prohibente — nisi quia in spiritu
 uiderat? et ita quod dixit, scilicet in spiritu non in sensu consti-
 tutus, scire non poterat. ceterum, si sic nesciit quasi errans, eo
 10 quod putaret illorum esse Christum, ergo iam constat et supra
 Petrum interrogatum a Christo, quem se existimarent, ut de
 creatoris dixisse: tu es Christus, quia, si tunc alterius dei
 illum cognouisset, hic quoque non errasset. quodsi ideo et hic
 errauit quia et supra, ergo certus es in illum diem quoque
 15 nullam nouam diuinitatem a Christo reuelatam et usque adhuc
 non errasse Petrum, Christo usque adhuc nihil eiusmodi reue-
 lante, et tamdiu non alterius deputandum Christum quam
 creatoris, cuius omnem et hic ordinem expressit. tres de di-
 scentibus arbitros futurae uisionis et uocis adsumit. et hoc
 20 creatoris est: in tribus, inquit, testibus stabit omne
 uerbum. in montem secedit. agnosco formam loci. nam et
 pristinum populum apud montem et uisione et uoce sua
 creator initiarat. oportebat in eo suggestu consignari nouum
 testamentum, in quo conscriptum uetus fuerat, sub eodem etiam
 26 ambitu nubis, quem nemo dubitabit de aëre creatoris conglo-
 batum, — nisi <si> et nubes suas ille deduxerat — quia et

7] cf. Exod. 20, 4. 12] Marc. 8, 29. cf. Matth. 16, 16. Luc. 9, 20.
 18] cf. Luc. 9, 28. 20] Deut. 19, 15. 22] cf. Exod. 19, 16—20. 25 cf.
 Exod. 19, 16. Luc. 9, 34.

1 spiritu *Pam*: spiritum *MR* 3 diuina. de quo cum inter *scripsi*:
 diuina de quo cum inter *M*, diuina, de quo inter *R* *uulgo*, diuina. de quo,
 (*scil. agemus*) cum inter *Eng* 6 nisi in spiritu *seclusi* (cf. l. 7) 7 habuit
 nec *Eng*: habuisset *MR* 8 quod dixit, scilicet *scripsi*: quod dixisset *MR*, quid
 dixisset *Eng* 9 nesciit *scripsi*: nescit *MR* 12 quia si *R*³, quasi *MR*⁴
 19 arbitros *R*, arbitror *MF* 25 quem *MF*, quam *R* dubitabit *Oehlerus*:
 dubitauit *MR* conglobatum *Eng*: conglobata *M* (*æ ex u m. 1*) *R* 26 *paren-*
thesin indicauit: conglobatam. nisi *uulgo* si *addidi* ille *Eng*: illo *MR*

ipse per caelum creatoris uiam ruperat. aut proinde et nubilo creatoris precario usus est? itaque nec nunc muta nubes fuit, sed uox solita de caelo et patris nouum testimonium super filio, ad quem in secundo psalmo: filius meus es tu, ego hodie genui te, de quo et per Esaiam: quis deum s metuens? audiat uocem filii eius. itaque iam repraesentans eum — hic est filius meus — utique subaudit: quem repromisi. si enim repromisit aliquando et postea dicit: hic est, eius est exhibentis uoce uti in demonstratione promissi, qui aliquando promisit, non eius, cui possit responderi: 'ipse 10 enim tu quis es qui dicas: hic est filius meus, de quo non magis praemisisti quam te ipsum, quod prius eras, reuelasti'? hunc igitur audite! quem? (nisi quem) ab initio edixerat audiendum in nomine prophetae quoniam et prophetae existi- 15 mari habebat a populo: prophetam, inquit Moyses, susci- tabit uobis deus ex filiis uestris, secundum carnalem scilicet censum, tamquam me audietis illum. omnis autem qui illum non audierit, exterminabitur anima eius de populo suo. sic et Esaias: quis in uobis metuens (deum?) exaudiat uocem filii eius, quam et 20 ipse pater commendaturus erat: sistens enim, inquit, uerba filii sui, dicendo scilicet: hic est filius meus dilectus, hunc audite. itaque et si facta translatio sit auditionis a Moyse et Helia in Christum, sed non ut ab alio deo nec ad alium Christum, sed a creatore in Christum eius, secundum 25 decessionem ueteris et successionem noui testamenti: non legatus, inquit Esaias, nec nuntius, sed ipse deus sal-

4] Ps. 2, 7. 5] Es. 50, 10. 7] Luc. 9, 35. 11] ib. 13] ib. 15] Deut. 18, 15. Act. 3, 22. 17] Act. 3, 23. cf. Deut. 18, 19. 19] Es. 50, 10. 21] Es. 44, 26. 26] Es. 63, 9.

2 usus est, itaque *uulgo* 4 ad quem *scripsi*: atque *MR*, ut qui *Oehlerus*, aequae *Iun* in secundo *Pam*: in primo *MR* 7 subaudit *scripsi*: subauditur *MR* 8 repromisit *R*¹ 9 promissi *R*³, promisit *MR*¹ 12 eras *Urs*: erat *MR* 13 nisi quem *addidi* 17 sensum *Gel* 20 deum *addidi* fili *M* (i s. u. a m. 1) 24 Christum *Urs*: Christo *MR* *reliqui* aliquo *M* 26 decessionem *M* 27 deus *MR*, dominus *Pam*

uos eos faciet, ipse iam praedicans et implens legem et prophetas. traditit igitur pater filio discipulos nouos, ostensis prius cum illo Moyse et Helia in claritatis praerogatiua atque ita dimissis, quasi iam et officio et honore dispunctis, ut hoc
 5 ipsum confirmaretur propter Marcionem, societatem esse etiam claritatis Christi cum Moyse et Helia. totum autem habitum uisionis istius habemus etiam apud Abacuc, ubi spiritus ex persona interdum apostolorum: domine, audiui auditum tuum et extimui — quem magis quam uocis caelestis illius:
 10 hic est filius meus dilectus, hunc audite? — consideraui operam tuam (et) excidi mente — quando magis quam cum uisa claritate eius nesciit quid diceret Petrus? — in medio duorum animalium cognosceris, Moysi et Heliae, de quibus et Zacharias uidit in figura duarum olearum et duorum
 15 ramulorum oleae. nam hi sunt, de quibus dictum est illi: duo filii opimitatis adsistunt domino uniuersae terrae. et rursus idem Abacuc: operuit caelos uirtus, utique nubilo illo, et splendor eius ut lux erit, utique qua etiam uestitus eius refulsit. et si commemoremur promissionis Moysi, hic
 20 inuenietur expuncta. cum enim desiderasset conspectum domini Moyses dicens: si ergo inueni gratiam coram te, manifesta mihi te, ut cognoscenter uideam te, eum conspectum desiderans, in quo hominem esset acturus, quod propheta sciebat, — ceterum dei faciem, iam audierat, nemo homo
 25 uidebit et uiuet — et hunc, inquit, sermonem, quem dixisti, faciam tibi. et rursus Moyses: ostende mihi

1] cf. Matth. 5, 17. 8—13] Hab. 3, 1—2. 10] Luc. 9, 35. 14] cf. Zach. 4, 3. 16] Zach. 4, 14. 17] Hab. 3, 3—4. 21] Exod. 33, 18. 24] Exod. 33, 20. 25] Exod. 33, 17. 26] Exod. 33, 18.

1 faciet *MR*, fecit *Pam* 9 quem *R*³, quam *MR*¹ uocis *R*, uoces *MF* 11 operam tuam *MR*, opera tua *Pam* <et> excidi *Rig*: excidi *R*, excidi *M* 17 rursus *M*, rursus *R uulgo* 21 ergo *om.* *R*¹ 22 mihi te *MF*, te mihi *R uulgo* 24 *parenthesin indicauit*: sciebat. ceterum *uulgo* <de> dei facie *Oehlerus* faciem iam *uulgo* 25 uidebit *M*, uidebit me *R reliqui praeter Rig* inquit *scil. deus*

gloriam tuam. et dominus similiter de futuro: ego praecedam gloria mea, et reliqua. et in nouissimo: et tunc uidebis posteriora mea, non lumbos nec suras, sed quam desiderauerat gloriam in posterioribus temporibus reuelandam, in qua facie ad faciem uisibilem se ei repromiserat, etiam ad Aaronem dicens: et si fuerit propheta in uobis, in uisione cognoscat illi et in uisione loquar ad eum, non quomodo ad Moysen; os ad os loquar ad eum, in specie — utique hominis, quam erat gestaturus — non in aenigmate. nam et si Marcion noluit eum conloquentem domino ostensum, sed stantem, tamen et stans os ad os stabat et faciem ad faciem, — cum illo, inquit, non 'extra illum' — in gloria ipsius, nedum in conspectu. de qua gloria non aliter inlustratus discessit a Christo quam solebat a creatore, proinde tunc oculos percutiens filiorum Israhelis, quemadmodum et nunc excaecati Marcionis, qui hoc quoque argumentum aduersus se facere non uidit.

23. Suscipio in me personam Israhelis. stet Christus Marcionis et exclamet: o genitura incredula, quousque ero apud uos? quousque sustinebo uos? statim a me audire debet: 'quisquis es, o oecnome, prius ede, qui sis et a quo uenias et quod in nobis tibi ius? usque adhuc creatoris est totum apud te. plane, si ab illo uenis et illi agis, admittimus increpationem. si uero ab alio, dicas uelim: quid nobis umquam de tuo commisisti, quod credere debuissimus, ut exprobes incredulitatem qui nec te ipsum aliquando nobis reuelasti? quam olim apud nos agere coepisti, ut tempus que-

1] Exod. 33, 19. 2] Exod. 33, 23. 6] Num. 12, 6—8. 10] cf. Luc. 9. 30—31. 12] Luc. 9, 32. 14—15] cf. Exod. 34, 29—30. 19] Luc. 9, 41.

2 gloria mea (τῆ δόξῃ μου) *MF*; <in> gloria *R uulgo* 5 repromittit *Pam* 6 aronem *M* 7 uisionem *R¹* loquar *R*, loquor *M* 8 ad eum *om. R¹* 9 utique *R³*, itaque *MR¹* 12 *parenthesin indiscussit Eng* 13 gloria *scripsi*: gloriam *MR* conspectum *Pam* 15 percutiens *Urs*: percutere *MR* 20 quousque sustinebo uos *om. R¹* 21 o oecnome *scripsi* (cf. *Luc. 12, 24*): o echonome *M*, eperchomene *F*, o ἐπερχόμενε *R uulgo* qui *M*, quis *R uulgo* 23 apud te *om. R¹* 26 exprobes *M*

raris? in quibus nos sustinuisti, ut patientiam imputes? asinus de Aesopi puteo modo uenis et iam exclamas'. [suscipio adhuc et personam discipulorum, in quos insiliit: o natio incredula, quamdiu ero uobiscum, quamdiu uos sustinebo? hanc eruptionem eius utique hoc modo iustissime repercuterem: quisquis es, o oecnome, prius ede, qui sis, a quo uenias, quod tibi ius sit in nobis? usque adhuc, puto, creatoris es, et ideo secuti sumus, recognoscentes omnia illius in te. quodsi ab illo uenis, admittimus increpationem. si uero alii agis, oro te, dicas: quid nobis aliquando <commisisti,> dumtaxat de tuo, quod iam credidisse debuissemus, ut exprobes incredulitatem, qui nec auctorem tuum usque adhuc edis? quam olim autem apud nos agere coepisti, ut tempus quoque opponas? in quibus autem nos sustinuisti, ut et patientiam iactes? asinus de Aesopi puteo modo huc apparuit et iam exclamat.] quis non ita iniustitiam increpationis retudisset, si eius eum credidisset, qui nondum queri debuisset? nisi quod nec ille eos insilisset, si non olim apud illos in lege, in prophetis, in uirtutibus et beneficiis deuersatus incredulos semper fuisset expertus. Sed 'ecce Christus diligit paruulos, tales docens esse debere qui semper maiores uelint esse, creator autem ursos pueris inmisit, ulciscens Heliseum propheten conuicia ab eis passum'. satis impudens antithesis, cum tam diuersa committit, paruulos et pueros, innocentem adhuc aetatem et iudicii iam capacem, quae conuiciari poterat, ne dicam blasphemare. qua ergo iustus deus, nec pueris impiis parsit, exigens maiori aetati honorem,

3] [Luc. 9, 41.] 19] cf. Luc. 9, 46—48. 21] cf. III Reg. 2, 23—24.

1 patientiam *Eng* (*uide infra l. 14*): paenitentiam *MR* ut imputes (*scil. tibi*) = *daß du dir zum Verdienst anrechnest* 2 suscipio—exclamat (*l. 15*) *seclusi: sunt interpolatoris, qui secundum euangelium Marci 9, 19: ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει: increpationem illam non in Israhelē sed in discipulos factam putauit* 5 iustissime *R*³, iusticiae *MR*¹, iustitia (= *iure*) *fort.* 6 o oecnome *scripsi: oechomene M, eperchomene F, ἐπεργόμενε R uulgo* 10 commisisti *add. Gel* (*cf. 496, 25*) 11 exprobes *M* 12 auctorem *R*³, auditorem *MR*¹ 15 non ita *R*³, nouit *MR*¹ 16 e a m *susp. Eng* credidisset *M* (*di s. u. a m. 2*) 18 in (*alt.*) *om. R*¹ 20 docens esse *M*, esse docens *R* 25 blasphemare *R*³, blasphemari *MR*¹ qua *MR*¹, quia *R*³ 26 parsit *scripsi: psit M, pepercit R uulgo*

et utique magis a minore; qua uero bonus, adeo diligit paru-
 uulos, ut apud Aegyptum benefecerit obstetricibus protegen-
 tibus partus Hebraeos periclitantes edicto Pharaonis. ita et
 haec adfectio Christi cum creatoris est. iam nunc deus Marci-
 onis, qui conubium aduersatur, quomodo uideri potest paruu-
 lorum dilector, quorum tota causa conubium est? qui semen
 odit, fructum quoque exsecretur necesse est. ne ille saeuior
 habendus Aegyptio rege. nam Pharaeo educari non sinebat
 infantes, iste nec nasci, auferens uitam illis etiam decem men-
 sium in utero. at enim quanto credibilis, ut eius deputetur
 adfectio in paruulos, qui benedicendo conubium in propaga-
 tionem generis humani ipsum quoque fructum conubii bene-
 dicendum promisit, qui de infantia primus! 'Repraesentat
 creator ignium plagam Helia postulante in illo pseudopropheta'.
 agnosco iudicis seueritatem, e contrario Christi (lenitatem in-
 crepantis) eandem animaduersionem destinantes discipulos
 super illum uiculum Samaritarum: agnoscat et haereticus ab
 eodem seuerissimo iudice promitti hanc Christi lenitatem: non
 contendet, inquit, nec (clamabit nec) uox eius in platea
 audietur: harundinem quassatam non comminuet et
 linum fumigans non extinguet. talis utique multo magis
 homines non erat crematurus. nam et tunc ad Heliam: non
 in igni, inquit, dominus, sed in spiritu miti. At enim
 humanissimus dominus cur recusat eum, qui se tam indiuiduum

2] cf. Exod. 1, 20. cf. Exod. 1, 17. 3] cf. Exod. 1, 15—16. 11] cf.
 Gen. 1, 28. 13] cf. III Reg. 1, 10. 15] cf. Luc. 9, 51—56. 18] Matth. 12,
 19—20. Es. 42, 2. 22] III Reg. 19, 12. 23] cf. Luc. 9, 57—58

4 creatoris *Eng*: creator *MR*¹, creatore *R*³ 5 aduersatur *M*, auersatur *R*
 6 dilctor *M* (e s. o a m. I) 7 ne scripsi: nec *MR*¹, nae *R*³ *uulgo*
 8 desinebat *M* (*corr. m. I*) 10 utoro *M* (*corr. m. I*) 12 benedicendum
 (per Christum uidelicet) scripsi: benedicendo *MR* 13 prius *M* (m s. u.
add. m. I), primus est *R*, primus (est status) *Eng* (qui probat benedi-
 cendo) qui de infantia primus = qui incipit ab infantia, ut uidetur
 15 seueritatem. e contrario *uulgo* lenitatem, increpantis *add. Pam*:
 (in) eandem *Oehlerus* (non recipiens quod suppleuit *Pam*) 16 destinantes
Pam: destinantis *MR* 19 clamabit nec addidi (cf. p. 3, 14 et *adv. Iud.*
cap. 9) in platea *M* (*in ras.*) 24 dominus scripsi: deus *MR* se om. *M*

illi comitem offert? si quia superbe uel ex hypocrisi dixerat: sequar te quocumque ieris, ergo aut superbiam aut hypocrisin recusandam iudicando iudicem gessit. et utique damnauit quem recusauit, non consecuturum scilicet salutem. nam sicut ad salutem uocat quem non recusat uel etiam quem ultro uocat, ita in perditionem damnat quem recusat. illi autem causato patris sepulturam cum respondet: sine mortui sepe-
 5 liant mortuos suos, tu autem uade et adnuntia regnum dei, utramque legem creatoris manifeste confirmauit: et de sacerdotio in Leuitico, prohibentem sacerdotes supremis etiam
 10 parentum interesse — super omnem, inquit, animam defunctam sacerdos non introibit, et super patrem suum (et super matrem suam) non contaminabitur —, et de deuotione in Arithmis; nam et illi, qui se deo uouerit,
 15 inter cetera iubet, ne super ullam animam introeat defunctam, ne super patris quidem aut matris aut fratris. puto autem, et deuotioni et sacerdotio destinabat quem praedicando regno dei imbuerat. aut si non ita est, satis impius pronuntiandus qui nulla ratione legis intercedente sepulturas parentum de-
 20 spici a filiis imperabat. cum uero et tertium illum prius suis ualedicere parantem prohibet retro respectare, sectam creatoris exequitur: hoc et ille noluerat fecisse quos ex Sodomis liberarat.

24. Adlegit et alios septuaginta apostolos super duodecim. quo enim duodecim secundum totidem fontes in Elim, si non et
 25 septuaginta secundum totidem arbusta palmarum? Antithesis plurimum causarum diuersitas fecit, non potestatum. sed qui diuersitatem causarum non respexit, facile eam potestatum existimauit. 'profectionem filiorum Israhelis creator etiam illis spoliis aureorum et argenteorum uasculorum et uestium praeter

2] Luc. 9, 57. 7] cf. Luc. 9, 59. Luc. 9, 60. 11] Leu. 21, 11. 14] cf. Num. 6, 6—7. 20] cf. Luc. 9, 61—62. 22] cf. Gen. 19, 17. 23] cf. Luc. 10, 1. 24] cf. Exod. 15, 27. Num. 33, 9. 28—500, 1] cf. Exod. 12, 34—35.

4 consecuturum *M*, secuturum *R* 5 recusat *M* (a *ec* u *corr. m. 1*) 7 sepeliant *R*, sepeliam *M* 12 patrem *MR*, parentem *Rig* 13 et super matrem suam *addidi* (cf. *de monog. 7*) 14 illi *scripsi* (cf. 246, 24. 25.); illic *MR*, illic <illi> *Eng* 18 deo *M*

oneribus consparsionum offarcinatum educit ex Aegypto, Christus autem nec uirgam discipulis in uiam ferre praescripsit'. illi enim in solitudinem promouebantur, hi autem in ciuitates mittebantur. considera 'causarum offerentiam, et intelleges unam et eandem potestatem, quae secundum penuriam et 5 copiam expeditionem suorum disposuit, proinde per ciuitates abundaturam circumcidens, sicut et egituram per solitudinem struxerat. etiam calciamenta portare uetuit illos. ipse enim erat, sub quo nec in solitudine per tot annos populus calciamenta detriuerat. neminem, inquit, in uia salutaueritis. 10 o Christum destructorem prophetarum, a quibus hoc quoque accepit! Heliseus, cum Gezin puerum suum mitteret in uiam ad filium Sunamitidis resuscitandum de morte, puto, sic ei praecepit: accinge lumbos tuos et sume bacillum meum in manum et uade: quemcumque conueneris in uia, 15 ne benedixeris eum, id est ne salutaueris, et qui te benedixerit, ne responderis ei, id est ne resalutaueris. quae est enim inter uias benedictio nisi ex occurso mutua salutatio? sic et domini istud: in quam introissent domum, pacem ei dicere<nt, de> exemplo eodem est. mandauit enim et hoc Heliseus: 20 cum introisset ad Sunamitin, diceret ei: pax uiro tuo, pax filio tuo. haec erunt nostrae potius antithesis, quae comparant, non quae separant Christum, dignus autem operarius mercede sua quis magis pronuntiarit quam deus iudex? quia et hoc ipsum iudicare est, dignum facere mercede opera- 25 rium. nulla retributio non ex iudicatione constitit. iam nunc et hic lex consignatur creatoris, etiam boues operantes dignos

2] cf. Matth. 10, 10. Luc. 10, 4. 3] cf. Luc. 10, 1. 8] cf. Luc. 10, 4. 10] Luc. 10, 4. 14] III Reg. 4, 29. 19] cf. Luc. 10, 5. 21] III Reg. 4, 26. 23] Luc. 10, 7.

1 eduxit *Pam* 2 uirgam *MR*, peram *Pam* 4 differentiam *fort.* (cf. 499, 26) 7 circumcidens *Lat.*: circumiens *MR* 8 <in>struxerat *fort.* 9 in uia *MR*, per uiam *Pam* 12 helisas *M* gezin *MR*¹, Giezin *R*³ *uulgo* 15 cum ueneris *M* *corr. m. 1*) 18 occursum utua *M* 19 domini istud *scripsi*: dominus ut *MR*, dominus *Pam* 20 dicere<nt, de> exemplo *Eng.*: dicere. exemplo *MR* 21 sunamitin *MR*³, Sunamiten *R*¹ 22 tuo *om.* *R*¹ nostrae potius *M*, potius nostrae *R* *uulgo* 23 dignus *MR*, dignus est *N Pam* 26 retributio *R*, retributione *M*, retributione *F*

operarios mercede iudicantis: boui, inquit, terenti os non colligabis. quis tam praestans in homines nisi qui et in pecudes? quodsi et Christus dignos mercede pronuntiat operarios, excusauit praeeptum illud creatoris de uasis aureis et
 5 argenteis Aegyptiorum auferendis. qui enim uillas et urbes operati fuerant Aegyptiis, digni utique operarii mercede, non ad fraudem sunt instincti, sed ad mercedis compensationem, quam alias a dominatoribus exigere non poterant. Regnum dei neque nouum neque inauditum sic quoque confirmauit, dum
 10 illud iubet adnuntiari adpropinquasse. quod enim longe fuerit aliquando, id potest dici adpropinquasse. si autem numquam retro fuisset, antequam adpropinquasset, nec dici potuisset adpropinquasse, quod numquam longe fuisset. omne quod nouum et incognitum est, subitum est. omne quod subitum est, cum
 15 adnuntiatur, tunc primum speciem inducens tunc primum accipit tempus. ceterum nec retro tardasse potuerit, quamdiu non adnuntiabatur, nec, ex quo adnuntiari coeperit, adpropinquasse. etiam adicit, ut eis, qui illos non recepissent, dicerent: scitote tamen adpropinquasse regnum dei. si
 20 hoc non et comminationis gratia mandat, uanissime mandat. quid enim ad illos, si adpropinquaret regnum, nisi quia cum iudicio adpropinquat? in salutem scilicet eorum, qui adnuntiationem eius recepissent, ***. quo modo, si comminatio non potest sine executione, habes deum executorem in comminatore
 25 et iudicem in utroque. sic et puluerem iubet excuti in illos, in testificationem eieratae etiam terrae eorum, nedum com-

1] Dent. 25, 4. 4] cf. Exod. 12, 34—35. 10] cf. Luc. 10, 9.
 19] Luc. 10, 11. 25] cf. Luc. 10, 11.

3 mercede pronuntiat *M*, pronuntiat mercede *R* uulgo 6 fuerant *Rig*: fuerint *MR* 7 instincti *MR*, instructi *Urs* 10 fuerat *Oehlerus* 15 speciem *Pam*: spem *MR* 16 accipit *Rig*: accepit *MR* potuerit *Eng*: poterit *MR*, ego olim rescribi uolui: poterit <dici> 23 lacunam signauit: et in perditionem eorum, qui non recepissent *interciderunt* non potest *scil. esse, secundum usum auctoris: iniuria Oehlerus deleuit* non 25 utroque? sic uulgo 26 eieratae etiam scripsi (cf. 438, 3): ei; heret etiam *M*, et haeret etiam *R*, et haerentia *Oehlerus* (quod ego quidem non intellego), ad horrentiam *Rmg*

ipse per caelum creatoris niam ruperat. aut proinde et nubilo creatoris precario usus est? itaque nec nunc muta nubes fuit, sed uox solita de caelo et patris nouum testimonium super filio, ad quem in secundo psalmo: filius meus es tu, ego hodie genui te, de quo et per Esaiam: quis deum metuens? audiatur uocem filii eius. itaque iam repraesentans eum — hic est filius meus — utique subaudit: quem repromisi. si enim repromisit aliquando et postea dicit: hic est, eius est exhibentis uoce uti in demonstratione promissi, qui aliquando promisit, non eius, cui possit responderi: ipse enim tu quis es qui dicas: hic est filius meus, de quo non magis praemisisti quam te ipsum, quod prius eras, reuelasti? hunc igitur audite! quem? (nisi quem) ab initio edixerat audiendum in nomine prophetae quoniam et propheta existimari habebat a populo: prophetam, inquit Moyses, suscitabit uobis deus ex filiis uestris, secundum carnalem scilicet censum, tamquam me audietis illum. omnis autem qui illum non audierit, exterminabitur anima eius de populo suo. sic et Esaias: quis in uobis metuens (deum?) exaudiat uocem filii eius, quam et ipse pater commendaturus erat: sistens enim, inquit, uerba filii sui, dicendo scilicet: hic est filius meus dilectus, hunc audite. itaque et si facta translatio sit auditionis a Moyse et Helia in Christum, sed non ut ab alio deo nec ad alium Christum, sed a creatore in Christum eius, secundum decensionem ueteris et successionem noui testamenti: non legatus, inquit Esaias, nec nuntius, sed ipse deus sal-

4] Ps. 2, 7. 5] Es. 50, 10. 7] Luc. 9, 35. 11] ib. 13] ib. 15] Deut. 18, 15. Act. 3, 22. 17] Act. 3, 23. cf. Deut. 18, 19. 19] Es. 50, 10. 21] Es. 44, 26. 26] Es. 63, 9.

2 usus est. itaque *uulgo* 4 ad quem *scripsi*: atque *MR*, ut qui *Ochlerus*, aequae *Iun* in secundo *Pam*: in primo *MR* 7 subaudit *scripsi*: subauditur *MR* 8 repromisit *R*¹ 9 promissi *R*³, promisit *MR*¹ 12 eras *Urs*: erat *MR* 13 nisi quem *addidi* 17 sensum *Gel* 20 deum *addidi* filii *M* (i s. u. a m. I) 24 Christum *Urs*: Christo *MR* *reliqui* aliquo *M* 26 decensionem *M* 27 deus *MR*, dominus *Pam*

uos eos faciet, ipse iam praedicans et implens legem et prophetas. tradidit igitur pater filio discipulos nouos, ostensis prius cum illo Moyse et Helia in claritatis praerogatiua atque ita dimissis, quasi iam et officio et honore dispunctis, ut hoc
 5 ipsum confirmaretur propter Marcionem, societatem esse etiam claritatis Christi cum Moyse et Helia. totum autem habitum uisionis istius habemus etiam apud Abacuc, ubi spiritus ex persona interdum apostolorum: domine, audiui auditum tuum et extimui — quem magis quam uocis caelestis illius:
 10 hic est filius meus dilectus, hunc audite? — consideraui operam tuam <et> excidi mente — quando magis quam cum uisa claritate eius nesciit quid diceret Petrus? — in medio duorum animalium cognosceris, Moysi et Heliae, de quibus et Zacharias uidit in figura duarum olearum et duorum
 15 ramulorum oleae. nam hi sunt, de quibus dictum est illi: duo filii opimitatis adsistunt domino uniuersae terrae. et rursus idem Abacuc: operuit caelos uirtus, utique nubilo illo, et splendor eius ut lux erit, utique qua etiam uestitus eius refulsit. et si commemoremur promissionis Moysi, hic
 20 inuenietur expuncta. cum enim desiderasset conspectum domini Moyses dicens: si ergo inueni gratiam coram te, manifesta mihi te, ut cognoscenter uideam te, eum conspectum desiderans, in quo hominem esset acturus, quod propheta sciebat, — ceterum dei faciem, iam audierat, nemo homo
 25 uidebit et uiuet — et hunc, inquit, sermonem, quem dixisti, faciam tibi. et rursus Moyses: ostende mihi

1] cf. Matth. 5, 17. 8—13] Hab. 3, 1—2. 10] Luc. 9, 35. 14] cf. Zach. 4, 3. 16] Zach. 4, 14. 17] Hab. 3, 3—4. 21] Exod. 33, 13. 24] Exod. 33, 20. 25] Exod. 33, 17. 26] Exod. 33, 18.

1 faciet *MR*, fecit *Pam* 9 quem *R*², quam *MR*¹ uocis *R*, uoces *MF* 11 operam tuam *MR*, opera tua *Pam* <et> excidi *Rig*: excidi *R*, excidi *M* 17 rursus *M*, rursus *R uulgo* 21 ergo *om.* *R*¹ 22 mihi te *MF*, te mihi *R uulgo* 24 *parenthesin indicauit*: sciebat. ceterum *uulgo* <de> dei facie *Oehlerus* faciem iam *uulgo* 25 uidebit *M*, uidebit me *R reliqui praeter Rig* inquit *scil. deus*

gloriam tuam. et dominus similiter de futuro: ego praecedam gloria mea, et reliqua. et in nouissimo: et tunc uidebis posteriora mea, non lumbos nec suras, sed quam desiderauerat gloriam in posterioribus temporibus reuelandam, in qua facie ad faciem uisibilem se ei repromiserat, etiam ad Aaronem dicens: et si fuerit propheta in uobis, in uisione cognoscat illi et in uisione loquar ad eum, non quomodo ad Moysen; os ad os loquar ad eum, in specie — utique hominis, quam erat gestaturus — non in aenigmate. nam et si Marcion noluit eum conloquentem domino ostensum, sed stantem, tamen et stans os ad os stabat et faciem ad faciem, — cum illo, inquit, non 'extra illum' — in gloria ipsius, nedum in conspectu. de qua gloria non aliter inlustratus discessit a Christo quam solebat a creatore, proinde tunc oculos percutiens filiorum Israhelis, quemadmodum et nunc excaecati Marcionis, qui hoc quoque argumentum aduersus se facere non uidit.

23. Suscipio in me personam Israhelis. stet Christus Marcionis et exclamet: o genitura incredula, quousque ero apud uos? quousque sustinebo uos? statim a me audire debet: 'quisquis es, o oecnome, prius ede, qui sis et a quo uenias et quod in nobis tibi ius? usque adhuc creatoris est totum apud te. plane, si ab illo uenis et illi agis, admittimus increpationem. si uero ab alio, dicas uelim: quid nobis umquam de tuo commisisti, quod credere debuissimus, ut exprobes incredulitatem qui nec te ipsum aliquando nobis reuelasti? quam olim apud nos agere coepisti, ut tempus que-

1] Exod. 33, 19. 2] Exod. 33, 28. 6] Num. 12, 6—8. 10] cf. Luc. 9. 30—31. 12] Luc. 9, 32. 14—15] cf. Exod. 34, 29—30. 19] Luc. 9, 41.

2 gloria mea (τῆ δόξῃ μου) *MF*, <in> gloria *R uulgo* 5 repromittit *Pam* 6 aronem *M* 7 uisionem *R*¹ loquar *R*, loquor *M* 8 ad eum *om. R*¹ 9 utique *R*³, itaque *MR*¹ 12 *parenthesin indicauit Eng* 13 gloria *scripsi*: gloriam *MR* conspectum *Pam* 15 percutiens *Urs*: percutere *MR* 20 quousque sustinebo uos *om. R*¹ 21 o oecnome *scripsi* (cf. *Luc. 12, 24*): o echonome *M*, eperchomene *F*, o ἐπαρχόμενε *R uulgo* qui *M*, quis *R uulgo* 23 apud te *om. B*¹ 26 exprobes *M*

raris? in quibus nos sustinuisti, ut patientiam imputes? asinus de Aesopi puteo modo uenis et iam exclamas'. [suscipio adhuc et personam discipulorum, in quos insiliit: o natio incredula, quamdiu ero uobiscum, quamdiu uos sustinebo? hanc eruptionem eius utique hoc modo iustissime repercuterem: quisquis es, o oeconyme, prius ede, qui sis, a quo uenias, quod tibi ius sit in nobis? usque adhuc, puto, creatoris es, et ideo secuti sumus, recognoscentes omnia illius in te. quodsi ab illo uenis, admittimus increpationem. si uero alii agis, oro te, dicas: quid nobis aliquando (commisisti,) dumtaxat de tuo, quod iam credidisse debuissimus, ut exprobes incredulitatem, qui nec auctorem tuum usque adhuc edis? quam olim autem apud nos agere coepisti, ut tempus quoque opponas? in quibus autem nos sustinuisti, ut et patientiam iactes? asinus de Aesopi puteo modo huc apparuit et iam exclamat.] quis non ita iniustitiam increpationis retudisset, si eius eum credidisset, qui nondum queri debuisset? nisi quod nec ille eos insilisset, si non olim apud illos in lege, in prophetis, in uirtutibus et beneficiis deuersatus incredulos semper fuisset expertus. Sed 'ecce Christus diligit paruulos, tales docens esse debere qui semper maiores uelint esse, creator autem ursos pueris inmisit, ulciscens Heliseum propheten conuicia ab eis passum'. satis impudens antithesis, cum tam diuersa committit, paruulos et pueros, innocentem adhuc aetatem et iudicii iam capacem, quae conuiciari poterat, ne dicam blasphemare. qua ergo iustus deus, nec pueris impiis parsit, exigens maiori aetati honorem,

3] [Luc. 9, 41.] 19] cf. Luc. 9, 46—48. 21] cf. IIII Reg. 2, 23—24.

1 patientiam *Eng* (*uide infra l. 14*): paenitentiam *MR* ut imputes (*scil. tibi*) = *daß du dir zum Verdienst anrechnest* 2 suscipio—exclamat (*l. 15*) *seclusi: sunt interpolatoris, qui secundum euangelium Marci 9, 19: ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει increpationem illant non in Israhelem sed in discipulos factam putauit* 5 iustissime *R*³, iusticiae *MR*¹, iustitia (= *iure*) *fort.* 6 o oeconyme *scripsi: oechomene M, eperchomene F, ἐπεργόμενε R uulgo* 10 commisisti *add. Gel* (*cf. 496, 25*) 11 exprobes *M* 12 auctorem *R*³, auditorem *MR*¹ 15 non ita *R*³, nouit *MR*¹ 16 e a m *susp. Eng* credisset *M* (*di s. u. a m. 2*) 18 in (*alt.*) *om. R*¹ 20 docens esse *M*, esse docens *R* 25 blasphemare *R*³, blasphemari *MR*¹ qua *MR*¹, quia *R*³ 26 parsit *scripsi: psit M, pepercit R uulgo*

et utique magis a minore; qua uero bonus, adeo diligit paru-
 uulos, ut apud Aegyptum benefecerit obstetricibus protegen-
 tibus partus Hebraeos periclitantes edicto Pharaonis. ita et
 haec adfectio Christi cum creatoris est. iam nunc deus Marci-
 onis, qui conubium aduersatur, quomodo uideri potest paruu- 5
 lorum dilector, quorum tota causa conubium est? qui semen
 odit, fructum quoque exsecretur necesse est. ne ille saeuior
 habendus Aegyptio rege. nam Pharaon educari non sinebat
 infantes, iste nec nasci, auferens uitam illis etiam decem men-
 sium in utero. at enim quanto credibilis, ut eius deputetur 10
 adfectio in paruulos, qui benedicendo conubium in propaga-
 tionem generis humani ipsum quoque fructum conubii bene-
 dicendum promisit, qui de infantia primus! 'Repraesentat
 creator ignium plagam Helia postulante in illo pseudopropheta'.
 agnosco iudicis seueritatem, e contrario Christi (lenitatem in- 15
 crepantis) eandem animaduersionem destinantes discipulos
 super illum uiculum Samaritarum: agnoscat et haereticus ab
 eodem seuerissimo iudice promitti hanc Christi lenitatem: non
 contendet, inquit, nec (clamabit nec) uox eius in platea
 audietur: harundinem quassatam non comminuet et 20
 linum fumigans non extinguet. talis utique multo magis
 homines non erat crematurus. nam et tunc ad Heliam: non
 in igni, inquit, dominus, sed in spiritu miti. At enim
 humanissimus dominus cur recusat eum, qui se tam indiuiduum

2] cf. Exod. 1, 20. cf. Exod. 1, 17. 3] cf. Exod. 1, 15—16. 11] cf.
 Gen. 1, 28. 13] cf. III Reg. 1, 10. 15] cf. Luc. 9, 51—56. 18] Matth. 12,
 19—20. Es. 42, 2. 22] III Reg. 19, 12. 23] cf. Luc. 9, 57—58

4 creatoris *Eng*: creator *MR*¹, creatore *R*³ 5 aduersatur *M*, auersatur *R*
 6 dilctor *M* (e s. o a m. I) 7 ne *scripsi*: nec *MR*¹, nae *R*³ *uulgo*
 8 desinebat *M* (*corr. m. I*) 10 utro *M* (*corr. m. I*) 12 benedicendum
 (*per Christum uidelicet*) *scripsi*: benedicendo *MR* 13 prius *M* (*m s. u.*
add. m. I), primus est *R*, primus (est status) *Eng* (*qui probat* benedi-
 cendo) qui de infantia primus = *qui incipit ab infantia, ut uidetur*
 15 seueritatem. e contrario *uulgo* lenitatem, increpantis *add. Pam*:
 <in> eandem *Oehlerus* (*non recipiens quod suppleuit Pam*) 16 destinantes
Pam: destinantis *MR* 19 clamabit nec *addidi* (*cf. p. 3, 14 et adu. Iud.*
cap. 9) in platea *M* (*in ras.*) 24 dominus *scripsi*: deus *MR* se *om. M*

illi comitem offert? si quia superbe uel ex hypocrisi dixerat: sequar te quocumque ieris, ergo aut superbiam aut hypocrisin recusandam iudicando iudicem gessit. et utique damnauit quem recusauit, non consecuturum scilicet salutem. nam sicut ad salutem uocat quem non recusat uel etiam quem ultro uocat, ita in perditionem damnat quem recusat. illi autem causato patris sepulturam cum respondet: sine mortui sepe-
 5 liant mortuos suos, tu autem uade et adnuntia regnum dei, utramque legem creatoris manifeste confirmauit: et de sacerdotio in Leuitico, prohibentem sacerdotes supremis etiam parentum interesse — super omnem, inquit, animam defunctam sacerdos non introibit, et super patrem suum (et super matrem suam) non contaminabitur —, et de deuotione in Arithmis; nam et illi, qui se deo uouerit,
 15 inter cetera iubet, ne super ullam animam introeat defunctam, ne super patris quidem aut matris aut fratris. puto autem, et deuotioni et sacerdotio destinabat quem praedicando regno dei imbuerat. aut si non ita est, satis impius pronuntiandus qui nulla ratione legis intercedente sepulturas parentum de-
 20 spici a filiis imperabat. cum uero et tertium illum prius suis ualedicere parantem prohibet retro respectare, sectam creatoris exequitur: hoc et ille noluerat fecisse quos ex Sodomis liberarat.

24. Adlegit et alios septuaginta apostolos super duodecim. quo enim duodecim secundum totidem fontes in Elim, si non et
 25 septuaginta secundum totidem arbusta palmarum? Antithesis plurimum causarum diuersitas fecit, non potestatum. sed qui diuersitatem causarum non respexit, facile eam potestatum existimauit. 'profectionem filiorum Israhelis creator etiam illis spoliis aureorum et argenteorum uasculorum et uestium praeter

2] Luc. 9, 57. 7] cf. Luc. 9, 59. Luc. 9, 60. 11] Leu. 21, 11. 14] cf. Num. 6, 6—7. 20] cf. Luc. 9, 61—62. 22] cf. Gen. 19, 17. 23] cf. Luc. 10, 1. 24] cf. Exod. 15, 27. Num. 33, 9. 28—500, 1] cf. Exod. 12, 34—35.

4 consecuturum *M*, secuturum *R* 5 recusat *M* (a *ex* u *corr. m. l*) 7 sepeliant *R*, sepeliam *M* 12 patrem *MR*, parentem *Rig* 13 et super matrem suam *addidi* (cf. *de monog. 7*) 14 illi *scripsi* (cf. 246, 24. 25.); illic *MR*, illic <illi> *Eng* 18 deo *M*

oneribus consparsionum offarcinatam educit ex Aegypto, Christus autem nec uirgam discipulis in uiam ferre praescrisit. illi enim in solitudinem promouebantur, hi autem in ciuitates mittebantur. considera causarum offerentiam, et intelleges unam et eandem potestatem, quae secundum penuriam et 5 copiam expeditionem suorum disposuit, proinde per ciuitates abundaturam circumcidens, sicut et egituram per solitudinem struxerat. etiam calciamenta portare uetuit illos. ipse enim erat, sub quo nec in solitudine per tot annos populus calciamenta detriuerat. neminem, inquit, in uia salutaueritis. 10 o Christum destructorem prophetarum, a quibus hoc quoque accepit! Heliseus, cum Gezin puerum suum mitteret in uiam ad filium Sunamitidis resuscitandum de morte, puto, sic ei praecepit: accinge lumbos tuos et sume bacillum meum in manum et uade: quemcumque conueneris in uia, 15 ne benedixeris eum, id est ne salutaueris, et qui te benedixerit, ne responderis ei, id est ne resalutaueris. quae est enim inter uias benedictio nisi ex occurso mutua salutatio? sic et domini istud: in quam introissent domum, pacem ei dicere<nt, de> exemplo eodem est. mandauit enim et hoc Heliseus: 20 cum introisset ad Sunamitin, diceret ei: pax uiro tuo, pax filio tuo. haec erunt nostrae potius antithesis, quae comparant, non quae separant Christum. dignus autem operarius mercede sua quis magis pronuntiarit quam deus iudex? quia et hoc ipsum iudicare est, dignum facere mercede opera- 25 rium. nulla retributio non ex iudicatione constitit. iam nunc et hic lex consignatur creatoris, etiam boues operantes dignos

2] cf. Matth. 10, 10. Luc. 10, 4. 3] cf. Luc. 10, 1. 8] cf. Luc. 10, 4. 10] Luc. 10, 4. 14] III Reg. 4, 29. 19] cf. Luc. 10, 5. 21] III Reg. 4, 26. 23] Luc. 10, 7.

1 eduxit *Pam* 2 uirgam *MR*, peram *Pam* 4 differentiam *fort.* (cf. 499, 26) 7 circumcidens *Lat*: circumiens *MR* 8 <in>struxerat *fort.* 9 in uia *MR*, per uiam *Pam* 12 helisas *M* gezin *MR*¹, Giezin *R*³ *uulgo* 15 cumueneris *M*: *corr. m. 1*) 18 occurso utua *M* 19 domini istud *scripsi*: dominus ut *MR*, dominus *Pam* 20 dicere<nt, de> exemplo *Eng*: dicere. exemplo *MR* 21 sunamitin *MR*², Sunamiten *R*¹ 22 tuo *om. R*¹ nostrae potius *M*, potius nostrae *R* *uulgo* 23 dignus *MR*, dignus est *NPam* 26 retributio *R*, retributione *M*, retributione *F*

operarios mercede iudicantis: boui, inquit, terenti os non colligabis. quis tam praestans in homines nisi qui et in pecudes? quodsi et Christus dignos mercede pronuntiat operarios, excusauit praeceptum illud creatoris de uasis aureis et argenteis Aegyptiorum auferendis. qui enim uillas et urbes operati fuerant Aegyptiis, digni utique operarii mercede, non ad fraudem sunt instincti, sed ad mercedis compensationem, quam alias a dominatoribus exigere non poterant. Regnum dei neque nouum neque inauditum sic quoque confirmauit, dum illud iubet adnuntiari adpropinquasse. quod enim longe fuerit aliquando, id potest dici adpropinquasse. si autem numquam retro fuisset, antequam adpropinquasset, nec dici potuisset adpropinquasse, quod numquam longe fuisset. omne quod nouum et incognitum est, subitum est. omne quod subitum est, cum adnuntiatur, tunc primum speciem inducens tunc primum accipit tempus. ceterum nec retro tardasse potuerit, quamdiu non adnuntiabatur, nec, ex quo adnuntiari coeperit, adpropinquasse. etiam adicit, ut eis, qui illos non recepissent, dicerent: scitote tamen adpropinquasse regnum dei. si hoc non et comminationis gratia mandat, uanissime mandat. quid enim ad illos, si adpropinquaret regnum, nisi quia cum iudicio adpropinquat? in salutem scilicet eorum, qui adnuntiationem eius recepissent, ***. quo modo, si comminatio non potest sine executione, habes deum executorem in comminatore et iudicem in utroque. sic et puluerem iubet excuti in illos, in testificationem eieratae etiam terrae eorum, nedum com-

1] Deut. 25, 4. 4] cf. Exod. 12, 34—35. 10] cf. Luc. 10, 9.
19] Luc. 10, 11. 25] cf. Luc. 10, 11.

3 mercede pronuntiat *M*, pronuntiat mercede *R* uulgo 6 fuerant *Rig*: fuerint *MR* 7 instincti *MR*, instructi *Urs* 10 fuerat *Oehlerus* 15 speciem *Pam*: spem *MR* 16 accipit *Rig*: accepit *MR* potuerit *Eng*: poterit *MR*, ego olim rescribi uolui: poterit <dici> 23 lacunam signaui: et in perditionem eorum, qui non recepissent *interciderunt* non potest scilicet esse, secundum usum auctoris: iniuria *Oehlerus* deleuit non 25 utroque? sic uulgo 26 eieratae etiam scripsi (cf. 438, 3): ei; heret etiam *M*, et haeret etiam *R*, et haerentia *Oehlerus* (quod ego quidem non intellego), ad horrentiam *Rmg*

municationis reliquae. si enim inhumanitas et inhospitalitas nullam ab eo relaturae sunt ultionem, cui rei praemittit testificationem, minas utique portendentem? porro cum etiam creator in Deuteronomio Ammonitas et Moabitas prohibeat recipi in ecclesiam, quod populum Aegyptio profectum inhumane et inhospitaliter copiis defraudassent, ergo in Christum inde manasse constabit communicationis interdictum, ubi habet formam. qui uos spernet, me spernet. hoc et Moysi creator: non te contempserunt, sed me. tam enim apostolus Moyses quam et apostoli prophetae. aequanda erat auctoritas utriusque officii ab uno eodemque domino apostolorum et prophetarum. Quis nunc dabit potestatem calcandi super colubros et scorpiones? utrumne omnium animalium dominus an nec unius lacertae deus? sed bene, quod creator hanc potestatem etiam paruulis pueris per Esaiam repromisit, conicere manum in cauernam aspidum et in cubile natorum aspidum nec omnino laedi. et utique scimus — salua simplicitate scripturae, nam nec et ipsae bestiae nocere poterunt, ubi fides fuerit — figurate scorpiones et colubros portendi spiritalia malitiae, quorum ipse quoque princeps in serpentis et draconis et eminentissimae cuiusque bestiae nomine deputetur penes creatorem, largitum hanc potestatem priori Christo suo, sicut nonagesimus psalmus ad eum: super aspidem et basiliscum incedes et conculcabis leonem et draconem, sicut etiam Esaias: illa die superducet dominus deus machaeram sanctam, magnam et fortem, Christum scilicet suum, in draconem illum, colubrum magnum et tortuosum, et interficiet eum illa die. sed et cum idem: uia munda et uia sancta

4] cf. Deut. 23, 3. 8] Luc. 10, 16. 9] I Reg. 8, 7. 12] cf. Luc. 10, 19. 15] cf. Es. 11, 8—9. 23] Ps. 90, 13. 24] Es. 27, 1. 25] Es. 35, 8—9.

4 ammanitas *M* (a *alt. ex o a m. 1*) 6 defraudassent *R*, defraudasset *MF* 8 spernet *M* (*bis*), spernit *R uulgo* (*bis*) 10 erat *Eng*: erit *MR* 14 lacertae *om. R*¹ 15 paruulis pueris *M*, paruulis puerulis *R*, puerulis *F* 17 scimus *R*, sciemus *MF*, sciamus *Eng* 18 poterunt *Eng*: potuerunt *MR* 20 immanissimae *Ciacconius*, imminentissimae *Eng* 23 sed et *M*, sed *R* idem <dicit> *susp. Eng*

uocabitur et non transibit illic inmundum nec erit illic uia inmundae; qui autem dispersi erunt uadent in ea et non errabunt, et non erit iam illic leo nec ex bestiis pessimis quicquam ascendet in eam nec inuenietur illic, cum 'uiam' fidem demonstret, per quam ad deum peruenimus, iam tunc eidem uiae, id est fidei, hanc euacuationem et subiunctionem bestiarum pollicetur. denique et tempora promissionis congruere inuenias, si quae antecedunt legas: inualescite, manus dimissae et genua resoluta: tunc patefient oculi caecorum et aures exaudient surdorum; tunc saliet claudus ut ceruus et clara erit lingua mutorum. igitur ubi medicinarum edidit beneficia, tunc et scorpiones et serpentes sanctis suis subdidit, ille scilicet, qui hanc potestatem, ut et aliis praestaret, prior acceperat a patre et secundum ordinem praedicationis exhibuit.

25. Quis dominus caeli inuocabitur, qui non prius factor ostenditur? gratias enim, inquit, ago et confiteor, domine caeli, quod ea, quae erant abscondita sapientibus et prudentibus, reuelaueris paruulis. quae ista? et cuius? et a quo abscondita? et a quo reuelata? si a deo Marcionis abscondita et reuelata, qui omnino nihil praemiserat, in quo aliquid absconditum esse potuisset, non prophetias, non parabolas, non uisiones, non ulla rerum aut uerborum aut nominum argumenta per allegorias et figuras uel aenigmatum nebulas obumbrata? sed 'ipsam magnitudinem sui absconderat, quam cum maxime per Christum reuelabat'. satis inique. quid enim deliquerant sapientes et prudentes, ut absconderetur illis deus, ad quem cognoscendum non suffecerat sapientia atque prudentia illorum, nulla uia data ab ipso per aliquam operum

9] Es. 35, 3. 5—6. 17] Luc. 10, 21.

5 uiam fidem *M*, uiam fides *R*, uia fidem *Rig*, uiam fidei *Iun* 6 euacuationem *MR*, erogationem *Lat* 19 reuelaueris *R*, reuelauerit *MF* 20 et a quo reuelata—abscondita in *M* bis comparent 21 qui = *quare?* *Eng rescribendum censet*: si a deo Marcionis, abscondit et reuelauit qui omnino nihil praemiserat 25 obumbrata. sed *uulgo* (*Eng*) 27 deliquerant *R*, delinquerint *M* delinquerant *F* 29 illorum? nulla *uulgo*

praedicationem uel uestigia, per quae sapientes atque prudentes deducerentur? quamquam et si in aliquo deliquissent erga deum ignotum pone, nunc notum, non tamen zeloten eum experiri debuissent, qui dissimilis creatoris inducitur. igitur si nec materias praemiserat, in quibus aliquid occultasset, nec reos habuerat, a quibus occultasset, nec debuerat occultasse, etiam si habuisset, iam nec reuelator ipse erit, qui absconditor non fuit, — ita nec dominus caeli nec pater Christi — sed ille, in quem competunt omnia. nam et abscondit praemisso obscuritatis propheticæ instrumento, cuius intellectum fides mereretur — nisi enim credideritis, non intellegetis — et reos habuit sapientes atque prudentes ex ipsis operibus tot ac tantis intellegibilem deum non requirentes uel perperam in illum philosophantes et ingenia haereticis sumministrantes, et nouissime zelotes est. denique olim hoc per Esaiam contionabatur, quod Christus gratulatur: perdam sapientiam sapientium et prudentiam prudentium celabo, sicut et alibi tam abscondisse quam reuelaturum esse significat: et dabo illis thesauros absconditos, inuisibiles aperiam illis, et rursus: quis alius disiciet signa uentriloquorum et diuinationes ex corde, auertens in posteriora sapientes et cogitationes eorum infatuans? si autem et Christum suum inluminatorem nationum designauit: posui te in lucem nationum, quas interpretamur in nomine paruulorum, sensu scilicet retro paruulos et imprudentia infantes, iam uero et humilitate fidei pusillas, facilius utique credemus eundem etiam paruulis reuelasse per Christum, qui et retro absconderit et per Christum reuelationem repromiserit. aut si deus Marcionis ea, quae a

11] Es. 7, 9. 12] cf. Rom. 1, 20. 15] cf. Deut. 5, 24. 16] Es. 29, 14. 19] Es. 45, 3. 20] Es. 44, 25. 24] Es. 49, 6.

2 deducerentur, quamquam *uulgo* 3 ignotum pone (= *retro*), nunc *scripsi*: ignotum, pone nunc *MR*, ignotum, pone tunc *Rig* 6 reuelator *R*, reuelatur *MF* 7 absconditor *R*, absconditu *M*, absconditur *F* 11 intellegitis *M* 18 se *addidi* 20 disiciet *M* 26 paruulos *scripsi*: paruulos *MR*, paruas *R*³, paruus *siue* pueros *Eng*

creatore abscondita retro fuerant, patefecit, ergo iam creatori
 negotium gessit, res eius edisserens. sed 'in destructionem,'
 inquis, 'uti traduceret eas.' ergo illis traduxisse debuerat, quibus
 creator abscondidit, sapientibus et prudentibus. si enim beni-
 5 gnitate faciebat, illis erat adgnitio praestanda, quibus fuerat
 negata, non paruulis, quibus nihil creator inuiderat. et tamen
 usque adhuc, puto, probamus extructionem potius legis et
 prophetarum inueniri in Christo quam destructionem. Omnia
 sibi tradita dicit a patre. credas, si creatoris est Christus,
 10 cuius omnia, et quia non minori se tradidit omnia filio creator
 quae per eum condidit, per sermonem suum scilicet. ceterum
 si oeconomus ille, quae sunt 'omnia', quae illi a patre sunt
 tradita? quae sunt creatoris? ergo bona sunt quae pater filio
 tradidit, et bonus iam creator, cuius 'omnia' bona sunt, et ille
 15 iam non bonus, qui in aliena bona inuasit, ut filio traderet,
 docens alieno abstinere. certe mendicissimus qui nec filium
 unde ditaret habuit nisi de alieno. aut si nihil de creatoris
 traditum est ei a patre, [et] quomodo hominem creatoris sibi
 uindicat? aut si solus homo ei traditus est, 'omnia' homo non
 20 est. scriptura autem 'omnium' edicit traditionem filio factam.
 sed et si 'omnia' ad hominum genera, id est ad omnes nationes,
 interpretaberis, et has filio tradidisse creatoris est: dabo tibi
 gentes hereditatem tuam et possessionem tuam ter-
 minos terrae. aut si habebat et ipse aliqua sua 'omnia', quae
 25 filio traderet pariter cum homine creatoris, ostende unum aliquod
 ex 'omnibus' in fidem, in exemplum, ne tam merito non credam
 eius esse 'omnia', cuius nihil uideo, quam merito credam etiam
 quae non uideo eius esse, cuius sunt uniuersa, quae uideo.

8] cf. Luc. 10, 22. 22] Ps. 2, 8.

5 adgnitio *M*, agnitio *R* 10 et quia *MR*, qui *Gel reliqui* minori se
*R*³, minorum si *MR*¹ 12 oeconomus *scripsi* (cf. 496, 21. 497, 6):
 eperchomenus *MR*¹, ἐπερχόμενος *R*³ uulgo ille scil. *Christus dei Mar-*
cionis 17 si *interpolatum* putat *Eng*, seruans *infra* l. 18 et ante quo-
 modo (sed cf. *supra* l. 13: quae sunt creatoris?) 18 quomodo *scripsi*: et
 quomodo *MR*, e quomodo *Oehlerus* 24 omnia, quae *scripsi*: quae omnia
MR habebat *scripsi*: habet *MR* 25 aliquod *Ciacconius*: aliquem *MR*

sed 'nemo scit, qui sit pater, nisi filius, et qui sit filius, nisi pater, [nemo enim scit patrem nisi filius et filium nisi pater] et cuicumque filius reuelauerit, atque ita Christus ignotum deum praedicauit'. hinc enim et alii haeretici fulciuntur, opposentes creatorem omnibus notum. et Israheli secundum familiaritatem et nationibus secundum naturam. et quomodo ipse testatur nec Israheli cognitum se — Israhel autem me non cognouit et populus me non intellexit — nec nationibus? ecce enim nec de nationibus, inquit, nemo. propter quod et illas stillicidium situlae deputauit et Sionem tamquam speculam in uinea derelictam. uide ergo, an confirmatio sit prophetae uocis exprobrantis ignorantiam in deum humanam, quae fuerit ad filium usque. nam et ideo subtexit ab eo cognosci patrem, cui filius reuelauerit, quoniam ipse erat, qui positus a patre in lumen nationum adnuntiabatur, utique de deo inluminandarum, etiam Israhelis, utique per agnitionem dei plenior. ita non proficient argumenta in fidem dei alterius, quae creatori competere possunt, quia quae non competent creatori, haec poterunt in fidem proficere dei alterius. Si et sequentia inspicias: beati oculi, qui uident quae uidetis: dico enim uobis, quia prophetae non uiderunt quae uos uidetis, de superiore sensu descendunt adeo: neminem, ut decuit, deum cognouisse, quando nec prophetae uidissent quae sub Christo uidebantur. nam si non meus esset Christus, nec prophetarum hoc in loco mentionem conlocasset. quid enim mirum, si non uiderant res

1] Luc. 10, 22. 2] [Matth. 11, 27.] 6] cf. Rom. 1. 19—20. 8] Es. 1, 3. 9] Es. 55, 5 (?) 10] cf. Es. 40, 15. 11] cf. Es. 1, 8. 14] cf. Luc. 10, 22. 15] cf. Es. 49, 6. 20] Luc. 10, 23—24.

2 nemo enim scit patrem nisi filius et filium nisi pater *deleuit Gel* 7 naturam *Gel*: naturalem *MR*, naturalem (agnitionem) *fort.* 8 *parenthesin indicaui* 9 nationibus *MR*², nationis *F*, nationes *R*¹ 12 confirmatio *R*, conformatio *MF* uocis *M*, uocis et *R* 15 in lumen nationum (= εις φως εδων cf. 424, 2) *scripsi*: inluminatio nationum *MR*, inluminatio nationum *Eng* 17 Israelis *R*, israhelem *MF* 19 non *om.* *M* competent *M*, competentur *R uulgo* 22 superiore *M*, superiori *R uulgo*

dei ignoti et tanto post aeuo reuelati, si non erant consecuti
 representationem eorum, quae numquam praedicarant? quae
 autem fuisset felicitas eorum, qui tunc uidebant, [quae alii
 merito uidisse non poterant] nisi quoniam qui poterant ui-
 disse qui(dem) dei sui res, quas etiam praedicauerant, non
 tamen uiderant? haec enim felicitas erit illorum, quia uidebant
 quae alii tantum praedicauerant. denique ostendemus et iam
 ostendimus, ea uisa in Christo, quae fuerant praedicata, abscon-
 dita tamen et ab ipsis prophetis, ut absconderentur et a sapienti-
 bus atque prudentibus saeculi. In euangelio ueritatis legis doctor
 dominum adgressus: quid faciens, inquit, uitam aeternam
 consequar? in haeretico 'uita' solummodo posita est, sine
 'aeternae' mentione, ut doctor de ea uita uideatur consuluisse,
 quae in lege promittitur a creatore longaeua, et dominus ideo
 illi secundum legem responsum dedisse: diliges dominum
 deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et
 totis uiribus tuis, quoniam de legis uita sciscitabatur.
 sed sciebat utique legis doctor, quo pacto uitam legalem con-
 sequi posset, ut non de ea interrogasset, cuius regulas etiam
 docebat. sed quia et mortui iam suscitabantur a Christo, et
 suscitatus ad spem aeternae uitae per exempla recidiuae **
 ne plus aliquid obseruationis exigeret sublimior spes, idcirco

9] cf. Es. 29, 14. 11] Luc. 10, 25. 14] cf. Exod. 20, 12. 15] Luc.
 10, 27. cf. Deut. 6, 5.

1 uerba si non—praedicarant, quae in MR paulo infra post merito uidisse
 non poterant leguntur, huc transtuli 3 quid hic sibi uelint uerba quae
 alii merito uidisse non poterant, non uideo; substituta haec puto a sciolo
 quodam pro uerbis quae numquam praedicarant, in quibus iure offendit,
 postquam genuinus ordo uerborum erat turbatus 4 qui = ei, qui; olim uolui
 supplere: quoniam <erant> qui 5 qui<dem> scripsi: qui MR, aequae Oehlerus
 6 enim scripsi: autem MR illorum Eng: aliorum MR quia scripsi: qui
 MR (intellego autem: darin nämlich wird eben ihr Glück (ihr Vorzug)
 bestehen, daß sie etc. 7 denique = nam 8 ⁱⁿ M (corr. m. 1) quae R, quam MF
 10 atque M, et a R uulgo, et F 12 in R, ita MF haeretico scil. euangelio
 14 longaeua R, longaeua aeterna M 15 dedisse MR³, dedit R¹ 17 legis
 uita scripsi: lege uitae MR, lege uitam Eng 20 et suscitatus MF, ex-
 suscitatus R uulgo 21 lacunam signaui: et incertus intercidisse puto
 22 aliquid obseruationis aliquid M spes Lat: spei MR, spe Oehlerus

sed 'nemo scit, qui sit pater, nisi filius, et qui sit filius, nisi pater, [nemo enim scit patrem nisi filius et filium nisi pater] et cuicumque filius reuelauerit, atque ita Christus ignotum deum praedicauit'. hinc enim et alii haeretici fulciuntur, opposentes creatorem omnibus notum, et Israheli secundum familiaritatem et nationibus secundum naturam. et quomodo ipse testatur nec Israheli cognitum se — Israhel autem me non cognouit et populus me non intellexit — nec nationibus? ecce enim nec de nationibus, inquit, nemo. propter quod et illas stillicidium situlae deputauit et Sionem tamquam speculam in uinea derelictam. uide ergo, an confirmatio sit prophetae uocis exprobrantis ignorantiam in deum humanam, quae fuerit ad filium usque. nam et ideo subtexit ab eo cognosci patrem, cui filius reuelauerit, quoniam ipse erat, qui positus a patre in lumen nationum adnuntiabatur, utique de deo inluminandarum, etiam Israhelis, utique per agnitionem dei plenior. ita non proficient argumenta in fidem dei alterius, quae creatori competere possunt, quia quae non competent creatori, haec poterunt in fidem proficere dei alterius. Si et sequentia inspicias: beati oculi, qui uident quae uidetis: dico enim uobis, quia prophetae non uiderunt quae uos uidetis, de superiore sensu descendunt adeo: neminem, ut decuit, deum cognouisse. quando nec prophetae uidissent quae sub Christo uidebantur. nam si non meus esset Christus, nec prophetarum hoc in loco mentionem conlocasset. quid enim mirum, si non uiderant res

1] Luc. 10, 22. 2] [Matth. 11, 27.] 6] cf. Rom. 1, 19—20. 8] Es. 1, 3. 9] Es. 55, 5 (?) 10] cf. Es. 40, 15. 11] cf. Es. 1, 8. 14] cf. Luc. 10, 22. 15] cf. Es. 49, 6. 20] Luc. 10, 23—24.

2 nemo enim scit patrem nisi filius et filium nisi pater *deleuit Gel* 7 naturam *Gel*: naturalem *MR*, naturalem <agnitionem> *fort.* 8 *parenthesin indicaui* 9 nationibus *MR*³, nationis *F*, nationes *R*¹ 12 confirmatio *R*, conformatio *MF* uocis *M*, uocis et *B* 15 in lumen nationum (= εἰς φῶς ἐθνῶν cf. 424, 2) *scripsi*: inluminatio nationum *MR*, inluminati nationum *Eng* 17 Israelis *R*, israhelem *MF* 19 non *om.* *M* competent *M*, competunt *R uulgo* 22 superiore *M*, superiori *R uulgo*

dei ignoti et tanto post aeuo reuelati, si non erant consecuti
 repraesentationem eorum, quae numquam praedicarant? quae
 autem fuisset felicitas eorum, qui tunc uidebant, [quae alii
 merito uidisse non poterant] nisi quoniam qui poterant ui-
 disse qui(dem) dei sui res, quas etiam praedicauerant, non
 tamen uiderant? haec enim felicitas erit illorum, quia uidebant
 quae alii tantum praedicauerant. denique ostendemus et iam
 ostendimus, ea uisa in Christo, quae fuerant praedicata, abscon-
 dita tamen et ab ipsis prophetis, ut absconderentur et a sapienti-
 bus atque prudentibus saeculi. In euangelio ueritatis legis doctor
 dominum adgressus: quid faciens, inquit, uitam aeternam
 consequar? in haeretico 'uita' solummodo posita est, sine
 'aeternae' mentione, ut doctor de ea uita uideatur consuluisse,
 quae in lege promittitur a creatore longaeua, et dominus ideo
 illi secundum legem responsum dedisse: diliges dominum
 deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et
 totis uiribus tuis, quoniam de legis uita sciscitabatur.
 sed sciebat utique legis doctor, quo pacto uitam legalem con-
 sequi posset, ut non de ea interrogasset, cuius regulas etiam
 docebat. sed quia et mortui iam suscitabantur a Christo, et
 suscitatus ad spem aeternae uitae per exempla recidiuae **
 ne plus aliquid obseruationis exigeret sublimior spes, idcirco

9] cf. Es. 29, 14. 11] Luc. 10, 25. 14] cf. Exod. 20, 12. 15] Luc.
 10, 27. cf. Deut. 6, 5.

1 uerba si non—praedicarant, quae in MR paulo infra post merito uidisse
 non poterant leguntur, huc transtuli 3 quid hic sibi uelint uerba quae
 alii merito uidisse non poterant, non uideo; substituta haec puto a scitolo
 quodam pro uerbis quae numquam praedicarant, in quibus iure offendi,
 postquam genuinus ordo uerborum erat turbatus 4 qui = ei, qui; olim uolui
 supplere: quoniam <erant> qui 5 qui(dem) scripsi: qui MR, aequae Oehlerus
 6 enim scripsi: autem MR illorum Eng: aliorum MR quia scripsi: qui
 MR (intellego autem: darin nämlich wird eben ihr Glück (ihr Vorzug)
 bestehen, daß sie etc. 7 denique = nam 8 ⁱⁿ M (corr. m. 1) quae R, quam MF
 10 atque M, et a R uulgo, et F 12 in R, ita MF haeretico scil. euangelio
 14 longaeua R, longaeua aeterna M 15 dedisse MR³, dedit R¹ 17 legis
 uita scripsi: lege uitae MR, lege uitam Eng 20 et suscitatus MF, ex-
 suscitatus R uulgo 21 lacunam signaui: et incertus intercidisse puto
 22 aliquid obseruationis aliquid M spes Lat: spei MR, spe Oehlerus

consuluit de aeternae uitae consecutione. itaque dominus, ut nec ipse alius nec aliud nouum inferens praeceptum, quam quod principaliter ad omnem salutem et utramque uitam facit, ipsum caput ei legis opponit, omnifariam diligendi dominum deum suum. denique si de uita longaeua et ille consuluit et 5
Christus respondit, quae sit penes creatorem, non de aeterna, quae sit penes Marcionis deum, quomodo consequetur aeternam? non utique eodem modo, quo et longaeuam. pro differentia enim mercedum operarum quoque credenda distantia est. ergo non ex dilectione dei sui consequentur uitam 10
aeternam Marcionitae, sicut longaeuam dilector creatoris. sed quale est, ut non magis diligendus sit qui aeternam pollicetur, si diligendus est qui longaeuam repromittit? ergo eiusdem erit utraque uita, cum eadem est utrique uitae captandae disciplina, — quod creator docet, idem Christo opus 15
est, diligi ut praestet, — interueniente et hic illa praescriptione, qua facilius apud eum debeant credi maiora, apud quem minora praecedunt, quam apud eum, cui nullam de maioribus fidem aliqua minora praeparauerunt. uiderit nunc, si ‘aeternam’ nostri addiderunt: hoc mihi satis est, quod Christus, ille aeternae. 20
non longae(uae) uitae inuitator, de longaeua consultus, quam destruebat, non <ad> aeternam potius exhortatus est hominem, quam inferebat. quid, oro te, fecisset Christus creatoris, si creatori diligendo aedificauerat hominem qui non erat creatoris? credo, negasset diligendum creatorem. 25

26. Cum in quodam loco orasset ad patrem illum superiorem, — satis impudentibus et temerariis oculis suspiciens ad caelum creatoris, a quo tam aspero et saeuo et grandine et

26] cf. Luc. 11, 1.

7 consequetur *scripsi*: consequitur *MR* 10 sui *scripsi*: tui *MR* consequentur *M*, consequetur *R uulgo* 11 Marcionitae *scripsi*: Marcionites *MR uulgo* 15 captandae *scripsi*: captanda *MR* *parenthesin indicauit Eng. sed nescio an haec omnino sint delenda* idem *scripsi*: id ē *M*, id et *R uulgo* 20 haec *R*¹ 21 longae(uae) *scripsi*: longae *MR* 22 destruebat, non *MFR*³, destruebat *R*¹ ad *add. R*³, *om. MR*¹ 23 si *scripsi*: si qui *MR* 24 qui non *scripsi*: non *MR*

fulmine potuisset elidi, sicut et <ad> Hierusalem suffigi ab eo potuit — adgressus eum ex discipulis quidam: domine, inquit, doce nos orare, sicut et Iohannes discipulos suos docuit, scilicet 'quia alium deum aliter existimaret orandum'.
 5 hoc qui praesumpserit, prius est, probet alium deum editum a Christo. nemo enim ante uoluisset orare nosse, quam didicisset quem oraret. igitur si didicerat, proba. si nusquam usque adhuc probas, scito illum in creatorem formam orationis postulasse, in quem etiam discipuli Iohannis orabant. sed quia
 10 et Iohannes nouum aliquem ordinem orationis induxerat, ideo hoc et a Christo discipulus eius expostulandum non inmerito praesumpserat, ut et illi de proprio magistri sui instituto non alium, sed aliter deum orarent. proinde nec Christus ante orationis notitiam discipulo contulisset quam dei ipsius. ita
 15 et ipse in eum docuit orationem, quem discipulus usque adhuc nouerat. denique sensus orationis, quem deum sapiant, recognosce. cui dicam 'pater'? ei, qui me omnino non fecit, a quo originem non traho, an ei, qui me faciundo et instruendo generauit? a quo spiritum sanctum postulem? a quo nec
 20 mundialis spiritus praestatur an a quo fiunt etiam angeli spiritus, cuius et in primordio spiritus super aquas ferebatur? eius regnum optabo uenire, quem numquam regem gloriae audiui, an in cuius manu etiam corda sunt regum? quis mihi dabit panem cottidianum? qui nec milium mihi condit an qui
 25 etiam de caelo panem angelorum cottidianum populo suo praestitit? quis mihi delicta dimittet? qui ea non iudicando non retinet an qui, si non dimiserit, retinebit, ut iudicet? quis non sinet nos deduci in temptationem? quem poterit temptator non timere an qui a primordio temptatorem angelum prae-

2] Luc. 11, 1. 17] cf. Luc. 11, 2. 19] cf. ib. 20] cf. I Cor. 2, 12. cf. Ps. 103, 4. 21] cf. Gen. 1, 2. 22] cf. Luc. 11, 2. 23] cf. Prou. 21, 1. cf. Luc. 11, 3. 25] cf. Sap. 16, 20. 26] cf. Luc. 11, 4. 27] cf. ib. 29] cf. Gen. 3, 14.

1 ad *addidi* iherusalem *M* suffigi *R*³, suffigi *MR*¹ 3 et *om.* *R*³
 5 praesumpserit *Urs*: praesumpserat *MR uulgo* 8 probas<ti> *fort.*
 11 postulandum *N Pam* 20 angeli *R*, angelis *MF* 22 obtabo *M*
 23 mihi dabit *M*, dabit mihi *R uulgo* 27 ut iudicet *R*, et iudicet *MF*

damnauit? hoc ordine qui alii deo supplicat et non creatori, non orat illum, sed infamat. proinde a quo petam, ut accipiam? apud quem quaeram, ut inueniam? ad quem pulsabo, ut aperiat mihi? quis habet petenti dare, nisi cuius omnia, cuius sum etiam ipse, qui peto? quid autem perdiidi apud deum illum, ut apud eum quaeram et inueniam? si sapientiam atque prudentiam, has creator abscondidit. apud eum ergo quaeram. si salutem et uitam, et has apud creatorem. nihil alibi quaeretur, ut inueniatur, quam ubi latuit, ut appareat. sic nec aliorsum pulsabo, quam unde sum fugatus. denique si accipere et inuenire et admitti laboris et instantiae fructus est illi, qui petiit et quaesiuit et pulsauit, intellege haec a creatore mandari et repromitti. ille enim deus optimus, ultro ueniens ad praestandum non suo homini, nullum illi laborem nec instantiam indixisset. iam enim non optimus, si non ultro daret (non) petenti et inuenire praestaret non quaerenti et aperiret non pulsanti. creator autem potuit indicare ista per Christum, ut, quia delinquendo homo offenderat deum suum, labore et instantia petendi acciperet et quaerendi inueniret et pulsandi introiret. Sic et praemissa similitudo nocturnum panis petitorum amicum facit, non alienum, et ad amicum pulsantem, non ad ignotum. amicum autem, etiam si offendit, magis creatoris est homo quam dei Marcionis. itaque ad eum pulsatur, ad quem ius illi erat, cuius ianuam norat, quem habere panes sciebat, cubantem iam cum infantibus, quos nasci uoluerat. etiam quod sero pulsatur, creatoris est: tempus illius et serum, cuius saeculum et saeculi occasus;

2—4] cf. Luc. 11, 9. 4] cf. Luc. 11, 10. 6] cf. Es. 29, 14. Hiob 17, 4. 20] cf. Luc. 11, 5—8. 25] cf. Luc. 11, 7. 26] cf. Luc. 11, 5.

5 *sup̄t* *M* (*corr. m. l*) 9 *appareat R*, *apparuit MF* 10 *fugatus R³*, *functus MR¹* 11 *si R³*, *sic MR¹* 12 *petiit R³*, *petit MR¹* 14 *praestare alicui* = *προστασιν τινος*, *sicut 357, 27 praestantia* = *προστασία* *praestandu M* (*u ex a*) *suo R³*, *sui MR¹* 15 *indixisset R³*, *induxisset MR¹* 16 *non add. R³*, *om. MR¹* 19 *labore Eng: laboraret MR* 21 *amicum R³*, *amici MR¹* 26 *est tempus. illius uulgo*

ad deum autem nouum nemo sero pulsasset tantum quod
 lucescentem. creatoris est et ianua, qui olim nationibus clu-
 serat quae olim <non> pulsabatur. o deus iste! exurgit et dat,
 etsi iam non quasi amico, non tamen quasi extraneo homini.
 5 'sed quasi molesto,' inquit. molestum autem tam cito deus
 recens neminem pati potuit. Agnosce igitur et patrem, quem
 etiam appellas, creatorem. ipse est, qui scit, quid filii postulent.
 nam et panem petentibus de caelo dedit manna et carnem
 desiderantibus emisit ortygommetram, non serpentem pro pisce
 10 nec scorpionum pro ouo. illius autem erit non dare malum pro
 bono, cuius utrumque sit. ceterum deus Marcionis, non habens
 scorpionum, non poterat id se dicere non daturum, quod non
 habebat, sed ille qui, habens et scorpionum, non dat. ita et spiri-
 tum sanctum is dabit, apud quem est et non sanctus. Cum
 15 surdum daemonium expulisset, ut et in ista specie cura-
 tionis Esariae occurrisset, in Belzebule dictus eicere daemonia:
 si ego, inquit, in Belzebule eicio daemonia, filii uestri
 in quo eiciunt? hac uoce quid magis portendit quam in eo
 se eicere, in quo et filii eorum, in uirtute scilicet creatoris?
 20 nam si putas sic accipiendum: si ego in Belzebule, filii
 uestri in quo? quasi illos suggillaret in Belzebule eicientes,
 resistet tibi prior sensus, non posse satanan diuidi aduersus
 semetipsum. adeo nec illi in Belzebule eiciebant, sed, ut dixi-
 mus, in uirtute creatoris, quam ut intellegi faceret, subiungit:
 25 quodsi ego in digito dei expello daemonia, ergone
 adpropinquauit in uos regnum dei? apud Pharaonem

6] cf. Luc. 11, 11—13. 9] cf. Exod. 16, 31. Num. 11, 31—32. cf.
 Luc. 11, 11. 10] cf. Luc. 11, 12. 13] cf. Luc. 11, 13. 15] cf. Luc.
 11, 14—20. 16] cf. Es. 29, 18. 17] Luc. 11, 19. 20] ib. 22] cf.
 Luc. 11, 18. 25] Luc. 11, 20.

1 tantum quod = *kaum daß, eben erst cf. 511, 1; 520, 6* 2 lucescentem *R*³,
 lucescentum *M* (u s. e a m. I) *R*¹ creatoris est et ianua, qui *scripsi*: creator
 est, qui et ianuam *MR* cluserat *Urs*: cluserit *MF*, cluserit *R* *reliqui* 3 non
addidi o deus iste *MR*¹, Iudaeis, is et *R*³ *uulgo*, a Iudaeis *Eng* 4 et si iam
R, et suam *M* homini, sed *uulgo* 7 appellas creatorem *uulgo* 9 pisce *R*,
 spice *M* 13 ita *MF*, itaque *R* *uulgo* 16 Beelzebub *Oehlerus* (*ubique*) 19 se
 eicere *M*, eicere se *R* *uulgo* 26 adpropinquauit *MFR*³, adpropinquabit *R*¹

enim uenefici illi, adhibiti aduersus Moysen, uirtutem creatoris digitum dei appellauerunt, — digitus dei est hoc — quod significaret etiam modicum ualidissimum tamen. hoc et Christus ostendens, commemorator, non obliterator uetustatum, scilicet suarum, uirtutem dei digitum dei dixit, non alterius intellegendam quam eius, apud quem hoc erat appellata. ergo et regnum ipsius adpropinquauerat, cuius et uirtus digitus uocabatur. Merito igitur adplicuit ad parabolam fortis illius armati, quem ualidior alius oppressit, principem daemoniorum, quem Belzebulem et satanan supra dixerat, significans digito dei oppressum, non creatorem ab alio deo subactum. ceterum quomodo adhuc staret regnum eius in suis terminis et legibus et officiis, quem, licet integro mundo, uel sic potuisset uideri superasse ualidior ille deus Marcionis, si non secundum legem eius etiam Marcionitae morentur in terram defluendo, saepe et a scorpio docti non esse superatum creatorem? 'Exclamat mulier de turba beatum uterum, qui illum portasset, et ubera, quae illum educassent, et dominus: immo beati qui sermonem dei audiunt et faciunt'. quidni? et retro sic reiecerat matrem, ut et fratres, dum auditores et obsecutores dei praefert; nam nec hic mater adsistebat illi. adeo nec retro negauerat natum, cum, id rursus habiturus, proinde felicitatem ab utero et uberibus matris suae transtulit in discipulos, a qua non transtulisset, si eam non haberet.

27. Alibi malo purgare quae reprehendunt Marcionitae in

2] Exod. 8, 19. 8] cf. Luc. 11, 21—22. 15] cf. Gen. 3, 19: 3, 14. 16] cf. Luc. 11, 27. 18] Luc. 11, 28. 19] cf. Luc. 8, 21; Matth. 12. 48—50.

2 *parenthesin indicauit*: appellauerunt. digitus dei est hoc, quod significaret *uulgo* 5 intellegendam *MR*, intellegendum *Gel reliqui praeter Iun* 8 adplicuit = *er wendete sich zu . . . nisi malueris supplere*: ad <haec> parabolam 10 belzebulem *MF*, Beelzebub *Oehlerus* digito *M* (o *ex u a m. I*) 16 exclamabat *Rig* 19 quidni? *scripsi*: quia *MR* 20 ut et *scripsi*: aut *MR* 22 natum. cum id *uulgo* natum = *nascensiam* habiturus (*scil. negare: da er, wo er das sum sweiten Male hätte tun müssen, . . .*) *MR*¹, audiit rursus *R*³ *uulgo* 23 transtulit *B*³, et transtulit *MR*¹

creatore. hic enim sufficit, si et in Christo reperiuntur. ecce inaequalis et ipse, inconstans leuis aliud docens aliud faciens: iubet omni petenti dare, et ipse signum petentibus non dat; tanto aeuo lucem suam ab hominibus abscondit, et
 5 negat lucernam abstrudendam, sed confirmat super candelabrum proponendam, ut omnibus luceat; uetat remaledicere, multo magis utique maledicere, et 'uae' ingerit Pharisaeis et doctoribus legis. quis (is) est tam similis dei mei Christus nisi ipse?
 Saepe iam fiximus nullo modo potuisse illum destructorem
 10 legis denotari, si alium deum prouulgasset. ideo et tunc Pharisaeus, qui illum uocarat ad prandium, retractabat penes se, cur non prius tinctus esset quam recubisset secundum legem qui deum legis circumferret. Iesus autem etiam interpretatus est ei legem, dicens illos calicis et catini exteriora emundare,
 15 interiora autem ipsorum plena esse rapina et iniquitate, ut significaret uasculorum munditias hominum esse intellegendas apud deum; (et) quia et Pharisaeus de homine, non de calice inloto apud se tractauerat, ideo exteriora, inquit, calicis lauatis, id est carnem, interiora autem uestra non emundastis,
 20 id est animam, adiciens: nonne qui exteriora fecit, id est carnem, et interiora fecit, id est animam? quo dicto aperte demonstrauit ad eundem deum pertinere munditias hominis exterioris et interioris, cuius uterque sit, praeponentis misericordiam non modo lauacro hominis sed etiam sacrificio. sub-
 25 iungit enim: date quae habetis elemosynam, et omnia munda erunt uobis. quodsi et alius potest deus misericordiam mandasse, non tamen ante quam cognitus. porro et hic

3] cf. Luc. 6, 30. cf. Luc. 11, 29. 5] cf. Luc. 11, 33. 6] cf. Luc. 6, 28. 7] cf. Luc. 11, 42. 46. 10—18] cf. Luc. 11, 37—41. 18] Luc. 11, 39. 20] Luc. 11, 40. 23] cf. Os. 6, 6. Prou. 21, 3. 25] Luc. 11, 41.

1 et Eng: ea MR reperiuntur M, reperiuntur R uulgo 5 abstrudendam scripsi: abstruendam MR pro sed malim: immo et 7 maledicere R, benedicere M 8 is addidi 9 fiximus Lat: finiximus MR 10 prouulgasset MR¹, promulgasset R³ uulgo 11 uocaret Rig 17 et addidi 18 inloto M (in mg. o a m. 1) tractauerat. ideo uulgo 19 emundastis M (s s. u. a m. 1) F, emundatis R uulgo 21 quo dicto R³, quod digito MR¹ 25 elemosynam R uulgo 26 et (s. u. a m. 1) M

apparet illos non de deo increpitos, sed de eius disciplina, a quo illis et figurate uasculorum munditiae et manifeste misericordiarum opera imperabantur. Sic et holuscula decimantes, uocationem autem et dilectionem dei praetereuntes obiurgat. cuius dei uocationem et dilectionem, nisi cuius et rutam et mentam ex forma legis ex decimis offerebant? totum enim exprobrationis hoc erat, quod modica curabant, ei utique, cui maiora non exhibebant, dicenti: diliges dominum deum tuum ex toto corde (tuo) et ex tota anima tua et ex totis uiribus tuis, qui te uocauit ex Aegypto. ceterum nec tempus admisisset, ut Christus tam praecocam, immo tam acerbam adhuc dilectionem expostularet nouo et recenti deo, ne dixerim nondum palam facto. Primatum quoque captantes locorum et honorem salutationum cum incusat, sectam creatoris administrat, eiusmodi principes Sodomorum archontas appellantis, prohibentis etiam confidere in praepositos, immo et in totum miserrimum hominem pronuntiantis, qui spem habet in homine. quodsi propterea quis adfectat principatum, ut de officiis aliorum glorietur, qui officia uetuit eiusmodi (interdictione) sperandi et confidendi in hominem, idem et adfectatores principatum increpuit. Inuehitur et in doctores ipsos legis, quod onerarent alios importabilibus oneribus, quae ipsi ne digito quidem adgredi auderent, non legis onera suggillans quasi detestator eius. quomodo enim detestator, qui cum maxime potiora legis praetereuntes incusabat, elemosynam et uoca-

3] cf. Luc. 11, 42. 8] Deut. 6, 5. 12. 13] cf. Luc. 11, 43. 15] cf. Es. 1, 10. 16] cf. Ps. 117, 9. 17] cf. Hier. 17, 5. 21] cf. Luc. 11, 46.

5 rutam et mentam *M* 6 ex decimis *M*, et decimis *R*¹, de decimis *R*³ *uulgo* offerebant *R*³, offerebat *MR*¹, offerebatur *F* 9 tuo *add. Pam* 11 praecocam *M*, praecoquam *R uulgo* 12 acerbam *M* nouo *R*², nouam *MR*¹ 16 appellantis *MR*³, appellantes *F*, appellans *R*¹ prohibentis *R*³, prohibentes *MF*, prohibens *R*¹ 19 qui *MR*, quia *Oehlerus* interdictione *addidi* (cf. *adu. Marc. V, 19*: interdicio quorundam edulium): *Eng* sperandi et intellegendi *gen. epezeg. intellegit uerborum* officia eiusmodi 21 increpauit *M*, increpauit *fort.* 24 detestatur *M* 25 elemosynam *R uulgo* uocationem *M*

tionem et dilectionem dei, ne haec quidem grauia, nedum decimas rutarum et munditias catinorum? ceterum excusandos potius censuisset, si importabilia portare non possent. sed quae onera taxat? quae ipsi de suo exaggerabant, docentes
 5 doctrinas praecepta hominum commodorum suorum causa, iungentes domum ad domum, ut quae proximi sunt auferrent, calcantes populum, amantes munera, sectantes retributionem, diripientes iudicata pauperum, uti esset illis uidua in rapinam et pupillus in praedam. de quibus idem Esaias: uae qui
 10 ualent in Israhele, et rursus: qui uos postulant dominantur uestri. qui magis quam doctores legis? hi si et Christo displicebant, ut sui displicebant. alienae enim legis doctores non omnino pulsasset. Cur autem 'uae' audiunt etiam, quod aedificarent prophetis monimenta interemptis a patribus
 15 eorum, laude potius digni, qui ex isto opere pietatis testabantur se non consentire factis patrum, si non erat zelotes, qualem arguunt Marcionitae, delicta patrum de filiis exigentem usque in quartam natiuitatem? Quam uero clauem habebant legis doctores nisi interpretationem legis? ad cuius intellectum
 20 neque ipsi adibant, non credentes scilicet, — nisi enim credideritis, non intellegetis — neque alios admittebant, uti qui docebant praecepta potius et doctrinas hominum. qui ergo nec ipsos introeuntes nec aliis aditum praestantes increpabat, obtrectator habendus est legis an fautor? si obtrectator,
 25 placere debebant ei praeclusores legis, si fautor, iam non et aemulus legis. sed 'haec omnia ad infuscandum creatorem

1] cf. I Ioh. 5, 3. 4] Matth. 15, 9. cf. Es. 29, 13. 6] cf. Es. 5, 8. 7] cf. Es. 3, 15. 8] cf. Es. 10, 2. 9] Am. 6, 1. 10] Es. 3, 12. 13] cf. Luc. 11, 47—51. 17] cf. Exod. 20, 5. 18] cf. Luc. 11, 52. 20] Es. 7, 9. 22] cf. Col. 2, 22 et Es. 29, 13.

5 doctrinas praecepta *scripsi*: praecepta doctrinas *MR* 6 auferrent *R*³, auferent *MR*¹ 7 calcantes *scripsi* (*alludit auctor ad Es. 3, 15*: quare atteritis [= אֶתְרִיבֶנְךָ *id est* deculcatis] populum meum): clamantes *MR* 10 israhele *MR*, Hierusalem *Pam* 11 doctores legis *M*, legis doctores *R uulgo* hi si *R*, hii si *F*, in si *M* 22 uti qui *scripsi*: utique *MR*, utique <qui> *Eng* docebant *MR*¹, docentes *R*³ *uulgo* 23 increpabat *M* (p ex b a m. 1) 25 ei *scripsi*: et *MR* non est *mauult Eng*

ingerebat, ut saeuum, erga quem delinquentes 'uae' habituri essent.' et quis saeuum non potius timeret prouocare deficiendo ab eo? tanto magis ergo demerendum docebat quem timendum ingerebat. sic oportebat Christum creatoris.

28. Merito itaque non placet illi hypocrisis Pharisaeorum, 5 labiis scilicet amantium deum, non corde. cauete, inquit discipulis, a fermento Pharisaeorum, quod est hypocrisis, non praedicatio creatoris. odit contumaces patris filius, non uult suos tales existere in illum, — non in alium — in quem hypocrisis fuit et admissa, cuius exemplum a discipulis caue- 10 retur. ita Pharisaeorum <cum> prohibet exemplum, in eum prohibebat illud admitti, in quem admittebant Pharisaei. igitur quoniam hypocrisin eorum taxarat, utique celantem occulta cordis et incredulitatis secreta superficialibus officiis obumbrantem, quae clauem agnitionis habens nec [in] ipsa introiret nec 15 alios sineret, ideo adicit: nihil autem opertum, quod non patefiet, et nihil absconditum, quod non dinoscetur, ne quis existimet illum dei ignoti retro et occulti reuelationem et adagnitionem intentare, cum subiciat etiam, quae intra se mussitarent uel inter se tractarent — scilicet super ipso dicentes: hic 20 non expellit daemonia nisi in Belzebule — in apertum processura et in ore hominum futura, ex euangelii promulgatione. Deinde conuersus ad discipulos: dico autem, inquit, uobis amicis: nolite terri ab eis, qui uos solummodo occidere possunt nec post hoc ullam in uobis habent 25 potestatem; — sed his erit Esaias praedicans: uide, quo-

6] cf. Es. 29, 13. Luc. 12, 1. 15] cf. Luc. 11, 52. 16] Luc. 12, 2. 19—23] cf. Luc. 12, 3. 20] Matth. 12, 24. 23] Luc. 12, 4. 26] Es. 57, 1.

2 quis *R*, quia *MF* deficiendo *R*, despiciendo *MF*, desciscendo *fort.* 5 placet *M*, placebat *R uulgo* 10 fuit et *scripsi*: fuisset *MR* cuius *scil. hypocriseos* 11 cum *addidi* prohibet *MF*, perhibet *R* exemplum. in *uulgo* 14 superficialibus *R*², superficialibus talibus *MR*¹ 15 ipsa *Iun.*: in ipsa *MR* 17 dinoscetur *R*, dinosceretur *MF* 19 intemptare *M* intra *Eng*: inter *MR* musitarent *M* 20 inter se tractarent *M*, tractarent *R uulgo* 21 Belzebule *R*, belzebulem *M*, Beelzebub *Oehlerus* 22 ex *MGR*², et *R*¹ 23 deinde *M*, dehinc *R uulgo* 24 amicis meis *N Pam* 26 *parenthesin indicauit* his *M*, hiis *R*, iis *Gel reliquit*

modo iustus aufertur, et nemo aduertit — demonstrabo autem uobis quem timeatis: timete eum, qui postquam occiderit potestatem habet mittendi in gehennam — creatorem utique significans —; itaque dico uobis: 5 hunc timete. et hoc in loco sufficeret mihi sic: quem timeri iubet offendi uetat, et quem offendi uetat demereri iubet, et qui haec mandat ipsius est, cui timendo et non offendendo et demerendo procurat. sed habeo et de sequentibus sumere: dico enim uobis: omnis qui confitebitur <in> me coram 10 hominibus, confitebor in illo coram deo, — qui confitebuntur autem in Christo coram hominibus occidi habebunt, nihil utique amplius passuri post occisionem ab illis. hi ergo erunt, quos supra praemonet, ne timeant tantummodo occidi, ideo praemittens non timendam occisionem, ut subiungeret 15 sustinendam confessionem — et omnis, qui negauit me coram hominibus, denegabitur coram deo, ab eo utique, qui illum confitentem confessurus fuisset. si enim confessorem confitebitur, ipse est, qui et negatorem negabit. porro si confessor est, cui nihil timendum est post occisionem, negator 20 erit, cui timendum est etiam post mortem. itaque cum creatoris sit quod timendum est post mortem, gehennae scilicet poena, et negator ergo creatoris est. si autem negator, et confessor, qui post occisionem nihil ab homine passurus est, a deo plane passurus, si negaret. atque ita Christus creatoris 25 est qui ostendit negatores suos creatoris gehennam timere debere. Post deterritam itaque negationem sequitur et blasphemiae formidandae admonitio: qui dixerit in filium hominis, remittetur illi, qui autem dixerit in spiritum sanctum, non remittetur ei. quodsi iam et remissio et

1] Luc. 12, 5. 9] Luc. 12, 8. 13] cf. Luc. 12, 4. 15] Luc. 12, 9. 27] Luc. 12, 10.

4 significans *om.* *R*¹ 5 mihi sic: quem *scripsi*: mihi, si quem *MR* 7 cui *R*, cuius *MF* 9 <in> me *R*³, me *MR*¹ coram hominibus, occidi habebunt *scripsi*: occidi habebunt coram hominibus *MR* 10 *parenthesin indicauit* 12 hi *R*, hic *M* 15 substruendam *Pam* 27 dixerint *M* 28 qui autem *Rig*: autem qui *MR* 29 ei. quodsi iam et remissio *R*³, ei remissio. quodsi iam et *MR*¹ et retentio *M* (*bis*)

retentio delicti iudicem deum sapiunt, huius erit <et> spiritus sanctus non blasphemandus, non remissuri scilicet blasphemiam, sicut et supra non negandus, occisuri scilicet etiam in gehennam, quodsi et blasphemiam a creatore Christus auertit, quomodo aduersarius ei uenerit, non scio. aut si et per haec 5 seueritatem eius infuscat, non remissuri blasphemiam et occisuri etiam in gehennam, superest, ut et illius diuersi dei impune et spiritus blasphemetur et Christus negetur et nihil intersit de cultu eius deue contemptu et, sicut de contemptu nulla poena, ita et de cultu nulla speranda sit merces. Perductos ad pote- 10 states prohibet ad interrogationem cogitare de responsione. sanctus enim, inquit, spiritus docebit nos ipsa hora, quid eloqui debeatis. si eiusmodi documentum creatoris est, eius erit et praeceptum, cuius praecessit exemplum. Balaam propheta in Arithmis arcessitus a rege Balac ad maledicendum 15 Israhelem, cum quo proelium inibat, simul spiritu implebatur, non ad quam uenerat maledictionem, sed quam illi ipsa hora spiritus suggerebat benedictionem pronuntiabat, ante professus apud nuntios regis, mox etiam apud ipsum, id se pronuntiaturum, quod deus ori eius indidisset. hae sunt nouae doctrinae noui 20 Christi, quas olim famuli creatoris initiauerunt. Ecce plane diuersum exemplum Moysi et Christi: Moyses rixantibus fratribus ultro intercedit et iniuriosum increpat: quid proximum tuum percutis? et reicitur ab illo: quis te constituit magistrum aut iudicem super nos? Christus uero 25 postulatus a quodam, ut inter illum et fratrem ipsius <de> diuidenda hereditate componeret, operam suam, et quidem tam probae causae, denegauit. iam ergo melior Moyses meus Christo

10] cf. Luc. 12, 11—12. 12] Luc. 12, 12. 14] cf. Num. cap. 22—24.
 15] cf. Num. 22, 6. 18] cf. Num. 23, 5—10. cf. Num. 22, 18—19.
 19] cf. Num. 22, 38. 23—25] Exod. 2, 13—14. 25] cf. Luc. 12, 13—14.

1 huius *R*³, cuius *MR*¹ et *addidi* 4 a creatore Christus *M*, Christus a creatore *R uulgo* 5 aduersarius (d s. u. a m. *I*) *M* 7 et *fort. delendum* 13 quid loquamini *NPam* 15 balac *M*, Balach *R uulgo* 16 spu *M* (u ex o m. *I*) 17 ipsa <ea> hora *fort.* 18 professus *R*, professum *MF* 26 de *add. Pam* diuidunda *Pam*

tuo, fratrum paci studens, iniuriae occurrens. 'sed enim optimi et non iudicis dei Christus: quis me, inquit, iudicem constituit super uos?' aliam uocem excusationis inuenire non potuit, ne ea uteretur, qua improbus uir et impius frater
 5 adsertorem probitatis atque pietatis excusserat? denique probauit malam uocem utendo ea et malum factum pacis inter fratres componendae declinatione. aut numquid indigne tulerit hoc dicto fugatum Moysen ideoque in causa pari disceptantium fratrum uoluit illos commemoratione eiusdem dicti confudisse?
 10 plane ita sit. ipse enim tunc fuerat in Moyse, qui talia audierat, spiritus scilicet creatoris. Puto iam alibi satis commendasse nos diuitiarum gloriam damnari a deo nostro, ipsos dynastas detrahente de solio et pauperes adleuante de sterquilinio. ab eo ergo erit et parabola diuitis blandientis sibi de prouentu
 15 agrorum suorum, cui deus dicit: stulte, hac nocte animam tuam reposituram; quae autem parasti cuius erunt? sic denique rex (Ezechias) de gazis et apothecis deliciarum suarum apud Persas gloriatus per Esaiam male audiuit.

29. Quis nollet curam nos agere animae de uictu et corpori
 20 de uestitu, nisi qui ista homini ante prospexit et exinde praestans merito curam eorum tamquam aemulam liberalitatis suae prohibet, qui et substantiam ipsius animae accommodauit potio-
 rem esca et materiam ipsius corporis figurauit potio-
 rem tunica, cuius et corui non serunt nec metunt nec in apothecas
 25 condunt et tamen aluntur ab ipso, cuius et lilia et foenum non texunt nec neunt et tamen uestiuntur ab ipso, cuius et Salomon gloriosissimus nec ullo tamen flosculo cultior? ceterum nihil tam abruptum, quam ut alius praestet alius de praestantia

2] Luc. 12, 14. 11] cf. Luc. 12, 15—21. 12] cf. Ps. 112, 7.
 15] Luc. 12, 20. 17] cf. Es. 39, 2. 5—7. 19] cf. Luc. 12, 22—31.
 22] cf. Luc. 12, 23. 24] cf. Luc. 12, 24. 25] cf. Luc. 12, 27.

5 excusserat. denique *wulgo* denique = *nam* 7 declinatione *R*³, declinationem *MR*¹ 10 sit. ipse *Eng*: si ipse *MR*¹, si *deleuit* *R*³ 13 detrahente—adleuante *R*, detrahentes—adleuantes *MF* sterquilio *M* 17 Ezechias *addidi* 19 nolet *fort.* 26 neunt *M* (u *eras.*), neunt *R wulgo* 27 nel ullo *M*

eius securos agere mandet, et quidem derogator ipsius. denique, si quasi derogator creatoris non uult de eiusmodi friuolis cogitari, de quibus nec corui nec lilia laborent, ultro scilicet pro sua uilitate subiectis, paulo post parebit. interim cur illos modicae fidei incusat, id est cuius fidei? eiusne, quam 5 nondum poterant perfectam exhibere deo tantum quod <re>uelato, cum maxime discentes eum, an quam hoc ipso titulo debebant creatori, uti crederent haec illum ultro generi humano sumministrare nec de eis cogitarent? nam et cum subicit: haec enim nationes mundi quaerunt, non credendo scilicet in 10 deum conditorem omnium et praebitorem, quos pares gentium nolebat in eundem deum modicos fidei increpabat, in quem gentes incredulas notabat. porro cum et adicit: scit autem pater opus esse haec uobis, prius quaeram, quem patrem intellegi uelit Christus. si ipsorum, creatorem demonstrat et 15 bonum confirmat qui scit, quid filiis opus sit; <si> suum illum alium deum, quomodo scit necessarium esse homini uictum atque uestitum, quorum nihil praestitit? si enim scisset, praestitisset. ceterum si sciit quae sunt homini necessaria nec tamen praestitit, aut malignitate aut infirmitate non praestitit. 20 professus autem necessaria haec homini, utique bona confirmauit, — nihil enim mali necessarium — et non erit iam depretiator operum et indulgentiarum creatoris, ut quod supra distuli expunxerim. porro, si quae necessaria scit homini alius et prospexit et praestat, quomodo haec ipse promittit? an de 25 alieno bonus est? quaerite enim, inquit, regnum dei, et haec uobis adicientur, utique ab ipso. quodsi ab ipso, qualis est, qui aliena praestabit? si a creatore, cuius et sunt,

5] cf. Luc. 12, 29. 9] Luc. 12, 30. 13] ib. 26] Luc. 12, 31.

1 securos *MR*¹, secure *R*³ *uulgo* 6 poterat *M* tantum quod *cf.*
511, 1 reuelato *Oehlerus*: uelato *M* (e ex o) *R* 7 an quam *R*³, an
 aquam *MR*¹ 11 praebitorem *M*, probatorem *B* 13 incredulas *M*,
 incredulos *R* 15 si ipsorum creatorem demonstrat et bonum *uulgo* 16 <si>
 suum *scripsi*: suum *MF*, sin *R uulgo* 18 praestitit *R*, praestitit *MF*
 19 sciit *scripsi*: scit *MR* 20 praestitit *M* 26 alieno (e ex o) *M*
 28 praesbit *M*

quis est, ut aliena promittat? ea si regno accedent secundo gradu restituenda, eius est secundus gradus, cuius et primus, eius uictus atque uestitus, cuius et regnum. ita tota promissio creatoris est. Parabolarum status, similitudinem peraequatio
 5 si nec in alium spectant, quam cui per omnia pariauerint, et sumus serui — dominum enim habemus deum —, succingere debemus lumbos, id est expediti esse ab impedimentis lacinosae uitae et implicitae, item lucernas ardentes habere, id est mentes a fide accensas et operibus ueritatis relucentes, atque
 10 ita expectare dominum, id est Christum. unde redeuntem? si a nuptiis, creatoris est, cuius nuptiae; si non creatoris, nec ipse Marcion inuitatus ad nuptias isset, deum suum intuens, detestatorem nuptiarum. defecit itaque parabola in persona domini, si non esset cui nuptiae competunt. In sequenti quo-
 15 que parabola satis errat qui furem illum, cuius horam si pater familiae sciret, non sineret suffodiri domum suam, in personam disponit creatoris. fur enim creator quomodo uideri potest, dominus totius hominis? nemo sua furatur aut suffodit, sed ille potius, qui in aliena descendit et hominem a domino eius
 20 alienat. porro, cum furem nobis diabolus demonstret, cuius horam etiam in primordio si homo scisset, numquam ab eo suffossus esset, propterea iubet, parati simus, quia qua non putamus hora filius hominis adueniet, non quasi ipse sit fur, sed iudex scilicet eorum, qui se non parauerint nec cauerint
 25 furem. ergo si ipse est filius hominis, iudicem teneo, et in iudice creatoris defendo; si uero Christum creatoris in nomine

4] cf. Luc. 12, 35—38. 6] cf. Luc. 12, 37. 36. cf. Luc. 12, 35.
 8] cf. ib. 11] cf. Luc. 12, 36. 14] cf. Luc. 12, 39—40. 22] cf. Luc. 12, 40.

1 ut *M*, qui *R uulgo* accedent *M*, accedunt *R uulgo* 5 pariauerint *R*³, paria uenerint *MR*¹ et sumus *Eng*: id sumus *MR*¹, sumus *R*³ *uulgo*
 6 *parenthesin indicauit Eng* 12 inuitatus *M* (u ex o) intuens *MR*, metuens *Lat* 15 paterfamilias *Rig* 16 sineret *R*, sciret *M* suffodiri *M*, suffodi *R uulgo* 18 suffodi *M* 22 parati *M*, ut parati *R uulgo* 26 creatoris (*scil. filium*) *scripsi* (*priore loco*): creatorem *MR*

fili hominis hoc loco ostendit, ut eum furem portendat, qui quando uenturus sit ignoremus, habes supra (prae)scriptum neminem rei suae furem esse, saluo et illo, quod in quantum timendum creatorem ingerit, in tantum illi negotium agens creatoris est. itaque interroganti Petro, in illos an et in omnes parabolam diceret, (id) est ad illos et ad uniuersos, qui ecclesiis praefuturi essent, proponit actorum similitudinem: quorum qui bene tractauerit conseruos absentia domini reuerso eo omnibus bonis praeponetur, qui uero secus egerit, reuerso domino qua die non putauerit, hora qua non scierit, illo scilicet filio hominis, Christo creatoris, non fure sed iudice, segregabitur et pars eius cum infidelibus ponetur. proinde igitur aut et hic iudicem dominum opponit, (ut) et illic catechizat, aut si deum optimum, iam et illum iudicem adfirmat, licet nolit haereticus. temperare enim temptant hunc sensum, cum deo eius uindicatur, quasi tranquillitatis sit et mansuetudinis segregare solummodo et partem eius cum infidelibus ponere, ac si non sit uocatus, ut statui suo redditus. quasi non et hoc ipsum iudicato fiat! stultitia! quis erit exitus segregatorum? nonne amissio salutis? siquidem ab eis segregabuntur, qui salutem consequentur. quis item infidelium status? nonne damnatio? aut si nihil patientur segregati et infideles, aequae ex diuerso nihil consequentur retenti et fideles. si uero consequentur salutem retenti et fideles, hanc amittant necesse est ex diuerso segregati et infideles. hoc erit iudicium, quod qui intendit creatoris est. Quem alium intellegam caedentem seruos paucis aut multis plagis et, prout commisit illis, ita et exigentem ab eis, quam retributorem deum? cui me docet obsequi nisi

5] cf. Luc. 12, 41. 7—12] cf. Luc. 12, 42—46. 26] cf. Luc. 12, 47—48.

2 praescriptum *Oehlerus*: scriptum *MR* 5 et in *MR*¹, in *R*³ *reliqui praeter Oehlerum* 6 diceret, (id) est *Eng*: dicit et *MR*¹, dixisset *R*³ *uulgo* illos *M*, ipsos *R uulgo* 9 praeponeatur *M* 12 ponet *M* 13 (ut) et illic (cf. 521, 25) *scripsi*: et illic *M*, et illi *R*, ut illic *Eng* 16 uindicatur. quasi *uulgo* 18 redditus *R*, redditus *MF* 21 item *M*, igitur *uulgo* 28 docet *MF*, decet *R uulgo*

remuneratori? Proclamat Christus tuus: ignem ueni mittere in terram, ille optimus, nullius gehennae dominus, qui paulo ante discipulos, ne ignem postularent inhumanissimo uiculo, coërcuerat. quando iste Sodomam et Gomorram nimbo igneo
 5 exussit, quando <de eo> cantatum est: ignis ante ipsum procedet et cremabit inimicos eius, quando per Osee comminatus est: ignem emittam in ciuitates Iudaeae, uel per Esaïam: ignis exarsit ex indignatione mea? [non] mentiatur, si non est ille, qui de rubo quoque ardenti uocem
 10 suam emisit. uiderit, quem ignem intellegendum contendas: etiam si figura est, hoc ipso, quod de meo elemento argumenta sensui suo sumit, meus est qui de meis utitur. illius erit similitudo ignis, cuius et ueritas. ipse melius interpretabitur ignis istius qualitatem adiciens: putatis uenisse me
 15 pacem mittere in terram? non, dico uobis, sed 'separationem'. 'machaeram' quidem scriptum est, sed Marcion emendat. quasi non et separatio opus sit machaerae! igitur et ignem euersionis intendit qui pacem negauit. quale proelium, tale et incendium, qualis machaera, talis et flamma; neutra
 20 congruens domino < tuo. > denique: diuidetur, inquit, pater in filium et filius in patrem, et mater in filiam et filia in matrem, et nurus in socrum et socrus in nurum. hoc proelium inter parentes si in ipsis uerbis tuba cecinit prophetae, uereor ne Micheas Christo Marcionis praedicarit. Et
 25 ideo hypocritas pronuntiabat caeli quidem et terrae faciem probantes, tempus uero illud non dinoscentes, quo scilicet,

1] cf. Luc. 12, 49—53. Luc. 12, 49. 3] cf. Luc. 9, 54. 4] cf. Gen. 19, 24. 5] Ps. 96, 3. 7] Os. 8, 14. 8] Hier. 15, 14. 14] Luc. 12, 51. 16] (cf. Matth. 10, 34.) 20] Luc. 12, 52. 23] cf. Mich. 7, 6. 24] cf. Luc. 12, 56—57.

2 terram. ille *uulgo* 4 coercuerat, quando *uulgo* 5 de eo *addidi* 6 per *MR*¹, <et> per *R*³ *uulgo* 8 non *seclusi* 9 mentiatur (*scil. esse, si non uere est; tunc enim fortasse ei credatur*) mentiatur. si *uulgo* 10 emisit, uiderit *uulgo*, emisit. <sed> uiderit *Eng* 12 qui de meis utitur *abundare mihi uidetur* 20 tuo *addidi* (*spuria iudicat uerba* neutra congruens domino *Eng*) 24 praedicarit *Rig*: praedicaret *MR*

adimplens omnia, quae super ipso fuerant praedicata, nec aliter docens debuerat agnosci. ceterum quis posset eius tempora nosse, cuius per quae probaret non habebat? merito exprobrat etiam, quod iustum non a semetipsis iudicarent. olim hoc mandat per Ezechielem: iustum iudicium et pacatorium iudicate, per Hieremiam: facite iudicium et iustitiam, per Esaiam: iudicate pupillo et iustificare uiduam, imputans etiam uineae Sorech, quod non iudicium fecisset, sed clamorem. qui ergo docuerat, ut facerent ex praecepto, is exigebat, ut facerent et ex arbitrio. qui seminauerat praeceptum, ille et redundantiam eius urgebat. iam uero quam absurdum, ut ille mandaret iuste iudicare, qui deum iudicem iustum destruebat? nam et iudicem, qui mittit in carcerem nec ducit inde nisi soluto etiam nouissimo quadrante, in persona creatoris obtrectationis nomine disserunt. ad quod necesse habeo eodem gradu occurrere. quotienscumque enim seueritas creatoris opponitur, totiens illius est Christus, cui per timorem cogit obsequium.

30. Quaestionem rursus de curatione sabbatis facta quomodo discussit? unusquisque uestrum sabbatis non soluit asinum aut bouem suum a praesepi et ducit ad potum? ergo secundum condicionem legis operatus legem confirmauit, non dissoluit, iubentem nullum opus fieri, nisi quod fieret omni animae, quanto potius humanae? Parabolarum congruentiam ubique recognoscor exigere. simile est regnum dei, inquit, grano sinapis, quod accepit homo et seminauit

3] cf. Luc. 12, 57. 5] Zach. 8, 16. 6] Hier. 22, 3. 7] Es. 1, 17.
8] cf. Es. 5, 7. 12] cf. Luc. 12, 58—59. 19] cf. Luc. 13, 10—17.
20] Luc. 13, 15. 23] cf. Exod. 12, 16. 25] Luc. 13, 19.

1 ipso *scripsi*: ipsos *MR* fuerant *MR*, fuerunt *Gel reliqui* 3 exprobrat *R*³, ex probat *M*, et probat *R*¹ 5 ezechielem *MR*, Zachariam *Pam*, quem sequuntur posteriores; sed saepius confundit prophetias Tertullianus, ut et supra 523, 8 6 iheremiam *M* 8 uineae *R*, uineam *M* sorech *M* 10 seminauerat *R*³, seminauerit *MR*¹ 19 decurationem *M* sabbatis *scripsi*: sabbati *M*, sabbato *R* 20 soluet *M* 25 recognoscor (cf. 521, 4) *MR*: recognosco te *Lat*, te cognosco *Eng*

in horto suo. quis in persona hominis intellegendus? utique
 Christus, qui, licet Marcionis, filius hominis est dictus, qui
 accepit a patre semen regni, sermonem scilicet euangelii, et
 seminavit in horto, isto utique in mundo. puta nunc in
 5 homine, sed cum in 'suo' horto dixerit nec mundus autem nec
 homo illius sit, sed creatoris, ergo qui in suum seminarit
 creatoris ostenditur. aut si, ut hunc laqueum euadant, con-
 uerterint hominis personam a Christo in hominem accipientem
 semen regni et seminantem in horto cordis sui, nec ipsa
 10 materia alii conueniet quam creatori. De sequenti plane simili-
 tudine uereor, ne forte alterius dei regnum portendat. fermento
 enim comparauit illud, non azymis, quae familiariora sunt
 creatori. congruit et haec coniectura mendicantibus argumenta.
 itaque et ego uanitatem uanitate depellam, fermentationem
 15 quoque congruere dicens regno creatoris, quia post illam cli-
 banus uel furnus gehennae sequatur. quale est enim, ut (sit)
 lenissimi dei regnum quod etiam iudicii feruor lacrimosa
 austeritate subsequitur? Quotiens adhuc se indicem ostendit
 et in iudice creatorem! quotiens utique reicit et damnat
 20 reiciendo! sicut hic quoque: cum surrexerit, inquit, pater
 familiae — quo? nisi quo dixit Esaias: cum surrexerit
 comminuere terram — et eluserit ostium — utique exclu-
 dendis iniquis, quibus pulsantibus respondebit: nescio unde
 sitis, et rursus, enumerantibus quod coram illo ederint et
 25 biberint et in plateis eorum docuerit [adiciet]: recedite a

10] cf. Luc. 13, 21. 20—22] Luc. 13, 25. 21] Es. 2, 19. 23] Luc.
 13, 25. 24—25] cf. Luc. 13, 26. 25] Luc. 13, 27.

2 qui scripsi (priore loco): quia MR 4 isto MR¹, suo R³, <suo,> isto
 fort. mundo, puta uulgo 6 creatoris scripsi: creator MR suo susp. Eng
 8 hominis R³, homines MR¹ personam a Christo R³, personam christi M,
 in personam Christi R¹ hominis personam cf. supra 524, 26: quod accepit
 homo 9 ipsa materia scil. seminis regni 11 <de> alterius susp. Eng
 regnum scripsi: regno MR 12 familiaria M 16 uerba quale est—subsequi-
 tur. quae in MR paulo supra post quam creatori leguntur, huc transtuli sit
 add. Ochlerus 17 iudici M 19 reicit scripsi: eiecit MR 22 paren-
 thesin indicaui 23 iniquis. quibus uulgo 24 ederint R, ediderint MF
 25 adiciet seclusi

me omnes, operarii iniquitatis —, illic erit fletus et dentium frendor, — ubi? foris scilicet, ubi erunt exclusi ostio cluso; ab eo ergo erit poena, a quo fit exclusio in poenam — 'cum uidebunt iustos introeuntes in regnum dei, se uero detineri foris'. a quo? si a creatore, quis ergo erit ⁵ intus recipiens iustos in regnum? deus bonus? quid ergo illic creatori? ut foris detineat in poenam quos aduersarius eius exclusit? suscipiendos a se, si utique, magis in aduersarii bilem. sed et ille, exclusurus iniquos, sciat utique creatorem illos detenturum in poenam aut non sciat oportet. ergo aut ¹⁰ nolente eo detinebuntur, et minor est illo, qui detinet, cedens ei nolens, aut si uult ita fieri, ipse ita faciendum iudicauit, et non erit 'melior creatore ipse auctor infamiae creatoris. haec si nulla ratione consistunt, ut alius punire alius liberare credatur, unius erit tam iudicium quam et regnum, et dum ¹⁵ unius est utrumque, qui et iudicat, creatoris est.

31. Ad prandium uel ad cenam quales uocari iubet? quales ostenderat per Esaiam: confringe panem tuum esurienti, et mendicos et qui sine tecto sunt induc in domum tuam, qui scilicet humanitatis istius uicem retribuere non ²⁰ possint. hanc si Christus captari uetat, in resurrectione eam repromittens, creatoris est forma, cui non placent amantes munera, sectantes retributionem. Etiam inuitatoris parabola cui magis parti occurrat, expende. homo quidam fecit cenam et uocauit multos. utique cenae paratura uitae aeternae ²⁵ saturitatem figurat. dico primo extraneos et nullius iuris adfines inuitari ad cenam non solere, certe facilius solere domesticos et familiares. ergo creatoris est inuitasse, ad quem pertinebant

1] Luc. 13, 23. 4] uerba euangelii Marcionis ex Luc. 13, 28 detorta, cf. Epiphanius haer. 42 schol. 40. 17] cf. Luc. 14, 12—14. 18] Es. 58, 7. 21] cf. Luc. 14, 14. 22] cf. Es. 1, 23. 23] cf. Luc. 14, 16—24. 24] Luc. 14, 16.

2 dentium frendor *M*, frendor dentium *R uulgo* *parenthesin indicauit* 3 cluso; ab eo ergo *scripsi*: cluso ab eo. ergo *uulgo* 5 ergo erit *MF*, erit ergo *R uulgo* 6 illic *scripsi*: illuc *MR* 7 creatori, ut *uulgo* quos *R*, quod *M* 8 suscipiendos *M* (cipiendos *in ras.*) 9 sciat *R³*, scit *MR¹* 10 aut *R³*, an *MR¹* 20 humanitatis *R³*, et humanitatis *MR¹*

qui inuitabantur, et per Adam, qua homines, et <per> patres, qua Iudaici, non eius, ad quem neque natura pertinebant neque praerogatiua. dehinc si is mittit ad conuiuas, qui cenam parauit, sic quoque creatoris est cena, qui misit ad conuiuas
 5 admonendos, ante iam uocatos per patres, admonendos autem per prophetas, non, qui neminem miserit ad monendum nec qui nihil prius egerit ad uocandum, sed ipse descenderit subito, tantum quod innotescens iam inuitans, tantum quod inuitans iam in conuiuium cogens, eandem faciens horam cenandi et
 10 ad cenam inuitandi. excusant se inuitati. si ab alio deo, merito, quia subito inuitati; si non merito, ergo nec subito; si autem non subito inuitati, ergo a creatore, a quo olim, cuius denique declinauerant uocationem tunc, primo dicentes ad Aaronem: fac nobis deos, qui praeant nobis, atque
 15 exinde aure audientes et non audientes, uocationem scilicet dei, qui pertinentissime ad hanc parabolam per Hieremiam: audite, inquit, uocem meam, et ero uobis in deum et uos mihi in populum, et ibitis in omnibus uis
 meis, quascumque mandauero uobis — ecce inuitatio
 20 dei — et non audierunt, inquit, et non aduerterunt aurem suam, — ecce recusatio populi — sed abierunt in his, quae concupiuerunt corde suo malo: ‘agrum emi’ et ‘boues mercatus sum’ et ‘uxorem duxi’. et adhuc ingerit: et emisi omnes ad uos famulos meos, prophetas, — hic
 25 erit spiritus sanctus, admonitor conuiuiarum — die et ante lucem, et non audiit populus meus et non intendit auribus suis et obdurauit collum suum. hoc ut patri familiae renuntiatum est, motus tunc — bene quod et motus;

8] cf. Luc. 14, 17. 10] cf. Luc. 14, 18—20. 14] Exod. 32, 1.
 15] cf. Es. 6, 9. 17] Hier. 7, 23. 20] Hier. 7, 24. 22] cf. Luc. 14,
 18—20. 23] Hier. 7, 25—26. 28] cf. Luc. 14, 21.

1 <per> patres *Gel*: per *om. MR* 6 non (*scil. eius*) qui 8 innotescens, iam *uulgo* inuitans, iam *uulgo* 13 uocationem, tunc primo *uulgo* 17 deum *scripsi*: dominum *MR* 19 mandauero *M* (ue *s. u. a m. 1*)
 21 his *M*, hiis *R¹*, iis *R³* *uulgo* 24 omnes ad uos *MR*, ad uos omnes *Pam*
 27 suis *M* (*in ras. a m. 1*) patrifamilias *Rig*

negat enim Marcion moueri deum suum; ita et hoc meus est — mandat de plateis et uicis ciuitatis facere sublectionem. uideamus an eo sensu, quo rursus per Hieremiam: numquid solitudo factus sum domui Israhelis aut terra in incultum derelicta? — id est: numquid non habeo quos adlegam aut unde adlegam? — quoniam dixit populus meus: non uenimus ad te. itaque misit ad alios uocandos ex eadem adhuc ciuitate. dehinc loco abundante praecepit etiam de uuis et sepibus colligi, id est nos iam de extraneis gentibus, illa scilicet aemulatione, qua in Deuteronomio: auertam meam faciem ab eis et monstrabo, quid illis in nouissimis, — id est alios possessuros locum eorum — quoniam genitura peruersa est, filii in quibus fides non est. illi obaemulati sunt me in non deo et prouocauerunt me in iram in idolis suis, et ego obaemulabor eos in non natione, (in natione) insipienti prouocabo eos in iram, in nobis scilicet, quorum spem Iudaei gemunt, de qua illos gustaturos negat dominus, derelicta Sione tamquam specula in uinea et in cucumerario casula, posteaquam et nouissimam in Christo inuitationem recusauit. quid ex hoc ordine, secundum dispositiones et praedicationes creatoris recensendo, competere potest illi, cuius nec ordo habet nec dispositio ad parabolae conpirationem, qui totum opus semel fecit? aut quae erit prima uocatio eius, et quae secundo actu admonitio? ante debent alii excusare, postea alii conuenisse. nunc autem pariter utramque partem inuitare uenit, de ciuitate, de sepibus, aduersus speculum parabolae. nec potest iam fastidiosos iudicare quos numquam

2] cf. Luc. 14, 21. 3—7] Hier. 2, 31. 7] cf. Luc. 14, 21. 8] cf. Luc. 14, 23. 11—17] Deut. 32, 20—21. 18] cf. Luc. 14, 24. 19] cf. Es. 1, 8.

3 iheremiam *M* 7 ueniemus *fort.* 10 deuteronomio *M* 11 meam faciem *M*, faciem meam *R uulgo* 16 in natione *add. R³, om. MR¹* 17 nobis *R³*, nouis *MR¹* 18 spem *MR*, speciem *Lat* gemunt *Semlerus*: gerunt *MR reliqui* 20 Christo *MR¹*, Christum *R³ uulgo* 21 dispositiones *M*, dispositionem *R* 22 illi *R³*, illic *MR¹* 23 ordo—dispositio *scripsi*: ordinem—dispositionem *MR* habet = *se habet, secundum usum auctoris* ad parabolae conpirationem = *ita ut conspiret cum parabola* 24 primo *fort.*

retro inuitauit, quos cum maxime adgreditur. aut si de futuro eos indicat contempturos uocationem, ergo et sublectionem loco eorum ex gentibus de futuro portendit. plane adhuc secundo uenturus est: [ut gentibus praedicet. et si] uenturus
 5 est autem, puto, non quasi uocaturus adhuc conuiuas, sed iam collocaturus. interea qui cenae istius uocationem in caeleste conuiuium interpretaris spiritualis saturitatis et iocunditatis, memento et terrenas promissiones uini et olei et frumenti et ipsius ciuitatis aequae in spiritalia figurari a creatore.
 10 32. Ouem et drachmam perditam quis requirit? nonne qui perdidit? quis autem perdidit? nonne qui habuit? quis uero habuit? nonne cuius fuit? si igitur homo non alterius est res quam creatoris, is eum habuit, cuius fuit, is perdidit, qui habuit, is requisit, qui perdidit, is inuenit, qui quaesit,
 15 is exultauit, qui inuenit. ita utriusque parabolae argumentum uacat circa eum, cuius non est ouis neque drachma, id est homo. non enim perdidit, quia non habuit, nec requisit, quia non perdidit, nec inuenit, quia nec requisit, nec exultauit, quia non inuenit. atque adeo exultare illius est de paenitentia
 20 peccatoris, id est de perditae recuperatione, qui se professus est olim malle peccatoris paenitentiam quam mortem.

33. Quibus duobus dominis neget posse seruire, quia alterum offendi sit necesse alterum defendi, ipse declarat, deum proponens et mamonam. proinde mamonam quem intellegi
 25 uelit, si interpretem non habes, ab ipso potes discere. admonens enim nos de saecularibus suffragia nobis prospicere ami-

10] cf. Luc. 15, 4—7; 8—11. 21] cf. Ez. 33, 11. 22] cf. Luc. 16, 13. 25] cf. Luc. 16, 9.

2 contempturos *R*², contempturus *MR*¹ 3 ex i gentibus *M* adhuc scripsi: ad hoc *MB* 4 ut—et si *seclusi* (uerba et si, quae ego olim retinueram, iure deleuit *Eng*): interpolata haec esse quae sequuntur docent; orta autem est haec interpolatio ex corruptela ad hoc pro adhuc 9 figurari (*syll.* fi in ras. a m. 1) *M* 10 drachmam scripsi: drachmam *M*, dragmam *R* uulgo 11 quis uero *Gel*: qui uero *MR* 14 requisit (*syll.* re s. u. a m. 1) *M* 16 drachma *M*, dragma *R* 22 quia *R*², qui *MR*¹ 24 mamonam *M* (sic fere ubique), mammonam *R* uulgo proinde *M*, deinde *R* uulgo 25 uelit (t ex s) *M*

citiarum secundum serui illius exemplum, qui ab actu sum-
 motus dominicos debitores diminutis cautionibus releuat in
 subsidium sibi: et ego, inquit, dico uobis, facite uobis
 amicos de mamona iniustitiae, de nummo scilicet, de
 quo et seruus ille. iniustitiae enim auctorem et dominatorem ⁵
 totius saeculi nummum scimus omnes. cui famulatam uidens
 Pharisaeorum cupiditatem ammentauit hanc sententiam: non
 potestis deo seruire et mamonae. inridebant denique
 Pharisaei pecuniae cupidi, quod intellexissent scilicet mamonam
 de nummo dictum, ne quis existimet in mamona creatorem ¹⁰
 intellegendum et Christum a creatoris illos seruitute reuocasse.
 quid nunc? potius ex hoc disce unum a Christo deum osten-
 sum. duos enim dominos nominauit, deum et mamonam, crea-
 torem et nummum: denique non potestis deo seruire,
 utique ei, cui uidebantur seruire, et mamonae, cui magis ¹⁵
 destinabantur. quodsi ipse alium se ageret, non duos dominos.
 sed tres demonstrasset — et creator enim dominus, quia deus,
 et utique magis dominus quam mamonas magisque homini obser-
 uandus, qua magis dominus —; quale est enim, ut qui mam-
 onam dominum dixerat et cum domino iunxerat uero, ipsum ²⁰
 dominum taceret, id est deum creatorem? aut numquid tacendo
 eo concessit seruiendum ei esse, si solummodo sibi et mam-
 onae negauit posse serui? ita cum unum deum ponit, nomi-
 naturus et creatorem, si alius esset ipse, creatorem nominauit
 quem [dominum] sine alio [deo non] posuit. et illud itaque ²⁵
 relucebit, quomodo dictum sit: <si> in mamona iniusto

1] cf. Luc. 16, 1—9. 3] Luc. 16, 9. 7] Luc. 16, 13. 8] cf. Luc.
 16, 14. 14] Luc. 16, 13. 26] Luc. 16, 11.

2 diminutis *Lat.*: diminuit *MR* 9 mammonam *MR* 10 dictum. ne
wulgo 12 quid *MR*, quin *Gel* 13 dominos *R*³, dominus *MR*¹ 15 uide-
 bantur seruire *M*, seruire uidebantur *R wulgo* 17 *parenthesin indicauit*
 18 homini obseruandus *scripsi*: non obseruandus *MR*¹, obseruandus *R*³
 20 domino iunxerat uero, (*id est deo Marcionis*) ipsum *scripsi*: deo iunxerat,
 uere ipsorum *MR* 21 deum creatorem *scripsi*: de creatore *MF*, crea-
 torem *R wulgo* 25 dominum et deo non *seclusi* (cf. l. 23: ita cum
 unum deum ponit) 26 sit <si> *scripsi*: sit *MR*, si *Pam*

fideles non extitistis, quod uerum est quis uobis credet? in nummo scilicet iniusto, non in creatore, quem et Marcion iustum facit, et: si in alieno fideles inuenti non estis, meum quis dabit uobis? alienum enim debet esse a seruis dei quod iniustum est. creator autem quomodo alienus erat Pharisaeis, proprius deus Iudaicae gentis? si ergo haec non cadunt in creatorem, sed in mamonam, 'quis uobis credet quod uerius est?' et 'quis uobis dabit quod meum est?' non potest quasi ali(en)us dixisse de alterius dei gratia. tunc enim uideretur ita dixisse, si eos in creatorem, non in mamonam infideles notando per creatoris mentionem distinctione se fecisset dei alterius, non commissuri suam ueritatem infidelibus creatoris, † quoniam tunc alterius uideri potest, si non ad hoc proponatur, ut a re, de qua agitur, separetur. Si autem et iustificantes se coram hominibus Pharisaei spem mercedis in homine ponebant, illo eos sensu increpabat, quo et propheta Hieremias: miser homo, qui spem habet in homine. si et adicit: scit autem deus corda uestra, illius dei uim commemorabat, <qui> lucernam se pronuntiarat scrutantem renes et corda. si superbiam tangit: quod elatum est apud homines perosum est deo, Esaiam ponit ante oculos: dies enim domini Sabaoth in omnem contumeliosum et superbum, in omnem sublimem et elatum, et humiliabuntur. Possum iam colligere, cur tanto aeuo deus Marcionis fuerit in occulto. expectabat, opinor, donec haec omnia disceret a creatore. didicit igitur usque ad Iohannis tempora atque ita exinde processit adnuntiare regnum

3] Luc. 16, 12. 7] cf. Luc. 16, 11. 8] cf. Luc. 16, 12. 15] cf. Luc. 16, 15. 17] Hier. 17, 5. 18] Luc. 16, 15. 19] cf. Pron. 20, 27. 20] cf. Ps. 7, 10. Hier. 11, 20. Apoc. 2, 23. Luc. 16, 15. 22] Es. 2, 12.

5 autem quomodo R^3 , alio modo MR^1 (in M autem add. in mg. m. 3, quod etiam in N comparet) 9 alienus scripsi (id est alterius dei Christus): alius MR 12 distinctione se scripsi: distinctiones MR 13 quoniam MR^1 , quomodo autem Eng , quomodo R^3 uulgo; uerba quoniam—separetur non habeo quomodo intellegam; mihi quidem corruptela in uerbis si non ad hoc latere uidetur et uelim rescribi: si nomen adhuc 19 qui add. Pam pronuntiarat M . pronuntiabat R uulgo 23 sublimem M 26 igitur MF , ergo R uulgo

dei dicens: lex et prophetae usque ad Iohannem; ex quo regnum dei adnuntiatur. quasi non et nos limitem quandam agnoscamus Iohannem constitutum inter uetera et noua, ad quem desineret Iudaismus et a quo inciperet Christianismus, non tamen, ut ab alia uirtute facta sit sedatio legis et prophetarum et initiatio euangelii, in quo est 'dei regnum.' [Christus ipse.] nam id si probauimus, et uetera transitura et noua successura praedicari a creatore, si et Iohannes antecursor et praepparator ostenditur uiarum domini euangelium superducturi et regnum dei promulgaturi, et ex hoc iam, quod Iohannes uenit, ipse erit Christus qui Iohannem erit subsequutus ut antecursorem; et, si desierunt uetera et coeperunt noua interstite Iohanne, non erit mirum quod ex dispositione est creatoris, ut unde(unde) magis probetur *** quam ex legis et prophetarum in Iohannem occasu et exinde ortu regni dei. transeat igitur caelum et terra citius, sicut et lex et prophetae, quam unus apex uerborum domini — uerbum enim, inquit Esaias, dei nostri manet in aeuum —: nam quoniam in Esaia iam tunc Christus, sermo scilicet et spiritus creatoris, Iohannem praedicarat — uocem clamantis in deserto: parate uiam domini — in hoc uenturum, ut legis et prophetarum ordo exinde cessaret, per adimpletionem, non per destructionem, et regnum dei a Christo adnuntiaretur, ideo subtexit facilius elementa transitura quam uerba sua, confirmans hoc quoque, quod de Iohanne dixerat, non praeterisse.

34. 'Sed Christus diuortium inhihet dicens: qui dimiserit

1] Luc. 16, 16. 7] cf. Es. 43, 19; 65, 17. cf. II Cor. 5, 17. 9] cf. Mal. 3, 1. cf. Matth. 11, 10. 16] Luc. 16, 17. cf. 21, 33. 17] Es. 40, 8. 21] Es. 40, 3. 27] Luc. 16, 18.

7 Christus ipse *seclusi*; *irrepsisse uidetur ex l. 11* id si *scripsi*; et si *MR* 11 erit *M* (*alt. loco*), erat *R uulgo* subsecutus *scripsi*: subsecuturus *MR* 14 undeunde *Lat*: unde *MB*, aliunde *Rig lacunam signaui*: diuinitatum distantia (*cf. 538, 22*) uel simile aliquid *intercidit* 15 regni *scripsi*: regnum *MR* 17 *parenthesin indicauit* 21 parate *M*, parare *R uulgo* 27 inhihet *Eng*: iubet *M*, prohibet *R uulgo*

uxorem suam et aliam duxerit, adulterium committet, (et) qui dimissam a uiro duxerit, aequè adulter est, — ut sic quoque prohibeat diuortium, illicitum facit repudiatae matrimonium — Moyses uero permittit repudium in
 5 Deuteronomio: si sumserit quis uxorem et habitauerit cum ea, et euenerit non inuenire eam apud eum gratiam, eo quod inuentum sit in illa impudicum negotium, scribet libellum repudii et dabit in manu eius et dimittet illam de domo sua. uides
 10 diuersitatem legis et euangelii, Moysi et Christi? plane. non enim recepisti illud quoque euangelium eiusdem ueritatis et eiusdem Christi, in quo prohibens diuortium propriam quaestionem eius absoluit: Moyses propter duritiam cordis uestri praecepit libellum repudii dare; a primordio autem non fuit sic; quia scilicet qui marem et
 15 feminam fecerat, erunt duo, dixerat, in carne una; quod deus itaque iunxit, homo (non) disiunxerit. hoc enim responso et Moysi constitutionem protexit, ut sui, et creatoris institutionem direxit, ut Christus ipsius. sed quatenus
 20 ex his reuincendus es, quae recepisti, sic tibi occurram, ac si meus Christus (tuus:) nonne et ipse prohibens diuortium et parem tamen gestans eius, qui marem et feminam iunxit, excusauerit potius quam destruxerit Moysi constitutionem? sed ecce sic tuus sit iste Christus contrarium docens Moysi
 25 et creatori, ut, si non contrarium ostendero, meus sit. dico

5] Deut. 24, 1. 13] Matth. 19, 8. 15—17] Matth. 19, 4. 5. 6. cf. Gen. 1, 27; 2, 24.

1 committet *MR*, committit *Oehlerus*, commisit *Pam* 2 et *addidi* 3 *parenthesin indicauit Eng*: est. ut *uulgo* 5 deuteronomio *M* 9 manu *MF*, manum *R* 17 non *addidit Eng* disiunxerit? hoc *uulgo* 19 direxit *R*, direxerit *MF* 20 quaerere coepisti *R*¹ 21 tuus *addidi* (cf. *infra* l. 24): *Eng sic uult rescribi*: sic tibi occurram [ac si]: meus Christus nonne etc. 22 parem *scripsi* (*id est aduersarium*): patrem *MR* gestans *MR* (cf. angelum, hominem gestare de carne *Chr. 14*; et *ibidem c. 12*: dominum circumferre sabbati et 499, 3: iudicem gerere): testans *Lat* (*prob. Eng*) eius *scripsi*: eum *MR* 24 ecce sic *R*, ecce si *F*, ac si *M*

enim illum condicionaliter nunc fecisse diuortii prohibitionem, si ideo quis dimittat uxorem, ut aliam ducat: qui dimiserit, inquit, uxorem et aliam duxerit, adulterium commisit, et qui a marito dimissam duxerit aequè adulter est, ex eadem utique causa dimissam, qua non licet dimitti, ut alia ducatur; inlicite enim dimissam pro indimissa ducens adulter est. manet enim matrimonium quod non rite diremptum est; manente (autem) matrimonio nubere adulterium est. ita si condicionaliter prohibuit dimittere uxorem, non in totum prohibuit, et quod non prohibuit in totum, permisit alias, ubi causa cessat, ob quam prohibuit; et iam non contrarium Moysi docet, cuius praeceptum alicubi conseruat, nondum dico confirmat. aut si omnino [non] negas permitti diuortium a Christo, quomodo tu nuptias dirimis, nec coniungens marem et feminam nec alibi coniunctos ad sacramentum baptismatis et eucharistiae admittens, nisi inter se coniurauerint aduersus fructum nuptiarum, ut aduersus ipsum creatorem? certe quid faciet apud te maritus, si uxor eius commiserit adulterium? habebitne illam? sed nec tuum apostolum sinere (scis) coniungi prostitutae membra Christi. habet itaque et Christum adsertorem iustitia diuortii. iam hinc confirmatur ab illo Moyses ex eodem titulo perhibens repudium, quo et Christus: si inuentum fuerit in muliere negotium impudicum. nam et in euangelio Mathei: qui dimiserit, inquit, uxorem suam praeter causam adulterii, facit eam

2] Luc. 16, 18. 19] cf. I Cor. 6, 15. 23] Deut. 24, 1. 24] Matth. 5, 32.

2 ut *R*³, et *MR*¹ 8 autem *addidi*: *deleri uult uerba* manente—est *Eng* 10 alias ubi *Rig*: alia subici *MR*¹, aliud est ubi *R*³ 11 et iam *scripsi*: etiam *MR* 13 confirmat. aut *R*, confirmata ut *MF* non *secl.* *R*³ 16 eucharistiae *M* 18 faciet *Urs*: facit *MR* 19 sed *MR*, scilicet *Oehlerus* *scis suppl. Urs, om. MR reliqui omnes* 21 iam hinc confirmatur *cf. supra l. 12* 22 perhibens *scripsi*: prohibens *MR* 24 Mathei *R*, matthei *M*

adulterari. atque ita adulter censetur et ille, qui dimissam a uiro duxerit. ceterum praeter ex causa adulterii nec creator disiungit quod ipse scilicet coniunxit, eodem alibi Moyse constituente eum, qui ex compressione matrimonium fecerit, non
 5 posse dimittere uxorem in omne tempus. quodsi ex uiolentia coactum matrimonium stabit, quanto magis ex conuenientia uoluntarium? sicut ex prophetiae auctoritate: uxorem iuuentutis tuae non dimittes. habes itaque Christum ultro uestigia ubique creatoris ineuntem tam in permittendo repudio
 10 quam in prohibendo; habes etiam nuptiarum, quoquo uelis latere, prospectorem, quas nec separari uult prohibendo repudium nec cum macula haberi tunc permittendo diuortium. erubescere non coniungens quos tuus quoque Christus iunxit, erubescere etiam disiungens sine eo merito, quo disiungi uoluit
 15 et tuus Christus. debeo nunc et illud ostendere, unde hanc sententiam deduxerit dominus quouere direxerit. ita enim plenius constabit eum non ad Moysen destruendum spectasse per repudii propositionem subito interpositam, quia nec subito interposita est, habens radicem ex eadem Iohannis mentione.
 20 Iohannes enim, retundens Herodem, quod aduersus legem uxorem fratris sui defuncti duxisset habentis filiam ex illa, — non alias hoc permittente, immo et praecipiente lege, quam si frater illiberis decesserit, ut a fratre ipsius et

3] cf. Deut. 22, 28—29. 7] Mal. 2, 15. 19] cf. Luc. 16, 16.
 20] cf. Luc. 3, 19. 23] cf. Deut. 25, 5.

1 atque ita *M*, atque *R*¹, aequae *R*³ reliqui praeter *Rig* 4 fecerit *scripti*: fecerat *MR* 5 uiolentia *M* 7 uerba sicut—dimittes cum antecedentibus coniungi nequeunt, ita scilicet compositis, ut addi quicquam omnino non sinant. quamobrem, nisi interciderunt aliqua, nescio an haec interpolatori debeantur. *Eng* sic distingui uult: uoluntarium, sicut <et> ex prophetiae auctoritate uxorem . . non dimittes? ex *M*, et *R* 10 quoquo *R*³, quoque *MR*¹ 12 macula *R*³, masculo *MR*¹ 13 iunxit *M*, coniunxit *R* 14 quo *R*, quos *M* 17 eum non *R*³, eadem *MR*¹ spectasse *R*³, expectasse *MR*¹ 19 mentionem *M* 22 alias *R*, alia *M* 23 inliberis *R*³, illecebris *MR*¹, sine liberis *Oehlerus* (*in notis*)

ex costa ipsius supparetur semen illi — coniectus in carcerem fuerat ab eodem Herode, postmodum et occisus. facta igitur mentione Iohannis dominus, eo utique succensus exitu eius, inlicitorum matrimoniorum et adulterii figuras iaculatus est in Herodem, adulterum pronuntians etiam qui dimissam a uiro duxerit, quo magis impietatem Herodis oneraret, qui non minus repudio quam morte dimissam a uiro duxerat, — et hoc fratre habente ex illa filiam et uel eo nomine inlicite — ex libidinis, non ex legis instinctu, ac propterea propheten quoque adsertorem legis occiderat. hoc mihi disseruisse proficiet etiam ad subsequens argumentum diuitis apud inferos dolentis et pauperis in sinu Abrahae requiescentis. nam et illud quantum ad scripturae superficiem subito propositum est, quantum ad intentionem sensus et ipsum cohaeret mentioni Iohannis male tractati et suggillati Herodis male maritali, utriusque exitum deformans, Herodis tormenta et Iohannis refrigeria, ut iam audiret Herodes: habent illic Moysen et prophetas, illos audiant. sed Marcion aliorum cogit: scilicet utramque mercedem creatoris siue tormenti siue refrigerii apud inferos determinat, eis positam, qui legi et prophetis oboedierint, Christi uero et dei sui caelestem definit sinum et portum. respondebimus et (ad) haec, ipsa scriptura reuincente oculos eius, qui ad inferos discernit Abrahae sinum pauperi. aliud enim inferi, ut puto, aliud quoque Abrahae sinus. nam et magnum ait intercidere regiones istas profundum

1] cf. Matth. 14, 3. 2] cf. Matth. 14, 10. 4] cf. Luc. 16, 18.
11] cf. Luc. 16, 19—31. 17] Luc. 16, 29. 23] cf. Luc. 16, 26.

1 supparetur *M*, suppararetur *R* 2 Herode *om.* *R*¹ 3 eo utique *scripsi*: et utique *MR*, utique et *Eng* succensus exitu *scripsi*: succensus exitus *MR uulgo* 4 adulterii figuras *M*, adulteri figura *R* 7 repudio quam morte *Eng*: morte quam repudio *MR* *parenthesin indicauit Eng* 8 inlicite *R*³, inlicita *MR*¹ 11 ad *om.* *R*¹ 15 suggillati *Rig* maritali *R*^{3 mg}, maritali *MR* 19 scilicet *Pam*: scilicet et *MF*, scilicet ut *R* 20 determinat *MF*, determinet *R* eis (i s. o) *M* 21 Christi uero et dei sui *sci*. mercedi definit *MF*, definiat *R* 22 et (ad) *scripsi*: et *MR* 23 qui *Eng*: quae *MR* ad inferos *MR*, ab inferis *Pam* 25 intercidere *MR*¹, intercedere *R*^{3 uulgo}

et transitum utrimque prohibere. sed nec adleuasset diues oculos et quidem de longinquo, nisi in superiora et de altitudinis longinquo per immensam illam distantiam sublimitatis et profunditatis. unde apparet sapienti cuique, qui aliquando Elysios audierit, esse aliquam localem determinationem, quae sinus dicta sit Abrahae, ad recipiendas animas filiorum eius, etiam ex nationibus, patris scilicet multarum nationum, in Abrahae censum deputandarum [et] ex eadem fide, qua et Abraham deo credidit, nullo sub iugo legis nec in signo circumcisionis. eam itaque regionem, sinum dicere Abrahae, etsi non caelestem, sublimiorem tamen inferis, interim refrigerium praebere animabus iustorum *, donec consummatio rerum resurrectionem omnium plenitudine mercedis expungat, tunc apparitura caelesti promissione, — quam Marcion suo (deo) vindicat, quasi non a creatore promulgatam, — ad quam ascensum suum Christus aedificat in caelum secundum Osee, utique suis, ubi est et locus aeternus, de quo Esaias: quis adnuntiabit uobis locum aeternum? nisi scilicet Christus, incedens iniustitia, loquens uiam rectam, odio habens iniustitiam et iniquitatem. quodsi aeternus locus repromittitur et ascensus in caelum aedificatur a creatore, promittente etiam semen Abrahae 'uelut stellas caeli' futurum, utique ob caelestem promissionem. salua ea promissione cur non capiat sinum Abrahae dici temporale aliquod animarum fidelium receptaculum, in quo iam delinietur futuri imago ac candida quaedam utriusque iudicii prospicia-

7] cf. Gen. 17, 4. cf. Rom. 4, 17. 9] cf. Rom. 4, 3. cf. Rom. 4, 13. 10] cf. Rom. 4, 11. 16] cf. Am. 9, 6. 18] Es. 33, 14. 19] Es. 33, 15. 22] cf. Gen. 22, 17.

1 utrimque *R*³, utrumque *MR*¹ 8 et *seclusi* 11 etsi *MR*³, et *R*¹
 12 praebere *scripsi*: praeterea *MR*¹, praebituram *R*³ uulgo *lacunam signaui*: contendimus uel tale aliquid desidero 15 deo *addidi*: Christo *add. Ciacconius* promulgatam. ad uulgo 17 Osee *MR*, Amos *Pam* 21 repromittitur *R*³, repromittetur *MR*¹ 26 ac *R*, ad *MF* quaedam *R*, quadam *MF*

tur? admonens quoque uos haereticos, dum in uita estis, ★
 Moysen et prophetas, unum deum praedicantes creatorem et
 unum Christum praedicantes eius, et utrumque iudicium
 poenae et salutis aeternae apud unicum deum positum, qui
 occidat et uiuificet. 'immo', inquit, 'nostri dei monella de caelo 5
 non Moysen et prophetas iussit audiri, sed Christum: hunc
 audite'. merito. tunc enim apostoli satis iam audierant
 Moysen et prophetas, qui secuti erant Christum credendo
 Moysi et prophetis. nec enim accepisset Petrus dicere: tu es
 Christus, antequam audisset et credidisset Moysi et pro- 10
 phetis, a quibus solis adhuc Christus adnuntiabatur. haec
 igitur fides eorum meruerat, ut etiam uoce caelesti confir-
 maretur, iubente illum audiri, quem agnouerant euangelizantem
 pacem, euangelizantem bona, adnuntiantem locum aeternum.
 aedificantem illis ascensum suum in caelum. apud inferos 15
 autem de eis dictum est: habent illic Moysen et pro-
 phetas, illos audiant, qui non credebant omnino uel qui
 nec sic credebant, esse post mortem superbiae diuitiarum et
 gloriae deliciarum supplicia adnuntiata a Moyse et prophetis,
 decreta autem ab eo deo, qui de thronis deponit dynastas et 20
 de sterculinis eleuat inopes. ita cum utriusque pronuntiationis
 diuersitas competat creatori, non erit diuinitatum statuenda
 distantia, sed ipsarum materiarum.

35. Conuersus ibidem ad discipulos 'uae' dicit auctori scan-
 dalorum: expedisse ei, si natus non fuisset aut si molino 25
 saxo ad collum deligato praecipitatus esset in profundum,
 quam unum ex illis modicis utique discipulis eius scandali-
 zasset. aestima, quale supplicium comminetur ille. nec enim

1] cf. Luc. 16, 29. 5] cf. I Reg. 2, 6. 6] Luc. 9, 35. 9] Marc. 8, 29.
 cf. Matth. 16, 16. Luc. 9, 20. 13] cf. Es. 52, 7. 14] cf. Es. 33, 14. 15] cf.
 Amos 9, 6. 16] Luc. 16, 29. 20] cf. Ez. 26, 16. 21] cf. Ps. 112, 7;
 I Reg. 2, 8. 24] cf. Luc. 17, 1—2.

1 *lacunam signauit*: audire *intercidit uel* ut audiatis 5 monella *MF*,
 monella *R* 17 illos audiant *M*, audiant illos *R uulgo* omnino uel qui nec
scripsi: uel qui nec omnino *MR* 18 sic *R*³, si *MR*¹ 21 sterculinis *MF*,
 sterquilinis *R uulgo* utriusque *scripsi*: utriusque *MR*¹, utrumque *R*³ *uulgo*
 25 expedisset *Rig* 27 <ut> unum *fort.* 28 ille *Lat*: illi *MR reliqui*

alius ulciscetur scandalum discipulorum eius. agnosce igitur
 et iudicem et illo adfectu pronuntiantem de cura suorum,
 quo et creator retro: qui tetigerit uos, ac si pupillam
 oculi mei tangat. idem sensus eiusdem est. peccantem
 5 fratrem iubet corripere; quod qui non fecerit, utique deliquit,
 aut ex odio uolens fratrem in delicto perseuerare aut ex accep-
 tione personae parcens ei: habes Leuiticum: non odies
 fratrem tuum in animo tuo, traductione traduces
 proximum tuum, utique et fratrem, et non sumes pro-
 10 pter illum delictum. nec mirum, si ita docet qui pecora
 quoque fratris tui, si errantia in uia inueneris, prohibet de-
 spicias, quominus ea reducas fratri, nedum ipsum sibi. sed et
 ueniam des fratri in te delinquenti iubet, etiam septies. parum
 plane. plus est enim apud creatorem, qui nec modum statuit,
 15 in infinitum pronuntians: fratris malitiae memor ne sis,
 nec petenti eam praestes mandat, sed et non petenti. non
 enim dones offensam uult, sed obliuiscaris. Lex leproso-
 rum quantae sit interpretationis erga species ipsius uitii et inspec-
 tionis summi sacerdotis, nostrum erit scire, Marcionis,
 20 morositatem legis opponere, ut et hic Christum aemulum
 eius adfirmet, praeuenientem sollemnia legis etiam in curatione
 decem leproso-
 rum, quos tantummodo ire iussos, ut se osten-
 derent sacerdotibus, in itinere purgavit, sine tactu iam et
 sine uerbo, tacita potestate et sola uoluntate. quasi necesse
 25 sit, semel remediato-
 re languorum et uitiorum adnuntiato
 Christo et de effectibus probato, de qualitatibus curationum
 retractari aut creatorem in Christo ad legem prouocari, si
 quid aliter, quam lege distinxit, ipse perfecit, cum aliter utique

3] Zach. 2, 8. 4] cf. Luc. 17, 3. 7] Leu. 19, 17. 10] cf.
 Exod. 23, 4. 12] cf. Luc. 17, 4. 15] Leu. 19, 18. 17] cf. Leu.
 cap. 13 et 14. 21] cf. Luc. 17, 11—19. 22] cf. Luc. 17, 14. 23] cf. ib.

5 deliquerit *fort.* 7 habes *scripsi*: habens *MR* 8 traduces *M*, non
 traduces *R*, traducens *Rig* 12 fratri < tuo > *Gel* 13 des *MR*³, dei *R*¹
 16 petenti < tantum > *fort.* 21 praeuenientem *R*, praeueniente *M* 27 re-
 tractare—prouocare *fort.* prouocari; si *uulgo*

dominus per semetipsum operetur siue per filium, aliter (per) prophetas famulos suos, maxime documenta uirtutis et potestatis, quae ut clariora et ualidiora, qua propria, distare a uicariis fas est. sed eiusmodi et alibi iam dicta sunt in documento superiore. nunc, etsi praefatus est multos tunc fuisse leprosos apud Israhalem in diebus Helisei prophetae et neminem eorum purgatum nisi Neman Syrum, non utique et numerus faciet ad differentiam deorum, in destructionem creatoris unum remediantis et praelationem eius, qui decem emundarit. quis enim dubitabit plures (potius) potuisse curari ab eo, qui unum curasset, quam ab illo decem, qui numquam retro unum? sed hac cum maxime pronuntiatione diffidentiam Israelis uel superbiam pulsatur, quod cum multi essent illic leprosi et prophetae non deesset, etiam edito documento nemo decurrisset ad deum operantem in propheta. igitur quoniam ipse erat authenticus pontifex dei patris, inspexit illos secundum legis arcanum, significantis Christum esse uerum disceptatorem et elimatorem humanarum macularum. sed et quod in manifesto fuit legis praecepit: ite, ostendite uos sacerdotibus. cur, si illos ante erat emundaturus? an quasi legis inluser, ut in itinere curatis ostenderet nihil esse legem cum ipsis sacerdotibus? et utique [uideret] uiderit, si cui tam opiniosus uidebitur Christus. immo digniora sunt interpretanda et fidei iustiora: ideo illos remediatis, quia secundum legem iussi abire ad sacerdotes obandierant. neque enim credibile est emeruisse medicinam a destructore legis obseruatores legis. sed cur pristino leproso nihil tale praecepit? quia nec Heliseus Syro

5] cf. Luc. 4, 27. 19] Luc. 17, 14. 24] cf. Luc. 17, 24. 27] cf. Luc. 5, 12—13.

1 (per) prophetas *R*, prophetas *MF* 4 sunt *R*³, sint *MR*¹ 7 Neman scripsi (cf. 541, 1): Neeman *R*¹, neaman *M*, Naamann *R*³ uulgo et (s. u. a m. 1) *M*, om. *R*ig 10 potius add. *Eng* 14 edito *R*³, in edito *MR* 15 propheta *MF*, prophetis *R* uulgo 17 disceptatorem fort. (cf. 539, 18) 18 elimatorem ex eliminatorem *M* (corr. m. 1) 22 sacerdotibus et utique rideret? uiderit *Eng* uideret *secl.* *R*³ si cui tam *R*. sic uitam *M* 24 quia *M*, qua *R* uulgo 26 obseruatores *R*³, obsecratores *M* (in ras.) *R*¹

Neman; et tamen non idcirco non erat creatoris. satis respondi, sed qui credit, id intellegit etiam altius aliquid. disce igitur et causas. in Samariae regionibus res agebatur, unde erat et unus interim ex leprosis. Samaria autem descuerat
 5 ab Israhelē, habens schisma illud ex nouem tribubus, quas auulsas per Achiam prophetam collocauerat apud Samaritaniam Hieroboam. sed et alias semper sibi placentes erant Samaritani de montibus et puteis patrum, sicut in euangelio Iohannis Samaritana illa in conloquio domini apud puteum: ne tu
 10 maior sis? et cetera; et rursus: patres nostri in isto monte adorauerunt, et uos dicitis, quia Hierosolymis oportet adorare. itaque [qui] et per Esaiam 'uae' qui dixerat eis, qui confiderent in monte Samariae, iam et ipse eam restituere dignatus, de industria iubet ostendere se
 15 sacerdotibus, — utique qui non erant nisi ubi et templum, subiciens Samaritanam Iudaeo, quoniam ex Iudaeis salus, licet Israhelitae et Samaritae; tota enim promissio tribui Iudae [Christus] fuit — ut scirent Hierosolymis esse et sacerdotes et templum et matricem religionis et fontem, non puteum
 20 salutis. et ideo, ut uidit agnouisse illos legem Hierosolymis expungendam, ex fide iam iustificandos sine legis ordine remediavit. unde et unum illum solutum ex decem memorem diuinæ gratiae Samaritanum miratus non mandat offerre munus ex lege, quia satis iam obtulerat gloriam deo reddens, hoc et domino
 25 uolente interpretari legem. et tamen cui deo gratiam reddidit Samaritanus, quando nec Israhelites alium deum usque adhuc didicisset? cui alii quam cui omnes retro remediati a Christo?

8] cf. Luc. 17, 11. 4] cf. Luc. 17, 16. 4—7] cf. III Reg. 11, 29—39. 9] Ioh. 4, 12. 10] Ioh. 4, 20. 12] cf. Am. 6, 1. 16] cf. Ioh. 4, 22. 17] cf. Gen. 49, 9—10. 23] cf. Luc. 17, 19. 24] cf. Luc. 17, 18.

1 neman *MF*, Naaman *Ruulgo* 2 credit *Eng*: credit *MR* 5 schisma *MF* nouem *MR*, decem *Pam* 9 ne *MR*, nae *Pam* 10 sis. et *uulgo* 11 hierosolymis *M* 12 qui *seclusi* Esaiam *MR*, Amos *Pam* uae qui *MR*¹, uae *R*³ 13 dixerat *scripsi*: dixerit *MR* confiderent *Lat*: confident *MR* 14 ipse eam *scripsi*: ipsam *MR* 16 samaritani *M* 17 Samaritanae *Rig* 18 Christus *seclusi*: est interpretamentum uerborum tota enim promissio hierosolymis *M* 20 illos legem *M*, legem illos *R* 27 retro remediati *M*, remediati retro *Ruulgo*

et ideo: fides tua te saluum fecit, audiit, quia intel-
 lexerat ueram se deo omnipotenti oblationem, gratiarum scilicet
 actionem, apud uerum templum et uerum pontificem eius
 Christum facere debere. Sed nec Pharisaei possunt uideri de
 alterius dei regno consuluisse dominum, quando uenturum sit, 5
 quamdiu alius a Christo editus deus non erat. nec ille de
 alterius regno respondisse quam de cuius consulebatur. non
 uenit, inquit, regnum dei cum obseruatione nec
 dicunt: ecce hic, ecce illic; ecce enim regnum dei
 intra uos est. quis non ita interpretabitur 'intra uos est', 10
 id est in manu, in potestate uestra, si audiatis, si faciatis dei
 praeceptum? quodsi in praecepto est dei regnum, propone
 igitur contra, secundum nostras antithesis, Moysen, et una
 sententia est. praeceptum, inquit, excelsum non est
 nec longe a te. non in caelo est, ut dicas: quis 15
 ascendet in caelum et deponet nobis illud et audi-
 tum illud faciemus? nec ultra mare est, ut dicas:
 quis transfretabit et sumet illud nobis et auditum
 illud faciemus? prope te est uerbum, in ore tuo et
 in corde tuo et in manibus tuis facere illud, 20
 hoc erit: 'non hic nec illic; ecce enim intra uos est
 regnum dei.' et ne argumentetur audacia haeretica de regno
 creatoris, de quo consulebatur, non de suo respondisse eis
 dominum, sequentia obsistunt. dicens enim filium hominis ante
 multa pati et reprobari oportere ante aduentum 'suum', in quo 25
 et regnum substantialiter reuelabitur, suum ostendit et regnum,
 de quo responderat, quod passiones et reprobationes ipsius
 expectabat. reprobari autem habens et postea agnosci et adsumi
 et extolli, etiam ipsum uerbum 'reprobari' inde decerpit, ubi
 in lapidis aenigmate utraque reuelatio eius apud Dauid cane- 30

1] Luc. 17, 19. 7] Luc. 17, 20—21. 14] Deut. 30, 11—14.
 21] cf. Luc. 17, 21. 24] cf. Luc. 17, 25.

1 et om. *Gel* 15 in caelo est *MR*, est in caelo *Pam* 16 ascendet
Pam: ascendit *MR* 26 reuelabitur *R*, reuelabatur *M* 29 cerpsit *M*

batur, prima recusabilis, secunda honorabilis. lapis, inquit, quem reprobauerunt aedificantes. iste factus est in caput anguli; a domino factum est hoc. uanum enim, si credimus deum de contumelia aut gloria silicis alicuius praedicasse, ut non eum portenderet et in lapidis, quem et in petrae et in montis figura portenderat. Sed si de suo loquitur aduentu, cur eum diebus Noë et Loth comparat tetrus et atrocibus deus mitis et lenis? cur admonet meminisse uxoris Loth, quae praeceptum creatoris non impune contempsit, si non cum iudicio ueniet uindicandorum praeceptorum suorum? etiam si uindicat, ut et ille, si iudicat, me non debuit per eius documenta formare, quem destruit, ne ille me formare uideatur. si uero et hic non de suo loquitur aduentu sed de Iudaei Christi, expectemus etiam nunc, ne quid de suo praedicet, ill(ius ill)um interim esse credentes, quem omni loco praedicat.

36. Nam et orandi perseuerantiam et instantiam mandans parabolam iudicis ponit coacti audire uiduam instantia et perseuerantia interpellationum eius. ergo iudicem deum ostendit orandum, non se, si non ipse est iudex. sed (et) subiunxit facturum deum uindictam electorum suorum. si ergo ipse erit uindex qui et iudex, [si] creatorem ergo meliorem deum probauit, quem electorum suorum clamantium ad eum die et nocte uindicem ostendit. et tamen, cum templum creatoris inducit et duos adorantes diuersa mente describit, Pharisaeum in superbia, publicanum in humilitate, ideoque alterum reprobatum, alterum iustificatum descendisse, utique docendo, qua

1] Ps. 117, 22—23. 6] cf. Exod. 17, 6. cf. I Cor. 10, 4. cf. Es. 2, 2—3; Es. 28, 16. cf. Luc. 17, 26—32. 8] cf. Luc. 17, 32. 16] cf. Luc. 18, 1—8. 19] cf. Luc. 18, 7—8. 22] cf. ib. 23] cf. Luc. 18, 9—14.

4 credimus *scripsi*: credidimus *MR* silicis *scripsi*: scilicet *MR* 5 ut non *Gel* (cf. locum simillimum 591, 12—14): non ut *MR* et in lapidis, quem *scripsi*: quem et in lapidis *MR* 6 portenderat *MR*, portenderet *Gel* 8 mitis et lenis *M*, lenis et mitis *F*, et lenis et mitis *R uulgo* 10 (cum *s. u. a m. I*) *M* ueniet *Eng*: uenit *MR* 11 ut *om. M* iudicat me, non *uulgo* 15 ill(ius ill)um *scripsi*: illum *MR* 17 instantia *R*, instantiam *MF* 18 perseuerantia *R*, perseuerantiam *MF* 19 et *addidi* 21 uindex qui et iudex *scripsi*: iudex qui et uindex *MR* si *secl. R* 22 ac nocte *Gel* 23 et tamen = *u. jedenfalls, ut uidetur*

disciplina sit orandum, eum et hic orandum constituit, a quo relaturi essent iam orandi disciplinam, siue reprobatricem superbiae siue iustificatricem humilitatis. alterius dei nec templum nec oratores nec iudicium inuenio penes Christum, nisi creatoris: illum iubet adorare in humilitate, ut adleuatorem humilium, non in superbia, ut destructorem superbiorum. quem alium adorandum mihi ostendit? qua disciplina? qua spe? neminem, opinor. nam et quam docuit orationem creatori probauimus conuenire. aliud est, si etiam adorari, qua deus optimus et ultro bonus, non uult. 'Sed quis optimus nisi unus, inquit, deus?' non quasi ex duobus diis unum optimum ostenderit, sed 'unum' esse optimum deum solum, qui sic unus sit optimus, qua solus deus. et utique optimus qui pluit super iustos et iniustos et solem suum oriri facit super bonos et malos, sustinens et alens et iuuans etiam Marcionitas. Denique interrogatus ab illo quodam: praeceptor optime, quid faciens uitam aeternam possidebo? de praeceptis creatoris an ea sciret, id est faceret, expostulauit, ad contestandum praeceptis creatoris uitam adquiri sempiternam, cumque ille principaliora quaeque adfirmasset obseruasse se ab adolescentia: unum, inquit, tibi deest: omnia, quaecumque habes, uende et da pauperibus. et habebis thesaurum in caelo, et ueni, sequere me. age, Marcion, omnesque iam 'commiserones' et 'coodibiles' eius haeretici, quid audebitis dicere? resciditne Christus priora praecepta non occidendi non adulterandi non furandi non falsum testandi diligendi patrem et matrem, an et illa seruauit et quod deerat adiecit, — quamquam et hoc praeceptum largi-

5] cf. Ps. 112, 7; I Reg. 2, 8. 6] cf. Es. 13, 11. 11] Luc. 18, 19. 13] Matth. 5, 45. 16] Luc. 18, 18. 18] cf. Luc. 18, 20. 21] Luc. 18, 22. 24] cf. huius libri cap. 9 (440, 25) 26—27] cf. Exod. 20, 12—16.

2 iam *MR*¹, eam *R*³ *uulgo* 3 iustificatricem *R*³, iustificationem *MR*¹ 9 qua *R*³, quam *MR*¹ 13 qua *R*³, quam *MR*¹ 18 praeceptis *R*³. praeceptoris *MR*¹ 20 cumque ille *R*³, cumque illi *MF*, quique illum *R*¹ 24 commiserones *M* 27 an et *R*³, ante et *MR*¹ 28 *parenthesis indicauit* largitionem (ti s. u. a m. I) *M*

tionis in egenos ubique diffusum sit in lege et prophetis — uti gloriosissimus ille obseruator praeceptorum pecuniam multo cariorum habiturus traduceretur? saluum est igitur et hic euangelio: non ueni dissoluere legem et prophetas, sed potius adimplere. simul et cetera dubitatione liberauit manifestando unius esse et 'dei' nomen et 'optimi', et 'uitam aeternam' et 'thesaurum in caelo', et semetipsum cuius praecepta supplendo et conseruauit et auxit, secundum Micheam quoque hoc loco recognoscendus dicentem: si adnuntiauit tibi homo, quid bonum? aut quid a te dominus exquirat quam facere iudicium diligere misericordiam et paratum esse sequi dominum deum tuum? et 'homo' enim Christus adnuntians, quid sit bonum: scientiam legis: praecepta, inquit, scis; 'facere iudicium': uende, inquit, quae habes; 'diligere misericordiam': et da, inquit, egenis; 'paratum esse [inquit] ire cum domino': et ueni, inquit, sequere me. Tam distincta fuit a primordio Iudaea gens per tribus et populos et familias et domos, ut nemo facile ignorari de genere potuisset, uel de recentibus Augustianis censibus adhuc tunc fortasse pendentibus. Iesus autem Marcionis, — et (si) natus non dubitaretur qui homo uidebatur — utique, qua non natus, nullam potuerat generis sui in publico habuisse notitiam, sed erat unus aliqui deputandus ex his, qui quo(quo) modo ignoti habebantur. cum igitur praetereuntem

4] Matth. 5, 17. 6] cf. Luc. 18, 7. cf. Luc. 18, 19. cf. Luc. 18, 18. 7] cf. Luc. 18, 22. 9—16] Mich. 6, 8. 14—17] Luc. 18, 20—22. 17] cf. Luc. 18, 35—43.

2 multo *R*³, multam *MR*¹ 3 saluum (*in ras. a m. I*) *M* hic euangelio *M* (*cf. 456, 9 et 444, 8—12*), hoc in euangelio *R* 7 cuius = (*eius*), cuius, si integer est locus; sed uerisimilius est intercidisse uerba <eius dei Christum>, ita ut aberrauerit oculus librarii a siglo ip̄a ad simile xp̄i 9 quoque hoc quoque *M* (*corr. in loco s. u. m. I*) 10 tibi, homo, quid uulgo (*sed cf. l. 12*) bonum, aut uulgo 12 dominum *M* (*in mg. add. m. I*) 13 adnuntians (*scil. est*) 15 diligere *Pam*: dilige *MR* 16 inquit *secl. R*³ domino *MR*, deo *Pam* 18 populos = δῖμους 19 potuisset *R*³, potuit sed *MR*¹ 20 adhuc tunc *cf.* adhuc proxime 25, 18 adhuc *M* 21 et (si) *scripsi*: et *MR* 23 his *M*, hiis *F*, iis *R* uulgo 24 quo(quo) *Urs*: quo *MR*, quo(dam) *Eng*

illum caecus audisset, cur exclamavit: Iesu, fili David, miserere mei, nisi quia filius David, (id) est ex familia David, non temere deputabatur per matrem et fratres, qui aliquando, ex notitia utique, adnuntiati ei fuerant? 'sed antecedentes increpabant caecum, uti taceret'. merito, quoniam quidem uociferabatur, non quia de David filio mentiebatur. aut doce increpantes illos scisse, quod Iesus non esset filius David, ut idcirco silentium caeco indixisse credantur. sed et si doceres, facilius illos ignorasse praesumeres quam dominum falsam in se praedicationem sustinere potuisse. 'sed patiens dominus'. non tamen confirmator erroris. immo etiam detector creatoris ut non prius hanc caecitatem hominis illius enubilasset, ne ultra Iesum filium David existimaret? atquin, ne patientiam eius infamaretis nec ullam rationem dissimulationis illi adfigeretis, [ne filium David negaretis] manifestissime confirmavit caeci praedicationem et ipsa remuneratione medicinae et testimonio fidei: fides, inquit, tua te saluum fecit. quid uis caecum credidisse? ab alio deo descendisse Iesum ad detectionem creatoris, ad destructionem legis et prophetarum? non illum esse, qui ex radice Iesse et ex fructu lumborum David destinabatur, caecorum quoque remunerator? sed nondum, puto, eiusmodi tunc caeci erant qualis Marcion, ut haec fuerit caeci illius fides, qua crediderit in uoce: Iesu, fili David. qui hoc se et cognouit et cognosci ab omnibus uoluit fidem hominis, etsi melius oculatam, etsi ueri luminis competentem, exteriore quoque uisione donauit, ut et nos regulam simulque mercedem fidei disceremus: qui uult uidere, Iesum

1] Luc. 18, 38. 3] cf. Luc. 8, 20. 4] cf. Luc. 18, 38. 16] cf. Luc. 18, 42—43. 17] Luc. 18, 42. 20] cf. Es. 11, 1. cf. III Reg. 8, 19. 21] cf. Ps. 145, 8.

2 id *add.* *R*³, *om.* *MR*¹ 9 praesumeres *scripsi*: praesumeret *MR*¹, praesumeretur *R*³ falsam *R*³, palam *MR*¹ 11 erroris, immo *uulgo* creatoris, ut *uulgo* 13 existimaret. atquin *uulgo* 15 ne—negaretis *seclusi* ne *MR*, nec *Pam* 18 alio *Urs*: illo *MR* 19 deiectionem *Urs* 21 remuneratorem *Iun* 23 qua *R*, quia *MF* 25 oculatam *M* 27 simulque *R*³, simulquam *MF* uidere Iesum David filium, credat *uulgo*

Dauid filium credat per uirginis censum; qui non ita credet, non audiet ab illo: fides tua te saluum fecit, atque ita caecus remanebit, ruens in antithesin, ruentem et ipsam <in> antithesin. sic enim caecus caecum deducere solet. nam si,
 5 <quia> aliquando Dauid in recuperatione Sionis offenderant caeci, resistentes quominus admitteretur, — in figuram populi proinde caeci, non admissuri quandoque Christum filium Dauid — ideo Christus ex diuerso caeco subuenit, ut hinc se ostenderet non esse filium Dauid, ut ex animi diuersitate bonus
 10 caecis, quos ille iusserat caedi, id cur fidei et quidem prauae praestitisse se dixit? atquin et hoc 'filius Dauid' <dat> antithesin de suo retundendam. nam quia Dauid offenderant caeci, nunc uero eiusdem † carnis homo supplicem se obtulerat filio Dauid, idcirco ei satisfaciendi quodammodo placatus filius Dauid resti-
 15 tuit lumina cum testimonio fidei, qua hoc ipsum crediderat exorandum sibi esse filium Dauid. et tamen Dauid audacia hominum, puto, offenderat, non ualido.

37. Consequitur et Zacchei domus salutem. quo merito? numquid uel ille crediderat Christum a <deo> Marcionis uenisse?
 20 atquin adhuc in auribus erat omnium uox illa caeci: miserere mei, Iesu, fili Dauid, et: omnis populus laudes referebant deo, non Marcionis, sed Dauid. enimuero Zaccheus, etsi allophylus, fortasse tamen aliqua notitia scripturarum ex commercio Iudaico adflatus, — plus est autem, <si> et ignorans
 4] cf. II Reg. 5, 6—8. 18] cf. Luc. 19, 1—10. 20] Luc. 18, 38.
 21] Luc. 18, 43.

4 ipsam <in> antithesin (*scil. aduersarii Tertulliani cf. l. 11*) Eng: in om. MR 5 quia *addidi* dauid M, Dauidem R, dauid est F recuperatione R, recuperatione est M 9 ut *Oehlerus*, et MR, *deleri uult* Eng 10 caedi, id *scripsi*: caedi. et MR, caedi? et Eng, non *probans quod supra suppleni* quia et quidem MR, equidem *Oehlerus* 11 dat *addidi* 12 quia *scripsi*: qui MR, et qui *Gel* reliqui caeci; nunc *uulgo* 13 condicionis *fort.*, indecoris R³, *defendit* carnis Eng, *alludi hic putans ad II Reg. 5, 1, quod mihi quidem probabile non uidetur* (*cf. l. 16—17*) Dauid. idcirco *uulgo* 17 offenderat MF, offenderit R *uulgo* 18 zachaei MR 19 a <deo> Marcionis *scripsi*: a Marcione MR 21 mei om. M referebat Pam 22 Zachaeus R *uulgo* 24 *parenthesin indicavi* <si> et R³ (*in notis*): et MR¹

Esaiam — praecepta eius impleuerat: confringito, inquit, panem tuum esurienti et non habentes tectum in domum tuam inducito — hoc cum maxime agebat, exceptum domo sua pascens dominum — et nudum si uideris, contegito; hoc cum maxime promittebat, in omnia misericordiae opera 5 dimidium substantiae offerens, dissoluens uiolentiorum contractuum obnexus et dimittens confictatos in laxamentum et omnem conscriptionem iniquam dissipans dicendo: et si cui quid per calumniam eripui, quadruplum reddo. itaque dominus: hodie, inquit, salus huic domui. testimonium 10 dixit salutaria esse quae praeceperat prophetae creatoris. cum uero dicit: uenit enim filius hominis saluum facere quod periit, iam non contendo eum uenisse, ut saluum faceret quod perierat cuius fuerat et cui perierat quod saluum uenerat facere, sed in alterius quaestionis gradum dirigo. de 15 homine agi nulla dubitatio est. hic cum ex duabus substantiis constet, ex corpore et anima, quaerendum est, ex qua substantiae specie perisse uideatur. si ex corpore, ergo corpus perierat, anima non. quod perierat saluum facit filius hominis: habet igitur et caro salutem. si ex anima perierat, animae 20 perditio saluti destinatur: caro, quae non periit, salua est. si totus homo perierat ex utraque substantia, totus homo saluus fiat necesse est, et elisa est sententia haereticorum negantium carnis salutem. iam et Christus creatoris confirmatur, qui secundum creatorem totius hominis salutem pollicebatur. Ser- 25 uorum quoque parabola, qui secundum rationem feneratae pecuniae dominicae diiudicantur, iudicem ostendit deum (tuum) etiam ex parte seueritatis, non tantum onerantem uerum et auferentem

1—4] Es. 58, 7. 3] cf. Luc. 19, 6. 5] cf. Luc. 19, 8. 6] cf. Es. 58, 9. 7] cf. Es. 58, 10. 8] Luc. 19, 8. 10] Luc. 19, 9. 12] Luc. 19, 10. 25] cf. Luc. 19, 11—27. 28] cf. Luc. 19, 22—23. cf. Luc. 19, 26.

5 promebat *susp. Eng* 6 contractuum *Pam*: contractum *MR* 7 obnexus *MN Pam*: obnoxiiis *R*¹, obnoxios *R*³ 13 perit *M* 18 perisse *MF*, periisse *R uulgo* 21 periit (*i s. u. a m. I*) *M* salua (*a ex u a m. 2*) *M* 26 peccuniae *M* tuum *addidi* (*cf. 549, I*) 28 onerantem (= *criminantem*) *scripsi*: honorantem *MR*

quod quis uideatur habuisse. aut si et haec creatorem finxerit, 'austerum, tollentem quod non posuerit et metentem quod non seuerit,' hic quoque me ille instruit, cuius pecuniam ut fenerem edocet.

38. Sciebat Christus, baptisma Iohannis unde esset. et cur
 5 quasi nesciens interrogabat? sciebat non responsuros sibi
 Pharisaeos. et cur frustra interrogabat? an, ut ex ore ipsorum
 indicaret illos uel ex corde? refer ergo et haec ad excusati-
 onem creatoris et ad comparationem Christi, et considera iam,
 quid secuturum esset, si quid Pharisaei ad interrogationem
 10 renuntiassent. puta illos renuntiassent humanum Iohannis bap-
 tisma: statim lapidibus elisi fuissent. existeret aliqui Marcion
 aduersus Marcionem, qui diceret: o deum optimum, o deum
 diuersum a creatoris exemplis! sciens praeceptis ituros homines
 ipse illos in praerupium imposuit. sic enim et de creatore in
 15 arboris lege tractatur. 'sed de caelis fuit baptisma Iohannis'.
 et quare, inquit Christus, non credidistis ei? ergo qui credi
 uoluerat Iohanni, increpaturus quod non credidissent, eius erat,
 cuius sacramentum Iohannes administrabat. certe nolentibus
 renuntiare, quid saperent, cum et ipse uicem opponit: et ego
 20 non dico uobis, in qua uirtute haec facio, malum malo
 reddidit. Reddite quae Caesaris Caesari, et quae sunt
 dei deo. quae erunt dei, quae similia sint denario Caesaris?
 imago scilicet et similitudo eius. hominem igitur reddi iubet
 creatori, in cuius imagine et similitudine et nomine et materia
 25 expressus est. quaerat sibi monetam deus Marcionis, Christus
 denarium hominis suo Caesari iubet reddi, non alieno; nisi
 quod necesse est, *** qui suum denarium non habet. Iusta
 et digna praescriptio est in omni quaestione ad propositum
 interrogationis pertinere debere sensum responsionis. ceterum

1] cf. Luc. 19, 21—22. 4] cf. Luc. 20, 1—8. 10] cf. Luc. 20, 6.
 15] cf. Luc. 20, 5. 16] Luc. 20, 5. 19] Luc. 20, 8. 21] cf. Luc.
 20, 20—26. Luc. 20, 25.

1 haec *M*, hic *Ruulgo* 3 edocet *scil.* parabola (*Eng*) 6 an *supple mente*:
 interrogabat 8 ad comparationem Christi (*scil. tui cum creatore*) 11 aliqui *MF*,
 aliquis *R* 12 o deum optimum *om. M* 14 praeruptum *R* 20 <pro> malo reddit
Rig 21 sunt *fort. delendum* 22 dei? quae *uulgo* sint *MF*, sunt *R uulgo*
 27 *lacunam signauit*: mutuetur ab alio *intercidisse puto* qui *R*, quid *MF*

aliud consulenti aliud respondere dementis est, quo magis absit a Christo quod ne homini quidem conuenit. Saducaei resurrectionis negatores, de ea habentes interrogationem proposuerant domino ex lege materiam mulieris, quae septem fratribus ex ordine defunctis secundum praeceptum legale nupsisset, cuius uiri deputanda esset in resurrectione. haec fuit materia quaestionis, haec substantia consultationis; ad hoc respondisse Christum necesse est. neminem timuit, ut quaestiones aut declinasse uideatur aut per occasionem earum quod alias palam non docebat subostendisse. respondit igitur huius quidem aevi filios nubere, — uides quam pertinenter ad causam, quia de aeuo uenturo quaerebatur, in quo neminem nubere definiturus praestruxit hic quidem nubi, ubi sit et mori — quos uero dignatus sit deus illius aevi possessione et resurrectione a mortuis neque nubere neque nubi, quia nec morituri iam sint, cum similes angelorum sint dei, resurrectionis filii facti. cum igitur sensus responsionis non ad aliud sit dirigendus quam ad propositum interrogationis, si hoc sensu responsionis propositum absoluitur interrogationis, non aliud responsio domini sapit quam quo quaestio absoluitur: habes et tempora permissarum et negatarum nuptiarum, non ex sua propria, sed ex resurrectionis quaestione, habes et ipsius resurrectionis confirmationem et totum quod Saducaei sciscitabantur, non de alio deo interrogantes nec de proprio nuptiarum iure quaerentes. quodsi ad ea facis respondisse Christum, de quibus non est consultus, negas eum de quibus interrogatus est respondere potuisse, Saducaeorum scilicet

2] cf. Luc. 20, 27—33. 5] cf. Dent. 25, 5—10. 11] cf. Luc. 22, 34. 14—17] cf. Luc. 20, 35—36. 16] cf. Matth. 22, 30. Luc. 20, 36.

2 saducaei *MF*, Sadducaei *R uulgo* 3 resurrectionis (i ex e a m. I) *M* 11 *parenthesin indicaui* 16 sint (*altero loco*) *MF*, fiant *R uulgo* sint <et filii> dei *fort.* (cf. *Luc. 20, 36*) resurrectionis *MR*, <et> resurrectionis *Gel uulgo* 17 filii *M* sensus *R*², census *MR*¹ 19 sensu *R*², censu *MR*¹ responsio *Oehlerus* 20 ad aliud *R*¹ 23 saducaei *MF*, Sadducaei *R*³ *uulgo* 25 respondisse *MF*, respondere *R uulgo*

sapientia captum. ex abundanti nunc et post praescriptionem retractabo aduersus argumentationes cohaerentes. nacti enim scripturae textum: quos autem dignatus est deus illius aei ita in legendo decurrunt, (ut 'illius aei') 'deo' adiungant, 5 quo alium deum faciant illius aei, cum sic legi oportet: quos autem dignatus est deus, ut facta hic distinctione post 'deum' ad sequentia pertineat 'illius aei', id est: quos dignatus sit deus illius aei possessione et resurrectione. non enim de deo, sed de statu illius aei consulebatur, cuius uxor 10 futura esset post resurrectionem in illo aeuo. sic et de ipsis nuptiis responsum subuertunt, ut 'filii huius aei nubunt et nubuntur' de hominibus dictum sit creatoris nuptias permittentis, se autem, quos deus illius aei, alter scilicet, dignatus sit resurrectione, iam et hic non nubere, quia non sint 15 filii huius aei. ***, quando de nuptiis illius aei consultus, non de huius, eas negauerit, de quibus consulebatur. itaque qui ipsam uim et uocis et pronuntiationis et distinctionis exceperant nihil aliud senserunt, quam quod ad materiam consultationis pertinebat, atque adeo scribae: magister, inquit, 20 bene dixisti. confirmauerat enim [per] resurrectionem, formam eius edendo aduersus Saducaeorum opinionem. denique testimonium eorum, qui ita eum respondiisse praesumpserant, non recusauit. Si autem scribae Christum filium Dauid existimabant, ipse autem Dauid dominum eum appellat, quid hoc ad Christum 25 non Dauid? errorem scribarum obtundebat? (non.) sed honorem

3] Luc. 20, 35. 11] Luc. 20, 34. 19] Luc. 20, 39. 23] cf. Luc. 20, 41—44. 24] cf. Ps. 109, 1.

4 uerba ita—decurrunt, quae in *MR* paulo supra post textum leguntur, huc transtuli decurrunt *scripsi*: decurrerunt *MR* <ut illius aei> deo *scripsi*: <illius aei> deo *R*³ *uulgo*, deo *MR*¹ adiungant *M*, adiungat *R*¹, adiungunt *R*³ *uulgo* 5 faciant *MR*³, faciunt *R*¹ oportet *MR*¹, oporteat *R*³ *uulgo* 12 nubuntur *R*³, nubentur *MR*¹ 15 lacunam signaui: atquin non potest uideri respondiisse dominus de nuptiis huius aei uel similia intercidisse puto, Eng non statuens lacunam sic uult restitui: quando . . . eas negauerat, de quibus <non> consulebatur? 16 negauerit *scripsi*: negauerat *MR* 20 per secl. *R*³ 25 ad Christum non Dauid? *scripsi*: ad Christum? non Dauid *uulgo* obtundebat? <non> sed *scripsi*: obtundebat, sed *MR*

Christo Dauid procurabat, quem Christum dominum magis quam filium Dauid confirmabat, quod non congrueret destructori creatoris. at ex nostra parte quam conueniens interpretatio! nam qui olim a caeco illo 'filius Dauid' fuerat inuocatus, quod tunc reticuit non habens in praesentia scribas, nunc ultro coram eis de industria protulit, ut se, quem caecus secundum scribarum doctrinam filium tantum Dauid praedicarat, dominum quoque eius ostenderet, remunerata quidem fide caeci, qua filium Dauid crediderat [in] illum, pulsata uero traditione scribarum, qua non et dominum eum norant. quodcumque ad gloriam spectaret Christi creatoris sic non alius tueretur, quam Christus creatoris.

39. Olim constitit de nominum proprietate, ei illam *, qui prior et Christum suum in homines adnuntiarit et Iesum transnominarit. constabit itaque et de impudentia eius, qui multos dicat uenturos in nomine ipsius, quod non sit ipsius, si non Christus et Iesus creatoris est, ad quem proprietates nominum pertinet, amplius et prohibeat eos recipi, quorum et ipse par sit, ut qui proinde in nomine uenit alieno: si non, ipsius erat a mendacio nominis praeuenire discipulos, qui per proprietatem nominis possidebat ueritatem eius. uenient denique illi dicentes: ego sum Christus: recipies eos, qui consimilem recepisti; nec hic enim in nomine suo uenit. quid nunc? quando et ipse ueniet nominum dominus, Christus et Iesus creatoris, recipies illum? et quam iniquum, quam iniustum et optimo deo indignum, ut non recipias eum in suo nomine

4] cf. Luc. 18, 38. 16] cf. Luc. 21, 8. 18] cf. ib. 22] Luc. 21, 8.

1 Christum dominum *scripsi*: dominum Christum *MR*¹, Christum *del. R*³ 4 qui olim a *R*, quia olim *M* 8 fide *R*³, fidem *MR*¹ 9 in *secl. R*³ eruditione scribarum *susp. Eng* 11 sic *R*, sit *M* 13 competere *suppl. Urs*: <esse> ei illam *Eng*, deberi illam *Oehlerus* 14 adnuntiarit—transnominarit *scripsi*: adnuntiaret—transnominaret *MR* 19 ut qui *MR*³*G*, utique et *R*¹ alieno: si non, (= si δὲ μὴ *Graecorum*; *supple mente*: constabit — *id est constare uis* — de impudentia illius) ipsius erat *scripsi*: alieno, si non ipsius erat *uulgo* 23 nec *scripsi*: et *MR* nomine *om. M* 24 quando *Eng*: quod *MR* Christus et *om. R*¹ 26 suo nomine *MR*, nomine suo *Gel reliqui*

uenientem, qui alium in nomine eius recepisti! Videamus et quae signa temporibus imponat: bella, opinor, et regnum super regnum et gentem super gentem et pestem et fames terraeque motus et formidines et prodigia de caelo, quae omnia se uero et atroci deo congruunt. haec cum adicit etiam oportere fieri, quem se praestat? destructorem an probatorem creatoris? cuius dispositiones confirmat impleri oportere, quas ut optimus tam tristes quam atroces abstulisset potius quam constituisset, si non ipsius fuissent. ante haec autem persecutiones eis praedicat et passiones euenturas, in martirium utique et in salutem. accipe praedicatum in Zacharia: dominus, inquit, omnipotens proteget eos et consument illos, et lapidabunt lapidibus fundae et bibent sanguinem illorum uelut uinum et replebunt pateras quasi altaris, et saluos eos faciet dominus illo die uelut oues, populum suum, quia lapides sancti uoluntant. et ne putes haec in passiones praedicari, quae illos tot bellorum nomine ab allophyllis manebant, respice ad species. nemo in praedicatione bellorum legitimis armis debellandorum lapidationem enumerat popularibus coetibus magis et inermi tumultui familiarem; nemo tanta in bello sanguinis flumina paterarum capacitare metitur aut unius altaris cruentationi adaequat; nemo oues appellat eos, qui in bello armati et ipsi ex eadem feritate certantes cadunt, sed qui in sua proprietate atque patientia dedentes potius semetipsos quam uindicantes trucidantur. denique: quia lapides, inquit, sancti uoluntant, non 'quia milites pugnant'. lapides enim sunt et fundamenta, super quae nos aedificamur, exstructi secundum Paulum super fundamenta apostolorum, qui lapides sancti oppositi omnium offensui

2] cf. Luc. 21, 9—11. 5] cf. Luc. 21, 9. 9] cf. Luc. 21, 12.

11] Zach. 9, 15—16. 26] Zach. 9, 16. 27] cf. Eph. 2, 20.

1 alienum <i>Gel</i>	2 imponat <i>R</i> , imponant <i>MF</i>	10 euenturas <i>M</i> ,
uenturas <i>R uulgo</i>	11 accipe <i>R</i> , accipere <i>MF</i>	in * zacharia <i>M</i>
16 quia <i>Pam</i> : qui <i>MR</i>	26 quia <i>Pam</i> : qui <i>MR</i>	28 fundamentum

Oehlerus

uolunt. et hic igitur ipse cogitari uetat, quid responderi oporteat apud tribunalia, qui et Balaae quod non cogitauerat, immo contra quam cogitauerat suggessit et Moysi causato linguae tarditatem os repromisit. et sapientiam ipsam, cui nemo resistet, per Esaiam demonstrauit: hic dicit: ego dei sum, et (hic) clamabit: in nomine Iacob, et alius inscribetur in nomine Israhelis. quid enim sapientius et incontradicibilis confessione simplici et exerta in martyris nomine, 'cum deo inualescentis,' quod est interpretatio Israhelis? nec mirum, si is cohibuit praecogitationem, qui et ipse a patre excepit pronuntiandi tempestiue sumministrationem: dominus mihi dat linguam disciplinae, ** quando debeam proferre sermonem, nisi Marcion Christum non subiectum patri infert. a proximis quoque persecutiones et nominis, ex odio utique, blasphemiam praedicatam non debeo rursus ostendere. sed per tolerantiam, inquit, saluos facietis uosmetipsos, de qua scilicet psalmus: tolerantia iustorum non periet in finem, quia et alibi: honorabilis mors iustorum, ex tolerantia sine dubio, quia et Zacharias: corona autem erit eis, qui tolerauerint. sed ne audeas argumentari apostolos ut alterius dei praecones a Iudaeis uexatos, memento prophetas quoque, eadem a Iudaeis passos, tamen non alterius dei apo-

1] cf. Luc. 21, 14. 2] cf. Num. cap. 22—24. 4] cf. Exod. 4, 10—12. cf. Luc. 21, 15. 5] Es. 44, 5. 9] cf. Gen. 32, 28. 11] Es. 50, 4. 14] cf. Luc. 21, 16—17. 16] Luc. 21, 19. 17] Ps. 9, 19. 18] Ps. 115, 6. 19] Zach. 6, 14.

1 uolunt *Eng*: uoluntabant *MR* et hic igitur *scil.* quia in antecedentibus de patientia a seruis domini praestanda erat sermo cogitari uetat *M*, uetat cogitari *R* 2 balaae *M*, Balaae *R*, Balaam *Pam* 5 resistet *M*, resisteret *R* dicit *R*³, dicent *MR*¹ 6 hic *addidi* 7 inscribet *susp.* *Eng* (sed martyr 'inualescens cum domino' [= *Israel*] inscribitur nomine 'Israhelis') 8 incontradicibilis *M* in martyris nomine: memento nomen μαρτυρος sapere confessorem (*Eng*) 10 a patre ipse *M* 12 lacunam signaui: ut sciam intercidit (cf. 563, 21) uel ad cognoscendum (cf. 268, 15) 15 rursus *R*³, usus *MR*¹ 16 tolerantiam *M* 17 tolerantia *MF*, tolerantia, inquit *R* uulgo peribit *Rig*

stolos fuisse quam creatoris. sed monstrato dehinc tempore excidii, cum coepisset uallari exercitibus Hierusalem, signa iam ultimi finis enarrat: solis et lunae siderumque prodigia et in terra angustias nationum obstupescantium uelut a sonitu
 5 maris fluctuantis pro expectatione imminentium orbi malorum. quod et ipsae uires caelorum concuti habeant, accipe Iohalem: et dabo prodigia in caelo et in terra sanguinem et ignem et fumi uaporem: sol conuertetur in tenebras et in sanguinem luna, priusquam adueniat dies magnus
 10 et inlustris domini. habes et Abacuc: fluminibus dirumpetur terra, uidebunt te et parturient populi: dispergens aquas gressu dedit abyssus sonum suum, sublimitas timoris eius elata est: sol et luna constitit in suo ordine, in lucem coruscationes tuae ibunt, in
 15 fulgorem fulgur, scutum tuum: in comminatione tua diminues terram et in indignatione tua depones nationes. conueniunt, opinor, et domini pronuntiationes et prophetarum de concussionibus mundi et orbis, elementorum et nationum. post haec quid dominus? et tunc uidebunt
 20 filium hominis uenientem de caelis cum plurima uirtute. cum autem haec fient, erigetis uos et leuabitis capita, quoniam adpropinquabit redemptio uestra, in tempore scilicet regni, de quo subiecta erit ipsa parabola. sic et uos, cum uideritis omnia haec fieri, scitote
 25 adpropinquasse regnum dei. hic erit dies magnus domini

1] cf. Luc. 21, 20. 3—5] cf. Luc. 21, 25—26. 7] Ioel 2, 30—31.
 10] Hab. 3, 9—12. 19] Luc. 21, 27—28. 23] cf. Luc. 21, 29—30.
 24] Luc. 21, 31. 25] cf. Ioel 2, 31.

2 excidii cum *R*³, excidium *MR*¹ coepisset *R*³, coepisse *MR*¹ <circum>uallari (= κυκλουμένην) fort. 3 ultimi *R*³, ultimus *MR*¹ 4 in terra *Gel*: inter *MR* 5 prae *Leopoldus* 7 progia (di s. u. a m. I) *M* 11 dispergens (σκοπιζων) *MR*¹, dispergent *R*³, disperges *Pam* 14 coruscationes *M* 15 fulgur *MR*¹, fulgor *R*³ 22 adpropinquabit *MR*, appropinquauit *NPam* 23 subiecta erit *R*, subiectarit *MF* 24 sic *R*, si *MF*

et illustris uenientis de caelis filii hominis secundum Dani-
 helem: ecce cum caeli nubibus tamquam filius hominis
 adueniens et cetera, et data est illi regia potestas
 — quam in parabola postulaturus exierat relicta pecunia seruis,
 quae feneraretur, — et uniuersae nationes, — quas pro-
 miserat ei in psalmo pater: postula de me, et dabo tibi
 gentes hereditatem tuam — et gloria omnis seruiens
 illi et potestas eius aeterna, quae non auferetur, et
 regnum eius, quod non corrumpetur, quia nec morientur
 in illo nec nubent, sed erunt sicut angeli. de eodem aduentu
 filii hominis et fructu eius apud Abacuc: existi in salutem
 populi tui ad saluos faciendos christos tuos, erecturos
 scilicet se et capita leuatueros in tempore regni redemptos.
 igitur cum et haec, quae sunt promissionum, proinde con-
 ueniant sicut et illa, quae sunt concussionum, ex consonantia
 propheticarum et dominicarum pronuntiationum nullam hic
 poteris interstruere distinctionem, ut concussionem quidem
 referas ad creatorem, saeuitiae scilicet deum, quas nec sinere,
 nedum expectare deberet deus optimus, promissiones uero deo
 optimo deputes, quas creator ignorans illum non prophetasset.
 aut si suas prophetauit, non distantes a promissionibus Christi
 <tui>, par erit in liber<ali>tate optimo deo, nec plus uidebitur a
 Christo tuo repromitti quam a meo filio hominis. ipsum decur-
 sum scripturae euangelicae ab interrogatione discipulorum usque
 ad parabolam fici ita inuenies contextu sensus filio hominis
 hinc atque illinc adhaerere, ut in illum compingat et tristitia
 et laeta et concussionem et promissionem nec possis separare

2] Dan. 7, 13. 3—9] Dan. 7, 14. 4] cf. Luc. 19, 11—26. 6] Ps.
 2. 8. 9] cf. Luc. 20, 35—36. 11] Hab. 3, 13. 12] cf. Luc. 21, 28.
 23] cf. Luc. 21, 7. 25] cf. Luc. 21, 29.

1 Daniele *R*, daniel *M* 4 pecunia *M* 5 quae *M*, qua *R* *uulgo*
 11 fructus *Gel* Abacuc *R*¹ salutem *R*², salute *MR*¹ 12 erec-
 tueros *R*², erecturus *MR*¹ 13 leuatueros *R*², leuaturus *MR*¹ redemptos
*R*², redemptus *MR*¹ 19 nedum *Pam*: necdum *MR* 22 tui *addidi*
 liber<ali>tate *scripsi*: libertate *MR* 26 compingat *scil.* decursus scrip-
 turae euangelicae

ab illo alteram partem. unius enim filii hominis aduentu constituto inter duos exitus concussionum et promissionum necesse est ad unum pertineant filium hominis et incommoda nationum et uota sanctorum, quia ita positus est in medio,
 5 ut communis <sit> exitibus ambobus, alterum conclusurus aduentu suo, id est incommoda nationum, alterum incipiens, id est uota sanctorum, ut, siue mei Christi concesseris aduentum filii hominis, quo mala imminetia ei reputes, quae aduentum eius antecedunt, cogaris etiam bona ei adscribere, quae ab aduentu
 10 eius oriuntur, *** cogaris mala quoque ei deputare, quae aduentum eius antecedunt. tam enim mala cohaerent aduentui filii hominis antecedendo quam et bona subsequendo. quaere igitur, quem ex duobus Christis constituas in persona unius filii hominis, in quam utraque dispositio referatur. aut et
 15 creatorem optimum aut et deum tuum asperum dedisti natura. in summa ipsius parabolae considera exemplum: adspicite ficum et arbores omnes; cum fructum protulerint, intellegunt homines aestatem adpropinquasse; sic et uos, cum uideritis haec fieri, scitote in proximo esse
 20 regnum dei. si enim fructificationes arbuscularum signum aestiuo tempori praestant antecedendo illud, proinde et conflictationes orbis signum praenotant regni praecedendo illud. omne autem † signum eius est res, cuius est signum, et omni rei ab eo imponitur signum, cuius est res. ita si con-
 25 flictationes signa sunt regni, sicut fructificationes aestatis, ergo et regnum creatoris est, cuius conflictationes deputantur, quae signa sunt regni. praemiserat oportere haec fieri tam atrocia tam dira deus optimus, certe a prophetis et a lege praedicata:

16] Luc. 21, 29—31. 27] cf. Luc. 21, 9.

4 quia *M*, qui *R* *uulgo* 5 sit *addidi* 8 reputes *MR*¹, deputes *R*³ *uulgo* 10 <siue tui malueris, quo bona ei adscribas, quae ab aduentu eius oriuntur> *suppl. Rig* 14 in quem *Rig* 16 adspicite *scripsi*: adspice *MR* 20 fructificationes *R*, fructificationem *M* 21 proinde et *M*, proinde *R* 23 omnis autem [signum] eius est res *fort.*, omne autem signum eius est, <cuius et> res *Urs*

adeo legem et prophetas non destruebat, cum quae praedicaue-
rant confirmat perfici oportere. Adhuc ingerit non transiturum
caelum ac terram, nisi omnia peragantur. quae ista? si quae
a creatore sunt (praedicata), merito sustinebunt elementa domini
sui ordinem expungi: si quae a deo optimo, nescio an sustineat
caelum et terra perfici quae aemulus statuit. hoc si patietur
creator, zelotes deus non est. transeat age nunc caelum et
terra, — sic enim dominus eorum destinavit — dum uerbum
eius maneat in aeuum, — sic enim et Esaias pronuntiauit —
admoneantur et discipuli, ne quando grauentur corda
eorum crapula et ebrietate et saecularibus curis et
insistat eis repentinus dies ille uelut laqueus, utique
oblitis deum ex plenitudine et cogitatione mundi — Moysei
erit admonitio —: adeo is liberabit a laqueo diei illius, qui hanc
admonitionem retro intulit. Erant et loca alia apud Hierusalem
ad docendum, erant et extra Hierusalem ad secedendum. sed
enim per diem in templo docebat, ut qui per Osee praedixe-
rat: in templo meo me inuenerunt et illic disputatum
est ad eos, ad noctem uero in elaeonem secedebat; sic enim
Zacharias demonstrat: et stabunt pedes eius in monte
elaeon. erant horae quoque auditorio competentes; diluculo
conueniendum erat, quia per Esaiam cum dixisset: dominus
dat mihi linguam disciplinae, adiecit: adposuit mihi
mane aurem ad audiendum. si hoc est prophetias dissol-
uere, quid erit adimplere?

2] cf. Luc. 21, 32—33. 7—9] cf. Luc. 21, 33; Matth. 24, 35; Marc.
13, 31. 8] cf. Es. 51, 6. 9] cf. Es. 40, 8. 10] Luc. 21, 34—35. 13] cf.
Dent. 8, 11—14. 15] cf. Luc. 21, 37—38. 18] Os. 12, 4. 19] cf.
Luc. 21, 37. 20] Zach. 14, 4. 21] cf. Luc. 21, 38. 22] Es. 50, 4.

1 cum quae *R*, cumque *MF* 4 sunt (praedicata) *scripsi*: sunt *MF*,
fiunt *R*, uocem sunt *delet* *uult Eng*, ex antecedentibus *supplens* peragan-
tur 7 caelum et terra *M*, terra et caelum *R uulgo* 8 *parenthesin*
indicaui et hic et infra 9 pronuntiauit *MR*¹, praenuntiauit *R*³ *uulgo*
13 mundi. Moysi *uulgo* *parenthesin* *indicaui* moysei *MF*, Moysi *R*
uulgo 14 liberabit *R*³, liberauit *MR*¹ 20 monte *R*, montem *M*
21 elaeon (= τῶν ἐλαιῶν) *Eng*: elaeone *MR* 22 quia *ed. Migniana*
qui *MR*

40. Proinde sciit, et quando pati oporteret eum, cuius passionem lex figura(r)at. nam ex tot festis Iudaeorum paschae diem elegit. in hoc enim sacramentum pronuntiarat Moyses: pascha est domini. ideo et adfectum suum ostendit: concupiscentia concupii pascha edere uobiscum, antequam patiar. o legis destructorem, qui concupierat etiam pascha seruare! nimirum uerbecina illum [in] Iudaica delectarat. an ipse erat, qui, tamquam ovis ad uictimam adduci habens et tamquam ovis coram tondente sic os non aperturus, figuram sanguinis sui salutaris implere concupiscebatur? poterat et ab extraneo quolibet tradi, ne dicerem et in hoc psalmum expunctum: qui mecum panem edit leuauit in me plantam. poterat et sine praemio tradi. quanta enim opera traditoris circa eum, qui populum coram offendens nec tradi magis potuisset quam inuadi? sed hoc alii competisset Christo, non qui prophetias adimplebat. scriptum est enim: pro eo quod uenumdederunt iustum. nam et quantitatem et exitum pretii postea Iuda paenitente reuocati et in emptionem dati agri figuli, sicut in euangelio Mathei continetur, Hieremias praecanuit: et acceperunt triginta argentea pretium adpretiati — uel honorati — et dederunt ea in agrum figuli. professus itaque se concupiscentia concupisse edere pascha ut suum, — indignum enim, ut quid alienum concupisceret deus — acceptum panem et distributum discipulis corpus suum illum fecit hoc est corpus meum dicendo, id est 'figura corporis

1] cf. Luc. 22, 1. 3] Leu. 23, 5. 4] Luc. 22, 15. 8] cf. Es. 53, 7. 12] Ps. 40, 10. 16] Am. 2, 6. 19] Matth. 27, 3—8. 20] Matth. 27, 9. cf. Zach. 11, 12—13. 25] Luc. 22, 19.

1 sciit *scripsi*: scit *MR* 2 figurat *scripsi*: figurat *MR* ex *R*³, et *MR*¹ 3 elegit *R*³, aegit *M*, egit *R*¹ pronuntiarat *R*, pronuntiare *MF* 7 uerbecina *M*, ueruecina *R* *uulgo* in *MF*, *del. R* delectarat *scripsi*: delectaret *MR* delectaret? an *uulgo* 11 tradi. ne *uulgo* 12 leuauit *Lat*: leuabit *MR* 17 uenumdederunt *M*, uenumdedere *R* *uulgo* 20 argentea *M*, argenteos *R* 21 uel honorati *addidit Tertullianus dubitans, ut uidetur, an recte interpretetur uersio latina uerba τοῦ τετραμίσθου, deleri uoluit haec uerba Lat, uel honorarii susp. Eng* honorati *R*, honorati *MF* ea *M*, eos *R* 24 suum illum *R*, illum suum *M*

mei'. figura autem non fuisset nisi ueritatis esset corpus. ceterum uacua res, quod est phantasma, figuram capere non posset. aut si propterea panem corpus sibi finxit, quia corporis carebat ueritate, ergo panem debuit tradere pro nobis. faciebat ad uanitatem Marcionis, ut panis crucifigeretur. cur autem panem corpus suum appellat et non magis peponem, quem Marcion cordis loco habuit, non intellegens ueterem fuisse istam figuram corporis Christi dicentis per Hieremiam: aduersus me cogitauerunt cogitatum dicentes: uenite. coiciamus lignum in panem eius, scilicet crucem in corpus eius? itaque inluminator antiquitatum, quid tunc uoluerit significasse panem, satis declarauit corpus suum uocans panem sic et in calicis mentione testamentum constituens sanguine suo, obsignatum substantiam corporis confirmauit. nullius enim corporis sanguis potest esse nisi carnis. nam et si quae corporis qualitas non carnea opponetur nobis, certe sanguinem nisi carnea non habebit. ita consistet probatio corporis de testimonio carnis, probatio carnis de testimonio sanguinis. ut autem et sanguinis ueterem figuram in uino recognoscas. aderit Esaias: quis, inquit, qui aduenit ex Edom, rubor uestimentorum eius ex Bosor? sic decorus in stola uiolentia cum fortitudine? quare rubra uestimenta tua, et indumenta sicut de foro torcularis, pleno conculcato? spiritus enim propheticus, uelut iam contemplabundus dominum ad passionem uenientem, carne scilicet uestitum ut in ea passum, cruentum habitum carnis in uestimentorum rubore designat, conculcatae et expressae uis passionis tamquam in foro torcularis, quia et inde quasi cruentati

9] Hier. 11, 19. 13] cf. Luc. 22, 20. 20] Es. 63, 1—3.

7 quem *R*, quam *MF* 10 coiciamus *MR*¹, coniciamus *R*³ uulgo crucem *R*, tamen *MF* 14 nullus *susp.* *Eng* 15 sanguis *R*, sanguinis *M* 17 consistet *MF*, consistit *R* 19 uino *R*, uno *MF* 21 Bosor *R*¹ sic *MR*¹, sed *R*³ 22 uiolentia *Eng*: uiolenta *MR* 25 carne *R*, carnem *M* 27 designat *R*³, designatum *MR*¹ conculcate (e s. u. a m. I) *M* 28 et inde *M*, exinde *R* uulgo

homines de uini rubore descendunt. multo manifestius Genesis in benedictione Iudae, ex cuius tribu carnis census Christi processurus, iam tunc Christum in Iuda deliniabat: lauabit, inquit, in uino stolam suam et in sanguine uuae amic-
 5 tum suum, stolam et amictum carnem demonstrans et uinum sanguinem. ita et nunc sanguinem suum in uino consecrauit qui tunc uinum in sanguinem figurauit.

41. Vae, ait, per quem traditur filius hominis. ergo iam 'uae' constat imprecationis et comminationis inclamationem
 10 intellegendam et irato et offenso deputandam, nisi si Iudas impune erat tantum sceleris relaturus. at si impune, uacat 'uae'; si non impune, utique ab eo puniendus, in quem scelus traditionis admisit. porro si sciens passus est hominem, quem ipse comitatu suo adsciuerat, in tantum scelus ruere, noli
 15 iam de creatore circa Adam retractare quae in tuum quoque deum retorquentur: aut ignorasse illum, qui non ex prouidentia obstitit peccaturo, aut obsistere non potuisse, si (non) ignorabat, aut noluisse, si et sciebat et poterat, atque ita malitiosum iudicandum, qui passus sit hominem suum ex delicto perire.
 20 suadeo igitur agnoscas potius et in isto creatorem quam parem illi deum optimum aduersus sententiam tuam facias. nam et Petrum praesumptorie aliquid elocutum negationi potius destinando zeloten deum tibi ostendit. debuit etiam osculo tradi, propheticus scilicet Christus, ut eius scilicet filius, qui labiis
 25 a populo diligebatur. Perductus in consessum, an ipse esset Christus, interrogatur. de quo Christo Iudaei quaesissent nisi de suo? cur ergo non uel tunc alium eis prodidit? 'ut pati posset', inquis, id est, ut ille optimus ignorantes adhuc in scelus mergeret. atquin et si dixisset, passurus esset. si dixero

2] cf. Gen. 49, 10. 3] Gen. 49, 11. 8] cf. Luc. 22, 22; Matth. 26, 24; Marc. 14, 21. 22] cf. Luc. 22, 33—34. 23] cf. Luc. 22, 47. 24] cf. Es. 29, 13. 25] cf. Luc. 22, 66—67. 29] Luc. 22, 67.

1 descendunt *M*, descendant *R* uulgo 3 <erat> processurus fort. deliniabat *MR*³, declinabat *R*¹ 7 sanguinem *scripsi*: sanguine *MR* 11 at *scripsi*: aut *MR* 17 non *addidi* 25 productus *Iun* 26 quaesisset *Oehlerus*

enim, inquit, uobis, non creditis. porro non credituri perseuerassent in necem eius. et cur non magis passurus esset, si alterius dei ac per hoc aduersarium creatoris (se) manifestasset? ergo non, ut pateretur, alium se tunc quoque supersedit ostendere, sed quoniam ex ore eius confessionem extorquere cupiebant, nec confesso tamen credituri, qui eum ex operibus scripturas adimplentibus agnouisse debuerant. ita eius fuit occultasse se, cui ultro debebatur agnitio. et tamen adhuc eis manum porrigens: abhinc, inquit, erit filius hominis sedens ad dexteram uirtutis dei. suggerebat enim se esse <de> Danihelis propheta 'filium hominis' et de psalmo Dauid 'sedentem ad dexteram dei'. itaque ex isto dicto et scripturae comparatione inluminati, quem se uellet intellegi: ergo, inquit, tu dei filius es? cuius dei, nisi quem solum nouerant? cuius dei, nisi quem in psalmo meminerant dixisse filio suo: sede ad dexteram meam? 'sed respondit: uos dicitis, quasi: non ego'. atquin confirmauit id se esse, quod illi dixerant, dum rursus interrogant. unde autem probabis interrogatiuo et non <et> ipsos confirmatiuo pronuntiasse: ergo tu filius dei es, ut, quia oblique ostenderat se per scripturas filium dei intellegendum, sic senserint: 'ergo tu dei es filius', quod te non uis aperte dicere? atque ita et ille 'uos dicitis' confirmatiue respondit, et adeo sic fuit pronuntiatio eius, ut perseuerauerint in eo, quod pronuntiatio sapiebat. 42. perductum enim illum ad Pilatum onerare coeperunt, quod se regem

9] Luc. 22, 69. 11] cf. Dan. 7, 13. 12] cf. Ps. 109, 1. 13] Luc. 22, 70. 16] Ps. 109, 1. Luc. 22, 70. 24] cf. Luc. 23, 1—2.

1 creditis Pam: creditis MR 3 se add. Iun 5 quoniam MR², quomodo R¹ 10 esse <de> scripsi: esse MR¹, ex R³ uulgo 11 et de MR¹, et e R³ uulgo 12 ex isto MR³, et isto R¹ 17 quasi non ego MR, quia ego sum Pam 18 interrogatiuo (scil. sono) MF, interrogatiue R uulgo 19 et addidi (et ipsos = auch sie, wie nämlich gleich darauf Christus, cf. l. 17) confirmatiuo MF, confirmatiue R uulgo 20 es? ut uulgo 21 senserint MR, senserunt Urs 22 atque MR, aequae Urs 23 sic scil. confirmatiue (Eng) 24 perseuerauerit R¹

diceret Christum, sine dubio 'dei filium sessurum ad dei dexteram'. ceterum alio eum titulo grauassent, incerti an filium se dei dixisset, <ni>si 'uos dicitis' sic pronuntiasset, hoc se esse, quod dicerent. Pilato quoque interroganti: tu es Christus? proinde: tu dicis, ne metu potestatis uideretur amplius respondisse, <respondit.> Constitutus est igitur dominus in iudicio — et statuit in iudicio populum suum; ipse dominus in iudicium uenit cum presbyteris et archontibus populi, secundum Esaiam — atque exinde omne scriptum passionis suae impleuit: tumultuatae sunt ibidem nationes et populi meditati sunt inania; adstiterunt reges terrae et archontes congregati sunt in unum aduersus dominum et aduersus Christum eius: 'nationes' Romani qui cum Pilato fuerant; 'populi' tribus Israhelis; 'reges' in Herode, 'archontes' in summis sacerdotibus. nam et Herodi uelut munus a Pilato missus Osee uocibus fidem reddidit. de Christo enim prophetauerat: et uinctum eum ducent xenium regi. delectatus est denique Herodes uiso Iesu nec uocem ullam ab eo audiuit. tamquam agnus enim ante tondentem sic non aperuit os suum, quia dominus dederat illi linguam disciplinae, ut sciret, quando eum oporteret proferre sermonem, illam scilicet linguam, quam in psalmo adglutinatam gutturi suo tunc probabat non loquendo. Et Barrabas quidem nocentissimus uita ut bonus donatur, Christus uero iustissimus ut homicida morti expostulatur. sed et duo scelesti circumfiguntur illi, ut inter iniquos scilicet deputaretur. uestitum plane eius a militibus diuisum partim, <partim> sorti concessum Marcion abstulit

4] cf. Luc. 23, 3. 7] Es. 3, 13—14. 10] Ps. 2, 1—2. 13—14] cf. Act. 4, 27. 15] cf. Luc. 23, 7—11. 17] cf. Os. 10, 6. cf. Luc. 23, 8—9. 19] Es. 53, 7. 20] cf. Es. 50, 4. 22] cf. Ps. 21, 16. 23] cf. Luc. 23, 18—25. 25] cf. Luc. 23, 32—34. cf. Es. 53, 12; Luc. 22, 37. 26] cf. Luc. 23, 34.

2 grauassent *R*, grauescent *M* 3 se dei *M*, dei se *R* uulgo <ni>si *R*^s, si *MR*^t 6 respondit *addidi* 9 omnem *M* 14 archontes *R*, archontae *MF* 19 ante *M*, coram *R* uulgo tondentem *scripsi*: tondente *MR* 21 quando *scripsi* (= ἵνα): quomodo *MR* 26 a militibus *MR*, militibus *Rig* 27 partim *add. Lat* sorti *scripsi*: sorte *MR*

respiciens psalmi prophetiam: dispersi sunt sibi uestimenta mea et in uestitum meum sortem miserunt. aufer igitur et crucem ipsam. idem enim psalmus de ea non tacet: foderunt manus meas et pedes. totus in illo exitus legitur: circumdederunt me canes, synagoga maleficorum circumuallauit me. omnes, qui spectabant me, naso inridebant me; locuti sunt labiis et capita mouerunt: sperauit in deum, liberet eum. quo iam testimonium uestimentorum? habe falsi tui praedam: totus psalmus uestimenta sunt Christi. Ecce autem et elementa concutiuntur. dominus enim patiebatur ipsorum. ceterum aduersario laeso caelum luminibus floruisset, magis sol radiis insultasset, magis dies stetisset, libenter spectans pendentem in patibulo Christum Marcionis. haec argumentata quoque mihi competissent, et si non fuissent praedicata: caelum, inquit Esaias, uestiam tenebris; hic erit dies, de quo et Amos: et erit die illa, dicit dominus, occidet sol meridie — habes et horae sextae significationem — et contenebrabit super terram. scissum est et templi uelum, angeli eruptione derelinquentis filiam Sionis tamquam in uinea speculam et in cucumerario casulam. O quantum perseuerauit etiam tricesimo psalmo Christus ipsum reddere! uociferatur ad patrem: ***, ut et moriens ultima uoce prophetas adimpleret. hoc dicto expirauit. quis? spiritus semetipsum an caro spiritum? sed spiritus semetipsum expirare non potuit. alius est qui expirat, alius

1] Ps. 21, 19. 4—6] Ps. 21, 17. 6] Ps. 21, 8—9. 10] cf. Luc. 23, 44. 15] Es. 50, 3. 16—18] Am. 8, 9. 17] cf. Luc. 23, 44. 19] cf. Luc. 23, 45. cf. Es. 1, 8. 22] (cf. Luc. 23, 46.) 23] cf. Matth. 5, 17. cf. Ps. 30, 6. Luc. 23, 46.

1 sunt sibi *M*, sibi sunt *Ruulgo* 3 crucem ipsam *R*³, tamen ipsam *MR*¹ enim *MR*, tamen *Pam* ea *Eng*: eo *MR* 4 pedes *MR*, pedes meos *Pam* 5 canes <multi> *fort.* 14 argumentata *M*, argumenta *Ruulgo* 16 die illa *M*, illa die *Ruulgo* 18 sextae *R*, sextam *MF* contenebrabit (= σκοτάδι) *Pam*: contenebrauit *MR* super terram <dielux.> *fort.* 22 Christus *scripsi* (cf. 563, 16): Christum *MR*. *Eng.* non probans quam infra *indicaui lacunam sic uult rescribi*: o quantum perseuerauit <Dauid> etiam tricesimo psalmo Christum spiritum reddere! uocifera <ba> tur ad patrem 22 *lacunam signaui*: in manus tuas commendo spiritum meum *desidero* (cf. l. 23: hoc dicto) 25 alius *R*, alius est *M*

qui expiratur. si spiritus expiratur, ab alio expiretur necesse est. quodsi solus spiritus fuisset, discessisse potius diceretur quam expirasse. quis igitur expirat spiritum nisi caro, quae et spirat quando illum habet et ita eum cum amittit expirat? 5 denique si caro non fuit, sed phantasma carnis, phantasma autem spiritus fuit, spiritus autem semetipsum expirauit et expirando discessit, sine dubio phantasma discessit, cum spiritus, qui erat phantasma, discessit, et nusquam comparuit phantasma cum spiritu. nihil ergo remansit in ligno, nihil pependit etiam 10 post expirationem, nihil de Pilato postulatam, nihil de patibulo detractum, nihil sindone inuolutum, nihil sepulcro nouo conditum? atquin non nihil. quid ergo illud fuit? si phantasma, adhuc ergo inerat et spiritus. si discesserat spiritus, ergo abstulerat phantasma. superest impudentiae haereticæ dicere 15 phantasma illic phantasmatis remansisse; sed scilicet Ioseph corpus fuisse nouerat quod tota pietate tractauit, ille Ioseph, qui non consenserat in scelere Iudaeis, beatus uir, qui non abiit in consilio impiorum et in uia peccatorum non stetit et in cathedra pestium non sedit.

20 43. Oportuerat etiam sepulcrem domini prophetari ac iam tunc merito benedici, si nec mulierum illarum officium praeterit prophetia, quae ante lucem conuenerunt ad sepulcrum cum odororum paratura. de hoc enim per Osee: et quaerent, inquit, faciem meam; ante lucem uigilabunt ad me dicentes: 25 eamus et conuertamur ad dominum, quia ipse eripuit [dixit] et curabit nos, percussit et miserebitur nostri,

10] cf. Luc. 23, 52—53. 15] cf. Luc. 23, 50—54. 17] Ps. 1, 1.
21] cf. Luc. 23, 55—24, 1. 23] cf. Os. 5, 15—6, 2.

4 et spirat *MR*³*G*, expirat *R*¹ 5 fuit, sed *Urs*: fuisset *MR* 11 sindone *MR*³, in sindone *R*¹ 12 conditum. atquin *uulgo* quid ergo *MF*, quid igitur *R uulgo* 13 spiritus. si discesserat spiritus *scripsi*: Christus. si discesserat Christus *MR* (*orta est corruptela ex similitudine siglorum sp̄s et xp̄s*) 15 scilicet *Eng*: si et *M* (et *s. u. a m. 1*) *R* 16 tractauit? ille *uulgo* 17 Iudaeis? beatus *uulgo* 19 pestium *MR*, pestilentiae *Oehlerus ex Leydensi* 23 et *Eng*: ut *MR* quaerent *MF*, quaerant *R uulgo* 26 dixit *secl. R*

sanabit nos post biduum, in die tertia resurgemus. quis enim haec non credat in recogitatu mulierum illarum uolutata inter dolorem praesentis destitutionis, qua percussae sibi uidebantur a domino, et spem resurrectionis ipsius, qua restituituri se arbitrabantur? corpore autem non inuento sublata 5 erat sepultura eius de medio secundum Esaiam. sed et duo ibidem angeli apparuerunt. tot fere laterensibus uti solebat in duobus testibus consistens dei sermo. reuertentes quoque a sepulcro mulieres et ab illa angelorum uisione prospiciebat Esaias: mulieres, inquit, [uenite] uenientes a uisione, uenite, ad 10 renuntiandam scilicet domini resurrectionem. Bene autem, quod incredulitas discipulorum perseuerabat, ut in finem usque defensio nostra consisteret Christum Iesum non alium se discipulis edidisse quam prophetarum. nam cum duo ex illis iter agerent et dominus eis adhaesisset, non comparens quod 15 ipse esset, etiam dissimulans de conscientia rei gestae: nos autem putabamus, inquit, ipsum esse redemptorem Israhelis, utique suum Christum, id est creatoris. adeo nec alium se ediderat illis. ceterum non existimarent eum creatoris, et cum creatoris existimaretur, non sustinisset hanc de se 20 existimationem, si non is esset, qui existimabatur. aut ipse erit auctor erroris et praeuaricator ueritatis aduersus dei optimi titulum. sed nec post resurrectionem alium se eis ostendit quam quem existimatum sibi dixerant. plane inuectus est in illos: o insensati et tardi corde in non credendo omnibus, 'quae locutus est ad uos.' quae locutus? alterius se dei esse? proba, et manus dedo. an eadem et angeli

5] cf. Es. 57, 2. 8] cf. Luc. 24, 9. 10] Es. 27, 11. 14] cf. Luc. 24, 13—33. 16] Luc. 24, 21. 25] Luc. 24, 25. 26] uerba euangelii Marcionis ex Luc. 24, 25 detorta.

5 restituituri (= restitutum iri) se *Eng*: restitui rite *MR* arbitrabantur *scripsi*: arbitrantur *MR* 10 uenite *secl. Pam* 21 existimabatur *Lat*: existimatur *MR reliqui* 25 illos *R*³, illis *MR*¹ 26 quae locutus? alterius *MR*¹, quae locutus <non> alterius *R*³ *uulgo* 27 se dei esse? proba, et manus dedo. an eadem *scripsi*: se dei esse probat et manus de deo. an eadem *MR*¹, se dei esse probat, sed eiusdem dei. nam eadem *R*³ *uulgo* an = oder nicht etwa? malim quidem: eadem, <quae> et

ad mulieres: rememoramini, quae locutus sit uobis in Galilaea dicens, quod oportet tradi filium hominis et crucifigi et tertia die resurgere? et quare oportebat, nisi quia ita a deo creatore scriptum? igitur increpuit illos ut
 5 de sola passione scandalizatos et ut dubios de fide resurrectionis adnuntiatae sibi a feminis, per quae non crediderant ipsum fuisse, quem existimauerant. itaque quod existimauerant, id uolens credi se eum se confirmabat, quem existimauerant, creatoris scilicet Christum, redemptorem Israhelis. De corporis
 10 autem ueritate quid potest clarius? cum haesitantibus eis, ne phantasma esset, immo phantasma credentibus: quid turbati estis? (inquit,) et quid cogitationes subeunt in corda uestra? uidete manus meas et pedes, quia ipse ego sum, quoniam spiritus ossa non habet, sicut me habentem
 15 uidetis. et Marcion quaedam contraria sibi illa, credo, industria eradere de euangelio suo noluit, ut ex his, quae eradere potuit nec erasit, illa, quae erasit, aut negetur erasisse aut merito erasisse dicatur; nec parcit nisi eis, quae non minus aliter interpretando quam delendo subuertit. uult itaque
 20 sic dictum: spiritus ossa non habet, sicut me uidetis habentem, quasi ad spiritum referatur sicut me uidetis habentem, id est non habentem ossa, sicut et spiritus. et quae ratio tortuositatis istius, cum simpliciter pronuntiare potuisset: 'quia spiritus ossa non habet, sicut me uidetis non
 25 habentem?' cur autem inspectui eorum manus et pedes suos offert, quae membra ex ossibus constant, si ossa non habebat?

1] Luc. 24, 6—7. 11] Luc. 24, 38—39. 25] cf. Luc. 24, 40.

3 crucifigi *R*³, tamenfigi *MR*¹ 4 increpuit *M*, increpauit *R* 7 existimauerant *M*, existimauerant *R* itaque—existimauerant (8) *om. M*
 8 credi se eum *R*³, credidisse eum *R*¹ 12 inquit *add. Pam* 13 ipse ego *M*, ego ipse *R* 14 habentem uidetis *M*, uidetis habere *R* 15 illa, credo industria, eradere *uulgo* 17 aut *MR*³, nec *R*¹ 18 parsit *susp. Eng* non minus *coniunge cum* subuertit 21 *uocabulum* quasi, quod in *MR paulo supra post* dictum *inuenitur, huc transtuli intellegit igitur Marcion:* sicut me uidetis habentem *scil. spiritum ossa non habentem* 22 id est *MR*³*G*, uel *R*¹ sicut et spiritus *scil. ossa non habet* 26 ex *MR*³, et *R*¹

cur adicit: et scitote, quia ego sum, quem scilicet corporeum retro nouerant? aut si phantasma erat usquequaque, cur illos phantasma credentes increpabat? atquin adhuc eis non credentibus propterea cibum desiderauit, ut se ostenderet etiam dentes habere.

Impleuimus, ut opinor, sponsonem. exhibuimus Iesum Christum prophetarum doctrinis sententiis adfectibus sensibus uirtutibus passionibus etiam resurrectione non alium quam creatoris, siquidem et apostolos mittens ad praedicandum uniuersis nationibus in omnem terram exire sonum eorum et in terminos terrae uoces eorum psalmum adimplendo praecepit. misereor tui, Marcion; frustra laborasti. Christus enim Iesus in euangelio tuo meus est.

LIBER QVINTVS.

1. Nihil sine origine nisi deus solus. quae quantum praecedit in statu omnium rerum, tantum praecedat necesse est etiam in retractatu earum, ut constare de statu possit, quia nec habeas dispicere quid quale sit, nisi certus an sit, cum cognoueris unde sit. et ideo ex opusculi ordine ad hanc materiam deuolutus apostoli quoque Pauli originem a Marcione desidero, nouus aliqui discipulus nec ullius alterius auditor, qui nihil interim credam nisi nihil temere credendum, temere porro credi quodcumque sine originis agnitione credetur, quique dignissime ad sollicitudinem redigam istam inquisitionem, cum is mihi adfirmatur apostolus, quem in albo apostolorum apud euangelium non deprehendo. denique audiens postea eum a domino adlectum iam in caelis quiescente, quasi improuidentiam existimo, si non ante sciiit illum sibi necessarium Christus, sed iam ordinato officio apostolatus et in sua opera dimisso

1] cf. Luc. 24, 39. 4] cf. Luc. 24, 41—43. 9] cf. Luc. 24, 47. 10] cf. Ps. 18, 5. 26] cf. Act. 9, 1—9.

13 ADVERSVS MARCIONE LIB QVARTVS EXPLICIT; INCIPIT LIB QVINTVS M 20 Pauli om. R¹, praebent MR³ 23 credetur M, creditur R uulgo 24 dignissime = summo iure 27 quiescente MR³, quiescentem R¹ 28 sciiit scripsi: scit MR¹, sciuit R³

ex incurso, non ex prospectu adiciendum existimauit, necessitate, ut ita dixerim, non uoluntate. quamobrem, Pontice nauclere, si numquam furtiuas merces uel inlicitas in acatos tuas recepisti, si numquam omnino onus auertisti uel adulterasti, 5 cautior utique et fidelior in dei rebus edas uelim nobis, quo symbolo susceperis apostolum Paulum, quis illum tituli caractere percusserit, quis transmiserit tibi, quis imposuerit, ut possis eum constanter exponere. ne illius probetur, qui omnia apostolatus eius instrumenta protulit, 'ipse se', inquit, 10 'apostolum est professus, et quidem non ab hominibus nec per hominem, sed per Iesum Christum'. plane profiteri potest semetipsum quis, uerum professio eius alterius auctoritate conficitur. alius scribit alius subscribit, alius obsignat alius actis refert. nemo sibi et professor et testis est. praeter haec 15 utique legisti multos uenturos, qui dicant: ego sum Christus. si est qui se Christum mentiatur, quanto magis qui se apostolum praedicet Christi? adhuc ego in persona discipuli et inquisitoris conuersor, ut iam hinc et fidem tuam obtundam, qui unde eam probes non habes, et impudentiam suffundam, 20 qui uindicas et unde possis uindicare non recipis. sit Christus, sit et apostolus nunc alterius, dum non probantur nisi de instrumento creatoris. nam mihi Paulum etiam Genesis olim repromisit. inter illas enim figuras et propheticas super filios suos benedictiones Iacob, cum ad Benjamin direxisset: 25 Benjamin, inquit, lupus rapax; ad matutinum comedet adhuc et ad uesperam dabit escam. ex tribu enim Benjamin oriturum Paulum prouidebat, lupum rapacem ad matutinum comedentem, id est prima aetate uastaturum pecora

10] cf. Gal. 1, 1. 15] Luc. 21, 8. 25] Gen. 49, 27. 26] cf. Rom. 11, 1; Phil. 3, 5.

3 naucleri *M* 4 numquam *M*, nullum *R* uulgo 7 caractere *M* percusserit *R*³, percussit *MR*¹, perusserit *susp. Eng* 8 exponere, ne . . . protulerit. ipse uulgo 9 protulit *scripsi*: protulerit *MR* 12 quis *MR*¹, quibus *R*³ 20 sit Christus, sit et apostolus *Eng*: sit et Christus, sic apostolus *MR* 21 nunc *scripsi* (cf. 570, 18): ut *MR* 22 nam *MR*³*G*, non *R*¹ 23 figura<ta>^s *fort.* 24 direxisset *M*, dixisset *R* 27 inoriturum *M*

cur adicit: et scitote, quia ego sum, quem scilicet corporeum retro nouerant? aut si phantasma erat usquequaque, cur illos phantasma credentes increpabat? atquin adhuc eis non credentibus propterea cibum desiderauit, ut se ostenderet etiam dentes habere.

Impleuimus, ut opinor, sponsonem. exhibuimus Iesum Christum prophetarum doctrinis sententiis adfectibus sensibus uirtutibus passionibus etiam resurrectione non alium quam creatoris, siquidem et apostolos mittens ad praedicandum uniuersis nationibus in omnem terram exire sonum eorum et in terminos terrae uoces eorum psalmum adimplendo praecepit. misereor tui, Marcion; frustra laborasti. Christus enim Iesus in euangelio tuo meus est.

LIBER QVINTVS.

1. Nihil sine origine nisi deus solus. quae quantum prae-
cedit in statu omnium rerum, tantum praecedat necesse est
etiam in retractatu earum, ut constare de statu possit, quia
nec habeas dispicere quid quale sit, nisi certus an sit, cum
cognoueris unde sit. et ideo ex opusculi ordine ad hanc mate-
riam deuolutus apostoli quoque Pauli originem a Marcione
desidero, nouus aliqui discipulus nec ullius alterius auditor,
qui nihil interim credam nisi nihil temere credendum, temere
porro credi quodcumque sine originis agnitione credetur, quique
dignissime ad sollicitudinem redigam istam inquisitionem, cum
is mihi adfirmatur apostolus, quem in albo apostolorum apud
euangelium non deprehendo. denique audiens postea eum a
domino adlectum iam in caelis quiescente, quasi improuiden-
tiam existimo, si non ante sciit illum sibi necessarium Christus,
sed iam ordinato officio apostolatus et in sua opera dimisso

1] cf. Luc. 24, 39. 4] cf. Luc. 24, 41—43. 9] cf. Luc. 24, 47.
10] cf. Ps. 18, 5. 26] cf. Act. 9, 1—9.

13 ADVERSVS MARCIONĒ LIB QVARTVS EXPLICIT; INCIPIT
LIB QVINTVS M 20 Pauli om. R¹, praebent MR³ 23 credetur M,
creditor R uulgo 24 dignissime = summo iure 27 quiescente MR³,
quiescentem R¹ 28 sciit scripsi: scit MR¹, sciuit R³

ex incurso, non ex prospectu adiciendum existimauit, necessitate, ut ita dixerim, non uoluntate. quamobrem, Pontice nauclere, si numquam furtiuas merces uel inlicitas in acatos tuas recepisti, si numquam omnino onus auertisti uel adulterasti, 5 **cautior utique et fidelior in dei rebus edas uelim nobis, quo symbolo susceperis apostolum Paulum, quis illum tituli caractere percusserit, quis transmiserit tibi, quis imposuerit, ut possis eum constanter exponere. ne illius probetur, qui omnia apostolatus eius instrumenta protulit, 'ipse se', inquit, 10 'apostolum est professus, et quidem non ab hominibus nec per hominem, sed per Iesum Christum'. plane profiteri potest semetipsum quis, uerum professio eius alterius auctoritate conficitur. alius scribit alius subscribit, alius obsignat alius actis refert. nemo sibi et professor et testis est. praeter haec 15 utique legisti multos uenturos, qui dicant: ego sum Christus. si est qui se Christum mentiatur, quanto magis qui se apostolum praedicet Christi? adhuc ego in persona discipuli et inquisitoris conuersor, ut iam hinc et fidem tuam obtundam, qui unde eam probes non habes, et impudentiam suffundam, 20 qui uindicas et unde possis uindicare non recipis. sit Christus, sit et apostolus nunc alterius, dum non probantur nisi de instrumento creatoris. nam mihi Paulum etiam Genesis olim repromisit. inter illas enim figuras et propheticas super filios suos benedictiones Iacob, cum ad Beniamin direxisset: 25 Beniamin, inquit, lupus rapax; ad matutinum comedet adhuc et ad uesperam dabit escam. ex tribu enim Beniamin oriturum Paulum prouidebat, lupum rapacem ad matutinum comedentem, id est prima aetate uastaturum pecora**

10] cf. Gal. 1, 1. 15] Luc. 21, 8. 25] Gen. 49, 27. 26] cf. Rom. 11, 1; Phil. 3, 5.

3 naucleri *M* 4 numquam *M*, nullum *R* uulgo 7 caractere *M* percusserit *R*³, percussit *MR*¹, perusserit *susp.* *Eng* 8 exponere, ne . . . protulerit. ipse uulgo 9 protulit *scripsi*: protulerit *MR* 12 quis *MR*¹, quiuis *R*³ 20 sit Christus, sit et apostolus *Eng*: sit et Christus, sic apostolus *MR* 21 nunc *scripsi* (cf. 570, 18): ut *MR* 22 nam *MR*³*G*, non *R*¹ 23 figura<ta>s fort. 24 direxisset *M*, dixisset *R* 27 inoriturum *M*

domini ut persecutorem ecclesiarum, dehinc ad uesperam
 escam daturum, id est deurgente iam aetate oues Christi
 educaturum ut doctorem nationum. nam et Saulis primo
 asperitas insectationis erga Daudid, dehinc paenitentia et satis-
 factio, bona pro malis recipientis, non aliud portendebat quam 5
 Paulum in Saule secundum tribus et Iesum in Daudid secun-
 dum uirginis censum. haec figurarum sacramenta si tibi dis-
 plident, certe Acta Apostolorum hunc mihi ordinem Pauli
 tradiderunt, a te quoque non negandum. inde apostolum ostendo
 persecutorem non ab hominibus neque per hominem, inde et 10
 ipsi credere inducor, inde te a defensione eius expello nec
 timeo dicentem: tu ergo negas apostolum Paulum? non blas-
 phemo quem tueor. nego, ut te probare compellam; nego, ut
 meum esse conuincam. aut, si ad nostram fidem spectas, recipe
 quae eam faciunt; si ad tuam prouocas, ede quae eam prae- 15
 struunt. aut proba esse quae credis aut, si non probas, quo-
 modo credis? aut qualis es aduersus eum credens, a quo solo
 probatur esse quod credis? habe nunc et apostolum de meo
 sicut et Christum, quam meum apostolum quam et Christum:
 isdem et hic dimicabimus lineis, in ipso gradu prouocabimus 20
 praescriptionis, oportere scilicet et apostolum, qui creatoris
 negetur immo et aduersus creatorem proferatur, nihil docere,
 nihil sapere, nihil uelle secundum creatorem, et inprimis tanta
 constantia alium deum edicere, quanta a lege creatoris abruptit.
 neque enim uerisimile est, ut auertens a Iudaismo non 25
 pariter ostenderet, in cuius dei fidem auerteret, quia nemo
 transire posset a creatore nesciens, ad quem transeundum sibi
 esset. siue enim Christus iam alium deum reuelauerat, seque-
 batur etiam apostoli testatio, uel ne non eius dei apostolus

3] cf. I Tim. 1, 11. 8] cf. Act. 9, 1—9. 10] cf. Gal. 1, 1.

8 hunc *MR³G*, hinc *R¹* 15 faciunt *R³*, faciunt *MR¹* si ad tuam
R³, statiuam *MR¹* 18 et apostolum *MR³*, apostolum *R¹* de meo
scil. instrumento; intellege Acta apostolorum 19 quam meum *MR¹*, tam
 meum *R³ uulgo (quam—quam = tam—quam, ut assolet Tert.)* 20 isdem
M, iisdem *R* 27 a creatore *R³*. ad creatorem *MR¹* 29 ne *R*, nec *M*

haberetur, quem Christus reuelauerat, et quia non licebat abscondi ab apostolo qui iam reuelatus fuisset a Christo; siue nihil tale de deo Christus reuelauerat, [at] tanto magis ab apostolo debuerat reuelari qui iam non posset ab alio, non credendus sine dubio, si nec ab apostolo reuelatus. quod ideo praestruximus, ut iam hinc profiteamur nos proinde probaturos nullum alium deum ab apostolo circumlatum, sicut probauimus nec a Christo, ex ipsis utique epistolis Pauli, quas proinde mutilatas etiam de numero forma iam haeretici euangelii praeiudicasse debbit.

2. Principalem aduersus Iudaismum epistolam nos quae confitemur quae Galatas docet. amplectimur etenim omnem illam legis ueteris amolitionem, ut et ipsam de creatoris uenientem dispositione, sicut saepe iam in isto ordine tractauimus de praedicata nouatione a prophetis dei nostri. quodsi creator quidem uetera cessura promisit, nouis scilicet orituris, Christus uero tempus distinxi(ionis istius, — lex et prophetae usque ad Iohannem — terminum in Iohanne statuens inter utrumque ordinem desinentium exinde ueterum et incipientium nouorum, necessarie et apostolus in Christo post Iohannem reuelato uetera infirmat, noua uero confirmat, atque ita non alterius dei fidem curat quam creatoris, apud quem et uetera decessura praedicabantur. igitur et legis destructio et euangelii aedificatio pro me faciunt in ista quoque epistola ad eam Galatarum praesumptionem pertinentes, qua praesumebant Christum, ut puta creatoris, salua creatoris lege credendum, quod adhuc incredibile uideretur legem a suo auctore deponi. porro, si omnino alium deum ab apostolo audissent, ultro utique scissent abscedendum sibi

16] cf. II Cor. 5, 17; Es. 65, 17. 18] Luc. 16, 16. 23] cf. II Cor. 5, 17; Es. 48, 18.

3 at *secl.* R³ 4 ab (*s. u. a m. 1*) M 8 ipsis MR, ipsius Oehlerus 11 INCIPIT AD GALATAS M, de epistola ad Galatas R; *om. titulum omnino Rig* 12 amplectimur R³, et amplectimur MR¹ 13 amolitionem M, abolitionem R 17 distinxi(ionis *scripsi* (cf. l. 23 et 572, 12): distinctionis MR, distin(xit destru)ctionis Eng 23 decessura (et noua oritura)fort.

esse a lege eius dei, quem reliquissent alium secuti. quis enim expectaret diutius discere, quod nouam deberet sectari disciplinam qui nouum deum recepisset? immo quia eadem quidem diuinitas praedicabatur in euangelio, quae semper nota fuerat in lege, disciplina uero non eadem, hic erat totus 5 quaestionis status, an lex creatoris ab euangelio deberet excludi in Christo creatoris. denique aufer hunc statum, et uacat quaestio. uacante autem quaestione, ulro omnibus agnoscentibus discedendum sibi esse ab ordine creatoris per fidem dei alterius, nulla apostolo materia competisset id tam presse 10 docendi, quod ulro fides ipsa dictasset. igitur tota intentio epistolae istius nihil aliud docet quam legis decessionem uenientem de creatoris dispositione, ut adhuc suggeremus. si item nullius noui dei exerit mentionem, quod nusquam magis fecisset quam in ista materia, ut rationem scilicet ablegandae 15 legis unica hac et sufficientissima definitione proponeret nouae diuinitatis, apparet quomodo scribat: miror uos tam cito transferri ab eo, qui uos uocauit in gratiam, ad aliud euangelium, ex conuersatione aliud, non ex religione, ex disciplina, non ex diuinitate, quoniam quidem euangelium 20 Christi a lege euocare deberet ad gratiam, non a creatore ad alium deum. nemo enim illos mouerat a creatore, ut uiderentur sic ad aliud euangelium transferri, quasi dum ad creatorem transferuntur. nam et adiciens, quod aliud euangelium omnino non esset, creatoris confirmat id, quod esse defendit. si enim 25 et creator euangelium repromittit dicens per Esaiam: ascende in montem excelsum qui euangelizas Sioni, extolle uocem in ualentia tua qui euangelizas Hierusalem; item ad apostolorum personam: quam tempestiui pedes

17] Gal. 1, 6. 24] cf. Gal. 1, 6. 26] Es. 40, 9. 29] Es. 52, 7.

12 decessionem *MR*, discessionem *Gel reliqui* 15 ablegandae *R*³,
 ablegendae *MR*¹ 16 sufficientissima (a ex e) *M* 17 scribat *MR*³,
 sciebat *R*¹ miror *R*³, mirari *MR*¹ 21 auocare *fort.* 23 alium *M*
 25 si enim *MR*, sed enim *Oehlerus*

euangelizantium pacem, euangelizantium bona, utique et nationibus euangelizantium, quoniam et: in nomine eius, inquit, nationes sperabunt, Christi scilicet, cui ait: posui te in lumen nationum, est autem euangelium etiam dei
 5 noui, quod uis tunc ab apostolo defensum, iam ergo duo sunt euangelia apud duos deos, et mentitus erit apostolus dicens, quod aliud omnino non est, cum sit et aliud, cum sic suum euangelium defendere potuisset, ut potius demonstraret, non ut unum determinaret. sed fortasse, ut hinc fugias: 'et ideo'.
 10 dices, 'subtexuit: licet angelus de caelo aliter euangelizauerit, anathema sit, quia et creatorem sciebat euangelizaturum'. rursus ergo te implicat. hoc est enim, quo adstringeris: duo enim euangelia confirmare non est eius, qui aliud iam negarit. tamen lucet sensus eius, qui suam praemisit
 15 personam: sed et si nos aut angelus de caelo aliter euangelizauerit. uerbi enim gratia dictum est. ceterum si nec ipse aliter euangelizaturus, utique nec angelus. ita angelum ad hoc nominauit, quo multo magis hominibus non esset credendum, quando nec angelo, [et nec apostolo] non <quo> angelum
 20 ad euangelium referret creatoris. Exinde decurrens ordinem conuersionis suae de persecutore in apostolum scripturam Apostolicorum confirmat, apud quam ipsa etiam epistulae istius materia recognoscitur, intercessisse quosdam, qui dicerent circumcidi oportere et obseruandam esse Moysi legem, tunc
 25 apostolos de ista quaestione consultos ex auctoritate spiritus renuntiasse non esse imponenda onera hominibus, quae patres ipsi non potuissent sustinere. quodsi et ex hoc congruunt Paulo Apostolorum Acta, cur ea respuatis iam apparet, ut

2] Es. 42, 4. 3] Es. 49, 6. 7] cf. Gal. 1, 6. 10] Gal. 1, 8.
 15] ib. 20] cf. Gal. 1, 11—24. 23] cf. Gal. 2, 4; cf. Act. 15, 5.
 25] cf. Act. 15, 28.

3 Christi *R*³, Christus *MR*¹ 4 nationum, est autem *Eng*: nationum. est autem *uulgo* 8 potius demonstraret = *als das vorzüglichere aufzeigte* 9 hinc fugias *M*, fugias hinc *R uulgo* 13 enim *fort. delendum* 14 tamen = *dagegen* 19 et nec apostolo *seclusi*: nec apostolo *R*² *uulgo* quo *addidi* 22 <actorum> Apostolicorum *Pam*

deum scilicet non alium praedicantia quam creatorem nec Christum alterius quam creatoris, quando nec promissio spiritus sancti aliunde probetur exhibita quam de instrumento Actorum, quae utique uerisimile non est ex parte quidem apostolo conuenire, cum ordinem eius secundum ipsius testimonium ostendunt, ex parte uero dissidere, cum diuinitatem in Christo creatoris adnuntiant, ut praedicationem quidem apostolorum non sit secutus Paulus, qui formam ab eis dedocendae legis accepit.

3. Denique ad patrociniū Petri ceterorumque apostolorum ascendisse Hierosolyma post annos quatuordecim scribit, ut conferret cum illis de euangelii sui regula, ne in uacuum tot annis cucurrisset aut curreret, si quid scilicet citra formam illorum euangelizaret. adeo ab illis probari et constabili desiderarat, quos, si quando, uultis Iudaismi magis adfines subintellegi. cum uero nec Titum dicit circumcisum, iam incipit ostendere solam circumcisionis quaestionem ex defensione adhuc legis concussam ab eis, quos propterea falsos et superinducticios fratres appellat, non aliud statuere pergentes quam perseuerantiam legis, ex fide sine dubio integra creatoris, atque ita peruertentes euangelium, non interpolatione scripturae, qua Christum creatoris effingerent, sed retentione ueteris disciplinae, ne legem creatoris excluderent. ergo propter falsos, inquit, superinducticios fratres, qui subintrauerant ad speculandam libertatem nostram, quam habemus in Christo,

2] cf. Act. 1, 5. 10] cf. Gal. 2, 1—2. 16] cf. Gal. 2, 3. 18] cf. Gal. 2, 4. 23] Gal. 2, 4—5.

1 nec *R*, ne *M* 2 quando nec = während doch auch nicht, ut uideatur; sed nescio an lacuna sit statuenda, quam sic uelim expleri: <satis quidem imprudenter,> quando 3 exhibita *M* 8 non sit *MR*, omnino sit *Urs* 11 hierosolyma *M*, Hierosolymam *R* uulgo 12 conferret *M* in *lit.* 13 cucurreret *M* quid *MR*³*G*, qua *R*¹ 15 desiderabat *Lat* quos *Lat*: quod *MR* uult is (*scil. Paulus*) *Iun* (*probat Eng*) 16 uero *om. Pam* 17 ex defensione *MR*³*G*, et defensionem *R*¹ 18 superinducticios *Pam*: superducticios *MR* 24 superinducticios, inquit, falsos *Pam*

ut nos subigerent seruituti, † nec ad horam cessimus subiectioni. intendamus enim et sensui ipsi et causae eius, et apparebit uitiatio scripturae. cum praemittit: sed nec Titus, qui mecum erat, cum esset Graecus, coactus
 5 est circumcidi, dehinc subiungit: propter superinductios falsos fratres et reliqua, contrarii utique facti incipit reddere rationem, ostendens propter quid fecerit quod nec fecisset, [nec ostendisset] si illud, propter quod fecit, non accidisset. denique dicas uelim, si non subintroissent falsi illi
 10 fratres ad speculandam libertatem eorum, cessissent subiectioni? non opinor. ergo cesserunt, quia fuerunt propter quos cederetur. hoc enim rudi fidei et adhuc de legis obseruatione suspensae competeat, ipso quoque apostolo ne in uacuum cucurrisset aut curreret suspecto. itaque frustrandi erant falsi
 15 fratres, speculantes libertatem Christianam, ne ante eam in seruitutem abducerent Iudaismi quam sciret se Paulus non (in) uacuum cucurrisset, quam dexteris ei darent antecessores, quam ex c(ons)ensu eorum in nationes praedicandi munus subiret. necessario igitur cessit ad tempus, et sic ei ratio constat Timotheum circumcidendi et rasos introducendi in templum, quae
 in Actis eduntur, adeo uera, ut apostolo consonent profitenti factum se Iudaeis Iudaeum, ut Iudaeos lucrifaceret, et sub lege agentem propter eos, qui sub lege agerent, sic et propter

3] Gal. 2, 3. 18] cf. Gal. 2, 9. 19] cf. Act. 16, 3. 20] cf. Act. 21, 26. 22] cf. I Cor. 9, 20.

1 ex eis quae succedunt (cf. l. 6—12) apparet Tertullianum in suo apostolicae epistolae exemplari legisse: ad horam cessimus; iudicauit igitur illud nec ante ad horam a Marcione esse interpolatum. quae autem dicit l. 3: et apparebit uitiatio scripturae demonstrant auctorem in antecessoribus dixisse, quomodo apostoli uerba a Marcione sint deprauata. quamobrem sic uelim restitui: seruituti, <ad horam cessimus subiectioni, non, ut mauult Marcion:> nec ad horam sqq. 8 nec ostendisset seclusi 10 cessissent—<ne> subiectioni? opinor Urs 12 cederetur M (in ras. a m. 1) R, cederetur Oehlerus 13 in om. R¹ 15 libertatem R², ueritatem MR¹ ne ante R, negante M 16 sciret se paulus M, Paulus se sciret R in add. H³, om. MR¹ 18 consensu scripsi: censu (ex cōsensu ortum) MR *subiret M (s in ras. a m. 1) R, obiret Lat necessarium R¹ 19 cessitat tempus R¹ 21 eduntur scripsi: educuntur MR¹, edicuntur R² uulgo

superinductos illos, et omnibus nouissime omnia factum, ut omnes lucraretur. si haec quoque intellegi ex hoc postulant, id quoque nemo dubitabit, eius dei et Christi praedicatorum Paulum, cuius legem, quamuis excludens, interim tamen pro temporibus admiserat, statim amoliendam, si nouum deum protulisset. bene igitur, quod et dexteras Paulo dederunt Petrus et Iacobus et Iohannes et de officii distributione pepigerunt, ut Paulus in nationes, illi in circumcisionem, tantum ut meminissent egenorum: et hoc secundum legem creatoris, pauperes et egenos fouentis, sicut in euangelii uestri retractatu probatum est. adeo constat de lege sola fuisse quaestionem, dum ostenditur quid ex lege custodiri conuenerit. 'sed reprehendit Petrum non recto pede incedentem ad euangelii ueritatem'. plane reprehendit, non ob aliud tamen quam ob inconstantiam uictus, quem pro personarum qualitate uariabat, timens eos, qui erant ex circumcisione, non ob aliquam diuinitatis diuersitatem, de qua et aliis in faciem restitisset qui de minore causa conuersationis ambiguae Petro ipsi non pepercit, si quomodo Marcionitae uolunt credi<disset.> De cetero pergat apostolus negans ex operibus legis iustificari hominem sed ex fide, eius dumtamen dei, cuius et lex. nec enim laborasset fidem a lege discernere, quam diuersitas ipsius diuinitatis ultro discreuisset, si fuisset. merito non reaedificabat quae destruxit. destitui autem lex habuit, ex quo uox Iohannis clamauit in eremo: parate uias domini, ut fierent riui et colles et montes repleti et humiliati et tortuosa et aspera in rectitudinem et in campos, id est legis difficultates in

1] cf. I Cor. 9, 22. 6—9] cf. Gal. 2, 9—10. 13] cf. Gal. 2, 11—14. 16] cf. Gal. 2, 12. 17] cf. Gal. 2, 14. 20] cf. Gal. 2, 15—16. 25] Luc. 3, 4. cf. Es. 40, 3—5.

1 superinductios *Pam* 3 dubitauit *M* 5 admoliendam *M* 8 circumcisione *M* 9 lege *M* 12—uenerit *M* in *ras.* 17 diuersitatem *scripsi* (cf. l. 22): peruersitatem *MR* 19 pepercit, si *scripsi*: pepercit. si *MR*¹, pepercit. sed *R*³ *uulgo* credi<disset> *scripsi*: credi. *MR*¹, credi? *R*³ *uulgo*, *Eng totum hunc locum sic restitui uult*: si, quomodo Marcionitae uolunt credi, de Petro pergat apostolus, negans etc. 21 eius dumtamen *scripsi*: eiusdem tamen *MR*

euangelii facilitates. meminerat iam et psalmi esse tempus:
 disrumpamus a nobis uincula eorum et abiciamus a
 nobis iugum ipsorum, ex quo tumultuatae sunt gentes
 et populi meditati sunt inania, adstiterunt reges
 5 terrae et magistratus congregati sunt in unum aduer-
 sus dominum et aduersus Christum ipsius, ut iam ex fidei
 libertate iustificaretur homo, non ex legis seruitute, quia iustus
 ex fide uiuit. quod si propheta Abacuc pronuntiauit, habes
 et apostolum prophetas confirmantem, sicut et Christus. eius
 10 ergo dei erit fides, in qua uiuet iustus, cuius et lex, in qua
 non iustificatur operarius. Proinde si in lege maledictio est,
 in fide uero benedictio, utrumque habes propositum apud
 creatorem: ecce posui, inquit, ante te maledictionem et
 benedictionem. non potes distantiam uindicare — quae etsi re-
 15 rum est, non ideo auctorum — quae ab uno auctore proponitur.
 cur autem Christus factus sit pro nobis maledictio, ipso apostolo
 edocente, manifestum est, quam nobiscum faciat, id est
 secundum fidem creatoris. neque enim quia creator pronuntia-
 uit: maledictus omnis ligno suspensus, ideo uidebitur
 20 alterius dei esse Christus et idcirco a creatore iam tunc in
 lege maledictus. aut quomodo praemaledixisset eum creator,
 quem ignorabat? cur autem non magis competat creatori filium
 suum dedisse maledictioni suae quam illi deo tuo subdidisse
 maledictioni, et quidem pro homine alieno? denique si atrox
 25 uidetur hoc in creatore circa filium, proinde tuo in deo; si
 uero rationale et in tuo, proinde et in meo, et magis in meo.

2] Ps. 2, 3. 3] Ps. 2, 1—2. 6] cf. Gal. 2, 16; 4, 24. 7] Gal.
 3, 11. Hab. 2, 4. 11] cf. Gal. 3, 10. 12] cf. Gal. 3, 9. 13] Deut.
 11, 26. 16] cf. Gal. 3, 13. 19] Deut. 21, 23.

2 disrumpamus a nobis cf. 317, 10 7 iustificaretur *scripsi* (cf. 576,
 26. 29): iustificetur *MR* 8 uiuet *Pam* abacuc *M*, Abacum *R*
 pronuntiauit *M*, praenuntiauit *R uulgo* 14 *parenthesin indicauit: sed nescio*
an inuertendus sit ordo elocutionum 16 *sqg. coniunge*: ipso autem apo-
 stolo edocente, cur... factus sit, manifestum est, quam... faciat *scil.*
apostolus (Eng) 19 ligno *M*, in ligno *R uulgo* 21 aut *scripsi*: et *MR*
 22 ignorabat *scripsi*: ignorat *MR*, ignoraret *Eng* 26 rationale *MR³G*,
 ratio nec lex *R¹*

facilius enim credetur eius esse per maledictionem Christi benedictionem prospexisse homini, qui et maledictionem aliquando et benedictionem proposuerit ante hominem, quam qui neutrum umquam sit apud te professus. 'accipimus igitur benedictionem spiritalem per fidem,' inquit: ex qua scilicet uiuit iustus secundum creatorem. hoc est ergo, quod dico: eius dei fidem esse, cuius est forma gratiae fides. Sed et cum adicit: omnes enim filii estis fidei, ostenditur, quid supra haeretica industria eraserit: mentionem scilicet Abrahae, qua nos apostolus filios Abrahae per fidem adfirmat, secundum quam mentionem hic quoque 'filios fidei' notauit. ceterum quomodo filii fidei? et cuius fidei, si non Abrahae? si enim Abraham deo credit et deputatum est <ei> iustitiae atque exinde pater multarum nationum meruit nuncupari, nos autem, credendo deo magis ***, proinde iustificamur. sicut Abraham, et uitam proinde consequimur, sicut iustus ex fide uiuit: sic fit, ut et supra filios nos Abrahae pronuntiarit, qua patris fidei, et hic filios fidei, per quam Abraham pater nationum fuerat repromissus. ipsum quod fidem a circumcissione reuocabat, nonne Abrahae filios constituere quaerebat, qui in carnis integritate crediderat? denique alterius dei fides ad formam dei alterius non potest admitti, ut credentes iustitiae deputet, ut iustos <ex fide> uiuere faciat, ut nationes filios fidei dicat. totum hoc eius est, apud quem ante iam notum est.

4. Sub eadem Abrahae mentione, dum ipso sensu reuincatur,

4] uerba apostolici Marcionis e Gal. 3, 14 detorta 5] cf. Hab. 2, 4; Gal. 3, 11. 8] Gal. 3, 26. 9] cf. Gal. 3, 7—9. 13] cf. Gen. 15, 6. Gal. 3, 6. 14] cf. Gen. 17, 4—5. 20] cf. Rom. 4, 10. 26] cf. Gal. 3, 14.

1 credetur *scripsi*: crederetur *MR* 4 accipimus *M*, accepimus *R uulgo* 7 fides *scripsi*: fidei *MR* 11 fidei no<b uo>cauit *fort.* 13 ei *addidi* 15 lacunam *signaui*: quam demerendo placentes *supplendum puto* 23 ex fide *addidi* 24 *falsa codicum interpunctione seductus est Pamelius peruersa capitum distinctione quae arcte inter se cohaerent dirimere*: notum est sub eadem . . . reuincatur. 4. adhuc, inquit *uulgo* 26 dum — während doch

adhuc, inquit, secundum hominem dico: dum esse-
 mus paruuli, sub elementis mundi eramus positi
 ad deseruiendum eis. atquin non est hoc humanitus dictum.
 non enim exemplum est, sed ueritas. quis enim paruulus —
 5 utique sensu, quod sunt nationes — non elementis subiectus
 est mundi, quae pro deo suspicit? illud autem fuit, quod
 tum secundum hominem dixit: sed tamentestamentum homi-
 nis nemo spernit aut superordinat. exemplo enim humani
 testamenti permanentis diuinum tuebatur: Abrahae dictae
 10 sunt promissiones et semini eius. non dixit 'seminibus',
 quasi pluribus, sed 'semini' tamquam uni, quod est
 Christus. erubescat spongia Marcionis! nisi quod ex abun-
 danti retracto quae abstulit, cum ualidius sit illum ex his
 reuinci, quae seruauit. cum autem euenit impleri tempus,
 15 misit deus filium suum, utique is, qui etiam ipsorum
 temporum deus est, quibus saeculum constat, qui signa quoque
 temporum ordinauit, soles et lunas et sidera et stellas, qui
 filii denique sui reuelationem in extremitatem temporum et
 disposuit et praedicauit: in nouissimis diebus erit mani-
 20 festus mons domini, et: in nouissimis diebus effun-
 dam de meo spiritu in omnem carnem, secundum Iohalem.
 ipsius erat sustinuisse tempus impleri, cuius erat etiam finis
 temporis sicut initium. ceterum deus ille otiosus nec operati-
 onis nec praedicationis ullius atque ita nec temporis alicuius,
 25 quid omnino egit, quod efficeret tempus impleri et iam implen-
 dum sustineri? si nihil, satis uanum est, ut creatoris tempora

1] Gal. 3, 15; 4, 3. 7] Gal. 3, 15. 9] Gal. 3, 16. 14] Gal.
 4, 4. 19] Es. 2, 2. 20] Ioel 3, 1.

1 remouerat spongia Marcionis uerba apostoli inde α δρωα ανδρωπου
 κ. τ. λ. (c. 3, 15) usque ad ea, quae leguntur c. 4, 3: δε τε ημεν νηκιοι κ.
 τ. λ. hoc uero modo coniungi uerba apostoli, quae coniungi nequeant,
 in sequentibus comprobat auctor 6 suspicit Eng (cf. 580, 19): suscipit
 MR fuit M, facit R 7 tum scripsi: cum MR dixit sed scripsi:
 dixisset MR 10 sunt om. R¹ 11 est Christus M, Christus est R uulgo
 21 meo spiritu M, spiritu meo R uulgo 23 initium in lit. M 25 aut
 iam Lat

sustinuerit seruiens creatori. cui autem rei misit filium suum? ut eos, qui sub lege erant. redimeret — hoc est ut efficeret tortuosa in uiam rectam et aspera in uias leues secundum Esaiam, ut uetera transirent et noua orirentur: lex noua ex Sion et sermo domini ex Hierusalem — et ut adoptionem filiorum acciperemus, utique nationes, quae filii non eramus. et ipse enim erit lux nationum et in nomine eius nationes sperabunt. itaque ut certum esset nos filios dei esse, misit spiritum suum in corda nostra clamantem: abba, pater. in nouissimis enim, inquit, diebus effundam de meo spiritu in omnem carnem. cuius gratia, nisi cuius et promissio gratiae? quis pater, nisi qui et factor? post has itaque diuitias non erat reuertendum ad infirma et mendica elementa. elementa autem apud Romanos quoque etiam primae litterae solent dici. non ergo per mundialium elementorum derogationem a deo eorum auertere cupiebat, — etsi dicendo supra: ‘si ergo his, qui in natura sunt dei, seruitis,’ physicae, id est naturalis, superstitionis elementa pro deo habentis suggillat errorem, nec sic tamen elementorum deum taxans — sed quae uelit intellegi elementa, primas scilicet litteras legis, ipse declarat: dies obseruatis et menses et tempora et annos. et sabbata, ut opinor, et caenas puras et ieiunia et dies magnos. cessare enim ab his quoque, sicut et circumcissione, oportebat ex decretis creatoris, qui et per Esaiam: neomenias uestras et sabbata et diem magnum non sustinebo, ieiunium et ferias et caerimonia uestra odit anima mea; et per Amos: odi, reieci caerimonia

2] Gal. 4, 5. 3] Es. 40, 4. 4] cf. II Cor. 5, 17; Es. 43, 19; 65, 17. Es. 2, 3. 5] Gal. 4, 5. 7] Es. 49, 6. Es. 42, 4. 9] Gal. 4, 6. 10] Ioel 3, 1. 14] cf. Gal. 4, 9. 17] uerba apostolici Marcionis e Gal. 4, 8 detorta 21] Gal. 4, 10. 25] Es. 1, 13—14. 27] Am. 5, 21.

2 *parenthesin indicauit* 3 uias leues (= ὁδοὺς λεῖα) *Iun*: uias lenes *MR* 7 erit lux *MF*, lux erit *R uulgo* 8 esset *R²*, est et *MR¹* 17 *parenthesin indicauit* in *MR*, non *Pam* 19 suggillat *MR*, sugillabat *Pam* 20 taxans. sed *uulgo* 22 annos et *uulgo* 26 caerimonia uestra *MR*, caerimonia uestras *Pam N*

monias uestras, et non odorabor in frequentiiis uestris; item per Osee: auertam uniuersas iocunditates eius et caerimonia eius et sabbata et neomenias eius et omnes frequentias eius. 'quae ipse constituerat,' inquis, 'erasit?'
 5 magis quam alius; aut si alius, ergo ille adiuuit sententiam creatoris, auferens quae et ille damnauerat. sed non huius loci quaestio, cur leges suas creator infregerit. sufficit, quod infracturum probauimus, ut confirmetur nihil apostolum aduersus creatorem determinasse, cum et ipsa amolitio legis a creatore
 10 sit. Sed ut furibus solet aliquid excidere de praeda in indicium, ita credo et Marcionem nouissimam Abrahae mentionem dereliquisse, nulla magis auferenda, etsi ex parte conuertit. si enim Abraham duos liberos habuit, unum ex ancilla et alium ex libera, sed qui ex ancilla carnaliter natus est,
 15 qui uero ex libera per repromissionem, — quae sunt allegorica (id est aliud portendentia); haec sunt enim duo testamenta (siue 'duae ostensiones'. sicut inuenimus interpretatum): unum a monte Sina in synagogam Iudaeorum secundum legem generans in seruitutem, alium super
 20 omnem principatum generans uim dominationem et omne nomen quod nominatur, non tantum in hoc aeuo sed et in futuro, in quam repromisimus sanctam ecclesiam, quae est mater nostra — ideoque adicit: propter quod, fratres, non sumus ancillae filii, sed liberae, utique mani-
 25 festauit et Christianismi generositatem in filio Abrahae ex libera nato allegoriae habere sacramentum, sicut et Iudaismi seruitutem legalem in filio ancillae, atque ita eius dei esse utramque dis-

2] Os. 2, 11. 13—23] uerba apostolici Marcionis e Gal. 4, 22—24. 26 et Eph. 1, 21 consarcinata et detorta 23] Gal. 4, 31.

1 odorabor *Pam*: adorabor *MR* 3 caerimonia *MR*, caerimonias *Pam* 5 aut *MR*¹, at *R*³ 10 ut *MR*¹, et *R*³ 12 nulla—auferenda *Eng*: nullam—auferendam *MR* conuertit *M* (tit in ras.) *R*, conuerit *Lat* 15 *parenthesin* indicaui 19 alium *MR*, aliud *Rig* 22 quam *Urs*: quem *MR* 23 uerba quae est mater nostra, quae in *MR paulo supra post* in futuro leguntur, huc transtulit *Eng*

positionem, apud quem inuenimus utriusque dispositionis deliniationem. ipsum quod ait: qua libertate Christus nos manumisit, nonne eum constituit manumissorem, qui fuit dominus? alienos enim seruos nec Galba manumisit, facilius liberos soluturus. ab eo igitur praestabitur libertas, apud quem 5 fuit seruitus legis. et merito non decebat manumissos rursus iugo seruitutis, id est legis, adstringi, iam psalmo adimpleto: disrumpamus uincula eorum et abiciamus a nobis iugum ipsorum, postquam archontes congregati sunt in unum aduersus dominum et aduersus Christum 10 ipsius. de seruitute igitur exemptis ipsam seruitutis notam eradere perseuerabat, circumcisionem, ex praedicationis scilicet prophetae auctoritate, memor dictum per Hieremiam: et circumcidimini praeputia cordis uestri; quia et Moyses: circumcidetis duricordiam uestram, id est non carnem. 15 denique si circumcisionem ab alio deo ueniens excludebat, cur etiam praeputiatiorem negat quicquam ualere in Christo sicut et circumcisionem? praeferre enim debebat aemulam eius, quam expugnabat, si ab aemulo circumcisionis deo esset. porro, quia et circumcisio et praeputiatio uni deo deputabantur, 20 ideo utraque in Christo uacabant propter fidei praelationem, illius fidei, de qua erat scriptum: et in nomine eius nationes credent, illius fidei, quam dicendo per dilectionem perfici sic quoque creatoris ostendit. siue enim dilectionem dicit quae in deum, et hoc creatoris est: diliges deum ex toto 25 corde tuo et ex tota anima tua et ex totis uiribus tuis, siue quae in proximum, et: proximum tuum tam-

2] Gal. 5, 1. 8] Ps. 2, 3. 9] Ps. 2, 1—2. 11] cf. Gal. 5, 2. 13] Hier. 4, 4. 15] Deut. 10, 16. 17] cf. Gal. 5, 6. 22] Es. 42, 4. 23] cf. Gal. 5, 6. 25] Deut. 6, 5. 27] Leu. 19, 18.

2 delineationem *R*³, declinationem *MR*¹ nos *Pam*: uos *MR* 4 nec *Iun*: ne *MR* 5 soluturus *R*³, solutos *MR*¹ 6 merito. non *uulgo* 7 id est *MR*³*G*, uel *R*¹ 11 exemptis *scripsi*: exemptos *MR* 12 eadere *susp.* *Eng*, tuens *supra* exemptos 18 et circumcisionem *MR*³*G*, ex circumcisione *R*¹ 21 uacabant *M*, uacabat *R* 27 et: proximum *Eng*: et proximum *uulgo*

quam te creatoris est. Qui autem turbat uos iudicium feret. a quo deo? ab optimo? sed ille non iudicat. a creatore? 'sed nec ille damnabit adsertorem circumcisionis'. quodsi non erit alius, qui iudicet, nisi creator, iam ergo non damnabit
 5 legis defensores nisi quia ipse eam cessare constituit. quid nunc, si et confirmat illam ex parte, qua debet? tota enim, inquit, lex in uobis adimpleta est: diliges proximum tuum tamquam te. aut si sic uult intellegi 'adimpleta est', quasi iam non adimplenda, ergo non uult, diligam proximum
 10 tamquam me, ut et hoc cum lege cessauerit? sed perseuerandum erit semper in isto praecepto. ergo lex creatoris etiam ab aduersario probata est, nec dispendium, sed compendium ab eo consecuta est, redacta summa in unum iam praeceptum. sed nec hoc alii magis competit quam auctori. atque adeo
 15 cum dicit: onera uestra inuicem sustinete, et sic adimplebitis legem Christi, si hoc non potest fieri nisi quis diligat proximum sibi tamquam se, apparet: diliges proximum tibi tamquam te, per quod auditur: inuicem onera uestra portate, Christi esse legem, quae sit creatoris, atque
 20 ita Christum creatoris esse, dum Christi est lex creatoris. Erratis, deus non deridetur. atquin derideri potest deus Marcionis, qui nec irasci nouit nec ulcisci. quod enim seuerit homo, hoc et metet. ergo retributionis et iudicii deus intentat. bonum autem facientes non fatigemur et: dum
 25 habemus tempus, operemur bonum. nega creatorem bonum facere praecepisse, et diuersa doctrina sit diuersae diuinitatis. porro si retributionem praedicat, ab eodem erit et corruptionis messis et uitae. tempore autem suo metemus, quia et

1] Gal. 5, 10. 6] Gal. 5, 14. 7] cf. Leu. 19, 18. 15] Gal. 6, 2. 20] Gal. 6, 7. 22] Gal. 6, 7. 24] Gal. 6, 9. Gal. 6, 10. 27] cf. Deut. 32, 35. cf. Gal. 6, 8. 28] Gal. 6, 9.

4 damnabit *R*³, damnauit *MR*¹ 5 quia *M*, qui *R* 6 qua *R*³, quia *MR*¹ ex parte? quia debet. *mauult Eng* 9 diligam *M*, ut diligam *R uulgo* 10 cessauerit. sed *uulgo* 17 sibi *MR*, suum *Pam* 18 tibi *MR*, tuum *Pam* 21 deridetur *R*, irridetur *M* 22 seuerit *MR*, seminauerit *Pam N*

Ecclesiasticus: tempus, inquit, omni rei. Sed et mihi, famulo creatoris, mundus crucifixus est, non tamen deus mundi, et ego mundo, non tamen deo mundi. mundum enim quantum ad conuersationem eius posuit, cui renuntiando mutuo transfigimur et inuicem morimur. [persecutores uocat Christi.] 5 cum uero adicit stigmata Christi in corpore suo gestare se — utique corporalia compedum — iam non putatiuam, sed ueram et solidam carnem professus est Christi, cuius stigmata corporalia ostendit.

Ad Corinthios prima 5. Praestructio superioris epistolae ita duxit, ut de 10 titulo eius non retractauerim, certus et alibi retractari eum posse, communem scilicet et eundem in epistulis omnibus. quod non utique salutem praescribit eis, quibus scribit, sed gratiam et pacem, non dico: quid illi cum Iudaico adhuc more, destructori Iudaismi? — nam et hodie Iudaei in pa- 15 cis nomine appellant et retro in scripturis sic salutabant — sed intellego illum defendisse officio suo praedicationem creatoris: quam maturi pedes euangelizantium bona, euangelizantium pacem. euangelizatur enim bonorum, id est gratiae dei pacem, quam praerendam sciebat. haec cum a 20 deo patre nostro et domino Iesu adnuntians communibus nominibus utatur competentibus nostro quoque sacramento, non puto dispici posse, quis deus pater et dominus Iesus praedicetur nisi ex accidentibus, cui magis competant. primo quidem

1] Eccl. 3, 17. Gal. 6, 14. 6] cf. Gal. 6, 17. 14] cf. I Cor. 1, 3. 18] Rom. 10, 15. cf. Es. 52, 7. 20] cf. Phil. 4, 7. cf. I Cor. 1, 3.

1 Ecclesiastes *Pam* omni *M*, erit omni *R* *uulgo* mihi, (inquit) *fort.* 2 mundi *MR*³, mundo *R*¹ 5 persecutores uocat Christi *seclusi* 6 stigmata *R*³, signata *MR*¹ 7 compedum *scripsi*: competunt *MR* 10 EXPLICIT AD GALATAS; INCIPIT AD CORINTHIOS I *M*, de epistula ad corinthios prima *RF*⁷ 12 *in (ex m a m. 1) M* omnibus, quod *uulgo* 14 pacem. non *uulgo* 15 destructori *R*, destructore *MF* *parenthesin indicauit* 16 salutabant. sed *uulgo* 19 euangelizatur *Eng*: euangelizator *MR* 20 pacem quam *MR*¹, paci eam *R*³ haec *scil. gratiam et pacem (cf. supra l. 14)* 23 dispici *R*, despici *M* 24 accidentibus *M*, accedentibus *R*

patrem deum praescribo non alium agnoscendum quam et hominis et uniuersitatis creatorem et institutorem; porro patri etiam domini nomen accedere ob potestatem, quod et filius per patrem capiat; dehinc gratiam et pacem non solum eius esse, a quo praedicabantur, sed (et) eius, qui fuerit offensus. nec gratia enim fit nisi offensae nec pax nisi belli. et populus autem per disciplinae transgressionem et omne hominum genus per naturae dissimulationem et deliquerat et rebellauerat aduersus creatorem. deus autem Marcionis et quia ignotus non potuit offendi et quia nescit irasci. quae ergo gratia a non offenso? quae pax a non rebellato? Ait crucem Christi stultitiam esse perituris, uirtutem autem et sapientiam dei salutem consecuturis, et ut ostenderet, unde hoc eueniret, adicit: scriptum est enim: perdam sapientiam sapientium et prudentiam prudentium iritam faciam. si haec creatoris sunt et ad causam crucis pertinent stultitiam deputatam, ergo et crux et per crucem Christus ad creatorem pertinebit, a quo praedicatum est quod ad crucem pertinet. aut si creator, qua aemulus, idcirco sapientiam abstulit, ut crux Christi, scilicet aduersarii. stultitia deputetur, equomodo potest aliquid ad crucem Christi non sui creator pronuntiasse, quem ignorabat, cum praedicabat? sed et cur apud deum optimum et profusae misericordiae alii salutem referunt, credentes crucem uirtutem et sapientiam dei esse, alii perditionem, quibus Christi crux stultitia reputatur? si non, creatoris est aliquam et populi et humani generis offensam detrimento sapientiae atque prudentiae multasse. hoc sequentia confirmabunt, cum dicit:

8] cf. Rom. 1, 16—27. 11] cf. I Cor. 1, 18. 13] I Cor. 1, 19; cf. Es. 29, 14.

1 deum *scripsi*: dominum *MR* 3 accedere *R*, accederet *MF* 5 et *addidi* 8 rebellauerat *R*³, debellauerat *MR*¹ 11 ait *R*³, aut *MR*¹ 13 adicit *R*³, aliquid *MR*¹ 16 et <quae> ad *Pam* stultitiam *MR*¹, stultitiae *R*³ *uulgo* deputatam *Eng*: deputat *MR Pam* 20 equomodo *Oehlerus*: et quomodo *MR* 22 deum *scripsi*: dominum *MR* 25 *signum interrogationis posui* si non, (= si δὲ μή; *mente supple*: apud deum optimum alii salutem referunt alii perditionem) creatoris *scripsi*: si non creatoris *uulgo* 26 populi *MR*³*G*, populo *R*¹ 27 multasse? hoc *uulgo*

nonne infatuauit deus sapientiam mundi? cumque et hic adicit, quare: quoniam in dei sapientia non intellexit mundus per sapientiam deum, boni duxit deus per stultitiam praedicationis saluos facere credentes. sed prius de mundo disceptabo, quatenus subtilissimi haeretici hic uel maxime mundum per dominum mundi interpretantur, nos autem hominem qui sit in mundo intellegimus, ex forma simplici loquelae humanae, qua plerumque id, quod continet, ponimus pro eo, quod continetur: 'circus clamauit' et 'forum locutum est' et 'basilica fremuit', id est qui in his locis rem egerunt. igitur quia homo, non deus mundi in sapientia non cognouit deum, (in) qua cognoscere debuerat, et Iudaeus in sapientia scripturarum et omnis gens in sapientia operum, ideo deus idem, qui sapientia (in sapientia) sua non erat ad cognitus, statuit sapientiam hominum stultitia repercutere, saluos faciendo credentes quosque in stultam crucis praedicationem. quoniam Iudaei signa desiderant, qui iam de deo certi esse debuerant, et Graeci sapientiam quaerunt, qui suam scilicet, non dei sapientiam sistunt. ceterum si nouus deus praedicaretur, quid deliquerant Iudaei signa desiderantes, quibus crederent, aut Graeci sapientiam sectantes, cui magis crederent? ita et remuneratio ipsa in Iudaeos et Graecos et zeloten deum confirmat et iudicem, qui ex retributione aemula et iudice infatuauerit sapientiam mundi. quodsi eius sunt et causae, cuius adhibentur scripturae, ergo de creatore tractans apostolus non intellecto creatori utique docet intellegendo. etiam quod scandalum Iudaeis praedicat Christum, prophetiam super illo consignat creatoris dicentis per Esaiam: ecce posui

1] I Cor. 1, 20. 2] I Cor. 1, 21. 11] cf. ib. 14] cf. I Cor. 1, 20. 15] cf. I Cor. 1, 21. 16—18] I Cor. 1, 22. 24] cf. I Cor. 1, 20. 27] cf. I Cor. 1, 23. 28] Rom. 9, 33. cf. Es. 8, 14; 28, 16.

2 sapientia *R*, sapientiam *M* 3 deum *Pam*: dominum *MR* 5 quatinus *M* 12 (in) qua scripsi: quam *MR*¹, quem *R*³ uulgo 14 sapientia (scil. hominum; cf. supra l. 3: per sapientiam) (in sapientia) sua *Eng*: sapientia sua *MR*¹, (in) sapientia *R*³*G* ad cognitus *M*, agnitus *R* 22 zelote *M* 23 retributione *MR*³*G*, tributione *R*¹ 26 creatori—intellegendo *M*, creatore—intellegendo *R*, creatorem—intellegendum *Oehlerus*

in Sion lapidem offensionis et petram scandali. 'petra autem fuit Christus' etiam Marcion seruat. quid est autem stultum dei sapientius hominibus, nisi crux et mors dei? quid infirmum dei fortius hominibus, nisi natiuitas et caro dei? ceterum si nec natus ex uirgine Christus nec carne constructus ac per hoc neque crucem neque mortem uere perpessus est, nihil in illo fuit stultum et infirmum, nec iam stulta mundi elegit deus, ut confundat sapientia, nec infirma mundi elegit deus, ut confundat fortia, nec inhonesta et minima et contemptibilia, quae non sunt, id est quae non uere sunt, ut confundat quae sunt, id est quae uere sunt. nihil enim a deo dispositum uere modicum et ignobile et contemptibile, sed quod ab homine. apud creatorem autem iam uetera stultitiae et infirmitati et inhonestati et pusillitati et contemptui deputari possunt. quid stultius, quid infirmius, quam sacrificiorum cruentorum et holocaustomatum nidorosorum a deo exactio? quid infirmius, quam uasculorum et grabattorum purgatio? quid inhonestius, quam carnis iam erubescens alia dedecoratio? quid tam humile, quam talionis indictio? quid tam contemptibile, quam ciborum exceptio? totum, quod sciam, uetus testamentum omnis haereticus inridet. stulta enim mundi elegit deus, ut confundat sapientia — Marcionis deus nihil tale, quia nec aemulatur contraria contrariis redarguere — ne gloriatur omnis caro, ut, quemadmodum scriptum est: qui gloriatur, in deo gloriatur. in quo? utique in eo, qui hoc praecepit. nisi creator praecepit, ut in deo Marcionis gloriemur.

1] I Cor. 10, 4. 3—4] I Cor. 1, 25. 7] I Cor. 1, 27—28. 16] cf. Leu. 6, 14—18 et 6, 9—13. 17] cf. Leu. 15, 12. 4. 26. 19] cf. Exod. 21, 24. 20] cf. Leu. 11, 2—44. 21] I Cor. 1, 27. 23] I Cor. 1, 29. 31. cf. Hier. 9, 23—24.

3 mors dei *M*, mors Christi *R uulgo* 4 hominibus *scripsi*: homini *MF*, homine *R* 8 sapientia *R*³, sapientiam *MR*¹ 12 uere *MR*¹, <est> uere *R*³ *uulgo* 13 autem iam *Eng*: aut etiam *MF*, autem etiam *R uulgo* 16 holocaustomatum nidorosorum *R*³, holocaustomata idolorum *MR*¹ 17 grabattorum *MF*, grabattorum *R uulgo* 22 sapientia *R*³, sapientiam *MR*¹ *parenthesin indicauit* 23 contrariis *R*³, a contrariis *MR*¹ 25 deo *MR*, domino *FPam N* 26 in deo *R*³, in deum *MR*¹

6. Igitur per haec omnia ostendit, cuius dei sapientiam loquatur inter perfectos, eius scilicet, qui sapientiam sapientium abstulerit et prudentiam prudentium inritam fecerit, qui infatuauerit sapientia mundi, stulta eligens eius et disponens in salutem. hanc dicit sapientiam in occulto fuisse, quae fuerit in stultis et in pusillis et (in) inhonestis, quae latuerit etiam sub figuris, allegoriis et aenigmatibus, reuelanda postmodum in Christo, posito in lumen nationum a creatore promittente per Esaiiae uocem patefacturum se thesauros inuisibiles et occultos. nam ut absconderit aliquid is deus, qui nihil egit omnino, in quod aliquid abscondisse existimaretur, satis incredibile. ipse si esset, latere non posset, nedum aliqua eius sacramenta. creator autem tam ipse notus quam et sacramenta eius, palam scilicet decurrentia apud Israhel, sed de significantiis obumbrata, in quibus sapientia dei delitescibat. inter perfectos narranda suo in tempore, proposita uero in proposito dei ante saecula. cuius et saecula, nisi creatoris? si enim et saecula temporibus structa sunt, tempora autem diebus et mensibus et annis compinguntur, dies porro et menses et anni solibus et lunis et sideribus creatoris signantur in hoc ab eo positus, — et erunt enim, inquit, in signa mensium et annorum — apparet et saecula creatoris esse et omne. quod ante saecula propositum dicatur, non alterius esse, quam cuius et saecula. aut probet dei sui saecula Marcion; ostendat et mundum ipsum, in quo saecula deputentur, uas quodammodo temporum, et signa aliqua uel organa eorum. si nihil demonstrat, reuertor, ut et illud dicam: cur autem ante saecula crea-

1] cf. I Cor. 2, 6. 2] cf. Es. 29, 14. 4] cf. I Cor. 1, 20. 5] cf. I Cor. 2, 7. 8] cf. Es. 49, 6. 9] cf. Es. 45, 8. 16] cf. I Cor. 2, 7. 21] Gen. 1, 14. 23] cf. I Cor. 2, 7. 27] cf. ib.

2 sapientum *R*³. sapientum *MR*¹ 6 in *addidi* 7 allegoriis *Pam* (cf. 589, 9): allegoricis *MR* 10 egit *R*, legit *MF* 16 in proposito *MR*³, in proposita *R*¹ 26 organa eorum *scripsi*: ortaneorum *MR*, ortum eorum *R*³ (*in mg.*), notas eorum *Urs*, ordinem eorum *Oehlerus*

toris proposuit gloriam nostram? posset uideri eam ante saecula proposuisse, quam introductione saeculi reuelasset. at cum id facit paene iam totis saeculis creatoris productis, uane ante saecula proposuit et non magis intra saecula quod reuelaturus
 5 erat paene post saecula. non enim eius est festinasse in proponendo, cuius est retardasse in reuelando. creatori autem competit utrumque: et ante saecula proposuisse et in fine saeculorum reuelasse, quia et quod proposuit et reuelauit medio spatio saeculorum in figuris et aenigmatibus et alle-
 10 goriis praeministravit. sed quia subicit de gloria nostra, quod eam nemo ex principibus huius aevi scierit, ceterum si scissent, numquam dominum gloriae crucifixissent, argumentatur haereticus principes huius aevi dominum ***³, alterius scilicet dei Christum, crucifixerit, ut et hoc in ipsum redigat crea-
 15 torem. porro cui supra ostenderimus, quibus modis gloria nostra a creatore sit † deputanda, praedudicatum esse debet eam, quae in occulto fuerit apud creatorem, merito igno(r)tam etiam ab omnibus uirtutibus et potestatibus creatoris, quia nec famulis liceat consilia nosse dominorum, nedum illis apo-
 20 statis angelis ipsique principi transgressionis, diabolo, quos magis extraneos fuisse contenderim ob culpam ab omni conscientia dispositionum creatoris. sed iam nec mihi competit 'principes huius aevi' uirtutes et potestates interpretari creatoris, quia ignorantiam illis adscribit apostolus. Iesum

10—12] cf. I Cor. 2, 8. 24] cf. Matth. 4, 1—11.

6 est *scripsi*: et *MR* 7 proposuisse *R*³, profuisse *MR*¹ 8 et (*prius*) = *etiam*; *coniunge cum* praeministravit 13 principes *MR*¹, <quod> principes *R*³ *uulgo lacunam signaui*: dominum <eius intellegendum, creatorem, qui gloriae dominum> *supplendum censeo* (cf. l. 14 et 590, 8: iam nec in cruce eum figere potuit creator; cf. *etiam* 638, 18), *Eng sic putat supplendum*: huius aevi <malos angelos (sive uirtutes et potestates) creatoris non esse, qui gloriae> dominum (cf. l. 22: nec mihi competit et 590, 16) 14 crucifixerit *scripsi*: cruci eum fixerint *MR*¹, cruci confixerint *R*³ *uulgo* et hoc *R*³, hoc et *MR*¹ redigat *MR*¹, recidas *R*³ *uulgo* 15 ostenderimus *MR*, ostendimus *Pam* 16 cleptanda *fort.*, depalata *Eng* 17 ignoratam *scripsi*: ignotam *MR* 18 ab omnibus *MR*, ab hominibus *Rig*, abominationibus *Eng*

enim et secundum nostrum euangelium diabolus quoque in temptatione cognouit, et secundum commune instrumentum spiritus nequam sciebat eum sanctum dei esse et Iesum uocari et in perditionem eorum uenisse. etiam parabola fortis illius armati, quem alius ualidior oppressit et uasa eius occupauit, ***, si in creatoris accipitur apud Marcionem, iam nec ignorasse ultra potuit creator dominum gloriae, dum ab eo opprimitur, nec in cruce eum figere, aduersus quem ualere non potuit, et superest, ut — secundum me quidem credibile sit — scientes uirtutes et potestates creatoris dominum gloriae, Christum suum, crucifixerint, qua desperatione et malitiae redundantia serui quoque scelestissimi dominos suos interficere non dubitant; scriptum est enim apud me satanam in Iudam introisse. secundum autem Marcionem nec apostolus hoc loco patitur ignorantiam adscribi uirtutibus creatoris in gloriae dominum, quia scilicet non illas uult intellegi principes huius aevi. quod si non uidetur de spiritalibus dixisse principibus, ergo de saecularibus dixit, de populo principali, utique non inter nationes, de ipsis archontibus eius, de rege Herode, etiam de Pilato, et quo maior principatus huius aevi, Romana dignitas praesidebat. ita et cum destruuntur argumentationes diuersae partis, nostrae expositiones aedificantur. sed uis adhuc gloriam nostram dei tui esse et apud eum in occulto fuisse. et quare adhuc eodem et deus instrumento et apostolus nititur? quid illi cum sententiis prophetarum ubique? quis enim cognouit

3] cf. Luc. 4, 34. 4] cf. Luc. 11, 21–22. 13] cf. Luc. 22, 3. 25] Es. 40, 13. cf. I Cor. 2, 16.

1 enim scripsi: autem *MR* 4 eorum *scil. diaboli et spirituum nequam, nisi malis supra rescribere*: sciebant 5 oppressit *R³* (cf. 512, 9): obrepsit *MR¹* 6 lacunam signaui: si in diaboli accipitur (*scil. parabolam*), testis est et ipsa cogniti ab illo domini uel similia intercidisse *puto* creatoris *MR*, creatorem *Urs* 7 dominum scripsi: deum *MR* 9 *parenthesin indicaui*: ut secundum me quidem credibile sit, <ut> *Eng* 10 dominum scripsi: deum *MR* 11 crucifixerint *MR¹*, crucifixisse *R³* uulgo 13 satanam *M* 21 argumentationes *Gcl*: argumentatione *MR* 24 et deus (*add. in mg. n. 1*) *M*

sensum domini, et quis illi consiliarius fuit? Esaias est. quid illi etiam cum exemplis dei nostri? nam quod architectum se prudentem adfirmat, hoc inuenimus significari depalatore disciplinae diuinae a creatore per Esaiam: auferam enim, inquit, a Iudaea inter cetera et sapientem architectum. et numqui non ipse tunc Paulus destinabatur, de Iudaea, id est de Iudaismo, auferri habens in aedificationem Christianismi, positurus unicum fundamentum, quod est Christus? quia et de hoc per eundem prophetam creator: ecce ego, inquit, inicio in fundamenta Sionis lapidem pretiosum, honorabilem, et qui in eum crediderit non confundetur. nisi si structorem se terreni operis deus profitebatur, ut non de Christo suo significaret, qui futurus esset fundamentum credentium in eum. super quod prout quisque superstruxerit, dignam scilicet uel indignam doctrinam, si opus eius per ignem probabitur, si merces illi per ignem rependetur, creatoris est, quia per ignem iudicatur nostra superaedificatio, utique sui fundamenti, id est sui Christi. Nescitis quod templum dei sitis et in uobis inhabitet spiritus dei? si homo et res et opus et imago et similitudo — et caro per terram et anima per afflatum — creatoris est, totus ergo in alieno habitat deus Marcionis, si non, creatoris sumus templum. quod si templum dei quis uitiauerit, uitiabitur, utique a deo templi. ultorem intentans creatorem intentauit. stulti estote, ut sitis sapientes. quare? sapientia enim huius mundi stultitia est penes deum. penes quem

2] cf. I Cor. 3, 10. 4] cf. Es. 3, 1—3. 9] Es. 23, 16. 14] cf. I Cor. 3, 13—15. 17] cf. I Cor. 3, 13. 18] I Cor. 3, 16. 23] I Cor. 3, 17. 25] I Cor. 3, 18. I Cor. 3, 19.

1 Esaias *scripsi*: Esaias *MR* 6 numqui non *scripsi*: numquid *MR* 10 inicio *R*, inicio *M* 12 nisi si *R*¹, nisi *MR*³ 14 eum, super *uulgo* 17 indicatur *R*³ *mg* nostra *Eng*: uestra *MR* 20 *parenthesin indicauit* 21 totus *Rig*: tutus *MR*¹, tuus *R*³ 22 Marcion *R*³ si non (= si δε μή; *supple mente*: in alieno habitat deus Marcionis), creatoris *scripsi*: si non creatoris *uulgo* 24 intemptans *MF* intentauit *Eng*: intentabit *MR*³*F*, intentabis *R*¹

deum? si nihil nobis et ad hunc sensum pristina praeiudicauerunt, bene, quod et hic adstruit: scriptum est enim: deprehendens sapientes in nequitia illorum; et rursus: dominus scit cogitationes sapientium, quod sint superuacuae. in totum enim praescriptum a nobis erit nulla illum ⁵ sententia uti potuisse eius dei, quem destruere deberet, si non illi doceret. ergo, inquit, nemo gloriatur in homine, et hoc secundum creatoris disciplinam: miserum hominem, qui spem habet in hominem et: bonum est fidere in deo, quam fidere in hominibus; ita et gloriari. ¹⁰

7. Et occulta tenebrarum ipse inluminabit, utique per Christum, qui Christum in lumen nationum repromisit quique se lucernam pronuntiauit scrutantem renes et corda. ab illo erit et laus unicuique, a quo et contrarium laudis, ut a iudice. certe, inquis, uel hic mundum deum mundi interpretatur ¹⁵ dicendo: spectaculum facti sumus mundo, et angelis et hominibus, quia, si mundum homines mundi significasset, non etiam homines postmodum nominasset. immo, ne ita argumentareris, prouidentia spiritus sancti demonstrauit, quomodo dixisset: spectaculum facti sumus mundo, dum angelis, ²⁰ qui mundo ministrant, et hominibus, quibus ministrant. uerebatur nimirum tantae constantiae uir, ne dicam spiritus sanctus, praesertim ad filios scribens, quos in euangelio generauerat, libere deum mundi nominare, aduersus <quem> nisi exerte non posset uideri praedicare. non defendo secundum legem ²⁵

2] I Cor. 3, 19. cf. Iob 5, 13. 3] I Cor. 3, 20. cf. Ps. 93, 11.
7] I Cor. 3, 21. 8] Hier. 17, 5. 9] Ps. 117, 8. 11] cf. I Cor. 4, 5.
12] cf. Es. 42, 6. 13] cf. Prou. 20, 27. Hier. 11, 20. cf. I Cor. 4, 5. 16] I Cor. 4, 9. 23] cf. I Cor. 4, 15.

1 ad hunc *Gel*: adhuc *MR* 3 deprehendens *MR*¹, deprehendes *R*³
10 hominibus *MB*, homine *Pam* 12 in lumen nationum *scripsi*: inluminatationum *M*, illuminationem *R uulgo* quique se *scripsi*: quoque se *MF*, se quoque *R uulgo* 13 renes et corda *M*, corda et renes *R uulgo*
17 hominibus, quia *Urs*: hominibus. qui *MR* 19 quomodo *MR*¹, quidnam *R*³ *reliqui praeter Oehlerum* 24 quem *add. R*³, *om. MR*¹

creatoris displicuisse illum, qui mulierem patris sui habuit — communis et publicae religionis secutus sit disciplinam —: sed cum eum damnat dedendum satanae, damnatoris dei praeco est. uiderit et quomodo dixerit: in interitum carnis, ut
 5 spiritus saluus sit in die domini, dum et de carnis interitu et de salute spiritus iudicabit et 'auferrit' iubens 'malum de medio' creatoris frequentissimam sententiam commemorauerit. Expurgate uetus fermentum, ut sitis noua consparsio, sicut estis azymi. ergo azymi figurae erant nostrae
 10 apud creatorem. sic et pascha nostrum immolatus est Christus. quare pascha Christus, si non pascha figura Christi per similitudinem sanguinis salutaris pecoris et Christi? quid nobis et Christo imagines induit sollemnium creatoris, si non erant nostrae? Auertens autem nos a fornicatione manifestat
 15 carnis resurrectionem. corpus, inquit, non fornicationi, sed domino, et dominus corpori, 'ut templum deo et deus templo'. templum ergo deo peribit et deus templo? atquin uides: quem deus suscitauit et nos suscitabit, in corpore quoque suscitauit, quia corpus domino et dominus corpori.
 20 et bene quod aggerat: nescitis corpora uestra membra esse Christi? quid dicet haereticus? membra Christi non resurgent, quae nostra iam non sunt? empti enim sumus magno. plane nullo, si phantasma fuit Christus nec habuit ullam substantiam corporis, quam pro nostris corporibus dependeret. ergo et

1] cf. I Cor. 5, 1. 2] cf. ib. 3] cf. I Cor. 5, 5. 4] I Cor. 5, 5. 6] cf. I Cor. 5, 2. 13 (cf. Deut. 13, 5; 17, 7; 22, 24). 8] I Cor. 5, 7. 10] ib. 14] cf. I Cor. 6, 12—20. 15] I Cor. 6, 13. 16] a Marcione coll. I Cor. 6, 19 addita 18] cf. I Cor. 6, 14. 20] I Cor. 6, 15. 22] cf. I Cor. 6, 19. cf. I Cor. 6, 20.

1 displicuisse <ei> illum fort. *parenthesin indicauit Eng* 6 salutes *M* 8 consparsio *M*, conspersio *R uulgo* 10 sic scil. *figurate* 11 pascha, Christus *R³*, pascha christi *MR¹* 12 pecoris et *scripsi*: et pecoris *MR*, et pecoris <et> *Eng* 13 induit *Urs*: imbuit *MR* 17 ergo deo *R*, ergo dei *M* templo. atquin *uulgo* 18 quem *MR*, qui *Pam* deus *scripsi*: dominus *MR*, dominum *Pam* suscitauit, et nos suscitabit; in *uulgo intellege*: (*eum*) quem deus suscitauit et (*qui*) nos suscitabit [*scil. Christus*], (*eum*) in corpore quoque suscitauit 19 suscitauit *M*, suscitabit *R uulgo* 22 magno *MR¹*, pretio magno *FR³G uulgo* 23 nullo si *R²*, nullus in *MR¹* 24 dependerit *R¹* et *om. Rig*

Christus habuit quo nos redimeret, et si aliquo magno redemit haec corpora, in quae admittenda fornicatio non erit ut in membra iam Christi, non nostra, utique sibi salua praestabit quae magno comparauit. iam nunc quomodo honorabimus, quomodo tollemus deum in corpore perituro? Sequitur de nuptiis congre-⁵di, quas Marcion constantior apostolo prohibet. etenim apostolus, etsi bonum continentiae praefert, tamen coniugium et contrahi permittit <et> usui esse, et magis retineri quam disiungi suadet. plane Christus uetat diuortium, Moyses uero permittit: Marcion totum concubitum auferens fidelibus¹⁰ — uiderint enim catechumeni eius — repudium ante nuptias iubens, cuius sententiam sequitur, Moysi an Christi? atquin et apostolus, cum praecipit mulierem a uiro non discedere aut, si discesserit, manere inuuptam aut reconciliari uiro, et repudium permisit, quod non in totum prohibuit, et matrimo-¹⁵nium confirmauit, quod primo uetuit disiungi et, si forte disiunctum, uoluit reformari. sed et continentiae quas ait causas? quia tempus in collecto est. putaueram, 'quia deus alius in Christo'. et tamen <a> quo est collectio temporis. ab eo erit et quod collectioni temporis congruit. nemo alieno²⁰ tempori consulit. pusillum deum adfirmas tuum, Marcion, quem in aliquo coangustat tempus creatoris. certe praescribens tantum in domino esse nubendum, ne qui fidelis ethnicum matrimonium contrahat, legem tuetur creatoris, allophyorum nuptias ubique prohibentis. Sed et si sunt qui dicuntur²⁵ dei, siue in caelis siue in terris apparet quomodo dixerit: non quasi uere sint, sed quia sint qui dicantur, quando non

4] cf. I Cor. 6, 20. 7] cf. I Cor. 7, 7—8. 8] cf. I Cor. 7, 9. cf. I Cor. 7, 10. 27. 9] cf. Matth. 5, 32; 19, 9. cf. Deut. 24, 1—2. 12] cf. I Cor. 7, 10—11. 18] I Cor. 7, 29. 23] I Cor. 7, 39. 25] I Cor. 8, 5.

2 admittenda *scripsi*: eadem mittenda *MR*, ea committenda *Pam* non (o *ex e a m. I*) *M* 5 tollemus (o *ex e a m. I*) *M* 8 et *add. Pam* 11 catechumeni *M* nuptias *MR*¹, nuptiae *R*² *reliqui praeter Oehlerum* 13 apostolus *scripsi* (*corruptela orta est ex similitudine siglorum ap̄ts et x̄ps*): Christus *MR*, Christi <apostolus> *Pam* 19 a quo *R*², quod *MR*¹ 23 qui *R*², quid *MR*¹ 25 nubtias *M* 27 quasi *R*², quia si *MR*¹ sed quia sint *om. Rig*

sint. de idolis enim coepit, de idolothytis disputaturus: sci-
 mus quod idolum nihil sit. creatorem autem et Marcion
 deum non negat. ergo non potest uideri apostolus creatorem
 quoque inter eos posuisse, qui dei dicantur et tamen non sint,
 5 quando, et si fuissent, nobis tamen unus esset deus pater,
 ex quo omnia. (ex quo omnia) nobis, nisi cuius omnia? quaenam
 ista? habes in praeteritis: omnia uestra sunt, siue Paulus
 siue Apollo siue Cephas siue mundus siue uita siue
 mors siue praesentia siue futura. adeo omnium deum
 10 creatorem facit, a quo et mundus et uita et mors, quae alterius
 dei esse non possunt. ab eo igitur inter omnia et Chri-
 stus. Ex labore suo unumquemque docens uiuere oportere satis,
 exempla praemiserat militum pastorum rusticorum; sed diuina
 illis auctoritas deerat. legem igitur opponit creatoris ingratis,
 15 quam destruebat — sui enim dei nullam talem habebat —: boui,
 inquit, terenti os non obligabis, et adicit: num quid de
 bobus pertinet ad dominum? *** etiam [de] bobus propter
 homines benignum? propter nos enim scriptum est, inquit.
 ergo et legem allegoricam secundum nos probauit et de euan-
 20 gelio uiuentibus patrocinantem, ac propter hoc non alterius
 esse euangelizatores quam cuius lex, quae prospexit illis, cum
 dicit: propter nos enim scriptum est. sed noluit uti legis
 potestate, quia maluit gratis laborare. hoc ad gloriam suam
 retulit, quam negauit quemquam euacuaturum, non ad legis
 25 destructionem, qua alium probauit usurum. Ecce autem et in
 petram offendit caecus Marcion, de qua bibebant in solitudine

1] I Cor. 8,4. 4] cf. I Cor. 8,5. 5] I Cor. 8,6. 7] I Cor. 3,22. 12] cf. I
 Cor. 9,3—10. 13] cf. I Cor. 9,7. 15—17] I Cor. 9,9. Deut. 25,4. 18] I Cor. 9,10.
 23] cf. II Cor. 11,7. 24] cf. I Cor. 9,15. 25] cf. I Cor. 9,15. 26] I Cor. 10,4.

1 idolotitis *M* 6 ex quo omnia *add. Lat: om. MR reliqui* 12 coniunge:
 uiuere satis = *ausreichenden Lebensunterhalt haben*: oportere, gratis *Eng*
 (cf. l. 14: *ingratis, quod uertit: den Undankbaren; sed uerisimilius mihi ui-*
detur uertendum esse: unfreiwilliger Weise; cf. quae sequuntur) 14 illis
scripsi: illa MR, illic Eng, illi Pam opponit: *per ironiam alludit Tert.*
ad Antithesis Marcionis 17 bobus *MF*, bubus *R* *lacunam signauit:*
ut ostendat scilicet dominum intercidisse puto de seclusit *Urs: et*
 bobus *Rig* 25 autem *MR*³, enim *R*¹ *reliqui*

patres nostri. si enim petra illa Christus fuit, — utique creatoris, cuius et populus — cui rei figuram extranei sacramenti interpretatur? an ut hoc ipsum doceret, figurata fuisse uetera in Christum ex illis recensendum? nam et reliquum exitum populi decursurus praemittit: haec autem exempla nobis sunt facta. dic mihi: a creatore alterius et quidem ignoti dei hominibus exempla sunt facta, an alius deus ab alio mutuatur exempla, et quidem aemulo? de illo me terret sibi, a quo fidem meam transfert, (an) meliorem me illi aduersarius faciet? iam si deliquero eadem, quae et populus, eademne passurus sum an non? atquin si non eadem, uane mihi timenda proponit quae non sum passurus. passurus autem a quo ero? si a creatore, qualia infligere ipsius est? et quale erit, ut peccatorem aemuli sui puniat magis quam e contrario foueat deus zelotes? si ab illo deo, — atquin punire non nouit. ita tota ista propositio apostoli nulla ratione consistit, si non ad * disciplinam creatoris est. denique et in clausula praefationi respondet: haec autem quemadmodum euenerunt illis scripta sunt ad nos commonendos, in quos fines aeuorum decucurrerunt. o creatorem et praescium iam et admonitorem alienorum Christianorum! Praetereo, si quando, paria eorum, quae retractata sunt; quaedam et breuiter expungo. magnum argumentum dei alterius permissio omnium opsoniorum aduersus legem! quasi non et ipsi confiteamur legis onera dimissa, sed ab eo, qui imposuit, qui nouationem repromisit. ita et cibos qui abstulit reddidit quod et a primordio praestitit. ceterum si quis alius deus fuisset, destructor dei nostri, nihil magis suos prohibuisset quam de copiis aduersarii uiuere.

1] cf. I Cor. 10, 4. 5] I Cor. 10, 6. 10] cf. I Cor. 10, 7—10.
18] I Cor. 10, 11. 28] cf. I Cor. 10, 25.

1 *parenthesin indicauit*: populus, cui *uulgo* 6 et quidem *MR³G*, equidem *R¹* 8 de illo et a quo *genus neutrum intellego* terret, sibi a quo *mauult distinguere Eng* 9 an *addidi* transfert. meliorem *uulgo* aduersarius (*scil. creator*) 13 *intellege*: si a creatore, (num passurus ero talia) qualia infligere ipsius (*scil. creatoris*) est? (*Eng*) 17 *lacunam signauit*: confirmandam uel simile aliquid *intercidit* (esse ad = *dienen zu*) 21 praetereo si *MR³*, praeter eos *R¹* 22 paria *M* (*in ras. a. m. l.*) expungo *R³*, expungo *MR¹* 28 obsoniorum *R uulgo*

8. Caput uiri Christus est. quis Christus? qui non est uiri auctor? 'caput' enim ad auctoritatem posuit, auctoritas autem non alterius erit quam auctoris. cuius denique uiri caput est? certe de quo subicit: uir enim non debet caput
 5 uelari, cum sit dei imago. igitur si creatoris est imago — ille enim Christum sermonem suum intuens, hominem futurum: faciamus, inquit, hominem ad imaginem et similitudinem nostram — quomodo possum alterum habere caput, non eum, cuius imago sum? cum enim imago sim
 10 creatoris, non est in me locus capitis alterius. sed et quare mulier potestatem super caput habere debebit? si quia ex uiro et propter uirum facta est secundum institut-
 onem creatoris, sic quoque eius disciplinam apostolus curauit, de cuius institutione causas disciplinae interpretatur. adicit
 15 etiam: propter angelos. quos? id est cuius? si creatoris apostatas, merito, ut illa facies, quae eos scandalizauit, notam quandam referat de habitu humilitatis et obscuracione decoris; si uero propter angelos dei alterius, quid ueretur, si nec ipsi Marcionitae feminas adpetunt? Saepe iam ostendimus haereses
 20 apud apostolum inter mala ut malum poni et eos probabiles intellegendos, qui haereses ut malum fugiant. Proinde panis et calicis sacramento iam in euangelio probauimus corporis et sanguinis dominici ueritatem aduersus phantasma Marcionis, sed et omnem iudicii mentionem creatori competere, ut deo
 25 iudici, toto paene opere tractatum est. Nunc de spiritualibus. dico haec quoque, in Christum a creatore promissa ***, sub illa praescriptione, iustissima opinor, qua non alterius credenda sit exhibitio, quam cuius probata fuerit repromissio. pronun-

1] I Cor. 11, 3. 4] I Cor. 11, 7. 7] Gen. 1, 26. 11] cf. I Cor. 11, 10. 15] I Cor. 11, 10. cf. Gen. 6, 1. 19] cf. I Cor. 11, 18—19. 21] cf. I Cor. 11, 23—27. 24] cf. I Cor. 11, 29. 25] cf. I Cor. 12, 1.

1 Christus, qui *uulgo* 2 uiri auctor *cf. infra l. 6 sqq.* 5 uelari *M*, uelare *R uulgo* 16 apostatatas *M* 22 sacramento *MR*³, sacramentum *R*¹ 25 spiritualibus dico, haec *uulgo* 26 lacunam signaui: ab eodem etiam exhibitae *uel similia intercidisse puto*, *Eng uult rescribi*: Christum <suum> a creatore promissa, *nihil praeterea putans intercidisse* 27 proscriptione *M*

tiauit Esaias: prodibit uirga de radice Iesse, et flos [de radice] ascendet de uirga, et requiescet super eum spiritus dei. dehinc species eius enumerat: spiritus sapientiae et intellegentiae, spiritus consilii et ualentiae, spiritus agnitionis et religionis, spiritus eum replebit timoris dei. Christum enim in floris figura ostendit, oriturum ex uirga profecta de radice Iesse, id est uirgine generis Dauid, filii Iesse, in quo Christo consistere haberet tota substantia spiritus, non quasi postea obuentura illi, qui semper spiritus dei fuerit, ante carnem quoque, — ne ex hoc argumenteris prophetiam ad eum Christum pertinere, qui ut homo tantum ex solo censu Dauid postea consecutus sit dei sui spiritum, — sed quoniam exinde, quo florisset in carne sumpta ex stirpe Dauid, requiescere in illo haberet omnis operatio gratiae spiritalis et concessare et finem facere, quantum ad Iudaeos: sicut et res ipsa testatur, nihil exinde spirante penes illos spiritu creatoris, ablato a Iudaea sapiente et prudente architecto et consiliario et propheta, ut hoc sit: lex et prophetae usque ad Iohannem. accipe nunc, quomodo et a Christo in caelum recepto charismata obuentura pronuntiarit: ascendit in sublimitatem, id est in caelum; captiuam duxit captiuitatem, id est mortem uel humanam seruitutem; data dedit filiis hominum, id est donatiua, quae charismata dicimus. eleganter 'filiis hominum' ait, non passim 'hominibus', nos ostendens filios hominum, id est uere hominum, apostolorum. in euangelio enim, inquit, ego uos generauit, et: filii mei,

1] Es. 11, 1—2. 3] Es. 11, 2—3. 17] cf. Es. 3, 3. 18] Luc. 16, 16. 20—23] Eph. 4, 8. cf. Ps. 67, 19. 25] I Cor. 4, 15. 26] Gal. 4, 19.

1 de radice *seclusi* 2 ascendet de uirga: sic legisse uidetur Tert. apud Esaiam, cf. de carne Christi 21: flos de uirga et: uirga ex radice—flos ex uirga, de corona 15: habes florem ex uirga Iesse, et infra l. 6 de uirga om. Rig 3 dei M, domini Ruulgo 4 spiritus M, et spiritus Ruulgo 5 replebit Pam: repleuabit M, repleuit R 7 ex uirga MR³, et uirga R¹ 14 haberet omnis M, omnis haberet Ruulgo, haberet om. F 16 spirante R³, sperante MR¹ 18 hoc M, haec R prophetae Pam: propheta MR 22 data dedit M, dedit data R

quos parturio rursus, iam nunc et illa promissio spiritus absoluta, facta per Iohalem: in nouissimis temporibus effundam de meo spiritu in omnem carnem, et prophetabunt filii filiaeque eorum, et super seruos et
 5 ancillas meas de meo spiritu effundam. et utique si in nouissimos dies gratiam spiritus creator repromisit, Christus autem spiritalium dispensator in nouissimis diebus apparuit dicente apostolo: at ubi tempus expletum est, misit deus filium suum, et rursus: quia tempus iam in collecto
 10 est, apparet et de temporum ultimorum praedicatione hanc gratiam spiritus ad Christum praedicatoris pertinere. compara denique species apostoli et Esaiiae. alii, inquit, datur per spiritum sermo sapientiae: statim et Esaias sapientiae spiritum posuit; alii sermo scientiae: hic erit sermo
 15 intellegentiae et consilii; alii fides in eodem spiritu: hic erit spiritus religionis et timoris dei; alii donum curationum, alii uirtutum: hic erit ualentiae spiritus; alii prophetia, alii distinctio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio linguarum: hic erit agnitionis
 20 spiritus. uide apostolum et in distributione facienda unius spiritus et in specialitate interpretanda prophetae conspirantem. possum dicere: ipsum quod corporis nostri per multa et diuersa membra unitatem charismatum uariorum compagini adaequauit, eundem et corporis humani et spiritus sancti dominum ostendit,
 25 qui merita charismatum noluerit esse in corpore spiritus, quae nec <membrorum> in corpore humano collocauit, qui de dilectione quoque omnibus charismatibus praeponenda apo-

2] Ioel 3, 1. 8] Gal. 4, 4. 9] I Cor. 7, 29. 12—19] I Cor. 12, 8—10. cf. Es. 11, 2—3. 22] cf. I Cor. 12, 12. 27] cf. I Cor. 12, 31.

1 et illa *MR*³, ex illa *R*¹ 2 absoluta (= *adimpleta*), facta *scripsi*: absolute facta *MR*, absoluta est, facta *Eng* temporibus *MR*, diebus *Pam N* 13 sapientiae spiritum *M*, spiritum sapientiae *R uulgo* 22 dicere: ipsum quod (= ob id ipsum, quod *secundum usum auctoris*) *scripsi*: dicere ipsum qui *MR* 24 ostendit *MR*, ostendi *ed. Migniana* 25 merita *R¹ mg*: meritum *MR*³ *uulgo*, meritum *R*¹ 26 membrorum *addidi* 27 apostolum *R*³, apostolorum *MR*¹

stolum instruxerit principali praecepto quod probavit et Christus: diliges dominum de totis praecordiis et totis uiribus et tota anima et proximum tibi tamquam te. et si quod in lege scriptum esset commemorat in aliis linguis et in aliis labiis locuturum creatorem, cum hac commemoratione charisma linguarum confirmat, nec hic potest uideri alienum charisma creatoris praedicatione confirmasse. aequae praescribens silentium mulieribus in ecclesia, ne quid discendi dumtaxat gratia loquantur, — ceterum prophetandi ius et illas habere iam ostendit, cum mulieri etiam prophetanti uelamen imponit — ex lege accipit subiciendae feminae auctoritatem, quam, ut semel dixerim, nosse non debuit nisi in destructionem. Sed ut iam a spiritalibus recedamus, res ipsae probare debebunt, quis nostrum temere deo suo uindictet et an nostrae parti possit opponi haec, et si creator repromisit in suum Christum nondum reuelatum, ut Iudaeis tantum destinatum, suas habitura in suo tempore in suo Christo et in suo populo operationes. exhibeat itaque Marcion dei sui dona, aliquos prophetas, qui tamen non de humano sensu, sed de dei spiritu sint locuti, qui et futura praenuntiarint et cordis occulta traduxerint; edat aliquem psalmum, aliquam uisionem, aliquam orationem, dumtaxat spiritalem, in ecstasi, id est in amentia, si qua linguae interpretatio accessit; probet mihi etiam mulierem apud se prophetasse ex illis suis sanctioribus feminis magnis, dicam: si haec omnia facilius a me proferuntur et utique

2] Luc. 10, 27. 4] cf. I Cor. 14, 21. cf. Es. 28, 11. 8] cf. I Cor. 14, 34—35. 10] cf. I Cor. 11, 5. 11] cf. I Cor. 14, 34. Gen. 3, 16. 20] cf. I Cor. 14, 25. 22] cf. I Cor. 12, 10.

3 tibi *MR*, tuum *Pam* te *MR*, te <ipsum> *Pam* et si quod *scripsi*: quod etsi *MR*, quod et [si] *Eng* esse *Eng* 7 praedicatione *R*², praedicationes *MR*¹ 10 prophetanti *MR*³, prophetandi *R*¹ 14 an nostrae parti *Rig*: a nostrae partis *MR*¹, quia nostrae parti *R*³ 19 sint *R*, sunt *MF* 20 praenuntiarint *R*³, pronuntiarint *MR*¹ 22 in amentia *MF*, amentia *R* *uulgo* 23 accesserit *fort.* mihi etiam *M*, etiam mihi *R* 24 magnis, dicam *MR*¹, magnidicam *R*³, magniducam *Rig*

conspirantia regulis et dispositionibus et disciplinis creatoris, sine dubio dei mei erit et Christus et spiritus et apostolus. habet professionem meam qui uoluerit eam exigere. 9. interim Marcionites nihil ex huiusmodi exhibebit, cui tum etiam pronuntiare, cuius magis Christus nondum sit reuelatus: sicut meus expectandus est, qui a primordio praedicatus est, illius idcirco non est, quia non a primordio. sic melius nos credimus in Christum futurum quam haeticus in ullum. Mortuorum resurrectionem quomodo quidam tunc negant, prius dispiciendum est. utique eodem modo quo et nunc; siquidem semper resurrectio carnis negatur. ceterum animam et sapientium plures diuinam uindicantes saluam repromittunt, et uulgu ipsum ea praesumptione defunctos colit, qua animas eorum manere confidit; ceterum corpora aut ignibus statim aut feris aut, etiam diligentissime condita, temporibus tamen aboleri manifestum est. si ergo [carnis] resurrectionem negantes apostolus retundit, utique aduersus illos tuetur quod illi negabant, carnis scilicet resurrectionem. habes compendio responsum. cetera iam ex abundantia. nam et ipsum, quod mortuorum resurrectio dicitur, exigit defendi proprietates uocabulorum 'mortuorum' (et 'resurrectionis'). [ita] mortuum [uocabulum] non est nisi quod amisit animam, de cuius facultate uiuebat; corpus est quod amittit animam et amittendo fit mortuum: ita mortui uocabulum corpori competit. porro si resurrectio mortui est, mortuum autem non aliud est quam

9] cf. I Cor. 15, 12.

3 non bene hic distinguuntur capita 4 ex huiusmodi (= talibus) MR¹, huiusmodi R³ uulgo cui scripsi: qui MR tum etiam MR. timet iam R³ uulgo pronuntiare (scil.: est): dem dann auch (wenn er nämlich Erweise des Geistes nicht aufzuzeigen hat) deutlich zu machen ist . . . 5 reuelatus. sicut uulgo 7 primordio. sic scripsi: primordio sit MR 8 Christum MR³, Christo R¹ ullam scripsi: nullum MR 10 dispiciendum R³, despiciendum MR¹ 14 ceteram MR, uerum Iun 15 feris R³, ferris MR¹ 16 carnis seclusi 21 mortuorum deleri uult Urs et resurrectionis addidi (cf. 602, 1) ita et uocabulum secl. Urs mortuorum M (corr. in mortuum m. I): corruptela ita est orta, ut aberrarent oculi librarii a uocabulo mortuorum (21) ad simile mortuum (24), unde et intellegitur, quomodo intercidere potuerit et resurrectionis

corpus, corporis erit resurrectio. sic et resurrectionis uocabulum non aliam rem uindicat quam quae cecidit. surgere enim potest dici et quod omnino non cecidit, quod semper retro iacuit. resurgere autem non est nisi eius, quod cecidit; iterum enim surgendo, quia cecidit, resurgere dicitur. 're' enim syllaba iterationi semper adhibetur. cadere ergo dicimus corpus in terram per mortem, sicut et res ipsa testatur ex dei lege. corpori enim dictum est: terra es et in terram ibis. ita quod de terra est ibit in terram, hoc cadit quod in terram ibit, hoc resurgit quod cadit. Quia per hominem mors, et per hominem resurrectio. hic mihi et Christi corpus ostenditur in nomine hominis, qui constat ex corpore, ut saepe iam docuimus. quodsi sic in Christo uiuificamur omnes, sicut mortificamur in Adam, quando in Adam corpore mortificemur, sic necesse est et in Christo [corpore] uiuificemur. ceterum similitudo non constat, si non in eadem substantia mortificationi in Adam uiuificatio concurrat in Christo. sed interposuit aliquid adhuc de Christo et propter praesentem disceptationem non omittendum. tanto magis enim probabitur carnis resurrectio, quanto Christum eius dei ostendero, apud quem creditur carnis resurrectio. cum dicit: oportet enim regnare eum, donec ponat inimicos eius sub pedes eius, iam quidem et ex hoc ultorem deum edicit atque exinde ipsum, qui hoc Christo repromiserit: sede ad dexteram meam, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. uirgam uirtutis

8] Gen. 3, 19. 10] I Cor. 15, 21. 13] cf. I Cor. 15, 22. 21] I Cor. 15, 25. 24] Ps. 109, 1—2.

9 cadit *Ciacconius*: abit *MR* ibit *MR*, abit *Ciacconius*: ego an ita inuertendus sit uerborum ordo haesito: quod in terram ibit, hoc cadit; quod cadit, hoc resurgit 14 mortificemur *MR*, mortificamur *Oehlerus* 15 et in Christo *MR*¹, del. et *R*², quem sequuntur reliqui corpore seclusi (est interpretamentum uocabuli sic) 16 mortificationi scripsi: mortificationis *MR* 17 aliquid adhuc *M*, adhuc aliquid *B* 22 ponat *MR*², ponam *R*¹ eius *M* (priore loco; syllaba ei in lit.) 23 ultorem *MR*², cultorem *R*¹ 24 donec (ec ex am corr. m. 1) *M* 25 uirtutis *M*, uirtutis tuae *R* uulgo

emittet dominus ex Sion et dominabitur in medio inimicorum tuorum tecum. sed necesse est ad meam sententiam pertinere defendam eas scripturas, quas et Iudaei nobis auocare conantur. dicunt denique hunc psalmum in
 5 Ezechiam cecinisse, quia is sederit ad dexteram templi et hostes eius auerterit deus et absumpserit; propterea igitur et cetera: ante luciferum ex utero generavi te in Ezechiam conuenire et in Ezechiae natiuitatem. nos edimus euangelia — de quorum fide aliquid utique iam in tanto opere istos
 10 confirmasse debemus — nocturna natiuitate declarantia dominum, ut hoc sit 'ante luciferum', et ex stella magis intellecta et ex testimonio angeli, qui nocte pastoribus adnuntiauit natum esse cum maxime Christum, et ex loco partus; in diuersorium enim ad noctem conuenitur. fortassean et mystice
 15 factum sit, ut nocte Christus nasceretur, lux ueritatis futurus ignorantiae tenebris. sed nec generavi te dixisset deus, nisi filio uero. nam etsi de toto populo ait: filios generavi, sed non adicit: ex utero. cur autem adiecit: ex utero — tam uane, quasi aliqui hominum ex utero natus dubitaretur, —
 20 nisi quia curiosius uoluit intellegi in Christum: ex utero generavi te, id est ex solo utero, sine uiri semine, carni deputans (quod) ex utero, spiritui quod ex ipso? his accedit: tu es sacerdos in aeuum. nec sacerdos autem Ezechias nec in aeuum, etsi fuisset. secundum ordinem, inquit, Melchisedec. quid Ezechias ad Melchisedec, altissimi sacerdotem et
 25 quidem non circumcisum, qui Abraham circumcisum iam

4] cf. Es. 37, 14—20; 37—38. IIII Reg. cap. 18—19. 7] Ps. 109, 3.
 11] cf. Matth. 2, 2. 10. 12] cf. Luc. 2, 10. 8. 13] cf. Luc. 2, 7.
 17] Es. 1, 2. 23—24] Ps. 109, 4. 26] cf. Gen. 14, 18—19.

1 dominaberis Pam 2 tecum <et cetera.> sed Pam 5 quia is sederit R³, qui ait sedit MR¹, quia is, aiunt. sedit Pam 8 in R³, ante MR¹, 'ante <luciferum' in> fort. (cf. l. II), defendit quae traduntur Eng (auch vor der Geburt des Ezechias, quia scilicet scriptum sit 'generavi', non 'generabo') 16 dixisset R³, edixisset MR¹ 17 uero Ciacconius: puero MR 22 <quod> ex utero scripsi: ex utero MR spiritui quod ex ipso. his accedit scripsi: spiritus. quod et ipso hic accedit MR, spiritus. quod et <in> ipso hic accedit Pam

accepta decimarum oblatione benedixit? at in Christum conueniet ordo Melchisedec, quoniam quidem Christus, proprius et legitimus dei antistes, praeputiati sacerdotii pontifex tum in nationibus constitutus, a quibus magis suscipi habebat, agniturem se quandoque circumcisionem et Abrahae gentem, cum ultimo uenerit, acceptatione et bene(dictione) dignabitur. est et alius psalmus ita incipiens: deus, iudicium tuum regi da, id est Christo regnatura, et iustitiam tuam filio regis, id est populo Christi. filii enim eius sunt qui in ipso renascuntur. sed et hic psalmus Solomoni canere dicitur. quae tamen soli competunt Christo docere non poterunt etiam cetera non ad Solomonem, sed ad Christum pertinere? descendet, inquit, tamquam imber super uellus et uelut stillae destillantem in terram, placidum descensum eius et insensibilem describens de caelo in carnem. Solomon autem, etsi descendit alicunde, non tamen sicut imber, quia non de caelo. sed simpliciora quaeque proponam. dominabitur, inquit, a mari ad mare et a flumine usque ad terminos terrae: hoc soli datum est Christo; ceterum Solomon uni et modicae Iudaeae imperauit. adorabunt illum omnes reges: quem omnes, nisi Christum? et seruient ei omnes nationes: cui omnes, nisi Christo? sit nomen eius in aeuum: cuius nomen aeternum, nisi Christi? ante solem manebit nomen eius: ante solem enim sermo dei, id est Christus. et benedicentur in illo uniuersae gentes: in Solomone nulla natio benedicetur, in Christo uero omnis: quid nunc, si et deum eum psalmus iste demonstrat? et beatum eum dicent; quoniam

4] cf. Rom. 10, 20—21. 5] cf. Rom. 11, 26—27. 7—8] Ps. 71, 1. 12] Ps. 71, 6. 17] Ps. 71, 8. 20—21] Ps. 71, 11. 22—605, 3] Ps. 71, 17—19.

1 accepta *R*, acceptat *MF* 2 Christus, proprius *R*, proprius Christus *M* 4 suspici *susp.* *Eng* (sed cf. Rom. 10, 20—21) 5 agniturem *M*, cogniturem *R uulgo* 6 bene(dictione) *R*³, bene *MR*¹ 10 dicitur *Eng* (cf. 603, 4): dicitur *MR* 12 solomonem *M* (sic ubique hoc loco o. tantum quod l. 19: ceterum salomon), Salomonem *R uulgo* (ubique) descendet (= καταβήσεται) scripsi: descendit *MR* 14 descensum (descen in *lit.*) *M* 23 aeternum *MR*. <in> aeternum *Pam* 27 psalmus iste *M*, iste psalmus *R* quoniam *R*³, quomodo *MR*¹

benedictus dominus deus Israhelis, qui facit mirabilia solus. benedictum nomen gloriae eius et replebitur uniuersa terra gloria eius. contra Solomon, audeo dicere, etiam quam habuit in deo gloriam amisit per mulierem in
 5 idolatriam usque protractus. itaque cum in medio psalmo illud quoque positum sit: inimici eius puluerem lingent, subiecti utique pedibus ipsius, ad illud pertinebit, propter quod hunc psalmum et intuli et ad meam sententiam defendi, ut confirmauerim et regni gloriam et inimicorum subiectionem
 10 secundum dispositionem creatoris consecuturum non alium credendum quam creatoris.

10. Reuertamur nunc ad resurrectionem, cui et alias quidem proprio uolumine satisfacimus omnibus haereticis resistentes; sed nec hic desumus, propter eos, qui illud opusculum igno-
 15 rant. quid, ait, facient qui pro mortuis baptizantur, si mortui non resurgunt? uiderit institutio ista: kalendae, si forte, Februae respondebunt illi pro mortuis petere. noli ergo apostolum nouum statim auctorem aut confirmatorem eius denotare, ut tanto magis sisteret carnis resurrectionem,
 20 quanto illi, qui uane pro mortuis baptizarentur, fide resurrectionis hoc facerent. habemus illum alicubi unius baptismi definitorem. igitur et pro 'mortuis' tingi pro 'corporibus' est tingi, — 'mortuum' enim corpus ostendimus — *** quid facient qui pro corporibus baptizantur, si corpora non resurgunt? atque
 25 adeo recte hunc gradum figimus. ut et secundam apostolus disceptationem aequae de corpore induxerit: sed dicent quidam: quomodo mortui resurgent? quo autem corpore

6] Ps. 71, 9. 15] I Cor. 15, 29. 21] cf. Eph. 4, 5. 26] I Cor. 15, 35.

5 protractus *MF*, pertractus *R uulgo* 6 quoque *R³*, quod *MR¹*
 lingent *MR³*, lingunt *R¹* 10 consecuturum *MR*, consecutus *Rig*
 16 ista *MR³*, iste *R¹* 17 nescio, an rescribendum sit: kalendae fabariae,
 quia primo die mensis Februarii mortuos coli nusquam traditur; sed a mutando me reuocauit *Eng*, 'kalendas' Februarias hic per metonymiam dici
 pulans pro 'mense' Februario 19 eius *Urs*: eum *MR* 23 lacunam signaui:
 ut hoc dicat apostolus uel similia intercidisse puto; ostendimus — : quid...
Eng, lacunam non statuens 25 et secundam apostolus scripsi: et apostolus
 secundam *MR* 26 disceptationem *R³*, discrepationem *MR¹*

uenient? defensa etenim resurrectione, quae negabatur, consequens erat de qualitate corporis retractare, quae non uidebatur. sed de ista cum aliis congruere conuenit. Marcion enim in totum carnis resurrectionem non admittens et soli animae salutem repromittens, non qualitatis, sed substantiae facit quaestionem. porro et ex his manifestissime obducitur, quae apostolus ad qualitatem corporis tractat propter illos, qui dicunt: quomodo resurgent mortui? quo autem corpore uenient? iam enim praedicauit resurrecturum esse corpus, si de corporis qualitate tractauit. denique si proponit exempla grani tritici uel alicuius eiusmodi, quibus det corpus deus prout uolet, si unicuique seminum proprium ait corpus esse, ut aliam quidem carnem hominum, aliam uero pecudum et uolucrum, et corpora caelestia atque terrena, et aliam gloriam solis et lunae aliam et stellarum aliam, — nonne carnalem et corporalem portendit resurrectionem, quam per carnalia et corporalia exempla commendat? nonne etiam ab eo deo eam spondet, a quo sunt et exempla? sic et resurrectio, inquit. quomodo? sicut et granum corpus seritur corpus resurgit. seminationem denique uocauit dissolutionem corporis in terram, quia seritur in corruptela *** in honestatem, in uirtutem. cuius ille ordo in dissolutione, eius et hic in resurrectione, corporis scilicet. [sicut et granum.] ceterum si auferas corpus resurrectioni quod dedisti dissolutioni, ubi consistet diuersitas exitus? proinde et si seritur <corpus> anima<le>

8] I Cor. 15. 35. 10—15] cf. I Cor. 15. 37—41. 18] I Cor. 15. 42. 21] I Cor. 15. 42—43. 25] I Cor. 15. 44.

5 qualitatis *R*, qualitati *MF* 6 his in *lit. M* 10 si (*priore loco*) *Oehlerus*: id *MR*, ideo *Ciacconius Eng* tractat *susp. Eng* 11 uel quibus *Oehlerus* (*mendose, ut uidetur*) eiusmodi *M* in *lit.* 12 pro *M* in *mg.* corpus esse *M*, esse corpus *R* uulgo 13 ut] et *Pam* 15 nonne *MR*³, non *R*¹ 16 portendit *R*, protendit *MF* 21 *lacunam signari*: <in dedecoratione, in infirmitate, resurgit autem in incorruptelan> *interciderunt* 23 sicut et granum *seclusi: irrepserunt haec uerba ex l. 19*, sicut et grani *mauult Eng* 25 <corpus> anima<le> *scripsi*: anima *MR*, animale *Gel*

resurgit spiritale, etsi habet aliquod proprium corpus anima
 uel spiritus, ut possit uideri corpus animale animam significare
 et corpus spiritale spiritum, non ideo animam dicit in resur-
 rectione spiritum futuram, sed corpus, quod cum anima
 5 nascendo et per animam uiuendo animale dici capit, futurum
 spiritale, dum per spiritum surgit in aeternitatem. denique si
 non anima, sed caro seminatur in corruptela, dum soluitur
 in terram, iam non anima erit corpus animale, sed caro,
 quae fuit corpus animale, si quidem de animali efficitur spiri-
 10 tale, sicut et infra dicit: non primum quod spiritale ***.
 ad hoc enim et de ipso Christo praestruit: factus primus
 homo Adam in animam uiuam, nouissimus Adam in
 spiritum uiuificantem, licet stultissimus haereticus noluerit
 ita esse; 'dominum' enim posuit nouissimum pro nouissimo
 15 'Adam', ueritus scilicet ne, si et [dominum] nouissimum haberet
 'Adam', et eiusdem Christum defenderemus in Adam nouissimo,
 cuius et primum. sed falsum relucet. cur enim primus Adam,
 nisi quia et nouissimus Adam? non habent ordinem inter se
 nisi paria quaeque et eiusdem uel nominis uel substantiae uel
 20 auctoris. nam etsi potest in diuersis quoque esse aliud primum
 aliud nouissimum, sed unius auctoris. ceterum si et auctor
 alius, et (si) ipse quidem potest nouissimus dici, quod tamen
 intulerit primum est, nouissimum autem, si primo par sit.
 par autem primo non est, quia non eiusdem auctoris est.
 25 eodem modo et in nomine hominis reuincetur. primus, inquit,
 homo de humo terrenus, secundus dominus de caelo.
 quare secundus, si non homo, quod et primus? aut numquid
 et primus dominus. si et secundus? sed sufficit: si in euan-

10] I Cor. 15, 46. 11] I Cor. 15, 45. 25] I Cor. 15, 47 ex
 Marcionis recensione.

1 spiritale. et si *uulgo* habet *Gel*: habes *MR* 3 resurrectione *R*,
 resurrectionem *MF* 7 soluitur *M*, dissoluitur *R* 8 terram *R*³, terra
*MR*¹ 10 *lacunam signauit*: sed quod animale, deinde quod spiritale
intercidisse puto 15 ne si *R*³, nisi *MR*¹ dominum *seclusi*: et nouis-
 simum *scil.*: *sicut et primum* 22 et (si) ipse *scripsi*: et ipse *MR* dici.
 quod *uulgo* 28 sed *in lit. M*

gelio filium hominis adhibet Christum, et hominem et in homine Adam eum negare non poterit. sequentia quoque eum comprimunt. cum enim dicit apostolus: qualis qui de terra, homo scilicet, tales et terreni, homines utique, ergo et: qualis qui de caelo homo, tales et qui de caelo homines. 5 non enim poterat hominibus terrenis non homines caelestes opposuisse, ut statum ac spem studiosius distingueret in appellationis societate. statu enim ac spe dicit terrenos atque caelestes, homines tamen ex pari, qui secundum exitum aut in Adam aut in Christo deputantur. et ideo iam ad exhortati- 10 onem spei caelestis: sicut portauimus, inquit, imaginem terreni, portemus et imaginem caelestis, non ad substantiam illam referens resurrectionis, sed ad praesentis temporis disciplinam. 'portemus' enim, inquit, non 'portabimus', praeceptiue, non promissiuue, uolens nos sicut ipse incessit ita 15 incedere, et a terreni, id est ueteris, hominis imagine abscedere, quae est carnalis operatio. denique quid subiungit? hoc enim dico, fratres, quia caro et sanguis regnum dei non possidebunt, opera scilicet carnis et sanguinis, quibus et ad Galatas scribens abstulit dei regnum, solitus et alias 20 substantiam pro operibus substantiae ponere, ut cum dicit eos, qui in carne sunt, deo placere non posse. quando enim placere poterimus deo, nisi dum in carne hac sumus? aliud tempus operationis nullum, opinor, est. sed si, in carne quamquam constituti, carnis opera fugiamus, tum non erimus in carne, 25 dum non in substantia carnis non sumus, sed in culpa. quodsi in nomine carnis opera, non substantiam carnis iubemus exponere, operibus ergo carnis, non substantiae carnis in

3—5] I Cor. 15, 48. 11] I Cor. 15, 49. 17] I Cor. 15, 50.
20] cf. Gal. 5, 19—21. 22] cf. Rom. 8, 8.

1 athibent *M* Christum et hominem, et *uulgo* 2 quoque eum *R*,
eum quoque *M* 9 caelestes homines, tamen *uulgo* 11 spei caelestis
<conuersus> *fort.* 13 illam *scripsi*: ullam *MR* 24 carne *R*, car-
nem *MF*

nomine carnis denegatur dei regnum. non enim id damnatur, in quo male fit, sed id, quod fit. uenenum dare scelus est, calix tamen, in quo datur, reus non est. ita et corpus carnalium operum uas est, anima est autem, quae in illo uenenum
 5 alicuius mali facti temperat. quale est autem ut, si anima, auctrix operum carnis, merebitur dei regnum per expiationem eorum, quae in corpore admisit, corpus, ministrum solummodo, in damnatione permaneat? uenefico absoluto calix erit puniendus? et tamen non utique carni defendimus dei regnum, sed
 10 resurrectionem substantiae suae, quasi ianuam regni, per quam aditur. ceterum aliud resurrectio aliud regnum. primo enim resurrectio, dehinc regnum. resurgere itaque dicimus carnem, sed mutatam consequi regnum. resurgent enim mortui incorrupti — illi scilicet, qui fuerant corrupti
 15 dilapsis corporibus in interitum — et nos mutabimur in atomo, in oculi momentaneo motu; oportet enim corruptiuium hoc — tenens utique carnem suam dicebat apostolus — induere incorruptelam et mortale hoc in immortalitatem — ut scilicet habilis substantia efficiatur regno
 20 dei; erimus enim sicut angeli —: haec erit demutatio carnis, sed resuscitatae. aut si nulla erit, quomodo induet incorruptelam et immortalitatem? aliud igitur facta per demutationem tunc consequetur dei regnum, iam non caro nec sanguis, sed quod illi corpus deus dedit. et ideo recte apostolus: caro et
 25 sanguis regnum dei non consequentur, demutationi illud adscribens, quae accedit resurrectioni. si autem tunc fiet uerbum, quod scriptum est apud creatorem: ubi est, mors, [uictoria, ubi] contentio tua? ubi est, mors,

18—16] cf. I Cor. 15, 52. 16—19] I Cor. 15, 53. 20] cf. Matth. 22, 30. Luc. 20, 36. 24] I Cor. 15, 50. 26] I Cor. 15, 54. 27] I Cor. 15, 55. = Os. 13, 14.

1 carnis *om.* *R*¹ 2 in quo *R*, in quod *MF* 5 quale est *R*, quale *M* 6 per expiationem *scil. in purgatorio* cf. 47, 25 sqq. 8 uenefico *R*², beneficio *MR*¹ 16 athomo *M* 19 regno (o *ex u a m. I*) *M* 24 deus *R*², dei *MR*¹ 25 consequetur *R*¹ 28 uictoria ubi *seclusi* (cf. 97, 19; 113, 16; 106, 2): uictoria uel *R*¹

aculeus tuus? — uerbum autem hoc creatoris est per prophetam (Osee) —, eius erit et res, id est regnum, cuius et uerbum fit in regno. nec alii deo gratias dicit. quod nobis uictoriam, utique de morte, referre praestiterit, quam illi. (a) quo uerbum insultatorium de morte et triumphatorium accepit. 5

*Ad Corinthios
secunda*

11. Si 'deus' commune uocabulum factum est uitio erroris humani, quatenus plures dei dicuntur atque creduntur in saeculo, benedictus tamen deus domini nostri Iesu Christi non alius quam creator intelletur, qui et uniuersa benedixit — habes Genesim — et ab uniuersis benedicitur 10 — habes Danihelem —; proinde si 'pater' potest dici sterilis deus, [nullius magis nomine quam creatoris] misericordiarum tamen pater idem erit, qui misericors et miserator et misericordiae plurimus dictus est. habes apud Ionam cum ipso misericordiae exemplum, quam Nininitis exorantibus praestitit, facilis et Ezechiae fletibus flecti, et Achab, marito Iezabel, deprecanti sanguinem ignoscere Nabuthae, et Dauid agnoscenti delictum statim indulgens, malens scilicet paenitentiam peccatoris quam mortem, utique ex misericordiae adfectu. si quid tale Marcionis deus edidit uel edixit, agnoscam 15 'patrem misericordiarum'. si uero ex eo tempore hunc titulum ei adscribit, quo reuelatus. quasi exinde sit 'pater misericordiarum', quo liberare instituit genus humanum, atquin nos et ex eo tempore negamus illum, ex quo dicitur reuelatus. si

3] cf. I Cor. 15. 57. 8] II Cor. 1. 3. 10] cf. Gen. 1. 22. 11] cf. Dan. 3. 52—90 (sec. LXX) 12] II Cor. 1. 3. 13] cf. Ps. 102. 8. 14] cf. Ion. 4. 3. cf. Ion. 3. 10. 16] cf. III Reg. 20. 5. 17] cf. III Reg. 20. 29. cf. II Reg. 12. 13. 18] cf. Ez. 33. 11.

1 autem hoc *R*, hoc autem *M* 2 Osee *addidi* 4 a quo *R*, quo *MF* 6 AD CORINTHIOS PRIMA EXPLICIT *M* (in *mg. add. m. 1* incip. II), de epistola secunda ad Corinthios *R* reliqui praeter *Rig*, qui om. titulum 9 nostri *M* (in *ras. a m. 1*) *GR*³, mei *R*¹ Christi <pater> *Urs* 12 deus *scripsi* (sterilis deus scil. Marcionis, quippe qui nihil omnino creauerit): dei *MR* nullius—creatoris *seclusi* 14 dictus est *M*, est dictus *R* *uulgo* 15 ipso scil. deo *miseriacordi et miseratore* exemplum *scripsi*: exemplo *MR*. *Eng supra rescribi malens* <eum> cum *hic defendit* exemplum praestitit *R*, praestitit *MF* 16 facilis *R*³, facilius *MR*¹ 17 Iezabel *MR*, Iezabelis *Pam* 18 indulgens *scripsi*: indulgere *MR* 19 ex *MR*³, et *R*¹ adfectum *M* 23 nos et *scripsi*: et nos *MR* 24 negamus illum scil. patrem misericordiarum

enim prius constaret eum esse, tunc et adscribi ei posset. accidens enim est quod adscribitur. accidentia autem antecedit ipsius rei ostensio, cui accidunt. non potest igitur aliquid ei adscribere, quem tunc ostendit, cum aliquid ei adscribit; maxime
 5 cum iam alterius est quod adscribitur ei, qui prius non sit ostensus. tanto (enim) magis negabitur esse, quanto per quod adfirmatur esse, eius est, qui iam ostensus est. Sic et 'testamentum nouum' non alterius erit quam qui illud repro-
 10 (is) denique, qui litteram tabulis lapideis inciderat, idem et de spiritu edixerat: effundam de meo spiritu in omnem carnem; et si littera occidit, spiritus uero uiuificat, eius utrumque est, qui ait: ego occidam et ego uiuifi-
 15 uindicaui. et iudicis et boni, littera occidentis per legem et spiritu uiuificantis per euangelium. non possunt duos deos facere quae, etsi diuersa, apud unum recenseri praeuen-
 20 defenderet noui testamenti, quod manet in gloria, quam ueteris, quod euacuari habebat, hoc et meae conuenit fidei praeponenti euangelium legi. et uide, ne magis meae: illic enim erit super-
 25 ad obtunsi sunt sensus mundi, — non utique crea-
 toris, sed populi, qui in mundo est; de Israhele enim dicit: ad hodiernum usque uelamen id ipsum in corde

8] cf. II Cor. 3, 6. cf. Hier. 38, 31. 9] II Cor. 3, 6. 10] cf. II Cor. 3, 3. 11] Ioel 3, 1. 12] II Cor. 3, 6. 13] Deut. 32, 39. 18] cf. II Cor. 3, 13. 20—21] cf. II Cor. 3, 11. 24] II Cor. 3, 14. 26] II Cor. 3, 14—15.

1 posset *scripsi*: potest *MR* 3 uerba non potest—adscribit, quae in *MR* supra 610, 24 post reuelatus leguntur, huc transtulit 6 enim *addidi* 9 et si *scripsi*: etsi *uulgo* litterae (= γράμματος) *Eng*: littera *MR* at *R*³, et *MR*¹ eius scil. litterae spiritus = πνεύματος *parenthesin indicauit* 10 is *addidi* denique = *gerade, eben* 12 carnem. et *uulgo* 15 uindicaui *Pam*: uindicaui *MR* 17 quae *Rig*: qui *MR* 18 moysi *MR*, Moysi *Pam* 20 defenderet *R*, defendere et *MF* quam *R*³, quod *MR*¹ 21 praeponenti *R*³, proponenti *MR*¹ 24 obtunsi *MF* *parenthesin indicauit* 25 Israele *Pam*: israhel *MR*

eorum — figuram tum ostendit fuisse uelamen faciei in Moysae uelaminis cordis in populo, quia nec nunc apud illos perspicitur Moyses corde, sicut nec facie tunc. quid est ergo 'adhuc' uelatum in Moysae, quod pertineat ad Paulum, si Christus creatoris a Moysae praedicatus nondum uenit? quomodo, iam apertius, et uelata adhuc denotantur corda Iudaeorum, nondum exhibitis praedicationibus Moysi, id est de Christo, in quo eum intellegere deberent? quid ad apostolum Christi alterius, si dei sui sacramenta Iudaei non intellegebant, nisi quia uelamen cordis illorum ad caecitatem, qua non perspexerant Christum Moysaei, pertinebat? denique quod sequitur: cum uero conuerterit ad deum, auferetur uelamen, hoc Iudaeo proprie dicit, ad quem et est uelamen Moysaei, qui, cum transierit in fidem Christi, intellegit Moysen de Christo praedicasse. ceterum quomodo auferetur uelamentum creatoris in Christo dei alterius, cuius sacramenta uelasse non potuit creator, ignoti uidelicet ignota? dicit ergo nos iam aperta facie — utique cordis, quod uelatum est in Iudaeis — contemplantes Christum eadem imagine transfigurari a gloria, qua scilicet et Moyses transfigurabatur a gloria domini, in gloriam. ita corporale Moysaei inluminacionem de congressu domini et corporale uelamen de infirmitate populi proponens et spiritalem reuelacionem et spiritalem claritatem in Christo superducens, — tamquam a domino, inquit, spirituum — totum ordinem Moysaei figuram ignorati apud Iudaeos, agniti uero apud nos Christi fuisse testatur. Scimus quosdam sensus ambiguitatem pati posse de sono pronuntiationis aut de modo distinctionis, cum duplicitas earum intercedit. hanc Marcion

3—4] cf. II Cor. 3, 14—15. 6] cf. II Cor. 3, 15. 11] II Cor. 3, 16. 17] cf. II Cor. 3, 18. 24] II Cor. 3, 18.

1 eorum. figuram *uulgo* figuram tum *scripsi*: figuratum *MR*, figuram *Rig* 3 nec *R*³, ne *MR*¹ 6 apertius *scripsi*: opertus *M*, optatus *R*¹, opertatus *F*, operta *R*³ *uulgo*, operta sunt *Eng* 8 quid ad *R*³, quid et *MR*¹ 11 quod *R*³, quid *MR*¹ 13 ad *MR*¹, apud *R*³ *uulgo* 14 intellegit *scripsi*: intellegit *MR* 15 *coniunge*: quomodo auferetur creatoris in Christo uelamentum dei alterius, quod nescio an et *rescribendum sit* 23 caritatem *M*

captauit sic legendo: in quibus deus aevi huius, ut creatorem ostendens deum huius aevi, alium suggerat deum alterius aevi. nos contra sic distinguendum dicimus: in quibus deus, dehinc: aevi huius excaecauit mentes infidelium. 5 in quibus: Iudaeis infidelibus, in quibus opertum est aliquibus euangelium adhuc sub uelamine Moysei. illis enim deus, labiis diligentibus eum, corde autem longe absistentibus ab eo, minatus fuerat: aure audietis et non audietis, oculis uidebitis et non uidebitis, et: nisi credideritis nec 10 intellegetis, et: auferam sapientiam sapientium et prudentiam prudentium inritam faciam. haec autem non utique de euangelio dei ignoti abscondendo minabatur. ita etsi huius aevi deus, sed infidelium huius aevi excaecat cor, quod Christum eius non ulro recognouerint de scripturis 15 intellegendum. et positum in ambiguitate distinctionis hactenus tractasse, ne aduersario prodesset, contentus. uictoriae ne ulro **, possum et in totum contentionem hanc praeterisse. simpliciore responsu prae manu erit esse huius aevi deum diabolium interpretari, qui dixerit propheta referente: ero 20 similis altissimi, ponam in nubibus thronum meum, sicut et tota huius aevi superstitio illi mancipata est, qui excaecat infidelium corda et inprimis apostatae Marcionis. denique non uidit occurrentem sibi clausulam sensus: quoniam deus, qui dixit ex tenebris lucem lucescere, 25 reluxit in cordibus nostris ad inlumptionem agnitionis (gloriae) suae in persona Christi. quis dixit:

1] II Cor. 4, 4. 4] ib. 6] cf. Es. 29, 13. 8] Es. 6, 9. 9] Es. 7, 9. 10] Es. 29, 14. 19] Es. 14, 14. 23] II Cor. 4, 6.

3 alterius *M* (*in ras.*) 13 etsi huius *MR*, non huius *Pam* excaecat *R*, excaeca *M* 16 contentus uictoriae *uulgo* (*prob. Eng*) ne *MF*, nae *R uulgo* 17 ultra *Eng*, non statuens lacunam lacunam signauit: obsim siue quid detraham intercidisse uidetur uel simile aliquid 18 simpliciore *scil. homini* responsu *scripsi*: responso *MR* esse = *licere*: *om. Pam* deum *scripsi*: dominum *MR* 26 gloriae *addidi* (*cf. II Cor. 4, 6 et p. 90, 5; praeterea 614, 21*)

fiat lux? et <de> inluminacione mundi quis Christo ait: posui te in lumen nationum, sedentium scilicet in tenebris et in umbra mortis? cui respondent spiritus in psalmo ex prouidentia futuri: significatum est [inquit] super nos lumen personae tuae, domine. persona autem dei Christus dominus, unde et apostolus supra, qui est imago. inquit, dei. igitur si Christus persona creatoris dicentis: fiat lux, et Christus [et] apostoli et euangelium et uelamen et Moyses et tota series secundum testimonium clausulae creatoris est, dei huius aeni. certe non eius, qui numquam dixit: fiat lux. 10 (praetereo hic et de alia epistola, quam nos ad Ephesios praescriptam habemus, haeretici uero ad Laodicenos. ait enim meminisse nationes, quod illo in tempore, cum essent sine Christo, alieni ab Israhele, sine conuersatione et testamentis et spe promissionis, etiam sine deo essent in mundo, utique 15 etsi de creatore. ergo si nationes sine deo dixit esse, deus autem illis diabolus est, non creator, apparet deum aeni huius eum intellegendum, quem nationes pro deo receperunt, non creatorem, quem ignorant.) quale est autem, ut non eiusdem habeatur thesaurus in fictilibus uasis, <id est in corporibus> 20 nostris, cuius et uasa sunt? iam si 'gloria' dei est, in fictilibus uasis tantum thesauri haberi, uasa autem fictilia creatoris sunt, ergo et gloria creatoris est, cuius uasa eminentiam uirtutis dei sapiunt, et uirtus ipsa, quia propterea in uasa fictilia commissa sit, ut eminentia eius probaretur. ceterum 25

1] Gen. 1, 3. Es. 49, 6. 2] cf. Es. 9, 2. 4] Ps. 4, 7. 5] cf. Thren. 4, 20. 6] II Cor. 4, 4. 12] cf. Eph. 2, 12. 19] cf. II Cor. 4, 7. 21] cf. II Cor. 4, 6.

1 de *add. Pam* inluminacione *Pam*: inluminacionem *MR* 3 respondent *MF*, respondet *R uulgo* 4 inquit *seclusi* 8 et *seclusi* ut uelamen *fort.* 11 praetereo *MR*³, praeterea *R*¹, praetere<und>o *fort.* praescriptam *R*, proscriptam *MF* 12 haeretici *MR*³, haetice *R*¹ 15 deo *Pam*: domino *MR* essent, in mundo utique, etsi *uulgo* etsi de creatore *scil.* sit ille mundus 17 deum *scripsi*: dominum *MR* 20 id est in corporibus *addidi* 21 iam *scripsi*: nam *MR* gloria dei *cf. 613, 26* 24 quae propterea *susp. Eng, tenens infra* sunt pro sit 25 sit *scripsi*: sunt *MR*

alterius dei iam non erit gloria ideoque nec uirtus, — sed magis dedecus et infirmitas — cuius eminentiam fictilia et quidem aliena ceperunt. Quodsi haec sunt fictilia uasa, in quibus tanta nos pati dicit, in quibus etiam mortificationem circumferimus
 5 domini, satis ingratus deus et iniustus, si non et hanc substantiam resuscitaturus est, in qua pro fide eius tanta tolerantur, in qua et mors Christi circumfertur, in qua et eminentia uirtutis consecratur. sed enim proponit: ut et uita Christi manifestetur in corpore nostro, scilicet sicut
 10 et mors eius circumfertur in corpore. de qua ergo Christi uita dicit? qua nunc uiuimus in illo? et quomodo in sequentibus non ad uisibilia nec ad temporalia, sed ad inuisibilia et ad aeterna, id est non ad praesentia, sed ad futura exhortatur? quodsi de futura uita dicit Christi, in corpore eam dicens
 15 apparituram, manifeste carnis resurrectionem praedicauit, exteriorem quidem hominem nostrum corrumpi dicens, sed non quasi aeterno interitu post mortem, uerum laboribus et incommodis, de quibus praemisit, adiciens: et non deficiemus. nam et interiorem hominem nostrum renouari de die in diem dicens hic utrumque demonstrat: et corporis corruptionem ex uexatione temptationum et animi renouationem ex contemplatione promissionum.

12. *** terreni domicilii nostri non sic ait habere nos domum aeternam, non manu factam in caelo, quia quae manu facta sit, creatoris, intereat in totum, dissoluta post mortem. haec
 25 enim ad mortis metum et ad ipsius dissolutionis contristationem consolandam retractans etiam per sequentia manifestus, cum subicit gemere nos de isto tabernaculo corporis terreni.

3] cf. II Cor. 4, 8—9. 4] cf. II Cor. 4, 10. 8] II Cor. 4, 10.
 11] cf. II Cor. 4, 17—18. 14] cf. II Cor. 4, 11. 15] cf. II Cor. 4, 16.
 18] II Cor. 4, 16. cf. II Cor. 4, 17. 22] cf. II Cor. 5, 1. 27] cf. II Cor. 5, 2.

1 alterius dei iam non erit *scripsi*: iam non erit alterius dei *MR*
 5 domini *Pam*: dei *MR* 6 est *om. R*¹ 14 Christi *R*, Christus *MF*
 16 sed *scripsi*: et *MR* 21 ex *R*, et *MF* 22 *lacunam signaui*: Ita et
 dissoluto tabernaculo *suppleri uelim* (cf. II Cor. 5, 1) non sic = nicht
 in dem Sinne; *coniunge cum* quia *in uersu insequenti* 26 manifestus
 (*scil. est*) *scripsi* (*manifestus c. part. cf. p. 69, 17*): manifestus *MR*

quod de caelo est superinduere cupientes: siquidem et despoliati non inueniemur nudi — id est: recipiemus quod despoliati sumus, id est corpus, et rursus: etenim qui sumus in isto tabernaculo corporis ingemimus, quod grauemur nolentes exui, sed superindui. hic enim expressit quod in prima epistola strinxit: et mortui resurgent incorrupti, qui iam obierunt, et nos mutabimur, qui in carne fuerint reprehensi a deo hic. et illi enim resurgent incorrupti, recepto scilicet corpore et quidem integro, ut ex hoc sint incorrupti, et hi propter temporis ultimum iam momentum et propter merita uexationum antichristi compendium mortis, sed mutati, consequentur, superinduti magis quod de caelo est quam exuti corpus. ita si hi super corpus induent caeleste illud, utique et mortui recipient corpus, super quod et ipsi induant incorruptelam de caelo, quia et de illis ait: necesse est corruptiuum istud induere incorruptelam et mortale istud immortalitatem. illi induunt, cum receperint corpus, isti superinduunt, quia non amiserint corpus, et ideo <non> temere dixit: nolentes exui corpore, sed superindui, id est nolentes mortem experiri, sed uita praeueniri, uti de uo retur mortale hoc a uita, dum eripitur morti per superindumentum demutationis. ideo quia ostendit hoc melius esse, ne contristemur mortis, si forte, praeuentu, et arrabonem nos spiritus dicit a deo habere, quasi pigneratos in eandem spem superindumenti, et abesse a domino,

1] cf. II Cor. 5, 2. II Cor. 5, 3. 4] II Cor. 5, 4. 6] I Cor. 15, 52. 8] cf. I Cor. 15, 52. 10] cf. ib. 11] cf. I Ioh. 2, 18. 16] I Cor. 15, 53. 19] II Cor. 5, 4. 21] ib. 24] cf. II Cor. 5, 5. 25] cf. II Cor. 5, 6.

1 superinduere *MR*, superindui *Pam* 8 fuerint *M*, fuerunt *F*, fuerimus *R uulgo* reprehensi *MR*¹, deprehensi *R*³ *uulgo* hic. et illi *Eng*: hi et illi *MR*¹, et illi *R*³ *uulgo* 9 quidem *R*³, qui de *MR*¹ 10 ex *B*, et *M* sint *R*, sit *M* 12 sed *R*³, et *MR*¹ superinduti *R*³, superinduci *MF*, superindui *R*¹ 13 exuti *MR*³, exui *R*¹ 19 non *add. R*³. *om. MR*¹ 25 pigneratos *MF*, pignoratos *R uulgo*

quamdiu in carne sumus, ac propterea debere boni ducere
 abesse potius a corpore et esse cum domino, ut et mortem
 libenter excipiamus. atque adeo omnes ait nos oportere mani-
 festari ante tribunal Christi, ut recipiat unusquisque quae
 5 per corpus admisit siue bonum siue malum. si enim tunc
 retributio meritorum, quomodo iam aliqui cum domino poterunt
 deputari? et tribunal autem nominando et disunctionem boni
 ac mali operis utriusque sententiae iudicem ostendit et cor-
 poralem omnium repraesentationem confirmauit. non enim poterit
 10 quod corpore admissum est non corpore iudicari. iniquus enim
 deus. si non per id punitur quis aut iuuatur, per quod operatus
 est. Si qua ergo conditio noua in Christo, uetera
 transierunt, ecce noua facta sunt omnia: impleta est
 Esaiæ prophetia. si etiam iubet, ut mundemus nos ab iniqui-
 15 namento carnis et sanguinis, non substantiam *** capere
 regnum dei. si et uirginem sanctam destinat ecclesiam adsi-
 gnare Christo, utique ut sponsam sponso, non potest imago
 coniungi inimico ueritatis rei ipsius. si et pseudoapostolos
 dicit operarios dolosos transfiguratores sui, per hypocrisin
 20 scilicet, conuersationis, non praedicationis adulteratae reos
 taxat. adeo de disciplina, non de diuinitate dissidebatur. si
 satanas transfiguratur in angelum lucis, non potest
 hoc dirigi in creatorem. deus enim, non angelus. creator in
 deum lucis. non in angelum, transfigurare se dictus esset, si
 25 non eum satanam significaret, quem et nos et Marcion angelum

1] cf. II Cor. 5, 8. 3—5] cf. II Cor. 5, 10. 12] II Cor. 5, 17.
 cf. Es. 43, 18—19. 14] cf. II Cor. 7, 1. cf. I Cor. 15, 50. 16] cf.
 II Cor. 11, 2. 18] cf. II Cor. 11, 13. 22] II Cor. 11, 14.

3 libenter *om.* R¹ 6 domino *scripsi:* deo *MR* 8 corporalem *scripsi:*
 temporalium *MR*¹, corporum R³ *uulgo* 10 iniquos *M* 11 per id
 punitur *R*, perit punitur *F*, perdit punit *M* 15 substantiam *ed. Mi-*
gniana (probat Eng) lacunam signavi: non substantiam <negat, sed
 opera substantiae> *supplendum puto (cf. 608, 26 sqq. et 623, 16)* 16 re-
 gnum *R*, regno *MF* .dei, si *uulgo* 18 pseudoapostolos *MF*, pseudapo-
 stolos *R uulgo* 22 satanas transfiguratur *M*, transfiguratur satanas *R*

nouimus. 'De paradiso' suus stilus est ad omnem quam patitur quaestionem. hic illud forte mirabor, si proprium potuit habere paradysum deus nullius terrenae dispositionis; nisi si etiam paradiso creatoris precario usus est, sicut et mundo. et tamen hominem tollere ad caelum creatoris exemplum est in Helia. 5 magis uero mirabor deum optimum, percutiendi et saeniendi alienum, nec proprium saltem, sed creatoris angelum satanae colaphizando apostolo suo adplicuisse et ter ab eo obsecratum non concessisse. emendat igitur et deus Marcionis secundum creatorem, elatos aemulantes et deponentem scilicet 10 de solio dynastas. aut numquid ipse est, qui et in corpus Iob dedit satanae potestatem, ut uirtus in infirmitate comprobaretur? Quid et formam legis adhuc tenet Galatarum castigator, in tribus testibus praefiniens staturum omne uerbum? quid et non parsurum se peccatoribus comminatur lenissimi dei 15 praedicator, immo et ipsam durius agendi in praesentia potestatem a domino datam sibi adfirmat? nega nunc, haeretice, timeri deum tuum, cuius apostolus timebatur.

Ad Romanos

13. Quanto opusculum profligatur, breuiter iam retractanda sunt quae rursus occurrunt, quaedam uero et tramit- 20 tenda, quae saepius occurrerunt. piget de lege adhuc congre- di, qui totiens probauerim concessionem eius nullum argumentum praestare diuersi dei in Christo, praedicatam scilicet et repromissam in Christum apud creatorem, quatenus et ipsa <ista> epistola legem plurimum uidetur excludere. sed et 25 iudicem deum ab apostolo circumferri saepe iam ostendimus

4] cf. II Cor. 12, 2. 7] cf. II Cor. 12, 7—8. 10] cf. Luc. 1, 51—52. cf. Ps. 118, 21. cf. Ps. 146, 8. 11] cf. Iob 1, 12. 12] cf. II Cor. 12, 9. 13] cf. II Cor. 13, 1. 14] cf. Deut. 19, 15. cf. II Cor. 13, 2. 16] cf. II Cor. 13, 10.

1 stilus = *liber* 2 mirabor (*mira in lit.*) *M* 6 deum *scripsi*: dominum *MR* 10 et *scripsi*: ut *MR*, ut *Eng* 17 adfirmat. nega *uulgo* 19 AD CORINTHIOS SECUNDA EXPLICIT; INCIPIT AD CORINTHIOS *M*, De epistola ad Romanos *RF* (*sed omissa uoce de*) quanto (*scil. magis*) *MR*¹, quando *R*³ *uulgo* 20 et tramittenda *M*, extra mittenda *R*¹, tramittenda *R*³ *uulgo* 22 qui totiens *R*³, quotiens *MR*¹ 22 probauerim *R*³, probat uera *MR*¹ 25 ista *addidi*

et in iudice ultorem et creatorem in ultore. itaque et hic, cum dicit: non enim me pudet euangelii; uirtus enim dei est in salutem omni credenti, Iudaeo et Graeco, quia iustitia dei in eo reuelatur ex fide in fidem, sine dubio et euangelium et salutem iusto deo deputat, non bono, — ut ita dixerim secundum haeretici distinctionem — transferenti ex fide legis in fidem euangelii, suae utique legis et sui euangelii, quoniam et iram <dei> dicit reuelari de caelo super impietatem et iniustitiam hominum, qui ueritatem <in> iniustitia detineant. cuius dei ira? utique creatoris. ergo et ueritas eius erit, cuius et ira, quae reuelari habet in ultionem ueritatis. etiam adiciens: scimus autem iudicium dei secundum ueritatem esse et iram ipsam probauit, ex qua uenit iudicium pro ueritate, et ueritatem rursus eiusdem dei confirmauit, cuius iram probauit probando iudicium. aliud est, si ueritatem dei alterius in iniustitia detentam creator iratus ulciscitur. quantas autem foveas in ista uel maxime epistola Marcion fecerit auferendo quae uoluit, de nostri instrumenti integritate parebit. mihi sufficit, quae proinde eradenda non uident quasi neglegentias et caecitates eius accipere. si enim iudicabit deus occulta hominum, tam eorum qui in lege deliquerunt quam eorum qui sine lege, — quia et hi <etsi> legem ignorant, at natura faciunt quae sunt legis — utique is deus iudicabit, cuius sunt et lex et ipsa natura, quae legis est instar ignorantibus legem. iudicabit autem quomodo? secundum euangelium, inquit, per Christum. ergo et

2] Rom. 1, 16—17. 8] cf. Rom. 1, 18. 12] Rom. 2, 2. 21] Rom. 2, 16. cf. Rom. 2, 12. 22] cf. ib. cf. Rom. 2, 14. 25] Rom. 2, 16.

6 *parenthesin indicauit* 7 euangelii. quoniam *uulgo* 8 dei *add. Pam* 9 et *R³*, loci *MR¹*, ac *fort.* in *add. R³*, *om. MR¹* 10 detinent *Pam* 13 ipsam *M*, ipsa *R* 16 in *om. M* 18 auferendo *R³*, aut referendo *MR¹* 21 iudicabit *R³*, iudicauit *MR¹* 22 et hi <etsi> *scripsi*: et hi *MR* 23 ignorant, at *scripsi*: ignorant et *MR*, ignorant *Ciacconius* sint *M*

euangelium et Christus illius sunt, cuius et lex et natura, quae per euangelium et Christum uindicantur a deo illo iudicio, de quo et supra: secundum ueritatem. ergo quae <ad> defendenda <ea> reueletur de caelo ira non nisi a deo irae, ita et hic sensus, pristino cohaerens, in quo iudicium creatoris edicitur, non potest in alium deum referri, qui nec iudicat nec irascitur, sed in illum, cuius dum haec sunt, iudicium dico et iram, etiam illa ipsius sint necesse est, per quae haec habent transigi, euangelium et Christus. et ideo uebitur in transgressores legis docentes non furari et furantes, ut homo dei legis, non ut creatorem ipsum his modis tangens, qui et furari uetans fraudem mandauerit in Aegyptios auri et argenti, quemadmodum et cetera in illum retorquent. scilicet apostolus uerebatur conuicium deo palam facere, a quo non uerebatur diuertisse. adeo autem Iudaeos incesserat, ut ingesserit propheticam increpationem: propter nos nomen dei blasphematur. quam ergo peruersum, ut ipse blasphemaret eum, cuius blasphemandi causa malos exprobrat! Praefert et circumcisionem cordis praeputi. atenim apud deum legis est facta circumcisio cordis, non carnis, spiritu, non littera. quodsi haec est circumcisio Hieremiae — et circumcidemini praeputia cordis — sicut et Moysi — et circumcidemini duricordiam uestram —, eius erit spiritus circumcidens cor, cuius et littera metens carnem, eius et Iudaeus, qui in occulto, cuius et Iudaeus in aperto, quia nec Iudaeum nominare uellet apostolus non Iudaeorum dei seruum. Tunc

3] Rom. 2, 2. 4] cf. Rom. 1, 18. 10] cf. Rom. 2, 21. 12] Exod. 12, 35—36. 16] Rom. 2, 24. 19] cf. Rom. 2, 29. 20] Rom. 2, 29. 21] Hier. 4, 4. 22] Deut. 10, 16. 24] Rom. 2, 29. 25] Rom. 2, 28.

2 a deo *Lat*: adeo *MR* de quo *scripsi*: dei quod *MR* 4 <ad> defendenda <ea> (*scil.* legem et naturam, *cf. l. 2 et infra l. 9 sqq.*) *scripsi*: defendenda *MR*, defendenda <ea> (*scil.* ueritate) *Eng* 5 hic sensus *scil.* *Rom. 2, 16* pristino *scil.* *supra 619, 12 commemorato* 8 iram *M*, ira *R* quae *Lat*: quem *MR* 15 incesserat (*a uerbo incessendi deductum*) *R*¹, ingesserat *MR*¹ 19 praeputi (= praeputii), atenim *scripsi*: praeputationi *MR* apud deum legis *id est*: non apud Marcionis deum 22 Moysi *scripsi*: moyses *MR* et *om. R uulgo* 24 carnem eius, et *uulgo* 25 in aperto *om. M*

lex, nunc iustitia dei per fidem Christi. quae est ista distinctio? seruiuit deus tuus dispositioni creatoris, dans ei tempus et legi eius? an eius tunc, cuius et nunc? eius lex cuius et fides Christi? distinctio dispositionum est, non deorum. Monet iustificatos ex fide Christi, non ex lege, pacem ad deum habere. ad quem? cuius numquam fuimus hostes an cuius legi et naturae rebellauimus? nam si in eum competit pax, cum quo fuit bellum. ei et iustificabimur; et eius erit Christus, ex cuius fide iustificabimur, ad cuius pacem competit redigi hostes eius aliquando. Lex autem, inquit, subintroiuit, ut abundaret delictum. quare? ut superabundaret, inquit, gratia. cuius dei gratia, si non cuius et lex? nisi si creator ideo legem intercalauit, ut negotium procuraret gratiae dei alterius et quidem aemuli, ne dixerim ignoti, ut, quemadmodum apud ipsum regnauerat peccatum in mortem, ita et gratia regnaret in iustitia in uitam per Iesum Christum (apud) aduersarium ipsius. propter hoc omnia concluderat lex creatoris sub delictum et totum mundum deduxerat in reatum et omne os obstruxerat, ne qui gloriaretur per illam, ut gratia seruaretur in gloriam Christi non creatoris, sed Marcionis! Possum et hic de substantia Christi praestruere ex prospectu quaestionis subsequaturae. mortuos enim nos inquit legi (per corpus Christi.) ergo corpus Christi est. 'potest corpus contendere, non statim caro.' sed et quaecumque substantia sit, cum eius nominat corpus, quem subicit ex mortuis resurrexisse, non potest aliud corpus intellegi quam carnis, in quam lex mortis est dicta. Ecce autem et testimonium perhibet legi et causar delicti eam excusat:

1] Rom. 3. 22. 5] cf. Rom. 5. 1. 10] Rom. 5, 20. 14] Rom. 5, 21. 23—26] cf. Rom. 7, 4.

2 tuus *om.* *R*¹ 4 dispositionum *Pam*: dispositio nunc *MR* 6 numquam *M*, nusquam *R uulgo* 12 si (*s. u. a m. I*) *M* 13 legem *om.* *R*¹ 17 apud *addidi* 17 propter hoc (nimirum) *fort.* 21 sed Marcionis! *Eng*: sed Marcionis. *uulgo* 23 per corpus Christi *addidi* (*cf. de monogamia c. 13*) 24 est. potest *scripsi*: et potest *MR*, et (si) potest *Eng* potest corpus contendere *scil.* Christi esse

quid ergo dicemus? quia lex peccatum? absit! — erubescere, Marcion, [absit] abominanti apostolo criminationem legis — sed ego delictum non scio nisi per legem. o summum ex hoc praeconium legis, per quam (non) licuit delictum latere! non ergo lex seduxit, sed peccatum per praecepti occasionem. quid deo imputas legis quod legi eius apostolus imputare non audet? atquin et adcumulat: lex sancta et praeceptum eius iustum et bonum. si taliter ueneratur legem creatoris, quomodo ipsum destruat nescio. quis discernit duos deos, iustum alium bonum alium, cum is utrumque debeat 10 credi, cuius praeceptum et bonum et iustum est? si autem et spiritalem confirmat legem, utique et prophetica, utique et figuratam. debeo enim et hinc constituere Christum in lege figurate praedicatum, quo et a Iudaeis omnibus potuerit agnosci.

14. Hunc si pater misit in similitudinem carnis peccati, 15 non ideo phantasma dicitur caro, quae in illo uidebatur. peccatum enim carni supra adscripsit et illam fecit legem peccati habitantem in membris suis et aduersantem legi sensus. ob hoc igitur missum filium in similitudinem carnis peccati, ut peccati carnem simili substantia redimeret, id est carne, quae 20 peccatrici carni similis esset, cum peccatrix ipsa non esset. nam et haec erit dei uirtus in substantia pari perficere salutem. non enim magnum, si spiritus dei carnem remediaret, sed si caro, consimilis peccatrici, dum caro est, sed non peccati. ita similitudo ad titulum peccati pertinebit, non ad substantiae mendacium. nam nec addidisset 'peccati', si substantiae similitudinem uellet intellegi, ut negaret ueritatem; tantum

1—3] Rom. 7, 7. 5] cf. Rom. 7, 11. 7] Rom. 7, 12. 12] cf. Rom. 7, 14. 15] cf. Rom. 8, 3. 17] cf. Rom. 7, 23. 21] cf. Hebr. 4, 15.

1 *parenthesin indicauit* 2 *absit seclusi* *erubescere cum datiuo iunctum* cf. *Apol. c. 9*: erubescat error uester Christianis abominanti apostolo *M.* abominati postulo *F.* abominari postulo *R*¹, abominatur apostolus *R*³ *uulgo* 4 non *addidi* licuit *MR*, liquit *Gel* reliqui 5 latens *Ciacconius* 13 hinc *scil. ex uerbis apostoli* 14 et *scripsi*: nec *MR*; *intellego autem: so daß er also auch von den Juden allen (nicht nur von den gläubig gewordenen cf. Rom. 11, 1—7) hätte erkannt werden können* 20 carne *R*³, carni *MR*¹, carnea *Pam*

enim 'carnis' posuisset, non et 'peccati'. cum uero tunc sic struxit: 'carnis peccati', et substantiam confirmauit, id est carnem, et similitudinem ad uitium substantiae retulit, id est ad peccatum. puta nunc similitudinem substantiae dictam: non ideo negabitur substantiae ueritas. 'cur ergo similis, (si) uera'? quia uera quidem, sed non ex semine: de statu similis et uera, de censu non uero dissimilis. ceterum similitudo in contrariis nulla est. spiritus non diceretur carnis similitudo, — quia nec caro similitudinem spiritus caperet — sed phantasma diceretur, si id quod non erat uidebatur. similitudo autem dicitur, cum est quod uidetur. est enim, dum alterius par est. phantasma autem, qua hoc tantum est, non est similitudo. Et hic autem ipse edisserens, quomodo nolit nos esse in carne, cum simus in carne, ut scilicet non simus in operibus carnis, ostendit hac ratione scripsisse: caro et sanguis regnum dei non consequentur, non substantiam damnans, sed opera eius; quae, (quia) possunt non admitti a nobis in carne adhuc positis, non ad reatum substantiae, sed ad conuersationis pertinebunt. Item si corpus quidem mortuum propter delictum, — adeo non animae, sed corporis mors est — spiritus autem uita propter iustitiam, *** cui mors obuenerit propter delictum, id est corpori. non enim alii quid restituitur, nisi qui illud amisit, et ita erit resurrectio, mortuorum dum est, corporum. nam et subiungit: qui

13] cf. Rom. 8, 9. 15] I Cor. 15, 50. 19—21] Rom. 8, 10. 24] Rom. 8, 11.

1 cum uero utrumque substruxerit *Lat* 6 si *addidi* 7 similis et *Lat*: simili sed *MR* dissimilis *MR*, dissimili *Oehlerus* 9 similitudinem *M* (*corr. m. 1*) 13 autem *R*³. autem est *MR*¹ nos esse *M*, esse nos *R uulgo* 14 in operibus *MR*³*F*, ex operibus *R*¹ 15 scripsisse <se> *fort.*: <se> scripsisse *Pam*, scripsisse *MR* 16 non consequentur *M*, consequi non possunt *R uulgo* 17 quia *add.* *R*³ 20 *parenthesin indicauit* sed *R*³, et *MR*¹ 21 <ei utique obuenerit uita propter iustitiam> *suppl. Urs* 23 alii quid *scripsi*: alicui *MR* 24 resurrectio, mortuorum dum est, corporum *scripsi*: resurrectio mortuorum, dum est corporum *uulgo* nam et *M*. nam *R*

suscitauit Christum a mortuis, uiuificabit et mortalia corpora uestra. adeo et carnis resurrectionem confirmauit, absque qua nec corpus aliquid dici capit nec mortale aliquid intellegi, et Christi substantiam corporalem probauit; siquidem proinde uiuificabuntur et mortalia corpora nostra, 5 quemadmodum et ille resuscitatus est, non alias proinde, nisi quia in corpore. Salio et hic amplissimum abruptum intercisae scripturae, sed adprehendo testimonium perhibentem apostolum Israheli, quod zelum dei habeant, sui utique, non tamen per scientiam. deum enim, inquit, ignorantes et suam iustitiam 10 sistere quaerentes non subiecerunt se iustitiae dei; finis etenim legis Christus in iustitiam omni credenti. hic erit argumentatio haeretici, quasi deum superiorem ignorauerint Iudaei, qui aduersus eum iustitiam suam, id est legis suae, constituerint, non recipientes Christum, finem legis. cur ergo zelo eorum erga deum proprium 15 testimonium perhibet, si non et inscitiam erga eundem deum eis exprobat, quod zelo quidem dei agerentur, sed non per scientiam, ignorantes scilicet eum, dum dispositiones eius in Christo ignorant consummationem legi staturo atque ita suam 20 iustitiam tuentur aduersus illum. atque adeo ipse creator et ignorantiam erga se eorum contestatur: Israhel me non agnouit et populus me non intellexit, et quod iustitiam suam magis sisterent: docentes doctrinas praecepta hominum, nec non et congregati essent aduersus 25 dominum et aduersus Christum ipsius, ex inscitia scilicet. nihil igitur potest in alium deum exponi, quod competit in creatorem, quia et alias inmerito apostolus Iudaeos de igno-

9] cf. Rom. 10, 1. cf. Rom. 10, 2. 10] Rom. 10, 3—4. 16] cf. Rom. 10, 1. 22] Es. 1, 3. 24] Matth. 15, 9. cf. Es. 29, 13. 25] cf. Ps. 2, 2.

1 uiuificabit *R*³, uiuificauit *MR*¹ 3 aliquid *scripsi*: aliud *MR* 4 aliquid *scripsi*: aliud *MR* 5 nostra *R*, uestra *M* 10 deum: ita legisse uidetur Marcion pro dei iustitiam cf. l. 13 sqq. 12 iustitiam *Pam*: iustitia *MR* 16 <et> zelo *Gel* 17 inscitiam *MR*¹, inscientiam *R*³ *G* *uulgo* 23 populus <meus> *Gel* 26 inscientia *Pam*

rantia suggillasset erga deum ignotum. quid enim deliquerant, si iustitiam dei sui aduersus eum sistebant, quem ignorabant? atquin exclamat: 'o profundum diuitiarum et sapientiae dei et inuestigabiles uiae eius!' unde ista eruptio? ex recordatione
 5 scilicet scripturarum, quas retro reuoluerat, ex contemplatione sacramentorum, quae supra disseruerat in fidem Christi ex lege uenientem. haec si Marcion de industria erasit, quid apostolus eius exclamat, nullas intuens diuitias dei, tam pauperis et egeni quam qui nihil condidit, nihil praedicauit, nihil
 10 denique habuit, ut qui in aliena descendit? sed enim et apostolus et diuitiae creatoris olim absconditae nunc reseratae. sic enim repromiserat: et dabo illis thesauros occultos, inuisibiles aperiam eis. inde ergo exclamatum est: o profundum diuitiarum et sapientiae dei! cuius iam
 15 thesauri patebant. id Esaiiae et sequentia de eiusdem prophetae instrumento: quis enim cognouit sensum domini, aut quis consiliarius <eius> fuit? quis porrexit ei et retribuetur illi? qui tanta de scripturis ademisti, quid ista seruasti, quasi non et haec creatoris? Plane noui dei
 20 praecepta uideamus: odio, inquit, habentes malum et bono adhaerentes — aliud est enim apud creatorem: auferte malum de uobis et: declina a malo et fac bonum —; amore fraternitatis inuicem adfectuosi — non enim id ipsum est: diliges proximum tamquam te —; spe

3] uerba apostolici Marcionis ex Rom. 11, 33 decurtata 6] cf. Rom. 1, 17. (cf. p. 619, 7) 12] Es. 45, 3. 13] Rom. 11, 33. 16] Rom. 11, 33—34. Es. 40, 13—14. 20] Rom. 12, 9. 21] I Cor. 5, 13. cf. Deut. 17, 7; 21, 21. 22] Ps. 33, 15. 23] Rom. 12, 10. 24] Leu. 19, 18. Rom. 12, 12.

2 sistebant (b in ras. a m. 1) *M* 4 inuestigabiles (*ab in et uestigo*) *MR*, <in>inuestigabiles *Pam* ista *Iun*: irae *MR*, illa *Rig* 5 euoluerat *fort*. 7 legem *M* haec *scil.* scripturas et sacramenta <non> erasit *Urs* 10 apostolus *MR*¹, opes *R*³ *uulgo*; *intellege*: et apostolus (*scil.* creatoris, non Marcionis est, cf. l. 8) et diuitiae creatoris (*scil.* sunt) 17 eius *add. R*³, *om. MR*¹ 21 in *M* *margini adscripsit m. 1*: antifrasi

gaudentes, utique dei — bonum est enim sperare in domino, quam sperare in magistratus —; pressuram sustinentes — exaudiet enim te dominus in die pressurae [habes psalmum] —; benedicite et nolite maledicere — quis hoc docebit quam qui omnia benedictionibus condidit? —; non altum sapientes, sed humilibus adsecutantes, ne sitis apud uos sapientes — ‘uae’ enim audiunt per Esaiam —; malum pro malo nemini retribueritis — et malitiae fratris tui ne memineris —; nec uosmet ipsos ulciscentes; ‘mihi enim uindictam et ego uindicabo’, dicit dominus; pacem cum omnibus (hominibus) habetote. ergo et legalis talio non retributionem iniuriae permittebat, sed inceptionem metu retributionis comprimebat. merito itaque totam creatoris disciplinam principali praecepto eius conclusit: diliges proximum tamquam te. hoc legis supplementum si ex ipsa lege est, quis sit deus legis, iam ignoro; metuo, ne deus Marcionis. si uero euangelium Christi hoc praecepto adimpletur, Christi autem non est creatoris, quo iam contendimus? dixerit Christus aut non: <non> ego ueni legem dissoluere sed implere, frustra de ista sententia neganda Ponticus laborauit: si euangelium legem non adimpleuit, ecce lex euangelium adimpleuit. bene autem, quod et in clausula tribunal Christi comminatur, utique iudicis et ultoris, utique creatoris, illum certe constituens promerendum, quem intentat timendum, etiamsi alium praedicaret.

1] Ps. 117, 9. 2] Rom. 12, 12. 3] Ps. 19, 2. 4] Rom. 12, 14. 5] cf. Gen. 1, 31. 28. 6] Rom. 12, 16. 7] cf. Es. 5, 21. 8] Rom. 12, 17. 9] cf. Zach. 7, 10. Rom. 12, 19. 10] ib. cf. Deut. 32, 35. 11] Rom. 12, 18. 15] Rom. 13, 9. cf. Leu. 19, 18. 20] Matth. 5, 17. 23] cf. Rom. 14, 9—10.

2 domino *MR*¹, dominum *R*³ 4 habes psalmum *secl. Eng* 6 adsecutantes (συναπαγομένοι) *M*, assentantes *R* 11 omnibus hominibus *Pam*: omnibus *MR*³, hominibus *R*¹ 18 permittebat *om. R*¹ 19 contendimus, dixerit *uulgo* aut *MR*¹, an *R*³ *uulgo* 20 <non> ego *Eng*: ego <non> *Gel*, ego *MR* implere? frustra *uulgo* 21 Ponticus *R*¹ *mg Pam Rig* (cf. 637, 2): Pontus *MR* *reliqui* laborabit *mauult Eng* (sed cf. 434, 23; 444, 8—12) 23 clausulam *M*

15. Breuioribus quoque epistulis non pigebit intendere. est ^{Ad Thessa-} sapor et in paucis. occiderant Iudaei prophetas suos. possum dicere: ^{lonicenses} quid ad apostolum dei alterius et quidem optimi, qui nec suorum ^{prima} delicta damnare dicatur quique et ipse prophetas eosdem destru-
 5 endo quodammodo perimat? quid mali admisit apud illum Israhel, si occidit quos et ille reprobauit, si prior inimicam in eos sententiam statuit? 'deliquit autem apud deum ipsorum': is exprobrabit iniquitatem, ad quem pertinet laesus; certe quiuis alius
 10 domini necem qui et dominum interfecerunt dicendo et prophetas suos, licet 'suos' adiectio sit haeretici. quid enim tam acerbum, si alterius dei praedicatorem Christum interemerunt qui sui dei prophetas contrucidauerunt? status autem (est) exaggerationis, quod et dominum et famulos eius
 15 peremissent. denique si alterius dei Christum alterius prophetas peremerunt, aequauit impietatem, non exaggerauit. aequanda autem non fuit: ergo exaggerari non potuit, nisi in eundem deum commissa ex utroque titulo. ergo eiusdem dei Christus et prophetae. Quam autem sanctitatem nostram 'uoluntatem
 20 dei' dicat, ex contrariis, quae prohibet, agnoscere est — abstinere enim, inquit, a stupro, non a matrimonio; scire unumquemque uas suum in honore tractare. quomodo? dum non in libidine, qua gentes. libido autem nec

2] cf. I Thess. 2, 15. 10] ib. 19] cf. I Thess. 4, 3. 20—23] I Thess. 4, 4—5.

1 AD ROMANOS EXPLICIT *M* (*locus uacuus relictus est: in mg. a m. 1: ad thessalonicenses*), de epistola ad Thessalonicenses prima *RF*
 4 dampnare *M* 5 quid *MR*, quid enim *Pam* 7 ipsorum: is *Eng*: ipsorum. is *uulgo* exprobrabit *Iun*: exprobrauit *MR* 8 quem *MR*³, quam *R*¹ laesus = *laesura*, si locus est integer; sed cum nusquam alibi inueniatur hoc uocabulum, nescio an interpolatum sit (cf. laesi l. 10); nihil enim desideratur, si deest: ad quem pertinet scil. iniquitas 9 laesi sed *R*³, laesisset *MR*¹ 11 haeretici *M* (*in rus.*) 14 est *addidi* (autem ortum, ut uidetur, ex aut è) 16 impietatem *scripsi* (cf. *infra*: aequanda fuit): impietates *MR*, impietatem, sed *Eng* 18 deum *scripsi*: dominum *MR* eiusdem dei *R*³, eius dñs dei (*in mg. dñs a m. 2*) *M*, eius dñs deus *R*¹ 20 agnoscere est *scripsi*: agnosceres *MR* *parenthesin indicaui* 21 enim *om. Gel* 22 uas suum *M*, suum uas *R uulgo*

apud gentes matrimonio adscribitur, sed extraordinariis et non naturalibus et portentosis luxuriae —: est turpitudini quaque et immunditiae contraria, quae non matrimonium excludat, sed libidinem, quae uas nostrum in honore matrimonii tractet. hunc autem locum salua alterius, id est plenioris sanctitatis praelatione tractauerim, continentiam et uirginitatem nuptiis anteponeus, sed non prohibitis. destructores enim dei nuptiarum, non sectatores castitatis retundo. Ait eos, qui remaneant in aduentum Christi cum eis, qui mortui in Christo primi resurgent, quod in nubibus auferentur in aërem obuiam domino. agnosco his iam tunc prospectis mirari substantias caelestes ipsam Hierusalem, quae sursum est, et per Esaiam pronuntiare: quinam huc uelut nubes uolant, tamquam columbae cum pullis ad me? hunc ascensum si Christus nobis praeparabit, ille erit Christus, de quo Osee: qui ascensum suum aedificat in caelos, utique sibi et suis. exinde a quo sperabo nunc, nisi a quo haec audiui? Quem spiritum prohibet extingui et quas prophetias uetat nihil haberi? utique non creatoris spiritum nec creatoris prophetias secundum Marcionem. quae enim destruit, ipse iam extinxit et nihil fecit, nec potest prohibere quae ipse fecit. ergo incumbit Marcioni exhibere hodie apud ecclesiam suam exinde spiritum dei sui, qui non sit extinguendus, et prophetias, quae non sint nihil habendae. et si exhibuit quod putat, sciat nos quodcumque illud ad formam spiritalis et propheticae gratiae

8] cf. I Thess. 4, 15—17. 12] cf. Gal. 4, 26. 13] Es. 60, 8. 16] Am. 9, 6. 18] cf. I Thess. 5, 19—20.

2 portentosis *M*, portentuosis *R* luxuriae—: est (*scil.* sanctitas: *es ist die . . . cf. 627, 19*) scripsi: luxuria est *MR*, lex uxorica est *Lat*, <lex naturae> luxuriae est *Oehlerus*, <sanctitas> luxuriae est *Urs* quaque scripsi: quoque *MR* 3 contraria *MR³G*, non contraria *R¹* 6 contineam *M* 10 aerem *Pam*: aere *MR* 15 praeparabit *Eng*: praeparauit *MR* Osee *MR* (*cf. 537, 16*), Amos *Iun* 17 hunc *fort.* nisi *in lit. M* 19 nihili *Urs* (*sic et infra l. 21 et 24*) 20 destruit (*scilicet* prophetias et spiritum creatoris *qua apostolus dei alterius*) *MB*, destruxit *Gel* 21 ipse scripsi: nihil *MR* 23 qui *R³*, quod *MR¹*

atque uirtutis prouocaturus, ut et futura praenuntiet et occulta cordis reuelet et sacramenta edisserat. cum nihil tale protulerit ac probarit, nos proferemus et spiritum et prophetias creatoris secundum ipsum praedicantes. atque ita constabit apostolus
 5 de quibus dixerit, de eis scilicet, quae futura erant in ecclesia eius dei, qui dum est, spiritus quoque eius operatur et promissio celebratur. Age nunc, qui salutem carnis abnuitis et, si quando corpus in huiusmodi praenominatur, aliud nescio quid interpretamini illud quam substantiam carnis, quomodo
 10 apostolus omnes in nobis substantias certis nominibus distinxit et omnes in uno uoto constituit salutis, optans, ut spiritus noster et corpus et anima sine querela in aduentu domini et saluatoris nostri Christi conseruentur? nam et animam posuit et corpus, tam duas res quam diuersas. licet enim et
 15 anima [et] corpus sit aliquod suae qualitatis, sicut et spiritus, cum tamen et corpus et anima distincte nominantur, habet (autem) anima suum uocabulum proprium, non egens communi uocabulo corporis, id relinquitur carni, quae non nominata proprio, communi utatur necesse est. etenim aliam substantiam
 20 in homine non uideo post spiritum et animam, cui uocabulum corporis accommodetur praeter carnem, hanc totiens in corporis nomine intellegens, quotiens non nominatur; multo magis hic, cum quae dicitur corpus suo nomine appellatur.

16. Cogimur quaedam identidem iterare, ut cohaerentia
 25 eis confirmemus. dominum et hic retributorem utriusque

Ad Thessalonicenses secunda

1] cf. I Cor. 14, 25. 2] cf. I Cor. 14, 26. 6] cf. I Cor. 12, 11. 10—13] cf. I Thess. 5, 23. 25—630, 6] cf. II Thess. 1, 6—8.

1 prouocaturus *R*³, prouolaturus *MR*¹ 4 apostolus *Iun*: apostolum *MR* 10 in nobis substantias *Zahn*: in nouis substantiis *MR* 13 saluatoris *R*³, saluatoris *MR*¹ 15 anima *scripsi*: anima et *MR*¹, animae *R*³ *ulgo* 17 autem *addidi* 18 corporis; id *ulgo* 23 cum quae *R*³, cumque *MR*¹ nomine *R*, nominatur *M* 24 AD THESALONICENSIS PRIMA EXPLICIT *M* (*in mg. a m. 1* incip II), de epistola ad Thessalonicenses secunda *R*¹ *F* cohaerentia *MR*³, cohaerente *R*¹

meriti dicimus circumferri ab apostolo, aut creatorem aut, quod nolit Marcion, parem creatoris, apud quem iustum sit ad afflictationem nostris rependi ad afflictationem et nobis, qui ad afflictationem, requiem in reuelatione domini Iesu uenientis a caelo cum angelis uirtutis suae et in flamma ignis. sed 5 flammam et ignem delendo haereticus extinxit, ne scilicet nostratam deum faceret. lucet tamen uanitas liturae. cum enim ad ultionem uenturum scribat apostolus dominum exigendam de eis, qui deum ignorent et qui non obaudiant euangelio, quos ait poenam luituros exitialem aeternam a 10 facie domini et a gloria ualentiae eius, sequitur, ut flammam ignis inducat, scilicet ueniens ad puniendum. ita et in hoc, nolente Marcione, crematoris dei Christus est, et in illo creatoris [est], quod etiam de ignorantibus dominum uleiscitur, id est de ethnicis. seorsum enim posuit *** euan- 15 gelio non obaudientes, siue Christianos peccatores siue Iudaeos. porro de ethnicis exigere poenas, qui euangelium forte non norint, non est dei eius, qui naturaliter sit ignotus nec usquam nisi in euangelio sit reuelatus, non omnibus scibilis. creatori autem etiam naturalis agnitio debetur, ex operibus intellegendo 20 et exinde in plenioram notitiam requirendo. illius est ergo etiam ignorantes deum plectere, quem non liceat ignorari. ipsum quod ait: a facie domini et a gloria ualentiae eius, uerbis usus Esaiiae et ex ipsa causa, eundem sapit dominum, consurgentem ut comminuat terram. Quis autem est 25 homo delicti, filius perditionis, quem reuelari prius oportet ante domini aduentum, extollens se super omne quod deus dicitur et omnem religionem, consessurus in templo dei

7—10] cf. II Thess. 1, 8—9. 10] II Thess. 1, 9. cf. Es. 2, 10. 19. 21. 23] ib. 25] cf. Es. 2, 19. 26] II Thess. 2, 3. cf. II Thess. 2, 3—4.

3 qui *R*, quia *MF* 4 reuelatione *R*, reuelationem *MF* 13 Christus est *M*, Christus *R* 14 est *seclusi* 15 hetnicis *M lacunam signasi*: deum ignorantes, id est ethnicos, seorsum *supplendum censeo* 17 hetnicis *M* 22 ignorari *M*, ignorare *R* 23 a (*prius*) *om. M* 24 Esaiiae et ex ipsa (= *eadem*) causa, eundem *scripsi*: Esaiiae, ex (et *M*) ipsa causa eundem *MR uulgo* 25 autem est *M*, est autem *R uulgo* 28 consessurus *Pam*: consecutus *MR*

et deum se iactaturus? secundum nos quidem antichristus, ut docent ueteres ac nouae prophetiae, ut Iohannes apostolus, qui iam antichristos dicit processisse in mundum, praecursores antichristi spiritus, negantes Christum in carne uenisse et
 5 soluentes Iesum, scilicet in deo creatore; secundum uero Marcionem nescio, ne Christus sit creatoris. nondum (enim) uenit apud illum. quisquis est autem ex duobus, quaero, cur ueniat in omni uirtute et signis et ostentis mendacii. propterea, inquit, quod dilectionem ueritatis non susceperint, ut
 10 salui essent; et propter hoc erit eis (in) instinctum fallaciae, ut (credant mendacio, ut) iudicentur omnes, qui non crediderunt ueritati, sed consenserunt iniquitati. igitur si antichristus est secundum creatorem, deus erit creator, qui eum mittit ad impingendos eos in errorem, qui non
 15 crediderunt ueritati, ut salui fierent; eiusdem erit ueritas et salus, qui eas summissu erroris ulciscitur, id est creatoris, cui et competit zelus ipse, errore decipere quos ueritate non cepit. si uero non est antichristus secundum nos, ergo Christus est creatoris secundum Marcionem. et quale erit, ut ad ulciscendam ueritatem suam Christum creatoris summittat? sed et (si)
 20 de antichristo consentit, proinde dixerim: quale est, ut illi satanas, angelus creatoris, sit necessarius et occidatur ab eo, habens fallaciae operatione fungi creatori? in summa, si indubitatum est eius esse et angelum et ueritatem et salu-
 25 tem, cuius et ira et aemulatio et fallaciae inmissio aduersus contemptores et desultores, etiam aduersus ignorantes — ut iam et Marcion de gradu cedat, deum quoque suum zeloten

3] cf. I Ioh. 4, 1—3. 8] cf. II Thess. 2, 9. II Thess. 2, 10—12 sec. Marcionis recensionem. 22] cf. II Thess. 2, 8.

6 Christus sit *M*, sit Christus *R uulgo* enim *add. Urs* 7 quisquis *Lat:* cuiusquis *MR* 10 (in) instinctum *scripsi:* instinctum *MR (Marcionis igitur apostolicum sic habuisse puto: καὶ διὰ τοῦτο ἔσται αὐτοῖς εἰς ἐνέργειαν πλάνης)* 11 credant mendacio ut *addidi* 13 est secundum creatorem *ed. Migniana:* et secundum creatorem *MR*, est secundum nos et *Urs* 16 eas *Oehlerus:* ea *MR*, ex *Pam* 20 creatoris *Rig:* creatori *MR* sed et (si) *ed. Migniana:* sed (si) et *Urs*, at si et *Oehlerus* 21 illi *R³*, illis *MR¹* 27 suum *R³mg*, summum *MR*

concedens —, quis dignius irascetur? puto qui a primordio rerum naturam operibus beneficiis plagis praedicationibus testibus ad agnitionem sui praestruxit nec tamen agnitus est, non qui semel unico euangelii instrumento, et ipso incerto nec palam alium deum praedicante, productus est. ita cui competit uindicta, ei competet materia uindictae, euangelium dico et ueritas et salus. Iubere autem operari eum, qui uelit manducare, eius disciplina est, qui boui tritुरanti os liberum iussit.

Ad Laodiceos

17. Ecclesiae quidem ueritate epistolam istam ad Ephesios habemus emissam, non ad Laodiceos; sed Marcion et titulum aliquando interpolare gestit, quasi et in isto diligentissimus explorator. nihil autem de titulis interest, cum ad omnes apostolus scripserit dum ad quosdam, certe tamen eum deum praedicans in Christo, cui competunt quae praedicantur. cui ergo competet secundum boni existimationem, quam proposuerit in sacramento uoluntatis suae, in dispensationem adimpletionis temporum — ut ita dixerim, sicut uerbum illud in Graeco sonat — recapitulare — id est ad initium redigere uel ab initio recensere — omnia in Christum, quae in caelis et quae in terris, nisi cuius erunt omnia ab initio, etiam ipsum initium, a quo et tempora et temporum adimpletio et adimpletionis dispensatio, ob quam omnia ad initium recensentur in Christo? alterius autem dei quod initium, id est unde, cuius opus

7] cf. II Thess. 3, 10. 8] cf. Dent. 25, 4. 15—21] Eph. 1, 9—10.

2 naturam (= *creaturam*) *MR*, naturae *Urs* operibus *MF*, opibus *R* praedicationibus *M*, praedicationum *R*, praedictionibus *Eng* 3 ad agnitionem *M* (*in ras. a m. 1*) non scripsi: an *MR*, nec *Urs* 4 nec *Gel*: ne *MR*³, nae *R*¹ *Oehlerus* 6 competet *MF*, competit *R* 8 bobu *M* 9 AD THESSALONICENSES SECUNDA EXPLICIT *M* (*in mg. add. m. 1*: ad laudiceos), de epistola ad Laodiceos *RF* 10 et titulum scripsi: ei titulum *MR* 11 gestit *M*, gestiit *R uulgo* 15 competet *Pam*: competent *MR* 18 ut ita *R*³, uti pax *MR*¹ illud . sonat *R*³, illum . sonare *MR*¹ 21 erunt omnia *M*, omnia erunt *R uulgo* 22 adimpletio et adimpletionis *Eng* (cf. 633, 1): adimpletiones *MR*, adimpletionis *Oehlerus*

nullum? quae tempora sine initio? quae adimpletio sine tem-
 poribus? quae dispensatio sine adimplentione? denique quid in
 terris egit iam olim, ut longa aliqua temporum adimplendorum
 dispensatio reputetur ad recensenda omnia in Christo, etiam
 5 quae in caelis? nec in caelis autem res ab altero actas existi-
 mabimus, quaecumque sunt, quam ab eo, a quo et in terris
 actas omnibus constat. quodsi non capit alterius 'omnia' ista
 deputari ab initio quam creatoris, quis credet ab alio ea
 recenseri in Christum alium, et non a suo auctore et in suum
 10 Christum? si creatoris sunt, diuersa sint necesse est a diuerso
 deo; si diuersa, utique contraria. quomodo ergo contraria
 recenseantur in eum, a quo denique destruuntur? nam et se-
 quentia quem renuntiant Christum, cum dicit: ut simus in
 laudem gloriae <eius> nos, qui praesperauimus in
 15 Christum? qui enim praesperasse potuerunt, id est ante sperasse
 in deum quam uenisset, nisi Iudaei, quibus Christus praenun-
 tiabatur ab initio? qui ergo praenuntiabatur, ille et praespera-
 batur. atque adeo hoc ad se, id est ad Iudaeos, refert, ut
 distinctionem faciat conuersus ad nationes: in quo et uos,
 20 cum audissetis sermonem ueritatis, euangelium,
 in quo credidistis et signati estis spiritu promissio-
 nis eius sancto. cuius promissionis? factae per Iohalem:
 in nouissimis diebus effundam de meo spiritu in
 omnem carnem, id est et in nationes. ita <et> spiritus et
 25 euangelium in eo erit Christo, qui praesperabatur, dum prae-
 dicabatur. Sed et 'pater gloriae' ille est, cuius Christus rex
 gloriae canitur in psalmo ascendens: quis est iste rex
 gloriae? dominus uirtutum ipse est rex gloriae;
 ab illo 'spiritus sapientiae' optatur, apud quem haec quoque

18] Eph. 1, 12. 19] Eph. 1, 13. 23] Ioel 3, 1. 26] cf. Eph.
 1, 17. 27] Ps. 23, 10. 29] cf. Eph. 1, 17.

7 actas *Iun.*: acta *MR* 14 eius *addidi* 15 potuerunt *MR*, pote-
 runt *Oehlerus* 16 in dominum *fort.* 17 et *om.* *R*¹ 24 <et> spiritus
*R*³, spiritus *MR*¹ 25 praedicabatur *R*, praedicatur *M* 29 haec *M*,
 hae *R*

spiritualium species enumeratur inter septem spiritus per Esaiam; ille dabit 'inluminatos cordis oculos', qui etiam exteriores oculos luce ditauit, cui displicet caecitas populi: et quis caecus nisi pueri mei? et excaecati sunt famuli dei; apud illum sunt et 'diuitiae hereditatis in sanctis'. 5 qui eam hereditatem ex uocatione nationum repromisit: postula de me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam; ille 'inoperatus est in Christum ualentiam suam suscitando eum a mortuis et collocando eum ad dexteram suam subiciendo omnia', qui et dixit: sede ad dexteram meam, 10 donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum; quia et alibi spiritus ad patrem de filio: omnia subiecisti sub pedibus eius. si ex his alius deus et alius Christus infertur, quae recognoscuntur in creatore, quæramus iam creatorem. plane, puto, inuenimus, cum dicit illos 15 delictis mortuos, [non] in quibus ingressi erant secundum aeuum mundi huius, secundum principem potestatis aëris, qui operatur in filiis incredulitatis. sed mundum non potest et hic pro deo mundi Marcion interpretari. non enim simile est creatum creatori, factum factori, mundus deo. 20 sed nec princeps potestatis aëris dicetur qui est princeps potestatis saeculorum. numquam enim praeses superiorum de inferioribus notatur, licet et inferiora ipsi deputentur. sed nec incredulitatis operator uideri potest, quam ipse potius et a Iudaeis et a nationibus patitur. sufficit igitur, si haec non 25 cadunt in creatorem. si autem et est, in quem magis competant, utique magis hoc apostolus sciit. quis iste? sine dubio ille, qui ipsi creatori filios incredulitatis obstruit, aëre isto

1] cf. Es. 11, 2. 2] cf. Eph. 1, 18. 3] Es. 42, 19. 5] cf. Eph. 1, 18. 7] Ps. 2, 8. 8] cf. Eph. 1, 20—22 sec. recensionem Marcionis, quem Eph. 1, 21 in epistolam ad Gal. transtulisse supra commemorauimus cf. 581, 20. 10] Ps. 109, 1. 12] Ps. 8, 7. 15] cf. Eph. 2, 1. 16] Eph. 2, 2.

1 enumeratur *Oehlerus*: enumerantur *MR* 10 omnia <sub pedibus eius> *fort.* 16 non *secl. R*³ 17 aeris <huius> *Pam* 20 sc̄m factori *M* 26 competant *Urs*: competat *MR*

potitus, sicut dicere eum propheta refert: ponam in nubibus thronum meum: ero similis altissimo. hic erit diabolus, quem et alibi, si tamen ita et apostolum legi uolunt, deum aei huius agnoscemus. ita enim totum saeculum mendacio diuinitatis impleuit. qui plane si non fuisset, tunc haec in creatorem spectasse potuissent. sed et (si) in Iudaismo conuersatus fuerat apostolus, non quia interposuit de delictis: in quibus et nos omnes conuersati sumus, ideo delictorum dominum et principem aëris huius creatorem praestat intellegi, sed quia in Iudaismo unus fuerat de filiis incredulitatis diabolum habens operatorem, cum persequeretur ecclesiam et Christum creatoris, propter quod et: iracundiae filii fuimus, inquit. sed natura, ne, quia filios appellauit Iudaeos creator, argumentetur haereticus dominum irae creatorem. cum enim dicit: fuimus natura filii iracundiae, creatoris autem non natura sunt filii Iudaei, sed adlectione patrum, irae filios ad naturam retulit, non ad creatorem. ad summam subiungens: sicut et ceteri, qui utique filii dei non sunt, apparet communi naturae omnium hominum et delicta et concupiscentias carnis et incredulitatem et iracundiam reputans, diabolo tamen captante naturam, quam et ipse iam (in)fecit delicti semine inlato. Ipsius, inquit, sumus factura, conditi in Christo. aliud est enim facere, aliud condere. sed utrumque uni dedit. homo autem factura creatoris est: idem ergo condidit in Christo, qui et fecit. quantum

1] Es. 14, 13—14. 8] Eph. 2, 3. 12—15] ib. 18] ib.
22] Eph. 2, 10.

1 potitus *Gel*: potius *MR* propheta refert *Iun*: profert et refert *MR* 6 et (si) *scripsi*: et *MR* 7 apostolus. non *uulgo* 11 habens *R*³, habenti *MR*¹ 12 iracundiae *MR*³, non iracundiae *R*¹ 13 fuimus, inquit *MR*¹, sumus, inquit *F*, fuimus *R*³, sumus *G* inquit, sed natura. ne *uulgo* 14 haereticus *M*, hoc haereticus *R uulgo* 17 creatorem, ad *uulgo* 19 sunt. apparet *uulgo* 21 reputans *Eng* (apparere c. *part. structum ut 69, 17* manifestum esse): reputaris *M*, reputari *R*, reputare *Urs* 22 iam (in)fecit *Rig*: iam fecit *MR*, infecit *Urs*, suam fecit *Pam* 23 est enim *M*, est *R*

enim ad substantiam, fecit, quantum ad gratiam, condidit. Inspice et cohaerentia: memores uos, aliquando nationes in carne, qui appellamini praeputatio ab ea quae dicitur circumcisio in carne manu facta, quod essetis illo in tempore sine Christo, alienati a conuersatione Israhelis et peregrini testamentorum et promissionis eorum spem non habentes et sine deo in mundo. sine quo autem deo fuerunt nationes et sine quo Christo? utique eo, cuius erat conuersatio Israhelis et testamenta et promissio. at nunc, inquit, in Christo uos, qui eratis longe, facti estis prope in sanguine eius. a quibus erant retro longe? a quibus supra dicit: a Christo creatoris, a conuersatione Israhelis, a testamentis, a spe promissionis, a deo ipso. si haec ita sunt, ergo his prope fiunt nunc nationes in Christo, a quibus tunc longe fuerunt. si autem conuersationi Israhelis, quae est in religione dei creatoris, et testamentis et promissioni et ipsi deo eorum proximi sumus facti in Christo, ridiculum satis, si nos alterius dei Christus de longinquo admouit creatori. meminerat apostolus ita praedicatum de nationum uocatione ex longinquo uocandarum: qui longe erant a me adpropinquauerunt iustitiae meae. tam enim iustitia quam et pax creatoris in Christo adnuntiabatur, ut saepe iam ostendimus. itaque ipse est, inquit, pax nostra, qui fecit duo unum — Iudaicum scilicet et gentile, quod prope et quod longe — soluto medio pariete inimicitiae in carne sua. sed Marcion abstulit 'sua', ut inimicitiae daret 'carne',

2] Eph. 2, 11—12.
24—26] Eph. 2, 14—15.

10] Eph. 2, 13.

21] Es. 46, 12—13.

3 in carne <fuisse> *Pam* appellamini *MR*¹, appellabimini *F Oehlerus* praeputatio *M*, praeputium *R uulgo* 16 fuerunt *M*, fuerant *R uulgo* 19 nos *R*³, non *MR*¹ 25 iudaicum scilicet *M*, iudaicum scilicet populum *R uulgo* gentile *scripsi* (cf. 637, 14): gentilem *MR* 27 inimicitiae = uoci 'inimicitiae' 'carne' *scripsi*: carnem *MR*

quasi carnali uitio [non] Christo aemulae. sicubi alibi dixi, et hic, non Marrucine, sed Pontice: cuius supra sanguinem confessus es, hic negas carnem? Si legem praeceptorum sententiis uacuum fecit, — adimplendo certe legem; uacat enim
 5 iam: non adulterabis, cum dicitur: ‘nec uidebis ad concupiscendum’, uacat: non occides, cum dicitur: ‘nec maledices’; aduersarium legis de adiutore non potes facere — ut duos conderet in semetipso — qui fecerat idem condens, secundum quod et supra: ipsius enim factura sumus con
 10 diti in Christo — in unum nouum hominem, faciens pacem — si uere nouum, uere et hominem, non phantasma, nouum autem, ut noue natum ex uirgine dei spiritu — ut reconciliet ambos deo — et deo, quem utrumque genus offenderat, et Iudaicum et gentile — in uno corpore, inquit,
 15 cum interfecisset inimicitiam in eo per crucem: ita et hic caro corpus in Christo, quod crucem pati potuit. hoc itaque adnuntiante pacem eis qui prope et eis qui longe, accessum consecuti simul ad patrem iam non sumus peregrini et aduenae, sed conciuues sanctorum, sed dome
 20 stici dei, — utique eius, a quo supra ostendimus alienos fuisse nos et longe constitutos — superaedificati super fundamentum apostolorum. abstulit haereticus: et prophetarum, oblitus dominum posuisse in ecclesia sicut apostolos ita et prophetas, si non timuit, ne et super ueterum
 25 prophetarum fundamentum aedificatio nostra constaret in

3—16] Eph. 2, 15—16. 5] Exod. 20, 14. cf. Matth. 5, 27. cf. Matth. 5, 18. 6] Exod. 20, 13. Matth. 5, 21. cf. Matth. 5, 22. 9] Eph. 2, 10. 17—18] cf. Eph. 2, 17—18. 18] Eph. 2, 19. 21—23] Eph. 2, 20.

1 non *seclusi* sicubi *MR*, sicuti *Pam*, sic uti *Iun* dixi *R*³, dixit *MR*¹
 2 Pontice. cuius *uulgo* 3 carnem. si *uulgo* 4 *parenthesin indicaui ut et infra l. 7, 11, 13; incipit apodosis inde a uerbis* ita et l. 15 7 potes *Pam*: potest *MR* 12 ut noue *scripsi*: et noue *MR* 13 deo, quem *R*, dei, quem *MF*
 14 et gentile *M*, et gentilem populum *R uulgo* inquit *fort. delendum*
 15 cum *R*³, tum *MR*¹ interfecisset *R*³, interfecit, sed *MR*¹ 17 adnuntiare *R*¹
 19 et aduenae *M*, nec aduenae *R uulgo* 24 prophetas, si non timuit *scripsi*: prophetas. timuit si non *MR*¹, prophetas. timuit scilicet *R*<sup>3 uulgo uete
 rem *M* (e in u corr. m. 1) 25 fundamentum *M*, fundamenta *R uulgo*</sup>

Christo, cum ipse apostolus ubique nos de prophetis extruere non cesset. unde enim accepit summum angularem dicere Christum, nisi de psalmi significatione: lapis, quem reprobauerunt aedificantes, iste factus est in summo anguli?

18. De mania haeretici praecidendi non miror, (miror) si syllabas subtrahit, cum paginas totas plerumque subducit. datam inquit sibi apostolus gratiam nouissimo omnium inluminandi omnes, quae dispensatio sacramenti occulti ab aeuīs in deo, qui omnia condidit. rapuit haereticus 'in' praepositionem et ita legi facit: 'occuli ab aeuīs deo, qui omnia condidit'. sed emicat falsum. infert enim apostolus: ut nota fiat principatibus et potestatibus in supercaelestibus per ecclesiam multifaria sapientia dei. cuius dicit principatibus et potestatibus? si creatoris, quale est, ut principatibus et potestatibus eius ostendi uoluerit deus ille sapientiam suam. ipsi autem non. quando nec potestates sine suo principe potuissent quid cognoscere? aut si ideo deum non nominauit hic, quasi in illis et princeps ipse reputetur, ergo et occultatum sacramentum principatibus et potestatibus eius. qui omnia condidit, pronuntiasset, proinde in illis deputans ipsum. quod si illi dicit occultatum, illi debebat dixisse manifest(at)um. ergo non 'deo' erat occultatum, sed 'in deo', omnium conditore, occultum autem principatibus et potestatibus eius. quis enim cognouit sensum domini aut quis ei consiliarius fuit? hic captus haereticus fortasse mutabit, uti dicat deum suum suis potestatibus et prin-

1] cf. Eph. 2, 21. 2] cf. Eph. 2, 20. 3] Ps. 117, 22. 7] Eph. 3, 8—9. 11] Eph. 3, 10. 23] Es. 40, 13.

2 angularem *M*, lapidem angularem *R uulgo* 4 in summum anguli *fort. (alibi: in caput anguli)* 5 mania (= *μανία*) haeretici praecidendi *scripsi: manibus haeretici praecidendis MR, manibus haeretici praecidentis Pam* miror *addidi* (cf. 625, 18), *Engin-tegrum putans hunc locum sic intellegit: rücksichtlich dessen, was durch die Hände des Ketzers weggeschnitten werden muß, wundere ich mich nicht, wenn er...* 12 in supercaelestibus *Gel: insuper caelestibus MR* multi uaria *M* 19 condidit *Lat: condit MR* 20 illi *scripsi: illis MR* 21 illi *Rig: illis M (corr. m. 1), ille R* manifestatum *scripsi: manifestum MR* 24 ei consiliarius *M, consiliarius ei R uulgo* 25 mutabit *Iun: mutauit MR reliqui*

cipatibus notam facere uoluisse dispensationem sui sacramenti,
 quam ignorasset deus, conditor omnium. et quo compete-
 praetendere ignorantiam creatoris extranei et longa separatione
 discreti, cum domestici quoque superioris dei nescissent?
 5 tamen et creatori notum erat futurum. an non utique notum
 quod sub caelo et in terra eius habebat reuelari? ergo <et> ex
 hoc confirmatur quod supra struximus. si enim creator cogni-
 turus erat quandoque occultum illud dei superioris sacramen-
 tum et ita scriptura habebat: 'occulti deo, qui omnia condidit,'
 10 sic inferre debuerat: 'ut nota fiat illi multifaria sapientia dei,'
 tunc: 'et potestatibus et principatibus' cuiuscumque dei, cum
 quibus sciturus esset creator. adeo subtractum constat quod
 et sic ueritati suae saluum est. Volo nunc et ego tibi de
 allegoriis apostoli controuersiam nectere, quas non uis in pro-
 15 phetis habuisse formas: captiuam, inquit, duxit captiui-
 tatem. quibus armis? quibus proeliis? de cuius gentis uasta-
 tione? de cuius ciuitatis euersione? quas feminas, quos pueros
 quosue regulos catenis uictor inseruit? nam et cum apud
 David Christus canitur 'succinctus gladio super femur' aut
 20 apud Esaiam 'spolia accipiens Samariae et uirtutem Damasci'.
 uere eum et uisibilem extundis proeliatorem. agnosce igitur
 iam et armaturam et militiam eius spiritalem, si iam didicisti
 esse captiuitatem spiritalem, ut et hanc illius agnoscas, uel
 quia et captiuitatis huius mentionem de prophetis apostolus
 25 sumpsit, a quibus et mandata: deponentes mendacium
 loquimini ueritatem ad proximum quisque, et: irasci-
 mini et nolite delinquere — ut ipsis uerbis, quibus
 psalmus, exponeret sensus eius —; sol non occidat super

15] Eph. 4, 8. cf. Ps. 67, 19. 19] cf. Ps. 44, 4. 20] cf. Es.
 8, 4. 25] Eph. 4, 25. cf. Zach. 8, 16. 26] Eph. 4, 26. Ps. 4, 5.
 28] Eph. 4, 27.

4 domestico *M* 6 et *addidi* 10 multi uaria *M* 14 nectere. quas
uulgo non uis *scripsi*: nouus *MR* 15 habuisse *scripsi*: habuisset
MR 21 eum *R*³, cum *MR*¹ extundis *Oehlerus*: excondis *MR* 22 di-
 didicisti *R*, didicistis *MF* 27 *uocabulum* ut, *quod in MR paulo infra*
post sol legitur, huc transtuli 28 occidat *R*³, excidat *MR*¹

iracundiam uestram; nolite communicare operibus
 tenebrarum — cum iusto enim iustus eris et cum per-
 uerso peruerteris, et: auferte malum de medio uestrum,
 et: exite de medio eorum et inmundum ne adtigeritis;
 separamini, qui fertis uasa domini — sic et 'inebriari 5
 uino dedecore' inde est, ubi sanctorum inebriatores incre-
 pantur: et potum dabatis sanctis meis uinum, quod
 prohibitus erat potare et Aaron et filii eius, cum adirent
 ad sancta. et psalmis et hymnis deo canerent docere illius 10
 est, qui cum tympanis potius et psalteriis uinum bibentes 10
 incusari a deo norat. ita cuius inuenio praecepta et semina
 praeceptorum uel augmenta, eius apostolum agnosco. Ceterum
 mulieres uiris subiectas esse debere unde confirmat? quia
 uir, inquit, caput est mulieris. dic mihi, Marcion, de opere
 creatoris deus tuus legi suae adstruit auctoritatem? hoc iam 15
 plane minus est, cum et ipsi Christo suo et ecclesiae eius
 inde statum sumit: sicut et Christus caput est ecclesiae.
 similiter et cum dicit: carnem suam diligit qui uxorem
 suam diligit, sicut et Christus ecclesiam, uides com- 20
 parari operi creatoris Christum tuum et ecclesiam tuam. quan-
 tum honoris carni datur in ecclesiae nomine! Nemo, inquit,
 carnem suam odio habet, — nisi plane solus Marcion — sed
 et nutrit et fouet eam, sicut Christus ecclesiam. at tu
 <ut> eam solus odisti, auferens illi resurrectionem, odisse debebis

1] Eph. 5, 11. 2] Ps. 17, 26. 3] I Cor. 5, 13 cf. Dent. 21, 21.
 4] II Cor. 6, 17. cf. Es. 52, 11. 5] Es. 52, 11. cf. Eph. 5, 18. 7] Am. 2, 12.
 8] cf. Leu. 10, 9. 9] cf. Eph. 5, 19. 10] cf. Es. 5, 12. 12] cf. Eph.
 5, 22. 13] Eph. 5, 23. 17] ib. 18] Eph. 5, 28. 21—23] Eph. 5, 29.

2 cum peruerso *M*, peruerso *R* 6 dedecore (*nomen adiectiuum intel-
 lege*) *MF*. dedecori *R uulgo* 7 dabatis *Pam*: dabitur *MR* 8 aaron *M*,
 Aaron sacerdos *R uulgo* 9 canerent *MR*¹, canere *R*³ 11 norant *M* se-
 mina *R*, seminia *M* 17 statum *R*³, satum *MR*¹ 18 uxorem suam *MF*,
 uxorem *R* 19 ecclesiam. uides *uulgo* 22 solus marcion *M*, Marcion
 solus *R uulgo* 23 sicut *MR*, sicut et *Pam* 24 ut *addidi* eam
 solus *M*, solus eam *R uulgo* resurrectionem. odisse *uulgo*

et ecclesiam, quia proinde diligitur a Christo. at enim Christus amauit et carnem sicut ecclesiam. nemo non diliget imaginem quoque sponsae, immo et seruabit illam et honorabit et coronabit. habet similitudo cum ueritate honoris consortium. labo-
 5 rabo ego nunc eundem deum probare masculi et Christi, mulieris (et) ecclesiae, carnis et spiritus, ipso apostolo sententiam creatoris adhibente, immo et disserente?: propter hanc relinquet homo patrem et matrem, et erunt duo in carne una. sacramentum hoc magnum est. sufficit
 10 interim, ista si creatoris magna sunt apud apostolum sacramenta, minima apud haereticos; sed ego autem dico, inquit, in Christum et ecclesiam. habes interpretationem, non separationem sacramenti. ostendit figuram (sacra)menti ab eo praeministratam, cuius erat utique sacramentum. quid uidetur
 15 Marcioni? creator quidem ignoto deo figuras praeministrare non potuit, etiam quia aduersario, si noto; deus superior ab inferiore et a destruendo potius mutuari nihil debuit. Obaudi-
 ant et parentibus filii: nam — etsi Marcion abstulit: hoc enim est primum in promissione praeceptum — lex loqui-
 20 tur: honora patrem et matrem; et parentes, enutrite filios in disciplina et correptione domini: audisti enim et ueteribus dictum: narrabitis haec in auribus filiorum uestrorum et filii uestri aequae in auribus filiorum suorum, quo iam mihi duos deos, si una est disciplina?
 25 et si duo sunt, illum sequar, qui prior docuit. Sed

6] cf. Gen. 2, 24. 7] Eph. 5, 31—32. 11] Eph. 5, 32. 17] Eph. 6, 1 ex recensione Marcionis 18] cf. Eph. 6, 2. 20] Exod. 20, 12. cf. Eph. 6, 2. Eph. 6, 4. 22] Exod. 10, 2.

4 ueritate honoris *Urs*: ueritatis honore *MR* 5 Christi *R*², Christum *MR*¹ 6 et *add. R*³ 7 disserente *R*², differente *R*¹, deferente *M* hanc *MR*, hoc *Pam* 9 carnem unam *Pam* 10 interim, ista *scripsi*: inter ista *MR* *intellege*: sufficit interim, si ista creatoris (*scil.* uerba) magna sunt apud apostolum sacramenta, (quae) minima (sunt) apud haereticos (sacramenta) 12 habes *R*¹ *mg.* habet *MR* *uulgo* 13 sacramenti *R*, menti *MF* 17 a destruendo *scripsi*: ad destruendum *MR* 19 enim est *M*, est enim *R* *uulgo* 20 matrem, et *uulgo* 21 audistis *M* 22 in auribus *M*, in aures *R*

aduersus munditenentes luctatio si nobis, o quanti iam dii
 creatores! cur enim non et hoc uindicem, unum munditenentem
 nominari debuisse, si creatorem significabat, cuius essent quas
 praemisit potestates? porro, cum supra quidem induere nos
 iubeat armaturam, in qua stemus ad machinationes diaboli, 5
 iam ostendit diaboli esse quae diabolo subiungit, potestates et
 munditenentes tenebrarum istarum, quae et nos diabolo depu-
 tamus. aut si diabolus creator est, quis erit diabolus apud
 creatorem? an sicut duo dii ita et duo diaboli, et pluraliter
 potestates et munditenentes? sed quomodo creator et diabolus 10
 et deus idem, cum diabolus non idem et deus et diabolus?
 aut enim ambo et dei, si ambo diaboli, aut qui deus, hic non
 et diabolus, sicut nec diabolus deus. ipsum uocabulum diaboli
 quaero, ex qua delatura competat creatori. fortasse detulit
 aliquam dei superioris intentionem, quod ipse ab archangelo 15
 passus est, et quidem mentito. non ideo enim interdixerat
 illius arbusculae gustum, ne dei fierent, sed ne de transgres-
 sione morentur. nec spiritalia autem nequitiae ideo crea-
 torem significabunt, quia adiecit: in caelis. sciebat enim et
 apostolus in caelis operata esse spiritalia nequitiae, angelorum 20
 scandalizatorum, in filias hominum. et quale erit, ut ambigui-
 tatibus et per aenigmata nescio quae creatorem taxaret qui,
 in catenis iam constitutus [quo] ob libertatem praedicationis,
 constantiam manifestandi sacramenti in apertione oris, quam
 sibi expostulare a deo mandabat, ecclesiae utique praestabat? 25

Ad Co- 19. Soleo in praescriptione aduersus haeresis omnes de
lossenses testimonio temporum compendium figere, priorem uindi-

1] cf. Eph. 6, 12. 4] cf. Eph. 6, 11. 17] cf. Gen. 3, 5. cf. Gen.
 3, 3. 18] cf. Eph. 6, 12. 20] cf. Gen. 6, 4. 24] cf. Eph. 6, 19—20.

1 dii *R*, *di M*, dei *Pam* 9 sicut *MF²G*, si *R*¹ dii *MR*, dei *Pam*
 12 si ambo *M*, si iam *R*¹, si ambo iam *R*³ *uulgo* non et *scripsi*: et
 non *MR* 14 delatura: *diabolus* = *delator* 19 significabunt *MR*, signi-
 ficabant *Pam* 21 erit *M*, erat *R* *uulgo* 21 scandalizatorum, in *Eng*:
 scandalizatorum in *uulgo* 22 creatori *M* 23 quo *del. R*³ 25 sibi
scripsi: ibi *MR* expostulari *mauult Eng* 26 AD LAODICENOS
 EXPLICIT *M* (in *mg. add. m. 1*: ad colosenses) de epistola ad Colos-
 senses *RF* haeresis *M*, haereses *R*

cans regulam nostram omni haeretica posteritate. hoc nunc probabit et apostolus dicens: de spe reposita in caelis quam audistis in sermone ueritatis euangelii, quod peruenit ad uos sicut et in totum mundum. nam
 5 si iam tunc traditio euangelica ubique manauerat, quanto magis nunc? porro, si nostra est quae ubique manauit, magis quam omnis haeretica, nedum Antoniniani Marcionis, nostra erit apostolica. Marcionis autem cum totum impleuerit mundum, ne tunc quidem se defendere poterit de apostolica. eam
 10 enim et sic constabit esse, quae prior mundum repleuit, illius scilicet dei euangelio, qui et hoc cecinit de praedicationibus eius: in omnem terram exiit sonus eorum et in terminos orbis uerba eorum. Inuisibilis dei imaginem ait Christum. sed nos enim inuisibilem dicimus patrem Christi,
 15 scientes filium semper retro uisum, si quibus uisus est, in dei nomine, ut imaginem ipsius; ne quam et hinc differentiam scindat dei uisibilis et inuisibilis, cum olim dei nostri sit definitio: dominum nemo uidebit et uiuet. Si non est Christus primogenitus conditionis, ut sermo creatoris, per
 20 quem omnia facta sunt et sine quo nihil factum est, si non in illo condita sunt uniuersa in caelis et in terris, uisibilia et inuisibilia, siue throni siue dominationes siue principatus siue potestates, si non cuncta per illum et in illo sunt condita, — haec enim Marcioni displicere oportebant — non utique
 25 tam nude posuisset apostolus: et ipse est ante omnes. quomodo enim ante omnes, si non ante omnia? quomodo ante omnia, si non primogenitus conditionis, si non sermo creatoris? unde (autem) ante omnes probabitur fuisse qui post

2] Col. 1, 5—6. 12] Ps. 18, 5. 13] cf. Col. 1, 15. 18] Exod. 33, 20. 19] cf. Col. 1, 15. 20] cf. Ioh. 1, 3. 21—23] cf. Col. 1, 16, 23] cf. Col. 1, 17. 25] Col. 1, 17.

4 uos (u ex n a m. 1) *M* 5 si iam *GR*, suam *M* tunc *M*, tum *R³G*, om. *R¹* 7 Antoniniani *R*, antoniani *MF* 11 euangelium *Iun* hoc *M*, haec *R uulgo* 14 et nos *fort.* 15 est om. *R¹* est in *uulgo* 18 deum *Pam* 24 oportebant *MF*, oportebat *R uulgo* 28 autem *addidi*

omnia apparuit? quis scit priorem fuisse quem esse nesciit? Quomodo item boni duxit omnem plenitudinem in semetipso habitare? primo enim, quae est ista plenitudo, nisi ex illis, quae Marcion detraxit, conditis in Christo in caelis et in terris. angelis et hominibus, nisi ex illis inuisibilibus et uisibilibus. nisi ex thronis et dominationibus et principatibus et potestatibus? aut si haec pseudoapostoli nostri et Iudaici euangelizatores de suo intulerint, edat plenitudinem dei sui Marcion. qui nihil condidit. ceterum quale est, ut plenitudinem creatoris aemulus et destructor eius in suo Christo habitare uoluerit? cui denique reconciliat omnia in semetipsum, pacem faciens per crucis suae sanguinem, nisi quem offenderant uniuersa, aduersus quem rebellauerant per transgressionem, cuius nouissime fuerant? conciliari enim extraneo possent, reconciliari uero non alii quam suo. Ita et nos quondam alienatos et inimicos sensu in malis operibus creatori redigit in gratiam, cuius admiseramus offensam colentes conditionem aduersus creatorem. sicubi autem et ecclesiam corpus Christi dicit esse — ut hic ait adimplere se reliqua pressurarum Christi in carne pro corpore eius, quod est ecclesia —, non propterea et in totum mentionem corporis transferens a substantia carnis. nam et supra reconciliari nos ait in corpore eius per mortem.

2] cf. Col. 1, 19. 4] cf. Col. 1, 16. 5—7] cf. ib. 11] cf. Col. 1, 20. 15] cf. Col. 1, 21. 17] cf. Rom. 1, 25. 18] cf. Col. 1, 24. 22] cf. Col. 1, 22. 2 item *MF*, autem *R* 3 est (*s. u. a m. 1*) *M* 7 pseudoapostoli *MR*¹, pseudoapostoli *R*³ *uulgo* 8 edat *scripsi*: et ad *MR* 9 condidit, ceterum *uulgo* 13 uniuersa *R*¹ *mg.*, una ipsa *MR* 14 nouisse *R*¹ 20 uerba quod est—per mortem (*l. 22*) in *MR*¹ *bis leguntur, sed hoc modo uariata*: quod est in ecclesia, non propterea et in totum mentionem corporis transferes (-eps *M*) a substantia carnis. nam et supra reconciliari nos ait in corpore eius morte | quod est ecclesia, sed non prospere et in totum... transferes... eius per mortem: *quae secundo loco inueniuntur socii cuiusdam emendatoris esse mihi quidem persuasum est, tantum quod recipiendum mihi uidetur per mortem* (= διὰ τοῦ θανάτου) pro morte et ecclesia pro in ecclesia. *quapropter exemplum Rhenani et ceterorum inter uerba haec recipientium sequi nolui, intellego autem: etsi apostolus corpus Christi ecclesiam dicit esse, non tamen ita, ut mentionem („den Begriff“) corporis' in totum semoueat a substantia carnis.*

utique in eo corpore, in quo mori potuit, per carnem mortuus et non per ecclesiam, plane propter ecclesiam corpus commutando pro corpore, carnale pro spiritali. At cum monet cauendum a subtililoquentia et philosophia, ut inani seductione, quae sit secundum elementa mundi, — non secundum caelum aut terram dicens, sed secundum litteras saeculares et secundum traditionem, scilicet hominum subtililoquorum et philosophorum — longum est quidem et alterius operis ostendere hac sententia omnes haereses damnari, quod omnes ex subtililoquentiae uiribus et philosophiae regulis constant, sed Marcion principalem suae fidei terminum de Epicuri schola agnoscat, deum inferens [nec] hebetem, ne timeri eum dicat, collocans et cum deo creatore materiam de porticu Stoicorum, negans carnis resurrectionem, de qua proinde nulla philosophia consentit. cuius ingeniis tam longe abest ueritas nostra, ut et iram dei excitare formidet et omnia illum ex nihilo protulisse confidat et carnem eandem restitutum repromittat, et Christum ex uulua uirginis natum non erubescat, ridentibus philosophis, et haereticis et ethnicis ipsis. stulta enim mundi elegit deus, ut confundat sapientes, ille sine dubio, qui ex respectu huius suae dispositionis perditurum se sapientiam sapientium praeminabatur. hac simplicitate ueritatis contraria subtililoquentiae et philosophiae nihil peruersi possumus sapere. Denique si nos deus cum Christo uiuificat donans delicta nobis, non possumus credere ab eo donari delicta, in quem admissa non fuerint, ut retro ignotum. Age iam, cum dicit: nemo uos iudicet in cibo et potu et in parte diei festi

8] cf. Col. 2, 8. 19] I Cor. 1, 27. 21] cf. Es. 29, 14. 24] cf. Col. 2, 13. 27] Col. 2, 16—17.

I mori potuit, per carnem mortuus et *scripsi*: mori potuit per carnem, mortuus est *MR* 3 ad *M* 5 *parenthesim indicauit* 11 scola *M* 12 deum *F*, dominum *MR* nec *secl.* *R*³ ne *R*³, nec *MR*¹ eum dicat *M*, dicat eum *R uulgo* 15 <ab> ingeniis *fort.* 19 philosophis et *uulgo* hethnicis *M* 22 hac *R*, hanc *M* 23 et *R*, est *M* 25 donari delicta *M*, delicta donari *R uulgo*

et neomeniae et sabbati, quae est umbra futurorum, corpus autem Christi, quid tibi uidetur, Marcion? de lege iam non retractamus, nisi quod et hic quemadmodum exclusa sit, edocet, dum scilicet de umbra transfertur in corpus, id est de figuris ad ueritatem, quod est Christus. ergo et umbra eius, cuius et corpus, id est et lex eius, <cuius> et Christus. segregata alii deo legem et alii deo Christum, si potes aliquam umbram ab eo corpore, cuius umbra est, separare. manifeste legis est Christus, si corpus est umbrae. Si autem et aliquos taxat, qui ex uisionibus angelicis dicebant cibis abstinentum — ne attigeris, ne gustaueris — uolentes in humilitate sensus incedere, non tenentes caput, non ideo legem et Moysen pulsant, quasi de angelica superstitione constituerit interdictionem quorundam edulium. Moysen enim a deo accepisse legem constat. denique hanc disciplinam — secundum praecepta, inquit, et doctrinam hominum — deputauit in eos, qui caput non tenerent, id est ipsum, in quo omnia recensentur [in Christum] ad initium reuocata, etiam differentia escarum. cetera praeceptorum, ut eadem, satis sit iam alibi docuisse quam a creatore manarint, qui, cum uetera praedicaret transi- tura noua factururus uniuersa, mandans etiam: nouate uobis nouamen nouum, iam tum docebat exponere ueterem hominem et nouum induere.

Ad Philippenses

20. Cum praedicationis enumerat uarietatem, quod alii ex fiducia uinculorum eius audentius sermonem enuntiant, alii per inuidiam et contentionem, quidam uero et per

9] cf. Col. 2, 18. 11] Col. 2, 21. 12] cf. Col. 2, 18—19. 15] Col. 2, 22. 20] cf. Es. 43, 19; II Cor. 5, 17. 21] Hier. 4, 3. 22] cf. Eph. 4, 22. 24. 24—647, 2] cf. Phil. 1, 14—17 secundum recensionem Marcionis.

6 lex *Urs*: lux *MR* cuius *addidi* 7 segregata *R*, segregata *MF* 13 interdictionem *R*, interdictione *M*, in condicione *F* 17 ipsum *Iun*: in ipsum *MR* 18 in Christum *seclusi* differentia *scripsi*: indifferentia *MR* 20 manarit *M* 22 exponere *MR*¹, deponere *R*² *uulgo* 24 AD COLOSSENSES EXPLICIT *M* (*in mg. add. m. 1*: ad philippenses), de epistola ad Philippenses *RF* 25 audentius *R*, audientius *MF*

sermonis existimationem, plerique ex dilectione, nonnulli ex aemulatione, iam aliqui et ex similitate Christum praedicarent, erat utique uel hic locus taxandae ipsius praedicationis de diuersitate sententiae, quae tantam efficeret etiam animorum uarietatem. sed causas solas animorum, non regulas sacramentorum in diuersitate proponens, unum tamen Christum et unum eius deum quocumque consilio praedicatum confirmat et ideo: nihil mea, inquit, siue causatione siue ueritate Christus adnuntiatur, quia unus adnuntiabatur siue ex causatione siue ex ueritate fidei. ad fidem enim praedicationis retulit mentionem ueritatis, non ad regulae ipsius, quia una quidem erat regula, sed fides praedicantium quorundam uera, id est simplex, quorundam nimis docta. quod cum ita sit, apparet eum Christum praedicatum, qui semper adnuntiabatur. nam si alius longe ab apostolo induceretur, fecisset diuersitatem nouitas rei. nec enim defuissent qui praedicationem euangelicam nihilominus in Christum creatoris interpretarentur, cum et hodie maior pars sit omnibus in locis sententiae nostrae quam haereticae. quo nec hic apostolus de diuersitatis denotatione et increpatione tacuisset. ita, cum diuersitas ne taxatur quidem, nouitas non probatur. Plane de substantia Christi putant et hic Marcionitae suffragari sibi apostolum, quod phantasma carnis fuerit in Christo, cum dicit quod in effigie dei constitutus non rapinam existimauit parari deo, sed exhaustis semetipsum accepta effigie serui, non ueritate, et in similitudine hominis, non in homine, et figura inuentus homo, non substantia, id est non carne.

[7] Phil. 1, 18. 28—27] Phil. 2, 6—7.

1 sermonis existimationem *MR* (cf. l. 13: quorundam nimis docta):
 boni existimationem *Iun* 2 similitate *R*³, similitate *MR*¹ § taxandae *R*³,
 taxandi *MR*¹ 4 tantam (a' ex u a m. 1) *M* 8 causationes *M* 13 nimis
 docta *R*³, animis docta *MR*¹ 16 nouitas rei *R*³, non ita spei *MR*¹
 19 nec *MR*, ne *Pam* 22 sibi apostolum *M*, apostolum sibi *R uulgo*
 24 rapinam *R*, rapina *MF* 25 exhaustis *R*³, et haec sit *MR*¹ 26 homi-
 nis <factus> (= γένόμενος) fort.

quasi non et figura et similitudo et effigies substantiae quo-
 que accedant. bene autem, quod et alibi Christum imaginem
 dei inuisibilis appellat. numquid ergo et hic, qua in effigie
 eum dei collocat, aequae non erit deus Christus uere, si nec
 homo uere fuit in effigie hominis constitutus? utrobique enim
 ueritas necesse habebit excludi, si effigies et similitudo et
 figura phantasmati uindicabuntur. quodsi in effigie et in ima-
 gine (dei,) qua filius patris, uere deus, praeiudicatum est etiam
 in effigie et imagine hominis, qua filius hominis, uere hominem
 inuentum. nam et 'inuentum' ratione posuit, id est certissime
 hominem. quod enim inuenitur, constat esse. sic(ut) et deus
 inuentus est per uirtutem, sic et homo per carnem, quia nec
 'morti subditum' pronuntiasset non in substantia mortali con-
 stitutum. plus est autem, quod adiecit: et mortem crucis.
 non enim exaggeraret atrocitatem extollendo uirtutem collecta-
 tionis, quam imaginariam (in) phantasmate scissat, frustrato
 potius eam quam experto nec uirtute functo in passione sed
 lusu. Quae autem retro lucri duxerat? quae et supra numerat:
 gloriam carnis in nota circumcisionis, generis Hebraei ex
 Hebraeo censum, titulum tribus Benjamin, Pharisaeae candidae
 dignitatem. haec nunc detrimento sibi deputat: non deum, sed
 stuporem Iudaeorum. haec et si stercora existimat, prae com-
 paratione agnitionis Christi, non prae reiectione dei creatoris,
 habens iustitiam non suam iam, quae ex lege, sed quae per

2] cf. Col. 1, 15. 14] Phil. 2, 8. 18] cf. Phil. 3, 7. 19] cf. Phil. 3, 8. cf.
 Phil. 3, 5. 22] cf. Phil. 3, 8. 24] cf. Phil. 3, 9 secundum recensionem Marcionis

1 non et *R*³, et non *MR*¹ 2 Christum *R*³, Christi *MR*¹ 4 deus *Pam*:
 dei *MR* uere *R*³, uero *MR*¹ 5 utrobique *M* 7 uindicabuntur *M*,
 uindicabitur *R uulgo* 8 dei *addidi* patris *R*³, in patris *MR*¹ deus,
 praeiudicatum est *Oehlerus*: dei praeiudicatus est *MR* etiam in *R*³, et
 iam ne *MR*¹ 11 sic(ut) et *scripsi*: sic et *MR*, sicut *Eng* 12 sic et *scripsi*:
 sicut *MR* 14 crucis *R*³, crucem *MR*¹ 15 exaggeraret *Lat*: exaggerat
MR collectionis (= *Todeskampf*) *Eng*: collectionis *MR*¹, subiecti-
 onis *R*^{3 uulgo} 16 in *addidi* 17 uirtute *R*, uirtutem *MF* 18 duxerat,
 quae *uulgo* 19 in nota *MR*¹, notam *R*^{3 uulgo} 21 nunc *Iun*: non *MR*¹, modo
R^{3 reliqui} 22 haec etsi stercora *M*, haec existere cor *R*¹, haec ac si ster-
 cora *R*^{3 uulgo} existimat prae *uulgo*; sed inde a uoce prae incipit apodosis

ipsum, scilicet per Christum, ex deo. 'ergo,' inquis, 'hac distinctione lex non ex deo erat Christi.' subtiliter satis. accipe itaque subtilius. cum enim dicit: non quae ex lege, sed quae per ipsum, non dixisset 'per ipsum' de alio, quam cuius fuit
 5 lex. Noster, inquit, municipatus in caelis. agnosco ueterem ad Abraham promissionem creatoris: et faciam semen tuum tamquam stellas in caelo. ideo et stella a stella differt in gloria, quodsi Christus adueniens de caelis transfigurabit corpus humilitatis nostrae conformale corpori gloriae suae,
 10 resurget ergo corpus hoc nostrum, quod humiliatur in passionibus, et in ipsa lege mortis in terram deiectum. quomodo enim transfigurabitur, si nullum erit? aut si de eis dictum, qui in aduentu domini deprehensi in carne demutare habebunt, quid facient 'qui primi resurgent'? non habebunt de quo trans-
 15 figurentur? atquin cum illis, dicit, simul rapiemur in nubibus obuiam domino. si cum illis sublatis, utique cum illis et transfigurati.

21. Soli huic epistolae breuitas sua profuit, ut falsarias *Ad Philemonem* manus Marcionis euaderet. miror tamen, cum ad unum
 20 hominem litteras factas receperit, quod ad Timotheum duas et unam ad Titum de ecclesiastico statu compositas recusauerit. adfectauit, opinor, etiam numerum epistolarum interpolare.

Memento, inspector, quod ea, quae praetractata sunt retro,
 25 de apostolo quoque probauerimus, et si qua in hoc opus dilata erant expunxerimus, ne aut hic superuacuum existimes itera-

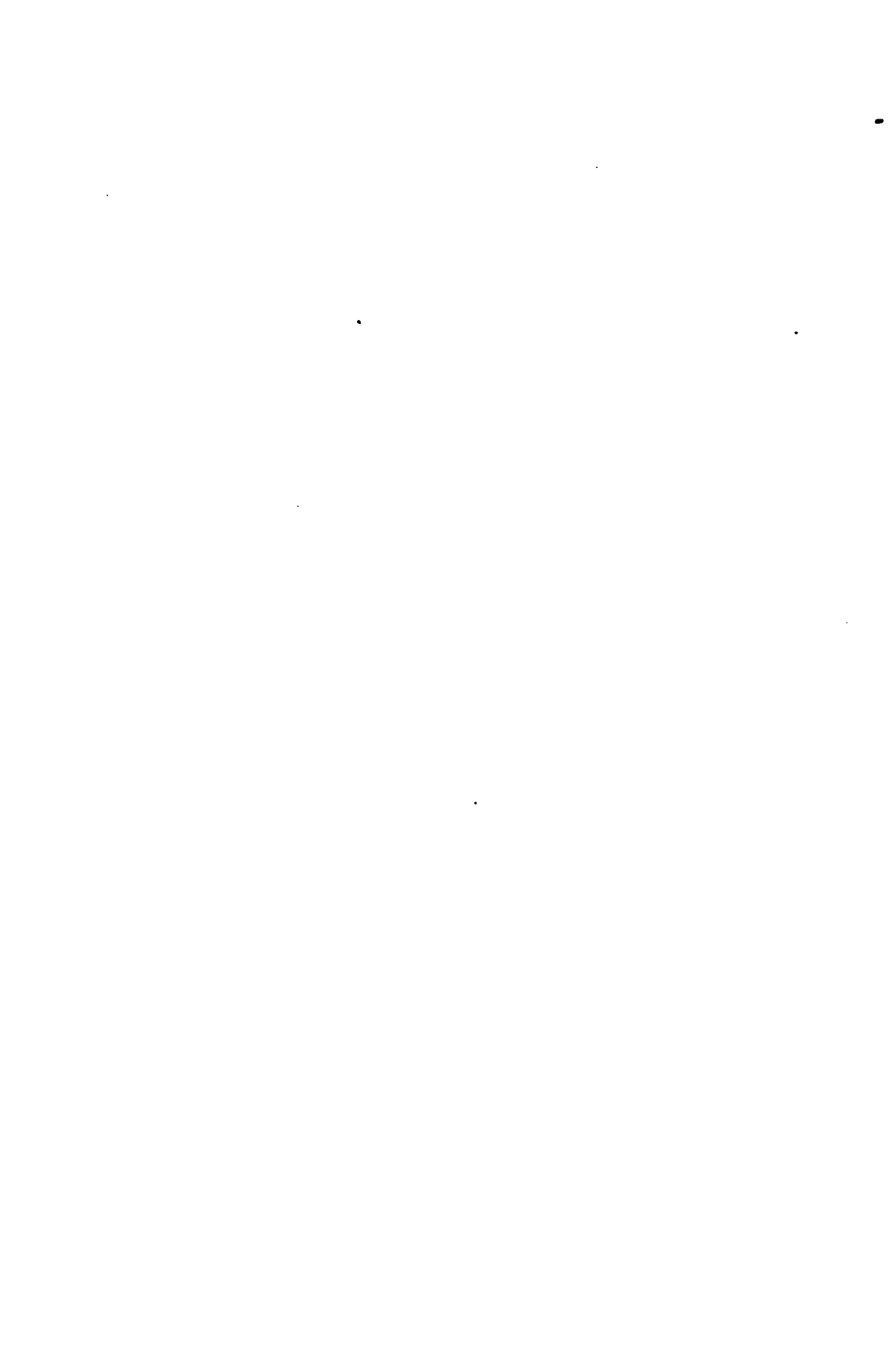
3] Phil. 3, 9[secundum recensionem Marcionis 5] Phil. 3, 20.
 6] Gen. 22, 17. 7] I Cor. 15, 41. 8] cf. Phil. 3, 21. 12] cf. I Cor. 15, 51—53. 14] cf. I Thess. 4, 16. 15] I Thess. 4, 17.

1 per Christum *M*, Christum *R uulgo* 7 et stella *MR*³, stella *R*¹
 8 transfigurabit *R*³, transfigurauit *MR*¹ 12 transfigurauerit *Rig*
 13 domini *scripsi*: dei *MR* demutari *Lat*: deputari *MR reliqui*
 15 transfigurentur. atquin *uulgo* 18 AD PHILIPPENSES EXPLICIT
M (in mg. add. m. 1: ad philemonem), de epistola ad Philemonem *RF*
 20 hominem (e ex u m. 1) *M* thimotheum *M* 24 ea quae *MR*³,
 aequae *R*¹

tionem, qua confirmauimus rem pristinam, aut illic suspectam habeas dilationem, qua eruimus tempori ista. si totum opusculum inspexeris, nec hic redundantiam nec illic diffidentiam iudicabis.

1 qua *MR*³, quam *B*¹ rem *Eng* (cf. 647, 16 not. et 644, 13 not.):
 spem *MR* 2 tempori (= *suo in tempore*) ista scripsi: tempora ista
MR, tempore ista *Iun*, ipsa ista *F Ochlerus*, temporius ista *Eng* 4 AD-
 VERSVS MARCIONEM LIBER QVINTVS EXPLICIT *M*, Explicit liber
 quintus aduersus marcionem *F*

3 2044 048 400 352

~~MAR 24 1920~~

~~JAN 26 1921~~

~~JUN 4 1925~~

~~AUG 25 1936~~

~~DUE JUN 7 1946~~

~~MAR 30 1944~~

~~DEC 5 1962~~

